

advokát **S**lovenská
kómora

Podakovanie za dôkladne zhromaždenie podkladov
pre Zbierku disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory
opätovne patrí skúsenej pracovníčke disciplinárneho oddelenia kancelárie
Slovenskej advokátskej komory pani **Gabriele Fülöpovej**.

Ľubomír Hreždovič – Tatiana Frištiková – Peter Kerecman – Ján Havlát

**Zbierka disciplinárnych rozhodnutí
Slovenskej advokátskej komory
(2012–2013)**

Vydala © Slovenská advokátska komora
v roku 2014 v náklade 6000 ks
Nepredajné!

ISBN 978-80-971218-3-9

L. Hrežd'ovič - T. Frištiková - P. Kerecman - J. Havlát

**zbierka
disciplinárnych
rozhodnutí
slovenskej advokátskej komory
2012 - 2013**

SLOVENSKÁ ADVOKÁTSKA KOMORA
BRATISLAVA
2014

Obsah

- 5 Predslov
- 6 Použité skratky
- 7 **I. časť**
  - Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory**
  - 9 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi
  - 209 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k Slovenskej advokátskej komore
  - 227 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom
  - 246 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane
  - 263 Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov
  - 275 Procesné rozhodnutia
- 299 **II. časť**
  - Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov**
  - Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov
  - Vecný register

Predslov

Slovenská advokátska komora po vydaní historicky prvej Zbierky disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory 2007–2011 prináša jej pokračovanie v podobe Zbierky disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory 2012–2013. Pozitívne ohlasy advokátov na vydanie prvej zbierky dokazujú, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory publikovať výstupy rozhodovacej činnosti disciplinárnych orgánov SAK nielen prostredníctvom pravidelnej rubriky v Bulletinu slovenskej advokácie, ale aj v ucelenej publikácii, bolo správnym krokom. Zbierka sa stala nielen interným prostriedkom na zjednocovanie rozhodovacej praxe disciplinárnych orgánov SAK, ale aj dôležitým zdrojom informácií pre advokátov a advokátskych koncipientov, vychádzajúcim z kauzistického pohľadu na jednotlivé povinnosti advokáta, ktoré vyplývajú zo zákona o advokácii a ďalších stavovských predpisov. Zbierka napomohla aj pri výklade jednotlivých ustanovení zákona o advokácii v rámci prvého komentára k zákonu o advokácii (OLEJ, J. – KEREČMAN, P. – KALATA, P.: Zákon o advokácii. Komentár. C. H. Beck, Bratislava, 2013).

Veríme, že táto zbierka úspešne nadviaže na pozitívny prínos prvej zbierky a prispeje k chápaniu disciplinárnej právomoci SAK ako dôležitého nástroja stavovskej samosprávy a regulácie správania jej členov, ale predovšetkým ako významného prostriedku ochrany advokátskeho stavu, ktorý ako súčasť justičného systému a nezastupiteľný pilier právneho štátu, musí byť schopný zabezpečiť si ochranu dôstojnosti a dobrého mena vo vzťahu k verejnosti, obzvlášť v čase, kedy silnejú kritické hlasy verejnosti voči fungovaniu justičného systému.

Táto zbierka obsahuje výber stopäťdesiatich rozhodnutí disciplinárnych orgánov SAK z obdobia rokov 2012–2013, doplnený o niekoľko rozhodnutí súdov, týkajúcich sa disciplinárnych vecí advokátov. Zbierka vychádza z usporiadania kapitol a systematiky predchádzajúcej zbierky, vrátane registra rozhodnutí podľa právnych predpisov a vecného registra.

Bratislava, júl 2014

Autori

Použité skratky

- AP SAK** Advokátsky poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 19. 6. 2010
- ČAK** Česká advokátska komora
- DO** disciplinárne obvinený (v príslušnom gramatickom páde)
- DP SAK** Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 19. 6. 2010
- ESĽP** Európsky súd pre ľudské práva
- EÚ** Európska únia
- ObchZ** zákon č. 513/1991 Zb. obchodný zákonník v znení nehorších predpisov
- OSP** zákon č. 99/1963 Zb. občiansky súdny poriadok v znení nehorších predpisov
- OZ** zákon č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník v znení nehorších predpisov
- NS ČR** Najvyšší súd Českej republiky
- NS SR** Najvyšší súd Slovenskej republiky
- TP** zákon č. 301/2005 Z. z. trestný poriadok v znení neskorších predpisov
- TZ** zákon č. 300/2005 Z. z. trestný zákon v znení neskorších predpisov
- ZoA** zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov

I. časť
Rozhodnutia
disciplinárnych orgánov
Slovenskej advokátskej komory

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

1.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek tomu, že mu bola právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím uložená povinnosť zaplatiť bývalému klientovi peňažnú čiastku titulom vrátenia časti zálohy na trovy obhajoby, túto povinnosť v stanovenej lehote nesplní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009
Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK z 28. apríla 2009, sp. zn. DS IV.-54/09:216/2009*

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 28. apríla 2009, sp. zn. DS IV.-54/09:216/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA,

tým, že

napriek tomu, že rozsudkom okresného súdu z 8. 4. 2008 v spojení s opravným uznesením z 25. 4. 2008 a rozsudkom krajského súdu z 12. 9. 2008 bol zaviazaný zaplatiť sťažovateľovi sumu 7 300 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom vrátenia časti zálohy na trovy obhajoby, takto nespravil, **za čo mu bolo uložené** podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát vo svojom písomnom vyjadrení k veci potvrdil, že ho sťažovateľ požiadal o poskytnutie právnej služby v trestnom konaní, prevzal od neho sumu 10 000 Sk, ktorej časť následne sťažovateľ žiadal vrátiť. Disciplinárne obvinený uznal právoplatnosť rozsudkov, ktoré mali byť titulom na zaplatenie predmetnej sumy, avšak trval na tom, že tieto rozsudky sú neopodstatnené a nezákonné, pretože v čase rozhodovania súdov nebol v žiadnom vzťahu s klientom ako advokát, nemohol ani porušiť svoje povinnosti podľa § 18 ZoA. Ďalej uviedol, že podal podnet na Generálnu prokuratúru SR na mimoriadne dovolanie vo vzťahu k týmto rozsudkom, čo však nepreukázal.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 28. 4. 2009, sp. zn. DS IV.-54/09:216/2009 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 2 000 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že DO sa dopustil skutku popísaného vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia predmetných súdnych rozhodnutí vyplýva, že advokát účtoval za poskytnutie právnej pomoci odmenu podľa vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov, pričom išlo o zastupovanie v trestnom konaní a DO vystupoval v právnom vzťahu k sťažovateľovi ako advokát. Vzhľadom na charakter poskytnutia právnej služby v trestnom konaní, na postavenie DO advokáta bol zarážajúci jeho postoj, obrana a dôvody nezaplatenia priznanej sumy, keď DO uviedol, že súdne rozhodnutia považuje za neopodstatnené a nezákonné s tým, že nemohol porušiť povinnosti advokáta, nakoľko v konaní nevystupoval ako advokát, ale len ako občan. Senát jednoznačne dospel k záveru, že DO ako osoba zapísaná v zozname advokátov SAK, ktorý prevzal za poskytnutie právnej služby odplatu, inak ako advokát ani nemohol vystupovať.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vzal senát do úvahy všetky okolnosti prípadu, samotný postoj DO advokáta k plneniu si svojich povinností, ktoré v postavení advokát chcel rozlišovať na poskytovanie právnych služieb ako advokát a niekedy ako občan a zároveň ako občan účtovať odmenu a konať v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, ktorými sa necíti byť vždy viazaný.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal zmeniť rozhodnutie a oslobodiť ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že neboli splnené podmienky podľa § 24 ods. 1 DP SAK, prípadne toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové prerokovanie a rozhodnutie disciplinárnemu senátu. Disciplinárne obvinený nad rámec odvolania navrhol vypočuť vo veci svedka, ktorý sa mal vyjadriť k okolnostiam spisania dohody o odmene za obhajobu so sťažovateľom.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009 podľa § 56 ods. 3 ZoA s použitím § 33 písm. c) DP SAK zmenilo napadnuté rozhodnutie tak, že uznalo DO za vinného z disciplinárneho previnenia za skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutiam, ktorým došlo k porušeniu povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a disciplinárne obvinenému advokátovi uložilo podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 200 eur.

Predsedníctvo SAK v rámci odvolacieho konania zistilo, že prvostupňový disciplinárny senát správne zistil skutkový stav, vykonal procesne správne dokazovanie a vo veci prijal správny právny záver, ktorý rezultoval do výroku o uznaní viny. Avšak malo za to, že uvedeným skutkom DO porušil povinnosť stanovenú v § 18 ods. 3 ZoA, nie podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, preto v tomto zmysle napadnuté rozhodnutie zmenil. Disciplinárne obvinený advokát priznal, že sumu 242,30 eur (7 300 Sk) sťažovateľovi vrátil až 26. 5. 2009, teda po vyhlásení prvostupňového rozhodnutia.

Predsedníctvo SAK považovalo výrok rozhodnutia disciplinárneho senátu o uložení peňažnej pokuty vo výške 2000 eur za neprimerane prísny s prihliadnutím na podmienky stanovené v § 56 ods. 3 ZoA, a preto uvedený výrok zmenilo na peňažnú pokutu vo výške 200 eur. Uvedené disciplinárne opatrenie považovalo za primerané s prihliadnutím na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia.¹

1 DO advokát podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedníctva SAK zo 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 13. júna 2012, sp. zn. 7S/13906/2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2013, sp. zn. 8Sžo/48/2012 tak, že žaloba DO advokáta ako žalobcu bola zamietnutá. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2013, sp. zn. 8Sžo/48/2012 je publikovaný v II. časti – Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov pod č. II.

2. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta v dedičskom konaní uzatvorí dedičskú vec v neprítomnosti klienta, pričom ho predtým neinformuje o hodnote jeho dedičského podielu, stanovenej na základe znaleckého dokazovania za účelom vyžiadania si jeho ďalších pokynov a pripraví ho tak o možnosť využitia opravného prostriedku proti konečnému rozhodnutiu vo veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. októbra 2010, sp. zn. P-39/2010:3583/2008
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 1. marca 2010, sp. zn. DS VIII.-58/09:3583/2008*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. októbra 2010, sp. zn. P-39/2010:3583/2008 v spojení s rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 1. marca 2010, sp. zn. DS VIII.-58/09:3583/2008 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA,

tým, že

na základe plnej moci zo dňa 3. 6. 2005 sťažovateľa v dedičskom konaní po nebohom otcovi a pri vysporiadaní BSM uzatvoril dedičskú vec v neprítomnosti sťažovateľa, neinformoval ho vopred o výsledku znaleckého dokazovania, o tom, aká suma pripadá z dedičstva na jeho podiel, o tom, či žiada potvrdiť dedičský podiel, alebo bude súhlasiť s výplatou vo výške nášho pripadajúcej a pripravil ho o možnosť opravného prostriedku,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízej komisie SAK podal dňa 24. 3. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 1. 3. 2010, sp. zn. DS VIII.-8/09:3583/2008 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 300 eur a zároveň povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení zhrnul priebeh disciplinárneho konania a výsledky dokazovania. Nakoľko sa pojednávalo v neprítomnosti DO advokáta, predseda senátu oboznámil záznam telefonického rozhovoru DO advokáta so zástupkyňou Revízej komisie SAK. Z uvedeného záznamu vyplynulo, že DO neinformoval sťažovateľa o tom, akú sumu z dedičstva môže očakávať, pretože až na pojednávaní sa dozvedel výsledok znaleckého dokazovania. Napriek tomu výsledok znaleckého dokazovania so sťažovateľom neprerokoval a pristúpil na uzavretie dedičskej veci v neprítomnosti sťažovateľa. Ďalej z telefonického rozhovoru vyplynulo, že DO nemá písomný doklad o tom, kedy sťažovateľovi odovzdal dedičské rozhodnutie, pretože mu ho odovzdal bez písomného potvrdenia.

Ďalej bolo oboznámené vyjadrenie DO advokáta, ktorý uviedol, že sťažovateľa vždy pred každým pojednávaním informoval buď SMS správou alebo listom, keďže žije v zahraničí. O výsledkoch znaleckého dokazovania sťažovateľ podľa jeho názoru vedel, lebo sa o to aj sám zaujímal a stále sa vypytoval na hodnotu ocenených vecí, čo mu oznámil. Sťažovateľ však mal stále problém pochopiť, že predmetné dedičstvo sa bude deliť medzi troch dedičov, pričom sťažovateľ mal mylnú predstavu o výške svojho podielu na dedičstve. Advokát ďalej uviedol, že sťažovateľa vždy informoval o pripravovanom pojednávaní a volal ho na pojednávanie, čo však s ohľadom na nie veľmi dobré vzťahy s ostatnými dedičmi, ktorí boli na sťažovateľa kvôli prieťahom v celej veci doslova rozzúrení, sťažovateľ odmietal. Taktiež odmietol návrh preňho výhodnej dohody s ostatnými dedičmi s tým, že bude spokojný len s rozhodnutím notára. S týmto vedomím, pričom advokát vedel, že sťažovateľ mal vedomosť o výške majetku určeného na dedenie, advokát pristúpil na dedičskú dohodu, aby konanie urýchlil, nakoľko tento žiadal, aby mu peniaze boli rýchlo vyplatené. Mal od sťažovateľa podpísanú generálnu plnú moc a nedal mu žiadne iné špeciálne pokyny ohľadne pojednávania a sám odmietol prísť. Disciplinárne obvinený advokát ďalej tvrdil, že sťažovateľ si prevzal osobne predmetné uznesenia v auguste 2007.

S poukazom na § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, keďže senát mal za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal DO, senát ho uznal za vinného. Disciplinárny senát mal za to, že u DO advokáta bude uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty primerané jeho zavineniu.

Voči tomuto rozhodnutiu podal DO dňa 7. 4. 2010 odvolanie bez odôvodnenia s tým, že toto podrobne odôvodní do 15 dní, čo však neurobil, ani sa nezúčastnil na odvolacom konaní.

Voči tomuto rozhodnutiu v časti týkajúcej sa disciplinárneho opatrenia podal dňa 6. 4. 2010 odvolanie predseda Revíznjej komisie SAK, ktorý navrhol, aby predsedníctvo SAK, ako odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmenil, nakoľko považuje napadnutým rozhodnutím uložené disciplinárne opatrenie s poukazom na hrubé porušenie povinností advokáta za nedostatočné, príliš benevolentné a neprimerane nízke. Odvolateľ ďalej uviedol, že v tak závažnej veci, ako je dedičské konanie si advokát má vopred zabezpečiť jednoznačné stanovisko klienta, ako postupovať vo veci samej ako i o možnosti podať, resp. nepodať opravný prostriedok. V danom prípade tak advokát neurobil a tým hrubo porušil povinnosť advokáta. Nie je podstatné, či by sťažovateľ mohol dosiahnuť po prípadnom odvolaní iné a lepšie rozhodnutie vo veci, ale to, že advokát svojím konaním pripravil sťažovateľa o možnosť opravného prostriedku, čo logicky vyvoláva u klienta pochybnosť a nedôveru, ktorá vrhá zlé svetlo na celý advokátsky stav. Odvolateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že DO bol už raz disciplinárne stíhaný, ako aj na skutočnosť, že sa DO na pojednávaní nezúčastnil, lebo podľa vrátenej doručky zásielku v odbernej lehote neprevzal.

Predsedníctvo SAK sa po podrobnom oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, zvážení všetkých skutkových a právnych okolností prípadu stotožnilo s názorom predsedu Revíznjej komisie SAK uvedenom v jeho odvolaní, a preto napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému advokátovi uložilo peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

3. ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý vykoná autorizáciu zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorej zmluvnou stranou je sám ako darca a obdarovanými sú jeho deti, pričom táto zmluva odporuje všeobecne záväznému predpisu, nie je disciplinárnym previnením advokáta,

nakoľko v tomto prípade ide predovšetkým o nakladanie s vlastným majetkom advokáta a teda o zásah do jeho vlastného prejavu vôle a nie o uplatňovanie ústavných práv svojho klienta v zmysle § 1 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 19. apríla 2011, sp. zn. P-12/2011:1544/2010
Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 20. decembra 2010, sp. zn. DS I.-61/10:1544/2010*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 19. apríla 2011, sp. zn. P-12/2011:1544/2010 v spojení s rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 20. decembra 2010, sp. zn. DS I.-61/10:1544/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 1a ods. 2 v spojení s 1a ods. 1 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** vykonal autorizáciu Darovacej zmluvy zo dňa 11. 1. 2010 evidovanej pod č. 221, ktorej zmluvnou stranou bol sám ako darca a obdarovanými boli jeho deti, t. j. spísanie zmluvy, posúdenie či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom a uzavretím zmluvy nedôjde ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody, **pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia, pričom poukázal na skutočnosť, že predmetnou darovacou zmluvou došlo k porušeniu § 23 a 24 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, nakoľko týmto právnym úkonom vznikli pozemky menšie ako 2 000 m², čo tento zákon vylučuje, preto DO svojím postupom a autorizáciou nemal v zmysle návrhu postupovať v súlade s citovanými právnymi predpismi špecifikovanými v návrhu na začatie konania, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Disciplinárne obvinený advokát sa ku skutku vyjadril, že berie na vedomie začatie disciplinárneho konania s tým, že ku skutkovým zisteniam nemá námietky a jeho konanie nebolo úmyselné.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 20. 12. 2010, sp. zn. DS I.-61/10:1544/2010 disciplinárny senát podľa § 20 ods. 1 písm. c) DP SAK s poukazom na § 24 písm. b) DP SAK oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát zistil, že predmetnou darovacou zmluvou došlo k porušeniu § 23 a 24 zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, nakoľko darovacou zmluvou, ktorej predmetom bol prevod pozemkov mimo zastavaného územia obce, vznikli spoluvlastnícke podiely obdarovaných menšie ako 2 000 m². Disciplinárny senát poukázal na to, že v danom prípade treba prihliadať na skutočnosť, že v katastrálnom konaní došlo k zmene práv k nehnuteľnostiam, ktoré boli vo vlastníctve samotného DO, a teda išlo o nakladanie majetku v rozsahu § 123 OZ. Zo zákona vyplýva, že výkonom advokácie podľa zákonodarcu je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu. V danom prípade došlo k nadobúdaníu vlastníckeho práva na základe prevodu. Disciplinárne obvinený v tejto právnej veci vystupoval predovšetkým ako subjekt, ktorý prevádzal vlastný majetok. Ak aj zmluvu spísal a autorizoval podľa § 1a ZoA a týmto právnym úkonom porušil § 23 a § 24 zák. NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých

opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. V zmysle § 21 ods. 1 nemôže na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vyporiadaní spoluvlastníctva, alebo rozhodnutia o dedičstve, rozdelením jestvujúcich pozemkov vzniknúť pozemok menší ako 2 000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok alebo pozemok menší ako 5 000 m², ak ide o lesný pozemok, v prvom rade zasiahol do vlastného prejavu vôle, ktorým previedol nehnuteľnosť na obdarovaných.

Disciplinárny senát uzavrel, že v tomto kauzálnom súvisi nemožno súhlasiť, že DO závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 56 ods. 1 Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, pretože v danom prípade nepomáhal uplatňovať ústavné práva svojho klienta alebo klientov, ale porušil zákon pri zmene práv k nehnuteľnostiam, ktoré boli vo vlastníctve samotného DO. Disciplinárny senát dodal, že ak na základe právneho úkonu vznikol spoluvlastnícky podiel, ktorý je v rozpore s podmienkami ustanovenými v § 22 a 23 vyššie citovaného zákona, štát je oprávnený podať návrh na určenie jeho neplatnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie predseda Revíznej komisie SAK, v ktorom nesúhlasil s právnym posúdením veci, pričom podľa jeho názoru sa DO preukázateľne dopustil disciplinárneho previnenia.

Predsedsníctvo SAK svojím rozhodnutím z 19. 4. 2011, sp. zn. P-12/2011:1544/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedsníctvo SAK po oboznámení sa s vecou vyhodnotilo podané odvolanie ako nedôvodné a stotožnilo sa s rozhodnutím a odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto ho ako vecne správne potvrdilo.

4. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci klienta zostáva nečinný, nakoľko neodpovedá na žiadosti klienta, neinformuje ho o stave jeho veci, po skončení zastupovania nepodá klientovi vyúčtovanie prijatej zálohy ani mu nevráti prevzaté doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 a § 13 AP SAK.

Advokát, ktorý na výzvu SAK, aby sa v stanovenej lehote vyjadril k obsahu podanej sťažnosti, nereaguje ani po zaslaní urgencie a dodatočnej žiadosti SAK o vyjadrenie, pričom ani neoznami, že svoje vyjadrenie omylom zaslal inému advokátovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-24/2011:3993/2009
Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK z 9. februára 2011, sp. zn. DS VI.-46/10:3993/09*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-24/2011:3993/2009 v spojení s rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 9. februára 2011, sp. zn. DS VI.-46/10:3993/09 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) napriek tomu, že dňa 22. 12. 2009 prevzal do vlastných rúk oznámenie predsedu Revíznej komisie SAK o tom, že dňa 3. 12. 2009 SAK zaevidovala sťažnosť jeho klienta A. B., a preto ho žiada, aby sa k obsahu sťažnosti vyjadril v lehote 7 dní, tak neurobil ani na základe urgencie zo dňa 20. 1. 2010, ktorú prevzal dňa 21. 1. 2010, pričom ani neoznámil, že vyjadrenie omylom

zaslal na adresu advokátskej kancelárie iného advokáta a následne sa nevyjadril v stanovenej lehote ani na dodatočnú žiadosť Revízej komisie SAK z 15. 1. 2010,

2.) neodpovedal svojmu klientovi – sťažovateľovi na jeho listy, nepodával mu požadované správy o spôsobe vybavovania veci a na základe jeho žiadosti z 2. 4. 2009, ktorú je možné považovať za odvolanie udeleného plnomocenstva, klientovi nevrátil doklady a nepodal vyúčtovanie prijatej zálohy, **za čo mu bolo uložené** podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **951 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízej komisie SAK podal dňa 2. 6. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

VI. disciplinárny senát rozhodnutím z 9. februára 2011, sp. zn. DS VI.-46/10:3993/09 rozhodol, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 951 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia popísal svoje skutkové a právne zistenia. Disciplinárne obvinený bol riadne splnomocnený zastupovať sťažovateľa, avšak z dokumentov predložených sťažovateľom vyplynulo, že počas doby zastupovania konal v rozpore s jeho záujmami a písomne ho neinformoval o priebehu vybavovania jej záležitosti napriek tomu, že mu sťažovateľ v niekoľkých platbách uhradil celkovo 30 000 Sk a niekoľkými e-mailovými žiadosťami ho žiadal o poskytnutie informácií v jeho veci. Disciplinárne obvinený v liste zo dňa 25. 5. 2009 sľúbil sťažovateľovi zaslať vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, to však neurobil, čo potvrdzovali následne e-mailové správy sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený svoju obranu postavil na tom, že vo veci bol činný a vec so sťažovateľom konzultoval telefonicky, preto svoje tvrdenie nevedel preukázať. Ďalej uviedol, že sumu 27 000 Sk sťažovateľovi vrátil a ponechal si len sumu 3 000 Sk, ktorú považoval za adekvátnu odmenu za vykonané úkony, i keď sťažovateľ údajne žiadal vrátenie aj tejto čiastky. Disciplinárne obvinený nevedel preukázať ani vrátenie vyššie uvedenej čiastky sťažovateľovi, pretože o tom nemal žiadne písomné potvrdenie a písomné vyúčtovanie sťažovateľovi nezaslal ani v dodatočnej lehote. Z obdobných dôvodov DO nepreukázal ani to, že sťažovateľa mal informovať o postupe vo veci.

Vzhľadom na tieto skutočnosti mal disciplinárny senát za preukázané, že DO sa k podanej sťažnosti nevyjadril v stanovenej lehote, že nedostatočne hájil záujmy klienta, keďže s ním riadne nekomunikoval, neinformoval ho o stave jeho veci a klientovi nevyúčtoval ani trovy právneho zastúpenia, a konanie DO posúdil ako disciplinárne previnenie. Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho trestu senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na skutočnosť, že voči osobe DO advokáta boli dosiaľ vedené dve disciplinárne konania.

Na základe odvolania DO advokáta po prejednaní veci bolo rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-24/2011:3993/2009 odvolanie DO advokáta zamietnuté ako oneskorene podané a napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu potvrdené.

Predsedníctvo SAK zistilo, že prvostupňové rozhodnutie bolo DO advokátovi doručené dňa 5. 3. 2011, a teda lehota na podanie odvolania trvala do 20. 4. 2011. Disciplinárne obvinený síce dňa 20. 2. 2011 elektronickou poštou na e-mailovú adresu zamestnanca SAK

zaslal e-mailovú správu s označením ako odvolanie, ktorá však neobsahovala žiadne prílohy ani označenie veci, ktorej sa má odvolanie týkať. Dňa 21. 4. 2011, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, DO podal na pošte poštovú zásielku na prepravu, ktorá bola doručená SAK dňa 27. 4. 2011 a ktorej obsahom bolo písomné odvolanie datované dňa 19. 4. 2011.

5.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bez súhlasu klienta vezme späť odvolanie, ktoré podal v zastúpení klienta proti súdному rozhodnutiu v neprospech klienta, aj keď podľa jeho názoru nemohlo toto odvolanie viesť k úspechu klienta vo veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, sp. zn. P-32/2011:2931/2010
Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK zo 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-4/11:2931/2010*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, sp. zn. P-32/2011:2931/2010 v spojení s rozhodnutím IV. disc. senátu SAK zo 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-4/11:2931/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA,

tým, že

v konaní pred krajským súdom, v ktorom zastupoval žalovaného, zobral odvolanie podané žalovaným proti rozsudku okresného súdu zo dňa 7. 10. 2009 späť, pričom k späťvzatiu odvolania nemal súhlas svojho klienta,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k predmetnému návrhu vyjadril v písomných podaniach zo dňa 6. 10. 2010 a 7. 2. 2011, v ktorých uviedol, že odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu podal sám z vlastnej iniciatívy dňa 20. 10. 2009 s tým, že ho v lehote 15 dní odôvodní, keďže si chcel počkať na doručenie rozsudku. Keďže v odôvodnení rozsudku boli uvedené aj výpovede oboch účastníkov kúpnej zmluvy, že ohľadom kúpnej ceny nebola uzatvorená žiadna dohoda ani nijaká suma vyplatená nebola, DO vyhodnotil túto situáciu tak, že nemal žiadne logické ani právne argumenty na odôvodnenie odvolania, a preto ho dňa 9. 12. 2009 zobral späť. Disciplinárne obvinený si nevedel vysvetliť, ako mohlo dôjsť k situácii, že späťvzatie urobil bez vedomia sťažovateľa a o tejto skutočnosti, ako aj o rozhodnutí súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia odvolania zo strany DO, sťažovateľa neinformoval a toto svoje konanie považoval za svoje profesionálne pochybenie, avšak zároveň zdôraznil, že sťažovateľ nemal šancu v spore uspieť, čo mu vysvetlil, pričom pokračovanie v odvolacom konaní by len zhoršilo nepriaznivú situáciu sťažovateľa.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK zo 7. 4. 2011, sp. zn. DS IV.-4/11:2931/2010 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 1 268 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 317 eur.

Voči tomuto rozhodnutiu podal DO dňa 16. 5. 2011 odvolanie, čo do výšky uloženého disciplinárneho opatrenia, s poukazom na to, že svoju vinu v plnej miere uznal, dosiaľ sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nemal, z pohľadu úspešnosti presadzovania oprávnených záujmov sťažovateľa naňho žiaden negatívny dopad a v neposlednej rade aj na to, že pôsobí v regióne, kde je vysoká nezamestnanosť a sám zamestnáva dvoch ľudí, pričom výška uloženého disciplinárneho opatrenia by mala za následok likvidáciu minimálne jedného pracovného miesta. Žiadal, aby odvolací orgán zohľadnil vyššie uvedené a udelenú peňažnú pokutu znížil.

K odvolaniu DO sa dňa 30. 5. 2011 vyjadril navrhovateľ s tým, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie potvrdil, keďže je uložené disciplinárne opatrenie vo výške, ako o nej senát primerané rozhodol.

Predsedníctvo SAK po podrobnom oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, zvážení všetkých skutkových a právnych okolností prípadu, obsahu písomných aj ústnych vyjadrení DO na pojednávaní pred disciplinárnym senátom dňa 7. 4. 2011, ako aj pred predsedníctvom SAK dňa 9. 9. 2011, prihliadlo na rozsah a povahu previnenia, mieru zavinenia a následky konania DO, zohľadnilo argumenty DO a rozhodlo tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

6.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania klienta vyúčtuje prijatú zálohu od klienta len faxovým podaním, nedoloží, že je platiteľom DPH a klientovi napriek jeho výzvam nevráti preplatok zálohy, k čomu pristúpi až po podaní sťažnosti SAK po viac ako roku od skončenia zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-64/09:4491/2008

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008 v spojení s rozhodnutím IV. disc. senátu SAK zo 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-64/09:4491/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní sťažovateľa v dvoch sporoch vedených na okresnom súde o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru prevzal zálohu vo výške 40 000 Sk (1 327,7 eur), ktorú po vypovedaní plnomocenstva sťažovateľom 28. 12. 2007 a 23. 1. 2008 vyúčtoval len faxovým podaním a nedoložil, že je platiteľom DPH a nevrátil preplatok, o ktorého vrátenie ho sťažovateľ opakovane žiadal, **za čo mu bolo uložené** podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **634 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal dňa 22. 4. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania nepoprel právne zastupovanie sťažovateľa, avšak tvrdil, že od sťažovateľa nežiadal j zloženie zálohy – preddavku na právne služby, tieto mu neboli vyplatené, pričom zloženie zálohy nevyplýva ani z textu plnomocenstva a nebol vystavený ani príjmový doklad potvrdzujúci vyplatenie zálohy klientom. Okolnosť neskoršieho vyplatenia predmetnej sumy vysvetlil tým, že sa k takémuto postupu rozhodol i napriek tomu, že klient mu nič vopred nezaplatil a podnikal voči nemu a jeho rodinným príslušníkom verbálne a iné útoky. Disciplinárne obvinený tiež poukázal na nesúčinnosť klienta, ktorý mu odmietol uviesť, ako súd rozhodol o náhrade trov konania a vydať toto rozhodnutie, pričom bez tohto nebolo prakticky možné s presnosťou vyčíslíť realizované a priznané trovy právneho zastúpenia. Až po podaní sťažnosti došlo k ich jednaniu a dohodnutiu sa. DO tiež spomenul, že v rozhodnom období rokov 2006–2008 bol dlhšiu dobu práceneschopný a aj preto nedošlo ku komunikácii so sťažovateľom.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK zo 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-64/09:4491/2008 bolo o návrhu na začatie disciplinárneho konania rozhodnuté tak, že DO bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložená peňažná pokuta vo výške 63 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 31 eur.

Disciplinárny senát pojednával vo veci 7. 4. 2011 v neprítomnosti DO advokáta, ktorý svoju neprítomnosť síce ospravedlnil listom zo dňa 21. 3. 2011 a zároveň požiadal o odročenie zo zdravotných dôvodov, no nedoložil to žiadnym dokladom.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov zistil, že dňa 25. 6. 2006 a dňa 28. 11. 2006 splnomocnil sťažovateľ DO advokáta na právne zastupovanie v dvoch súdnych sporoch, v ktorých mu následne tieto plnomocnenstvá vypovedal dňa 28. 12. 2007 a dňa 23. 1. 2008. Listom, ktorý DO prevzal dňa 27. 1. 2008, sťažovateľ žiadal o písomné vyúčtovanie poskytnutej zálohy vo výške 40 000 Sk (1327,76 eur). Dňa 31. 11. 2008 sťažovateľ poslal DO advokátovi ďalšiu výzvu na vyúčtovanie. Napokon dňa 26. 1. 2009 došlo k jednaniu, kde bola podľa zúčastnených strán vyúčtovaná záloha a tiež vyriešené vzájomné nároky v predmetnej veci.

Disciplinárny senát s ohľadom na takto zistený skutkový stav uzavrel, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, keďže po skončení zastupovania sťažovateľa vrátil preplatok z poskytnutého preddavku až po roku od skončenia zastupovania, na výzvy sťažovateľa nereagoval a preddavok vyúčtoval a preplatok vrátil až po doručení sťažnosti Revízejnej komisii SAK a jej výzve na zaujatie stanoviska k sťažnosti.

Výrok o uložení disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát odôvodnil tým, že sa dôsledne riadil § 56 ods. 3 ZoA, pričom prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia.

Disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie a žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a spod návrhu ho oslobodiť, resp. zrušiť a vec vrátiť na nové prerokovanie. V odvolaní napadol procesné dôvody – že senát

konal na pojednávaní dňa 7. 4. 2011 v jeho neprítomnosti napriek jeho žiadosti o odročenie zo zdravotných dôvodov, čím porušil zásadu ústnosti pojednávania. Už táto okolnosť je podľa neho dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Ďalej namietal, že senát neuvažoval o inej sankcii než peňažnej pokute, ktoré sú hierarchicky pred týmto typom sankcie a senát tiež mohol postupovať podľa § 56 ods. 5 ZoA, aj s prihladnutím na skutočnosť, že medzi advokátom a klientom došlo k vysvetleniu situácie a fakticky ide len o vzťah klient–advokát. Stav, ktorý nastal, navyše spôsobil tretia osoba sprostredkujúca klienta s ním a ktorá mala zložiť aj zálohu.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008 podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 33 DP SAK odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK sa po oboznámení s vecou v plnom rozsahu stotožnilo s prvostupňovým rozhodnutím a jeho odôvodnením. K námietke DO advokáta o pojednávaní v jeho neprítomnosti odvolací orgán uviedol, že advokát svoju neprítomnosť neospravedlnil riadne – nezaslal doklad o trvaní práceneschopnosti či inej prekážke zdravotného charakteru. Navyše, z postupu advokáta skôr bolo badať vyhýbanie sa účasti na pojednávaní, opakované viacnásobné ospravedľňovanie sa, ktoré bránili hospodárnemu a v primeranej lehote skončenému vybaveniu veci.

Vo veci bolo z vykonaného dokazovania zistené porušenie povinnosti advokáta a ani jej neskoršie dodatočné splnenie nezmenilo nič na okolnosti, že v lehote, ktorá by bola bývala primeraná, k nim nedošlo. Advokátom uvádzané zdravotné prekážky brániace kontaktovaniu sa s klientom a korešpondovaniu s ním nie sú obranou, skôr naopak, dlhodobou práceneschopnosťou advokáta bez ustanovenia za seba splnomocneného zástupcu či už priamo ním alebo prostredníctvom SAK mohlo dôjsť k porušeniu § 17 ZoA. Vykonané dôkazy preukázali opak tvrdenia advokáta o tom, že zálohu od klienta neprevzal a nemal čo vyúčtovať. Ak by nebol preddavok prevzatý, nedošlo by ani k jeho následnému vysporiadaniu a vráteniu preplatku až vo výške 19 706Sk v roku 2009. Aj v texte samotnej dohody písanej advokátom sa uvádza vyplatenie titulom vyúčtovania zloženej zálohy. Je úplne nelogické, aby advokát vrátil svojmu bývalému klientovi peniaze v danej výške, ktoré by predtým neprevzal. Fakt, že okolnosť prevzatia zálohy klientom nemal advokát potvrdenú účtovným dokladom nesvedčí o nedôslednosti klienta, ako to deklaroval advokát, ale skôr o obchádzaní daňových a účtovných predpisov advokátom ako podnikateľom. Ďalšia obrana advokáta, že bez súčinnosti sťažovateľa a oznámenia výsledku konania trovy právneho zastúpenia nebolo možné presne vyčíslíť neobstojí, pretože tieto mohol a mal vyúčtovať na základe právneho stavu v čase ním vykonaných úkonov, ktorých hodnotu základu podľa advokátskej tarify a ich počet podľa realizovaného stavu počas právneho zastupovania musel poznať.

Odvolací orgán považoval výrok o uložení disciplinárneho opatrenia formou peňažnej pokuty za správny z dôvodov, ktoré uviedol už prvostupňový senát v rozhodnutí a tiež vzhľadom na trvanie a charakter porušenia povinností advokátom. Vzhľadom na typ porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a okolnosti, že jeho konaním došlo k finančnej škode jeho bývalému klientovi (nedoručením originálu vyúčtovania úkonov právnej pomoci a nepriložením dokladu o platcovi DPH súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia v plnej výške, čím bol klient poškodený) nebolo možné uvažovať o uložení menej prísnej sankcie alebo dokonca upustiť od potrestania, ako to navrhoval DO. Uložená sankcia bola v druhu aj výške primeraná a nebol daný dôvod na zmenu rozhodnutia v danom výroku.

7.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý do zmluvy o právnej pomoci výslovne zakomponuje ustanovenie o možnosti advokáta žiadať od klienta zaplatenie zmluvnej pokuty v prípade porušenia povinnosti klienta (nekonať vo veci bez súhlasu advokáta), ktorú následne po výzve zaslanej klientovi vymáha súdnou cestou podaním žaloby voči klientovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK.

Právo klienta sám rozhodnúť, akým spôsobom má byť jeho vec vyriešená, vrátane práva osobne rokovať s protistranou a samostatne konať nemôže advokát v zmluve o právnej pomoci žiadnym spôsobom obmedziť a už vôbec nie sankcionovať zmluvnou pokutou.

Advokát, ktorý v zmluve o právnej pomoci dohodne s klientom podielovú odmenu v naturálnej podobe formou darovania nehnuteľnosti, a to vopred pred dokončením sporu a dosiahnutím plného úspechu vo veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK, keďže takéto dojednanie podielovej odmeny je v rozpore s § 8 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

Pre posúdenie začiatku plynutia dvojročnej objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je potrebné posúdiť konanie disciplinárne obvineného komplexne a nemožno vychádzať len z izolovaného faktu času vzniku protiprávneho stavu vyvolaného konaním advokáta, ak tento protiprávny stav pretrvával dlhšiu dobu.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 13. januára 2012, sp. zn. P-10/2010:4306/2008
Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 21. októbra 2010, sp. zn. DS IX.-49/09:4306/2008*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. januára 2012, sp. zn. P-10/2010:4306/2008 v spojení s rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 21. októbra 2010, sp. zn. DS IX.-49/09:4306/2008 bol Disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

1.) v zmluve o právnej pomoci zo dňa 2. 1. 2007 vyslovne zakomponoval ustanovenie o možnosti advokáta v prípade porušenia zmluvy zo strany klienta uplatniť voči nemu sankciu – zmluvnú pokutu vo výške 10 % z vymáhanej čiastky, pričom na základe tohto ustanovenia zmluvy v liste zo dňa 4. 12. 2008 advokát napísal klientovi – sťažovateľovi, že porušil zmluvu, a preto žiadal o zaplatenie tejto sankcie s tým, že inak ju bude vymáhať; pretože sťažovateľ ani ostatní klienti uvedenú sankciu neuhradili, dňa 16. 12. 2008 bol advokátom podaný návrh na vydanie platobného rozkazu,

2.) bola medzi advokátom a klientom, resp. klientmi podpísaná zmluva, kde odmena bola 20 % z vysúdenej hodnoty; podľa bodu 5 tejto zmluvy, ktorý bol rukou dopísaný, bola odmena dohodnutá formou darovania pozemku zo strany klientov, a to vopred, teda pred ukončením a vyhratím sporu v prospech klienta,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **7 692,50 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízy komisie SAK podal dňa 6. 3. 2009 proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojich vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie konania nepoprel, že k obojm skutkom došlo, svoje konanie však nepovažoval za porušenie advokátskych predpisov a uviedol, že k dojednaniu zmluvnej pokuty došlo z dôvodu, aby zo strany klientov nedošlo k zmareniu veci samostatným konaním s ohľadom na predchádzajúce skúsenosti s klientmi a že návrh na vydanie platobného rozkazu proti klientom vzal späť. Vo vzťahu k druhému skutku doplnil, že návrh na uhradenie odmeny darovaním spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti iniciovali sami klienti, ktorí nemali dostatok financií na zloženie zálohy. pričom on ako spoluvlastník tejto nehnuteľnosti návrh len akceptoval.

Disciplinárne obvinený potom, čo došlo k späťvzatiu sťažnosti, namietal, že senát pokračuje v disciplinárnom konaní a podal sťažnosť na postup predsedu disciplinárneho senátu, ktorá bola vyhodnotená ako námietka zaujatosti.²

Disciplinárny senát vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 21. 10. 2010 v neprítomnosti DO v súlade s § 17 ods. 7 DP SAK potom, čo DO opakovane ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávaní, ktorú však žiadnym spôsobom nepreukázal.

Disciplinárny senát rozhodnutím z 21. októbra 2010, sp. zn. DS IX.-49/09:4306/2008 uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia pre oba skutky uvedené v návrhu a podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 7 692,50 eur a zároveň povinnosť nahradiť SAK paušálnu náhradu trov konania vo výške 307,70 eur.

Disciplinárny senát vo vzťahu k prvému skutku dospel k nasledovným skutkovým a právny záverom:

Disciplinárne obvinený uzatvoril dňa 2. 1. 2007 zmluvu o poskytovaní právnej pomoci s klientmi, ktorá sa týkala zastupovania klientov vo veci pozemku v ich podielovom spoluvlastníctve, pričom čl. V bod 1 písm. c) tejto zmluvy znel: „Klient sa zaväzuje, že nebude konať v právnej veci dohodnutej v tejto zmluve a udelenom plnomocenstve bez písomného súhlasu advokáta. V prípade porušenia tohto ustanovenia je klient povinný zaplatiť advokátovi sankciu vo výške 10 % z vymáhanej čiastky.“ Plnomocenstvo v tejto veci udelili klienti advokátovi dňa 27. 11. 2006.

Listom zo dňa 4. 12. 2008 DO vyzval svojich klientov na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 390 000 Sk v stanovenej lehote z dôvodu, že jeden z klientov porušil svojím konaním vyššie citované ustanovenie zmluvy tým, že „samostatne rokuje s užívateľom pozemku, pozemkovým úradom a inými inštitúciami“ bez písomného súhlasu advokáta s upozornením, že v opačnom prípade bude musieť zaplatenie sankcie vymáhať, čo aj urobil podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu proti jeho klientom príslušnému súdu.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konanie DO, ktorý podal žalobu proti svojmu klientovi, s ktorým nemal ukončený zmluvný vzťah, je v rozpore s § 18 ZoA. Právo klienta sám rozhodnúť, akým spôsobom má byť jeho vec vyriešená, vrátane práva osobne rokovať s proti stranou a samostatne konať nemôže advokát v zmluve o právnej pomoci žiadnym spôsobom obmedziť a už vôbec nie sankcionovať zmluvnou pokutou.

2 O námietke zaujatosti bolo rozhodnuté rozhodnutím predsedu disciplinárnej komisie SAK č. DS IX.-49/09:4306/2008 z 8.2.2010 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK č. P-49/09:4306/2008 zo 6.3.2010 tak, že táto námietka nie je opodstatnená. Rozhodnutie predsedu disciplinárnej komisie SAK č. DS IX.-49/09:4306/2008 z 8. 2. 2010 je publikované pod č. 135.

Disciplinárny senát vo vzťahu k druhému skutku dospel k nasledovným skutkovým a právny-
m záverom:

Dňa 18. 9. 2006 uzatvoril DO zmluvu o poskytovaní právnej pomoci so sťažovateľom, ktorou sa zaviazal poskytnúť klientovi právnu pomoc vo veci nelegálnej skládky odpadu na bližšie špecifikovanom pozemku. Klient advokátovi plnomocenstvo udelil dňa 19. 9. 2006 a listom zo dňa 30. 1. 2008, doručeným advokátovi dňa 4. 3. 2008 ho odvolal.

Z čl. III bod 2 tejto zmluvy vyplýva, že medzi advokátom a klientom bola odmena dojednaná nasledovne: „Za prevzatie veci uvedenej v čl. I bode 1, 2 tejto zmluvy klient zaplatí paušálnu odmenu vo výške 20 % z vysúdeného sporu. V prípade, ak klient od zmluvy odstúpi z akéhokoľvek dôvodu skôr, ako súd právoplatne vo veci sporu rozhodne je povinný uhradiť advokátovi paušálnu odmenu za prevzatie veci vo výške 10 % žalovanej hodnoty súdneho sporu (vrátane hodnoty predžalobnej výzvy, prípadne hodnoty mimosúdnej dohody.“ Ustanovenie čl. III bod 5 zmluvy dopísané rukou znelo: „Bola dohodnutá odmena formou darovania pozemku podľa zmluvy“. Medzi advokátom a klientom došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu k pozemku, k povoleniu vkladu vlastníckeho práva však nedošlo, keďže príslušná správa katastra konanie zastavila pre späťvzatie návrhu na povolenie vkladu, podpísané klientom a DO advokátom.

Disciplinárny senát zdôraznil, že odmena advokáta bola dohodnutá vopred (pred skončením zastupovania) v naturálnej podobe, t. j. formou darovania časti pozemku zo strany klienta, čo v zmysle § 8 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. je prípustné, ale takáto odmena je podmienená úspechom vo veci. Keďže vec v danom prípade nebola skončená a úspech vo veci nebol dosiahnutý, DO porušil pravidlá profesionálnej etiky aj v tomto prípade.

S námietkou DO, že senát pokračuje v konaní napriek tomu, že klienti sťažnosť vzali počas konania späť, sa senát v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal tak, že späťvzatie sťažnosti, na základe ktorej bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, nie je dôvodom na zastavanie konania, pretože takýmto dôvodom je len späťvzatie návrhu na začatie konania predsedom revíznej komisie, k čomu Revízna komisia SAK vo svojom liste z 9. 3. 2010 dodala, že disciplinárne konanie je ovládané zásadou oficiality, preto prípadné späťvzatie sťažnosti je právne irelevantné.

Senát pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol predovšetkým k závažnosti previnenia a k okolnostiam, za ktorých došlo k ich spáchaniu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v stanovenej lehote DO odvolanie, v ktorom namietal rozpor rozhodnutia so zisteným skutkovým stavom, účelovosť rozhodnutia a zaujatosť senátu voči jeho osobe. Ďalej namietal, že postupom senátu mu bola odňatá možnosť verbálne sa vyjadriť k veci ako aj premlčanie skutku. Disciplinárne obvinený zdôraznil, že klienti sa dobrovoľne dohodli s advokátom, že nebudú sami rokovať s protistranou, v záujme dosiahnutia úspechu vo veci. Vo vzťahu k druhému skutku uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že odmenu prijal vopred a zdôraznil, že k darovaniu pozemku došlo dobrovoľne, k čomu navrhol vypočúť aj svedka. Taktiež uviedol, že v danej veci vystupoval ako podielový spoluvlastník daného pozemku a namietal neprimeranosť výšky peňažnej pokuty.

Predsedníctvo SAK rozhodnutím z 13. januára 2012, sp. zn. P-10/2010:4306/2008 napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 33 DP SAK potvrdilo.

Predsedníctvo SAK dňa 13. 1. 2012 vec prejednálo v neprítomnosti DO advokáta potom, čo dospelo k záveru, že podmienky na vykonanie odvolacieho konania v neprítomnosti DO boli podľa § 29 ods. 2 v spojení § 17 ods. 7 DP SAK splnené s poukazom na opakované odročovanie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti DO s tým, že vo svojom liste z 10. 1. 2012

o odročenie pojednávania nepožiadala ani nepreukázala existenciu dôvodov, ktoré mu bránia v účasti na pojednávaní.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK zdôraznilo, že disciplinárny senát správne zistil skutkový a právny stav veci. Obrana DO, podľa ktorej jeho konanie nemožno považovať za disciplinárne previnenie s ohľadom na dôvody, ktoré ho ku konaniu viedli (potreba zabrániť samostatnému konaniu klientov s ohľadom na skoršie udalosti) nemôže obstáť, keďže advokát v žiadanom prípade a bez ohľadu na dôvody nesmie obmedzovať klienta v možnosti samostatne rokovať vo svojej veci s inými osobami a už vôbec nie klienta sankcionovať pre prípad, že bude toto svoje právo realizovať.

Pokiaľ DO poukazoval na to, že sám je podielovým spoluvlastníkom a jeho klienti sami navrhli uhradiť mu odmenu vopred a formou darovania nehnuteľnosti, DO nevezal do úvahy, že vo vzťahu k svojim klientom vystupoval ako advokát podľa zmluvy o poskytovaní právnej pomoci a bez ohľadu na to, kto navrhol tento spôsob úhrady, advokát nesmie odmenu takýmto spôsobom dojednať a už vôbec nie vykonať kroky k realizácii jej plnenia v čase, keď na ňu nemá nárok, teda pred dosiahnutím úspechu v spore. Z tohto dôvodu nepovažovalo predsedníctvo SAK za potrebné vypočuť navrhovaného svedka.

Predsedníctvo SAK nepovažovalo za dôvodnú ani námietku o zaujatosti voči predsedovi disciplinárneho senátu, o ktorej už bolo rozhodnuté ani tvrdenie, že postupom senátu mu mala byť odňatá možnosť verbálne sa vyjadriť, keď senát pojednával v jeho neprítomnosti, keďže z obsahu spisu vyplynulo, že DO síce svoju neúčast na pojednávaní dňa 21. 10. 2010 ospravedlnil, avšak dôvod, pre ktorý bolo nevyhnutné pojednávanie odročiť, nepreukázal. Navyše, z § 17 ods. 7 DP SAK vyplýva, že ani v prípade preukázania dôvodu hodného osobitného zreteľa nie je povinnosťou disciplinárneho senátu žiadosť o odročenie pojednávania vyhovieť.

Napriek tomu, že DO svoju námietku premlčania skutkov neodôvodnil, predsedníctvo SAK sa zaoberalo aj posúdením tejto námietky podľa § 58 ods. 2 ZoA.

K uplynutiu šesťmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania nedošlo, keďže sťažnosť sťažovateľa bola SAK doručená dňa 10. 12. 2008 a návrh na začatie disciplinárneho konania bol doručený disciplinárnej komisii SAK 6. 3. 2009.

Keďže k prvému skutku došlo tým, že DO listom zo dňa 4. 12. 2008 vyzval klientov na zaplatenie zmluvnej pokuty a dňa 16. 12. 2008 podal návrh na vydanie platobného rozkazu na súd, dvojročná objektívna lehota začala plynúť 4. 12. 2008, resp. 16. 12. 2008 a ku dňu podania návrhu na začatie disciplinárneho konania neuplynula.

V prípade druhého skutku je nevyhnutné posúdiť konanie DO vymedzené v návrhu komplexne a nemožno vychádzať iba z izolovaného faktu – dátumu uzatvorenia zmluvy o poskytovaní právnej služby. Ako vyplýva z obsahu spisu, táto zmluva zanikla 4. 3. 2008 a teda trvala aj dňa 24. 5. 2007, kedy došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy na jej základe. DO advokátom dňa 18. 9. 2006 vytvorený protiprávny stav pretrvával až do 4. 3. 2008, a preto dvojročná objektívna premlčacia doba nemohla uplynúť prv než 4. 3. 2010.

Predsedníctvo SAK sa stotožnilo aj s rozhodnutím disciplinárneho senátu o uložení disciplinárneho opatrenia a peňažnú pokutu považovalo za primeranú intenzite porušenia povinností advokáta. Predsedníctvo SAK dospelo k záveru, že disciplinárny senát sa dôsledne riadil zákonnými kritériami v zmysle § 56 ods. 3 ZoA a § 25 ods. 2 DP SAK a zdôraznilo závažnosť konania DO, ktorý rovnako postupoval voči viacerým svojim klientom, pričom jeho konanie je konaním úmyselným, pretože ako skúsený advokát nepochybne vedel, za akých podmienok mu vzniká právo na podielovú odmenu v súlade s platnými právnymi predpismi. Predsedníctvo SAK však vzalo do úvahy, že DO vzal žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty späť a že k povoleniu vkladu vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy nedošlo.

8. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca poškodeného v trestnom konaní, v rámci ktorého bol poverený podať podnet na Generálnu prokuratúru SR, neukončí preukázateľným spôsobom právne zastúpenie klienta, neinformuje ho o nepodaní podnetu na Generálnu prokuratúru SR ani nereaguje na žiadosti klienta o poskytnutie informácií o stave veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 22 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-43/2011:4090/2010
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 25. júla 2011, sp. zn. DS II.-42/11:4090/2010*

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 25. júla 2011, sp. zn. DS II.-42/11:4090/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 22 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

1.) po prevzatí zastúpenia sťažovateľa v postavení poškodeného v trestnom konaní, v rámci ktorého bol poverený podať podnet na Generálnu prokuratúru SR, neukončil preukázateľne právne zastúpenie sťažovateľa a následne mu neoznámil že nepodal vo veci podnet na Generálnu prokuratúru SR,

2.) neodpovedal na dotazy sťažovateľa, nereagoval ani v prípade osobných, písomných a telefonických dotazov, naposledy na písomnú žiadosť dňa 7. 10. 2010.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-43/2011:4090/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 25. júla 2011, sp. zn. DS II.-42/11:4090/2010 bolo podľa § 56 ods. 5 ZoA **upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznjej komisie zo dňa 18. 5. 2011 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 22 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 25. júla 2011, sp. zn. DS II.-42/11:4090/2010 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania a podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA mu za to uložil disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia a zároveň DO uložil povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 307,70 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia zhrnul skutkové a právne závery, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania.

Z vyjadrení právneho zástupcu DO na pojednávaní disciplinárneho senátu vyplynulo, že uznal, pochybenie v postupe vo vzťahu k sťažovateľovi, z čoho si zobral ponaučenie a už samotné prejednanie veci považoval za trest, pričom mal sťažovateľa vyznamenať o vypovedaní plnomocenstva a uskutočniť úkony v súlade s internými predpismi SAK. Právny zástupca DO ďalej namietal premlčanie disciplinárneho previnenia z dôvodu, že povinnosť výslovne

vypovedať zmluvu a zároveň písomne oboznámiť klienta so stavom veci vznikla DO dňa 4. 9. 2007, t. j. pri tretej návšteve klienta, resp. 15 dní od tohto dátumu, preto lehoty na prejednanie disciplinárneho návrhu neboli podľa jeho názoru zachované. Právny zástupca vysvetlil, že na stretnutí dňa 4. 9. 2007 DO vypovedal klientovi plnomocenstvo ústne, pričom k písomnému vypovedaniu nedošlo ani nebol vyhotovený písomný záznam z tohto stretnutia, avšak tieto skutočnosti by mohla potvrdiť asistentka DO.

V záverečnom návrhu právny zástupca DO zdôraznil, že pri zastupovaní sťažovateľa uplatnil všetky prostriedky na bránenie jeho záujmov, ale vzhľadom na jeho právny názor vo veci, k postupu podľa požiadaviek klienta nemohol pristúpiť, o čom sťažovateľa informoval. Prípustil, že DO mal predpísaným spôsobom ukončiť zastúpenie, ale tento skutok považoval za premlčaný. Ďalej uviedol, že DO nemá v úmysle zľahčovať nereagovanie na písomnú žiadosť klienta, avšak v žiadnom prípade sa nesnažil obohatiť. Na záver poukázal na doterajšiu bezúhonnosť DO.

V záverečnom návrhu zástupca Revíznej komisie SAK zhodnotil vykonané dôkazy a na ich základe navrhol uznať vinu DO podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania v oboch samostatných skutkoch a vzhľadom na postoj DO a jeho osobu navrhol uložiť disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu na dolnej hranici sadzby.

Disciplinárny senát sa musel pri svojom rozhodovaní najskôr vysporiadať s námietkou premlčania disciplinárneho previnenia vznesenou zástupcom DO. Po vyhodnotení skutkového a právneho stavu sa disciplinárny senát stotožnil s právnym názorom Revíznej komisie SAK. Disciplinárne obvinený sa tým, že neodpovedal na dotazy sťažovateľa, nereagoval ani v prípade osobných, telefonických či písomných dotazov, naposledy na písomnú žiadosť dňa 7. 10. 2010, dopustil pokračujúceho deliktu. Vzhľadom na to považoval disciplinárny senát lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania zo strany Revíznej komisie SAK za zachovanú.

Disciplinárny senát oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vyjadreniami DO a návrhu Revíznej komisie SAK zistil, že prvý skutok sa stal tak, ako je uvedený v disciplinárnom návrhu. Pri hodnotení dôkazov vzal senát do úvahy aj skutočnosť, že DO priznal v celom rozsahu svoj postup vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 7. 6. 2011. Disciplinárny senát zdôraznil, že vzťah medzi advokátom a klientom je vzťahom postaveným na dôvere, že klient má v advokátovi istotu a v danej veci sa na advokáta plne spolieha. Z tohto dôvodu je mimoriadne dôležitá úprava v § 22 ZoA, ktorá dáva klientovi istotu, že je vo svojej veci riadne zastúpený a advokátovi presne vymedzuje okolnosti, za ktorých môže zastúpenie klienta ukončiť. Je preto neprípustné, aby advokát ukončil právne zastupovanie klienta iným spôsobom. Práve písomné skončenie zastupovania klienta mu dáva istotu, že musí vo svojej veci vyhľadať pomoc iného advokáta, a aj advokátovi, že si voči klientovi splnil povinnosť danú mu zákonom. Disciplinárny senát mal za jednoznačne preukázané, že k ukončeniu zastúpenia predpísaným spôsobom nikdy nedošlo, a preto považoval vykonanie ďalších dôkazov za nadbytočné.

V prípade druhého skutku mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že DO klienta o stave vybavovania jeho veci preukázateľne neinformoval, a to ani na základe poslednej písomnej žiadosti sťažovateľa zo dňa 7. 10. 2010. Pri ukladaní trestu vychádzal zo skutočnosti, že v prípade DO ide o prvé porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie, a že uložený trest má pôsobiť viac preventívne, ako sankčne, a preto zvolil formu písomného napomenutia ako prvý stupeň trestu.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO odvolanie, ktoré smerovalo len proti výroku o uloženom disciplinárnom opatrení s poukazom na doterajšiu bezúhonnosť DO, ktorý nebol počas celú dobu advokátskej praxe ani raz disciplinárne riešený.

Predseda SAK svojím rozhodnutím z 3. februára 2012, sp. zn. P-43/2011:4090/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 34 písm. c) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že podľa § 56 ods. 5 ZoA upustilo od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Predseda SAK po prejednaní veci v plnom rozsahu vyhovel odvolaniu DO advokáta a zrušilo výrok o uložení disciplinárneho opatrenia. Vzhľadom na okolnosti a závažnosť konkrétnej disciplinárnej veci advokáta považovalo za dostačujúce jej samotné prejednanie pred disciplinárnym senátom a pred odvolacím orgánom, pred ktorými DO advokát priznal a zdôvodnil svoje pochybenie vo vzťahu ku klientovi.

9.

ROZHODNUTIE

Nahliadnutie do súdneho spisu advokátom, ktorý o nahliadnutie do spisu v súlade s obvyklým postupom súd požiadala, vo veci jeho bývalého klienta po skončení jeho zastupovania bez splnomocnenia alebo súhlasu bývalého klienta, pri ktorom došlo k porušeniu § 44 ods. 2 OSP, nie je disciplinárnym previnením advokáta, keďže na advokáta nemožno prenášať povinnosti, ktoré má pri rozhodovaní o umožnení nahliadnutia do súdneho spisu žiadateľovi súd.

**Rozhodnutie predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P – 3/2012:188/2011
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 8. novembra 2011, sp. zn. DS VI.-66/11/188/2011**

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P – 3/2012:188/2011 v spojení s rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 8. novembra 2011, sp. zn. DS VI.-66/11/188/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** konal v rozpore so záujmom svojho klienta, keď dňa 17. 12. 2010 nahliadol do súdneho spisu na okresnom súde vo veci klienta, aj napriek tomu, že v tomto konaní svojho bývalého klienta už od 18. 8. 2008 nezastupoval a ani nemal na nazretie do tohto súdneho spisu iný súhlas alebo osobitnú plnú moc od bývalého klienta, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že do predmetného súdneho spisu skutočne nahliadol, pretože chcel zistiť, či bola sťažovateľovi priznaná náhrada trov konania, pretože mal informáciu, že sťažovateľ bol v konaní úspešný z čoho by mal preukázané, že jeho klientovi boli priznané trovy konania, ktoré sú predmetom iného súdneho sporu. Nahliadnutie do súdneho spisu bez povolenia vybavujúceho sudcu, bez splnomocnenia na nahliadnutie od účastníka konania a presvedčanie zamestnanca súdu o tejto oprávnenosti DO nepovažoval za disciplinárne previnenie. V doplňujúcom vyjadrení DO uviedol, že podľa jeho názoru právny predpis nestanovuje, akým spôsobom sa má o nahliadanie do spisu v prípade osoby nezúčastnenej na konaní požiadať, a rozhodnutie sudcu o tom, či udelí takejto osobe súhlas k nahliadnutiu do spisu, je internou záležitosťou súdu, ktorú nemá dôvod skúmať. Disciplinárne obvinený preto podľa

svojho vyjadrenia mal za to, že ak pri telefonickej požiadavke o nahliadnutie do spisu rozhodujúcej skutočnosti uviedol a následne mu do spisu bolo umožnené nahliadnúť, nemal dôvod sa zaoberať skutočnosťou, či mu bolo povolené do súdneho spisu nahliadnúť.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 8. novembra 2011, sp. zn. DS VI.-66/11/188/2011 disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo DO advokátovi uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 634 eur zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát po ustálení skutkového stavu zistil, že DO skutočne klienta zastupoval v predmetnej veci o určenie manželského výživného s tým, že podaním zo dňa 15. 8. 2008, ktoré bolo súdu doručené dňa 18. 8. 2008, oznámil súdu, že ukončil zastupovanie klienta vo veci. Z úradného záznamu nachádzajúceho sa v spise vyplynulo, že DO nahliadol do súdneho spisu dňa 17. 12. 2010. Toto nahliadnutie vykonal na základe telefonickej žiadosti, pričom zamestnankyni súdu podľa jej vyjadrenia uviedol, že nakoľko bol právnym zástupcom navrhovateľa, chce zo súdneho spisu zistiť, či po skončení jeho zastupovania bola vec ukončená a má vymáhať od odporcu trovy a sťažovateľovi vrátiť zloženú zálohu na tieto trovy. Disciplinárne obvinený sa pri samotnom nahliadaní do spisu legitimoval advokátskym preukazom. Sťažovateľ po zistení o nahliadnutí do spisu advokátom bez splnomocnenia podal sťažnosť na postup zamestnankyne súdu, ktorá bola vybavená zistením porušenia povinností štátneho zamestnanca a písomným upozornením tejto zamestnankyne.

Disciplinárny senát s poukazom na § 44 ods. 2 OSP, vychádzajúc z § 242 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy zistil, že prvá hlava piatej časti Spravovacieho poriadku súdov upravuje spôsoby podávania podaní na sudy, ich vybavovanie a úkony súdu vo vzťahu k účastníkom konania, tretím osobám. Všeobecne možno konštatovať, že nech ide o akýkoľvek úkon účastníka konania alebo tretej osoby voči súdu alebo súdu voči účastníkovi alebo tretej osobe, musí byť o jeho existencii vyhotovený písomný záznam, ak sám úkon nie je robený písomne, či už poznámkou do zápisnice, alebo spísaním záznamu o ňom. Ak úkonom súdu môže určitej osobe vzniknúť právo alebo povinnosť alebo môže byť toto jej právo alebo povinnosť úkonom súdu dotknuté, musí sa informácia o takomto úkone dostať do sféry dispozície takejto osoby (musí jej o tom byť doručená písomnosť, alebo musí byť pred ňou vyhlásené, o čom musí byť vyhotovená zápisnica alebo záznam).

Keďže OSP stanovuje, že iná osoba ako účastník konania môže do súdneho spisu nahliadnúť len so súhlasom predsedu senátu alebo samosudcu, nemá takáto osoba právo do súdneho spisu nahliadnúť, kým jej toto právo nevznikne rozhodnutím predsedu senátu, resp. samosudcu, pričom takéto rozhodnutie môže vyvolať účinky, keďže voči nemu OSP odvolanie nepripúšťa a ani nie je potrebná lehota na vykonanie, najskôr momentom, kedy je dané takejto osobe do sféry jej dispozície (či už doručením písomného rozhodnutia, alebo vyhlásením pred touto osobou).

Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je pravdou, že úkon, ktorým osoba, ktorá nie je účastníkom konania, žiada o nahliadnutie do spisu, možno urobiť akoukoľvek formou. Musí ísť o formu, ktorá je voči súdu písomne zaznamenaná. Disciplinárny senát taktiež nesúhlasil, že by samotné rozhodnutie predsedu senátu, resp. samosudcu o tom, či takejto osobe udelí právo do súdneho spisu nahliadnúť, bolo následnou internou záležitosťou súdu, keďže bez toho, aby tento úkon nebol urobený voči danej osobe, takáto osoba právo nahliadnúť do súdneho spisu nezíska.

Ak teda má advokát, ktorého profesionálnou činnosťou je poskytovať právne služby svojim klientom, poskytovať právne služby s odbornou starostlivosťou, musí byť znalý práva a nemôže

sa odvolávať na nevedomosť o absencii povolenia a dobrú vieru tam, kde by malo ísť o rutinu a kde, na rozdiel od laika, musí práve dbať na to, aby nemohlo dôjsť k porušeniu práva.

Senát v tomto prípade síce nemal za preukázané, či DO skutočne požiadal o súhlas predsedu senátu (samosudcu) k nahliadnutiu do spisu ako neúčastník konania, pre posúdenie skutku to však nebolo dôležité, keďže musel vedieť, že do daného spisu môže nahliadnuť až po tom, keď mu taký súhlas bude daný, pričom sám priznal, že o udelení takéhoto súhlasu informáciu nemal. Z uvedeného dôvodu preto nemal za daných okolností do spisu vôbec nahliadnuť a počkať, kým mu takýto súhlas bude daný. Ak by aj senát pripustil, že DO mohol konať v dobrej viere, že tento súhlas mu bol daný, keď mu bol spis predložený k nahliadnutiu, musel by opak zistiť najneskôr pri spisovaní úradného záznamu o nahliadnutí do spisu, do ktorého neboli náležitosti pre prípad, že do súdneho spisu nahliada iná osoba ako účastník konania, vôbec pojaté. O dobrej viere DO mal navyše senát pochybnosti aj z toho dôvodu, že pri samotnom nahliadaní sa DO legitimoval nie občianskym preukazom (ak teda uvádza, že v danom momente nezastupoval klienta a teda nevykonával advokáciu), ale advokátskym preukazom, čo samo osebe mohlo u zamestnankyne súdu, ktorá bola prítomná pri nahliadaní do spisu, vyvolať mylný dojem, že ide o právneho zástupcu účastníka konania.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho trestu senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na skutočnosť, že voči osobe DO advokáta bolo dosiaľ vedených päť disciplinárnych konaní. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO advokáta, keďže tento sa k nim nevyjadril, senát preto nezistil ani nemohol zistiť žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Senát vzhľadom na tieto skutočnosti rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie DO, v ktorom namietal, že disciplinárny senát bez potrebných dôkazov uzavrel, že nepožiadal predsedu senátu o nazretie do spisu, nazrel do neho s vedomím, že súhlas nemá a zámerne sa preukázal advokátskym preukazom, aby u zamestnankyne súdu vyvolal mylný dojem, že je právnym zástupcom. Disciplinárne obvinený ďalej poukázal na to, že senát nevykonal ním navrhovaný dôkaz, dotaz predsedovi okresného súdu za účelom zistenia, aký je obvyklý postup pri nahliadnutí do spisu neúčastníckom konania na tomto súde, nakoľko práve s ohľadom na tento obvyklý postup nemal žiadnu pochybnosť o tom, že súhlas predsedu senátu mu bol daný. Disciplinárne obvinený namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, keďže po skončení zastupovania sťažovateľa sa voči nemu nemohol dopustiť porušenia § 18 ods. 1 a 2 ZoA ani § 5 ods. 1 AP SAK, nakoľko po skončení zastupovania advokát nemá povinnosť chrániť a presadzovať práva a záujmy bývalého klienta, navyše, ak s ním je v súdnom spore, napr. o náhradu trov konania. Jediná povinnosť, ktorá ostáva advokátovi po skončení zastupovania je povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 ZoA. S ohľadom na tieto skutočnosti DO žiadal odvolací orgán, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 3. februára 2012, sp. zn. P-3/2012:188/2011 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 24 písm. b) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že DO advokáta oslobodilo spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko skutok nie je disciplinárnym previnením.

Predsedníctvo SAK dalo za pravdu DO advokátovi v tom, že tak, ako je skutok, ktorý má byť disciplinárnym previnením vymedzený v návrhu, nemôže byť považovaný za disciplinárne previnenie advokáta. Odvolací orgán dospel k názoru, že na DO advokáta nemožno preniesť povinnosti, ktoré mal v danom konaní súd. Disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí poukázal na § 44 ods. 2 OSP, zároveň však prijal rozhodnutie, ktoré je s týmto zákonným ustanovením v rozpore. Je nesporné a vyplýva to i z disciplinárneho spisu, že DO požiadal dňa 15. 12. 2010

informačnú kanceláriu okresného súdu o nazretie do spisu a dňa 17. 12. 2010 mu spis k nazretiu bol predložený. O nazretí do spisu bol riadne vyhotovený úradný záznam, ktorý je súčasťou disciplinárneho spisu. Pre dané konanie je irelevantné poukazovanie na porušenie pracovných povinností pracovníčkou súdu, pričom sa nemožno stotožniť s názorom disciplinárneho senátu, že i keď nemal za preukázané, či DO požiadal o súhlas predsedu senátu (samosudcu) k nahliadnutiu do spisu ako neúčastník konania, musel vedieť, že do daného spisu môže nahliadnuť až po tom, keď mu taký súhlas bude daný. Spis bol riadne ukončený, DO riadne nahlásil záujem o nahliadnutie do spisu a bolo výlučne internou záležitosťou súdu, akým kvalifikovaným personálom obsadí svoje pracovné pozície.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením navrhovateľa, že advokát musí konať iba v súlade so záujmami a pokynmi klienta a tieto uprednostniť aj pred svojimi vlastnými záujmami tak, ako ukladá § 5 ods. 1 AP SAK. Disciplinárne obvinený v čase nahliadnutia do sporného spisu nebol advokátom sťažovateľa, keďže mu 18. 8. 2008 vypovedal plnú moc. V neposlednom rade je dôležité poukázať i na skutočnosť, že spor, v ktorom DO klienta zastupoval bol riadne skončený, preto žiadne oprávnené záujmy účastníka konania, t. j. sťažovateľa nemohli byť dotknuté nazretím do spisu DO advokátom. Vzhľadom na spôsob, akým bol skutok vymedzený v návrhu, muselo predsedníctvo rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Na záver odôvodnenia predsedníctvo SAK poukázalo aj na to, že disciplinárny senát pri uložení výšky trestu vychádzal z nesprávneho zistenia, že DO bol viackrát disciplinárne stíhaný, pričom samotný advokát na túto nesprávnosť poukázal vo svojom vyjadrení k návrhu. Z registra disciplinárnych opatrení je nutné konštatovať, že advokát nebol nikdy disciplinárne stíhaný.

10.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zálohy od klienta určenej na zaplatenie súdneho poplatku, po tom, čo dôjde k oslobodeniu klienta od platenia súdnych poplatkov, nevráti prevzatú zálohu po odpočítaní vzniknutých trov právneho zastúpenia klientovi i napriek tomu, že k vráteniu tejto sumy je zaviazaný právoplatným rozhodnutím súdu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK.

V prípade disciplinárneho previnenia, spočívajúceho v trvajúcom porušovaní povinností advokáta v dôsledku nevrátenia zálohy klientovi, je rozhodujúcim okamihom pre určenie času spáchania disciplinárneho previnenia a začiatku plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA až okamih následného odstránenia stavu porušovania povinností advokáta, nie okamih vyvolania (vzniku) tohto protiprávneho stavu.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-38/2011:1298/2010
Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-50/10:1298/2010*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-38/2011:1298/2010 v spojení s rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-50/10:1298/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK,

tým, že

po prebratí zálohy vo výške 80 000 Sk na zaplatenie súdneho poplatku, potom, ako bol jeho klient oslobodený od platenia súdnych poplatkov, túto sumu po odpočítaní vzniknutých trov právneho zastúpenia v čiastke 32 000 Sk klientovi vo výške 48 000 Sk (1 593,31 eur) nevrátil i napriek tomu, že k vráteniu tejto sumy bol zaviazaný rozsudkom okresného súdu zo dňa 22. 9. 2009, právoplatným dňa 14. 12. 2010 v spojení s rozsudkom krajského súdu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA disciplinárne opatrenie – **pozastavenie výkonu advokácie** na dobu **18 mesiacov**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízej komisie SAK podal dňa 17. 6. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti klienta DO advokáta, podanej dňa 1. 4. 2010.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-50/10:1298/2010 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. D) ZoA uložil DO disciplinárne opatrenie vo forme pozastavenia výkonu advokácie na dobu 18 mesiacov a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia najprv vysvetlil dôvody, prečo dňa 10. 3. 2010 pojednával v neprítomnosti DO advokáta v súlade s § 17 ods. 7 DP SAK, keď poukázal na to, že pôvodne bolo nariadené pojednávanie na deň 25. 11. 2010, ktoré však bolo odročené z dôvodu ospravedlnenia a žiadosti o odročenie pojednávania pre chorobu zo strany DO advokáta a s poukazom na to, že súdne konanie vedené klientom proti DO advokátovi nebolo ešte právoplatne skončené. Keďže DO advokát následným podaním síce ospravedlnil svoju neúčast na odročenom pojednávaní, avšak nepožiadal o jeho odročenie, senát rozhodol o postupe podľa § 17 ods. 7 DP SAK.

Disciplinárny senát sa zaoberal námietkou premlčania disciplinárneho previnenia, ktorú vzniesol DO advokát, pričom dospel k záveru, že podľa § 58 ods. 2 ZoA je potrebné postupovať tak, že pri skúmaní a vyhodnotení plynutia tzv. objektívnej premlčacej lehoty, t. j. kedy vôbec došlo k vzniku disciplinárneho previnenia advokáta a či bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný najneskôr do 2 rokov od vzniku disciplinárneho previnenia je rozhodujúcim hodnotiacim kritériom skutočnosť, že konanie DO advokáta je potrebné posudzovať ako trvajúce porušovanie povinností advokáta voči klientovi, ktoré vzniklo najskôr vydaním uznesenia okresného súdu dňa 23. 3. 2006, ktorým bol navrhovateľ oslobodený od súdnych poplatkov a teda došlo k odpadnutiu právneho dôvodu, pre ktorý DO prevzal od klienta sumu 80 000 Sk a po právoplatnosti tohto uznesenia mal advokát klientovi túto sumu 80 000 Sk (po odpočítaní špecifikovaných a vyúčtovaných trov právneho zastupovania) obratom vrátiť. Keďže tak neučinil a sumu klientovi po odpočítaní trov právneho zastupovania do dňa pojednávania vo veci senátom nevrátil, aj v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania udržiaval DO advokát tento stav porušovania povinností advokáta voči klientovi.

V nadväznosti na to senát prijal právny názor, že DO advokát svojím konaním trvale udržiaval stav porušovania povinností advokáta tak, ako sú konkretizované v návrhu na začatie disciplinárneho konania až do doby nesplnenia si týchto konkrétnych povinností advokáta. Preto analogicky aj s ohľadom na výklad § 122 ods. 10 TZ, keď senát aplikoval iný hmotnoprávny predpis primerane možno záverovať, že v prípade trvajúceho porušovania povinností

DO advokáta v tomto konkrétnom prípade nedošlo k uplynutiu 2-ročnej premlčacej lehoty dňom 24. 3. 2008 (t. j. po uplynutí 2 rokov od momentu, kedy advokát mohol po prvýkrát nadobudnúť vedomosť o tom, že odpadol právny dôvod, pre ktorý prevzal od klientky sumu 80 000 Sk), ale až uplynutím 2 rokov od posledného dňa, v ktorom DO advokát stále porušoval svoje povinnosti advokáta a udržiaval takýto stav porušovania povinností.

Na základe vykonaného dokazovania senát uzavrel, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania a že ho spáchal DO advokát, keďže bolo preukázané, že prevzal dňa 5. 5. 2005 od klienta 80 000 Sk za účelom použitia tejto sumy na zaplatenie súdneho poplatku, pričom DO podal dňa 16. 6. 2005 žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov klienta, ktorej súd rozhodnutím z 23. 3. 2006 vyhovel, preto aj s ohľadom na to, že DO oznámil súdu, že klienta zastupuje bezodplatne, klient celkom logicky žiadal vrátenie sumy 80 000 Sk. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej zistené a preukázané, že sťažovateľ podal proti advokátovi žalobu na zaplatenie 1 593,31 eur z titulu bezdôvodného obohatenia (poskytnutá suma po odpočítaní odmeny advokáta za poskytnuté služby), ktorej bolo vyhovelé. V tomto kontexte senát zdôraznil, že advokát po odpadnutí právneho dôvodu, pre ktorý prevzal od klienta zmienených 80 000 Sk mal tieto peniaze klientovi vrátiť bez ohľadu na to, že klientovi vyúčtoval náklady poskytnutého právneho zastupovania.

Vyššie opísané konanie advokáta nie je správne a etické voči klientovi, najmä s ohľadom na jeho osobné, majetkové pomery a na jeho status invalidného dôchodcu, čo vyvolalo u klienta veľkú nespokojnosť s postupom advokáta až do takej miery, že svoj nárok musel uplatniť súdnou cestou. Nerešpektovanie odôvodneného nároku klienta na vrátenie sumy 1 593,31 eur, i napriek tomu, že k vráteniu tejto sumy bol DO zaviazaný právoplatným rozsudkom, zosilňuje následky vyvolané konaním advokáta nielen vo vzťahu ku klientovi, ale aj vo vzťahu k profesionálnej právnickej, ale aj laickej verejnosti, pretože takéto konanie je vážnym zásahom do dôstojnosti a úcty advokátskeho povolania. S ohľadom na to toto konanie senát posúdil ako porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK.

Senát v rámci rozhodovania o disciplinárnom opatrení skúmal a hodnotil všetky kritéria ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Nemohol neprihliadnuť na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, keď DO prejavil svojím postojom ku klientovi nezájum a neúctu k jeho právu a záujmu na lojálne a včasné vyporiadanie prevzatých finančných prostriedkov na stanovený účel, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta. Senát ďalej vzal do úvahy, že DO bol už dvakrát právoplatne disciplinárne potrestaný s uvedením spisových značiek týchto konaní s tým, že v oboch prípadoch mu bola uložená sankcia vo forme peňažnej pokuty. Všetky vyhodnotené okolnosti a kritéria doviedli senát k záveru, že na osobu DO je vzhľadom na opakované porušovanie povinností advokáta a na potrebu represívneho aj preventívneho účinku disciplinárneho opatrenia do budúcnosti nutné pôsobiť uplatnením prísnejšej sankcie, a preto mu v zmysle § 56 ods. 2 ZoA uložil disciplinárne opatrenie pozastavenie výkonu advokácie na dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom opakovane žiadal o zastavenie konania z dôvodu premlčania disciplinárneho previnenia.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 3. februára 2012, sp. zn. P-38/2011:1298/2010 podľa § 59 ods. 5 ZoA a § 32 písm. c) DP SAK odvolanie DO advokáta zamietlo ako neprípustné a odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu potvrdilo.

Predsedníctvo SAK preskúmalo odvolaním napadnuté rozhodnutie a dospelo k záveru, že § 32 písm. c) DP SAK a § 59 ods. 5 ZoA nepripúšťa možnosť odvolania, pričom DO má právo podať žalobu na vecne a miestne príslušný súd, na preskúmanie rozhodnutia vydaného v správnom konaní súdom. Vzhľadom na to, že DO sa pri podaní odvolania riadil nesprávnym

poučením X. disciplinárneho senátu SAK, lehota na podanie žaloby začína plynúť doručením tohto rozhodnutia.³

11. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.

Advokát je povinný pri finančnom vysporiadaní s klientom postupovať aktívne a sám vyhotoviť písomné vyúčtovanie a doručiť ho alebo odovzdať klientovi, pričom nemôže preniesť túto povinnosť na klienta (jeho žiadosťou), resp. podmieňovať vykonanie tejto povinnosti osobnou prítomnosťou klienta, ktorá pri tomto jednostrannom právnom úkone nie je potrebná.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-11/2012:522/2011
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 8. novembra 2011, sp. zn. DS VI.-76/11:522/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-11/2012:522/2011 v spojení s rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 8. novembra 2011, sp. zn. DS VI.-76/11:522/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klientov A. B., B. B. a C. B. po skončení ich právneho zastúpenia vec s nimi písomne finančne nevysporiadal, **za čo mu bolo uložené** podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 3. 8. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa A. B. .

Disciplinárne obvinený advokát vo svojom vyjadrení k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že klientov vopred poučil o forme odmeny s tým, že vzhľadom na zložitosť veci budú priebežne platiť zálohy podľa vykonanej práce, keďže nebolo možné vopred vyšpecifikovať celú vec. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že po ukončení zastupovania sťažovateľovi oznámil, že urobí vyúčtovanie záloh, ktoré však podľa jeho názoru boli vo výške odmeny za už poskytnuté služby, pričom sťažovateľ sa mal zastaviť v kancelárii ohľadom tohto vyúčtovania. Disciplinárne obvinený advokát potvrdil, že od klientov prevzal zálohy v celkovej výške 1 120 eur a s klientmi sa nakoniec po ich návšteve v kancelárii dňa 24. 5. 2011 dohodol, že im sumu 560 eur vráti.

³ DO advokát podal žalobu o preskúmanie zákonitosti rozhodnutia X. disciplinárneho senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-50/10:1298/2010, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom NS SR z 29. októbra 2012, sp. zn. 5Sž/16/2012 tak, že žaloba DO advokáta ako žalobcu bola zamietnutá. Tento rozsudok je publikovaný v II. časti – Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov pod č. I.

VI. disciplinárny senát rozhodnutím z 8. novembra 2011, sp. zn. DS VI.-76/11:522/2011 uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 317 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že DO advokát ako právny zástupca klientov prijal v rozmedzí štyroch mesiacov celkovú sumu 1 120 eur ako zálohu na odmenu za právne služby, ktorú mu postupne vyplatil sťažovateľ.

Z predložených listinných dôkazov a z vyjadrení sťažovateľa a DO advokáta vyplynulo, že vo vzťahu k DO advokátovi konal menom klientov sťažovateľ, ich právny zástupca, ktorý DO aj platil zálohové platby ako preddavky na právne služby. Tak sťažovateľ vo svojej sťažnosti ako aj DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedli, že sťažovateľ menom klientov zastupovanie v roku 2010 zrušil a žiadal vrátiť zloženú zálohu. Ďalej je tiež zrejmé, že sťažovateľ uhradil DO advokátovi na poskytovanie právnych služieb priebežne zálohy celkovo vo výške 1120 eur a že k písomnému finančnému vysporiadaniu, resp. finančnému uzavretiu daného zastupovania došlo 9. 6. 2011 uzatvorením dohody o zrušení právneho zastúpenia a finančného vysporiadania trov za právne služby, na základe ktorej mu DO mal vrátiť 50% zo zloženej zálohy. Ku konkrétnej špecifikácii vykonanej práce a jej cene však ani v tejto dohode nedošlo.

Obsahom povinnosti, ktorá pre advokáta vyplýva z § 13 AP SAK je bez zbytočného odkladu po skončení zastúpenia vec s klientom písomne finančne vysporiadať. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že DO s klientom vec písomne finančne nevysporiadal, resp. vysporiadal až po tom, čo ho riešila SAK v rámci disciplinárneho konania. Zo zisteného dokazovania je zrejmé, že DO porušil §13 AP SAK, keďže, ako sám uviedol vo svojom vyjadrení, po tom ako mu sťažovateľ, ktorý vo vzťahu k nemu konal menom jeho klientov, oznámil, že nie je spokojný s poskytnutými právnymi službami a ruší zastupovanie, miesto toho, aby s ním, resp. jeho klientmi vec bezodkladne písomne finančne vysporiadal, ho len informoval, že zložené zálohy by mali pokryť jeho odmenu a nič mu nevráti a vyzval ho, aby sa uňho v kancelárii zastavil, že s ním vec finančne vysporiada.

Povinnosť advokáta je postupovať pri finančnom vysporiadaní aktívne a nemôže preniesť túto povinnosť na klienta, resp. podmieňovať vykonanie tejto povinnosti osobnou prítomnosťou klienta. Advokát nemôže čakať, až klient požiadá o vyúčtovanie, ale sám je povinný vyhotoviť písomné vyúčtovanie a doručiť ho alebo odovzdať klientovi bez zbytočného odkladu po ukončení zastupovania. Klient (alebo jeho zástupca v jeho mene) je oprávnený ukončiť spoluprácu s advokátom kedykoľvek, aj bez udania dôvodu.

Disciplinárny senát ďalej poukázal na skutočnosť, že vyúčtovanie je jednostranný právny úkon, na ktorý súčinnosť klienta nie je potrebná. Nesmie sa zabúdať na to, že advokát poskytuje službu klientovi a nie naopak. Disciplinárne obvinený síce podpísal dohodu so sťažovateľom o zrušení právneho zastúpenia a finančného vysporiadania trov za právne služby, ale až pol roka po tom, čo skončilo právne zastupovanie. Sťažovateľ podal sťažnosť na advokáta, pričom samotný podpis dohody nemožno hodnotiť ako moment ukončenia právneho zastupovania, nakoľko aj DO potvrdil skoršie skončenie zastupovania zo strany sťažovateľa. Uvedené nie je možné považovať za konanie bez zbytočného odkladu.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho trestu senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na skutočnosť, že voči osobe DO nebolo dosiaľ vedené disciplinárne konanie. Osobné a rodinné pomery senát nemohol posúdiť, nakoľko sa k nim DO nevyjadril. Výšku peňažnej pokuty senát určil najmä s poukazom na skutočnosť, že DO svoje konanie napravil vyššie spomínanou dohodou, ktorú možno hodnotiť

ako dodatočné finančné vysporiadanie danej veci po skončení právneho zastupovania a vec s klientmi, resp. ich zástupcom, urovnal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO advokát, ktoré odovzdal na poštovú prepravu dňa 19. 12. 2011 a ktoré bolo SAK doručené dňa 21. 12. 2011. V ďalšom podaní zo dňa 2. 1. 2012 DO pre prípad, ak by nebola dodržaná lehota na podanie odvolania, žiadal o jej odpustenie.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-11/2012:522/2011 bolo odvolanie DO advokáta zamietnuté ako oneskorené podané a napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu potvrdené.

Predsedníctvo SAK zistilo, že prvostupňové rozhodnutie bolo DO advokátovi doručené ešte dňa 1. 12. 2011. DO odvolanie nepodal na pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia. Lehota na podanie odvolania začala preto DO plynúť 2. 12. 2011 a uplynula v piatok 16. 12. 2011. Pokiaľ DO odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu datované dňom 16. 12. 2011 odovzdal na poštovú prepravu 19. 12. 2011, podal odvolanie po uplynutí lehoty na jeho podanie.

Pokiaľ disciplinárne obvinený v podaní z 2. 1. 2012 doručenom SAK požiadal o odpustenie lehoty na podanie odvolania, svoj návrh žiadnym spôsobom neodôvodnil, najmä neuviedol dôležitý dôvod podľa § 27 DP SAK, pre ktorý možno zmeškanie lehoty odpustiť, v dôsledku čoho správne predsedsa disciplinárneho senátu jeho žiadosti nevyhovel.

Vzhľadom na to, že DO podal odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu oneskorené a zmeškanie lehoty na jeho podanie mu nebolo odpustené, predsedníctvo SAK odvolanie DO podľa § 32 písm. a) DP SAK ako oneskorené zamietlo a napadnuté rozhodnutie senátu potvrdilo.

12.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý počas zastupovania klienta zašle klientovi list označený ako predvolanie, ktorým direktívne vyzve klienta na dostavenie sa do jeho kancelárie a zloženie preddavku na trovy právneho zastúpenia napriek dohode s klientom o podielovej odmene a zároveň vyzve klienta na zaplatenie sprostredkovateľskej odmeny zo zmluvy, ktorú uzatvoril v postavení podnikateľa v oblasti realitnej činnosti s treťou osobou, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 5 ods. 1 AP SAK.

Pri výkone advokácie je neprípustné, aby advokát direktívne predvolával klienta na stretnutie, nakoľko vzťah advokáta s klientom je vzťahom partnerským a rovnocenným a v prípade vzniku konfliktu s klientom má advokát dostatok nástrojov na to, aby ho riešil bez ohrozenia vážnosti advokátskeho stavu. Rovnako je neprípustné, aby advokát spájal výkon advokácie s jeho inými podnikateľskými činnosťami a žiadal od klienta plnenie, ktoré mala povinnosť uhradiť tretia osoba.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-13/2012:776/2011
Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 14. novembra 2011, sp. zn. DS II.-82/11:776/2011*

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. novembra 2011, sp. zn. DS II.-82/11:776/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

počas zastupovania sťažovateľa zaslal ako advokát tomuto list zo dňa 8. 12. 2009 označený ako „Predvolanie“, v ktorom klienta – sťažovateľa direktívne predvolal do svojej kancelárie na deň 15. 12. 2009, pričom mu prikázal priniesť preddavok na trovy právneho zastúpenia vo výške 1000 eur, napriek tomu, že sa s klientom dohodol na podielovej odmene podľa výsledku konania a klienta – sťažovateľa vyzval v liste, aby si priniesol peniaze na zaplatenie sprostredkovateľskej odmeny zo zmluvy, ktorú uzatvoril ako „realitná kancelária“ s iným subjektom – dcérou klienta,

za čo mu bolo uložené

rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-13/2012:776/2011 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK zo 14. novembra 2011, sp. zn. DS II.-82/11:776/2011 podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **350 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 15. 8. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. novembra 2011, sp. zn. DS II.-82/11:776/2011 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 700 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v disciplinárnom návrhu, pričom pri hodnotení dôkazov vzal do úvahy najmä skutočnosť, že DO pri svojom vzťahu so sťažovateľom striktné nerozlišoval medzi svojím postavením advokáta a fyzickej osoby – podnikateľa v oblasti realitnej činnosti. Je neprípustné, aby advokát v rámci svojej činnosti direktívne predvolával klienta na stretnutie. Jeho vzťah s klientom je vzťahom partnerským/rovnocenným a v prípade, ak nastane v tomto vzťahu problém/konflikt, má advokát dostatok nástrojov na to, aby ho riešil bez ohrozenia vážnosti advokátskeho stavu. Rovnako je neprípustné, aby pri výkone advokácie spájal túto s inými svojimi podnikateľskými činnosťami, ba pritom požadoval od klienta plnenie, keď musel vedieť a vedel, že v prípade výkonu jeho podnikateľskej činnosti v oblasti realít bola jeho zmluvnou stranou iná osoba. Ďalej je potrebné si uvedomiť, že striktné uplatňovanie úpravy § 5 ods. 1 AP SAK je nevyhnutné pre istotu klienta, že advokát vyvinie maximálne úsilie na ochranu záujmov klienta a neuprednostní pred týmto svoje záujmy – či už ekonomické alebo podnikateľské. Pri ukladaní trestu vychádzal zo skutočnosti, že pri osobe DO má trest pôsobiť viac výchovne ako represívne, preto zvolil formu peňažnej pokuty v dolnej hranici sadzby.

Disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie a žiadal zmenu v časti, v ktorej bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 700 eur, nakoľko takéto disciplinárne opatrenie s poukazom na u§ 56 ods. 3 ZoA bolo vzhľadom na skutok a charakter disciplinárneho previnenia advokáta ako i jeho osobu, neprimerane prísne. V odvolaní ďalej žiadal, aby mu bolo za spáchané disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písmeno a) alebo b) ZoA a zároveň poukázal na to, že v okrese, v ktorom pôsobí, je asi 60 advokátov, medzi ktorými je veľká konkurencia, a klientov je veľmi málo.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že žiada napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu potvrdiť ako vecne správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi a východiskami napadnutého rozhodnutia.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 13. apríla 2012, sp. zn. P-13/2012:776/2011 podľa § 56 ods. 3 ZoA s použitím § 34 písm. c) DP SAK zmenilo napadnuté rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložilo DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 350 eur a zároveň povinnosť nahradiť SAK paušálne trovy konania vo výške 327,20 eur.

Predsedníctvo SAK preskúmalo výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia i postup senátu a zistilo, že odvolanie DO advokáta je čiastočne opodstatnené.

Vo vzťahu k výroku o vine DO, ktorý nebol odvolaním napadnutý, odvolací orgán zistil, že v tejto časti bol postup disciplinárneho senátu zákonný, ako aj odôvodnenie jeho rozhodnutia a nezistil chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, a ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie, preto v tejto časti sa rozhodnutia disciplinárneho senátu nedotkol.

Čo do výroku, ktorým bolo DO advokátovi uložené disciplinárne opatrenie, predsedníctvo na základe podaného odvolania dospelo k záveru, že sankcia mu uložená nebola v súlade s § 56 ods. 3 ZoA, pretože podľa názoru odvolacieho orgánu, disciplinárny senát nedostatočne vyhodnotil vzájomný pomer medzi závažnosťou disciplinárneho previnenia advokáta a jeho postojom k samotnému disciplinárnemu previneniu, k jeho správaniu v rámci disciplinárneho konania ako i k následku, ktorý DO svojím skutkom spôsobil sťažovateľovi ako i samotnému advokátskemu stavu.

Porušená povinnosť DO mala spočívať v napísaní listu sťažovateľovi, ktorého obsah nebol vhodný z dvoch dôvodov: po prvé preto, lebo advokát direktívne vyzval svojho klienta, aby sa dostavil do jeho kancelárie a zložil mu zálohu na zastupovanie vo veci, v ktorej mal s ním dohodnutú podielovú odmenu, čo bolo v rozpore s predpismi advokácie (advokát sa nemôže voči klientovi správať direktívne, za každých okolností musí zachovať slušnosť a nemôže žiadať zaplatenie zálohy v prípade dohody o podielovej odmene, ak ešte nenastala okolnosť, na ktorú je viazané vyplatenie tejto odmeny) a po druhé z dôvodu, že od neho žiadal zaplatenie za služby realitnej kancelárie, hoci list zaslal ako advokát.

Advokát svoje pochybenie uznal a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že aj keď sťažovateľ podľa pokynov advokáta v tomto liste nekonal, advokát už nepokračoval v takomto nevhodnom správaní voči klientovi a svoje nároky riešil zákonným spôsobom. V osobe DO išlo o advokáta, ktorý dosiaľ nebol disciplinárne postihnutý a možno prisvedčiť jeho argumentácii uvedenej v odvolaní, že pôsobí v regióne, v ktorom je veľmi zlá ekonomická situácia a práca advokáta z pohľadu možnosti získania dostatočného zárobku čo len na slušné prežitie, je mimoriadne náročná.

Predsedníctvo SAK sa pri posudzovaní uloženej sankcie taktiež snažilo zohľadniť, aby ukládanie disciplinárnych opatrení za disciplinárne previnenia advokátov zodpovedalo v maximálnej miere zásade proporcionality, teda, že za previnenia porovnateľnej závažnosti budú ukladané porovnateľné sankcie a s ohľadom na tieto skutočnosti rozhodlo tak, ako je uvedené vyššie. Nevyhovelo však v plnom rozsahu odvolaniu DO, pretože uloženie sankcie podľa § 56 ods. 2 písm. a) alebo b) ZoA, podľa názoru odvolacieho orgánu, by taktiež nezodpovedalo závažnosti previnenia DO, najmä s prihliadnutím na porušenie jeho povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA.

Výrok v povinnosti nahradiť trovy disciplinárneho konania sa opiera o § 57 ods. 5 ZoA, teda výška náhrady trov disciplinárneho konania je určená vo výške minimálnej mzdy, ktorá je od 1. 1. 2012 určená na sumu 327,20 eur, čo platilo i v čase rozhodovania v poslednom stupni, preto bolo nutné zmeniť výrok disciplinárneho senátu i v tejto časti.

13.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý počas zastupovania klienta uzatvorí ako veriteľ so svojím klientom ako dlžníkom zmluvu o pôžičke a následne za účelom zabezpečenia tejto pôžičky zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, na základe ktorej dôjde k dočasnému prevedeniu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z klienta na advokáta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

Poskytnutie pôžičky klientovi advokátom, spojené so zabezpečovacím inštitútom v podobe zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vytvára neprípustný stav závislosti klienta od advokáta, ktorý znamená obmedzenie práva klienta zadávať pokyny advokátovi a zároveň vytvára priestor pre vznik rozporu medzi záujmami advokáta a jeho klienta.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 22. mája 2012, sp. zn. P-15/2012:1150/2009
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-73/09:1150/2009*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. mája 2012, sp. zn. P-15/2012:1150/2009 v spojení s rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-73/09:1150/2009 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

v čase, keď svojho klienta ako advokát zastupoval v konaní o rozvod manželstva, ktoré sa právoplatne skončilo dňa 4. 6. 2008, so svojím klientom dňa 24. 3. 2008 uzatvoril zmluvu o bezúročnej pôžičke vo výške 3 000 000 Sk, t. j. 99 581,76 eur a následne na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 22. 4. 2008, ktorej vklad bol právoplatne povolený dňa 6. 5. 2008, za účelom zabezpečenia ním poskytnutej pôžičky bolo prevedené na advokáta dočasne vlastnícke právo k polovičnému podielu na byte, vrátane spoločných častí a zariadení domu a garážových priestorov, ktorý v tom čase nepochybne vlastnícky patrila jeho klientovi,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 3. 7. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že samotné poskytnutie pôžičky nevytvorilo stav závislosti jeho ako advokáta od klienta ani nevytvorilo medzi ním a klientom postavenie, ktoré by bolo v rozpore s advokátskymi predpismi. Zdôraznil, že samotné poskytnutie pôžičky nevykonal ako advokát, ale ako občan, pričom právny servis v súvislosti s vypracovaním zmluvy o pôžičke, ako aj zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva vypracoval pre seba na zabezpečenie svojich práv ako občan, a klientovi ho neúčtoval. Zdôraznil, že sťažovateľom je v tomto prípade

protistrana a jeho klient bol a je s kvalitou poskytovania právnej pomoci v plnom rozsahu spokojný.

Vo veci pôvodne rozhodoval III. disciplinárny senát dňa z 20. októbra 2009, kedy bol DO podľa § 23 písm. a) DP SAK oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Predsedníctvo SAK uvedené rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 34 písm. c) DP SAK zrušilo a vec vrátilo senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia a nariadilo doplniť dokazovanie.

III. disciplinárny senát po novom prerokovaní veci rozhodnutím z 22. mája 2012, sp. zn. P-15/2012:1150/2009 rozhodol tak, že DO advokáta oslobodil, keďže skutok, z ktorého bol obvinený, nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát doplnil vo veci dokazovanie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia predsedníctva SAK. V konaní neboli vypočutí sťažovateľ ani klient, ktorí ospravedlnili svoju neúčast na pojednávaní senátu s tým, že sťažovateľ zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že na podanej sťažnosti netrvá a postup advokáta mu nespôsobil žiadnu škodu ani ujmu. Z písomného vyhlásenia klienta vyplynulo, že klient bol s poskytnutými službami DO maximálne spokojný. Rovnako tak vo veci nebol vypočutý ani DO, ktorý svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby vo veci bolo rozhodnuté v jeho neprítomnosti.

Disciplinárny senát vzal do úvahy, že trestné oznámenie, podané sťažovateľom a smerujúce proti DO, bolo postupom podľa § 197 ods. 1 písm. d) TP odmietnuté ako aj výsledok občianskoprávneho konania o určenie vlastníckeho práva vo veci sťažovateľa ako navrhovateľa proti klientovi ako odporcovi, ktoré bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania. Disciplinárny senát však zároveň zdôraznil, že pre právne posúdenie v tejto veci nebolo určujúcim determinantom to, či DO spáchal alebo nespáchal trestný čin, alebo to, ako dopadlo občianskoprávne konanie.

Pokiaľ ide o ochranu a presadzovanie záujmov klienta, disciplinárny senát dospel k záveru, že tým, že DO požičal peňažné prostriedky klientovi a dočasne nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti, nedošlo k poškodeniu záujmov klienta. Disciplinárny senát vychádzal z toho, že samotný klient vyjadril plnú spokojnosť s postupom DO. Prijatý opačný záver by značilo rozhodnutím disciplinárneho senátu konštatovať, že záujmy klienta neboli v tomto prípade chránené a presadzované, čo by bolo v rozpore s hodnotením klienta. Pre rozhodovanie disciplinárneho senátu bol preto podstatný postoj klienta, nie obrana DO, že klienta zastupoval v rozvodovom konaní a pri pôžičke išlo len o jeho súkromnú aktivitu.

Pokiaľ ide o dôstojnosť advokáta disciplinárny senát sa nepriklonil k názoru navrhovateľa a prezentoval zdržanlivý postoj k hodnoteniu dôstojnosti advokáta vo vzťahoch advokát – klient, advokát – bývalý klient. Vzťah advokáta a klienta musí byť postavený na dôvere. Dôvera sa prejavuje aj v istom stupni závislosti, pretože klient sa na advokáta spolieha, čo sa prejavuje aj v iných povolaniach (lekár, psychológ a pod.). Či ide o formu závislosti, ktorú by bolo možné hodnotiť ako negatívnu by bolo zrejmé, ak by sa preukázalo, že advokát dôveru klienta zneužíva, čo sa v tomto konaní nepreukázalo.

Rovnako záver, či klient môže byť dlžníkom alebo veriteľom advokáta a naopak, tiež nemožno automaticky spájať s otázkou závislosti, lebo by to viedlo k redukcii na otázku, či je klient advokátovým dlžníkom alebo naopak. Nemôžeme vylúčiť situáciu, že dôvera medzi klientom a advokátom napokon bude viesť k tomu, že advokát poskytne služby aj takému klientovi, ktorý mu mešká s platením odmeny, čím sa stáva jeho veriteľom. Nie je preto možné mechanicky spájať existenciu vzťahu advokát – dlžník medzi advokátom a klientom s disciplinárnym previnením. To, či by išlo o disciplinárne previnenie závisí od viacerých okolností, a tá určujúca – závislosť prejavujúca sa zneužívaním dôvery – sa v tomto konkrétnom prípade nepreukázala.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal zmeniť napadnuté rozhodnutie a uznať DO za vinného v súlade s disciplinárnym návrhom.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 22. mája 2012, sp. zn. P-15/2012:1150/2009 podľa § 56 ods. 3 ZoA s použitím § 34 písm. c) DP SAK zmenilo napadnuté rozhodnutie tak, že uznalo DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným disciplinárnym návrhom, za čo mu uložilo disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie a zároveň DO uložilo povinnosť nahradiť trovy disciplinárneho konania vo výške 327,20 eur.

Predsedníctvo SAK dospelo k presvedčeniu, že disciplinárny senát dostatočne zistil skutkový stav, avšak nestotožnilo sa s jeho hodnotením skutkového stavu a právnym záverom. Predsedníctvo SAK nesúhlasilo s názorom o nutnosti oddeliť zastupovanie klienta v rozvode konaní a ich súkromný záväzkový vzťah z titulu poskytnutia pôžičky. Nie je možné absolútne oddeľovať súkromnú a profesionálnu sféru advokáta, vzhľadom na samotnú špecifickosť povolania advokáta. Advokát nie je len právnikom poskytujúcim právne služby, ale výkon jeho povolania má širší rozmer, pretože pri svojej práci sa oboznamuje aj so súkromnými pomermi klienta, v posudzovanom prípade s majetkovými záležitosťami smerujúcimi po rozvode manželstva k eventuálnemu vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva. DO muselo byť zrejmé, že svojím konaním prekračuje rámec výkonu advokátskeho povolania. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že do kontaktu s klientom sa dostal pri výkone povolania a nie na základe privátnych vzťahov. Stotožnilo sa s názorom navrhovateľa v tom, že advokát sa v žiadnom prípade nemôže ocitnúť v postavení, keď sa rozhoduje medzi voľbou chrániť záujmy klienta, bez zreteľa na vlastný prospech na jednej strane a na druhej strane kalkulovať pri poskytovaní právnych služieb so svojimi vlastnými záujmami. Klient sa nemôže dostať do submisívneho postavenia voči advokátovi, pretože sú tým značne obmedzené, ba až limitované jeho možnosti pri zadávaní pokynov advokátovi. Takýto vzťah tu nepochybne vytvorený bol, keď existencia pôžičky spolu so zabezpečovacím inštitútom v podobe zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vytvorili stav závislosti klienta od advokáta. Navyše bolo nepochybné, že advokát určitým spôsobom využil situáciu svojho klienta poznajúc jeho situáciu v súvislosti s jeho zastupovaním v rozvodovom konaní. Tento stav nemožno porovnávať so situáciou, keď vzniká záväzkový vzťah medzi advokátom a klientom z dôvodu nezaplatenia odmeny za poskytnuté právne služby. Taký vzťah vzniká výlučne v profesionálnej oblasti už zo svojej podstaty, pretože advokát poskytuje služby v súlade so zákonom za odmenu. Z hľadiska dôstojnosti advokátskeho stavu, ktorá je vytváraná riadnym výkonom advokácie a dôstojnosťou každého advokáta jednotlivo pri poskytovaní služieb, ale aj v súkromnom živote, je nutné hodnotiť mieru zníženia, či ohrozenia dôstojnosti advokácie ako súboru určitých profesijných a mravných pravidiel, dodržiavaním, resp. porušovaním ktorých je advokácia vnímaná buď pozitívne alebo negatívne. Postupom DO došlo k zníženiu dôstojnosti advokátskeho povolania tým, že v čase poskytovania právnych služieb pre klienta nechal prerásť vzťah advokát – klient do vzťahu veriteľ – dlžník.

Predsedníctvo SAK pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení dospelo k záveru, že z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie je najprimeranejším disciplinárnym opatrením verejné napomenutie, zrealizované uverejnením v Bulletinu SAK a malo za to, že táto forma disciplinárneho opatrenia je primeraným a zákonu zodpovedajúcim „trestom“, ktorý posluží pre DO k tomu, aby si uvedomil nesprávnosť svojho konania, v budúcnosti sa mu vyvaroval. Zároveň toto opatrenie prispeje aj svojím výchovným účinkom pre celý advokátsky stav.

14. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastúpenia klienta nevyúčtuje prijatú zálohu, teda vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK; túto povinnosť advokáta nemožno podmieňovať podaním žiadosti klienta.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-25/2012:4039/2010
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-37/11:4039/2010*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-25/2012:4039/2010 v spojení s rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-37/11:4039/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klienta po skončení právneho zastúpenia nevyúčtoval prijatú zálohu vo výške 10000 Sk (331,93 eur), teda s klientom vec písomne finančne nevysporiadal, pričom písomné vysporiadanie s klientom nevykonal ani do podania návrhu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **327,20 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízej komisie SAK podal dňa 13. 5. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania⁴ proti DO advokátovi na základe sťažnosti sťažovateľa.

Advokát sa k sťažnosti vyjadril v tom zmysle, že jej obsah nezodpovedá skutočnostiam, keďže neprevzal žiadne doklady od klienta v prvopise, ktoré by mal vrátiť. Klienta nemohol vyrozumieť o práve doklady si prevziať ako aj vyúčtovanie, pretože telefón mu nezdvíhal a na odkazy nereagoval, cez faxové číslo spojenie nebolo možné. Sám z vlastnej iniciatívy vyzval sťažovateľa listom zo dňa 2. 6. 2011, aby sa dostavil do jeho kancelárie dňa 13. 6. 2011 za účelom odovzdania listín a vyúčtovania. Prevzatie listín a vyúčtovania prostredníctvom splnomocnenca však odmietol. Chcel sa s klientom osobne stretnúť a vec prejsť, ale tento sa už nedostavil. Z jeho strany údajne nedošlo k porušeniu predpisov o advokácii.

VII. disciplinárny senát rozhodnutím z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-37/11:4039/2010 rozhodol tak, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že ako právny zástupca klienta po skončení právneho zastúpenia klienta nevyúčtoval prijatú zálohu vo výške 10000 Sk (331,93 eur) a nevrátil klientovi prijaté listiny, teda s klientom vec písomne finančne nevysporiadal, pričom písomné vysporiadanie s klientom nevykonal ani do podania návrhu, DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 654,40 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, čo priznal aj samotný DO advokát. Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia a výšky peňažnej

pokuty prihliadal v súlade s § 56 ods. 3 ZoA, najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia DO advokáta.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že zisťovanie skutkového stavu bolo jednostranným aktom uznania viny, sťažovateľ mal výsostné postavenie bez toho, aby sa na konaní osobne zúčastnil. Podľa jeho názoru disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, čo za závažný spôsob konania považuje a teda rozhodnutie je nepreskúmateľné. Ku skutku uviedol, že od klienta neprezval žiadne doklady. Finančné vysporiadanie klientovi neodmietol, ale túto povinnosť nemohol splniť bez zbytočného odkladu bez osobného prejednávania s klientom, k čomu však nedošlo. Vzhľadom na výšku nevyúčtovanej sumy a okolnostiam, za akých došlo ku skutku, motívu, nešlo podľa odvolateľa o porušenie stavovského predpisu zo subjektívnej stránky. Výška peňažného trestu sa odvolateľovi javila ako trest neprimeraný a nespravodlivý. Vyúčtovanie bolo dodatočne vyhotovené a aj klientovi doručené.

Predsedníctvo SAK ako odvolací orgán rozhodnutím zo dňa 22. júna 2012, sp. zn. P-25/2012:4039/2010 odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 33 DP SAK vo výroku o uznaní viny ako vecne správne potvrdilo s tým, že z výroku vypustilo slová ... „a nevrátil klientovi prijaté listiny“, a vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že DO advokátovi uložilo disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 327,20 eur.

Predsedníctvo SAK svoje rozhodnutie odôvodnilo tým, že z vykonaného dokazovania bolo zistené porušenie povinnosti advokáta a ani jej neskoršie dodatočné splnenie (písomné vyúčtovanie) by nezmenilo nič na okolnosti, že v lehote, ktorá by bola bývala primeraná, k nim nedošlo. Navyše, napriek tejto tvrdenej okolnosti, advokát vypracovanie písomného vyúčtovania ani do skončenia odvolacieho konania nepreukázal. Advokátom uvádzané prekážky brániace kontaktovaniu sa s klientom formou osobného kontaktu, či telefonicky nie sú obranou, skôr naopak, dokumentujú neznalosť stavovských predpisov advokáta, preto takúto obranu nemohla SAK akceptovať.

Advokát sa bránil tiež tým, že klient ho o predloženie vyúčtovania nežiadal. Odvolací orgán poukázal na to, že advokát má povinnosť vypracovať písomné vyúčtovanie po skončení veci (eventuálne po skončení právneho zastupovania) vyplývajúcu priamo z právneho predpisu, bez ohľadu na žiadosť klienta. Nemožno viazať splnenie povinností na iniciatívu klienta. Naopak, pokiaľ v danom prípade súčinnosť klienta bola údajne problematická, mal advokát vo vlastnom záujme svoje profesijné povinnosti realizovať písomnou formou doporučeným listom, čím by sa považovala jeho povinnosť za splnenú. Advokát tým, že neeviduje poštu v preukaznej forme riskuje možnosť dostať sa do dôkaznej núdze pri preukazovaní faktu, že zásielky riadne a včas klientovi zaslal.

V časti výroku o nevydaní listinných dokladov klientovi odvolací orgán toto znenie z skutkovej vety vypustil, pretože nebolo preukázané, že advokát skutočne listinné doklady od klienta prevzal, klient ani neuvádzal, o aké listinné doklady malo ísť a čo vlastne žiadal vrátiť. Nezistil sa súpis advokátom prevzatých dokumentov, ani fakt, či malo ísť o originály alebo kópie.

Odvolací orgán považoval výrok o uložení disciplinárneho opatrenia formou peňažnej pokuty, za správny, avšak nestotožnil sa s jej výškou, a preto daný výrok zmenil podľa § 34 písm. c) DP SAK. Vzhľadom na typ porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia

4 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO ako právny zástupca klienta – sťažovateľa prijal jeho zastúpenie na nevhodnom mieste a rokoval s klientom na nevhodných miestach. Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-37/11:4039/2010 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi v tejto časti zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa.

a okolnosti, že advokátovým konaním nedošlo ku škode jeho bývalému klientovi, považoval odvolací orgán za primeranejší nižší peňažný trest, vo výške jedennásobku minimálnej mzdy, teda polovicu sadzby určenej disciplinárnym senátom. Prihliadol tiež na to, že pôvodný návrh v rozsahu druhého skutku vzal navrhovateľ späť pred vyhlásením rozhodnutia, a následne ho sčasti upravil aj odvolací orgán. V podstate došlo k uznaniu viny advokáta len v polovici pôvodne uvádzaných skutkov.

15.

ROZHODNUTIE

Samotné vystavenie faktúry advokátom klientovi ani len samotná chyba v účtovnom doklade, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-23/2012:34310/2011
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-13/12:3430/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-23/2012:34310/2011 v spojení s rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-13/12:3430/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 12 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

vykonávajúc advokáciu prostredníctvom spoločnosti B. s. r. o., konal pri zastupovaní svojho klienta p. A. B. v právnych veciach uplatňovania a vymáhania zmluvných alebo mimozmluvných právnych nárokov proti tretím osobám, vo väzbe na rozostavaný rodinný dom, právnym riešením záložných práv vyznačených na liste vlastníctva, právnym riešením zmluvy o pôžičke z 8. 9. 2009 podpísanej s veriteľom C. D. a právnym riešením zmluvy o pôžičke zo dňa 8. 9. 2009 podpísanej s veriteľom E. F., v rozpore so záujmami klienta tým, že

1.) vystavil klientovi faktúru dňa 26. 4. 2011 za poskytnuté úkony právnej služby vykonané dňa 14. 2. 2011, 23. 2. 2011, 24. 2. 2011, 25. 2. 2011, 11. 3. 2011, 14. 3. 2011, 15. 3. 2011, 15. 3. 2011, 15. 3. 2011, 16. 3. 2011, 23. 3. 2011, 23. 3. 2011, 25. 3. 2011, 28. 3. 2011 a dňa 6. 4. 2011,

2.) riadnym spôsobom nevystavil faktúru za poskytovanie právnych služieb, nie je v nej uvedený pravdivo dátum uskutočnenia účtovného prípadu, nakoľko vo faktúre z 26. 4. 2011 je uvedený dátum uskutočnenia účtovného prípadu 26. 4. 2011, napriek tomu, že k nim podľa k faktúre z 26. 4. 2011 priloženej špecifikácie došlo dňa 14. 2. 2011, 23. 2. 2011, 24. 2. 2011, 25. 2. 2011, 11. 3. 2011, 14. 3. 2011, 15. 3. 2011, 15. 3. 2011, 15. 3. 2011, 15. 3. 2011, 16. 3. 2011, 23. 3. 2011, 23. 3. 2011, 25. 3. 2011, 28. 3. 2011 a dňa 6. 4. 2011,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 12 AP SAK s poukazom na to, že advokát fakturoval klientovi poskytnuté služby v rozpore so zákonom o účtovníctve a zákonom o DPH. Podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania predchádzala sťažnosť sťažovateľa – príbuzného klienta, ktorý namietal, že DO advokát po skončení zastupovania klienta vo vyúčtovaní právnych služieb fakturoval aj práce – vypracovanie skeletov žalôb, ktoré v čase predžalob-

nej výzvy ako predčasné a neopodstatnené fakturované nemali byť, preto kanceláriu DO advokáta žiadal vrátiť časť fakturovanej sumy, na čo advokát reagoval tak, že žaloby mali byť vypracované z dôvodu zvýšenia tlaku na protistranu v rámci predžalobného rokovania.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania namietal, že skutok, o ktorý sa návrh opiera nie je disciplinárnym previnením a zároveň popísal služby poskytnuté klientovi. DO ďalej uviedol že faktúra bola vystavená jeho zamestnankyňou v súlade s pokynmi jeho daňového poradcu s tým, že nemôže ísť ani o úmyselné a ani o ne-dbanlivostné zavinenie, ak na základe odborných pokynov vystaví zamestnanec advokáta účtovný doklad. Disciplinárne obvinený na pojednávaní disciplinárneho senátu nad rámec svojej obrany ešte predložil na porovnanie faktúru dodávateľa SAK.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-13/12:3430/2011 disciplinárny senát podľa § 24 písm. b) DP SAK oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že v prípade skutku pod bodom 1.) disciplinárneho návrhu len vystavenie faktúry nemôže byť disciplinárnym previnením.

Čo sa týka skutku pod bodom 2.) disciplinárneho návrhu, disciplinárny senát uviedol, že na účely vzniku daňovej povinnosti na platenie DPH je rozhodujúci deň dodania tovaru/ služby alebo deň prijatia platby, podľa toho, ktorý z týchto časových okamihov nastal skôr. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že platba bola uhradená zálohovo 14. 2. 2011 a tak k zdaniteľnému plneniu medzi klientkou a advokátom došlo 14. 2. 2011, na čo nemá žiadny vplyv to, že platbu vykonal sťažovateľ.

Ak teda DO zaúčtoval na účely platiteľstva DPH dátum 14. 2. 2011 postupoval správne, čo sa zohľadnilo v jeho daňovej povinnosti alebo za mesiac 2/2011 alebo za 1. štvrtrok 2011, a to podľa toho, či je mesačným alebo kvartálnym platiteľom DPH. Klientovi ako fyzickej osobe nepodnikateľovi navyše ani nebolo potrebné faktúru vystavovať, pričom sťažovateľ ani nereklamoval zlé účtovné doklady, ale zlé vyúčtovanie služieb.

Okrajovo disciplinárny senát venoval pozornosť aj tomu, čo vlastne tvorilo jadro sťažnosti – sťažovateľ namietal, že služby boli vlastne v časti vykonané ako predčasné a neopodstatnené. Aj keď možno na sťažovateľa pôsobilo neobvyklo to, že už v čase podania výzvy a pred roko- vaním s protistranou boli pripravené žaloby vo veci samej, na druhej strane ale nemožno bez ďalšieho vyvodiť, že by to tak nesmelo byť a nemožno ani zaujať záver, že by nešlo o vhodný postup. To však navyše ani nebolo predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom disciplinárny senát nemá vedomosť o tom, že by bol samotný klient poskytnuté právne služby reklamoval.

Pokiaľ ide o postup DO advokáta, tento by aj v prípade vady v účtovných dokladoch vinu neniesol, pretože k vyhotovovaniu účtovných dokladov pristupoval tak, že tieto záležitosti zveril profesionálnym poradcovi, teda sa nemohol dopustiť ani nevedomej ne-dbanlivosti.

Disciplinárny senát sa vyjadril aj k predloženej faktúre, vystavenej SAK, ktorá mala chybné uvedení deň vzniku daňovej povinnosti, lebo ak bola platba uhradená SAK dňa 15. 2. 2012 a služba (školenie) sa vykonala v dňoch 23. 2. 2012 až 25. 2. 2012, dňom vzniku daňovej povinnosti bol 15. 2. 2012, a nie 20. 2. 2012, čo bol deň vystavenia tejto faktúry. Disciplinárny senát nemal v úmysle posudzovať predmetnú faktúru, ale nakoľko ju DO advokát predložil, bolo namieste sa k nej vyjadriť aj z optiky kritérií, ktoré by perspektívne kládla stavovská organizácia SAK na svojich členov. Disciplinárny senát zastáva názor, že len chyba v účtovnom doklade by nemala automaticky znamenať, že sa advokát dopustil disciplinárneho previnenia. Ak je účtovný doklad chybný a odberateľ právnej služby na to advokáta upozorní, je povinnosťou advokáta urobiť potrebné úkony, aby odberateľ – klient advokáta mal v poriadku svoje účtovníctvo, ktorého súčasťou sú aj účtovné doklady od dodávateľa služby – advokáta. Právo

na riadne účtovné doklady má aj klient, ktorý nemá povinnosť viesť účtovníctvo, teda aj v tomto prípade treba postupovať rovnako. Len samotná chyba v účtovnom doklade nedosahuje inenzitu disciplinárneho previnenia. Iný záver, že už samotná chyba v účtovnom doklade by mala viesť k disciplinárnemu postihu advokáta, je nesprávny.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie predseda Revíznej komisie SAK, v ktorom žiadal, aby predsedníctvo SAK ako odvolací orgán, odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle § 59 ods. 2 a ods. 3 ZoA v spojení s § 34 písm. a) DP SAK zmenilo tak, že uzná DO za vinného a uloží mu disciplinárne opatrenie, a to peňažnú pokutu vo výške päťnásobku minimálnej mesačnej mzdy.

Predseda SAK svojím rozhodnutím z 22. júna 2012, sp. zn. P-23/2012:34310/2011 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 písm. c) DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predseda SAK sa plne stotožnilo s odôvodnením napadnutého rozhodnutia disciplinárneho senátu k prvému skutku vymedzenému v bode 1.) návrhu, že samotné vystavenie faktúry nemôže byť disciplinárnym previnením. Pokiaľ ide o vymedzenie skutku v bode 2.) návrhu, predsedníctvo SAK má z vykonaného dokazovania za to, že predmetná platba bola uhradená zálohovo dňa 14. 2. 2011 a k zdaniteľnému plneniu medzi klientom a DO advokátom došlo už dňa 14. 2. 2011. Platiteľovi dane tým vznikla daňová povinnosť nie dňom dodania služby, ale dňom prijatia platby. Predsedníctvo SAK sa v predmetnej veci stotožnilo s názorom disciplinárneho senátu, že ani prípadná chyba v účtovnom doklade tak, ako je uvedená v bode 2.) návrhu, by v danej veci nezakladala disciplinárnu zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

16.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v rozpore s pokynom klienta nepodá v mene klienta príslušnému správne-mu orgánu žiadosť v lehote určenej všeobecne záväzným právnym predpisom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Advokát, ktorý sa na základe výzvy SAK ani následnej urgencie nevyjadří k obsahu sťažnosti sťažovateľa, a to napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 7. septembra 2012, sp. zn. P-33/2012:1977/2011
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 6. februára 2012, sp. zn. DS VI.-106/11:1977/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 7. septembra 2012, sp. zn. P-33/2012:1977/2011 v spojení s rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 6. februára 2012, sp. zn. DS VI.-106/11:1977/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK,

tým, že

1.) nepostupoval v súlade s pokynmi klienta tým, že nepodal žiadosť o vysporiadanie pôdy v držbe členov klienta voči pôvodným vlastníkom pôdy na Pozemkový fond SR,

2.) nevyjadril sa na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 20. 5. 2011 ani na jej urgenciu zo dňa 10. 8. 2011, a to napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 272 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu disciplinárnej komisie zo dňa 20. 5. 2011 ani na urgenciu zo dňa 10. 8. 2011 písomne nevyjadril, ani sa bez ospravedlnenia nezúčastnil na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 6. 2. 2012.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 6. februára 2012, sp. zn. DS VI.-106/11:1977/2011 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 3 272 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia povinnosti advokáta postupovať v súlade s pokynmi klienta a pri zachovaní odbornej starostlivosti, keď nerešpektoval pokyny klienta ohľadom uskutočnenia podania, na ktoré bol klientom poverený, teda nepostupoval so zachovaním odbornej starostlivosti. Disciplinárne obvinený súčasne porušil povinnosť advokáta vyjadriť sa k obsahu sťažnosti v zmysle platných zákonov a predpisov komory.

senát pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období uznaný za vinného v disciplinárnom konaní za nezaplatenie príspevku na činnosť SAK a do sociálneho fondu SAK. Osobné a rodinné pomery nemohol senát vziať do úvahy vzhľadom na nevyjadrenie sa DO advokáta. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia senát neuvažoval o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, ale mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy, teda v sume 3 272 eur je adekvátne.

Disciplinárne obvinený advokát podal proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom vo vzťahu ku skutku pod bodom 1.) návrhu žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že bude oslobodený, nakoľko mal za to, že sťažnosť sťažovateľa je nepodstatná. K samotnému skutku uviedol, že sťažovateľ ho oslovil v marci 2008 s požiadavkou o majetkoprávne vysporiadanie pozemkov, pričom sťažovateľ po upozornení advokáta na časovú náročnosť tejto úlohy a potrebu predloženia všetkých dokladov, ktoré má sťažovateľ k dispozícii, bol nečinný až do 2. 9. 2008, kedy sa v advokátskej kancelárii spolu stretli a sťažovateľovi boli vysvetlené podmienky tohto vysporiadania. Následne sa DO dňa 18. 9. 2008 zúčastnil na členskej schôdzi sťažovateľa, kde poskytol členom sťažovateľa právny výklad s tým, aké doklady pre časovú náročnosť je potrebné do jedného mesiaca ešte doručiť. Disciplinárne obvinený uviedol, že od sťažovateľa dostal len časť dokladov a tvrdil, že nikdy ho sťažovateľ nespĺnomocnil na podanie žiadosti na Pozemkový fond SR a sťažovateľ mu ani nikdy žiadne pokyny v tejto súvislosti neudelil. So sťažovateľom bol DO v telefonickom kontakte, informoval ho, že nebola poskytnutá potrebná súčinnosť a potrebné doklady, po dokončení prác spojených s identifikáciou pôvodných vlastníkov bola dňa 24. 11. 2009 sťažovateľovi zaslaná priebežná písomná správa. Po oznámení sťažovateľa, že končí spoluprácu, DO s ním mal dohodnúť termín stretnutia, na ktorom mu mali byť odovzdané doklady a vyúčtovanie, avšak sťažovateľ sa opakovane na stretnutie nedostavil, preto mu boli tieto dokumenty zaslané poštou.

Ku skutku pod bodom 2.) disciplinárneho návrhu DO uviedol, že tohto skutku sa dopustil nedopatrením, pretože nemá z finančných dôvodov zamestnancov, a žiadal upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 7. septembra 2012, sp. zn. P-33/2012:1977/2011 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 33 DP SAK ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK uzavrelo, že DO skutočne rokoval so sťažovateľom vo veci majetkoprávneho vysporiadania pozemkov, nakoľko sťažovateľ už v júli 2008 oslovil všetkých svojich členov písomnou výzvou na vyjadrenie sa k tejto otázke s upozornením potreby zložiť zálohu na právne služby v mesiaci september 2008. Disciplinárne obvinený sa následne zúčastnil na členskej schôdzi a prevzal zálohu na právne služby vo výške 13 000 Sk, o čom vystavil sťažovateľovi príjmový pokladničný doklad s dátumom 22. 9. 2008.

Taktiež z dokazovania vyplynulo, že disciplinárne obvinený advokát zaslal sťažovateľovi list datovaný 24. 11. 2009, v ktorom ho informuje o výsledkoch svojej doterajšej práce, avšak podľa sťažovateľa bol list doručený adresátovi až 1. 2. 2010, preto ho sťažovateľ označuje za kamufláž.

Sťažovateľ predložil znenie poverenia daného advokátovi, ako i menný zoznam členov, ktorí ho DO advokátovi udelili. Disciplinárne obvinený poukazom na list zo dňa 24. 11. 2009 potvrdil, že poverenie od klienta prevzal, pretože pre klienta mal vykonať nejaké prípravné práce, ďalej uvádzal, že klientovi mal zaslať nejaké vyúčtovanie právnych služieb, ktoré však k svojmu odvolaniu nepriložil, priložil len prvú stranu nejakej listiny, bez uvedenia dátumu a jej pokračovania. Z týchto dôvodov odvolací orgán považoval tvrdenie DO advokáta o tom, že zastupovanie sťažovateľa neprevzal, za účelové.

Z vykonaného dokazovania bolo taktiež možné ustáliť, že sťažovateľ sa upínal k dátumu 31. 12. 2008, ako poslednému možnému na podanie žiadosti o vysporiadanie pozemku podľa zákona číslo 64/1997 Z. z. a tiež, že DO návrh na toto vysporiadanie v tejto lehote nepodal a nepodal klientovi ani vysvetlenie, prečo tak neučinil, respektíve, že túto lehotu nepovažuje za záväznú, keď mu naďalej mal pripravovať podklady až do 24. 11. 2009, ktorých príprava márnym uplynutím 31. 12. 2008 bola pre klienta neúčelná.

Sťažovateľ tvrdil, že s DO advokátom nebolo možné nadviazať kontakt počas celého roku 2009, nezúčastnil sa na schôdzi v marci 2010, na ktorú bol riadne pozvaný a sťažovateľa ignoroval i v roku 2011 a opätovne sa na členskej schôdzi nezúčastnil. Zo zápisnice z členskej schôdze sťažovateľa ako i mailovej komunikácie bolo zrejmé, že sťažovateľ bol s DO advokátom nespokojný a DO listinami predloženými spoločne s odvolaním nevyvrátil hodnoverným spôsobom tvrdenia sťažovateľa o porušovaní jeho povinností voči klientovi. Dôkazné bremeno o splnení povinností voči klientovi znáša advokát.

Vzhľadom na pasivitu DO advokáta musel odvolací orgán konštatovať, že napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu vychádzalo v čase jeho vydania zo správne zisteného skutkového stavu, skutky DO advokáta boli správne kvalifikované ako porušenia povinností advokáta uvedené v § 18 ods. 1, 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK a nebolo možné zistiť ani pochybenie vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu.

Odvolací orgán na záver poznamenal, že je povinnosťou každého advokáta pri výkone svojho povolania dodržiavať ZoA a stavovské predpisy, povinnosť trvá i v prípade, ak by sa advokát ocitol v zložitej životnej situácii, pretože táto povinnosť je viazaná na výkon advokácie ako takej. Advokát má možnosť v prípade nepredvídaných okolností na požiadavku SAK reagovať aj v krátkosti informovať o prekážke, ktorá mu bráni v bezodkladnom splnení týchto povinností, žiadne takéto okolnosti na jeho strane ho však nezbavujú povinnosti dodržiavať stavovské predpisy.

17.

ROZHODNUTIE

Ustanovenie § 18 ods. 4 ZoA nevyžaduje, aby advokát informoval klienta o výške odmeny za úkon právnej služby vždy pred vykonaním každého konkrétneho úkonu, ale postačuje, aby advokát v konkrétnej jednej právnej veci informoval klienta o výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri uzavretí zmluvy o poskytovaní právnych služieb tak, aby bolo klientovi zrejmé, že odmena za jeden úkon právnej služby, o ktorej advokát klienta takto informoval na začiatku poskytnutia právnych služieb alebo na ktorej sa advokát s klientom dohodol, sa vzťahuje aj na každý ďalší úkon vykonaný advokátom v tejto jednej právnej veci; to neplatí v prípade, že dochádza k zmene výšky tarifnej odmeny počas zastupovania.

Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 7. septembra 2012, sp. zn. P-34/2012:2274/2011

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 29. marca 2012, sp. zn. DS VI.-116/11:2274/2011

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 7. septembra 2012, sp. zn. P-34/2012:2274/2011 v spojení s rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 29. marca 2012, sp. zn. DS VI.-116/11:2274/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

konal v rozpore so záujmom svojho klienta – sťažovateľa tým, že ho neinformoval vopred o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, a to pri nasledovných úkonoch právnej služby: **1)** prevzatie a príprava zastúpenia, **2)** písomné oznámenie zo 4. 8. 2010, **3)** písomné oznámenie z 5. 8. 2010, **4)** oznámenie a výzva na prevzatie diela z 5. 8. 2010, **5)** podnet na podozrenie z porušenia zákona zo 6. 8. 2010, **6)** výzva na úhradu faktúry z 3. 9. 2010, **7)** ďalšia porada s klientom zo 6. 9. 2010, **8)** návrh na vydanie platobného rozkazu z 30. 9. 2010, **9)** ďalšia porada s klientom zo 14. 10. 2010, **10)** účasť na mimosúdnom rokovaní z 11. 10. 2010, **11)** vyjadrenie k odporu z 25. 11. 2010, **12)** vyjadrenie k odporu z 29. 11. 2010, **13)** účasť na pojednávaní zo 7. 3. 2011, **14)** písomné oznámenie súdu z 28. 3. 2011, **15)** stanovisko súdu z 18. 5. 2011,

pretože **skutok sa nestal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril, že nie je pravdou, že medzi sťažovateľom a ním došlo k dohode o tom, že celková výška odmeny za poskytnuté právne služby bude 1 000 eur. Podľa vyjadrenia DO advokáta išlo len o návrh sťažovateľa, pre prípad, že dôjde k urýchlenému a mimosúdne zaplateniu dlžnej čiastky, s čím však DO nesúhlasil a vysvetlil sťažovateľovi, že mu nevie zaručiť, že čiastka bude uhradená dobrovoľne a mimosúdne, a či ju nebude potrebné vymáhať súdne, a ak áno, tak ako dlho súd môže trvať. Pre prípad, že sa tak nestane, mal DO sťažovateľa informovať, že mu bude účtovať za právne služby tarifnú odmenu podľa vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na preukázanie tohto svojho tvrdenia DO predložil čestné vyhlásenie svojej asistentky, ktorá tieto skutočnosti potvrdila.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 29. marca 2012, sp. zn. DS VI.-116/11:2274/2011 disciplinárny senát podľa § 24 písm. a) DP SAK oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že DO bol riadne splnomocnený zastupovať sťažovateľa na základe plnomocenstva zo dňa 3. 8. 2010, pričom z predložených dôkazov jednoznačne nevyplývalo, že by medzi DO advokátom a sťažovateľom došlo k dohode o tom, že za vybavenie právnej veci, t. j. za vymoženie dlžnej čiastky vo výške 6 520,26 eur, a to či už mimosúdne alebo súdnou cestou, dostane DO celkovú paušálnu odmenu 1 000 eur. Naopak, z tvrdenia DO advokáta, ktoré bolo ďalej preukázané čestným vyhlásením jeho asistentky, vyplývalo, že sťažovateľa upozornil, že v prípade, že nedôjde k mimosúdne zaplateniu dlžnej čiastky a dlžnú sumu bude potrebné vymáhať súdnou cestou, bude mu v takom prípade účtovať tarifnú odmenu podľa vyhlášky, avšak s tým, že v prípade úspechu sťažovateľa budú náklady právneho zastúpenia uhradené žalovanými. Preto senát považoval za preukázané, že DO upozornil sťažovateľa na možnosť, že zaplatenie dlžnej čiastky bude potrebné vymáhať súdnou cestou a taktiež, že ho informoval o tom, že v prípade súdneho vymáhania dlžnej čiastky si bude účtovať odmenu podľa tarifných sadzieb v zmysle vyhlášky, čím si splnil povinnosť vyplývajúcu z § 18 ods. 4 ZoA.

Disciplinárny senát ďalej vyslovil názor, že v zmysle § 18 ods. 4 ZoA nie je advokát povinný informovať klienta aj o konkrétnych sadzbách tarifnej odmeny, ktoré bude účtovať za jednotlivé úkony podľa vyhlášky, ale postačuje, ak klienta informuje, že mu bude účtovať tarifnú odmenu v súlade s vyhláškou. Takisto podľa názoru senátu nie je účelné a praktické, aby advokát musel klienta pred vykonaním každého jednotlivého úkonu informovať o výške odmeny za takýto úkon a je postačujúce, ak je klient na začiatku prevzatia zastupovania v právnej veci advokátom poučený, že mu bude za jednotlivé úkony vykonané advokátom účtovaná tarifná odmena v zmysle vyhlášky. Vzhľadom na to senát uzavrel, že skutok kladený DO advokátovi za vinu sa nestal.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal navrhovateľ odvolanie zo dňa 7. 5. 2012, v ktorom poukázal najmä na dikciu § 18 ods. 4 ZoA v tom zmysle, že advokát je povinný informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby v priebehu poskytovania právnej služby (a nie iba na začiatku pri prevzatí veci), a to ešte pred začatím tohto úkonu.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 7. septembra 2012, sp. zn. P-34/2012:2274/2011 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK taktiež dospelo k záveru, že § 18 ods. 4 ZoA nevyžaduje, aby advokát bezvýhradne informoval klienta o výške odmeny za úkon právnej služby vždy pred vykonaním toho-ktorého konkrétneho úkonu, ale (za predpokladu, že ide o jednu právnu vec) postačuje, aby advokát v konkrétnej jednej právnej veci informoval klienta o výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri uzavretí zmluvy o poskytovaní právnych služieb tak, aby bolo klientovi zrejmé, že odmena za jeden úkon právnej služby, o ktorej advokát klienta takto informoval na začiatku poskytnutia právnych služieb alebo na ktorej sa advokát s klientom dohodol, sa vzťahuje aj na každý ďalší úkon vykonaný advokátom v tejto jednej právnej veci. Počas poskytovania právnej služby na základe takto uzavretej zmluvy medzi advokátom a klientom je potom advokát povinný informovať klienta o výške tarifnej odmeny pred vykonaním toho-ktorého konkrétneho úkonu len v prípade, že dochádza k jej zmene (zvýšeniu, zníženiu). Takáto informačná povinnosť advokáta sa vzťahuje na prípady, keď je klient spotrebiteľom právnej služby.

V tejto disciplinárnej veci bolo potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že sťažovateľ nevytykal advokátovi vykonanie jednotlivých, advokátom vyúčtovaných, úkonov (ich neúčelnosť, nehospodárnosť alebo ich nevykonanie s odbornou starostlivosťou, ich počet a pod.) a takto nebola kvalifikovaná ani skutková veta disciplinárneho obvinenia. Nebolo možné opome-

núť aj skutočnosť, že advokát má vždy právo vyúčtovať klientovi tarifnú odmenu, aj keď sa na výške odmeny za poskytovanie právnych služieb alebo jej druhu s klientom osobitne nedohodol.

18.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na žiadosť klienta o poskytnutie informácie, ako postupuje v jeho právnej veci ani klientovi nevráti doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 AP SAK.

Advokát, ktorý sa na základe výzvy SAK nevyjadří k obsahu sťažnosti sťažovateľa, a to napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-40/2012:3359/2011
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-16/12:3359/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-40/2012:3359/2011 v spojení s rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-16/12:3359/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 AP SAK,

tým, že

1.) na žiadosť klienta o poskytnutie informácie, ako postupuje v právnej veci rozdelenia majetku neodpovedal, ani klientovi nevrátil doklady,

2.) nevyjadril sa na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 2. 9. 2011 napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **981,60 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 31. 1. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

VI. disciplinárny senát rozhodnutím z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-16/12:3359/2011 rozhodol, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 981,60 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že konaním DO advokáta uvedeným v návrhu na začatie disciplinárneho konania došlo k disciplinárnemu previneniu z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 AP SAK, preto senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia.

Senát pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období uznaný za vinného v disciplinárnom konaní za nezaplatenie príspevku na činnosť SAK a do sociálneho fondu SAK, a že je v súčasnosti proti DO podaný ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania na základe sťažnosti iného sťažovateľa. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO advokáta, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia senát neuvažoval o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, ale mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške trojnásobku minimálnej mzdy, teda v sume 981,60 eur, je adekvátne.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát odvolanie zo dňa 28. 6. 2012, ktoré odovzdal na poštovú prepravu dňa 29. 6. 2012 a ktoré bolo SAK doručené dňa 2. 7. 2012.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-40/2012:3359/2011 bolo odvolanie DO advokáta zamietnuté ako oneskorene podané a napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu potvrdené.

Predsedníctvo SAK zistilo, že prvostupňové rozhodnutie bolo DO advokátovi doručené dňa 5. 6. 2012 a že DO odvolanie podal až po uplynutí 15-dňovej lehoty na jeho podanie, keďže odvolanie podal na poštovú prepravu až dňa 29. 6. 2012. Z týchto dôvodov odvolací orgán podľa § 32 písm. a) DP SAK odvolanie DO advokáta zamietol a rozhodnutie senátu potvrdil.

19.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastúpenia klienta v dedičskom konaní, na základe ktorého sa klient stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, a po poskytnutí právnych služieb klientovi, spočívajúcich v ponúknutí jeho spoluvlastníckeho podielu ostatným podielovým spoluvlastníkom, prevezme zastúpenie ďalších podielových spoluvlastníkov tých istých nehnuteľností a v ich mene podá proti zostávajúcim spoluvlastníkom, vrátane klienta, návrh na začatie konania o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d) ZoA.

Ustanovenie § 21 písm. d) ZoA upravuje odmietnutie právnych služieb výlučne za podmienky možnosti existencie informácie o klientovi, ktorá by mohla zvýhodniť inú osobu, pričom toto ustanovenie neupravuje, že k takémuto zvýhodneniu by muselo aj reálne dôjsť, postačuje, že tu takáto možnosť reálne hrozí.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-43/2012:4057/2011
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2012, sp. zn. DS I.-31/12:4057/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-43/2012:4057/2011 v spojení s rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 15. júna 2012, sp. zn. DS I.-31/12:4057/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) ZoA

tým, že

po skončení právneho zastúpenia sťažovateľa v dedičskom konaní, na základe ktorého sa sťa-

žovateľ stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, a po tom, ako sťažovateľovi poskytol právne služby v súvislosti so zrušením a vysporiadaním podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam, spočívajúce v ponúknutí jeho spoluvlastníckeho podielu ostatným podielovým spoluvlastníkom, prevzal dňa 30. 11. 2010 zastúpenie manželov B. ako ďalších podielových spoluvlastníkov tých istých nehnuteľností a v ich mene podal dňa 7. 12. 2010 na príslušný okresný súd proti zostávajúcim spoluvlastníkom, vrátane sťažovateľa ako žalovaného v 1. rade návrh na začatie konania o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe podnetu sťažovateľa – klienta DO.

K obsahu podanej sťažnosti sa DO vyjadril v písomnom stanovisku, v ktorom uviedol, že sťažovateľa v dedičskom konaní zastupoval odo dňa 17. 2. 2010 s tým, že dňa 23. 2. 2010 podal v jeho mene návrh na prejednanie dedičstva a vec bola skončená vydaním osvedčenia o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 5. 2010, čím podľa DO skončilo zastupovanie sťažovateľa z jeho strany. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že ho sťažovateľ požiadal, aby jeho podiel k nehnuteľnostiam, ktorý zdedil, ponúkol ostatným spoluvlastníkom na odkúpenie, čo sa stalo v rámci drobnej právnej pomoci vo forme listov zo dňa 8. 7. 2010, pričom nič iné pre sťažovateľa ďalej neriešil. K prevzatiu zastupovania manželov B. vo veci zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva došlo dňa 15. 10. 2010, čiže po ukončení zastupovania sťažovateľky. Disciplinárne obvinený potvrdil, že aj po právoplatnom skončení dedičského konania bol so sťažovateľom v kontakte, oznámil mu, že nakoľko ostatní spoluvlastníci spolu so sťažovateľom nie sú ochotní podielové spoluvlastníctvo zrušiť a vysporiadať sa dohodou, vec sa musí riešiť žalobou a ako spoluvlastník musí byť zažalovaný aj on, proti čomu sťažovateľ nemal výhrady, pričom podaním žaloby DO chcel vyriešiť aj problém spoluvlastníctva sťažovateľa. Disciplinárne obvinený mal za to, že dedičská vec sťažovateľa s vecou zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva manželov B. v ničom nesúvisí, listiny a doklady, ktoré mu sťažovateľ v rámci dedičského konania predložil nezneužil a de facto ani nemohol, nakoľko vo veci zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva sú takéto doklady a listiny nepoužiteľné, a to práve z dôvodu, že s prejednávanou vecou nesúvisia.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO vyjadril svoj nesúhlas s návrhom a namietal nesúladsť skutkovej vety s obsahom sťažnosti sťažovateľa, ktorý nenamietal kolíziu zastupovania manželov B. v konaní o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva a poskytnutím právnych služieb sťažovateľovi, v súvislosti so zrušením a vysporiadaním podielového spoluvlastníctva, spočívajúcim v ponúknutí jeho spoluvlastníckeho podielu ostatným podielovým spoluvlastníkom v zmysle disciplinárneho návrhu. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že sťažovateľ ho len neformálne požiadal o zistenie záujmu ostatných spoluvlastníkov o odkúpenie jeho podielu s tým, že zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva so sťažovateľom neriešil, keďže o to nemal sťažovateľ záujem, ale chcel len predať svoj podiel. Disciplinárne obvinený mal za to, že sťažovateľ v rámci prebiehajúceho súdneho konania dosiahne svoj cieľ a získa za svoje podiely protihodnotu.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2012, sp. zn. DS I.-31/12:4057/2011 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA a uložil mu peňažnú pokutu vo výške 327,20 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že senát mal za preukázané, že DO sťažovateľa ako jeho právny zástupca, v zmysle udelenej plnej moci v dedičskom konaní zastupoval, a teda mal prístup k všetkým informáciám, písomnostiam a dokumentom týkajúcich sa nehnuteľností. Taktiež bolo preukázané, že DO poskytoval sťažovateľovi právne poradenstvo i po ukončení dedičského konania a poskytol mu právne služby spočívajúce v oslovení ostatných podielových spoluvlastníkov nehnuteľností vo veci možného odpredaja spoluvlastníckeho podielu sťažovateľa. Senát mal za to, že nie je možné jeho „oslovovanie“ ostatných spoluvlastníkov, o ktoré ho požiadal sťažovateľ považovať za tzv. „drobnú“ právnu službu bez osobitného písomného splnomocnenia. Akýkoľvek postup advokáta, konajúceho na pokyn inej osoby v prospech tejto osoby (klienta) je nutné kvalifikovať ako konanie za klienta a teda aj za poskytovanie právnych služieb advokátom (§ 1 ods. 2 ZoA). V konaní bolo ďalej preukázané, že DO prevzal dňa 30. 11. 2010 právne zastúpenie iných podielových spoluvlastníkov nehnuteľností manželov B. a v ich mene podal dňa 7. 12. 2010 žalobu o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom na strane žalovaných vystupoval i sťažovateľ.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal disciplinárny senát za preukázané, že DO pri výkone svojej funkcie – advokáta nechránil a nepresadzoval práva a záujmy sťažovateľa, nekonal s odbornou starostlivosťou, poskytol právne služby iným osobám (manželom B.), ktorých záujmy sú v rozpore so záujmami sťažovateľa (boli protistranou v súdnom konaní týkajúceho sa toho istého dedičstva – nehnuteľností), pričom DO disponoval v rámci poskytovania právnej služby manželom B. informáciami, ktoré mohli mať za následok ich neoprávnené zvýhodnenie oproti sťažovateľovi v konaní, v ktorom vystupuje sťažovateľ na strane žalovaného a manželia B. na strane žalobcu.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s tvrdením DO o jeho snahe podaním žaloby pozitívne vyriešiť aj problém sťažovateľa s odpredajom podielu, nakoľko DO si bol vedomý, že sťažovateľ chcel svoj spoluvlastnícky podiel ponúknuť na odkúpenie ostatným spoluvlastníkom, a preto nemohol mať vedomosť o skutočnosti, že sťažovateľ by bol stotožnený s podaním žaloby voči svojej osobe, ktorej dôsledkom bude v prípade jej neúspechu minimálne úhrada trov konania a zároveň povinnosť prijať za svoj spoluvlastnícky podiel takú sumu, akú určí súd. Z povahy sporového konania, v ktorom na jednej strane vystupuje žalobca a na druhej strane žalovaný je vždy cieľom a úmyslom každej zo zúčastnených strán dosiahnuť, aby súd rozhodol v jej prospech. V konečnom dôsledku tak výsledok konania bude mať vždy (v prípade, ak nepríde k dohode medzi účastníkmi konania) negatívny dopad pre tú zúčastnenú stranu, ktorá v konaní úspech mať nebude. V sporovom konaní tak vždy budú záujmy žalobcu v rozpore so záujmami žalovaného, čo si DO pri prevzatí právneho zastúpenia dôsledne neuvedomil, nakoľko mylne vychádzal zo skutočnosti, že i keď žalovanému určité právne služby poskytol, nemôže to mať dopad na zastupovanie žalobcov v tomto konaní. Disciplinárne obvinenému pravdepodobne neúmyselne uniklo, že prípadným rozhodnutím v konaní o vysporiadaní podielového spoluvlastníctva v neprospech sťažovateľa, bude spôsobená sťažovateľovi ujma spočívajúca v povinnosti uhradiť trovy konania žalobcom, ktoré DO od žalovaných de facto aj požaduje v zmysle uvádzaného výroku v žalobe.

V zmysle § 142 ods. 1 OZ nie sú síce brané záujmy účastníkov vysporiadania podielového spoluvlastníctva, avšak táto skutočnosť nič nemení na skutočnosti, že DO de facto poskytoval právne poradenstvo v súvisiacej veci (týkajúcej sa nehnuteľností v dedičskom konaní a následnom možno odpredaji spoluvlastníckeho podielu sťažovateľa k nehnuteľnostiam) najprv žalo-

vanému – sťažovateľovi a následne i žalobcom. V danej situácii tak reálne existovala možnosť, že DO v rámci zastupovania žalovaného disponoval informáciami, ktoré mohol využiť neskôr v prospech žalobcov. To, či sa tak aj skutočne stalo, disciplinárny senát neskúmal, nakoľko § 21 ods. 1 písm. d) ZoA upravuje odmietnutie právnych služieb výlučne za podmienky možnosti existencie informácie, ktorá by mohla zvýhodniť inú osobu, pričom toto ustanovenie neupravuje, že k takémuto zvýhodneniu by muselo aj reálne dôjsť, postačuje, že tu takáto možnosť reálne hrozí.

Disciplinárny senát sa napokon nestotožnil ani so závermi DO, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že z doterajšieho priebehu súdneho konania vyplýva, že sťažovateľ zrejme dosiahne svoj cieľ, nakoľko časť nehnuteľností nie je reálne deliteľná. Na takéto „teoretické“ úvahy DO nemožno brať ohľad, nakoľko nemôže mať vedomosť o tom, ako v končenom dôsledku súd rozhodne a či dôjde k uspokojeniu sťažovateľa podľa jeho predstavy. Na základe vyššie uvedeného § 142 ods. 1 OZ totiž súd posudzuje vysporiadanie podielového spoluvlastníctva ex lege prihľadnutím na veľkosť podielu, primerané využitie veci, primeranú náhradu v prípade, ak sa vec nedá rozdeliť, pričom rozhodnutím súdu sa zamedzí sťažovateľovi odpredať spoluvlastnícky podiel za možno vyššiu hodnotu, než aká mu bude poskytnutá rozhodnutím súdu.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací orgán odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prerokovanie. Zároveň namietal neprimeranosť uloženého disciplinárneho opatrenia, vo vzťahu k rozsahu a povahe porušenej povinnosti, následku a miere zavinenia

Predsedsníctvo SAK svojím rozhodnutím z 12. októbra 2012, sp. zn. P-43/2012:4057/2011 podľa § 56 ods. 3 ZoA zmenilo napadnuté rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA uložilo DO disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a vo zvyšnej časti napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedsníctvo SAK vec podrobne preskúmalo, oboznámilo sa s obsahom spisu a vypočulo DO, na základe čoho dospelo k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je vecne a právne správne čo do výroku o vine a náhrady trov konania a rozhodnutie v týchto častiach potvrdilo.

Predsedsníctvo SAK sa však nestotožnilo s rozsahom uloženého disciplinárneho opatrenia a výrok zmenilo tak, ako je uvedené vyššie, a to vzhľadom na nepatrnú závažnosť, spôsob a následok konania DO.

20.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta tohto žiadnym spôsobom neinformuje, ako postupuje pri vybavovaní veci, ani nereaguje na jeho telefonicky položené otázky s odôvodnením nemožnosti podávania správ telefonicky, následne po skončení zastupovania nezašle napriek požiadavke klienta vyúčtovanie vo veci a až podaní sťažnosti SAK vráti klientovi uhradenú zálohu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) a b), § 13 a § 25 AP SAK.

*Rozhodnutie predsedsníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-42/2012:1452/2009
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-97/09:1452/2009*

Rozhodnutím predsedsníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-42/2012:1452/2009 v spojení s rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-97/09:1452/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) a b), § 13 a § 25 AP SAK

tým, že

napriek tomu, že z poverenia klienta prevzal dňa 29. 10. 2008 zastupovanie vo veci dopravnej nehody so smrteľným následkom, ktorá sa stala jeho blízkej osobe, klienta o tom, ako postupuje pri vybavovaní veci neinformoval, na jeho telefonicky položené otázky v súvislosti s poskytovaním právnych služieb nereagoval s odôvodnením, že telefonicky nemôže podať žiadnu správu a potom, čo mu dňa 23. 2. 2009 vypovedal plnú moc, napriek jeho požiadavke vyúčtovanie poskytnutej právnej služby nezaslal a až po podaní sťažnosti mu vrátil dňa 7. 7. 2009 sumu 166 eur ako protihodnotu zloženej zálohy 5 000 Sk, ktorú mu zaplatil dňa 5. 11. 2008,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **654,40 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-42/2012:1452/2009 v spojení s rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII-97/09:1452/2009 bol DO advokát zároveň **noslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

potom, ako ho predseda Revíznej komisie SAK vyzval na podanie vyjadrenia na sťažnosť klienta doporučeným listom zo dňa 27. 4. 2009, ktorý prevzal 29. 4. 2009 a urgovaný listom zo dňa 15. 5. 2009, ktorý prevzal 19. 5. 2009, ako i listom zo dňa 18. 6. 2009, ktorý prevzal 6. 7. 2009 na obsah sťažnosti sa doteraz nevyjadril,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 14. 10. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

VII. disciplinárny senát rozhodnutím z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII-97/09:1452/2009 rozhodol, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 3 272 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že v konaní bolo preukázané, že advokát sa vo vzťahu ku klientovi skutočne dopustil konania uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Disciplinárny senát mal taktiež za preukázané, že DO bol riadne vyzvaný na podanie vyjadrenia k sťažnosti sťažovateľa, kde bol o svojej povinnosti poučený, kedy na túto nereagoval a neodpovedal napriek urgencii. Neodpovedal ani na dopyt, dokedy bude trvať jeho práceneschopnosť, ktorým listom bola DO advokátovi opätovne nepriamo pripomenutá jeho povinnosť vyjadriť sa, pričom z tohto listu mu vyplynula ďalšia povinnosť vyjadriť sa k dĺžke trvania práceneschopnosti. Ani na jeden z predmetných listov sa DO meritórne nevyjadril. Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne a nepochybne vyplynulo, že v zmysle vyššie uvedených ustanovení ZoA a AP SAK DO nepostupoval, bol pasívny, tak pri komunikácii so SAK ako aj pri zastupovaní svojho klienta, kedy nielenže nepreukázal, že by vôbec pre klienta niečo spravil, informoval ho o postupe vo veci, ale s týmto odmietol aj komunikovať a po ukončení zastúpenia ani vec riadne nevyúčtoval.

Disciplinárny senát pri určovaní druhu a výmery disciplinárneho opatrenia prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia DO advokáta. Disciplinárny senát ako zvlášť zavrhnúť hodné správanie advokáta vyhodnotil jeho pasivitu pri zastupovaní klienta, kedy DO žiadnym spôsobom nepreukázal či vôbec vo veci uskutočnil nejaký úkon, o ktorom by bol informoval klienta, pričom komunikácii s ním sa vyhýbal, z čoho sťažovateľ oprávnene mohol mať pocit, že advokát sa voči nemu správa nekorektne, v rozpore so zásadami etiky zastupovania, a to tým skôr, že vo veci klienta išlo o závažnú dopravnú nehodu so závažným následkom, kedy poškodený bol jeho blízkou osobou, pričom práve advokát zistením podrobností o nehode mal zmierniť bolesť a zármutok sťažovateľa tým, že zadováži informácie o dopravnej nehode. Správanie DO v takejto záležitosti, kedy s klientom vôbec nekomunikoval sa javí byť obzvlášť necitlivé a zavrhnúť hodné a v rozpore s advokátskou etikou.

Senát zohľadnil zároveň aj skutočnosť, že DO už v minulosti bol v disciplinárnom konaní uznaný za vinného v súvislosti so sťažnosťou klienta na jeho pasivitu, kedy sťažnosť klienta bola vyhodnotená ako čiastočne dôvodná. Disciplinárny senát považoval druh disciplinárneho opatrenia – peňažnú pokutu vo výške desaťnásobku minimálnej mesačnej mzdy určenej podľa osobitného predpisu vo výške 3 272 eur za primerané disciplinárne opatrenie, ktoré má okrem sankčného účelu minimálne pripomenúť DO jeho povinnosti vyplývajúce z advokátskeho povolania ako aj jeho povinnosti vo vzťahu k SAK a vo vzťahu ku klientovi.

Disciplinárny senát sa v odôvodnení podrobne zaoberal aj dôvodmi, pre ktoré uskutočnil pojednávanie vo veci v neprítomnosti DO advokáta, ktorý sa na toto pojednávanie nedostavil napriek šiestim predchádzajúcim odročieniam z dôvodu opakovaných žiadostí advokáta o odročenie pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti. V tejto súvislosti senát zdôraznil, že pre odročenie riadne vytýčeného pojednávania podľa § 17 ods. 7 DP SAK sa vyžaduje, aby DO najneskôr do začatia pojednávania požiadal o odročenie, pričom táto podmienka bola splnená a zároveň musí byť splnená podmienka, že na odročenie pojednávania sú dôvody hodné osobitného zreteľa. V takomto prípade predseda senátu môže pojednávanie odročiť. Dôkazné bremeno, že skutočne ide o dôvody hodné osobitného zreteľa pritom je výlučne na disciplinárne obvinenom, v ktorého záujme má byť, aby sa tieto dôvody čo najpresvedčivejšie preukázali. Toto ustanovenie nielen umožňuje, ale aj ukladá povinnosť predsedovi disciplinárneho senátu, aby skúmal, či na odročenie disciplinárneho konania sú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Disciplinárny senát preto skúmal, či práceneschopnosť, ktorú DO opakovane preukázal potvrdením od toho istého lekára, je dôvodom na odročenie pojednávania, pričom dospel k záveru, že z potvrdenia o práceneschopnosti nebolo možné zistiť pre jeho nepreskúmateľnosť, či samotná práceneschopnosť znemožňuje DO advokátovi účasť na pojednávaní bez toho, aby bolo ohrozené jeho zdravie či život, a k tomuto sa napriek výzvam nevyjadril ani DO advokát, vznikla pochybnosť o účelovosti tohto potvrdenia lekára s cieľom vyhnúť sa disciplinárnemu konaniu. Senát preto rozhodol pojednávať v neprítomnosti DO advokáta.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát bianko odvolanie, ktoré však ani do termínu odvolacieho pojednávania nedoplnil.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-42/2012:1452/2009 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenené tak, že v skutku uvedenom pod bodom 1.) predsedníctvo SAK spod návrhu advokáta oslobodilo, potvrdilo ako vecne správne v skutku uvedenom pod bodom 2.) zmenilo vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení čo sa týka výšky peňažnej pokuty tak, že DO advokátovi bola uložená peňažná pokuta vo výške 654,40 eur a potvrdilo vo výroku o náhrade trov konania.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1.) odvolací orgán zistil, že advokát dňa 20. 7. 2009 spísal a dňa 27. 7. 2009 doručil do SAK písomné vyjadrenie k sťažnosti, ktoré je síce stručné a vecné, pričom advokát ešte na záver uvádza, že sa bližšie vyjadrí po skončení práceneschopnosti, avšak žiadne ďalšie vyjadrenie nedoručil, ale podľa názoru odvolacieho orgánu samotný obsah podania zo dňa 20. 7. 2009 je možné kvalifikovať ako vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti. Advokát v ňom uviedol, že klientovi vypovedal plnú moc, vrátil zálohu dňa 7. 7. 2009 a priložil aj fotokópie dôkazov vo veci. Je pravdou, že síce poslal vyjadrenie oneskorene, avšak ešte pred samotným podaním návrhu navrhovateľa, pričom len samotné oneskorenie sa so zaslaním vyjadrenia by nedosahovalo intenzitu disciplinárneho previnenia a takto ani nebol skutok kvalifikovaný. Kvalifikácia skutku znela tak, že sa nevyjadril vôbec. Odvolací orgán konštatoval, že list advokáta zo dňa 20. 7. 2009 na účely vyjadrenia k sťažnosti postačuje a nemožno od advokáta žiadať, aby sa v celom rozsahu skutku sám seba usvedčoval, prípadne tvrdil okolnosti vo svoj neprospech. Advokát využil možnosť poukázať len na tie dôvody, ktoré boli v jeho prospech a svoje podanie zdôvodnil stručne a doložil listinami. Ak mal navrhovateľ ešte následne pochybnosti o skutkovom stave veci, mohol ho vyzvať na doplnenie vyjadrenia a pod., avšak nemohlo už dôjsť k naplneniu disciplinárneho previnenia podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.) návrhu sa odvolací orgán stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozhodnutia disciplinárneho senátu, preto výrok o tomto skutku ako vecne správny potvrdil. Odvolací orgán dodal, že vo veci sa preukázalo, že advokát žiadnym spôsobom nereagoval na výzvy klienta, nereagoval na jeho telefonické dopyty, osobne sa s ním nebol ochotný stretnúť a postup vo veci si prediskutovať. Týmto konaním došlo závažným spôsobom k zníženiu vážnosti advokátskeho stavu v očiach klienta, ktoré malo za následok dokonca až zverejnenie kauzy v médiách. Je neprijateľné, aby advokát reagoval vo vzťahu k svojmu klientovi až na podnet relácie v televízii a až po jej odvysielaní mu zaslal prvý písomný list od prevzatia právneho zastupovania. Následne protiprávny stav trval tým, že síce mu vrátil zverené doklady súčasne s vypovedaním plnej moci, avšak nezaslal mu vyúčtovanie odmeny, čo je tiež jednou zo zásadných povinností advokáta. Vyúčtovanie zaslal až potom, čo bolo začaté disciplinárne konanie, s omeškaním štyri a pol mesiaca do ukončenia zastupovania.

Odvolací orgán vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil výrok čo sa týka výšky sankcie. Senát určil správne druh sankcie – peňažnú pokutu, avšak nevysporiadal sa správne s jej výškou, pretože táto vybočuje z medzí doterajšieho trestania obdobných skutkov. Odvolací orgán zohľadnil skutočnosť, že v dôsledku jeho rozhodnutia došlo k oslobodeniu advokáta spod jedného zo skutkov, teda polovica návrhu nebola dôvodná a v tejto časti bol advokát úspešný. Na druhej strane je pravdou, že išlo už o druhé potrestanie za obdobný skutok, čo znamená, že prvé potrestanie sa zrejme minulo účinkom a nemalo dostatočný prevečný charakter. Odvolací orgán sa zo zbierky disciplinárnych rozhodnutí vydaných SAK oboznámil s podobnými prípadmi nečinnosti advokátov, kde výška uloženej peňažnej pokuty oscillovala medzi 300 až 500 eur, resp. napomenutím. Zobral do úvahy aj výšku zálohy, ktorú advokát prevzal a síce neskoro, ale predsa vrátil v celom rozsahu klientovi, čím dodatočne odstránil závadný stav. Klient ani neuvádzal, že by mu nekonaním advokáta v danom časovom rozpätí bola spôsobená škoda premlčaním nároku a pod. Vo všetkých vzájomných súvislostiach odvolací orgán dospel k záveru, že dvojnásobok minimálnej mzdy, t. j. suma 654,40 eur je primeranou sankciou v danej veci.

21.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca klienta od ustanovenia za obhajcu vo väzbe ani raz nenavštívi a neprerokuje s ním obhajobu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA.

Advokát, ktorý sa na základe výzvy SAK nevyjadrí k obsahu sťažnosti sťažovateľa, a to napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-41/2012:3426/2011
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-26/12:3426/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. októbra 2012, sp. zn. P-41/2012:3426/2011 v spojení s rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-26/12:3426/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

1.) ako ustanovený obhajca sťažovateľa na základe opatrenia okresného súdu zo dňa 17. 3. 2011 sťažovateľa od ustanovenia vo väzbe ani raz nenavštívil a neprerokoval s ním obhajobu,

2.) nevyjadril sa na výzvu predsedu Revízejnej komisie SAK k obsahu sťažnosti zo dňa 2. 9. 2011, a to napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **981,60 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal dňa 31. 1. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-26/12:3426/2011 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 981,60 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu, z hľadiska porušenia povinnosti advokáta pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Disciplinárne obvinený súčasne porušil povinnosť advokáta vyjadriť sa k obsahu sťažnosti, v zmysle platných zákonov a predpisov komory.

Senát pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období uznaný za vinného

v disciplinárnom konaní za nezaplatenie príspevku na činnosť SAK a do sociálneho fondu SAK, a že je v súčasnosti proti DO podaný ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania na základe sťažnosti iného sťažovateľa. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO advokáta, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia senát neuvažoval o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, ale mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške trojnásobku minimálnej mzdy, teda v sume 981,60 eur, je adekvátne.

Disciplinárne obvinený advokát podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie zo dňa 28. 6. 2012, ktoré odovzdal na poštovú prepravu dňa 29. 6. 2012 a ktoré bolo SAK doručené dňa 3. 7. 2012.

Predsedsníctvo SAK rozhodnutím z 12. októbra 2012, sp. zn. P-41/2012:3426/2011 odvolanie DO advokáta zamietlo ako oneskorene podané a napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu potvrdilo.

Predsedsníctvo SAK zistilo, že prvostupňové rozhodnutie bolo DO advokátovi doručené dňa 5. 6. 2012 a že DO odvolanie podal až po uplynutí 15-dňovej lehoty na jeho podanie, keďže odvolanie podal na poštovú prepravu až dňa 29. 6. 2012. Z týchto dôvodov odvolací orgán podľa § 32 písm. a) DP SAK odvolanie DO advokáta zamietol a rozhodnutie senátu potvrdil.

22.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v rozpore s podmienkami vykonávania autorizácie v ZoA autorizuje odtlačkom svojej autorizačnej pečiatky podpis svojho klienta na plnomocenstve udelenom ním ako splnomocniteľom pre splnomocnenca na právne úkony súvisiace s predajom nehnuteľnosti splnomocniteľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 1a ods. 1 a 2 a § 18 ods. 2 ZoA.

Ustanovenie § 1a ZoA obmedzuje, k akým úkonom je advokát oprávnený pripojiť svoju autorizáciu, a to len na zmluvu o prevode nehnuteľností, za ktorú nemožno považovať splnomocnenie, ktoré síce svojou povahou možno poňať za zmluvu, ibaže sa ním priamo neprevádza nehnuteľnosť.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 16. novembra 2012, sp. zn. P-31/2012:1516/2011
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV.-94/11:1516/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 16. novembra 2012, sp. zn. P-31/2012:1516/2011 v spojení s rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV.-94/11:1516/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 1a ods. 1 a 2 a § 18 ods. 2 ZoA,

tým, že

dňa 23. 3. 2011 v ústave na výkon väzby v rozpore so zákonom autorizoval odtlačkom svojej autorizačnej pečiatky podpis svojho klienta, ktorého obhajuje v trestnej veci, na plnomocenstve udelenom ním ako splnomocniteľom pre splnomocnenca,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **327,20 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. V odôvodnení disciplinárneho návrhu navrhovateľ uviedol, že ZoA obmedzuje, k akým úkonom je advokát oprávnený pripojiť svoju autorizáciu, a to len na kúpne zmluvy o prevode nehnuteľností. Hoci tu išlo o splnomocnenie, ktoré síce svojou povahou možno poňať za zmluvu, ibaže sa ním priamo neprevádzala nehnuteľnosť, a tak nešlo o zmluvu o prevode nehnuteľností. Advokát preto zo zákona nemohol realizovať autorizačnú činnosť a správne sa tohto konania mal zdržať.

Disciplinárne obvinený advokát vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania potvrdil, že ku skutku došlo, avšak zároveň vyjadril svoj nesúhlas so závermi navrhovateľa. V § 1a ods. 1 ZoA sa síce uvádza, že ide o spísanie zmluvy o prevode nehnuteľností a v danom prípade nešlo o prevod nehnuteľnosti. Disciplinárne obvinený však ďalej uviedol, že má za to, že aj zmluva o splnomocnení je zmluvou medzi splnomocniteľom a splnomocnencom a v danom prípade išlo o možnosť, aby splnomocnenec dojednal podstatné náležitosti kúpnej zmluvy. Vzhľadom na krátkosť času, ktorú mal klient na to, aby predal nehnuteľnosť, vyplatil úver a tak predišiel dražbe, považoval DO za svoju povinnosť mu pomôcť a využiť tak poslednú šancu, ktorú mu banka ako veriteľ dávala. Mal za to, že uvedené splnomocnenie v určitom zmysle slova možno považovať za zmluvu, analógiu, keďže ide o dvojstranný právny úkon. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že si uvedomuje nesprávnosť svojho postupu v tomto smere, no zároveň poukázal na § 18 ods. 2 ZoA, v súlade s ktorým mal podľa jeho názoru postupovať, i keď zároveň pripustil, že to bolo za cenu nie dôsledného dodržania § 1a ods. 1 ZoA, čoho sa v budúcnosti vyvaruje. Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO doplnil, že síce striktné zákon nedodrжал, avšak v danom prípade sa len snažil vyhovieť a pomôcť klientovi, ktorý bol vo väzbe, pričom vyšetrovateľ nesúhlasil s návštevou notára vo väzbe za účelom overenia podpisu klienta.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV.-94/11:1516/2011 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 327,20 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Toto rozhodnutie disciplinárny senát odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za bezpečne preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia § 1a ods. 1 a 2 a § 18 ods. 2 ZoA. V § 1a ods. 1, 2 je jasne formulované, za akých podmienok je možné použiť autorizačnú pečiatku. Podľa názoru disciplinárneho senátu je však závažnejšia okolnosť, že samozrejme primárnou záležitosťou je hájiť záujmy klienta, no na strane druhej, DO absolútne nedocenil možné následky svojho konania. Absolútne uveril len pokynu klienta a pokynu osoby, ktorá nie je ani v príbuzenskom vzťahu s klientom. Nedocenil skutočnosť, keby tá osoba – družka zneužila plnú moc, ktorá umožňovala jej klienta zbaviť celého majetku, ktorého rozsah bol veľmi veľký, a preto následky prípadného zneužitia uvedenej plnej moci by mohli byť oveľa väčšie a horšie.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA a prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania,

následok, mieru zavinenia a osobu DO, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia.

Disciplinárne obvinený advokát podal proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu a vyjadril svoj nesúhlas s názorom senátu o podcenení možných následkov udeleného plnomocenstva s tým, že klient splnomocnencovi – družke bezvýhradne dôveruje a rozhodol sa sám ako dospelý a svojprávnny človek, pričom plnomocenstvo bolo aj tak stornované po tom, čo bola podaná sťažnosť na jeho postup. DO namietal aj proti uloženému disciplinárnemu opatreniu, ktoré považoval za neprimerane vysoké.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 16. 11. 2012, sp. zn. P-31/2012:1516/2011 odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK prešetrilo rozhodnutie disciplinárneho senátu, napadnuté odvolaním a po podrobnom oboznámení sa so sťažnostným aj disciplinárnym spisom sa stotožnilo s názorom disciplinárneho senátu o uznaní viny aj vzhľadom na to, že DO vo svojich vyjadreniach od začiatku uviedol, že si je vedomý nesprávnosti svojho postupu, no zároveň poukázal na to, že advokát je povinný využiť všetky dostupné zákonné prostriedky na ochranu záujmov svojho klienta.

23.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca klienta napriek žiadostiam klienta sa s týmto klientom za účelom prejednávania veci nestretne, neinformuje ho o úkonoch vykonávaných v jeho veci, ani mu nedoručí konečné rozhodnutie súdu v tejto veci a následne sa na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK nevyjadrí k okolnostiam zastupovania klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 11. decembra 2012, sp. zn. P-7/2012:1133/2010

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-60/10:1133/2010

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 11. decembra 2012, sp. zn. P-7/2012:1133/2010 v spojení s rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-60/10:1133/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

1.) ako súdom ustanovený právny zástupca z radov advokátov sa s klientom osobne nestretol, neinformoval ho o úkonoch, ktoré mal vykonať v rámci dovolacieho konania a ani klientovi nedoručil zamietavé rozhodnutie NS SR o dovolaní,

2.) na výzvu na doplnenie vyjadrenia predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 14. 6. 2010, ktorú prevzal dňa 6. 7. 2010 sa napriek výslovnému upozorneniu nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 22. 9. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že bol ustanovený za právneho zástupcu sťažovateľa a toto zastupovanie nebolo ukončené, aj keď vec je už právoplatne skončená. So sťažovateľom sa osobne nestretol, ale viackrát spolu telefonovali. Čo sa týka úkonov, on dovolanie, resp. jeho dôvody nevypracoval, tieto si vypracoval sám klient. On k tomu vypracoval len analýzu, ktorá konštatovala neprípustnosť dovolania. Rozhodnutie dovolacieho súdu mu bolo doručené okolo 13. 3. 2010, sťažovateľ bol o výsledku informovaný.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným disciplinárnym návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 300 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že DO okresný súd dňa 14. 9. 2009 ustanovil ako právneho zástupcu klientovi pre dovolacie konanie. Na základe posúdenia mailovej a písomnej komunikácie DO advokáta a sťažovateľa, ako aj vyjadrení DO advokáta bolo preukázané, že DO sa osobne s klientom nestretol, nereagoval ani na jeho maily a klientovi len mailom dňa 16. 2. 2010 oznámil, že dovolací súd dovolanie odmietol bez toho, aby mu doručil rozhodnutie o dovolaní. Uvedené konanie advokáta disciplinárny senát posúdil ako závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA s tým, že zo strany DO advokáta došlo aj k porušeniu § 6 písm. a) a c) AP SAK. Skutočnosť, na ktorú DO poukázal vo svojich vyjadreniach o tom, že sťažovateľa informoval len telefonicky, nebola preukázaná. Treba zdôrazniť, že informovanie klienta advokátom o zásadných atribútoch zastupovanej veci (ako napr. ustanovenie za právneho zástupcu, termín pojednávania, doručenie súdneho rozhodnutia) ako aj osobné stretnutie pred pojednávaním musia byť advokátom vykonané spôsobom a formou, ktorý nepripúšťa pochybnosti o jeho uskutočnení a obsahu. V danom prípade nemožno opomenúť ani skutočnosť, že DO sa napriek včasnému predvolaniu nezúčastnil bez ospravedlnenia na disciplinárnom pojednávaní, na ktorom mal ním deklarovanú možnosť preukázať výkon odbornej starostlivosti a presadzovanie práv a záujmov klienta.

Z vykonaného dokazovania mal senát rovnako za preukázané, že DO nereagoval na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo 14. 6. 2010, ktorú prevzal dňa 6. 7. 2010 a ktorou bol vyzvaný, aby predložil doklad o doručení rozhodnutia NS SR klientovi a písomný doklad, že odpovedal sťažovateľovi na jeho maily, list, či klienta informoval o termíne dovolacieho konania. Výzvu ale prevzal, čo potvrdzuje doručienka, ktorá sa SAK vrátila. Takéto konanie je v rozpore so základnou povinnosťou advokáta reagovať a poskytnúť súčinnosť príslušným orgánom SAK v prípade sťažností alebo iného obdobného konania, ktoré proti nemu vedie komora na podnet iného.

Senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osobu DO advokáta a rozhodol tak, že v prípade DO je nevyhnutné uložiť disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1300 eur. Disciplinárny senát pri stanovení výšky peňažnej pokuty prihliadal najmä na už uložené disciplinárne opatrenie v inom disciplinárnom konaní proti advokátovi vo forme verejného napomenutia, na intenzitu porušenia povinnosti vo vzťahu ku klientovi ako aj na závažnosť konania vo vzťahu k porušeniu povinnosti súčinnosti vo vzťahu k orgánom SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO advokát bianco odvolanie s tým, že odôvodnenie odvolania predloží dodatočne.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 11. decembra 2012, sp. zn. P-7/2012:1133/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 33 DP SAK odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s vecou vyhodnotilo odvolanie DO advokáta vo veci za nedôvodné – neboli dodatočne predložené dôvody odvolania, ani osobná účasť menovaného na odvolacom konaní, pričom sa stotožnilo s rozhodnutím a odôvodnením rozhodnutia disciplinárneho senátu.

24.

ROZHODNUTIE

Nepodanie vyjadrenia advokátom, bezodkladne po zaslaní výzvy SAK, k obsahu sťažnosti, ktorej podanie sa následne ukázalo ako neopodstatnené, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

Nereagovanie advokáta na neopodstatnené písomné žiadosti zástupcu bývalého klienta, zaslané mu v čase, keď vec bývalého klienta už bola uzavretá a v celom rozsahu s bývalým klientom vysporiadaná, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko advokát nie je povinný po skončení zastupovania klienta a splnení si všetkých povinností súvisiacich so skončením zastupovania, reagovať na neopodstatnené písomné žiadosti bývalého klienta.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 11. decembra 2012, sp. zn. P-44/12:3933/2011

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-19/12:3933/2011

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 31. decembra 2012, sp. zn. P-44/12:3933/2011 v spojení s rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-19/12:3933/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

sa bezodkladne na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 25. 10. 2011, aby podal vyjadrenie k sťažnosti, nevyjadril,

pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-19/12:3933/2011 bol DO advokát zároveň **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. c) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

neodpovedal na písomne dopyty zástupcu klienta zo dňa 10. 2. 2010, 30. 3. 2010 a 25. 6. 2010,

pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre dva skutky uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania poprel akékoľvek porušenie povinností advokáta voči svojmu bývalému klientovi s tým, že s klientom riadne komunikoval a vec s ním uzavrel, o čom predložil doklad v podobe e-mailovej komunikácie s ním zo dňa 26. 9. 2008.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-19/12:3933/2011 bolo o návrhu na začatie disciplinárneho konania rozhodnuté tak, že DO bol v prípade prvého skutku (neodpovedanie na žiadosť klienta) oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením. V prípade druhého skutku (nereagovanie na výzvu SAK) IX. disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) – peňažnú pokutu vo výške 327,20 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát pri tomto rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že výzvy z roku 2010, ktoré sťažovateľ zaslal DO advokátovi, už boli zaslané po ukončení prípadu, kedy už klienta sťažovateľ nezastupoval a mal vysporiadané všetky finančné záležitosti v danej veci. Sťažovateľ na jeho žiadosť, aby mu potvrdil pripísanie ním zaslanej sumy na svoj účet, nereagoval. Svojím podaním zo dňa 15. 5. 2012 potvrdil, že zo strany DO advokáta došlo k vysporiadaniu všetkých záväzkov už dňa 21. 8. 2008. Senát mal preto za preukázané, že v čase, keď sťažovateľ zastupoval klienta, s ním riadne komunikoval a vysporiadal si všetky finančné záležitosti riadne a včas. V čase zaslania dopytov DO už klienta sťažovateľ nezastupoval, nebol preto povinný reagovať na jeho dopyty, keďže prípad bol už dávno uzavretý.

Vo vzťahu k druhému skutku senát zistil, že výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 25. 10. 2011, aby podal vyjadrenie k sťažnosti DO prevzal dňa 27. 10. 2011, ale sa k nej nevyjadril, pričom ako dôvod nereagovania uviedol, že v tom období sa zhoršil zdravotný stav jeho ekonómky, ktorá mala jeho účtovné doklady, preto sa k ním nemohol dostať, pričom aj on sám mal zdravotné problémy, a preto vo vyjadrení k návrhu požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty na vyjadrenie sa. Vzhľadom na to senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia.

senát pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť disciplinárnych previnení a okolností, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, pričom zdôraznil, že povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA je jednou zo základných povinností advokáta vo vzťahu k SAK a vzal do úvahy aj skutočnosť vynaloženia zbytočných finančných prostriedkov za vedenie disciplinárneho konania, k čomu nemuselo dôjsť, ak by sa DO na výzvu SAK vyjadril.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu proti výroku o uznaní viny pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie. Na odvolacom konaní DO priznal, že vyjadrenie k sťažnosti zaslal oneskorene, avšak z dôvodu zdravotných a osobných problémov s tým, že nemohol doložiť doklady, preukazujúce neopodstatnenosť sťažnosti, nakoľko jeho účtovníčka počas konania zomrela. Disciplinárne obvinený mal za to, že rozhodnutie disciplinárneho senátu je nepreskúmateľné, a taktiež napádal nesprávnosť rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrení. Disciplinárne obvinený poukázal aj na obdobné prípady uverejnené v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí s tým, že existuje nejednotná prax senátov pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia, resp. upustení od jeho uloženia, pričom pojem „bezodkladne“ nie je dosiaľ jednotne vyriešený.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 31. decembra 2012, sp. zn. P-44/12:3933/2011 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK zmenilo napadnuté rozhodnutie v časti skutku, spočívajúcej v nereagovaní na výzvu SAK tak, že DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto časti oslobodilo, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Predsedníctvo SAK v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedlo aj s poukazom na späťvzatie sťažnosti sťažovateľa, že s ohľadom na to, že primárny skutok sa ukázal ako bezpredmetný, nemôže byť na ujmu DO advokáta ani následný skutok vyvolaný neopodstatneným podaním sťažnosti. Predsedníctvo SAK preto malo za to, že konanie DO nedosiahlo intenzitu disciplinárneho previnenia.

25.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nepodá proti súdnemu rozhodnutiu odvolanie ani klienta neinformuje o doručení tohto súdneho rozhodnutia, príjme od klienta platbu v hotovosti bez vystavenia príjmového dokladu a po ukončení zastupovania vec s klientom finančne nevysporiada ani mu nevráti doklady, ktoré mu boli odovzdané, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 6 písm. a) a § 13 AP SAK a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK z 11. 3. 2005.

*Rozhodnutie III. odvol. disc. senátu SAK zo 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-9/13:4250/2011
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. DS IV.-34/12:4250/2011*

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-9/13:4250/2011 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. DS IV.-34/12:4250/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 6 písm. a) a § 13 AP SAK a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK z 11. 3. 2005,

tým, že

- voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 2. 5. 2011, ako právny zástupca klienta – navrhovateľa nepodal v zákonnej lehote odvolanie,
- svojho klienta neinformoval o doručení uznesenia okresného súdu zo dňa 2. 5. 2011 a ani mu toto uznesenie nezaslal,
- po ukončení zastupovania nadobudnutím právoplatnosti uznesenia okresného súdu zo dňa 2. 5. 2011 dňom 7. 6. 2011 vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi doklady, ktoré v jeho mene prevzal, resp. ktoré mu klient odovzdal,
- prijal dňa 29. 4. 2011 od klienta v hotovosti sumu 700 eur bez toho, aby mu odovzdal príjmový doklad o prijatej platbe v hotovosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 4. 2012 sa začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi z dôvodu závažného porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 6 písm. a) a § 13 AP SAK a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK z 11. 3. 2005.⁵

Disciplinárne obvinený advokát v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že proti uzneseniu okresného súdu z 2. 5. 2011 nepodal odvolanie, nakoľko na to nebol žiadny dôvod. Zároveň poprel, že by klienta o uznesení okresného súdu z 2. 5. 2011 neinformoval, a potvrdil, že od klienta skutočne prevzal sumu 700 eur bez vyhotovenia príjmového dokladu, pričom táto suma bola podľa jeho tvrdení odmenou za poskytnuté právne služby, nie zálohou za prípravu podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, ako tvrdil klient, na čom sa s klientom nikdy nedohodol. Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO doplnil, že v predmetnom prípade zastupoval klienta len na základe plnomocenstva bez

podpísania zmluvy o právnej pomoci s tým, že o odmene sa s klientom dohodol len ústne na pevnej sume 900 eur (200 eur záloha plus 700 eur doplatok), pričom takto postupoval preto, lebo klienta poznal už dlhšie a tento bol na tom ekonomicky slabšie, preto neúčtoval odmenu podľa advokátskej tarify.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. DS IV.-34/12:4250/2011 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 2. 5. 2011, ako právny zástupca klienta – navrhovateľa nepodal v zákonnej lehote odvolanie; svojho klienta neinformoval o doručení uznesenia okresného súdu zo dňa 2. 5. 2011 a ani mu toto uznesenie nezaslal; po ukončení zastupovania nadobudnutím právoplatnosti uznesenia okresného súdu zo dňa 2. 5. 2011 dňom 7. 6. 2011 vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi doklady, ktoré v jeho mene prevzal, resp. ktoré mu klient odovzdal; prijal dňa 29. 4. 2011 od klienta v hotovosti sumu 700 eur bez toho, aby mu odovzdal príjmový doklad o prijatej platbe v hotovosti, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 654,40 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že DO advokát sa počas zastupovania klienta dopustil konania, ktoré vyhodnotil ako disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA. Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, ako aj na osobu DO advokáta, ktorý sa v minulosti jedenkrát dopustil disciplinárneho previnenia. Na základe uvedeného dospel k záveru, že v prípade DO v rámci individuálnej prevencie tomuto je potrebné uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy, t. j. 654,40 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO advokát odvolanie, v ktorom uviedol, že odvolanie proti predmetnému uzneseniu okresného súdu nepodal, nakoľko o prevzatí uznesenia informoval, čo potvrdil vo svojej výpovedi v rámci konania. Celá sťažnosť podľa advokáta začína tým, že od sťažovateľa vyžiadal nadmernú odmenu a najmä, že nepodal podnet na Generálnu prokuratúru SR na mimoriadne dovolanie. Záloha vo výške 700 eur bola vyrovnaná za právne služby v uvedenom konaní napriek skutočnosti, že do spisu bol založený doklad o zaplatení zálohy vo výške 200 eur. Disciplinárne obvinený advokát ďalej poukázal na rozpory medzi obsahom sťažnosti a výpoveďami sťažovateľa na pojednávaní. Uložené disciplinárne opatrenie považoval za veľmi prísne a neadekvátne a žiadal ho v plnom rozsahu zrušiť.

III. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo dňa 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-9/13:4250/2011 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 písm. c) DP SAK napadnuté rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zmenil tak, že uložil DO advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a vo zvyšnej časti napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

5 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO nevyhotovil a ani nepodal v mene klienta podnet generálnemu prokurátorovi SR na podanie mimoriadneho dovolania voči rozsudku krajského súdu z 17. 2. 2011, a to napriek tomu, že od klienta za týmto účelom prevzal dňa 29. 4. 2011 sumu 700 eur ako zálohu na odmenu za poskytnutie tejto právnej služby. Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. DS IV.-34/12:4250/2011 bol DO advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania neriešilo spor vo veci samej a bolo právoplatne ukončené v neprospech sťažovateľa. Klienta v tejto časti oslobodený podľa § 24 písm. a) DP SAK, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Odvolací disciplinárny senát vec prejednal podľa § 29 a nasl. DP SAK a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia s tým, že rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia považoval za neprimerane prísne vo vzťahu k DO advokátovi, pretože doteraz mu nebolo uložené žiadne disciplinárne opatrenie. Disciplinárne opatrenie, a to písomné napomenutie je postačujúce, aby si DO uvedomil, že ako advokát je povinný sa vyvarovať akýchkoľvek konaní, ktoré sú v rozpore s pokynmi klienta a pokiaľ klientovi odporúča niečo iné, ako sám klient požaduje, je povinný to aj administratívne zaznamenať tak, aby o tom neexistovali pochybnosti. Sám nedisponuje bez vôle klienta rozhodnúť o neuplatnení si práva na využitie opravného prostriedku.

26.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta vykonáva úkony, ktoré sú podľa svojej povahy úkonmi právnych služieb na základe dohody o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 2 ods. 3 v spojení s § 3 ods. 1 písm. i) ZoA; poskytovanie právnych služieb na základe dohody o vykonaní práce advokátom počas vykonávania advokátskej praxe je neprípustné.

*Rozhodnutie II. odvol. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. 2ODS-8/13:1239/2011
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 20. júna 2012, sp. zn. DS V.-95/11:1239/2011*

Rozhodnutím II. odvolacieho disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. 2ODS-8/13:1239/2011 v spojení s rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 20. júna 2012, sp. zn. DS V.-95/11:1239/2011 bol disc. obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 3 v spojení s § 3 ods. 1 písm. h) (§ 3 ods. 1 písm. i) v znení účinnom od 1. 1. 2013) ZoA a podľa § 2 ods. 3, prvá veta a § 13, prvá veta AP SAK,

tým, že

– ako právny zástupca klienta vykonával úkony právnych služieb, zastupovania vo veci majetkovoprávneho vysporiadania pozemkov na základe dohody o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 1. 8. 2008,

– po skončení tohto právneho zastúpenia, aj napriek písomným žiadostiam klienta zo dňa 29. 8. 2010, zo dňa 7. 1. 2011 a zo dňa 9. 2. 2011 nevyúčtoval preddavok vo výške 93 000 Sk (3 087,03 eur) prijatý na základe uzavretej dohody o vykonaní práce,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **981,60 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Navrhovateľ považoval za preukázané priloženou dokumentáciou, že DO advokát poskytoval sťažovateľovi právne služby na základe uzavretej dohody o vykonaní práce, pričom takýto spôsob poskytovania právnych služieb, t. j. ich poskytovanie mimo výkonu advokácie ako slobodného povolania považoval navrhovateľ za neprípustný. Navrhovateľ ďalej svoj návrh odôvodnil povinnosťou

advokáta bez zbytočného odkladu s klientom zastúpenie finančne vysporiadať, pričom DO advokát toto vyúčtovanie neurobil ani na základe viacerých dodatočných písomných žiadostí klienta.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania odmietol tvrdenie sťažovateľa o tom, že s ním nekomunikoval, pričom uviedol, že sa so sťažovateľom viackrát stretol. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že neúspech v správnom konaní, v ktorom sťažovateľa zastupoval, spôsobil sám sťažovateľ nepredložením potrebných dokladov k žiadosti, a z tohto dôvodu sťažovateľovi nebol ochotný vrátiť zálohu, avšak poprel, že by nebol ochotný so sťažovateľom rokovať o vrátení pomernej časti zálohy, pričom k tomu nedošlo len z toho dôvodu, že sťažovateľ žiadal vrátiť celú sumu, a preto nebolo možné pre sťažovateľa vypracovať ani vyúčtovanie.

Disciplinárny senát rozhodnutím z 20. júna 2012, sp. zn. DS V.-95/11:1239/2011 uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené v návrhu a podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 981,60 eur a zároveň DO uložil povinnosť nahradiť SAK paušálnu náhradu trov konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z dohody o vykonaní práce, uzavretej medzi sťažovateľom a DO jednoznačne vyplýva, že DO sa podpisom dohody zaviazal vykonať pre sťažovateľa dojednanú prácu – majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov v plnom rozsahu v zmysle zák. 64/1997 Zb.

Majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov je odbornou činnosťou, ktorá má povahu právnych služieb. V tomto prípade tak pri DO ide o poskytovanie právnych služieb, avšak nie podľa ZoA na báze slobodného povolania, ale v rámci dohody o vykonaní práce, t. j. mimo vlastnej advokátskej praxe DO.

Je zrejším účelom § 3 ods. 1 písm. h) ZoA zabrániť poskytovaniu právnych služieb advokátmi mimo výkonu advokácie ako slobodného povolania. Poskytovanie právnych služieb na základe dohody o vykonaní práce advokátom, ktorý nemá pozastavený výkon advokácie a nepretržite vykonáva advokátsku prax je zrejším porušením § 2 ods. 3 v spojení s § 3 ods. 1 písm. h) ZoA. Disciplinárny senát mal preto za preukázané, že DO počas vykonávania advokátskej praxe poskytoval právne služby a zastupoval klienta v konaní pred správnym orgánom mimo právnej úpravy zákonom o advokácii. Podmienka vyjadrená v § 3 ods. 1 písm. h) ZoA je pre advokáta záväzná po celý čas vykonávania advokátskej praxe a evidencie v zozname advokátov. Poskytovanie právnych služieb mimo výkonu slobodného povolania advokáta je pre advokáta neprípustné.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s tvrdením DO, že klientovi poskytoval právnu pomoc ako advokát, nakoľko v takom prípade by nebolo potrebné uzatvorenie dohody o vykonaní práce, v ktorej DO vystupuje v pozícii zamestnanca, tak z hľadiska pracovnej náplne, ako aj z hľadiska formálneho označenia.

Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, najmä na podklade kópií podacích lístkov a korešpondencie medzi sťažovateľom a DO, že DO po skončení právneho zastupovania ani napriek písomným žiadostiam klienta nevyúčtoval klientovi prijatý preddavok vo výške 93 000 Sk (3087,03 eur), pričom sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že nie je podstatné, či vôbec, prípadne akú časť preddavku mal DO vrátiť, resp. mal právo si ponechať. Na vznik jeho disciplinárneho previnenia postačuje, že prijatý preddavok klientovi nevyúčtoval ani po klientových viacerých písomných žiadostiach.

Disciplinárny senát sa rozhodol uložiť DO advokátovi disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške trojnásobku minimálnej mzdy. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vzal disciplinárny senát do úvahy jednak závažnosť previnenia, ako aj skutočnosť, že už v minulosti sa DO advokát dopustil disciplinárneho previnenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v stanovenej lehote odvolanie s tým, že vyjadril nesúhlas s výškou uloženej peňažnej pokuty a zároveň vzniesol námietku premlčania.

Odvolací disciplinárny senát rozhodnutím zo 4. apríla 2013, sp. zn. 2ODS-8/13:1239/2011 odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát sa po preskúmaní odvolania a obsahu spisu plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia disciplinárneho senátu vrátane rozhodnutia a jeho odôvodnenia čo do rozsahu uloženého disciplinárneho opatrenia. Na námietku premlčania vznesenú zo strany DO senát neprihliadol z dôvodu, že podmienky premlčania splnené neboli, keďže po preskúmaní veci senát dospel k záveru, že návrh bol podaný riadne a včas.

27.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nevráti klientovi odmenu za poskytnuté právne služby po zrušení právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorým mu bola táto odmena voči klientovi priznaná, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 ZoA.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 19. apríla 2013, sp. zn. I. ODS-1/13:4092/2010

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-40/11:4092/2010

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 19. apríla 2013, sp. zn. I. ODS-1/13:4092/2010 v spojení s rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-40/11:4092/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA,

tým, že

sťažovateľovi ani po zrušení rozsudku krajského súdu z 18. 6. 2007 v spojení s uznesením NS SR z 24. 1. 2008, nálezom ÚS SR z 30. 6. 2010, ktorý mu bol doručený listom sťažovateľa z 24. 1. 2011, tomuto nevrátil sumu 193 081 Sk (6 342,72 eur) ním zaplatenú 23. 8. 2007 z titulu náhrady trov právneho zastupovania s úrokmi z omeškania priznanú rozsudkom okresného súdu po čiastočnej zmene v spojení s rozsudkom krajského súdu z 18. 6. 2007,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát rozhodnutím z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-40/11:4092/2010 uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok uvedený v návrhu a podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur a zároveň povinnosť nahradiť SAK paušálnu náhradu trov konania vo výške 317 eur. Disc. senát svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovnými skutkovými a právnymi závermi:

Disciplinárny senát mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v návrhu, keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi DO a sťažovateľom bola uzatvorená dohoda o poskytnutí právnej pomoci, týkajúca sa zastupovania v konaní o ochranu osobnosti s dojednaním podielovej odmeny vo výške 20 % z hodnoty veci, ktorá bola ukončená odstúpením od dohody zo strany sťažovateľa. Medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že v prípade odstúpenia klienta od tejto dohody je povinný zaplatiť advokátovi odstupné vo výške dovedy vynaložených nákladov zvýšených o 100 %. Sťažovateľ odmenu vyfakturovanú DO advokátom na sumu 197 985,40 Sk odmietol uhradiť, preto DO uplatnil svoju pohľadávku súdnou cestou, pričom prvostupňový súd žalobe DO advokáta v celom rozsahu vyhovel. Krajský súd rozsudkom z 18. 6. 2006 prvostupňový rozsudok v časti povinnosti odporcu zaplatiť sumu 162 366,70 Sk (5 389,58 eur) s úrokmi z omeškania potvrdil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ správne vyčíslil svoju odmenu za vykonané úkony právnej služby v celkovej výške 162 366,70 Sk (5 389,58 eur), nemá však nárok na odstupné vo výške 38 485,40 Sk, nakoľko odstupné nemá žiaden zákonný podklad v žiadnom ustanovení vtedy platnej vyhlášky č. 163/2002 Z. z. Na základe tohto rozsudku sťažovateľ dňa 23. 8. 2007 zaplatil advokátovi celkovo sumu 193 081 Sk (6 342,72 eur).

Proti tomuto rozsudku podali obaja účastníci konania dovolanie, ktoré však bolo uznesením NS SR z 24. 1. 2008 odmietnuté ako neprípustné. Keďže na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľa bol rozsudok krajského súdu nálezom ÚS SR z 30. 6. 2010 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, sťažovateľ vyzval DO dňa 10. 9. 2010 na vrátenie sumy 193 081 Sk (6 342,72 eur) a následne listom zo dňa 24. 1. 2011 DO advokátovi doručil predmetný nález ÚS SR, na čo DO reagoval tak, že sťažovateľovi vráti prípadný rozdiel sumy, ktorú určí súd.

Disciplinárny senát vychádzal z toho, že po tom, čo DO nadobudol vedomosť o náleze ÚS SR, nemal žiaden skutkový ani právny dôvod nevyhovieť výzve svojho bývalého klienta na vrátenie predmetnej sumy, na čom nemení nič ani obrana DO advokáta založená na tom, že v tomto náleze nebola obsiahnutá jeho povinnosť vrátiť zaplatenú odmenu sťažovateľovi, keďže samotným zrušením rozhodnutia, z ktorého táto povinnosť sťažovateľovi vznikla, zanikol právny titul na plnenie pre sťažovateľa a teda aj dôvod si toto plnenie ponechať na strane DO advokáta.

Disciplinárny senát nepovažoval tento postup DO advokáta za čestný ani svedomitý, ale naopak, jeho neetický prístup nielen k sťažovateľovi, ale aj vo vzťahu k profesionálnej i laickej verejnosti, keďže DO odmietol rešpektovať nález ÚS SR, ktorý je záväzný pre všetkých. Disciplinárny senát upozornil aj na to, že už samotná skutočnosť dojednania odstupného v prípade odstúpenia od zmluvy o poskytovaní právnych služieb je nárokom nezákonným, nemajúcim zákonný podklad v žiadnom ustanovení stavovských predpisov, a teda konaním neetickým voči klientovi.

Pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení senát prihliadol najmä na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, keď DO svojím postojom k nálezu ÚS SR prejavil nezáujem o čestné finančné vyporiadanie so svojím bývalým klientom, na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO a dospel k záveru, že s ohľadom na potrebu represívneho a preventívneho účinku je potrebné uloženie prísnejšej sankcie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, na základe ktorého vec prerokoval I. odvolací disciplinárny senát s nasledovnými závermi:

Odvolací senát sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi disciplinárneho senátu. Odvolací senát skonštatoval, že podstatou skutku je to, či advokát má alebo nemá povinnosť vrátiť peňažné plnenie, ktoré prijal na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. Odvolací senát nespochybnil právo advokáta na odmenu

za vykonané právne služby podľa zmluvy uzatvorenej s klientom, resp. pri absencii takejto zmluvy podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., avšak toto právo nebolo DO odňaté. V situácii, keď sám dohodol v zmluve s klientom zmluvnú odmenu vo forme podielovej odmeny, a to nejednoznačným a sporným spôsobom tak, že sa otázka stala predmetom súdneho sporu, bol viazaný rozhodnutiami súdov rovnako ako sťažovateľ, ktorý na základe zrušeného súdneho rozhodnutia odmenu zaplatil.

Keďže sťažovateľ neplnil advokátovi na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ale výlučne na základe rozhodnutia súdu, ktorému sa podriadil, keď bolo takéto rozhodnutie zrušené, je prijatie takéhoto plnenia nutné považovať za plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a teda za bezdôvodné obohatenie na strane advokáta. Je nutné konštatovať, že za daného stavu, kým súd právoplatne nerozhodne o tom, aká odmena za právne služby advokátovi patrí, na jeho strane nie je daný nesporný právny základ na jej prijatie, teda ani na zadržanie už prijatej odmeny, čím nie je ohrozené právo advokáta na odmenu za služby.

Vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní, v ktorom si sťažovateľ uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu aj voči advokátovi ako žalovanému v 2. rade a jeho obrane založenej na vznesení námietky premlčania, odvolací senát poznamenal, že vznesenie námietky premlčania je nepochybne právom účastníka konania, teda aj DO, ktorý ako advokát má povinnosť pri výkone svojich práv postupovať v súlade s advokátskymi predpismi a v tejto súvislosti dodal, že aj takúto obranu advokáta možno považovať za neetickú, najmä, keď sa sťažovateľ nemohol objektívne skôr dozvedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia, ako z nálezu ÚS SR.

Odvolací senát sa nestotožnil ani s námietkou DO advokáta o prijatí predmetnej finančnej čiastky od inej osoby než je sťažovateľ, keďže dôvodom nevrátenia tejto čiastky sťažovateľovi nebol nedostatok súčinnosti sťažovateľa ani potreba vydať čiastku inej osobe.

Čo sa týka rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia, odvolací senát sa stotožnil s druhom uloženého disciplinárneho opatrenia, ktoré nie je neprimerané s ohľadom na rozsah a následok porušenia povinnosti, povahu porušenej povinnosti, spôsob konania DO advokáta a mieru jeho zavinenia, avšak nesúhlasil s výškou peňažnej pokuty, ktorú s ohľadom na to, že DO nebol v minulosti disciplinárne postihnutý a na jeho osobné a majetkové pomery zmenil znížením peňažnej pokuty na sumu 500 eur, ktorú považoval za primeranú.

28.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania klienta tomuto síce vyúčtuje poskytnutý predavok na právne služby, avšak preplatok na preddavku klientovi bez zbytočného odkladu nevráti a urobí tak až po dvoch mesiacoch od jeho vyúčtovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA a § 13 AP SAK.

Termín bez zbytočného odkladu v § 13 AP SAK reflektuje individualitu každého vzťahu medzi klientom a advokátom a je preto nutné ho v každom jednotlivom prípade posudzovať osobitne s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, výšku plnenia, osobné pomery klienta, jeho požiadavky a predstavy, ako aj zaužívaný spôsob spolupráce a komunikácie medzi klientom a advokátom.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-13/13:338/2011

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-70/11:338/2011

Rozhodnutím I. odvolacieho disc. senátu SAK z 19. apríla 2013, sp. zn. 1 ODS-13/13:338/2011 v spojení s rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-70/11:338/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa v priestupkovom konaní, vedenom na Obvodnom úrade Košice prijal dňa 23. 8. 2010 od sťažovateľa predadvok na právne služby vo výške 200 eur, ktoré po skončení zastúpenia vyúčtoval, avšak sťažovateľovi preplatok vo výške 111,32 eur nevrátil bez zbytočného odkladu.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA bolo **upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-70/11:338/2011 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným disciplinárnym návrhom, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 317 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Z vykonaného dokazovania, najmä z písomného vyjadrenia DO zo dňa 1. 2. 2011, v ktorom nerozporoval skutočnosti uvedené v sťažnosti a potvrdil ako dôvod oneskoreného vrátenia preplatku svoju práceneschopnosť a pracovné zaneprázdnenie, mal senát za preukázané, že DO napriek skutočnosti, že sťažovateľ dňa 19. 11. 2010 vypovedal DO advokátovi splnomocnenie a v rovnaký deň DO predložil sťažovateľovi vyúčtovanie úkonov právnej služby, DO preplatok vo výške 111,32 eur vrátil až dňa 31. 1. 2011, teda až po tom, ako mu zo SAK bola doručená výzva, aby sa vyjadril k sťažnosti.

Disciplinárny senát za tohto skutkového stavu prijal právny záver o tom, že vrátenie preplatku vyplývajúceho z vyúčtovania právnych služieb po viac ako dvoch mesiacoch nie je v súlade s dikciou § 13 AP SAK, podľa ktorej má dôjsť k vráteniu preplatku bez zbytočného odkladu. Disciplinárny senát považoval omeškanie DO advokáta za značne prekračujúce aj primeranú dobu akceptovateľnú v danom prípade aj napriek komplikáciám na strane DO advokáta, uvádzaným v jeho vyjadrení zo dňa 1. 2. 2011. Na základe uvedeného disciplinárny senát prijal rozhodnutie, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineneho porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o disciplinárnom previnení senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a intenzitu porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia ako aj osobu DO advokáta a rozhodol tak, že sa stotožnil s návrhom navrhovateľa na uloženie disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty vo výške jeden násobku minimálnej mzdy.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO advokát odvolanie, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že bude spod návrhu na začatie konania oslobodený,

prípadne, ak by v odvolaní došlo k potvrdeniu výroku o vine, žiadal zmeniť výrok o uložení disciplinárneho opatrenia, nakoľko sankciu uloženú disciplinárnym senátom považuje za neprimerane prísnu a tiež žiadal rozhodnúť o upustení od povinnosti nahradiť trovy disciplinárneho konania. Disciplinárne obvinený mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko senát neuviedol, aká dĺžka lehoty zodpovedá termínu „bez zbytočného odkladu“, čo je nevyhnutné, pokiaľ sa práve jej porušením mal dopustiť porušenia stavovských predpisov takej intenzity, že konanie je možné kvalifikovať ako disciplinárne previnenie advokáta. Ďalej namietal, že senát pri hodnotení dôkazov nezohľadnil skutočnosť, že bol preukázateľne pracovne neschopný a taktiež ani sťažovateľ neposkytoval súčinnosť pri vrátení preplatku. Disciplinárne obvinený poukázal aj na to, že samotný disciplinárny senát, ktorý veľmi prísne posúdil skutok opakovane nedodržiavajúci poriadkové lehoty upravené DP SAK, čo okrem iného oslabuje jeho zákonom predpokladaný účinok a je nepomerne závažnejšie, než omeškanie disciplinárne obvineného advokáta s vrátením preplatku.

I. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo dňa 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-13/13:338/2011 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie vo výroku o uznaní viny a vo výroku o náhrade trov disciplinárneho konania ako vecne správne potvrdil a vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Odvolací senát prisvedčil námietke DO advokáta o tom, že prvostupňový senát sa nevysporiadal s otázkou, prečo plnenie advokáta zaslané sťažovateľovi 31. 1. 2011 potom, ako konečné vyúčtovanie tento prevzal 19. 11. 2010, je nutné považovať za plnenie oneskorené, teda, čo sa myslí pod pojmom „bez zbytočného odkladu“, ktorý používa § 13 AP SAK.

Odvolací senát v tejto súvislosti uviedol, že na splnenie povinnosti advokáta po skončení zastupovania sa s klientom finančne vysporiadať nie je uvedená v AP SAK lehota vymedzená určením presného času, do kedy sa tak má uskutočniť. Termín bez zbytočného odkladu reflektuje práve na individualitu každého vzťahu medzi klientom a advokátom, ktorý by mal byť založený na vzájomnej dôvere a na strane advokáta definovaný etickým prístupom ku klientovi, ktorý v sebe zohľadňuje znalosť a rešpektovanie oprávnených požiadaviek klienta. Preto ak v jednom takomto vzťahu lehota dvoch mesiacov môže zodpovedať termínu bez zbytočného odkladu a neznamenať porušenie povinností advokáta, tak v inom vzťahu aj lehota 5 dní môže znamenať jej porušenie. V každom prípade je nutné skúmať okolnosti konkrétneho prípadu, výšku plnenia, osobné pomery klienta, jeho požiadavky a predstavy, ako aj zaužívaný spôsob spolupráce a komunikácie medzi klientom a advokátom.

V danom prípade bolo možné jednoznačne, už zo samotného podania sťažnosti uzavrieť, že advokát z pohľadu klienta nerešpektoval jeho požiadavky na finančné vyrovnanie a k zaplateniu preplatku pristúpil až potom, ako sťažovateľ podal sťažnosť a potom, ako 28. 1. 2011 prevzal oznámenie revíznej komisie SAK o jej podaní so žiadosťou o vyjadrenie k nej. Následné kroky samotného advokáta v tejto veci oslabujú, alebo celkom vyvracajú jeho obranu v tom, že to bol sťažovateľ, ktorý neposkytnutím súčinnosti zmaril skoršie plnenie advokáta, nakoľko advokát vedel využiť formu poštovej poukážky, aj keď sa so sťažovateľom nevedel spojiť. Odvolací senát poukázal aj na to, že sťažovateľ v samotnej sťažnosti uvádzal, že dôvodom výpovede zmluvy o poskytovaní právnych služieb bola skutočnosť, že advokát nevrátil klientovi preplatok po vyúčtovaní jeho odmeny, čo potvrdzuje, že téma vrátenia preplatku bola pre klienta témou nielen dôležitou, ale aj háklivou až do tej miery, že mala narušiť dôveru vo vzťahu klient advokát.

S poukazom na ďalšiu povinnosť advokáta, držať finančné prostriedky klientov oddelene od vlastných finančných prostriedkov, v danom prípade bolo povinnosťou advokáta reagovať

na požiadavku klienta promptne a keďže nešlo o vysokú čiastku, táto mu mala byť poukázaná už pri samotnom zúčtovaní nákladov. Je možné uzavrieť, že keby DO postupoval takýmto spôsobom, sťažovateľ by nemal pocit, že z jeho strany došlo k neetickému konaniu a nepodal by na advokáta sťažnosť.

Ani prípadná práceneschopnosť nezbavuje advokáta povinností vo vzťahu ku klientovi. Pokiaľ práceneschopnosť trvá dlhšiu dobu, advokát k povinnostiam, ktoré neznesú odklad musí zabezpečiť ich splnenie prostredníctvom tretích osôb, či už sú to zamestnanci, koncipienti alebo jeho zástupca. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že DO bol práceneschopným od 14. 12. 2010, avšak vyúčtovanie bolo klientovi vyhotovené už 19. 11. 2010, takže ešte pred práceneschopnosťou bolo možné klientovi finančné prostriedky poukázať, pri problémoch s komunikáciou napríklad aj formou poštovej poukážky, ktorú advokát využil neskôr. Záverom sa na doplnenie senát poznamenal, že pokiaľ advokát má vedomosť o tom, že jeho klient je vo finančnej tiesni, vyvinie maximálne úsilie tým smerom, aby finančné prostriedky klienta nezadržával dlhšie, než je nevyhnutné a takéto konanie je možné hodnotiť ako konanie v súlade s advokátskou etikou.

Čo sa týka uloženého disciplinárneho opatrenia, odvolací senát nepovažoval rozhodnutie prvostupňového senátu za správne a primerané, keď s prihliadnutím na osobu DO advokáta, na jeho osobné a majetkové pomery a postoje, kedy po doručení sťažnosti sťažovateľa okamžite tomuto vrátil preplatok a tiež dôvodne namietané porušenie poriadkových lehôt zo strany disciplinárneho senátu, odvolací senát zmenil rozhodnutie vo výroku týkajúceho sa uloženého disciplinárneho opatrenia tak, že u DO advokáta podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

29.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v právnej veci klienta, v ktorej mu bol ustanovený súdom za právneho zástupcu, nevyhotoví a nepodá na základe výslovného pokynu klienta žalobu, napriek tomu, že bol na to uznesením súdu výslovne ustanovený, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Advokát je povinný rešpektovať pokyn klienta na podanie žaloby napriek svojmu presvedčeniu o zjavnej neúspešnosti žaloby a po primeranom poučení klienta a dôkaze o neúspešnosti žaloby v prípade zotrvania klienta na tomto pokyne žalobu podať.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK zo 7. júna 2013, sp. zn. 1ODS-1/13:4092/2010

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-53/12:399/2012

Rozhodnutím I. odvolacieho disc. senátu SAK zo 7. júna 2013, sp. zn. 1ODS-1/13:4092/2010 v spojení s rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-53/12:399/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK,

tým, že

vo veci klienta nevyhotovil a nepodal žalobu vo veci, v ktorej ho klient ustanovil uznesením okresného súdu zo 7. 2. 2011 za právneho zástupcu, a to napriek tomu, že mal na spísanie a podanie žaloby výslovný pokyn od klienta udelený o. i. na osobnom stretnutí dňa 28. 2. 2011

a 17. 3. 2011, a tiež napriek tomu, že bol na to zaviazaný uznesením okresného súdu zo 7. 2. 2011, kde bol súdom výslovne klientovi ustanovený „na spísanie návrhu a zastupovanie v celom konaní.“

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-53/12:399/2012 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a uložil DO povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 337,70 eur.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil, že DO advokát nepostupoval v súlade s pokynom klienta. Klient podľa výpovede chcel žalobu podať a subjektívne bol presvedčený, že táto žaloba bola podaná. Disciplinárne obvinený mal buď rešpektovať pokyn klienta, bez ohľadu na prípadný negatívny výsledok v spore alebo klienta primerane poučiť tak, aby o tomto poučení mal doklad, resp. v prípade, že by klient aj napriek tomu trval na podaní žaloby, mal odstúpiť od poskytovania právnej služby. Disciplinárne obvinený tieto možnosti nevyužil a na základe vlastného vyhodnotenia prípadu odoprel klientovi možnosť konania a rozhodnutia na súde. Vzhľadom na to mal disciplinárny senát za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia z dôvodu závažného porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát zohľadnil osobu DO advokáta, ktorý sa podľa záznamov vedených SAK doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, a preto podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie DO advokát, v ktorom vyjadril svoj názor, že povinnosť riadiť sa pokynmi klienta nie je povinnosť absolútna. Poukázal na povinnosť klienta chrániť a presadzovať záujmy klienta. Tieto dve povinnosti sú v kolízii. V danom prípade bol presvedčený o neúspešnosti prípadnej žaloby, dokonca o nedostatku aktívnej legitímácie na strane klienta, preto mal za to, že postupoval správne. Tvrdil, že so sťažovateľom sa stretol viackrát a ani pri opakovaných konzultáciách nevedeli dospieť k vymedzeniu nároku sťažovateľa. Uviedol, že pochybil aj okresný súd, keď sťažovateľovi ustanovil právneho zástupcu, i keď už v tom čase mohol zistiť zjavnú bezúspešnosť nároku sťažovateľa.

I. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo dňa 7. júna 2013, sp. zn. 1ODS-1/13:4092/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového senátu a v odôvodnení tohto rozhodnutia poukázal na to, že DO mal rozsah svojho právneho zastúpenia daný príslušným rozhodnutím okresného súdu. Nepochybne – ako to vyplývalo z prednesov sťažovateľa a jeho dcéry – klient trval, aby DO uplatnil jeho nárok na súde. Disciplinárne obvinený tak neurobil, i keď podľa názoru odvolacieho senátu tak urobiť mal, a to napriek svojmu presved-

čieniu, že žaloba by bola zjavne neúspešná. Mal tak urobiť po primeranom poučení klienta a dôkaze o tom. Takmer rok však nekonaním držal klienta v právnej neistote a vyvolával dojem, že žaloba je podaná. S ohľadom na odvolací senát rozhodnutie prvostupňového senátu potvrdil.

30.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca v trestnej veci v rozpore s pokynom obvineného klienta, ktorý žiada oslobodenie spod obžaloby z dôvodu svojej tvrdenej nevinu, v rámci svojej záverečnej reči navrhne uznať vinu a uložiť jeho klientovi nižší trest, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA.

*Rozhodnutie II. odvol. disc. senátu SAK zo 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-11/13:4111/2010
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2012, sp. zn. DS VIII.-38/11:4111/2010*

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-11/13:4111/2010 v spojení s rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2012, sp. zn. DS VIII.-38/11:4111/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA,

tým, že

ako obhajca svojho klienta, ktorého obhajoval v konaní vedenom na okresnom súde, vo svojej obhajobe navrhoval na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. 5. 2010 uznať vinu a uložiť nižší trest a nerešpektoval návrh klienta, ktorý žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti bývalého klienta DO advokáta, ktorý bol nespokojný s obhajobou.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti okrem iného uviedol, že sťažovateľovi bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka. Klientovi dôrazne oznámil, aby proti trestnému rozkazu nepodával odpor, pretože trestný rozkaz je správny, aj z hľadiska uloženia trestu. Klient však mal za to, že je nevinný a trval na podaní odporu. Na základe tohto pokynu DO podal odpor, ktorý riadne odôvodnil. K svojmu prednesu na hlavnom pojednávaní uviedol, že len navrhol, aby bol klientovi uložený mierny trest.

Vo veci DO advokáta rozhodol VIII. disc. senát pôvodne rozhodnutím z 22. júla 2011, sp. zn. DS VIII.-38/11:4111/2010 tak, že ho uznal za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným disciplinárnym návrhom, podľa § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a DO advokátovi uložil povinnosť nahradiť SAK paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Toto pôvodné rozhodnutie bolo rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-9/2012:4111/2010 zrušené z procesných dôvodov, keďže v tomto rozhodnutí bolo nesprávne uvedené zloženie disciplinárneho senátu SAK i dátum jeho vyhotovenia, a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie. Po skutkovej i právnej stránke sa však odvolací orgán stotožnil so závermi VIII. disciplinárneho senátu, pričom odmietol obranu DO advokáta, že takýmto pokynom klienta nebol viazaný, keďže jeho pokyn bol v rozpore s ustanoveniami TZ a TP s poukazom na § 18 ods. 1 druhá veta ZoA, s tým, že zákon má tu na mysli také všeobecné záväzne predpisy, ktoré by mohol advokát porušiť, ak by pri samotnom výkone advokácie plnil pokyny klienta, čo nebol tento prípad.

Po vrátení veci VIII. disciplinárny senát vo veci znovu rozhodol rozhodnutím zo 14. decembra 2012, sp. zn. DS VIII.-38/11:4111/2010 tak, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, podľa § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a DO advokátovi uložil povinnosť nahradiť SAK paušálne trovy konania vo výške 327,20 eur.

Disciplinárny senát zistil, že DO prevzal obhajobu klienta v trestnom konaní, pričom z jeho vyjadrenia bolo zrejmé, že s klientom sa stretol pred hlavným pojednávaním dňa 27. 5. 2010. Pred hlavným pojednávaním klient podľa vyjadrenia DO trval na svojej nevine a výslovne ho požiadal o dôslednú obhajobu, s cieľom jeho oslobodenia spod obžaloby. Z listinných dôkazov: text záverečnej reči DO a rozsudku okresného súdu vo veci bolo zrejmé, že dňa 27. 5. 2010 sa konalo hlavné pojednávanie, na ktorom sa DO zúčastnil. V záverečnej reči obhajcu obžalovaného uviedol, že je za to, aby jeho klientovi bol uložený mierny trest. Podľa názoru disciplinárneho senátu je pokyn klienta pre advokáta záväzný a v prípade, že klient od advokáta žiada, aby navrhoval jeho oslobodenie, je týmto pokynom viazaný a nemôže navrhovať nižší trest.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, k osobe advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 5 ZoA. Disciplinárny senát považoval za postačujúce samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia. Rozhodujúcim kritériom pre takýto postup bol menej závažný charakter previnenia, dĺžka praxe advokáta a doterajšia bezúhonnosť.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO advokát odvolanie, v ktorého doplnení namietal, že v rozhodnutí nie je presne uvedené, čo žiadal v rámci predmetnej záverečnej reči. Disciplinárne obvinený tvrdil, že vyjadrenia sťažovateľa sú nepravdivé, keďže obžalovaný nikdy neuvádzal, že je nevinný a v tom zmysle dal pokyn aj svojmu obhajcovi.

II. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-11/13:4111/2010 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového senátu a mal za to, že ani v odvolacom konaní, na základe listinných dôkazov a prednesu DO neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by svedčili v prospech tvrdení DO, t. j. že by bol žiadal, aby tento bol spod obžaloby oslobodený. Odvolací senát preto dospel k záveru, že skutkové zistenia VIII. disciplinárneho senátu sú vecne správne, ako aj uložené disciplinárne opatrenie. Tak isto považoval za postačujúce samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia. Stotožnil sa so všetkými kritériami, ktoré k takémuto rozhodnutiu viedli prvostupňový orgán.

31.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý písomnou výzvou vyzve jedného klienta v mene druhého klienta na zaplatenie určitej peňažnej čiastky, ktorú tento klient zaplatil advokátovi za vyzvaného klienta titulom odmeny za poskytnuté právne služby v konaní, v ktorom advokát zastupoval obidvoch klientov, pričom k tejto výzve nepriloží plnú moc, oprávňujúcu ho konať za druhého klienta v tejto veci a svoje oprávnenie konať odôvodní len s poukazom na zastupovanie obidvoch klientov v ich spoločnej veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA a § 21 písm. a) AP SAK.

*Rozhodnutie II. odvol. disc. senátu SAK zo 14. 10. 2013, sp. zn. II. ODS-14/13:3308/2012
Rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-9/13:3308/2012*

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-14/13:3308/2012 v spojení s rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-9/13:3308/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, § 21 písm. a) ZoA,

tým, že

– výzvou zo dňa 25. 1. 2012 vyzval svojho klienta p. A. B. v mene svojho iného klienta p. C. D., aby p. A. B. zaplatil p. C. D. do 14 dní od doručenia tejto výzvy sumu vo výške 311,22 eur titulom toho, že p. C. D. mal zaplatiť namiesto p. A. B. advokátovi predmetnú sumu 311,22 eur, keďže tento ich oboch zastupoval ako navrhovateľov v súdnom konaní a táto suma mala predstavovať časť nároku advokáta na odmenu za poskytnutie právnych služieb, na ktorých sa mal podieľať p. A. B., pričom vo výzve advokát uviedol, že pokiaľ klient advokáta p. A. B. nezaplatí klientovi advokáta p. C. D. sumu 311,22 eur, uplatní tento nárok svojho klienta bezodkladne podaním návrhu na začatie súdneho konania o zaplatenie dlžnej sumy,

– k výzve zo dňa 25. 1. 2012, ktorou uplatnil voči svojmu klientovi p. A. B. peňažný nárok v mene svojho iného klienta p. C. D., nepriložil plnú moc oprávňujúcu ho konať v mene p. C. D. pri požadovaní zaplatenia požadovaného peňažného nároku od p. A. B., pričom svoje oprávnenie v danej záležitosti konať za p. C. D. definoval v predmetnej výzve spoločným zastupovaním oboch klientov v súdnom konaní,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízej komisie SAK podal dňa 20. 2. 2013 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia s poukazom na sťažnosť sťažovateľa A. B., ktorý namietal, že DO advokát od neho žiadal zaplatenie časti odmeny za poskytnuté právne služby, ktoré na základe ústnej dohody mal zaplatiť klient advokáta p. C. D.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti poprel akékoľvek pochybenie vo veci. Následne v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania pripustil,

že zaslanie prvej výzvy sťažovateľovi zo dňa 25. 1. 2013 nebolo z jeho strany profesionálne, etické a nebolo v súlade s § 21 ZoA. V závere vyjadrenia žiadal senát, aby ho spod disciplinárneho obvinenia oslobodil, nakoľko podľa jeho názoru skutok nie je disciplinárnym previnením, resp., ak ho disciplinárny senát uzná za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, aby mu bola uložená sankcia v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) ZoA za použitia § 56 ods. 4 ZoA.

IX. disc. senát vo veci rozhodol rozhodnutím z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-9/13:3308/2012 tak, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu uložil podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy konania vo výške 337,70 eur.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní zistil, že DO na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 1. 6. 2004 a plnomocenstva zo dňa 28. 6. 2004 sa zaviazal poskytovať právne služby sťažovateľovi A. B. ako aj p. C. D. v tej istej veci. Výzvou zo dňa 25. 1. 2012 vyzval sťažovateľa v mene klienta C. D. na úhradu peňažnej sumy, hoci plnomocenstvo na zastupovanie v tejto veci (vymáhaní peňažnej sumy) od C. D. nepredložil. Prevzal teda zastupovanie voči svojmu klientovi, čo je v rozpore s § 21 písm. a) ZoA.

Z predložených dokladov (zmluvy o poskytovaní právnych služieb a plnomocenstva) nevyplývalo, že by DO oboznámil sťažovateľa s výškou hodnoty jedného úkonu za poskytnuté právne služby. Ak by tak advokát urobil, už pri podpisovaní zmluvy, prípadne plnomocenstva by sa odstránili všetky pochybnosti o ústnej dohode medzi vyššie uvedenými klientmi advokáta. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. je všeobecne záväzným právnym predpisom nižšej právnej sily a jej znenie musel a mal poznať aj sťažovateľ, s čím sa senát nestotožnil.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení sa senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia riadil § 25 ods. 2 DP SAK a prihliadol najmä na závažnosť disciplinárneho previnenia, ale aj osobné a rodinné pomery DO advokáta.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol II. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo 14. 10. 2013, sp. zn. II. ODS-14/13:3308/2012 tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací senát poukázal na závery prvostupňového rozhodnutia, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

32.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ako obhajca obvineného klienta bez jeho pokynu nepodá v jeho mene sťažnosť proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty klientovi po tom, čo klienta ihneď po vyhlásení tohto uznesenia písomne informoval o uložení poriadkovej pokuty so žiadosťou, aby klient advokátovi oznámil, či chce využiť opravný prostriedok, čo však klient neurobil, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť advokáta podať takýto opravný prostriedok bez pokynu klienta.

*Rozhodnutie II. odvol. disc. senátu SAK zo 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-8/13:2052/2012
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 15. marca 2013, sp. zn. DS VIII.-108/12:2052/2012*

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-8/13:2052/2012 v spojení s rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 15. marca 2013, sp. zn. DS VIII.-108/12:2052/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako súdom ustanovený obhajca svojho klienta v konaní vedenom pred krajským súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že

a) hoci nemal pokyn klienta, nepodal sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 21. 6. 2011, ktoré bolo vyhlásené na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. 6. 2011 a ktorým bola sťažovateľovi uložená poriadková pokuta vo výške 1 000 eur,

b) hoci nemal pokyn klienta, nepodal sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 9. 2011, ktoré bolo vyhlásené na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. 9. 2011 a ktorým bola sťažovateľovi uložená poriadková pokuta vo výške 1 000 eur,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa ku skutku písomne vyjadril, že sťažovateľovi bol ustanovený najskôr za náhradného obhajcu opatrením a neskôr za obhajcu opatrením predsedu senátu krajského súdu zo dňa 16. 3. 2010. Počas väzby sťažovateľa navštívil dvakrát vo väznici, pričom sťažovateľ sa vyjadril tak, že obhajcovia sú neschopní a on sám sa dokáže obhájiť. Práve pre postoj sťažovateľa k jeho obhajobe, sťažnosť proti rozhodnutiu o pokute nezahlásil, ale sťažovateľa písomne upovedomil dňa 21. 6. 2011 a dňa 27. 9. 2011 o udelení pokuty a v prípade, že by mal záujem, aby sťažnosť podal, bol by tak urobil na základe jeho pokynu. Obidva listy sťažovateľovi poslal na adresu jeho trvalého bydliska a nevrátili sa mu ako nedoručené., pričom o zmene bydliska nevedel, pretože mu túto skutočnosť sťažovateľ neoznámil, preto ak z tohto dôvodu jeho listy neobdržal, nemôže to byť jeho zavinením.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 15. marca 2013, sp. zn. DS VIII.-108/12:2052/2012 disciplinárny senát podľa § 24 písm. b) DP SAK oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok nie je disciplinárnym previnením, pretože DO skutočne využil možnosti, ktoré mal v čase obhajoby na kontaktovanie klienta a konal správne, keď zaslal sťažovateľovi list, v ktorom mu oznámil uloženie poriadkovej pokuty a možnosť podať voči uzneseniu sťažnosť. Disciplinárne obvinený nemôže niesť zodpovednosť za pasivitu klienta, ktorý sa ani nesnažil nadviazať s ním kontakt hoci vedel, že sa hlavné pojednávanie malo konať a on sa na ňom nezúčastnil. Zo žiadneho predpisu nevyvodil disciplinárny senát povinnosť advokáta podať sťažnosť voči uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty bez pokynu klienta. Pokiaľ je klient stíhaný na slobode a má možnosť kontaktovať advokáta, nemôže byť pasivita klienta a jeho ľahostajný postoj k trestnému konaniu na ujmu advokáta. Disciplinárny senát považoval za preukázané, že DO zaslal na jedinou známu adresu sťažovateľovi list, že mu bola udelená poriadková pokuta a že má možnosť podať sťažnosť. Sťažovateľ na list neodpovedal a DO žiadnym spôsobom nekontaktoval.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie navrhovateľ, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a uznať DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia. V odôvodnení tohto odvolania uviedol, že advokát je povinný podľa jeho názoru

voči uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty podať sťažnosť aj vtedy, pokiaľ nemá od klienta na takýto úkon poverenie, lebo je to v prospech klienta. V odvolaní vyslovil názor, že na podanie sťažnosti je veľmi krátka lehota a advokát predsa nemôže vedieť, či klient zásielku preberie alebo nie, či na jeho strane nemôžu existovať nejaké subjektívne alebo objektívne dôvody, ktoré bránia prevzatíu zásielky. Takýmto opomenutím by klient mohol utrpieť ujmu. Nemusí tak urobiť len vtedy, pokiaľ na takýto postup dostane pokyn. Nič mu nebráni, aby prípadne podanú sťažnosť vzal späť. Tým, že pošle klientovi list, v ktorom mu oznámi možnosť podať sťažnosť sa svojej zodpovednosti konať s odbornou starostlivosťou nezbaví.

II. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-8/13:2052/2012 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že uznesenia o uložení poriadkovej pokuty sa oznamovali advokátovi doručením jeho písomného vyhotovenia, proti ktorému mohol podať sťažnosť do troch dní. V oboch prípadoch však lehota na podanie sťažnosti DO začala plynúť odo dňa jeho písomného doručenia. Od jeho vyhlásenia až do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti uplynula dosť dlhá doba (nie tri dni, ako to nesprávne uviedol odvolateľ), aby sa sťažovateľ spojil s DO, ktorý ho písomne upovedomil o jeho obsahu a vyzval ho, aby mu písomne, prípadne telefonicky oznámil, či žiada podať proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok.

Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so záverom prvostupňového senátu, podľa ktorého zo žiadneho predpisu nevyplýva povinnosť advokáta podať sťažnosť voči uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty bez pokynu klienta, pokiaľ je klient sťahovaný na slobode a má možnosť priameho kontaktu s advokátom. Pasivita klienta, jeho ľahostajný postoj k trestnému konaniu nemôže byť na ujmu advokáta. Sťažovateľ mal dosť možností, aby sa s DO kontaktoval, čo však neurobil. Za určitých okolností by mohlo byť konanie advokáta bez výslovného pokynu klienta aj na jeho ujmu, ktorú advokát v čase takéhoto rozhodnutia podať opravný prostriedok bez jeho pokynu nemôže predvídať.

33.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezabezpečí prevzatie rozsudku na adrese sídla svojej kancelárie, v dôsledku čoho tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, čím zmarí klientovi ako neúspešnému účastníkovi možnosť podať proti tomuto rozsudku odvolanie, a následne klienta o stave veci neinformuje ani s ním po skončení zastúpenia vec finančne nevyšporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a), § 13 a § 30 AP SAK.

*Rozhodnutie III. odvol. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-15/13:539/2013
Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-43/13:539/2013*

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-15/13:539/2013 v spojení s rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-43/13:539/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a), § 13 a § 30 AP SAK,

tým, že

zastupujúc svojho klienta – sťažovateľa konal v rozpore s jeho záujmami tým, že:

a) neprevzal na adrese sídla svojej advokátskej kancelárie rozsudok okresného súdu zo dňa 1. 12. 2010, ktorý mu bol doručený okresným súdom ako doporučená listová zásielka určená do vlastných rúk, a to ani v odbernej lehote,

b) proti rozsudku okresného súdu zo dňa 1. 12. 2010 nepodal v zákonom stanovenej lehote odvolanie,

c) riadne a včas písomne neinformoval klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci,

d) po skončení právneho zastúpenia vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. V odôvodnení tohto návrhu popísal problémy s doručovaním predmetného rozsudku DO advokátovi, v dôsledku ktorých nadobudol tento rozsudok právoplatnosť predtým, ako sa s ním DO advokát vôbec oboznámil.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-43/13:539/2013 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 200 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 337,70 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát uviedol, že tvrdenie DO advokáta, že doručienka mu nebola doručená (napr. pochybením pošty) nemožno akceptovať, nakoľko u advokáta sa predpokladá základná znalosť lehôt v súdnom konaní a tak pri dostatočnom záujme o klienta zachovaní odbornej starostlivosti má na základe splnomocnenia možnosť zistiť, v akom štádiu sa jednotlivé procesné úkony nachádzajú. Advokát je v zmysle uvedených ustanovení ZoA ako aj AP SAK povinný pri poskytovaní právnych služieb postupovať tak, aby klient mal garantovanú plnohodnotnú materiálnu ako aj formálno-právnu pomoc. Advokát preto musí (a v tomto zmysle mu to explicitne právne predpisy ustanovujú) urobiť všetko, aby záujmy klienta boli chránené, aby mu boli z jeho strany dané k dispozícii všetky právne prostriedky umožnené právnym poriadkom, a to všetko so zreteľom na ich hospodárnosť a efektívnosť daného postupu. Advokát je povinný v mieste svojho sídla zabezpečiť možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. V tomto prípade túto povinnosť advokát porušil.

Disciplinárne obvinený svojou nečinnosťou zmaril sťažovateľovi možnosť uplatniť riadny opravný prostriedok, nakoľko predmetný rozsudok neprevzal, čím zavinil, že rozsudok nadobudol právoplatnosť bez toho, aby mal klient o tejto skutočnosti vedomosť a bez toho, aby klient mohol voči predmetnému rozsudku podať ako v prvostupňovom konaní neúspešný účastník opravný prostriedok. Argumentácia advokáta, že mu klient nedal na podanie opravného prostriedku pokyn nemôže obstáť. V tomto prípade klient nemusel DO dávať osobitný pokyn na podanie odvolania proti prvostupňovému rozsudku. Takéto oprávnenie už vyplývalo z písomného splnomocnenia, ktoré udelil sťažovateľ advokátovi dňa 28. 4. 2010. Disciplinárny senát okrem porušenia § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 30 AP SAK ďalej skonštatoval aj porušenie povinností advokáta podľa § 6 písm. a) a § 13 AP SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal navrhovateľ odvolanie, ktorým navrhol rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmeniť tak, že DO advokátovi bude uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške zohľadňujúcej skutočnosti v § 56 ods. 4 ZoA, nakoľko uloženú peňažnú pokutu vo výške 200 eur považoval za neprimerane nízku s ohľadom na počet porušení povinností advokáta, ich charakter a intenzitu s tým, že išlo o rôzne porušenia povinností, ktoré napriek tomu, že spolu skutkovo súviseli, boli úplne odlišného charakteru, Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že v prípade zmenenia využitia opravného prostriedku je intenzita porušenia povinností advokáta veľmi vysoká a namietal, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu.

III. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-15/13:539/2013 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát sa nestotožnil s odôvodnením odvolania navrhovateľa, ktorým žiadal uloženie vyššieho peňažného trestu v nadväznosti na osobitné posúdenie jednotlivých disciplinárnych previnení uvedených pod písm. a), b), c). Aj samotný navrhovateľ vo svojom odvolaní konštatuje, že v tomto prípade nejde o prípad porušenia povinností, ktoré by boli rovnaké alebo podobné, ale išlo o porušenie, napriek tomu, že skutkovo spolu súvisia, z hľadiska advokátskych predpisov úplne odlišného charakteru. Sú to význačné skutočnosti, ku ktorým je nutné prihliadať pri posudzovaní miery závažnosti disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát správne zistil, že advokát pochybil, keď nepostupoval pri poskytovaní právnych služieb tak, aby mal jeho klient garantovanú plnohodnotnú materiálnu ako aj formálnu právnu pomoc. Odhliadnuc od zisteného je nutné poukázať na skutočnosť, že i keď najneskôr dňa 24. 5. 2011 DO zistil, že pravdepodobne pošta pochybila pri doručovaní zásielky, neurobil žiadne kroky smerom k pošte, aby mal relevantný dôkaz o nesprávnom doručení rozhodnutia a mohol vyvodiť dôsledky porušenia povinností doručovateľa zásielky.

Odvolací disciplinárny senát dal za pravdu navrhovateľovi, že prvostupňové rozhodnutie odôvodnenie peňažnej pokuty v uloženej vo výške 200 eur prakticky neobsahuje, avšak nestotožnil sa s názorom o neprimerane nízkej výške uloženej pokuty a prihliadol na to, že skutky uvedené pod písm. b) a c) sú iba priamymi následkami porušenia povinností advokáta uvedených pod písm. a), preto na tieto porušenia nemožno hľadieť ako na ďalšie osobitné závažné porušenia povinností. Z vykonaného dokazovania bolo tiež zistené, že DO nebol v uplynulom období disciplinárne trestaný, je to jeho prvé disciplinárne previnenie, preto uloženie disciplinárneho opatrenia – peňažného trestu vo výške 200 eur je primerané.

Pri rozhodovaní o konkrétnom druhu disciplinárneho opatrenia ukladá zákon o advokácii prihliadať na päť skutočností, a to rozsah porušenia povinností (1), povahu porušenej povinnosti (2), na spôsob konania disciplinárne obvineného (3), následok porušenia povinností (4) a mieru zavinenia (5). Zákon o advokácii umožňuje v § 56 ods. 3 vziať do úvahy aj ďalšie skutočnosti (arg. – „prihliada najmä“), pričom týmito sú v zmysle § 25 ods. 2 DP SAK skutočnosti dané osobou disciplinárne obvineného, jeho osobné a majetkové pomery (6).

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s názorom disciplinárneho senátu, ktorý za významnú považoval mieru závažnosti disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu. V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom DO advokáta, týkajúceho sa nevyúčtovania trov právneho zastupovania, keďže je nesporné, že prijal zálohu 200 eur a je irelevantné tvrdenie, že vyúčtovanie neurobil z dôvodu, že klient tvrdil, že nemá peniaze a čaká, ako sa rozhodne v dovolacom konaní.

34.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta – oprávneného v exekučnom konaní podá návrh na zastavenie exekučného konania bez písomného pokynu klienta z dôvodu zrejmej nevykonalnosti pohľadávky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA.

*Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-16/13:1703/2012
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-91/12:1703/2012*

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-16/13:1703/2012 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-91/12:1703/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

ako právny zástupca v exekučnom konaní konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že podaním zo dňa 24. 7. 2011 na exekútorský úrad, dňa 10. 8. 2011, požiadal bez pokynu svojho klienta o zastavenie exekučného konania.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia. Podaniu disciplinárneho návrhu predchádzalo podanie sťažnosti klienta, z ktorej vyplynulo, že DO zastupoval klienta v exekučnom konaní, ktoré realizoval súdny exekútor. Sťažovateľ tvrdil, že DO požiadal svojím listom zo dňa 24. 7. 2011, podaným na exekútorský úrad dňa 10. 8. 2011 o zastavenie exekučného konania bez jeho pokynu. Z plnomocenstva na zastupovanie udeleného klientom oprávnenie advokáta zobrať návrh na začatie exekučného konania späť, resp. navrhnuť jeho zastavenie v nijakom prípade nevyplývalo.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti klienta vyjadril písomne tak, že k podaniu návrhu na zastavenie exekučného konania pristúpil po tom, čo ho súdny exekútor informoval o nevykonalnosti pohľadávky klienta a zároveň poukázal na to, že klient neuhradil preddavok na trovy v exekučnom konaní, preto v záujme nezvyšovania exekučných trov a na základe plnej moci klienta a osobného jednania s dcérou klienta podal predmetný návrh.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-91/12:1703/2012 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a uložil DO povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 337,70 eur.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát odôvodnil najmä s poukazom na obsah výpovede DO advokáta, ktorý uviedol, že klienta osobne nepoznal. Splnomocnenie, ktoré pripravil DO,

bolo zaslané klientovi sprostredkované. S klientom DO nebol v osobnom kontakte s ohľadom na jeho vysoký vek a zdravotný stav a veci riešil sprostredkované s jeho dcérou. Súdny exekútor vo veci zistil, že povinný je osobou, na ktorú je už viac exekúcií, pričom medzi oprávnenými boli aj banky. Súdny exekútor požadoval od klienta preddavok na predbežné trovy exekúcie vo výške 80 eur, ktoré však klient odmietol uhradiť do času, kým nebude vymožená aspoň časť pohľadávky. O tomto stave veci DO informoval ústne príbuzných klienta s tým, že upovedomia aj klienta. K podaniu návrhu na zastavenie exekúcie došlo až po tom, čo od dcéry klienta dostal ústny pokyn na zastavenie exekúcie, čo dcéra klienta oznámila aj súdnemu exekútorovi po tom, čo sa telefonicky informovala o stave veci.

Disciplinárny senát uzavrel, že medzi tvrdením DO a sťažovateľom o poskytnutí informácie, o možnostiach vymoženia dlžnej sumy a ďalšom procesnom postupe je rozpor, pričom obrana DO nebola preukázaná. Disciplinárny senát sa zaoberal aj pohnútkou DO a vykonané dokazovanie vyhodnotil tak, že touto pohnútkou mala byť informácia, že povinný je osobou, na ktorú je už viac exekúcií, že išlo o exekučné konanie dátumovo predtým, ako bolo zahájené exekučné konanie v prospech sťažovateľa, a že medzi oprávnenými boli aj banky, takže vymoženie pohľadávky klienta nebolo reálne.

Disciplinárny senát rozpor medzi tvrdením DO a sťažovateľom, ako aj ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil tak, že skutok označený v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal a je disciplinárnym previnením. Pri rozhodnutí o uznaní viny senát vychádzal zo samotného vyjadrenia DO, ktorý potvrdil, že nemal písomný pokyn pre postup o späťvzatie návrhu ani žiadny iný doklad, ktorým by mohol bez akýchkoľvek pochyb preukázať, že úkon o späťvzatie návrhu bol v súlade s vôľou jeho klienta. Disciplinárne obvinený podľa názoru disciplinárneho senátu nepreukázal, že sa v danom prípade riadil pokynom svojho klienta, len logicky vysvetlil, že späťvzatie návrhu v danom prípade bolo pre jeho klienta najvýhodnejšie. Uvedenú skutočnosť disciplinárny senát vzal do úvahy, ale len vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia, respektíve od jeho upustenia. Vzjal najmä do úvahy následky, okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, ako aj pohnútku DO.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal navrhovateľ odvolanie, ktorým navrhol, aby odvolací senát prvostupňové rozhodnutie vo výroku disciplinárnom opatrení podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 35 písm. d) DP SAK zmenil tak, že DO uloží disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažnú pokutu, ktorej výšku určí odvolací senát, so zohľadnením skutočností uvedených v § 56 ods. 4 ZoA. Navrhovateľ nesúhlasil so záverom o „menej závažnom porušení povinnosti“ DO a mal za to, že podmienky na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia splnené neboli, čo odôvodnil tým, že disciplinárny senát nesprávne vyhodnotil vysvetlenie DO v tom smere, že späťvzatie návrhu na exekúciu bolo pre jeho klienta najvýhodnejšie. Odvolateľ poukázal na nedostatočné vyhodnotenie skutočností, že konanie advokáta, že bez pokynu klienta požiada o zastavenie konania, je potrebné zásadne považovať za porušenie povinnosti advokáta, ktorého intenzita je značne vysoká. Vo svojom odvolaní vyslovil názor, že späťvzatie návrhu môže byť v určitých prípadoch účelné a vhodné a advokát ho môže svojmu klientovi odporučiť, ale zrealizovať ho môže len na základe preukázateľným spôsobom udeleného pokynu klienta, čo v tomto prípade DO nemal.

I. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-16/13:1703/2012 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol správne zistený v prvostupňovom konaní. Keďže odvolanie navrhovateľa smerovalo len čo do uloženia disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát sa zaoberal najmä okolnosťami, ktoré viedli

k disciplinárnemu previneniu, pohnútkou DO, jeho osobou, ako aj jeho postojom k prejednávanej veci a v konečnom dôsledku aj následkom.

Disciplinárne obvinený doteraz nebol prejednávaný v rámci disciplinárneho konania. V rámci disciplinárneho konania nepreukázal, že by mal súhlas na späťvzatie návrhu na exekučné konanie. Z tohto dôvodu preto prvostupňový správne uznal pochybenie a vinu DO. Na druhej strane senát správne posúdil aj dobrý úmysel na strane DO, ktorý keďže videl, že exekučné konanie nemôže byť úspešné, v snahe nevytvárať ďalšie trovy klientovi, rozhodol sa návrh vziať späť. Ak bol inštruovaný sprostredkovane (čo však tiež nebolo preukázané) o tom, že má návrh na exekučné konanie vziať späť, bez overenia takejto informácie nebol oprávnený disponovať návrhom. V tomto smere jeho postup nebol profesionálny. Odvolací senát sa však priklonil, pokiaľ ide o upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia k záverom, ako sú uvedené v rozhodnutí

35.

ROZHODNUTIE

Iba neuvedenie dátumov vykonania jednotlivých, inak nepochybných, úkonov právnej služby vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia, určenému klientovi, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-111/10:2033/2010

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-111/10:2033/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa vystavil sťažovateľovi faktúru s dátumom splatnosti 16. 4. 2010, pričom deň vystavenia faktúry bol 6. 4. 2010 a vyúčtoval aj trovy právneho zastúpenia na sumu 23 199,69 eur s DPH, pričom z prílohy, ktorú pripojil k faktúre ako prílohu č. 1, nie je zrejmé, kedy bol uskutočnený úkon 1. príprava a prevzatie PZ, vrátane prvej porady s klientom, vyčíslený na sumu 6 258,79 eur, 2. ďalšia porada/rokovanie s klientom po 6 258,79 eur, 3. spracovanie právneho rozboru veci 6 258,79 eur a v ďalšom rozpise nebolo datované, kedy boli vykonané úkony zhodne účtované sumou 65,06 eur: podanie žaloby vo veci samej, podanie adresované žalovanému vo veci samej, podanie adresované súdu vo veci samej, ďalšia porada/rokovanie s klientom, účasť na prvom pojednávaní, účasť na druhom pojednávaní, rokovanie s protistranou, spracovanie návrhu mimosúdnej dohody účastníkov, pričom tento nedostatok neodstránil ani na výzvu revíznej komisie SAK, ktorá vyzvala DO, aby uviedol dátumy, v ktorých jednotlivé úkony boli vykonané vzhľadom na to, že v spisovom materiáli sa nachádzajú kópie záznamov vyhotovených v advokátskej kancelárii DO, ktoré neboli podpísané ani sťažovateľom ani DO, ale boli spísané koncipientom DO a nejakým údajným príbuzným sťažovateľa,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa, ktorý žiadal, aby SAK prešetrila správnosť vyčíslenia trov právneho zastúpenia, vyhotoveného DO a popísal okolnosti právneho zastupovania.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že vyčíslenie trov právneho zastúpenia zaslané sťažovateľovi ako príloha k faktúre bolo vykonané v striktnom súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov a v súlade s § 18 ods. 1 AP SAK, keďže žiaden predpis neustanovuje advokátovi povinnosť uvádzať vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia dátumy, kedy boli úkony právnej služby vykonané a takúto povinnosť dokonca nevyžadujú ani súdy, napriek tomu náhradu trov právneho zastúpenia v sporových veciach i v exekučných konaniach priznávajú. Disciplinárne obvinený zdôraznil, že revízna komisia mu nevytkla chýbajúce dátumy úkonov právnej služby a ani ho nevyzvala, aby dátumy doplnil, pričom podľa DO takáto požiadavka by ani nemala oporu v zákone či inom právnom predpise a ani v internom predpise SAK. Súčasne zdôraznil, že vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, ktoré bolo sťažovateľovi zaslané ako príloha k faktúre, bolo vyhotovené pre účely sťažovateľa, ktorý bol o každom jednom úkone právnej služby v priebehu zastúpenia informovaný, úkony v podobe písomných dokumentov mu boli v kópii priebežne odovzdávané a na rokovaníach i pojednávaníach uvedených vo vyúčtovaní sa zúčastňoval. V prípade, ak by však mal sťažovateľ aj napriek tomu pochybnosti o realizácii vyúčtovaných úkonov právnej služby, nič mu nebránilo, aby sa osobne dostavil do advokátskej kancelárie a požiadal o ich preukázanie.

Disciplinárne obvinený súčasne poprel tvrdenie ohľadom záznamov nepodpísaných advokátom a sťažovateľom, ktoré sa mali nachádzať v spise, a vysvetlil, že sťažovateľa na rokovaníach doprevádzal príbuzný, ktorý mu bol ešte ako maloletému ustanovený za opatrovníka a poskytol mu všetky informácie k prípadu. Keďže tento príbuzný vytvoril prvý kontakt s DO a prijal ho koncipient, zápis z tohto prvého stretnutia bol podpísaný koncipientom a touto osobou, avšak na všetkých ďalších rokovaníach sa zúčastňoval aj sťažovateľ sprevádzaný príbuzným. V tejto súvislosti DO uviedol, že vyhotovíť zápis o prijatí klienta mu neukladá žiadny právny predpis a vyhotovuje ich pre vlastnú ochranu.

Disciplinárne obvinený tiež uviedol, že dokumentom nepodpísaným zo strany klienta, je ďalší zápis vyhotovený so žalovaným, ktorý ho odmietol podpísať, čo je však v zápise uvedené. Na základe rokovania so žalovaným a pokynu sťažovateľa bola pripravená dohoda o právnom zastúpení a poskytnutí právnych služieb a dohoda o vypořádání nárokov z neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzických osôb, o náhrade i materiálnej ujme spôsobenej pozostalým usmrtením blízkych osôb a o náhrade škody, ktorú mali uzavrieť a podpísať sťažovateľ a žalovaný, avšak sťažovateľ sa napriek viacerým pokusom o kontaktovanie odmlčal, preto dohoda nebola podpísaná.

Z vyjadrenia DO ďalej vyplynulo, že absenciou dátumu vykonania úkonu právnej služby vo vyúčtovaní nedošlo k porušeniu § 18 ods. 1, 2, 3 ZoA, pričom vo veci sťažovateľa postupoval až nadmieru korektne, svedomito, čestne a v najlepšom záujme svojich klientov. Podľa názoru DO pôvodne vystavená faktúra obsahovala všetky náležitosti v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov, pričom údaje, ktoré podľa názoru revíznej komisie mal vo faktúre uviesť, sú duplicitné s písomným vyrovnaním (vyčíslením) určeným pre klienta, pričom daňový úrad skutočne nezaujíma, aké úkony a kedy advokát pre klienta vykonal. Podľa DO nejde o jeho osobný názor, ale uvedené konštatoval na základe konzultácie s daňovým riaditeľstvom a daňovým poradcom. Obdobne sa DO vyjadril ku skutočnosti, že mal povinnosť uvádzať vo vyúčtovaní dátumy, najmä, keď všetky úkony boli podložené písomnými dokumentmi, ktoré boli datované a ktoré má klient k dispozícii, takže si ich môže porovnať a overiť. Súčasne DO podotkol, že to ale neznamená, že nevystavuje aj vyúčtovania, ktoré sú datované, najmä v prípadoch, ak klient pri týchto úkonoch nebol prítomný.

Na záver svojho vyjadrenia DO uviedol, že mu nie je zrejmé, čím sa mal závažným spôsobom dopustiť porušenia vyššie uvedených ustanovení zákona. Dôvody, ktoré sa mu kladú

za vinu, teda nesprávne vystavená faktúra a chýbajúce dátumy rozhodne nie sú závažnými disciplinárnymi previneniami tak, ako to uvádza § 56 ods. 1 ZoA. poukazom na svoje stanovisko preto žiadal senát, aby bol oslobodený spod návrhu, pretože skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nie je disciplinárnym previnením.

Senát sa pri rozhodovaní riadil zásadou voľného hodnotenia dôkazov a v zmysle tejto zásady pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení, obsahom ktorých sú aj písomné podklady a vyjadrenia DO a zistené skutočnosti posúdil podľa príslušných ustanovení zákona. Predpisy ponechávajú hodnotenie vykonaných dôkazov na voľnú úvahu senátu, avšak voľná úvaha nemôže byť absolútna a nesmie byť prejavom svojvôle. Hodnotenie dôkazov nesmie byť vykonávané jednostranne a najmä v neprospech DO. V základnej rovine nie je možné spochybňovať zásah do povinnosti advokáta pri poskytovaní právnej služby tak, ako to určuje § 18 a 56 ZoA, ale absencia konkrétnych úkonov, ktoré boli vytýkané DO nie je dôvodom na záver, že v danom prípade nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v hrubom rozpore s povinnosťou chrániť a presadzovať záujmy klienta. Vzhľadom na vyššie uvedené senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

36.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme právne zastupovanie obchodnej spoločnosti vo všetkých právnych veciach a následne aj právne zastupovanie spoločníka tejto obchodnej spoločnosti týkajúce sa uplatňovania jeho práv spoločníka voči tejto obchodnej spoločnosti a druhému spoločníkovi a konateľovi obchodnej spoločnosti, pri ktorom využíva informácie, ktoré získal pri zastupovaní obchodnej spoločnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 2, § 5 ods. 1 prvá veta a ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-81/11:1032/2011

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-81/11:1032/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 2, § 5 ods. 1 prvá veta a ods. 4 AP SAK,

tým, že

dňa 11. 8. 2010 prevzal právne zastúpenie obchodnej spoločnosti A., s. r. o. na zastupovanie vo všetkých právnych veciach, najmä vo veci vymáhania akýchkoľvek nárokov spoločnosti voči tretím osobám a následne plnomocenstvami prevzal právne zastúpenie aj spoločníka tejto spoločnosti p. A. B., ktorými bol dňa 26. 8. 2010 a dňa 20. 9. 2010 splnomocnený zastupovaním na valnom zhromaždení spoločnosti v rozsahu práv spoločníka s. r. o. a ešte ďalším plnomocenstvom zo dňa 25. 10. 2010, zastupovaním tohto spoločníka aj pri preberaní, čítaní a vybavovaní korešpondencie, vyžadovania informácií a uplatňovania návrhov vo vzťahu k druhému spoločníkovi a konateľovi p. C. D., pričom tomuto spoločníkovi a konateľovi posielal výzvy na vrátenie finančných prostriedkov spoločnosti a požadoval rôzne vysvetlenia jeho činnosti ako konateľa spoločnosti, vychádzajúc pritom aj z informácií, ktoré mal zo zastupovania spoločnosti, napr. aj zo znaleckého posudku z odboru Ekonomika a podnikanie, odvetvie Účtovníctvo, daňovníctvo a kontroling, vypracovaného znalcom.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-81/11:1032/2011 bol DO advokát zároveň **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 2, § 5 ods. 1 prvá veta a ods. 4 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

v tomto spôsobe zastupovania spoločnosti pokračoval aj po tom, ako mu plnomocenstvo z 11. 8. 2010 zastupovať spoločnosť p. C. D., využívajúc oprávnenie konateľa konať samostatne, dňa 24. 11. 2010 odvolala, pretože rovnaké plnomocenstvo konať takto za spoločnosť mu konateľ A. B. dňa 29. 10. 2010 obnovil, pričom však na základe pokynu konateľa spoločnosti p. C. D. zo dňa 7. 1. 2011, realizoval v mene spoločnosti dňa 10. 1. 2011 výzvu na zaplatenie dlžnej peňažnej sumy pred začatím formálneho postupu vymáhania aj voči A. B., hoci tento bol tiež jeho klientom,

pretože **nebolo preukázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revízynej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát po vykonaní dôkazov dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený zastupoval na základe plnej moci zo dňa 11. 8. 2010 spoločnosť A., s. r. o. vo všetkých právnych veciach, najmä vo veci vymáhania akýchkoľvek nárokov spoločnosti voči tretím osobám. Taktiež bolo preukázané, že prevzal aj zastúpenie jedného zo spoločníkov tejto obchodnej spoločnosti, a to p. A. B., pričom zároveň voči tomuto spoločníkovi zasielal ako právny zástupca spoločnosti výzvy na vrátenie finančných prostriedkov, čím sa dostal do protichodného postavenia u svojich klientov. Na jednej strane ako právny zástupca obchodnej spoločnosti a na strane druhej zároveň ako právny zástupca spoločníka tej istej obchodnej spoločnosti.

Disciplinárne obvinený sa na ústnom pojednávaní vyjadril, že je presvedčený o postupe v súlade so stavovskými predpismi a zákonom. K jeho konaniu ho viedla skutočnosť, že vzťahy spoločníkov boli narušené do takej miery, že neboli schopní sa ako konatelia dohodnúť na zastupovaní spoločnosti, pretože bolo množstvo právnych vecí v rôznych štádiách konania, konal vo veci ďalej, aby predišiel škodám.

Zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu uviedol, že trvá na podanom návrhu, žiada uznať DO za vinného a uložiť peňažný trest na dolnej hranici sadzby. Disciplinárne obvinený v záverečnom návrhu uviedol, že trvá na písomnom vyjadrení ako aj ústnom prednese na pojednávaní a vyjadril presvedčenie, že postupoval v súlade so stavovskými predpismi a zákonom, nikdy nezastupoval dva subjekty, ktorých záujmy boli protichodné, preto žiadal, aby bol spod návrhu oslobodený. Ak by disciplinárny senát napriek uvedenému mal za to, že sa disciplinárne previnil, DO žiadal, vzhľadom na skutočnosť, za akých k tejto situácii prišlo a vzhľadom na to, že je advokát ešte len rok a trištvrte a samotná náhrada trov konania je preňho dosť vysokým trestom, aby senát upustil od potrestania.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a vyššie uvedené zákonné ustanovenia disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

37.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neoboznámil klienta riadne a včas o doručení rozhodnutia správneho orgánu, vydaného vo veci jeho klienta a následne nepodá proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, v dôsledku čoho sa toto rozhodnutie stane právoplatným, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA a § 6 písm. a) a b) AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 16. marca 2012, sp. zn. DS I.-101/11:1737/2011

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 16. marca 2012, sp. zn. DS I.-101/11:1737/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 6 písm. a) a b) AP SAK,

tým, že

1.) neoboznámil klienta riadne a včas o uznesení Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby zo 4. 11. 2009, ktoré v mene klienta ako jeho právny zástupca prevzal,

2.) nepodal voči uzneseniu Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby zo 4. 11. 2009 v zákonnej lehote sťažnosť, čím toto uznesenie nadobudlo dňa 26. 1. 2010 právoplatnosť,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že sťažnosť považuje za nedôvodnú, pretože po preštudovaní uznesenia dospel k právnemu názoru, že sťažnosť podaná proti tomuto uzneseniu by nebola úspešná. V písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO zotrval na svojom stanovisku a doplnil, že si myslel, že uznesenie bolo doručené aj klientovi, a preto mu o doručení tohto uznesenia nepovedal, resp. ho neinformoval a vzhľadom na to uzavrel, že podľa jeho názoru sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený zastupoval sťažovateľa na základe plnej moci zo dňa 11. 1. 2007, pričom mu bolo doručené uznesenie Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby zo 4. 11. 2009. O doručení tohto uznesenia ani o jeho obsahu klienta neinformoval, čo vysvetlil tak, že si jednoducho myslel, že uznesenie bolo doručené aj klientovi, ale aj z dôvodu veľkej pracovnej vyťaženia. Proti uzneseniu nepodal sťažnosť, z toho dôvodu nadobudlo dňa 26. 1. 2010 právoplatnosť. Klient sa o tejto skutočnosti dozvedel až z listu Ministerstva vnútra SR zo dňa 17. 2. 2011, ktoré mu v odpovedi na jeho sťažnosť zo dňa 7. 2. 2011 túto skutočnosť oznámilo.

Zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu uviedol, že navrhuje uznať DO za vinného v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania a uložiť mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške jeden násobok minimálnej mzdy.

V disciplinárnom konaní bolo preukázané, že DO riadne a včas neinformoval svojho klienta, čím zasiahol do chráneného objektu predmetných skutkových podstát zákona a dopustil sa disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

38.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neoznámí klientovi výsledok pojednávania ani skutočnosť, že mu bol doručený rozsudok vo veci, čím klientovi zmarí možnosť podať proti rozsudku odvolanie, a následne nereaguje na list klienta ani na výzvu SAK so žiadosťou o podanie vyjadrenia k veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 16. marca 2012, sp. zn. DS I.-1/11:2344/2010

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 16. marca 2012, sp. zn. DS I.-1/11:2344/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

1.) neoznámil klientovi výsledok pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 20. 4. 2010 a že advokátskej kancelárii bol doručený rozsudok a tým klientovi zmaril možnosť proti rozsudku podať odvolanie,

2.) nereagoval na list sťažovateľa (svojho klienta) zo dňa 30. 6. 2010,

3.) neodpovedal na výzvu predsedu Revízynej komisie SAK zo dňa 26. 5. 2010, v ktorej mal doplniť svoje vyjadrenie, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **654,40 eur**. Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízynej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Sťažovateľ uviedol, že DO ho zastupoval ako ustanovený advokát vo veci, pričom na riadom pojednávaní sa nezúčastnil, sťažovateľa o veci neinformoval ani nebol na adrese svojho sídla zastihnutelný. Zastupovaním na predmetnom pojednávaní poveril DO advokáta JUDr. A. B., ktorý splnomocnil svojho koncipienta a ten sa zúčastnil na predmetnom pojednávaní.

Sťažovateľ nahliadnutím do spisu zistil, že vec bola rozhodnutá a bolo mu aj uložené uhradiť trovy konania. Písomné rozhodnutie mu ale nebolo doručené a ani s advokátom sa nedokázal spojiť. Nebolo mu umožnené podať odvolanie, a preto si uplatnil náhradu škody. Splnomocnený advokátsky koncipient sa dostavil na vytýčené pojednávanie a požiadal o odročenie z dôvodu, že vec prevzal iba jeden deň pred pojednáváním, a teda nemal dostatočný časový priestor na oboznámenie sa s vecou, avšak tejto žiadosti súd nevyhovel a konal s tým, že aj vo veci rozhodol. Rozsudok vo vyššie uvedenej veci súd doručil DO dňa 26. 5. 2010 a stal sa právoplatným dňa 11. 6. 2010, pričom odvolanie nebolo podané.

Predseda Revízynej komisie SAK v návrhu na začatie disciplinárneho konania ďalej zdôraznil, že o doručení rozsudku alebo aj inej veci týkajúcej sa klienta, je advokát povinný klienta informovať a poučiť, aký je možný ďalší postup. Z opatrnosti by mal podať aj odvolanie, a to aj bez výslovnej požiadavky klienta v záujme zachovania lehoty. Vzhľadom na to konanie zo strany DO bolo porušením predpisov upravujúcich výkon advokácie. Nevyjadrenie sa na požiadanie orgánu komory, nepodania vysvetlenia a neoznámenie zmeny sídla je taktiež disciplinárnym previnením.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti sťažovateľa nevyjadril. K návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že v uvedenej právnej veci splnomocnil ako substitúta JUDr. A. B. K samotnej veci uviedol, že po naštudovaní a posúdení dôkaznej situácie zistil, že pravdepodobnosť byť úspešný vo veci je malá. Aj napriek podniknutým právnym krokom a zvolenému spôsobu obhajoby súd rozhodol v neprospech klienta. Klient mal dať JUDr. A. B. pokyn, aby odvolanie proti citovanému rozsudku nepodával. Podľa DO škoda, ktorá klientovi vznikla vo výške 146,48 eur, zodpovedá výške nákladov konania spojených s predmetným prehraným sporom, ktoré bol klient (sťažovateľ) ako účastník konania, ktorý vo veci nebol úspešný, povinný zo zákona hradiť. Disciplinárne obvinený preto nesúhlasil s tvrdením klienta (sťažovateľa), že citovaná škoda vznikla v dôsledku opomenutia, spočívajúceho v nedoručení predmetného rozsudku klientovi alebo v dôsledku akéhokoľvek iného opomenutia právnych zástupcov. Skutočnosť, že klient je povinný uhradiť citovanú čiastku údajnej škody bola podľa názoru DO dôsledkom rozhodnutia klienta, nie však dôsledkom uvedeného opomenutia a z tohto dôvodu považoval nárok na náhradu škody uplatňovaný voči jeho osobe za neoprávnený, pretože táto škoda nevznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním jeho osoby alebo jeho substituenta. Ďalej DO poukázal na skutočnosť, že ho substituent informoval, že sťažovateľovi zaslal originál rozsudku, pričom sa ho snažil opakovane po tomto odoslaní telefonicky kontaktovať, žiaľ, bezvýsledne.

Z odpovede JUDr. A. B. vyplynulo, že jeho advokátsky koncipient sa na pojednávanie riadne pripravil a vec naštudoval. Odročenie pojednávania žiadal po dohode so sťažovateľom z dôvodu nezachovania päťdňovej lehoty na prípravu. Substitučnú správu DO nepodal, nakoľko ho ústne informoval o pojednávaní a jeho výsledku. DO informoval aj o sťažnosti a odovzdal mu príslušné podklady.

Disciplinárny senát zdôraznil, že ako to z návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, protiprávnosť konania DO determinuje neoznámenie výsledku pojednávania. Tvrdenie DO o zaslaní rozsudku klientovi substituentom nekorešpondovalo s vyjadrením substituenta JUDr. A. B., ktorý uviedol, že na pojednávaní bol jeho koncipient, ktorý predtým prevzal spis a vec naštudoval, pričom vec žiadal odročiť na pojednávaní, na základe pokynu a žiadosti DO s odôvodnením nezachovania päťdňovej lehoty a o výsledku pojednávania bol DO ústne informovaný a následne mu boli odovzdané príslušné doklady.

Z vyjadrenia JUDr. A. B. nevyplývalo, že by naňho prešli všetky povinnosti pri poskytovaní právnej služby, nakoľko tento len v rámci svojho poverenia zastupoval advokáta, pre ktorý úkon poveril svojho koncipienta. Plnomocenstvo pre celé konanie mal DO a zo spisu nevyplývalo, že pre doručovanie písomností súdom bol určený substitút.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že DO zasiahol do chránených objektov v rozsahu návrhu senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

39.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako splnomocnenec poškodeného v trestnom konaní vezme bez vedomia tohto poškodeného späť odvolanie proti výroku rozsudku o náhrade škody, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Z § 18 ods. 1 ZoA vyplýva, že advokát nemôže svojvoľne rozhodovať o postupe, aký zvolí pri výkone advokácie, ale je viazaný pokynmi klienta, a to aj v prípade, ak sú tieto pokyny aj po upozornení klienta podľa názoru advokáta v rozpore so záujmami klienta.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 19. marca 2012, sp. zn. DS I.-71/11: 311/2011

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 19. marca 2012, sp. zn. DS I.-71/11: 311/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako splnomocnenec poškodeného v trestnom konaní, bez jeho vedomia, zbral podaním zo dňa 20. 4. 2010 späť odvolanie, ktoré skôr proti výroku rozsudku o náhrade škody v trestnom konaní podal dňa 24. 2. 2010, pričom o tomto späťvzatí odvolania sa dozvedel poškodený klient až keď mu bol súdom zaslaný rozsudok s vyznačením jeho právoplatnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa uviedol, že svojho klienta zastupoval ako poškodeného v trestnom konaní, v ktorom vykonával všetky potrebné úkony v prospech svojho klienta. Výsledkom trestného konania bol napokon odsudzujúci rozsudok, v zmysle ktorého bol obžalovaný zaviazaný na čiastočnú náhradu spôsobenej škody poškodenému, pričom vo zvyšku škody bol poškodený odkázaný na občianskoprávne konanie. Poškodený podľa tvrdenia DO však trval na podaní odvolania voči vydanému rozsudku týkajúceho sa výroku o náhrade škody, čo DO urobil, aj keď sa s podaním odvolania vnútorne nestotožňoval a pri rokovaníach s klientom ho opakovane viackrát upozorňoval, že otázka výšky náhrady škody v trestnom konaní nie je rozhodujúca, ale rozhodujúce je uplatnenie si náhrady škody v občianskoprávnom konaní. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že potom, ako zistil, že prokurátor odvolanie voči vydanému rozsudku nepodal a po jeho opätovnom prehodnotení skutočností sa rozhodol, že odvolanie voči vydanému rozsudku vezme späť s ohľadom na dôkaznú situáciu, záujem jeho klienta, pričom DO dospel k presvedčeniu, že odvolanie na základe predložených dôkazov nemôže viesť k úspechu a výsledok by bolo len finančné zataženie klienta. Disciplinárne obvinený následne pripravil návrh a postup na vymáhanie zvyšku uplatňovanej škody spôsobenej obžalovaným v občianskoprávnom konaní. Napokon DO uviedol, že k späťvzatí odvolania ho viedol najmä záujem jeho klienta a odmietol akékoľvek tvrdenia, že takýto postup by súvisel s dohodou s obžalovaným a súčasne odmietol i tvrdenia poškodeného, že by takýmto konaním pripravil poškodeného o možnosť zvýšenia sumy náhrady spôsobenej škody. S ohľadom na to DO mal za to, že ZoA neporušil. K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO nevyjadril.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal DO. Disciplinárny senát zdôraznil, že DO predmetný postup so svojím klientom žiadnym preukazným spôsobom nekonzultoval, konal na základe vlastného rozhodnutia, ako to sám opísal vo svojom vyjadrení k sťažnosti a nijakým iným spôsobom nepreukázal, že by v prípade rozhodovania o podanom odvolaní pred príslušným krajským súdom takýto postup nejako znevýhodnil jeho klienta či už ekonomicky alebo neúmernou dĺžkou konania. Z § 18 ods. 1 ZoA vyplýva, že advokát sa nemôže svojoľne rozhodovať o postupe, aký zvolí pri výkone advokácie, ale je viazaný pokynmi klienta, o čom svedčí spojka „a“ riadiť sa jeho pokynmi, pričom nejde o spojku

„alebo“ ako si to vysvetlil DO. Žiadne pokyny klienta v tomto smere DO nedostal a ani postúp vo veci jeho klientom nebol v ničom v rozpore. Preto disciplinárny senát mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako to bolo uvedené v návrhu. Vzhľadom na závažnosť a následok (výška potencionálnej spôsobenej škody) vyplývajúci z konania DO disciplinárny senát uložil DO podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 100 eur.

40.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca v trestnej veci v rámci dovolacieho konania svojho klienta, nachádzajúceho sa v ústave na výkon trestu odňatia slobody, za účelom prejednávania obhajoby a dôvodov dovolania, napriek opakovaným žiadostiam klienta ani raz nenavštívi a následne klienta neinformuje o podaní dovolania, ktorého fotokópiu doručí klientovi až po rozhodnutí súdom o tomto dovolaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 a § 6 písm. a) AP SAK.

Ustanovený obhajca nemôže nechať svojho klienta bez osobného kontaktu, tobôž, keď sa takéhoto kontaktu klient aj dožaduje, pričom vzdialenosť od miesta klienta nemôže spôsobovať prekážku na strane advokáta poskytnúť takúto nutnú obhajobu.

Podanie dovolania advokátom v trestnom konaní po štyroch mesiacoch od ustanovenia za obhajcu v dovolacom konaní, nie je disciplinárnym previnením advokáta, ak s ohľadom na náročnosť a obtiažnosť nutnej obhajoby možno považovať takýto časový odstup za primeraný.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-1/12:2656/2012

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-1/12:2656/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní svojho klienta – sťažovateľa nachádzajúceho sa počas zastupovania v Ústave na výkon trestu odňatia slobody L., ktorému bol pre dovolacie konanie ustanovený opatrením okresného súdu zo dňa 18. 10. 2010, ktoré prevzal dňa 5. 11. 2010, klienta – sťažovateľa ani raz počas siedmich mesiacov nenavštívil a vec s ním neprejednal, ani dôvody dovolania, hoci ho o to klient – sťažovateľ opakovane žiadal a následne neinformoval klienta o podaní dovolania zo dňa 14. 3. 2011 a fotokópiu dovolania klientovi doručil až 12. 6. 2011, t. j. až po tom, ako o dovolaní rozhodol NS SR.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-1/12:2656/2012 bol DO advokát zároveň **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 a § 5 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

dovolanie v trestnom konaní podal v mene klienta až po štyroch mesiacoch od ustanovenia za jeho obhajcu v dovolacom konaní,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK na základe podanej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ vytykal DO postup v rámci nutnej obhajoby pri jeho zastupovaní v jeho trestnej veci v dovolacom konaní, podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania. Predmetom tohto návrhu bolo, že DO pri zastupovaní svojho klienta – sťažovateľa počas jeho pobytu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody L., ktorému bol ustanovený opatrením okresného súdu v dovolacom konaní: 1.) klienta – sťažovateľa ani raz počas siedmich mesiacov nenavštívil a vec s ním neprejednal, ani dôvody dovolania, hoci ho o to jeho klient – sťažovateľ opakovane žiadal, 2.) dovolanie v mene klienta – sťažovateľa podal až po štyroch mesiacoch od ustanovenia za obhajcu v dovolacom konaní, 3.) neinformoval klienta – sťažovateľa o podaní dovolania zo dňa 14. 3. 2011 a fotokópiu dovolania doručil sťažovateľovi až dňa 12. 6. 2011. t. j. potom, ako bolo o dovolaní rozhodnuté NS SR.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1.) disciplinárneho návrhu uviedol, že sťažovateľa nemohol osobne v ústave výkonu trestu odňatia slobody navštíviť s ohľadom na značnú vzdialenosť medzi miestom výkonu trestu odňatia slobody a sídlom jeho advokátskej kancelárie, s ktorou sú spojené vysoké cestovné náklady, ktoré súdy nie sú ochotné preplácať. Ďalej DO uviedol, že sťažovateľa plánoval osobne navštíviť a za tým účelom požiadal okresný súd o poskytnutie preddavku, ktorý však okresný súd odmietol uhradiť. Zdôraznil, že od okamihu jeho ustanovenia do funkcie obhajcu v dovolacom konaní sa snažil oboznámiť s trestným spisom, ktorý podľa jeho tvrdenia bol značne rozsiahly, čo malo za následok viacnásobné nahliadanie do tohto spisu s tým, že DO sa snažil od počiatku vyhovieť a reagovať na pokyny svojho klienta (prepismi jeho písomných žiadostí do elektronickej podoby a následnom doručovaní tretím osobám). Dňa 14. 3. 2011 osobne podal v trestnej veci klienta dovolanie, pričom opätovne zdôraznil, že klienta zastupoval len v dovolacom konaní, pričom sa priebežne informoval o termíne rozhodovania v tejto veci na NS SR. Vo svojom vyjadrení poukázal aj na skutočnosť, že klient mu oznámil, že zmenil právneho zástupcu a jeho zastúpenie tak malo byť bezpredmetné, avšak klient ho následne informoval, že iného zástupcu nemá a požiadal ho o zaslanie dovolania, čo DO urobil. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení uznal, že klienta osobne nenavštívil, avšak ten podľa názoru DO nikdy netrval na osobnej návšteve, pričom DO považoval takúto prípadnú návštevu len za osobné stretnutie, nakoľko klient nikdy vo svojich listoch adresovaných DO neuviedol skutočné a podstatné dôvody prípadnej návštevy.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2.) disciplinárneho návrhu DO odmietol akékoľvek tvrdenia, že by dovolanie podal oneskorene poukazujúc pritom na § 370 ods. 2 TP, v ktorom je lehota na podanie dovolania stanovená na 3 roky od doručenia rozhodnutia súdu. Na základe tejto skutočnosti mal DO za to, že podanie dovolania bolo v danom prípade časovo primerané a v súlade s ustanoveniami TP. DO pritom poukázal i na skutočnosť, že dovolanie vypracoval dňa 11. 3. 2011 a podal ho dňa 14. 3. 2011.

Ku skutku uvedenému pod bodom 3.) návrhu DO poznamenal, že klient ho nikdy vo svojich listoch nežiadal, aby ho o dovolaní informoval, pričom ho sťažovateľ o zaslanie kópie dovolania údajne požiadal až telefonicky cca v júni roku 2011.

Disc. senát vec prejednal dňa 27. 4. 2012 za prítomnosti DO a jeho právneho zástupcu.

Disciplinárne obvinený vo svojej výpovedi uviedol, že je pravdou, že klienta nenavštívil v čase jeho zastupovania v dovolacom konaní, avšak vyslovene z dôvodu, že mu nebola

poskytnutá záloha na cestovné, nakoľko išlo o veľkú vzdialenosť. Opakovane zdôraznil, že sťažovateľa obhajoval len v dovolacom konaní, trestný spis bol značne rozsiahly, pričom ho musel študovať počas štyroch termínov na nahliadanie, na základe čoho ako i s ohľadom na trojročnú lehotu na podanie dovolania mal za to, že podaním dovolania po štyroch mesiacoch odo dňa jeho ustanovenia do funkcie obhajcu sťažovateľa neporušil žiadne z ustanovení ZoA. Disciplinárne obvinený uznal, že jeho pracovníčka opomenula zaslať fotokópiu dovolania sťažovateľovi a na otázku predsedu senátu, či sa cíti byť vinný z obvinenia, že sťažovateľa nenavštívil, DO sa vyjadril, že sa cíti byť čiastočne vinný, avšak zároveň opätovne poukázal na nemalé finančné prostriedky, ktoré by v súvislosti s cestou musel vynaložiť, a ktoré by mu pravdepodobne nikdy neboli uhradené. K obvineniu pod bodom 2.) DO uviedol, že sa necíti byť vinný a k obvineniu v zmysle bodu 3.) návrhu sa DO opätovne vyjadril, že okamžite po zistení, že sa klient domáhal dovolania, mu ho zaslal v júni 2011.

V záverečnej reči navrhovateľ navrhol, aby DO bol uznaný za vinného, pričom nechal na úvahe senátu, aké disciplinárne opatrenie mu uloží.

Právny zástupca DO v záverečnej reči poukázal na skutočnosť, že skutkové zistenia pod bodom 1.) boli ustálené správne, pričom poukázal na okolnosti celého prípadu. Právny zástupca DO uznal, že nenavštívenie svojho klienta je disciplinárnym pochybením, avšak len čisto z normatívneho hľadiska, nakoľko návštevu klienta považoval výlučne za čisto splnenie si povinností DO ako advokáta po formálnej stránke. Právny zástupca DO ku skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu uviedol, že podľa jeho názoru nešlo o podanie dovolania, ale o doplnenie dovolania, ktoré si klient podal sám a zároveň poukázal na dlhšie lehoty, v rámci ktorých sa dovolací súd zaoberá pre svoju zaneprázdnenosť s každým dovolaním. Ku skutku uvedenému pod bodom 3.) návrhu právny zástupca DO uviedol, že v tejto veci sa DO nedokázal vyviníť, nakoľko nepreukázal, že dovolanie bolo zaslané aj klientovi. Na základe týchto skutočností mal právny zástupca DO za to, že kvalifikácie skutkov uvedených pod bodmi 1.) a 3.) návrhu obstoja, ale keďže v rámci disciplinárneho konania a disciplinárnej zodpovednosti ide o iné ponímanie skutku ako podľa TZ ešte formálne naplnenie skutku nemusí byť dôvodom na uznanie viny. Právny zástupca DO navrhoval DO spod skutkov uvedených pod bodom 1.) a 3.) návrhu oslobodiť a v prípade skutku uvedenom pod bodom 2.) návrhu právny zástupca DO upozornil na skutočnosť, že ani po formálnej stránke nebolo preukázané, že by došlo k disciplinárnemu previneniu. Právny zástupca disciplinárny senát žiadal, aby upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA a uznal ho za vinného zo skutku bod bodom 1.) návrhu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že DO ako súdom ustanovený obhajca nenavštívil svojho klienta počas siedmich mesiacov napriek tomu, že ho o to klient žiadal. Svoju obhajobu takéhoto správania DO postavil len na tej skutočnosti, že nemal na cestovné do vzdialeného ústavu na výkon odňatia slobody a zo sídla jeho kancelárie to bolo vyše 500 km a nikto mu na toto cestovné neposkytol preddavok. Jeho počínanie však nemožno hodnotiť ako správne. Ustanovený obhajca – advokát nemôže nechať svojho klienta bez osobného kontaktu, tobôž keď sa takéhoto kontaktu aj dožaduje. Vyplýva to zo základného postavenia a poslania advokáta ako ustanoveného obhajcu, z čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, z TP ako aj ZoA. Vzdialenosť od miesta klienta nemôže spôsobovať prekážku advokáta poskytnúť takúto nutnú obhajobu. Vec mohol DO riešiť inými inštitútmi vyplývajúcimi z právneho poriadku, ktoré by boli aj ústavne konformné aj pre jeho klienta.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3.) návrhu senát zdôraznil, že takisto ustanovený obhajca nemôže nechať svojho klienta „v nevedomosti“ o tom, že jeho ústavné právo podať mimoriad-

ny opravný prostriedok bolo naplnené a informovať ho o tom až s väčším časovým odstupom (tri mesiace).

V týchto skutkoch, v ktorých DO uznal disciplinárny senát za vinného podľa § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za tieto disciplinárne previnenia, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za dostačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti.

V bode 2.) návrhu senát s poukazom na § 24 písm. b) DP SAK oslobodil DO spod obviňovania, pretože tento skutok nie je disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát v postupe DO nevidel nejaké pochybenie ustanoveného obhajcu, nakoľko vzhľadom na mimoriadny opravný prostriedok, rozsiahlosť spisu (cca 350 listov trestného spisu, ktoré bolo treba naštudovať, keďže DO neobhajoval klienta v predošlých konaniach) a dovolanie spracoval dňa 11. 3. 2011 a dňa 14. 3. 2011 ho podal na súd, pričom posledné naštudovanie súdneho spisu (boli 4) urobil dňa 8. 3. 2011. Takéto konanie DO považoval disciplinárny senát za primerané obtiažnosti a náročnosti nutnej obhajoby.

41.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý použije v e-mailovej komunikácii s klientom nedôstojné, nevhodné, neslušné a hrubé výroky znevažujúce osobu klienta i jeho podnikateľskú činnosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA.

Posudzovanie správnosti alebo nesprávnosti vedenia účtovníctva a vystavovania faktúr advokátom nepatrí do právomoci disciplinárneho senátu SAK, ale je vecou príslušného daňového úradu.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-111/11:2134/2011

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-111/11:2134/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA,

tým, že

1.) v dňoch 14.–15. 4. 2011 použil v mailovej komunikácii, ktorou reagoval na tvrdenie sťažovateľa, že ako advokát nekonal a nebolo možné sa s ním spojiť, voči sťažovateľovi nedôstojné, nevhodné, neslušné a hrubé výroky znevažujúc tak osobu sťažovateľa a jeho podnikateľskú činnosť, ktoré boli nasledujúceho znenia: „to nemyslíte vážne, vy si myslíte, že mne ide o to, aby ste boli našim klientom? Viete, kto sú naši klienti??? Tak len pre ilustráciu: – banky, – nadnárodné spoločnosti, – ministerstvá, – veľké slovenské spoločnosti – firmy, ktoré majú 200 a vyše zamestnancov, – ambasády – a pod. Vy si myslíte, že mne ide o 400 eur a o našu spoluprácu? :-) :-) :-) :-) Môžem Vás uistiť, že v žiadnom prípade nemáme záujem o Vašu firmu“ (cit. z e-mailu advokáta z 15. 4. 2011), „ja p. A. neriešim to, že vaša spoločnosť fahá vodu zo zeme, za ktorú priamo neplatí, že to je voda, ktorá patrí všetkým občanom a že my právnici sme museli aspoň 5 rokov študovať a musíme sa vzdelávať neustále. Tak mi p. A. a p. B. nehovorte, čo je primerané a čo nie je. Vy určite na to nemáte právo!!!!“ (cit. z e-mailu advokáta zo 14. 4. 2011), „čo tu klamete!!! Kedy ste mi volali???“ „Nikto nebude špiniť našu kanceláriu, to teda nie“ (cit. z e-mailu advokáta z 15. 4. 2011).

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-111/11:2134/2011 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

2.) doručil sťažovateľovi faktúru dňa 9. 2. 2011 za poskytnuté úkony právnej služby vykonané dňa 16. 11. 2010 a dňa 29. 11. 2010 a doručil sťažovateľovi faktúru dňa 23. 5. 2011 za poskytnuté úkony právnej služby vykonané dňa 11. 3. 2011,

3.) riadnym spôsobom nevystavil faktúry za poskytovanie právnych služieb, nie je v nich uvedený pravdivo dátum uskutočnenia účtovného prípadu, nakoľko vo faktúre z 9. 2. 2011 je uvedený dátum uskutočnenia účtovného prípadu 9. 2. 2011 napriek tomu, že k nemu došlo dňa 16. 11. 2010, resp. 29. 11. 2010 a vo faktúre z 23. 5. 2011 je uvedený dátum uskutočnenia účtovného prípadu 23. 5. 2011, napriek tomu, že k nemu došlo dňa 11. 3. 2011,

4.) po skončení zastupovania advokát právnu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého boli skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomne tak, že podľa jeho názoru sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil a nesúhlasil s tým, čo mu bolo kladené za vinu.

Senát vykonal na nariadenom pojednávaní dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne obvinený poskytoval právnu službu sťažovateľovi na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb v období od 16. 11. 2010 do 31. 3. 2011, kedy došlo zo strany sťažovateľa k jednostrannému zrušeniu zmluvy listom zo dňa 10. 3. 2011 z dôvodu problému s komunikáciou s DO, resp. jeho kolegami, nakoľko podľa tvrdenia sťažovateľa nedvíhajú telefóny a neinformujú o postupe v zastupovaní. V tomto liste sťažovateľ zároveň namietal výšku fakturovanej sumy.

Disciplinárne obvinený si preveril skutočnosť, kedy sa snažil sťažovateľ s ním spojiť tak, ako to vyplýva z jeho písomných vyjadrení ako aj z ústneho prednesu na disciplinárnom pojednávaní, a zistil z výpisov telefónov ako aj podľa e-mailovej komunikácie, že sťažovateľ nevolal jemu ani nikomu z jeho kolegov a taktiež, že sa nepokúšal s ním spojiť prostredníctvom e-mailu. Na ústnom pojednávaní sa DO vyjadril k veci tak, že je presvedčený, že postupoval v súlade so stavovskými predpismi a zákonom. K jeho konaniu ho viedla skutočnosť, že ako vyplýva z e-mailovej komunikácie, sťažovateľ viackrát obvinil DO a jeho kolegov, že sa vyhýbali komunikácii, čo sa však nezakladalo na pravde, preto reagoval tak, ako je tu uvedené v predmetnej e-mailovej komunikácii a zároveň uviedol, že dnes by už asi reagoval miernejšie, ale v tom čase ho nahnevalo najmä krivé obvinenie sťažovateľa.

Vo vzťahu k skutkom v bodoch 2.), 3.) a 4.) disciplinárneho návrhu, disciplinárny senát dospel k záveru, že DO spracováva a vedie účtovníctvo, je odborník z oblasti účtovníctva, daní a auditu (ktorý poskytol vyjadrenie aj k samotnému návrhu na začatie disciplinárneho konania), a preto nie je v právomoci disciplinárneho senátu posudzovať správnosť alebo

nesprávnosť vedenia účtovníctva a vystavovania faktúr. Takúto právomoc má iba orgán na to určený, ktorým je príslušný daňový úrad. Z uvedených dôvodov DO spod týchto skutkov oslobodil, pretože mal za to, že tieto skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1.) disciplinárneho návrhu, senát mal za preukázané, že DO zanedbal svoje povinnosti pri poskytovaní právnej služby tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

42.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri vyčíslení trov konania súdu nedoloží doklady preukazujúce vynaloženie trov konania klientom a odmieta klientovi vydať súdom priznanú a protistranou uhradenú náhradu trov konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 písm. a) a b) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-21/11:3521/2010

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-21/11:3521/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 písm. a) a b) a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového vlastníctva vo vyúčtovaní trov konania nepredložil súdu doklad, ktorým sťažovateľ uhradil náklady na vyhotovenie geometrického plánu a následne odmietol sťažovateľovi vydať súdom priznanú a protistranou uhradenú náhradu trov konania vo výške 787,68 eur,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **327,20 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 písm. a) a b) a § 13 AP SAK. V návrhu na začatie disciplinárneho konania predseda Revíznej komisie SAK poukázal na to, že je vecou riadneho výkonu advokácie, aby advokát vedel preukázať, aký pokyn mu klient dal a že konal podľa tohto pokynu, najmä v závažných otázkach, ako je uplatňovanie náhrady trov konania vo veci, v ktorej klient bol úspešný aj v časti priznania náhrady trov konania. Nedoloženie dokladov pri vyčíslení trov konania, v súlade s pokynmi a záujmami klienta, a nevydanie uhradenej náhrady trov konania, pokiaľ sa advokát s klientom nedohodol inak, je disciplinárnym previnením dosahujúcim takej intenzity, že ho nemožno hodnotiť ako menej závažné porušenie povinnosti advokáta.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k veci uviedol, že podľa jeho názoru sťažovateľ je osoba, „ktorá sa roky nedokázala dohodnúť ani s vlastnými súrodencami“. Až po súdnom konaní „pochopil prečo“. Súčasne DO uviedol, že sa „nebude baviť s ľuďmi takéhoto rangu“, ktorý na svojho advokáta „po vyhratom spore podali trestné oznámenie“.

Podľa DO je to „prejav jeho osobnosti“ a asi „aj charakter“, pre ktorý sa nebavil 20 rokov s celou svojou rodinou a čo sa konkrétne týka jeho nároku na peniaze, „stačí si prečítať rozsudok OS a poznať čo sú trovy a trovy právneho zastúpenia“. Podľa DO sťažovateľ „toto nevie posúdiť“ s tým, že mal v úmysle mu niečo z trov poskytnúť, avšak po podanom trestnom oznámení tak neurobil a ani tak nemieni urobiť. Disciplinárne obvinený bol presvedčený, že jeho „konanie je správne a v ničom neporušil zákonné normy a taktiež správanie sa advokáta“.

Senát po posúdení návrhu, vyjadrenia DO a ostatných dokladov tvoriacich spisový materiál dospel k záveru, že je potrebné postupovať podľa § 24 ods. 2 ZoA. Podľa tohto ustanovenia advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Senát súhlasil so sťažovateľom, že okresný súd rozsudkom rozhodol v jeho prospech a zaviazal odporcov o zaplatenie trov konania vo výške 787,68 eur na účet splnomocneného zástupcu, ktoré vynaložil na súdne poplatky, zaobstaranie geometrického plánu a právneho zastúpenia. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku boli tieto trovy poukázané na účet DO, ktorý ich odmieta vyplatiť aj napriek tomu, že ho sťažovateľ vyzval doporučeným listom, ktorý prevzal. To bol skutočný dôvod, prečo sťažovateľ podal trestné oznámenie za spreneveru na príslušné okresné riaditeľstvo policajného zboru. Senát mal za preukázané, že tieto hotové výdavky vynaložil sťažovateľ, preto absentoval akýkoľvek nárok, aby si túto finančnú čiastku ponechal DO, aj keď boli zaslané na jeho účet.

Senát poukázal aj na povinnosť advokáta, obsahom ktorej musí byť aj povinnosť zachovávať náležitú úctu a zdvorilosť. Už zo samotného vyjadrenia DO vyplýva, že takúto povinnosť nerešpektuje. Vyjadrenie DO, že sťažovateľ je osoba, „ktorá sa roky nedokáže dohodnúť ani s vlastnými súrodencami“, že sa „nebude baviť s ľuďmi takéhoto rangu“, ktorý na svojho advokáta „po vyhratom spore podali trestné oznámenie“, že je to „prejav jeho osobnosti“ a asi „aj charakter“, pre ktorý sa nebavil 20 rokov s celou svojou rodinou atď. je len dôkazom, že DO sa v tejto praxi prejavil v rozpore s povinnosťami pri výkone svojho povolania advokáta. Advokácia je vysoko špecializované povolanie, preto ho nemôže vykonávať akýkoľvek laik a v konkrétnom prípade sa musí zaoberať nielen materiálou práva, ale aj spôsobom jeho aplikácie a prezentovania svojej osoby podľa istých pravidiel, ktoré je nutné dodržiavať. Je to DO, ktorý spôsobil neistotu a nestabilitu vo vzťahu advokát – klient. Disciplinárne obvinený zabúda na cieľ profesijnej etiky, ktorý vytvára koncepciu advokátskeho povolania vo vzťahu k spoločenským hodnotám, ktorým má toto povolanie slúžiť. Konaním DO nedošlo len k porušeniu princípu, ktorým je v danom prípade povinnosť okamžitého poskytnutia finančných prostriedkov klientovi na základe rozhodnutia súdu, ale aj k zásahu, ktorým je porušenie profesijnej etiky, čo dokazuje samotné vyjadrenie DO.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

43. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta o doručení súdneho rozhodnutia ani mu toto rozhodnutie po nadobudnutí jeho právoplatnosti nezašle, nevydá klientovi finančné prostriedky zaplatené protistranou titulom náhrady trov konania a bez písomnej dohody s klientom ich započíta voči svojmu nároku na odmenu advokáta a následne neodpovedá klientovi

na výzvu na úhradu trov konania ani s ním po skončení zastupovania vec bezodkladne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a), b) a c), § 10 posledná veta, § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-121/11:2709/2011

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 27. apríla 2012, sp. zn. DS I.-121/11:2709/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a), b) a c), § 10 posledná veta, § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK, **tým, že** konal v rozpore so záujmom svojho klienta, že

1.) neinformoval riadne a včas klienta o tom, že mu bolo doručené uznesenie krajského súdu z 18. 3. 2010 a následne toto uznesenie po nadobudnutí jeho právoplatnosti dňa 17. 5. 2010 klientovi riadne a včas neposlal,

2.) nevydal klientovi finančné prostriedky vo výške 3 384,34 eur, ktoré mu boli na jeho účet dňa 2. 6. 2010 poukázané od klientovej protistrany v zmysle právoplatného uznesenia krajského súdu z 18. 3. 2010 a následne tieto finančné prostriedky bez existencie písomnej dohody s klientom dňa 9. 9. 2011 jednostranne započítal voči svojmu nároku na advokátsku odmenu za poskytnuté právne služby v zmysle faktúry z 9. 9. 2011,

3.) neodpovedal písomne klientovi na list s názvom „Výzva na úhradu trov konania“ z 23. 8. 2010,

4.) po skončení zastupovania v konaní vedenom okresným súdom advokát vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi doklady, ktoré v jeho mene prevzal, resp. ktoré mu klient odovzdal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **327,20 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa, smerujúcej proti postupu DO advokáta.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že sťažnosť je podľa jeho názoru nedôvodná, pretože bol presvedčený o tom, že trovy konania priznané súdom klientovi, ktoré boli zaslané žalobcom na jeho účet, mu patria aj vzhľadom na to, že nikdy pred podaním sťažnosti sťažovateľ nespochybnil nárok DO na odmenu za poskytnuté právne služby.

Senát vykonal na pojednávaní dokazovanie, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený advokát zastupoval sťažovateľa v konaní, v ktorom neboli priznané trovy konania v plnej výške, a preto podal DO advokát odvolanie. V čase, keď už svojho klienta nezastupoval, bolo mu doručené dňa 30. 4. 2010 rozhodnutie krajského súdu zo dňa 18. 3. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 5. 2010 a vykonateľnosť 21. 5. 2010. Na základe tohto rozhodnutia mal žalovaný zaplatiť sťažovateľovi ako žalobcovi trovy konania vo výške 3 359,17 eur. O tomto rozhodnutí sťažovateľa neinformoval a žalovanému oznámil číslo svojho bankového účtu, na ktorý prijal uvedenú sumu. Aj keď nemal písomnú dohodu

s klientom o tom, že trovy priznané v konaní účastníkovi konania patria advokátovi, tieto peňažné prostriedky klientovi nevyplatil ani potom, kedy ho na to klient vyzval listom zo dňa 23. 8. 2010. Záverečné vyúčtovanie zaslal klientovi až listom zo dňa 9. 9. 2011. Na pojednávaní DO advokát uviedol, že si je plne vedomý porušenia ZoA a stavovských predpisov, čo pripisoval podceneniu určitých situácií a prejavil nad svojím konaním ľútosť.

Keďže v disciplinárnom konaní bolo preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, senát s poukazom na § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a), b) a c), § 10 posledná veta, § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

44.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastupovania neodpovedá bývalému klientovi na jeho žiadosť o zaslanie vyúčtovania úkonov právnej služby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. c) AP SAK.

Klient má aj po skončení zastupovania právo na informácie, týkajúce sa jeho zastupovania (vrátane vyúčtovania odmeny za zastupovanie). Neexistuje žiadna iná inštitúcia, alebo informačný systém, z ktorého by klient mohol získať takéto informácie. Požadované informácie musí advokát citlivo vyhodnocovať a v každom prípade, pozitívne (ale nemožno vylúčiť ani negatívnu informáciu) reagovať. Pritom vyhodnocuje, či nejde o požadované ďalšie právne služby, alebo informácie nad rámec účtovných a daňových predpisov, alebo o bežné logicky a vecne súvisiace informácie, ktoré bývalý klient požaduje a na ktoré má nepochybne v rámci už poskytnutej právnej služby nárok.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II.-22/12:3850/2011

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II.-22/12:3850/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. c) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom na okresnom súde po skončení zastúpenia – neodpovedal na písomnú žiadosť sťažovateľa zo dňa 6. 3. 2011 o zaslanie vyúčtovania úkonov právnej služby.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II.-22/12:3850/2011 bolo zároveň disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom na okresnom súde po skončení zastúpenia riadne a bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznej komisie SAK zo dňa 4. 11. 2011 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. c) a § 13 AP SAK pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát sa oboznámil so spisovým materiálom a po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Disciplinárne obvinený sa na disciplinárnom pojednávaní pridržiaval svojich písomných vyjadrení a v stručnosti uviedol, že k ukončeniu zastúpenia došlo 14. 1. 2010 a k vyúčtovaniu, avšak nie k písomnému, došlo 26. 1. 2010. Pokiaľ tieto termíny sú nesporné, je zjavné, že do podania disciplinárneho návrhu uplynula dvojročná objektívna lehota, a preto tak ako to urobil písomne, vzniesol námietku premlčania. Vo vzťahu k druhému skutku uviedol, že došlo z jeho strany k nepochopeniu požiadavky bývalého klienta, keď mu skutočne neodpovedal na jeho list, čo ho mrzí a sám si uvedomil, že mu mal odpovedať. Podľa jeho názoru však nebezpečnosť tohto konania je minimálna a závažnosť tohto previnenia nie je veľká, preto mal za to, že boli splnené podmienky na upustenie od potrestania.

Pri vytýkanom prvom skutku sa disciplinárny senát zaoberal predovšetkým námietkou premlčania skutku, ktorú vzniesol DO. Disciplinárny senát po podrobnom preskúmaní spisového materiálu ustálil, že právne zastupovanie sťažovateľa DO sa skončilo dňa 14. 1. 2010, kedy mu sťažovateľ písomne odvolal plnomocenstvo, pričom v tomto odvolaní plnomocenstva sťažovateľ zároveň potvrdil, že prevzal od DO kompletný spisový materiál. Vzhľadom na vyššie uvedené možno ustáliť, že pri tomto skutku uplynula objektívna dvojročná lehota, predpokladaná v § 58 ods. 2 ZoA na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, dňa 15. 1. 2012. Disciplinárne konanie sa začalo až návrhom predsedu Revíznej komisie zo dňa 29. 2. 2012, t. j. necelé dva mesiace po uplynutí objektívnej dvojročnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vo vzťahu k druhému skutku mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané a DO to ani nepopieral, že ako právny zástupca sťažovateľa v predmetnej veci po skončení zastúpenia neodpovedal na písomnú žiadosť sťažovateľa zo dňa 6. 3. 2011 o zaslanie vyúčtovania úkonov právnej služby. Na tomto mieste neobstojí názor DO, že po skončení zastupovania sťažovateľa dňa 14. 1. 2010 už tento nebol jeho klientom, a preto sa necítil povinný na jeho žiadosť odpovedať. Podľa názoru disciplinárneho senátu je potrebné § 6 písm. c) AP SAK vykladať širšie, ako sa domnieval DO. Pri výkone advokátskeho povolania sa stáva, že klient ukončí spoluprácu s advokátom a obráti sa na iného advokáta, alebo vystupuje ďalej sám. Napriek tomu, aj po prípadnom odovzdaní agendy klienta inému advokátovi, má advokát najlepšiu vedomosť o zastupovanej veci (súvisiacu odmenou za právne služby nemožno z toho vyňať). Neobstojí teda argument, že skončením zastupovania klienta zanikne aj povinnosť advokáta písomne mu odpovedať na otázky týkajúce sa ukončeného zastupovania, prípadne aj zaslaného vyúčtovania. Je prirodzené, že klient aj po skončení zastupovania musí mať právo na informácie, týkajúce jeho zastupovania (vrátane vyúčtovania odmeny za zastupovanie). Neexistuje žiadna iná inštitúcia, alebo informačný systém z ktorého by klient mohol získať takéto informácie. Požadované informácie musí advokát citlivo vyhodnocovať a v každom prípade, pozitívne (ale nemožno vylúčiť ani negatívnu informáciu) reagovať. Pritom vyhodnocuje, či nejde o požadované ďalšie právne služby, alebo informácie nad rámec účtovných a daňových predpisov, alebo o bežné logicky a vecne súvisiace informácie, ktoré bývalý klient požaduje a na ktoré má nepochybne v rámci už poskytnutej právnej služby nárok. Pritom sa disciplinárny senát nezaoberal povinnosťou advokáta uloženou § 22 ods. 5 ZoA.

V prípade upustenia od disciplinárneho opatrenia bral disciplinárny senát do úvahy osobu DO, ktorý nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný, ním prejavenuú úprimnú ľútosť nad vzniknutou

situáciou, praktické uznanie viny, zabezpečenie vyplatenia časti poskytnutej odmeny sťažovateľovi, ako aj skutočnosť, že v tomto prípade bolo prejednanie disciplinárneho previnenia postačujúce aj vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti.

45.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnej komunikácii s klientom použije také výrazy a slovné spojenia, v dôsledku ktorých je text adresovaný klientovi v celom svojom poňatí a tónom vyjadrovania arogantný, neúctivý a nehodný advokáta pri komunikácii s vlastným klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 4. februára 2013, sp. zn. DS I.-51/10:906/10

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 4. februára 2013, sp. zn. DS I.-51/10:906/10 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa ust. § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

1.) listom zo dňa 2. 12. 2009 adresovaným svojmu klientovi A. B., v ktorom vyzýval klienta na zaplatenie cestovných náhrad použil výrazy: „Ak do určenej doby túto sumu neuhradíte, budem Vám navyše účtovať aj stravné a náhradu za stratu času“, na výzvu toho istého klienta v tej istej veci reagoval svojím listom zo dňa 18. 1. 2010, v ktorom použil výrazy: „poučujem Vás, že je rozdiel...“, „nemienim sa zaoberať po dvojnásobnom vykonaní cesty dôvodmi. Spôsob... je v mojej kompetencii“, „Neviem, aké mravy Vy ste si počas svojej výchovy osvojili“, „pripomínam, že Vy nemáte právo mne určovať lehoty, v ktorých Vám mám dávať odpoveď...“,

2.) vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia sťažovateľovi C. D. z 11. 4. 2011, od ktorého žiadal za náhradu za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. na ceste P. – S., šesť polhodín sumu 1 234,08 eur a na ceste P. – S., šesť polhodín sumu 349,98 eur, ktoré mu klient aj skutočne uhradil a advokát tieto od neho prijal.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 4. februára 2013, sp. zn. DS I.-51/10:906/10 bol DO advokát zároveň **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 ZoA, ktorých sa mal dopustiť tým, že

1.) dňa 11. 4. 2011 nechal vyviešť zo svojej kancelárie príslušníkmi PZ svojho klienta C. D. a jeho sestru, z dôvodu, že klient od advokáta žiadal vysvetlenie ohľadom jeho vyúčtovania právnych služieb z 24. 3. 2011 a 11. 4. 2011 a toto vyúčtovanie reklamoval,

2.) neinformoval vopred klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu pri uvedených úkonoch,

3.) po skončení zastupovania advokát právnu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal, pretože **nebolo preukázané, že sa skutky stali.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 17. 6. 2010 a dňa 16. 1. 2012 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, pričom I. disciplinárny senát na pojednávaní dňa 4. 2. 2013 uznesením spojil obidva návrhy a konanie bolo naďalej vedené pod sp. zn.:DS I.-51/10:906/10.

Predmetom návrhu zo dňa 21. 6. 2010 bolo, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tým, že listom zo dňa 2. 12. 2009 adresovaným svojmu klientovi A. B., v ktorom vyzýval klienta na zaplatenie cestovných náhrad použil výrazy: „Ak do určenej doby túto sumu neuhradíte, budem Vám navyše účtovať aj stravné a náhradu za stratu času“, na výzvu toho istého klienta v tej istej veci reagoval svojím listom zo dňa 18. 1. 2010, v ktorom použil výrazy: „poučujem Vás, že je rozdiel...“, „nemienim sa zaoberať po dvojnásobnom vykonaní cesty dôvodmi. Spôsob... je v mojej kompetencii“, „Neviem, aké mravy Vy ste si počas svojej výchovy osvojili“, „pripomínam, že Vy nemáte právo mne určovať lehoty, v ktorých Vám mám dávať odpoveď...“.

V tejto veci rozhodol I. disciplinárny senát pôvodne rozhodnutím zo dňa 17. 10. 2011, pričom uznal DO za vinného a uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 100 eur a zaviazal ho na náhradu trov disciplinárneho konania, ktoré však bolo na základe odvolania DO rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 3. 2. 2012 sp. zn. P-4/2012:906/2010 zrušené a vec vrátená na nové prejednanie z dôvodu nerozhodnutia o námietke zaujatosti vznesenej DO, na ktorej však DO v ďalšom konaní netrval.

Disciplinárny senát po vykonaní dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený zastupoval sťažovateľa v spore, v ktorom mal sťažovateľ úspech v konaní, pričom uviedol, že ich vzťahy boli korektné až do času, kedy mu vyúčtoval trovy právneho zastúpenia, ktoré nechcel vôbec uhradiť. Na pojednávaní DO ďalej uviedol, že podal na sťažovateľa návrh na začatie konania o ochranu osobnosti, pričom došlo k schváleniu zmluvy medzi účastníkmi konania, z ktorého vyplýva, že sa žalovaný ospravedlňuje vo vzťahu k žalobcovi za napísanie sťažnosti na jeho osobu, adresovanú SAK a zároveň odovzdáva originál späťvzatia žiadosti o preskúmanie postupu a správania sa advokáta.

K druhému listu sa DO vyjadril, že je pravdou, že uvedené skutkové tvrdenia napísal a zaslal sťažovateľovi ako reakciu na list sťažovateľa, v ktorom mu dal len trojdňovú lehotu na zodpovedanie jeho otázok, pričom pripustil, že takto naformulovať odpovede nemal, ale ako uviedol, bola to reakcia aj na spôsoby sťažovateľa a lehotu, ktorú mu dal. Sťažovateľovi ponúkol, aby sa stretli urýchlo v kancelárii a problém vecne vydiskutovali, o čo nemal záujem a komunikoval s ním iba telefonicky, pričom bol arogantný a nadával mu.

Predmetom návrhu zo dňa 16. 1. 2012 bolo to, že v bode 1.) DO dňa 11. 4. 2011 nechal vyvieť zo svojej kancelárie príslušníkmi PZ svojho klienta C. D. a jeho sestru, z dôvodu, že klient od advokáta žiadal vysvetlenie ohľadom jeho vyúčtovania právnych služieb z 24. 3. 2011 a 11. 4. 2011, ktoré reklamoval, v bode 2.) neinformoval vopred klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu pri uvedených úkonoch, v bode 3.) vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia sťažovateľovi C. D. z 11. 4. 2011, od ktorého žiadal za náhradu za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. na ceste P. – S., šesť polhodín sumu 1 234,08 eur a na ceste P. – S., šesť polhodín sumu 349,98 eur, ktoré mu klient aj skutočne uhradil a advokát tieto od neho prijal, v bode 4.) po skončení zastupovania advokát právnu vec – zastupovanie v konaní s klientom písomne finančne nevysporiadal, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1 ZoA.

Na pojednávaní DO k bodu 1.) návrhu uviedol, že klienta zastupoval vo veci vysporiadania BSM a popísal podrobnosti tohto zastupovania. Ďalej uviedol, že pri určení sumy, ktorá tvorila základ výpočtu odmeny, vychádzal z 12 rokov starého znaleckého posudku na byt, ktorý bol

predmetom vysporiadania, čím sťažovateľa veľmi zvýhodnil. Vyúčtovanie, ktoré spracoval, nebolo celkom presné, pretože dokonca niektoré úkony finančne nevyjadril, len ich uviedol. K udalosti dňa 11. 4. 2011 DO uviedol, že do kancelárie na jeho podnet za účelom vyúčtovania odmeny advokáta okrem sťažovateľa prišla aj jeho sestra, pričom sťažovateľ odmietol podpísať prevzatie vyúčtovania. Ďalej uviedol, že nie je pravdou, že on z vlastného uváženia privolať hliadku PZ, ale ju privolať na podnet sťažovateľa a jeho sestry, nakoľko z ich prejavov bolo zrejmé, že odmietajú opustiť kanceláriu, že budú čakať na príslušníkov PZ a súčasne prezentovali, že chcú, aby trovy právneho zastúpenia neprekročili sumu 1000 eur. Keď došli do kancelárie policajti, bolo im vysvetlené o čo ide, vyzvali sťažovateľa, aby opustil kanceláriu a DO oznámil sťažovateľovi, že mu vyúčtovanie pošle poštou, keďže ho odmietol prevziať, čo aj urobil.

K bodu 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril, že s ním nesúhlasí, nakoľko sťažovateľa vopred informoval, že za základ výpočtu odmeny za právnu službu použije 12 rokov starý znalecký posudok na nehnuteľnosť. Ďalej uviedol, že v kancelárii má k dispozícii pre klientov advokátsku tarifu, s ktorou každého klienta oboznámi. To, že sťažovateľ vedel o výške odmeny za úkon právnej služby, podľa jeho názoru dokazuje skutočnosť, že uhradil zálohy, ktoré boli vyrátané z toho istého základu.

K bodu 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril, že vyúčtovanie spracoval koncipient, ale je si plne vedomý vlastnej zodpovednosti. Sťažovateľ však bol s tým uzrozumený a tieto sumy vtedy nenamietal.

K bodu 4.) návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že nie je pravdou, že po skončení právnej veci so sťažovateľom sa písomne finančne nevysporiadal s ohľadom na skutočnosti uvedené k bodu 1.) návrhu.

Zástupca Revíznej komisie SAK v záverečnom návrhu navrhol uznať DO za vinného v rozsahu predložených návrhov a uložiť mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov a vyššie uvedených zistení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

46.

ROZHODNUTIE

Odmietnutie podania, ktorým advokát ako súdom ustanovený obhajca odsúdeného klienta v trestnej veci doplnil dovolanie podané pred jeho ustanovením za obhajcu klientom, z dôvodu jeho posúdenia NS SR ako prvého podania vo veci, ktoré bolo podané oneskorene, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko s ohľadom na odlišné právne názory NS SR v identických veciach nemohol advokát takýto postup súdu predvídať.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-1/13:2389/2012

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-1/13:2389/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

– ako presne nezisteným súdom ustanovený obhajca sťažovateľa podal v trestnej veci sťažovateľa, vedenej pred NS SR dovolanie voči právoplatnému rozsudku vydanému presne nezisteným súdom po uplynutí zákonnej trojročnej lehoty,

– neodpovedal na list predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 19. 9. 2012, aby sa vyjadril k sťažnosti, pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomne až 21. 2. 2013.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným zisteniam:

Disciplinárne obvinený bol uznesením príslušného okresného súdu zo dňa 1. 6. 2011, ktoré mu bolo doručené 6. 6. 2011 ustanovený podľa § 40 ods. 2 TP ako obhajca odsúdeného sťažovateľa. Podľa odôvodnenia tohto uznesenia bol daný dôvod povinnej obhajoby v tom, že odsúdený si podal dňa 26. 5. 2011 dovolanie a požiadal súd, aby mu na toto konanie o dovolaní bol ustanovený obhajca.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu k prvému skutku DO uviedol, že bol presvedčený o tom, že lehota na podanie dovolania bola dodržaná tým, že sťažovateľ si podal dovolanie sám dňa 26. 5. 2011 a on ako súdom ustanovený obhajca, už iba tento jeho návrh doplnil a svoje podanie tak aj označil, pričom podrobne popísal, v čom spočívalo doplnenie. Taktiež uviedol, že ihneď po doručení uznesenia, ktorým bol ustanovený ako obhajca sťažovateľa, začal bezprostredne konať, už dňa 9. 6. 2011 nahliadol do súdneho spisu v predmetnej trestnej veci, dňa 16. 6. 2011 požiadal o predĺženie lehoty a dňa 28. 6. 2011 navštívil odsúdeného vo výkone trestu za účelom porady s klientom.

Vo vzťahu k druhému skutku DO na pojednávaní uviedol, že nereagoval včas nie z dôvodu, že by nerešpektoval alebo opovrhoval orgánmi komory, ale pretože bol dlhodobo práceneschopný, ako aj z dôvodov vážnych osobných problémov, ktoré na pojednávaní vysvetlil.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO zodpovedne a svedomito zastupoval klienta v trestnej veci, v ktorej bol ustanovený súdom ako obhajca sťažovateľa. Bez zbytočného odkladu urobil úkony smerujúce k obhajobe klienta a podľa svojho právneho názoru bol presvedčený, že lehota na podanie dovolania bola zachovaná samotným podaním odsúdeného sťažovateľa. Najvyšší súd SR však vo svojom rozhodnutí vyslovil iný právny názor, že podanie advokáta zoberal nie ako doplnenie podania, ktoré urobil sám odsúdený, ale ako prvé podanie v uvedenej veci a posúdil ho ako oneskorene podané. Vzhľadom na skutočnosť, že disciplinárnemu senátu boli známe aj odlišné právne názory NS SR v identických veciach, podľa ktorých ustanovenie obhajcu iba konvalidovalo samotné podanie odsúdeného a lehota bola uznaná za zachovanú, neposudzoval konanie DO ako disciplinárne previnenie najmä z dôvodu, že išlo o právny názor konkrétneho senátu NS SR, ktoré DO nemohol predvídať. Disciplinárny senát taktiež prihliadol na vysvetlenie DO, prečo v lehote nepodal písomné vyjadrenie k listu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 19. 9. 2012, ktorým ho vyzval na vyjadrenie sa k sťažnosti a usúdil, že DO sa nevyjadril v lehote z veľmi závažných osobných dôvodov súvisiacich s momentálnou ťažkou životnou situáciou, a preto jeho konanie taktiež neposúdil ako disciplinárne previnenie.

47.

ROZHODNUTIE

Prijatie platby od klienta, určenej na zaplatenie súdneho poplatku za klienta, advokátom mimo advokátskej kancelárie, nad rámec povinnosti advokáta, vyplývajúcich zo zastupovania klienta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 14. novembra 2011, sp. zn. DS II.-92/11:1703/2011

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. novembra 2011, sp. zn. DS II.-92/11:1703/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako právny zástupca p. A. B., ktorého zastupoval v konaní vedenom na okresnom súde:

1.) premeškal lehotu na podanie odvolania, pretože rozsudok v uvedenej veci prevzal 30. 10. 2010 a odvolanie podal 18. 11. 2010, v dôsledku čoho krajský súd podané odvolanie odmietol,

2.) prijal platbu vo výške 100 eur mimo kancelárie, dodatočne z uvedenej sumy zaplatil za svojho klienta súdny poplatok za odvolanie vo výške 99,50 eur,

3.) do dňa podania návrhu na začatie disciplinárneho konania nezaslal klientovi vyúčtovanie,

pretože skutky pod bodmi 1.) a 3.) sa nestali a skutok pod bodom 2.) nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie a dospel k nasledovným zisteniam:

Na pojednávaní disciplinárneho senátu sa DO vyjadril k veci prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že v skutočnosti podával odvolanie nie sťažovateľa A. B., ale podával ho za mal. C. B. a v tomto smere žiadal disciplinárny senát, aby sa s touto skutočnosťou vysporiadal. Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu priznal, že DO skutočne uvedenú sumu prevzal, ale prevzal ju na stanici ako pomoc p. A. B., v rovnaký deň zaplatil súdny poplatok za odvolanie, o čom existujú listinné dôkazy, ktoré sú v spise. Ďalej uviedol, že sťažovateľ v tej dobe mal určitý časový stres a sám požiadal, či by mu mohol takto vyjsť v ústrety, čo sa, žiaľ, obrátilo proti DO. K bodu 3.) návrhu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené DO 19. 4. 2011 a samotné vyúčtovanie sťažovateľ prevzal dňa 4. 6. 2011. Zástupca skonštatoval, že je nepochybné, že DO urobil určitú chybu, ktorá ho veľmi mrzí, toto jeho konanie však nie je predmetom prebiehajúceho disciplinárneho konania, preto po vykonanom dokazovaní navrhol svojho mandanta v celom rozsahu spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodiť.

Z písomnej sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že podľa tvrdenia sťažovateľa si DO neplnil voči nemu svoje povinnosti, odvolanie, o ktoré ho žiadal, podal po zákonom stanovenej lehote, súdny poplatok síce zaplatil, ale potvrdenie mu nedal, už dvakrát „s ním prehral pojednávanie“ a mal pocit, že je voči nemu zaujatý.

Disciplinárny senát vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 1.) disciplinárneho návrhu zistil, že tento sa nemohol stať, nakoľko DO nepodával v prospech sťažovateľa odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo dňa 29. 9. 2010, ale bolo zrejmé, že podával odvolanie v mene mal. C. B., ktorého v konaní zastupoval práve sťažovateľ ako zákonný zástupca. Disciplinárny senát skúmal, či v danom prípade nedošlo iba k opisovej chybe, ktorú by bolo možné procesným spôsobom napraviť, avšak dospel k záveru, že nejde o takýto prípad. Zo spisu bolo úplne zrejmé, že na strane žalovaných vystupovali sťažovateľ a mal. dieťa sťažovateľa, zastúpené sťažovateľom. Takýto stav bol zrejмый z niekoľkých rozhodnutí súdov vo veci, ale aj s podaním DO. Revízna komisia SAK mala teda stav jednoznačne preukázaný a DO stíhala za skutok, ktorý sa nikdy nestal. V konkrétnom prípade neprichádzala do úvahy ani modifikácia skutku vypustením alinei druhej, nakoľko z vykonaného dokazovania vôbec nevyplýval ani náznak, že by sťažovateľ mienil podať vo svojom mene opravný prostriedok a že by takúto inštrukciu DO kedykoľvek v minulosti dal.

V prípade skutku uvedeného pod bodom 2.) disciplinárny senát dospel k jednoznačnému záveru, že daný skutok nie je disciplinárnym previnením. Disciplinárne obvinený poskytoval nad rámec svojich povinností advokátsku službu (občiansku výpomoc) svojmu klientovi, keď zabezpečoval za sťažovateľa zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Hodnovernosť vyjadrení DO podporovala aj samotná sťažnosť, v ktorej nebolo namietané, že DO prijal platbu mimo kancelárie a dodatočne mal za túto sumu zaplatiť súdny poplatok, ale to, že sťažovateľ nedostal potvrdenie o zaplatení a odvolanie bolo podané oneskorene. DO vyvrátil, že by platbu vykonával dodatočne, pričom mal vážny dôvod, pre ktorý preberal platbu na železničnej stanici, ale tento dôvod bol na strane sťažovateľa, ktorému pomáhal riešiť osobné problémy. V konaní nebolo dokazované ani to, aby DO s platbou prijatou za zaplatenie poplatku sám vo svojom účtovníctve účtoval. Bolo nepochybné, že DO bol vedený humánnym a morálnym dôvodom a jeho konanie nemožno hodnotiť ako disciplinárne previnenie, ktoré mu je kladené za vinu.

Spáchanie skutku pod bodom 3.) návrhu bolo vyvrátené vyúčtovaním prijatej zálohy, ktoré sťažovateľ prevzala 4. 6. 2011 (t. j. 3 mesiace pred podaním disciplinárneho návrhu a 6 týždňov po doručení konečného rozhodnutia vo veci). Disciplinárny senát pritom vyhodnotil aj otázku či doba od doručenia druhostupňového rozhodnutia súdu po doručenie vyúčtovania spĺňa kritériá pre porušenie § 13 AP SAK pričom dospel k záveru, že konanie DO nemožno takto hodnotiť. Zvažoval pritom aj skutočnosť, že klienta v danom období informoval o výsledku a neprerušil s ním kontakty bez písomného finančného vysporiadania, pretože o doručení rozhodnutia dňa 19. 4. 2011 ho obratom informoval a sťažovateľ už 21. 4. 2011 podala SAK sťažnosť.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

48.

ROZHODNUTIE

Nevrátenie originálov súdnych rozhodnutí advokátom klientovi na jeho žiadosť po skončení zastupovania z dôvodu pripojenia týchto originálov advokátom k návrhu na začatie exekučného konania, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože zo žiadneho právneho predpisu advokátovi nevyplýva povinnosť uchovávať originály dokladov len pre svoju potrebu ani povinnosť vyhotovovať úradne overené kópie týchto dokladov za účelom ich ďalšieho použitia pri zastupovaní klienta.

Povinnosť advokáta podľa § 6 písm. b) AP SAK starostlivo zaobchádzať s dokladmi, ktoré mu klient zveril, je splnená aj vtedy, ak advokát tieto doklady použije v rámci predvídaného súdneho alebo iného zákonom upraveného konania, pri ktorom povinnosť opatrovať a chrániť doklady prechádza na príslušný štátny orgán, pokiaľ to nie je v rozpore s udelenými pokynmi klienta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 20. apríla 2012, sp. zn. DS II.-122/11:2578/2011

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 20. apríla 2012, sp. zn. DS II.-122/11:2578/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v ust. § 6 písm. b) a c) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

v právnej veci klienta o vymoženie 35 441,28 eur s prísl. klientovi po skončení zastúpenia – a to ani na jeho žiadosť zo dňa 26. 4. 2011 o zaslanie dokladov – neodovzdal originály súdnych rozhodnutí, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznej komisie zo dňa 20. 12. 2011 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. b) a písm. c), § 10 tretia veta, § 11 a § 13 prvá veta AP SAK.⁶

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie a dospel k nasledovným zisteniam:

Z dôkazov vykonaných prečítaním listín vyplynulo, že sťažovateľ listom datovaným zo dňa 26. 4. 2011 vyzval DO, aby mu vrátil všetky listiny, ktoré má k dispozícii bez ich konkretizácie. Disciplinárne obvinený potvrdil, že žiadosť prijal, ale až o mesiac neskôr a listom zo dňa 19. 7. 2011 mu zaslal opätovne fotokópie rozsudkov v zastupovanej veci s úplnou informáciou, že originály sa nachádzajú v exekučnom spise. S uvedenou skutočnosťou sa Revízna komisia SAK vysporiadala tak, že skonštatovala, že vo veci nie je sporné, že advokát odpovedal na žiadosť klienta až potom, ako bola podaná sťažnosť a ani to, že nevydal klientovi žiadané rozsudky, nakoľko tieto použil do exekučného konania, z čoho vyvodila, že advokát žiadané rozsudky mal klientovi uchovávať v origináloch pre jeho potreby a do exekučného konania mohol použiť overené kópie. Z toho nakoniec Revízna komisia SAK uzavrela, že advokát riadne neopatroval doklady klienta, čím mal porušiť povinnosť uvedenú v § 6 písm. b) AP SAK.

Disciplinárny senát sa nemohol stotožniť s podsúvaným, ničím neodôvodneným rozšírením povinností advokáta na uchovávanie originálnych dokumentov, ktoré prijme advokát (napríklad) v rámci zastupovania v súdnom konaní priamo od konajúceho súdu. V danom konkrétnom prípade DO prijal rozsudky súdov prvého a druhého stupňa, ktoré preukázateľne použil v exekučnom konaní, na ktoré ho klient riadne splnomocnil. Pripustením takéhoto extenzívneho výkladu § 6 písm. b) a písm. c) AP SAK, ktorý použil navrhovateľ, by bolo nutné dospieť k absurdnému záveru, že advokát je vždy povinný originály dokladov používať iba a výlučne pre svoju potrebu a má povinnosť vyhotoviť úradne overené kópie pre účely konaní alebo rokovaní, alebo príloh k právnym úkonom uskutočneným v mene klienta (zmluvy, výzvy atď.). Navrhovateľ však túto myšlienku už nedoviedol do konca, keď neustálil, na náklady koho by sa takéto kópie vyhotovovali. Je zrejmé, že by to nemohol byť náklad na ťarchu klienta, ktorý si vyhotovenie úradne overených kópií výslovne nevyhradil. Rovnako je otázne, na základe čoho by mal takýto náklad znášať advokát. Disciplinárny senát ustálil, že takáto povinnosť nevyplývala advokátovi zo žiadneho v tom čase platného predpisu. Dokonca možno argumentovať aj tým, že v niektorých zákonmi predvídaných prípadoch je nevyhnutné, aby na úspešné dosiahnutie požadovaného cieľa boli predložené originály písomností (napríklad § 175d ods. 3 OSP – založenie originálu závetu do zbierky vyhlásených závetov vedenej na súde, alebo § 175 OSP – zmenkový platobný rozkaz a nevyhnutnosť predloženia originálu zmenky a ďalšie). Disciplinárny senát preto považoval jednoznačne za splnenú povinnosť advokáta starostlivo zaobchádzať s dokladmi, ktoré mu klient zveril aj vtedy, ak tieto doklady advokát použije v rámci predvídaného súdneho konania, alebo iného úradného, zákonom regulovaného, konania, pri ktorom povinnosť opatrovať a chrániť doklady prechádza na tento

6 Predmetom tohto návrhu na začatie disc. konania bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO si ponechal ako odmenu za poskytnutie právnych služieb exekučne vymožený prísudok z tejto zastupovanej veci vo výške 6 619,94 eur, hoci s klientom o tomto nemal písomnú dohodu, pričom v tejto sume sa nachádzala aj suma klientom zaplateného súdneho poplatku. V tejto časti disciplinárneho návrhu II. disciplinárny senát rozhodnutím z 20. apríla 2012, sp. zn. DS II.-122/11:2578/2011 DO podľa § 24 písm. a) DP SAK oslobodil, keďže nebolo preukázané, že sa skutok stal, čo odôvodnil tým, že v AP SAK platnom v čase uzatvorenia zmluvy o právnej pomoci s klientom (r. 2006) neexistovala povinnosť písomnej dohody o nároku advokáta na prisúdenú náhradu trov konania, ale stačilo, ak sa advokát s klientom na tom výslovne dohodol, pričom v danom prípade nebolo tvrdenie DO o existencii takejto výslovnej dohody s klientom žiadnym spôsobom spochybné.

štátny, alebo štátom poverený príslušný orgán/subjekt (napríklad notár – súdny komisár, exekútor, správny orgán atď.). Ničím neodôvodnené rozširovanie zodpovednosti advokáta môže spôsobiť pri výkone advokácie neriešiteľné problémy a konflikty s klientmi, navyše, dochádza zo strany advokátskeho stavu k neprípustnému spochybňovaniu profesionality a zodpovednosti iných justičných, či iných orgánov. Z uvedených dôvodov disciplinárny senát ustálil, že pokiaľ DO preukázateľne pripojil originály rozhodnutí súdov k návrhu na vykonanie exekúcie a následne klienta o tejto skutočnosti aj riadne informoval, nemohol sa takýmto konaním a postupom dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA.

49.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v trestnej veci ako ustanovený obhajca klienta v dobe od ustanovenia za obhajcu do začatia prvého pojednávania vo veci nenavštívi klienta vo väzbe za účelom prejednávania jeho obhajoby z dôvodu krátkosti času a zdravotných problémov, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Nevykonanie návštevy klienta vo väzbe advokátom pred prvým úkonom vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní nemožno paušálne hodnotiť ako porušenie povinností advokáta, ale v každom jednotlivom prípade je nutné posúdiť konkrétne dôvody neuskutočnenia tejto návštevy.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 21. apríla 2012, sp. zn. DS II.-102/11:1845/2011

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 21. apríla 2012, sp. zn. DS II.-102/11:1845/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako ustanovený obhajca klienta vo veci vedenej na okresnom súde nenavštívil klienta vo väzbe v dobe od ustanovenia za obhajcu do začatia prvého pojednávania vo veci konaného dňa 13. 4. 2011, a to za účelom zistenia pokynov klienta o jeho obhajobe a neprerokoval s ním postup obhajoby, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznej komisie SAK zo dňa 4. 11. 2011 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ZoA a v § 5 ods. 2 AP SAK pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát zistil, že DO prevzal opatrenie o svojom ustanovení za obhajcu sťažovateľa zo dňa 1. 3. 2011 týždeň pred nariadeným hlavným pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 13. 4. 2011. V rámci prípravy pojednávania, podľa jeho vyjadrenia nahliadol a naštudoval súdny spis a riadne sa dostavil na hlavné pojednávanie, pred ktorým sa snažil so sťažovateľom prejednať postup na hlavnom pojednávaní, čo sťažovateľ odmietol. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že v tom čase bol po ošetrovaní v dvojtyždňovom liečení, preto nenavštívil obvineného vo väzbe a poukázal na skutočnosť, že bol v poradí už štvrtým advokátom ex offa a jeho klient nemal vôbec záujem o jeho zastupovanie. Disciplinárny senát uveril obhajobe DO, nakoľko z vyjadrení sťažovateľa bola úplne zrejماً jeho výrazná agresivita, neprispôsobivosť, vlastný egocentrizmus a nezáujem o poskytovanie právnej pomoci, pričom sťažovateľ priamo a cielene chcel zaútočiť na svojich advokátov a podriadil tomuto cieľu aj svoje správanie.

Disciplinárny senát sa ďalej zaoberal otázkou, či advokát neuskutočnením návštevy porušil svoje povinnosti advokáta. Je nepochybné, že na poskytnutie riadnej právnej pomoci musí advokát uskutočniť aj návštevu svojho klienta v ústave pre výkon väzby (výkone trestu) a uskutočniť s ním aj poradu, ktorá je nevyhnutnou podmienkou riadnej obhajoby. Na druhej strane je potrebné vyhodnocovať objektívne okolnosti každého prípadu osobitne. Pokiaľ by kritériom tohto hodnotenia bola iba lehota, v ktorej by mal advokát uskutočniť osobnú poradu s obvineným/odsúdeným, ktorý je vo väzbe, či vo výkone trestu odňatia slobody, bolo by nutné hodnotiť aj viacero súvisiacich okolností. Najmä kompletný program advokáta v rámci pracovného aj súkromného života, ale aj vzdialenosť väznice od sídla jeho kancelárie. V danom prípade disciplinárny senát ustálil, že kombinácia relatívne veľmi krátkeho času od prijatia opatrenia o ustanovení za obhajcu sťažovateľa a nariadeným hlavným pojednávaním (7 kalendárnych dní) a komplikácie s jeho zdravotným stavom sú dôvodom, aby neuskutočnenie návštevy a porady s klientom nemohlo byť považované za porušenie povinností advokáta. Pritom ale poukázal aj na skutočnosť, že v rámci svojich možností uskutočnil najdôležitejší úkon riadnej obhajoby, ktorým je naštudovanie trestného spisu.

Disciplinárny senát mal za to, že aj keď sú väzobne riešené veci najzávažnejšími týkajúcimi sa zásahu do osobnej slobody klienta, nemožno ich apriori posudzovať ako veci s absolútnou prednosťou. Advokát má povinnosti aj vo vzťahu k iným klientom a ťažké rozhodovanie o určení prednosti zostane vždy na ňom a ponesie vždy aj osobnú právnu zodpovednosť za rozhodnutie o poradí vybavovania vecí. Ani disciplinárny senát a ani iný orgán SAK nemôže určiť, že sú to práve väzobne stíhané trestné veci, ktoré musia mať absolútnu prednosť. V danom prípade vyhodnotil disciplinárny senát postup advokáta ako plne súladný nielen s advokátskymi predpismi, ale aj s advokátskou etikou v najširšom zmysle slova.

Disciplinárny senát sa v prípade skutku kladeného DO za vinu zameril na hodnotenie postupu advokáta v danom prípade a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Disciplinárny senát sa nemohol stotožniť s názorom Revízejnej komisie SAK, že nenavštívenie klienta vo väzbe/výkone trestu pred prvým úkonom vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní je akýmsi druhom absolútného porušenia povinností advokáta. Ako je vyššie uvedené, v každom jednotlivom prípade je nutné vyhodnocovať viacero priamych aj nepriamych okolností, ktoré môžu ovplyvňovať možnosť splnenia jednej zo základných povinností advokáta. V prejednanom prípade nezistil porušenie povinností advokáta, a preto ho spod návrhu v celom rozsahu oslobodil.

50.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca informuje klienta o termíne pojednávania iba jeden deň pred jeho konaním aj keď o tom mal vedomosť už skôr, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK.

Z hľadiska hodnotenia miery odbornej starostlivosti vynaloženej advokátom v právnej veci, v ktorej ho ako právneho zástupcu ustanovil klientovi súd, nie je podstatné, či bezprostredne po ustanovení za právneho zástupcu kontaktoval najprv advokát klienta alebo naopak, klient advokáta, ale rozhodujúce je, že sa advokát a klient dostali do telefonického kontaktu, ak bol tento z hľadiska charakteru poskytovaných právnych služieb postačujúci.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-42/12:291/2012

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-42/12:291/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK,

tým, že

o nariadení pojednávania na deň 5. 12. 2011 vo veci vedenej na okresnom súde informoval klienta telefonicky iba jeden deň pred konaním tohto pojednávania.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-42/12:291/2012 bol DO advokát zároveň **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, ktorého sa mal dopustiť **tým, že**

1.) po ustanovení za právneho zástupcu klienta uznesením okresného súdu z 29. 4. 2011 svojho klienta žiadnym spôsobom nekontaktoval, pričom klientovi sa až po aktívnej snahe o stretnutie podarilo s advokátom stretnúť dňa 23. 1. 2012,

2.) vec, v ktorej zastupoval klienta, v neznámom čase, na neznámom mieste a neurčeným spôsobom osobne konzultoval so sudcom, ktorý vo veci rozhodoval,

pretože **skutok** uvedený v bode 1.) **nie je disciplinárnym previnením**

a v prípade skutku uvedeného v bode 2.) **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 9. 5. 2012 sa začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi, v ktorom disciplinárny senát dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

V prípade skutku, spočívajúceho v nekontaktovaní klienta DO advokátom disciplinárny senát vychádzal so zhodných tvrdení DO a klienta – sťažovateľa, že kontaktoval DO v máji 2011 po jeho ustanovení za právneho zástupcu vo veci klienta. Keďže uznesenie, ktorým bol DO ustanovený za právneho zástupcu, bolo DO doručené dňa 24. 5. 2011, bolo nepochybné, že sťažovateľ musel kontaktovať DO v priebehu posledného májového týždňa po doručení tohto uznesenia. Vzhľadom na to mal senát za to, že pri natoľko krátkom čase od ustanovenia DO za právneho zástupcu sťažovateľa súdom, nie je podstatné, či DO kontaktoval sťažovateľa alebo sťažovateľ kontaktoval DO. Podstatné je, že DO ako advokát a sťažovateľ ako jeho klient, sa dostali do telefonického kontaktu prakticky bezprostredne po začatí zastupovania vo veci a vec spolu do určitej miery konzultovali.

Disciplinárny senát súhlasil s názorom navrhovateľa, že principiálne platí, že za riadny výkon zastupovania je zodpovedný advokát a nie klient a pokiaľ je aj klient vo veci pasívny, musí advokát v záujme zachovania odbornej starostlivosti uskutočniť všetky potrebné kroky na to, aby boli práva klienta riadne presadzované a chránené. Navrhovateľ však nepreukázal, že by DO nejakým spôsobom uvedený princíp porušil. V konaní nebolo sporné, že vec právneho zastupovania DO prevzal vo finálnom štádiu a jeho úloha pri zastupovaní sťažovateľa bola vymedzená rozhodnutím odvolacieho súdu v tom zmysle, že sa mal sústrediť na prípravu zastupovania a toto viesť výlučne ohľadom výsluchu svedkov. V danom prípade preto nebolo vylúčené, aby pre dostatočné právne zastupovanie sťažovateľa postačoval aj telefonický kontakt. Disciplinárne obvinenému nebolo možné uprieť vynaloženie potrebnej starostlivosti,

ktorú má advokát pri právnom zastupovaní klienta vynaložiť, keďže si našťudoval spis, zastúpil sťažovateľa na súdnych pojednaniach. Správnosť postupu DO pri presadzovaní a hájení záujmov sťažovateľa bola potvrdená v konečnom dôsledku vydaním rozsudku okresného súdu, ktorým bolo návrhu sťažovateľa v plnom rozsahu vyhovie. Pri vynaložení takejto starostlivosti advokátom nie je potom významnou skutočnosť, že sa sťažovateľ stretol s DO až dňa 23. 1. 2012. Z uvedených dôvodov disciplinárny senát posúdil predmetný skutok v tom zmysle, že sa síce stal, avšak nie je disciplinárnym previnením.

Čo sa týka skutku, spočívajúceho v oneskorenom oznámení termínu pojednania DO sťažovateľovi, disciplinárny senát skúmal, kedy bol DO oznámený tento termín pojednania. Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu uviedol, že ho telefonicky kontaktoval sudca s otázkou, či je možné pojednanie uskutočniť 5. 12. 2011, keďže nedopatením súdu nebolo predvolanie na toto pojednanie doručené DO ani sťažovateľovi, pričom DO na pojednaní spresnil, že o termíne pojednania sa dozvedel v týždni pred dňom 2. 12. 2011, kedy nahliadol súdny spis, a o tomto pojednaní informoval sťažovateľa 4. 12. 2011.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že nebolo v súlade s princípom ochrany a presadzovania práv a záujmov sťažovateľa, aby sa od DO dozvedel o súdnom pojednaní iba jeden deň pred jeho konaním, a to ešte v nedeľu. Ak DO získal vedomosť o súdnom pojednaní, nariadenom na deň 5. 12. 2011, ktorý pripadol na pondelok, v týždni pred dňom 2. 12. 2011 mal informovať sťažovateľa o tomto termíne pojednania skôr, t. j. v čase, kedy sa to dozvedel; najneskôr však v piatok 2. 12. 2012. Je výsostným právom účastníka konania zúčastniť sa na súdnom pojednaní a v tomto smere je povinnosťou advokáta informovať svojho klienta, ktorý je účastníkom konania, o nariadenom termíne pojednania, ak o ňom advokát získal vedomosť. Advokát nemôže dopredu predpokladať alebo usudzovať, či jeho klient bude alebo nebude chcieť byť prítomný na súdnom pojednaní. Za tým účelom musí advokát klienta o termíne pojednania včas informovať a opýtať sa ho na jeho účasť na súdnom pojednaní, resp. prebrať s klientom, či je jeho účasť na súdnom pojednaní potrebná alebo nie. Advokát tiež nemôže bez ďalšieho neskorym informovaním klienta o termíne súdneho pojednania zúžiť, ak nie dokonca vylúčiť právo klienta na účasť na súdnom pojednaní. Disciplinárny senát vzal do úvahy, že sťažovateľ pracuje ako učiteľ, bolo preňho vybavenie si voľna na dané pojednanie v tejto situácii priam nemožné, pričom keby sa o termíne pojednania dozvedel ešte v piatok 2. 12. 2011, bolo teoreticky ešte v jeho možnostiach požiadať nadriadeného o uvoľnenie z práce.

Informovanie sťažovateľa o termíne pojednania v nedeľu pred predmetným súdnym pojednaním nebolo preto zo strany DO svedomitým konaním a postupom s odbornou starostlivosťou podľa § 18 ods. 2 ZoA, ale porušením predmetnej povinnosti advokáta. Táto svedomitosť a starostlivosť mala byť zo strany DO vynaložená bez ohľadu na to, že išlo o zastupovanie vo veci, v ktorej bola ustanovená sťažovateľovi súdom (§ 5 ods. 2 AP SAK).

Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát postupoval podľa 56 ods. 5 ZoA. Disciplinárny senát mal za to, že vzhľadom na osobu DO a skutočnosť, že ide o prvé disciplinárne konanie voči nemu, postačuje prerokovanie disciplinárneho previnenia na jeho nápravu. Charakter porušenej povinnosti nedosiahol vysokú intenzitu. Sťažovateľa na súdnom pojednaní zastúpil, DO čím boli jeho záujmy do určitej miery chránené, pričom výsledok zastupovania bol pre sťažovateľa pozitívny, takže zásluhu na tomto výsledku do veľkej miery má i kvalita právneho zastupovania práve DO.

Vo vzťahu k poslednému skutku disciplinárny senát vychádzal z vysvetlenia DO ohľadom obsahu jeho rozhovoru so sudcom, z ktorého vyplynulo, že ich telefonický rozhovor sa týkal výlučne dojednávania vhodného termínu pojednania, pričom vec spolu skutkovo ani právne

nekonzultovali. I napriek „kontradiktórnosti“ disciplinárneho konania, navrhovateľ nenavhol taký dôkaz, ktorého vykonaním by sa preukázal opak, t. j. vyvrátilo by sa DO, týkajúce sa „konzultácie so sudcom“. Disciplinárny senát preto vychádzal z tvrdení a vyjadrení DO. a z uvedeného dôvodu vyhodnotil, že sa skutok „konzultácie so sudcom“ v tom ponímaní (negatívnom), v akom ho predstavuje navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania nestal. Nebolo dokázané, že by DO vecne, či právne konzultoval so sudcom vec, ale iba otázku svojej účasti na nariadenom pojednávaní na deň 5. 12. 2012. Preto senát jednomyselne prijal obhajobu DO a ohľadom predmetného skutku postupoval v zmysle § 24 písm. a) DP SAK a DO za tento skutok oslobodil.

51.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca klienta po jeho vzatí do väzby počas celej doby zastupovania, počas ktorej sa v trestnej veci konalo viacero pojednávaní, vykoná za účelom prejednávania obhajoby len jednu návštevu klienta, a to až po vykonaní prvého pojednávania vo veci, ktoré sa uskutočnilo s dostatočným časovým odstupom od ustanovenia advokáta za obhajcu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK.

Za účelom zabezpečenia riadnej a účelnej obhajoby v trestnom konaní je nevyhnutné, aby advokát navštívil klienta vo výkone väzby spravidla už pred prvým pojednávaním vo veci, v ktorej klienta zastupuje, inak vznikajú pochybnosti, či advokát môže dostatočne dobre viesť obhajobu na prvom pojednávaní a využívať všetky potrebné prostriedky na ochranu práv klienta.

Počet návštev advokáta u klienta vo výkone väzby, resp. ich frekvenciu počas trestného konania nie je možné paušalizovať, avšak počet návštev musí byť dostatočný na to, aby bola zabezpečená ochrana záujmov zastúpeného klienta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 28. januára 2013, sp. zn. DS II.-167/1701/2012

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 28. januára 2013, sp. zn. DS II.-167/1701/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK,

tým, že

obžalovaného klienta – sťažovateľa, ktorému bol uznesením okresného súdu zo dňa 4. 8. 2011 ustanovený za ex offio obhajcu, po jeho vzatí do väzby 8. 7. 2011, napriek tomu, že v trestnej veci sa konalo päť pojednávaní, navštívil v ústave na výkon väzby len jedenkrát, a to až po vykonaní prvého pojednávania vo veci samej,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznej komisie SAK zo dňa 31. 10. 2012 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení uviedol, že sťažnosť považuje za nedôvodnú, keďže obhajobu klienta viedol riadne a v súlade s povinnosťami advokáta. Ďalej uviedol, že vykonal jednu návštevu klienta vo väzbe, počas ktorej prerokoval s klientom všetky aspekty obhajoby a dohodol sa s ním na postupe, pričom s ohľadom na frekvenciu pojednávania a skutočnosť, že počas nich komunikoval s klientom, nepovažoval za potrebné vykonať ďalšiu jeho návštevu.

Na disciplinárnom pojednávaní DO pripustil, že nebolo celkom správne, že obžalovaného pred prvým pojednávaním nenavštívil, ale nenašiel priestor na jeho návštevu aj z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti, a preto na prvom pojednávaní požiadal o jeho odročenie, avšak tejto jeho žiadosti nebolo vyhovené. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že tvrdenie sťažovateľa, že mu mal prisľúbiť návštevu v odvolacej lehote, nebolo celkom pravdivé, keďže sťažovateľ ponechal potrebu vykonania návštevy na jeho úvahe, keď mu výslovne povedal, aby urobil ako chce. Poukázal tiež na to, že v tamom ústave na výkon väzby býva aj trikrát do mesiaca, preto ak by ďalšia návšteva bola skutočne potrebná, klienta by navštívil, avšak ak taká potreba nie je, klientov v záujme zachovania účelnosti a hospodárnosti úkonov zásadne nenavštevuje. Na doplňujúcu otázku, ako spracoval dôvody odvolania bez návštevy klienta, uviedol, že vec natoľko poznal, že vedel, aké dôvody má v odvolaní použiť a neočakával, že by mu sťažovateľ uviedol nejaké nové dôvody, resp. dôkazy, než aké už boli uvedené na hlavnom pojednávaní. V rámci záverečnej reči DO uviedol, že skutok, tak ako mu je kladený za vinu, nie je disciplinárnym previnením, preto žiadal, aby bol spod návrhu v celom rozsahu oslobodený.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný stav veci:

Uznesením okresného súdu zo 4. 8. 2011 bol DO ustanovený za obhajcu obžalovanému klientovi, pričom toto uznesenie mu bolo doručené dňa 24. 8. 2011. Prvé hlavné pojednávanie vo veci sa konalo dňa 13. 10. 2011; zo zápisnice z tohto pojednávania vyplynulo, že DO žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu predchádzajúcej práceneschopnosti. Zároveň súd prijal vyhlásenie sťažovateľa o vine k bodom 2., 3. a 4. obžaloby. Následne DO navštívil sťažovateľa vo väzbe dňa 2. 11. 2011. Ďalšie pojednávania sa konali v dňoch 10. 11. 2011, 7. 2. 2012, 10. 4. 2012 a 12. 4. 2012. Na hlavnom pojednávaní dňa 12. 4. 2012 bol vynesovaný rozsudok, ktorým bol sťažovateľ odsúdený na trest odňatia slobody, pričom proti tomuto rozsudku sa sťažovateľ priamo na pojednávaní odvolal čo do viny aj trestu. Dňa 18. 5. 2012 DO pripravil odôvodnenie odvolania v predmetnej veci, adresované príslušnému okresnému súdu.

Disciplinárny senát mal za to, že časové rozpätie medzi doručením uznesenia o ustanovení za obhajcu DO a prvým pojednávaním v predmetnej veci aj za predpokladu dočasnej pracovnej neschopnosti DO v trvaní troch týždňov mu poskytovalo dostatočný časový priestor na vykonanie návštevy klienta vo väzbe pred prvým pojednávaním, pričom DO mal z dôvodu tvrdenej práceneschopnosti možnosť požiadať o odročenie pojednávania v dostatočnom časovom predstihu tak, aby mohlo byť odročené na iný termín.

Disciplinárny senát zastával názor, že za účelom zabezpečenia riadnej a účelnej obhajoby v trestnom konaní je nevyhnutné, aby spravidla advokát navštívil klienta vo výkone väzby už pred prvým pojednávaním vo veci, v ktorej klienta zastupuje. Inak vznikajú pochybnosti, či advokát môže dostatočne dobre viesť obhajobu na prvom pojednávaní, využívať všetky potrebné prostriedky na ochranu práv klienta. Ak advokát neprerokuje s klientom vedenie obhajoby pred prvým pojednávaním, nemusí vedieť dostatočne dobre zväziť a vziať do úvahy všetky okolnosti prípadu, nakoľko nepozná do podrobností stanovisko klienta v predmetnej veci; je práve účelom návštevy klienta pred prvým pojednávaním, aby klient advokátovi vec vysvetlil a objasnil z jeho „uhla pohľadu“, uviedol všetky podrobnosti a okolnosti, týkajúce sa zastupovanej veci. Až na základe takto vykonaného stretnutia môže advokát vec vyhodnotiť komplexne a odporučiť klientovi postup vedenia obhajoby; takisto bude advokát už na prvom

pojednávaniu vedieť navrhnuť príslušné dôkazné prostriedky, resp. prípadne spochybňovať spáchanie skutkov, uvedených v obžalobe, ktoré sa klientovi kladú za vinu.

V danom prípade DO sám uznal, že nebol na hlavné pojednávanie, konané dňa 13. 10. 2011 pripravený a v dôsledku toho požiadal o jeho odročenie. Ak by pred týmto pojednávaním navštívil sťažovateľa vo výkone väzby a vec s ním prebral, je možné predpokladať, že by bol vo veci zorientovaný, čo mohlo vyústiť v efektívnejšiu obhajobu klienta. Senát pritom nehodnotil, či DO zastupoval sťažovateľa v súdnom konaní dostatočne efektívne a kvalitne; spôsob vedenia obhajoby sťažovateľa nebol predmetom tohto disciplinárneho konania a do veľkej miery môže byť ovplyvnený subjektívnym názorom advokáta a jeho klienta. V tomto smere senát považoval postup DO za nesúladný s advokátskymi predpismi.

Disciplinárny senát sa ďalej zaoberal otázkou, či samotné vykonanie len jednej návštevy klienta počas jeho zastupovania DO možno hodnotiť ako disciplinárne previnenie. Senát sa nestotožnil s názorom navrhovateľa uvedeným v disciplinárnom návrhu, že „s prihliadnutím na početnosť súdnych pojednávaní, v záujme riadneho zabezpečenia obhajoby sťažovateľa, bolo povinnosťou advokáta navštíviť sťažovateľa aspoň raz za tri mesiace od prevzatia obhajoby“. Počet návštev advokáta u klienta vo výkone väzby, resp. frekvenciu týchto návštev počas trestného konania a časový rozstup medzi jednotlivými návštevami nie je možné paušalizovať, t. j. určovať minimálny počet takýchto návštev. Každé trestné konanie (nevynímajúc trestné konania, vedené proti obžalovaným, ktorí sú stíhaní väzobne) je osobité, má svoje znaky a pokiaľ sa samotný klient nedožaduje návštevy advokáta vo výkone väzby, potrebu vykonania návštev čo do ich frekvencie, zvažuje samotný advokát, s prihliadnutím na potreby klienta a v závislosti od vývoja trestného konania. Advokát, ako osoba odborne erudovaná v zastupovaní klientov v trestnom konaní, nesie zodpovednosť za svoje úkony pri zastupovaní klienta, takže uňho vyvstáva potreba starostlivo zväžiť pri každej jednotlivej zastupovanej veci, aká je potreba vykonania návštev klienta vo väzbe, za účelom zvolenia čo najefektívnejšej obhajoby.

Na strane druhej však disciplinárny senát vyslovil názor, že jedna návšteva sťažovateľa vo väzbe, vykonaná DO počas cca ôsmich mesiacov zastupovania sťažovateľa v prvostupňovom konaní, keď prebehlo päť pojednávaní vo veci, je skutočne nedostatočná z hľadiska ochrany záujmov zastúpeného klienta. Senát vyhodnotil ako pravdivé tvrdenie sťažovateľa, že „sám nevedel ako sa odvolať“. Sťažovateľ je právny laik, svoje práva v trestnom konaní poznať nemusí a práve z tohto dôvodu má ustanoveného advokáta za obhajcu, ktorý ho má o tejto možnosti (odvolať sa proti rozsudku priamo na hlavnom pojednávaní) poučiť, poučiť ho o následkoch takéhoto kroku, prípadne o ďalších možnostiach, ktoré obžalovaný klient má v prípade vynesenia rozsudku, ktorým je klient uznaný za vinného zo spáchania trestného činu a uložený trest. Zjavne však DO takto nepostupoval, t. j. nepoučil sťažovateľa o spomenutých právach; na takéto poučenie mohla slúžiť práve návšteva sťažovateľa vo výkone väzby, pred vynesením rozsudku, na ktorej mohol DO prebrať s obvineným možnosti, ktoré prichádzajú do úvahy, pokiaľ ide o nadchádzajúce rozhodnutie súdu a navrhnuť resp. odporučiť mu ďalší postup pre prípad nastania niektorej z predmetných možností.

Disciplinárny senát nesúhlasil s argumentáciou DO, týkajúcou sa odôvodnenia odvolania proti odsudzujúcemu rozsudku, keďže ani domnienka advokáta o znalosti veci nemôže byť sama o sebe dôvodom, aby advokát postupoval procesne úplne samostatne, bez zistenia skutočného stanoviska a požiadaviek vlastného klienta. Advokát musí veľmi starostlivo zvažovať všetky okolnosti, ktoré môžu prispieť k ochrane záujmov klienta, k jeho účelnej obhajobe (v trestnom konaní) a tiež musí konať tak, aby mohol vylúčiť zanedbanie akejkoľvek záležitosti, ktorá by mohla jeho klientovi pomôcť v trestnom konaní. Pokiaľ ide o odôvodnenie odvolania proti odsudzujúcemu rozsudku, túto povinnosť môže advokát splniť jedine tým spôsobom, že s klientom buď vopred osobne podrobne prerokuje dôvody odvolania, alebo po písomnom

vypracovaní dôvodov odvolania, tieto dá klientovi skontrolovať, doplniť, či zmeniť, aby sa vylúčila akákoľvek pochybnosť o tom, aký má klient na advokátom vypracované odôvodnenie odvolania názor a či s ním súhlasí. Samozrejme, pokiaľ by sa klient dožadovo uvedenia dôvodov, či skutočností, ktoré by mohli byť v rozpore s platným právnym poriadkom, alebo by mohli klientovi akokoľvek uškodiť, alebo priťažovať, mal by advokát klienta výslovne na takéto skutočnosti upozorniť a prípadne aj odmietnuť vykonanie takéhoto úkonu. Na tento účel slúži práve návšteva klienta vo výkone väzby/prípadne porada s klientom, ak je na slobode, ktorú nepochybne mal DO vykonať pred odoslaním odôvodnenia odvolania súdu – jedine týmto postupom by vylúčil akúkoľvek pochybnosť klienta o správnosti a úplnosti podaného odôvodnenia odvolania. DO však návštevu sťažovateľa za týmto účelom, čím sa len jedna návšteva klienta vo väzbe počas celého jeho zastupovania skutočne musí vyhodnotiť ako nepostačujúca a takýto postup advokáta sa tým dostáva do rozporu s advokátskymi predpismi, pričom nič na tom nemení ani prípadný dohovor DO so sťažovateľom ohľadom potreby vykonania návštevy, ktorého skutočný obsah nebolo možné dokázať.

Disciplinárny senát uzavrel, že DO nie celkom dostatočne chránil a presadzoval záujmy sťažovateľa (resp. ich ani nemohol objektívne spoznať), keďže ho v ústave na výkon väzby navštívil iba jedenkrát, a to až po prvom pojednávaní v zastupovanej veci. Senát opakovane podotkol, že nie je v súlade so záujmami klienta, aby ho advokát navštívil vo výkone väzby až po prvom pojednávaní; záujmom klienta je nepochybne taká prvá návšteva, ktorá sa uskutoční pred prvým pojednávaním, za účelom prerokovania veci s klientom, dohodnutia stratégie a taktiky obhajoby, čím sa zabezpečí dostatočná príprava advokáta na obhajobu, a nakoniec aj klienta (sťažovateľa) na prvé pojednávanie. Takisto nie je v súlade so záujmami klienta, aby ho advokát počas cca osemmesačného zastupovania, počas ktorého prebehne päť pojednávaní, navštívil vo výkone väzby iba jediný raz, t. j. nenavštívil ho následne za účelom poučenia o alternatívach vývoja trestnej veci v rámci súdneho konania a tiež za účelom prerokovania dôvodov odvolania s klientom, či následnej kontroly (zo strany sťažovateľa) písomne pripraveného odôvodnenia odvolania disciplinárne obvineným. V predmetných nedostatkoch postupu DO videl disciplinárny senát porušenie § 18 ods. ZoA.

Postup DO v danej veci však možno vyhodnotiť (striktno ohľadom skutku, za ktorý bol uznaný za vinného) ako nesvedomitý a nie dostatočne starostlivý. Skúsený advokát, akým DO bezpochyby je, by konal svedomito a starostlivo výlučne v prípade, ak by objektívnu potrebu prerokovania obhajoby sťažovateľa po doručení uznesenia o ustanovení za advokáta „ex offio“, pretavil v návštevu klienta ešte pred prvým pojednávaním v zastupovanej veci. Z jeho strany nebolo po odbornej stránke dostatočne starostlivé ani to, že neprebral so sťažovateľom dôvody odvolania pred ich zaslaním na súd, a to či už pred ich prípravou, alebo následne po ich vypracovaní. Z takto neprejavenej odbornej starostlivosti a svedomitosti, disciplinárny senát vyvodil porušenie § 18 ods. 2 ZoA. Nakoľko šlo o vec, v ktorej bol DO ustanovený na zastupovanie súdom, nedostatkom odbornej starostlivosti a svedomitosti došlo z jeho strany tiež k porušeniu § 5 ods. 2 AP SAK.

Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát postupoval podľa 56 ods. 2 písm. a) ZoA a uložil DO disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie. Disciplinárny senát mal za to, že vzhľadom na osobu DO, u ktorého išlo o prvú sťažnosť na jeho osobu a prvé disciplinárne konanie voči nemu, je potrebné akcentovať skôr na preventívnu a výchovnú stránku disciplinárneho konania, než na jeho sankčnú stránku. Senát sa domnieval, že existuje relatívne vysoký predpoklad toho, že DO pochopil, aký význam malo disciplinárne konanie voči nemu, čoho sa dopustil a aký následok mohlo mať opomenutie jeho povinností pri zastupovaní sťažovateľa. Senát tiež vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy tú skutočnosť, že DO sa pri zastupovaní sťažovateľa riadne zúčastnil všetkých pojednávaní v zastupovanej

veci (zastupovanie sťažovateľa teda bolo vždy zabezpečené), na súdnych pojednávaniach vystupoval na obhajobu práv klienta, sťažovateľ sa k spáchaniu troch zo štyroch skutkov, z ktorých bol obžalovaný, dobrovoľne priznal a predmetom dokazovania teda bol iba jeden skutok, kladený mu za vinu; možno teda predpokladať, že DO poznal zastupovanú vec pomerne komplexne a postupoval, s výnimkou konania, ktoré mu je kladené za vinu, v záujme svojho klienta.

52.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta obžalovaného v trestnej veci doručí konajúcemu súdu oznámenie o vypovedaní plnej moci dva dni pred termínom hlavného pojednávania, bez toho, aby preukázal doručenie vypovedania plnej moci samotnému klientovi a následne sa nezúčastní na tomto hlavnom pojednávaní, ktoré svojou neúčastou zmarí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 3 a § 22 ods. 5 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-93/11:1627/11

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-93/11:1627/11 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 3 a § 22 ods. 5 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klienta – obžalovaného v konaní vedenom na krajskom súde doručil dňa 4. 4. 2011 o 14.00 hod. na krajský súd oznámenie o vypovedaní plnej moci klientovi, bez toho, aby preukázal doručenie vypovedania plnej moci samotnému klientovi a následne sa nezúčastnil na pojednávaní vo veci na deň 6. 4. 2011, ktoré svojou neúčastou zmaril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **800 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia SAK dňa 12. 9. 2011 podala disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania⁷ proti DO advokátovi. V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že DO prevzal zastupovanie klienta – obžalovaného v trestnej veci vedenej na krajskom súde, pričom hlavné pojednávanie v tejto veci bolo už dňa 2. 2. 2011 nariadené na deň 6. 4. 2011. Dňa 4. 4. 2011 o 14:00 hod. DO doručil krajskému súdu oznámenie o vypovedaní plnej moci klientovi, avšak klient na pojednávaní uviedol, že toto vypovedanie neprevzal a nebol o ňom vyzumený. Podľa názoru navrhovateľa DO bol povinný sa na hlavnom pojednávaní zúčastniť a svojou neúčastou pojednávanie zmaril.

⁷ Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, ktorého sa mal dopustiť DO tým, že ako právny zástupca klienta – obžalovaného v konaní vedenom na krajskom súde nevypovedal klientovi plnomocnenstvo zákonným spôsobom, ale ho vypovedal bez uvedenia a preukázania dôvodu a ústne, čím mal porušiť § 22 ods. 1 až 3 ZoA. Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-93/11:1627/11 bolo konanie v časti návrhu pre tento skutok zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu v tejto časti v súlade s § 13 písm. a) DP SAK.

Disciplinárne obvinený sa k podanému návrhu nevyjadril, ale vyjadril sa k sťažnosti podaním zo dňa 16. 5. 2011, v ktorom poukázal na skutočnosť, že sa prípadu venoval s odbornou starostlivosťou od júna 2009. Pri konzultácií ho klient dôrazne žiadal, aby uskutočnil právne úkony nezlučiteľné s výkonom advokátskej praxe. Ďalej uviedol, že klient mu dlhodobo neposkytoval primeraný preddavok na odmenu, a to napriek opakovaným príslubom. Z týchto dôvodov DO pristúpil k vypovedaniu plnej moci a túto skutočnosť oznámil klientovi aj telefonicky, pričom klient následne DO kontaktoval a uviedol, že ho na pojednávaní dňa 6. 4. 2011 bude zastupovať iný advokát. Na pojednávaní konanom dňa 16. 11. 2011 DO zotrval na svojom stanovisku vo vyššie uvedenom vyjadrení, uznal svoje pochybenie, ktoré oľutoval a zároveň senát požiadala o zmiernenie výšky navrhovanej peňažnej pokuty aj z dôvodu, že klient mu dosiaľ za poskytnuté právne služby nezaplatil.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárny senát mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia, mal preukázané, že klientovi DO vypovedanie plnej moci doručené nebolo, o čom svedčí aj jeho vyjadrenie na hlavnom pojednávaní dňa 6. 4. 2011, kde uviedol, že vypovedanie plnej moci neprevzal a ani mu nebolo oznámené telefonicky, ako to tvrdil DO. Rovnako skutočnosti, ktoré DO uviedol vo vypovedaní plnej moci, neboli známe ani konajúcemu krajskému súdu. Disciplinárne obvinený bol povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a zúčastniť sa na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 6. 4. 2011.

Disciplinárny senát uzavrel, že pokiaľ došlo k narušeniu dôvery medzi DO a jeho klientom tým, že klient dlhodobo požadoval od advokáta, aby konal v súlade s jeho pokynmi, ktoré boli v rozpore s predpismi SAK, resp. so všeobecne záväznými právnymi predpismi, mal možnosť odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v dostatočnom časovom predstihu.

Pokiaľ DO poukázal na skutočnosť, že dôvodom na vypovedanie plnej moci klientovi malo byť aj nezaplatenie primeraného preddavku, v disciplinárnom konaní nebola preukázaná skutočnosť, aby v súlade s § 22 ods. 3 ZoA DO klienta písomne vyzval na zaplatenie preddavku na odmenu za poskytovanie právnych služieb ako základná podmienka odstúpenia od zmluvy.

Disciplinárny senát uzavrel, že ak by aj došlo k platnému a účinnému vypovedaniu plnej moci pred dňom 6. 4. 2011, bol DO v súlade s § 22 ods. 5 zákona o advokácii povinný v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony, a teda zúčastniť sa na pojednávaní a presadzovať záujmy klienta.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sa senát riadil § 56 ods. 3 ZoA v spojení s § 25 ods. 2 DP SAK. Senát zohľadnil aj skutočnosť, že disciplinárne obvinený sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval. Na druhej strane disciplinárny senát pri určovaní výšky peňažnej pokuty zobral do úvahy, že DO bol už dvakrát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, pričom v prvom prípade bolo upustené od potrestania a v druhom prípade mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 400 eur. S ohľadom na to senát zvolil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške dvojnásobku peňažnej pokuty za predchádzajúce disciplinárne previnenie.

53.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme právne zastúpenie jedného klienta v súdnom spore proti jeho druhému klientovi ako žalovanému, a po skončení zastupovania tohto druhého klienta aj v súdnom spore, ktorý sa priamo týka práv a záujmov druhého klienta, o ktorých získal informácie počas zastupovania tohto klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia

podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d) ZoA.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-123/11:2221/2011

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-123/11:2221/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) ZoA,

tým, že

1.) prevzal právne zastúpenie A. B. v spore vedenom na okresnom súde o určenie neplatnosti časti zmluvy o výkone práva poľovníctva proti svojmu klientovi pozemkovému spoločenstvu C., ktoré bolo v čase prevzatia zastúpenia klientom advokáta na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb zo dňa 3. 1. 2009,

2.) prevzal právne zastúpenie A. B. dňa 15. 7. 2011 v spore proti odporcovi lesnému úradu na okresnom súde o určenie neplatnosti rozhodnutia lesného úradu zo dňa 3. 10. 1994, ktorým bol uznaný poľovný revír napriek tomu, že väčšinovým vlastníkom poľovných pozemkov v tomto revíri je bývalý klient advokáta pozemkové spoločenstvo C.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **654,40 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 2. 12. 2011 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa so spisom a prednesmi účastníkov konania disciplinárny senát zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený advokát zastupoval klienta A. B. na základe jeho žiadosti, aby prevzal právne zastúpenie o určenie neplatnosti časti právneho úkonu zmluvy o výkone nájmu práv a výkonu poľovníctva zo dňa 27. 10. 2004, a to na základe poverenia predsedníctva pozemkového spoločenstva C., ktoré tvorilo päť členov a ktorého predsedom bol pán A. B. . Dôvodom podania tejto žaloby bolo rozhodnutie krajského súdu o neplatnosti valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva C. zo dňa 13. 2. 2005. Dôvodom podania žaloby bola aj tá skutočnosť, že príslušný lesný úrad nechcel rešpektovať rozhodnutie krajského súdu o vyslovení neplatnosti valného zhromaždenia zo dňa 13. 2. 2005.

Disciplinárne obvinený uviedol, že zastupoval klienta A. B. ako fyzickú osobu v oboch prípadoch s tým, že klienta sa ako predseda pozemkového spoločenstva C. pokúšal takýmto spôsobom riešiť uvedený právny stav, ktorý v tom čase nastal. Taktiež priznal, že v predmetnom spore nezastupoval pozemkové spoločenstvo C. a to aj napriek tomu, že v tom čase mal podpísanú platnú zmluvu o poskytovaní právnej pomoci a touto otázkou sa v tom čase ani nezaoberal.

Disciplinárny senát vyhodnotil skutkový stav a právne ho posúdil tak, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia. Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že DO prevzal právne zastúpenie klienta A. B. a v jeho mene ako navrhovateľa podal návrh na začatie konania proti pozemkovému spoločenstvu C. ako odporcovi a proti lesnému úradu aj napriek tomu, že mal s pozemkovým spoločenstvom C., uzatvorenú zmluvu o poskytovaní

právnych služieb, na základe ktorej mu mal poskytovať právne služby, pričom mu za tieto služby bola vyplatená odmena.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát zohľadnil osobu DO, ktorý sa podľa záznamov vedených SAK doteraz dopustil troch disciplinárnych previnení a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy, t. j. 654,40 eur.

54.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme generálne právne zastúpenie klienta vo všetkých súdnych sporoch, vrátane právnej veci proti procesnoprávnemu nástupcovi bývalého klienta, týkajúcej sa práv a povinností z právneho vzťahu vzniknutého v čase zastupovania bývalého klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d) ZoA.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-103/11:1884/2011

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 6. marca 2012, sp. zn. DS III.-103/11:1884/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) ZoA,

tým, že

dňa 18. 5. 2010 prevzal generálne právne zastúpenie obchodnej spoločnosti A. na jej zastupovanie v súvislosti s akýmkoľvek súdnymi spormi, pričom okresnému súdu oznámil dňa 26. 1. 2011, že sa stal právnym zástupcom tejto spoločnosti ako žalobcu a procesnoprávnemu nástupcu spoločnosti B., s. r. o. a tak ju zastupoval v konaní pred týmto súdom proti žalovanej spoločnosti C., s. r. o., ktorá bola v tomto spore procesnoprávnou nástupkyňou p. C. D., hoci tento bol jeho klientom na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 31. 12. 2004 až do 29. 7. 2009 a predmet konania sa týkal práv a povinností z právneho vzťahu vzniknutého v čase zastupovania oboch klientov, právnych predchodcov účastníkov konania.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 4. 11. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania pripustil, že v čase zastupovania spoločnosti A., t. z. dňa 21. 1. 2011, sa mal podrobne oboznámiť s prípadom a zvážiť odmietnutie zastupovania spoločnosti A. Dňa 3. 3. 2011 po tom, čo súd žiadal od neho informácie, ktoré získal v súvislosti s realizáciou projektu týkajúceho sa jeho predchádzajúceho klienta, odmietol tieto informácie poskytnúť a bezodkladne pristúpil k ukončeniu zastupovania spoločnosti A. v konaní vedenom proti sťažovateľovi. Uvedená situácia DO mrzí a svoj postup dodatočne napravil, pričom sťažovateľovi nemala vzniknúť žiadna ujma.

Disciplinárny senát vykonal vo veci pojednávanie dňa 6. 3. 2012, na ktoré sa DO riadne dostavil, pričom zotrval na svojom písomnom vyjadrení a zároveň v zmysle § 57 ods. 7 ZoA s poukazom na § 333 ods. 3 v spojení s § 257 ods. 5 TP urobil vyhlásenie o vine, ktoré disciplinárny senát prijal a zároveň uzavrel, že s ohľadom na to nie je potrebné vo veci vykonať dokazovanie a bolo nepochybne preukázané, že DO sa dopustil skutku, ktorý je disciplinárnym previnením.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát zohľadnil predovšetkým závažnosť previnenia a súvisiace okolnosti, a preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 5 ZoA.

55.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po doručení rozhodnutia ÚS SR o neprijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie zašle toto rozhodnutie klientovi oneskorene až po viac ako ôsmich mesiacoch od jeho doručenia a po uplynutí šesťmesačnej lehoty na podanie sťažnosti na ESLP, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Z § 56 ods. 2 písm. c) ZoA nemožno vyvodiť záver o povinnosti stanoviť výšku peňažnej pokuty len v celých násobkoch minimálnej mzdy, pričom pri určení výšky tejto minimálnej mzdy je potrebné vychádzať z jej výšky v čase, v ktorom došlo k disciplinárnemu previneniu, nie z jej výšky v čase rozhodovania disciplinárneho senátu.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 21. novembra 2012, sp. zn. DS III.-63/12:1414/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 21. novembra 2012, sp. zn. DS III.-63/12:1414/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca klienta uznesenie ÚS SR zo dňa 6. 4. 2011, ktoré mu bolo doručené dňa 6. 5. 2011, zaslal klientovi až 9. 2. 2012 a opakovane 14. 5. 2012,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **150 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podala dňa 3. 8. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Podaniu návrhu predchádzala sťažnosť – klienta advokáta, v ktorej namietal nízku kvalitu právnych služieb, poskytnutých DO advokátom, nakoľko sťažnosť podaná ÚS SR nebola prijatá na ďalšie konanie. Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že jeho advokát sa v odvolacom konaní písomne nevyjadril, na pojednávanie prišiel neskoro a sťažnosť na ÚS SR podal neskoro. V písomných vyjadreniach k sťažnosti advokát popísal okolnosti zastupovania sťažovateľa. Na základe týchto skutočností následne navrhovateľ z pôvodne širšie koncipovanej sťažnosti v návrhu na začatie disciplinárneho konania vyvodil disciplinárnu zodpovednosť advokáta z dôvodu oneskoreného doručovania uznesenia ÚS SR.

Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že sťažovateľ bol od počiatku právneho zastupovania informovaný o všetkých úkonoch právnej služby, ktoré boli s ním konzultované a odobrené, a to na základe dohody ústnou formou. Ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že periodicita úkonov vo väzbe bola častá, priemerne jedenkrát týždenne, kedy bol klient informovaný o stave konania a o ďalšom postupe. Vo vzťahu k zastupovaniu pred ÚS SR uviedol, že vypovedanie plných mocí na zastupovanie pred ÚS SR mu bolo doručené 4. 10. 2011 a od uvedeného dňa v predmetnej veci neuskutočnil žiadne úkony ani s ním ÚS SR nekonal. Disciplinárne obvinený ďalej poukázal na to, že sťažovateľ si podľa jeho vedomostí zabezpečil zastupovanie iným advokátom. Zároveň uviedol, že nie je pravda, že by o druhom (v čase vypovedania plnej moci) ešte neuskutočnenom konaní na ÚS SR neinformoval, čo by malo vyplývať z jeho listu, v prílohe ktorého zaslal sťažovateľovi kópiu rozhodnutia, ten však na jeho list nereagoval a odmietal aj telefonickú komunikáciu. Na svoju obhajobu DO vo vyjadrení poukázal aj na to, že uznesenie ÚS SR zo dňa 6. 4. 2011 nie je písomnosťou v zmysle § 6 AP SAK, nakoľko s prihliadnutím na povahu rozhodnutia z neho pre klienta nevyplývajú žiadne práva a ani povinnosti a rozhodnutie bolo sťažovateľovi odoslané pár dní po tom, čo ho vo večerných hodinách kontaktoval a oznámil mu, kam mu má byť predmetné rozhodnutie doručené.

Disciplinárny senát vo veci vykonal pojednávanie dňa 21. 11. 2012, na ktoré sa dostavili DO advokát, sťažovateľ a zástupca navrhovateľa. Disciplinárne obvinený zotrval na svojich doterajších tvrdeniach a uviedol, že predmetné rozhodnutie ÚS SR mu bolo doručené v máji a sťažovateľovi ho poslal vo februári obyčajnou poštou. Oneskorené zaslanie predmetného uznesenia sťažovateľovi odôvodnil tým, že nevedel, na akú adresu ho má poslať, pretože v čase doručovania nevedel, na akej adrese sa zdržiava. Na doplňujúcu otázku, prečo toto rozhodnutie nebolo sťažovateľovi zaslané na posledne známu adresu alebo do väzby, DO nevedel odpovedať, pričom zároveň uviedol, že mal vedomosť o tom, že sťažovateľ už nie je vo väzbe a očakával, že ho bude kontaktovať, čo mu mal uviesť pri náhodnom stretnutí na súde v júni 2011.

Sťažovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že očakával, že mu rozhodnutia bude advokát doručovať na adresu, ktorú uviedol, a zdôraznil, že poštu preberal buď on alebo jeho priateľka, ktorá mala plnú moc na preberanie pošty. Uviedol, že je možné, že sa na súde s advokátom stretol, ale nepamätá sa na to a určite tam s ním nekomunikoval.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že uznesenie ÚS SR zo dňa 6. 4. 2011 zaslal DO sťažovateľovi oneskorene. S argumentáciou DO advokáta, že z predmetného uznesenia ÚS SR nevyplývali sťažovateľovi žiadne práva ani povinnosti a teda jeho oneskorené zaslanie nenapĺňa charakter disciplinárneho previnenia sa nemožno stotožniť. Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa mohol sťažovateľ obrátiť v šesťmesačnej lehote na Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Nebolo úlohou disciplinárneho senátu skúmať opodstatnenosť takehoto podania na ESLP, ani posudzovať, či bola sťažnosť na ÚS SR vypracovaná DO advokátom na takej úrovni, akú možno očakávať od kvalifikovaného právneho zástupcu. Paradoxne však, ak by bol DO presvedčený, že došlo k porušeniu práv sťažovateľa nečinnosťou súdu a teda, že bolo dôvodné podať sťažnosť (t. j. sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky) na ÚS SR, tak došlo k neprijatiu takejto ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, znamenalo by to, že by sa mal domnievať, že ÚS SR, ak ústavnú sťažnosť odmietol, nerozhodol správne. Do úvahy by tak prichádzala sťažnosť na ESLP. Bez ohľadu na hypotetickosť možného úspechu na ESLP, nemôže DO len tak bez ďalšieho vec uzavrieť s tým, že z rozhodnutia aj tak nevyplývajú ďalšie práva a povinnosti.

Pokiaľ ide o obranu DO advokáta spočívajúcu na tvrdení, že sa so sťažovateľom na niečom dohodol, keď sa náhodne stretli v júni 2011 na súde, odhliadnuc od toho, že ide o tvrdenie,

ktoré sťažovateľ označil za nepravdivé, tak z informácie, ktorú poskytol navrhovateľovi ÚS SR bolo zrejmé, že uznesenie ÚS SR zo 6. 4. 2011 bolo DO doručené už 6. 5. 2011. Nemalo by opodstatnenie spoliehať sa na to, že na náhodnom stretnutí niekedy v budúcnosti sa dohodne s klientom na doručovaní.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s výškou navrhovateľom navrhovaného disciplinárneho opatrenia – peňažnou pokutou vo výške jedného násobku minimálnej mzdy z dôvodu, že za dostatočujúcu považoval peňažnú pokutu v nižšej výške, než akú navrhoval navrhovateľ, a to vo výške 150 eur. Disciplinárny senát však nepovažoval za vhodné ani upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárny senát tiež poukázal na to, že z podanej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ namietal nízku kvalitu právnych služieb. Samotný návrh zasa poukazuje na to, že DO nezaslal sťažovateľovi uznesenie ÚS SR. Samozrejme, len iné skutkové tvrdenie v sťažnosti a v návrhu by na výšku sankcie vplyv nemalo, avšak vykonaným dokazovaním sa preukázala aj do istej miery neštandardná komunikácia advokáta a klienta, na ktorej sa významnou mierou podieľal aj klient, čo potvrdil pri opísaní spôsobu doručovania. Je samozrejme vecou advokáta a klienta, na akej komunikácii sa dohodnú vrátane doručovania, ale takáto neštandardnosť komunikácie zvyšuje riziko vzniku nedorozumenia medzi advokátom a klientom. Sťažovateľ neoznámil advokátovi miesto, kde sa reálne zdržiaval. Za tejto situácie nemožno vylúčiť, že prvýkrát zaslal advokát predmetné uznesenie 9. 2. 2012.

Disciplinárny senát sa na záver zaoberal výkladom § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, z ktorého vyplýva, že za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu až do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným právnym predpisom. Zákon tak stanovuje mechanizmus výpočtu maximálnej výšky takejto peňažnej pokuty. K možným názorom na to, že peňažná pokuta by mala tvoriť násobok minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, teda napr. jedennásobok, dvojnásobok atď. disciplinárny senát uviedol, že takýto názor nemá zrejmu oporu v zákone. Ak by bola jestvovala ustálená prax disciplinárnych senátov, že musí ísť vždy o celý násobok minimálnej mzdy, prípadne minimálne o jedennásobok, tak táto ustálená rozhodovacia prax by mala prezentovať rozumné dôvody vysvetľujúce potrebnosť aplikácie „celých“ násobkov.

Na okraj disciplinárny senát poukázal aj na to, že najskôr by sa mala rozhodovacia prax predovšetkým jednoznačne vyrovnáť s tým, či sa má ísť o minimálnu mzdu platnú v čase, keď došlo k disciplinárnemu previneniu alebo v čase, keď vo veci rozhodol disciplinárny senát, aby v konečnom dôsledku nebol celý násobok násobkom nesprávne aplikovanej výšky minimálnej mzdy. Podľa názoru disciplinárneho senátu sa má pri ukladaní disciplinárnych opatrení vychádzať z právnej úpravy účinnej v čase, v ktorom sa dopustil advokát disciplinárneho previnenia.

56.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako dlžník uzatvorí so svojim bývalým klientom ako veriteľom, vychádzajúc z poznatkov o finančnej situácii klienta získaných počas jeho zastupovania, zmluvu o pôžičke, ktorú v dohodnutý deň splatnosti veriteľovi nevráti ani na základe predžalobnej výzvy, v dôsledku čoho veriteľ podá žalobu o vrátenie pôžičky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

Pojem výkon advokácie, ako je uvedený v zákone o advokácii, zahŕňa všetky úkony advokáta, ktoré tento vykonáva v súvislosti s výkonom nezávislého povolania advokáta,

a to i potom, čo je zastupovanie klienta ukončené, pričom ich vykonáva nie ako občan, ale ako advokát pri výkone svojho povolania, teda pri výkone advokácie.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-113/11:1937/2011

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-113/11:1937/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

dňa 2. 9. 2010 uzatvoril ako dlžník so sťažovateľom A. B. ako veriteľom zmluvu o pôžičke sumy vo výške 15000 eur, ktorú v dohodnutý deň splatnosti sťažovateľovi neuhradil, pričom aj napriek predžalobnej výzve sťažovateľa sa o zaplatenie tejto čiastky s príslušenstvom vedie súdny spor pred okresným súdom,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK dňa 7. 11. 2011 podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi. V odôvodnení návrhu uviedol, že DO dňa 2. 9. 2010 uzatvoril ako dlžník so svojím klientom – sťažovateľom A. B. ako veriteľom zmluvu o pôžičke sumy vo výške 15 000 eur, ktorú v dohodnutý deň splatnosti sťažovateľovi neuhradil, pričom aj napriek predžalobnej výzve sťažovateľa sa o zaplatenie tejto čiastky s príslušenstvom vedie súdny spor pred okresným súdom. Sťažovateľ uviedol, že DO sa mu vyhráždal, že pokiaľ nezvezme sťažnosť späť, tak peniaze z pôžičky nikdy neuvidí. Disciplinárne obvinený na výzvu SAK potvrdil uzatvorenie zmluvy o pôžičke s tým, že ide o jeho súkromnú vec, ktorá nemá nič spoločné s výkonom advokátskej praxe, a teda podľa jeho názoru nejde o disciplinárne previnenie. Za okolnosť znižujúcu dôstojnosť advokátskeho stavu možno podľa navrhovateľa považovať to, že DO si požičal peňažnú sumu od svojho bývalého klienta, o ktorého solventnosti sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, teda zneužil svoj vzťah s osobou sťažovateľa.

Vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO zdôraznil, že zmluva o pôžičke bola podpísaná v čase, keď sťažovateľ už nebol jeho klientom, a teda zmluva bola podpísaná medzi fyzickými osobami. Ďalej uviedol, že ide výlučne o jeho súkromnú vec a táto nemá nič spoločné s výkonom advokátskej praxe. Taktiež podotkol, že uvedená vec je predmetom súdneho konania a mal za to, že táto nie je disciplinárnym previnením, lebo nevyplýva zo vzťahu klient a advokát, ale je to výlučne vec medzi občanmi.

Disciplinárny senát vykonal vo veci pojednávanie dňa 5. 3. 2012, na ktorom DO uviedol, že pôžičku mu poskytol sám sťažovateľ, nakoľko DO bol vo finančnej tiesni, pričom on sťažovateľa o poskytnutie pôžičky nepožiadaval. Ďalej uviedol, že súdny spor medzi ním a sťažovateľom bol ukončený súdnym zmierom, pričom v súčasnosti nie je v omeškaní so splácaním dlžnej sumy v splátkach podľa uznesenia o schválení súdneho zmiaru.

Na pojednávaní konanom dňa 5. 6. 2012 bol vypočutý sťažovateľ, ktorý potvrdil uzatvorenie zmluvy o pôžičke s DO po skončení jeho zastupovania, pričom s DO sa dohodol, že hneď ako dostane peniaze z vysporiadania jeho BSM uhradí DO odmenu za právne služby

vo výške 1 700 eur. Sťažovateľ ďalej uviedol, že o uvedenú pôžičku ho požiadal DO, ktorý ho zároveň ubezpečil, že peniaze mu vráti, čo však neurobil ani na základe predžalobnej výzvy, preto sťažovateľ podal proti DO advokátovi žalobu o vrátenie pôžičky s tým, že toto konanie sa skončilo uzatvorením súdneho zmiern. Sťažovateľ na záver dodal, že DO mu dosiaľ nezaplatil splátku za mesiac máj 2012, preto podal návrh na vykonanie exekúcie.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát vinu DO za jednoznačne preukázanú mal za to, že v danom prípade DO závažným spôsobom porušil pravidlá etiky advokáta, keď si na základe informácie od klienta, že tento získal finančné prostriedky, tieto od neho vyžiadal a navyše ich ani v dohodnutej lehote nevrátil, a to bez ohľadu na skutočnosť, či došlo k ukončeniu poskytovania právnych služieb vo vzťahu ku klientovi.

Pokiaľ išlo o tvrdenie DO, že zmluvu o pôžičke uzatvoril so sťažovateľom až po ukončení právneho zastupovania, teda ako fyzická osoba a nie pri výkone advokácie, disciplinárny senát poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 31. 5. 2004, sp. zn.:5As 34/2003, podľa ktorého pojem výkon advokácie ako je uvedený v zákone o advokácii zahŕňa všetky úkony advokáta, ktoré tento vykonáva v súvislosti s výkonom nezávislého povolania advokáta, a to i potom, čo je zastupovanie klienta ukončené, pričom ich vykonáva nie ako občan, ale ako advokát pri výkone svojho povolania, teda pri výkone advokácie.

Navyše, (a to je na celej veci rozhodujúce) disciplinárny senát mal z výpovede sťažovateľa za preukázané, že v danom prípade nešlo o pôžičku medzi občanmi, ale o zjavné zneužitie informácie o tom, že bývalý klient dostane peňažné prostriedky ako výsledok sporu, v ktorom ho DO zastupoval, preto nemohlo obstáť tvrdenie DO, že ide o klasický občianskoprávny spor, ale práve naopak, dôkazná situácia svedčí o tom, že zo strany DO došlo k závažnému narušeniu dôstojnosti advokáta tak, ako to je uvedené vyššie v texte, ktorá skutočnosť je ešte znásobená tým, že DO aj napriek tomu, že s poškodeným uzavrel súdny zmier a zároveň je voči nemu vedené toto disciplinárne konanie nedodrжал ani splátky podľa schváleného súdneho zmiern.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát sa pri jeho ukladaní riadil § 56 ods. 3 ZoA v spojení s § 25 ods. 2 DP SAK a s ohľadom na vyššie opísanú závažnosť porušenia pravidiel etiky advokáta, sprísnil disciplinárne opatrenie navrhované navrhovateľom vo výške 1000 eur a uložil DO disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 500 eur.

57.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastupovania vo veci klienta jednostranným odvolaním plnomocenstva s klientom vec bez zbytočného odkladu písomne finančne nevyšporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-33/12:3990/2011

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-33/12:3990/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

po skončení právneho zastupovania vo veci klienta jednostranným odvolaním plnomocenstva zo dňa 8. 5. 2011 s ním vec bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **400 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 2. 3. 2012 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania⁸ proti DO advokátovi.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril listom zo dňa 1. 12. 2011, v ktorom poprel spáchanie disciplinárneho obvinenia a celú záležitosť považoval za útok na jeho osobu s cieľom zbaviť ho advokátskej licencie. K veci ďalej uviedol, že sťažovateľa zastupoval v trestnej veci v súvislosti s dopravnou nehodou.

Disciplinárny senát vykonal pojednávanie dňa 5. 6. 2012 v neprítomnosti DO advokáta, za účasti sťažovateľa, ktorý bol vo veci vypočutý ako svedok. Z výpovede sťažovateľa disciplinárny senát okrem iného zistil, že DO advokát zastupoval sťažovateľa vo veci dopravnej nehody, ktorú spôsobil. Za uvedenú službu mu zaplatil zálohu 2 000 eur v hotovosti a následne ešte 500 eur. Neskôr sa dozvedel, že právna služba nebola vykonaná tak, ako mala byť, DO advokát nebol ani raz nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, ale na druhej strane sťažovateľovi tvrdil, že znalecký posudok je v jeho prospech a vec bude voči nemu zastavená. Pravdu sa dozvedel až z uznesenia o vznesení obvinenia, a to 18. 4. 2011. Sťažovateľ ďalej uviedol, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal DO advokáta o špecifikáciu vykonaných úkonov právnej služby, na čo nikdy nereagoval a žiadne vyúčtovanie ani nič podobné mu neposkytol.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázanú vinu DO advokáta vo vzťahu ku skutku spočívajúcemu v nevykonaní finančného vysporiadania s klientom. Ak by si DO advokát splnil svoju povinnosť, nepochybne by disponoval písomnými dôkazmi. Žiadny písomný dôkaz však DO nepredložil. Disciplinárny senát mal za to, že v danom prípade DO závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, senát sa pri jeho ukladaní riadil § 56 ods. 3 ZoA v spojení s § 25 ods. 2 DP SAK a s ohľadom na to, že DO nebol uznaný za vinného zo všetkých skutkov, ktoré mu boli v disciplinárnom návrhu kladené za vinu, mu uložil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 400 eur.

8 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky spočívajúce v tom, že prijal od svojho klienta dňa 12. 3. 2010 v hotovosti sumu 25 000 USD bez súčasného odovzdania príjmového dokladu o prijatej platbe ako zálohy za poskytnutie právnych služieb, tieto finančné prostriedky klientovi nevrátil ani napriek jeho viacerým výzvam na ich vrátenie, a v tom, že neodpovedal písomne na písomné dopyty klienta zo dňa 25. 4. 2011 a 19. 7. 2011 čím mal porušiť § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 6 písm. c), § 11 ods. 1 a 3 AP SAK a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK z 11. 3. 2005. Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-33/12:3990/2011 bol DO advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto časti oslobodený podľa § 24 písm. a) DP SAK, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutky stali.

58.

ROZHODNUTIE

Zaslanie meritórnych súdnych rozhodnutí advokátom klientovi až na základe výzvy klienta, ktorý o nich však bol predtým advokátom preukázateľne i keď neformálne informovaný, v čase, keď ešte s ohľadom na chýbajúce rozhodnutie o trovách konania zastúpenie klienta trvalo, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-83/12:1034/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-83/12:1034/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. a) a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) vo veci klienta neposlal klientovi rozsudok okresného súdu z 12. 7. 2011, ktorý mu bol doručený dňa 24. 8. 2011 a ani rozsudok krajského súdu zo 14. 12. 2011, ktorý mu bol doručený 25. 1. 2012,

2.) po ukončení zastupovania klienta v súdnom konaní, ktoré bolo skončené nadobudnutím právoplatnosti rozsudku krajského súdu zo 14. 12. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť v presne nezistený deň, nevrátil klientovi doklady, ktoré v jeho mene prevzal, resp., ktoré mu klient odovzdal,

pretože skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Podaniu návrhu predchádzala sťažnosť sťažovateľa postúpená okresným súdom SAK, v ktorej sťažovateľ ako opatrovateľ klienta namietal nespokojnosť s poskytnutými službami z dôvodu, že advokát ich neinformoval o zápisniciach z pojednávaní ani o rozsudkoch a tieto im zaslal až po polroku v nečitateľných kópiách.

Disciplinárne obvinený advokát vo vyjadrení k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že s opatrovníkom klienta priebežne komunikoval. Ďalej uviedol, že vo veci bolo meritórne rozhodnuté dňa 12. 7. 2011 za účasti sťažovateľa. Disciplinárne obvinenému advokátovi bol doručený rozsudok dňa 24. 8. 2011, o čom telefonicky informoval sťažovateľa a dohodli sa na podaní odvolania, o čom svedčí faxová správa zo dňa 24. 8. 2011, ktorú mu odoslal sťažovateľ. Sťažovateľ si dňa 22. 2. 2012 vyžiadal od advokáta rozsudky a kópie zápisníc, ktoré mu boli zaslané obratom. Následne 2. 3. 2012 bola DO doručená od sťažovateľa žiadosť o zaslanie originálov rozsudkov s tým, že kópie sú nečitateľné. Disciplinárne obvinený dodal, že aj po zrušení statusu sťažovateľa ako opatrovníka s ním naďalej komunikoval, aj keď na to už nebol dôvod a uzavrel, že žiadne povinnosti advokáta neporušil, keďže komunikácia so sťažovateľom prebiehala, aj keď nie striktné v písomnej forme, čo mu je poučením do budúcnosti.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bolo završené konanie vo veci klienta, bol DO doručený 25. 1. 2012 a ten zaslal rozsudky a zápisnicu po výzve sťažovateľa zo dňa 22. 2. 2012. Z dôvodu, že sťažovateľovi zaslané písomnosti boli ťažko čitateľné, vyzval sťažovateľ DO na doručenie písomností v riadnej podobe a vyjadril aj nespokojnosť so zastupovaním.

Pokiaľ ide o prvostupňové rozhodnutie, v disciplinárnom konaní sa nepreukázalo, že by bol sťažovateľ nespokojný s formou komunikácie s advokátom, resp. že by bolo došlo medzi

nimi k akémukoľvek problému vo vzájomnej komunikácii. Nebol preto rozumný dôvod zapodievať sa tým, či DO porušil alebo neporušil svoje povinnosti v nadväznosti na doručenie prvostupňového rozhodnutia. O tom, že DO informoval sťažovateľa o doručení prvostupňového rozsudku, a súčasne aj o tom, že sa dohodli na podaní odvolania, svedčila faxová správa zo dňa 24. 8. 2011.

Pokiaľ ide o druhostupňové rozhodnutie, tak v prípade, ak by bolo namieste zväziť podanie mimoriadneho opravného prostriedku, bolo by žiaduce sa s klientom stretnúť a dohodnúť sa na ďalšom postupe, a to aj v čase pred vyznačením doložky právoplatnosti. O taký prípad tu nešlo. Z výzvy sťažovateľa nevyplývalo, že by nebol informovaný o rozsudku odvolacieho súdu. Kópie písomností DO zaslal, ale v zhoršenej kvalite a tento nedostatok odstránil až po nasledujúcej výzve.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že medzi DO advokátom a sťažovateľom prebiehala komunikácia, preto tvrdenie uvedené sťažovateľom v sťažnosti vo vzťahu k neinformovaniu o rozsudkoch nemožno vzťahovať k prvostupňovému rozsudku.

Rozsudok krajského súdu bol zaslaný približne mesiac od doručenia DO advokátovi. Počas tohto obdobia DO uplatnil odmenu na Centre právnej pomoci, odkiaľ mu bolo doručené rozhodnutie týkajúce sa tejto odmeny.

Len skutočnosť, že DO advokát zaslal sťažovateľovi písomnosti po výzve, neznamená, že sa automaticky dopustil disciplinárneho previnenia. Na druhej strane však treba zaujať názor na to, v akej lehote mali byť písomnosti zaslané. V tejto veci je potrebné poukázať na okolnosť spočívajúcu v tom, že prvostupňový súd mal po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku rozhodnúť ešte uznesením o trovách konania. Zastúpenie klienta DO advokátom tak v tom čase ešte stále, podľa názoru disciplinárneho senátu, trvalo, nakoľko chýbalo rozhodnutie o trovách konania.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že medzi DO a sťažovateľom prebiehala počas zastúpenia klienta komunikácia, v rámci ktorej dokonca sťažovateľ poskytol podklady na spracovanie odvolania. Nespokojnosť sťažovateľa sa prejavila po nepriaznivom rozsudku odvolacieho súdu. Do toho času neformálnejšia komunikácia sa zmenila na formálnejšiu komunikáciu a sťažovateľ vyzval advokáta na doručenie písomností. Disciplinárny senát dospel k záveru, že zaslanie rozsudkov, i keď slabšie čitateľných, v časovom úseku, v akom sa to udialo nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia, a to aj s prihliadnutím na to, že stále ešte nebolo rozhodnuté o trovách konania. Vzhľadom na to disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

59.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý nereaguje na účelovú žiadosť bývalého klienta o náhradu škody, nesúvisiacu s poskytnutými právnymi službami, ani na jeho žiadosť o vrátenie dokladov, ktoré však tento klient advokátovi nikdy neposkytol, keď navyše tieto žiadosti mu boli doručené v čase práceneschopnosti advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV.-14/11:3386/2010

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV.-14/11:3386/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 ZoA a § 6 písm. a) a c)

a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

- 1.) nesprávne poučil klienta o vykonateľnosti rozsudku okresného súdu z 24. 10. 2008,
- 2.) nedoručil klientovi riadne a včas rozsudok krajského súdu, ktorý prevzal 3. 11. 2009,
- 3.) nevrátil klientovi bez zbytočného odkladu po skončení zastúpenia v právnej veci klienta všetky doklady, ktoré mu sťažovateľ zveril a ktoré v jeho mene počas zastupovania prevzal,
- 4.) nereagoval na výzvu sťažovateľa z 19. 7. 2010 vo veci uplatnenej náhrady škody a na výzvu z 10. 9. 2010 vo veci vrátenia dokladov,

pretože **nebolo preukázané, že sa skutky pod bodmi 1.), 2.) a 3.) stali a skutok pod bodom 4.) nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený advokát potvrdil, že na základe plnomocenstva zo dňa 15. 12. 2005 prevzal zastupovanie sťažovateľa v predmetnej veci, avšak poprel tvrdenia sťažovateľa o nesprávnom poučení o vykonateľnosti rozsudku a o nedoručení rozsudku odvolacieho súdu. Uviedol, že o predbežnej vykonateľnosti rozsudku prvostupňového súdu poučila sťažovateľa ihneď po vyhlásení rozsudku zákonná sudkyňa následne po skončení pojednávania dňa 24. 10. 2008, aj on osobne a zároveň sa dohodli aj na ďalšom postupe. Následne odovzdal sťažovateľovi aj písomne vyhotovený rozsudok, ktorý si sťažovateľ podrobne preštudoval a jednoznačne pochopil jeho vykonateľnosť. Disciplinárne obvinený poprel, aby po začatí exekúcie znovu sťažovateľa poučoval ohľadne vykonateľnosti rozsudku či mal prísť v tejto súvislosti do kontaktu so súdnym exekútorom, pričom sťažovateľ ho v súvislosti s realizáciou exekúcie ako právneho zástupcu nespnomocnil, preto nie je dôvod, aby v tejto súvislosti niesol akúkoľvek zodpovednosť. Rozsudok odvolacieho súdu osobne odovzdal sťažovateľovi pred budovou krajského súdu dňa 30. 11. 2009 za účasti kolegu JUDr. C. D. Ďalej poprel prevzatie akýchkoľvek dokladov od sťažovateľa, ktorý v spore vystupoval ako odporca a dôkazné bremeno bolo na navrhovateľovi, pričom DO v jeho mene podal len písomné vyjadrenia. Na výzvy sťažovateľa z 19. 7. 2010 a z 10. 9. 2010 nevedel reagovať, lebo v tom období bol dlhodobo práceneschopný, navyše sťažovateľ od 30. 11. 2009, kedy mu odovzdal rozsudok krajského súdu, prestal byť jeho klientom.

Sťažovateľ vo svojej výpovedi popísal okolnosti zastupovania DO advokátom, pričom na rozdiel od sťažnosti priznal, že o vykonateľnosti prvostupňového rozsudku bol poučený už sudkyňou po jeho vyhlásení. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že po začatí exekúcie sa spojil s DO, ktorý mu mal povedať, že vec je v odvolaní, aby nič neplatil, pričom súdny exekútor mal upustiť od vymáhania po konzultácii s DO advokátom. Sťažovateľ napokon uznal, že vykonateľné súdne rozhodnutie nerešpektoval napriek poučeniu sudkyne i žiadostiam exekútora z dôvodu, že dôveroval DO advokátovi. Sťažovateľ ďalej uviedol, že DO mu nikdy rozsudok odvolacieho súdu nedoručil, pričom tento rozsudok si mal zabezpečiť až prostredníctvom zamestnanca po nahliadnutí do súdneho spisu. Sťažovateľ priznal, že žiadne doklady advokátovi v súvislosti so zastupovaním neodovzdal a tieto predkladal priamo súdu. Sťažovateľ potvrdil, že skutočne DO zaslal listy zo dňa 19. 7. 2010 a 9. 10. 2010, avšak odpoveď nedostal.

Zamestnanec súdneho exekútora popísal priebeh exekučného konania a poprel, že by došlo v tejto veci k akémukoľvek kontaktu s DO advokátom, ktorý sťažovateľa v tejto veci ani nezastupoval.

Svedok JUDr. C. D. potvrdil, že niekedy pred Vianocami 2009 cestoval spolu s DO advokátom na krajský súd s tým, že ho informoval o tom, že sa tam mal tiež stretnúť s nejakým

klientom a odovzdať mu po ukončení veci spisový materiál s tým, že zároveň potvrdil, že DO sa s nejakou jemu neznámou osobou, o ktorej predpokladal, že je to ten klient, aj stretol.

Z rozsudku prvostupňového súdu disciplinárny senát zistil, že v ňom bolo poučenie o predbežnej vykonateľnosti. Z plnomocenstva zo dňa 15. 12. 2005 vplynulo, že sťažovateľ splnomocnil advokáta len na zastupovanie v konaní pred okresným súdom. Z oznámenia okresného súdu zo dňa 13. 2. 2012 ďalej bolo zistené, že zamestnanec sťažovateľa skutočne v dňoch 9. 9. 2010 a 9. 3. 2011 nahliadol do súdneho spisu, avšak kópiu rozsudku odvolacieho súdu si nevyžiadal. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti advokáta vplynulo, že trvala od 24. 5. 2010 do 20. 10. 2010.

Vzhľadom na tieto skutočnosti disciplinárny senát dospel k záveru, že nebolo preukázané, že skutky uvedené pod bodmi 1.), 2.) a 3.) sa nestali, preto DO advokáta podľa § 24 písm. a) DP SAK oslobodil.

Pokiaľ ide o bod 4.) výrokovej časti disciplinárny senát mal za preukázané, že sťažovateľ sa skutočne 19. 7. 2010 písomne domáhal na DO advokátovi zaplatať trov exekúcie a listom z 10. 9. 2010 vrátenia dokladov. V prospech DO však disciplinárny senát musel zohľadniť jednak zistenie, že tento bol v období, keď mu listiny boli doručené, dlhodobo práceneschopný, ale tiež zistenie, že sťažovateľ obe listiny zaslal účelovo súc si vedomý, že nesúvisia s poskytnutím právnych služieb v jeho veci. Podľa názoru disciplinárneho senátu si bol sťažovateľ vedomý účelovosti listín, keď listom 19. 7. 2010 si na DO uplatnil trov exekúcie i napriek tomu, že tieto si zavinil sám nerešpektovaním poučenia o predbežnej vykonateľnosti rozsudku a navyše dobre vedel, že DO advokáta nespĺnomocnil na právne zastupovanie vo veci exekúcie.

Evidentne je potom potrebné list z 19. 7. 2010 adresovaný sťažovateľom advokátovi charakterizovať ako súkromný návrh sťažovateľa smerujúci proti DO vo veci nesúvisiacej s poskytovaním právnych služieb. O účelovosti listu z 10. 9. 2010 svedčila aj samotná výpoveď sťažovateľa na pojednávaní dňa 22. 1. 2010 keď potvrdil, že v súvislosti s vedením sporu DO žiadne doklady neposkytol. Je potom zrejmé, že nemal ani právo od DO doklady žiadať, navyše, viac ako rok po skončení zastupovania.

Disciplinárny senát tak dospel k jednoznačnému záveru, že konanie DO nenaplnilo zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA v spojení s § 6 písm. c) AP SAK, a teda skutok nie je disciplinárnym previnením.

60.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vystupujúc ako právny zástupca sťažovateľa podá sťažnosť na ESIP bez súhlasu a splnomocnenia sťažovateľa, sťažovateľovi vystaví faktúru za poskytovanie právnych služieb ešte pred ich vykonaním a bez uvedenia dátumu splatnosti a dátumu poskytnutia právnej služby, pričom ho vopred neinformuje o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu a po zrealizovaní úkonov vec s klientom písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA a § 12 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV-14/11:2208/2011

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 22. marca 2012, sp. zn. DS IV-14/11:2208/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA a § 12 a § 13 AP SAK,

tým, že

vystupujúc ako právny zástupca sťažovateľa

- podal dňa 25. 5. 2010 sťažnosť na ESLP, hoci na takýto postup nemal súhlas sťažovateľa a nebol na takýto úkon, alebo na celé konanie pred ESLP v danej veci splnomocnený,
- riadnym spôsobom nevystavil faktúru za poskytovanie právnych služieb z 24. 5. 2010 na sumu 987,10 eur, urobil tak ešte pred vykonaním fakturovaných úkonov právnej služby, bez uvedenia dátumu splatnosti faktúry a dátumu poskytnutia právnej služby,
- neinformoval vopred klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu,
- po zrealizovaní úkonov vec s klientom písomne finančne nevysporiadal.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 10. 12. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát po vykonaní dokazovania dospel k nasledovným zisteniam:

Disciplinárne obvinený pri výsluchu nespochybnil, že bez písomného splnomocnenia a bez písomne uzavretej dohody o právnej službe vystupujúc ako právny zástupca sťažovateľa v jeho mene vypracoval a následne zaslal na ESLP sťažnosť, avšak konal tak na ústne prednesenú žiadosť sťažovateľa, ktorý mu neskôr plnomocenstvo ako aj dohodu odmietol podpísať. I napriek tomu sťažnosť na ESLP podal v nádeji, že sťažovateľ plnomocenstvo dodatočne podpíše. Disciplinárne obvinený nepoprel vystavenie faktúry spôsobom uvedeným v návrhu, čo urobil z toho dôvodu, že už od sťažovateľa prevzal zálohu 500 eur, pričom cenu právnej služby vzhľadom na jej náročnosť a časovú tieseň stanovil na sumu 987, 10 eur. Do dnešného dňa vec so sťažovateľom finančne nevysporiadal, lebo spolu nekomunikujú, uvedomil si nesprávnosť tohto postupu a vyslovil nad tým ľútosť s tým, že konal v časovej tiesni, v strese a v snahe vyhovieť ústnej žiadosti sťažovateľa.

Sťažovateľ vo svojom písomnom podaní z 1. 6. 2011 dokazoval, že DO mal žiadať od neho sumu 987,10 eur neoprávnene, pretože ho na poskytnutie právnej služby nesplnomocnil a ani s ním neuzavrel zmluvu o právnej pomoci. Zo sťažnosti adresovanej ESLP je zistiteľné, že DO v nej vystupuje ako právny zástupca sťažovateľa a deklaruje aj predloženie plnej moci, i keď v skutočnosti sa tak nestalo. Z príjmového dokladu bez dátumu je zistiteľné, že od sťažovateľa prevzal DO ako zálohu na základe faktúry sumu 500 eur. Z faktúry je zase zistiteľné, že táto bola vystavená 24. 5. 2010 na sumu 987,10 eur bez uvedenia príslušného ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorej odmenu za jednotlivé právne úkony fakturuje. Faktúra neobsahuje dátum splatnosti a ani dátum poskytnutia právnej služby. Z podrobného rozpisu hovorov je evidentná telefonická komunikácia medzi DO a sťažovateľom v dňoch 24. a 25. 5. 2010.

Disciplinárny senát mal na základe vyhodnotenia vyššie citovaných dôkazov za jednoznačne preukázané, že DO sa dopustil konania popísaného vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, ktoré je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej

povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu advokáta. Zohľadnil najmä jeho doznanie a olutovanie konania, ale tiež okolnosti prípadu, najmä do určitej miery neštandardné správanie sa samotného sťažovateľa, ktorý sa ústne domáhal napísania sťažnosti na ESLP a keď mu DO vyhovel a sťažnosť spracoval, sťažovateľ odmietol plnomocenstvo ako i zmluvu o právnej pomoci podpísať. Z domény SAK vyplynulo, že DO dosiaľ disciplinárne potrestaný nebol. Na základe toho disciplinárny senát dospel k záveru, že v prípade DO môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia. Preto disciplinárny senát aplikoval § 56 ods. 5 ZoA.

61.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v jednej veci klienta v zmluve o právnej pomoci a v plnomocenstve na zastupovanie odlišne uvedie dohodnutý druh odmeny advokáta, čím uvedie klienta do omylu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 3 a § 10 AP SAK.

Advokát musí úprave odmeny venovať maximálnu pozornosť a v dohode o právnej pomoci ako aj v plnomocenstve ju ustáliť vždy tak, aby nevzbudzovala pochybnosti, neumožňovala rôzny výklad a nespochybňovala tak jeden z týchto právnych úkonov.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 7. júna 2012, sp. zn. IV. DS – 114/10:2075/2010

Rozhodnutím IV. dis. senátu SAK zo 7. júna 2012, sp. zn. IV. DS – 114/10:2075/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 3 a § 10 AP SAK,

tým, že

dňa 24. 2. 2009 uzavrel so sťažovateľkou zmluvu o poskytovaní právnej pomoci podľa čl. IV., v ktorej sa klientka zaviazala uhradiť advokátovi podielovú odmenu podľa § 7 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 440 000 Sk, t. j. 14 605,32 eur, pričom súčasne s podpísaním zmluvy o poskytovaní právnej pomoci podpísala klientka advokátovi dňa 24. 2. 2009 aj plnú moc, v ktorej bolo uvedené, že podľa zmluvy o právnej službe patrí splnomocnenému advokátovi tarifná odmena za toto zastupovanie podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a klientka je povinná ju zaplatiť kedykoľvek jej bude vyúčtovaná a to bez ohľadu na to, či advokátovi bola súdom priznaná náhrada trov a uviedol tak klientku do omylu v časti dohodnutého druhu odmeny advokáta.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 10. 12. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 3 a § 10 AP SAK.

Disciplinárne obvinený advokát sa v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril ku skutku, ktorý bol predmetom disciplinárneho konania, a nezdô-

vodnil, prečo otázku odmeny rozdielne rieši v dohode o právnej pomoci a v plnomocenstve, ale len oznámil, že súdom priznanú tarifnú odmenu vo výške 2 055 eur sťažovateľke poukázal dňa 5. 4. 2011.

Vo veci bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK zo 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-114/10:2075/2010 tak, že konanie proti DO advokátovi bolo podľa § 13 písm. b) DP SAK zastavené, nakoľko disciplinárny senát posúdil podanie navrhovateľa z 28. 1. 2011, doručené dňa 31. 1. 2011, v ktorom navrhovateľ doplnil pôvodne podaný návrh o popis skutku, ako nový návrh na začatie disciplinárneho konania a následne dospel k záveru, že tento bol podaný oneskorene.

Na základe odvolania navrhovateľa rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, sp. zn. P-31/2011:2075/2010 bolo toto pôvodné rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu, že disciplinárny senát mal podanie navrhovateľa z 28. 1. 2011 posúdiť ako doplnenie návrhu na začatie konania, nie ako nový návrh.

Disciplinárny senát po vrátení veci vykonal dokazovanie a dospel k nasledovným záverom:

Sťažovateľka vo svojom písomnom vyjadrení dokazovala, že ako klientka uzavrela s advokátom dňa 24. 2. 2009 zmluvu o poskytovaní právnej pomoci a v ten istý deň podpísala aj plnomocenstvo na zastupovanie vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželstva, pričom advokát ju z dôvodu rozdielne uvedeného druhu odmeny v týchto dokumentoch uviedol do omylu.

Z čl. IV. zmluvy o poskytovaní právnej pomoci disciplinárny senát zistil, že DO advokát skutočne so sťažovateľkou dohodol podielovú odmenu vo výške 20% z hodnoty veci, kým v plnomocenstve, odkazujúc na zmluvu dohodol tarifnú odmenu. Z uznesenia okresného súdu z 29. 6. 2009 vyplynulo, že vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sťažovateľky s jej bývalým manželom sa skončilo schválením zmiernu, na základe ktorého sa bývalý manžel zaviazal okrem iného zaplatiť na účet DO advokáta trovy právneho zastúpenia vo výške 2 025,46 eur, ktoré si DO uplatnil v zmysle § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ako tarifnú odmenu, pričom táto suma bola protistranou v júni 2010 aj uhradená. Z faktúry z 22. 3. 2010 disciplinárny senát zistil, že DO si na základe zmluvy uplatnil u sťažovateľky podielovú odmenu v sume 14 103,32 eur (po odpočítaní už zaplatenej zálohy vo výške 502 eur), ktorú sťažovateľka aj zaplatila. Sumu 2 052,46 eur DO poukázal sťažovateľke až po preverovaní sťažnosti Revíznou komisiou SAK.

Vzhľadom na tieto skutočnosti mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že DO advokát uviedol sťažovateľku v otázke dohodnutej odmeny za právne zastupovanie do omylu, pričom musel o tejto dvojkoľajnosti vedieť, nakoľko zmluvu i plnomocenstvo vypracoval v jeden deň, oba právne úkony na seba nadväzovali a odvolávali sa a boli vypracované pre tento prípad. Tento nedostatok DO advokát neodstránil ani po prijatí tarifnej odmeny od protistrany. Právnej otázke odmeny musí advokát venovať maximálnu pozornosť, v dohode o právnej pomoci aj v plnomocenstve ju ustáliť vždy tak, aby nevzbudzovala pochybnosti, neumožňovala rôzny výklad a nespochybňovala jeden z týchto právnych úkonov. Ide o citlivú oblasť, ktorá si vyžaduje od advokáta maximálnu čestnosť, svedomitosť a odbornosť, lebo v opačnom prípade riskuje nielen zníženie vlastnej dôstojnosti, ale aj zníženie dôstojnosti advokátskeho stavu. S ohľadom na to disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta. Zohľadnil najmä skutočnosť, že DO skutok nerobil sporným, ale tiež okolnosti prípadu, najmä do určitej miery

neštandardný postup samotnej sťažovateľky, ktorá evidentne uznávala dohodu o právnej pomoci, ňou sa riadila, keď dohodnutú podielovú odmenu aj advokátovi riadne a včas vyplatila a až následne podala sťažnosť. Z domény SAK vyplynulo, že DO nebol dosiaľ disciplinárne postihnutý. Disciplinárny senát nenechal bez povšimnutia ani zistenie, že od spáchania skutku uplynula pomerne dlhá doba (viac ako tri roky), počas ktorej sa DO nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Vzhľadom na tieto okolnosti disciplinárny senát dospel k záveru, že boli splnené podmienky podľa § 56 ods. 5 ZoA, a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

62.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako svedok vypovedá aj o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri poskytovaní právnych služieb bývalému nebohému klientovi, napriek tomu, že nebol právnym nástupcom tohto klienta pozbavený mlčanlivosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 23 ods. 1 a 2 ZoA.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 7. júna 2012, sp. zn. DS IV.-14/12:2980/2011

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK zo 7. júna 2012, sp. zn. DS IV.-14/12:2980/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 ZoA,

tým, že

v dňoch 13. 9. 2010 a 27. 6. 2011 na okresnom súde vypovedal ako svedok aj o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri poskytovaní právnych služieb bývalému klientovi, ktorý zomrel 1. 10. 2008 i napriek tomu, že nebol pozbavený mlčanlivosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

Disciplinárne obvinený advokát v rámci výsluchu, ako i vo svojich písomných vyjadreniach k sťažnosti a k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania nerobil sporným, že vo viacerých obchodných veciach, ako advokát, na základe plnej moci zastupoval klienta, ktorý medzičasom dňa 1. 10. 2008 zomrel. Nepoprel, že skutočne vo veci vedenej na okresnom súde v dňoch 13. 9. 2010 a 27. 6. 2011 vypovedal ako svedok napriek tomu, že ho po smrti jeho klienta nezbavil mlčanlivosti jeho právny nástupca. Spor sa týkal dedičstva po nebohom klientovi a viedol sa na návrh jeho družky proti matke nebohého. Disciplinárne obvinený vyjadril presvedčenie, že svojimi výpoveďami pred súdom neporušil povinnosť mlčanlivosti advokáta, lebo nevypovedal o obchodných veciach, v ktorých klienta zastupoval, ale len o veciach, ktoré získal z informácií o jeho živote, alebo pri iných súkromných stretnutiach. Pokiaľ v rámci výsluchu hodnotil vážnosť prejavu svojho klienta pri uzatvorení právneho úkonu,

ktorý on v rámci jeho právneho zastupovania zrealizoval, tak len potvrdil to, čo sám pozoroval a vedel posúdiť. K posúdeniu pravosti listiny, ktorá bola tiež predmetom výsluchu sa vedel vyjadriť z osobného poznania svojho bývalého klienta. Tvrdil, že nepovažoval za potrebné dať sa zbaviť mlčanlivosti, lebo o obchodnoprávných veciach, v ktorých klienta zastupoval, nevyповедал a údajne aj súd upozornil, aby mu v súvislosti s týmito vecami otázky nekládol.

Sťažovateľka vo svojom písomnom podaní z 25. 7. 2011 dokazovala, že DO v predmetnej veci vypovedal ako svedok o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v rámci právneho zastupovania jej druhu – neb. klienta, a to napriek tomu, že právne relevantným spôsobom nebol zbavený mlčanlivosti. Pritom vypovedal o skutočnostiach, ktoré sa jednoznačne dozvedel pri poskytovaní služieb právnej pomoci jej druhovi. Ako príklad poukázala na zápisnicu z 27. 6. 2011, kde DO uvádzal konkrétne skutočnosti, o ktorých sa dozvedel v rámci poskytovania služieb právnej pomoci súvisiacich s vymáhaním pohľadávok a prípravou a uzatváraním konkrétnych zmlúv.

Z obsahu zápisníc o pojednávaní z 13. 9. 2010 a z 27. 6. 2011 je evidentné, že DO vypovedal pred súdom ako svedok k záležitostiam týkajúcim sa jeho bývalého klienta, napriek tomu, že nebol jeho právnym nástupcom v zmysle § 23 ods. 2 ZoA zbavený mlčanlivosti. V nich DO zdôraznil, že nebohého klienta právne zastupoval až do jeho smrti, v súvislosti so zastupovaním chodieval do jeho advokátskej kancelárie, a to často aj v spoločnosti sťažovateľky. Keď bol v kancelárii sám, preberali jeho problémy, na ktoré sa ho on neraz pýtal a to do detailov. Preto vedel vypovedať o skutočnostiach zachytených v zápisniciach. Na pojednávaní dňa 27. 6. 2011 doslova popísal správanie a požiadavky svojho klienta pri návšteve advokátskej kancelárie, vrátane popisu prinesených podkladov, presného popisu dôvodu, prečo realizoval prevod nehnuteľností na inú osobu, ktorý úkon DO, ako jeho právny zástupca realizoval, vypovedal k úkonom, ktoré mal realizovať vo vzťahu k dlžníkom nebohého klienta a pod.

Disciplinárny senát mal na základe vyhodnotenia vyššie citovaných dôkazov za jednoznačne preukázané, že DO konal v hrubom rozpore s § 23 ods. 1, 2 ZoA, keď o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel v súvislosti s právnym zastupovaním nebohého klienta vypovedal ako svedok pred súdom. Konal tak napriek tomu, že ho právny nástupca nebohého povinnosti zachovávať mlčanlivosť nezbavil. Ignoroval povinnosť zachovávať mlčanlivosť o všetkých veciach, o ktorých sa v súvislosti s výkonom advokácie dozvedel a ignoroval aj upozornenie právneho zástupcu sťažovateľky a súdu na túto povinnosť. Obhajoba DO, že ako svedok vypovedal len o okolnostiach, ktoré nesúviseli s obchodnými prípadmi, v ktorých nebohého klienta ako advokát zastupoval, že súd upozornil, aby mu otázky súvisiace s týmito obchodnými prípadmi nekládol a chránil svojou výpoveďou záujmy bývalého klienta je z hľadiska riešenej problematiky irelevantná. Súd jednak nemal povinnosť a v rámci výsluchu ani možnosť zisťovať, ktoré otázky súvisia a ktoré nie s obchodnými prípadmi, v ktorých DO vystupoval ako právny zástupca nebohého. V spore, v ktorom vypovedal ako svedok nevystupoval ako účastník nebohý, ale jeho matka a sťažovateľka, a teda svojou protizákonnou výpoveďou, v ktorej uviedol skutočnosti, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s právnym zastúpením nebohého, zvýhodnil jednu stranu sporu. V tejto súvislosti sa ešte raz žiada zvýrazniť, že povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa týka všetkých skutočností súvisiacich s výkonom advokácie a teda DO nemal právo selektovať, o ktorých skutočnostiach svojho klienta môže vypovedať a o ktorých nie.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta. Zohľadnil najmä skutočnosť, že DO dosiaľ disciplinárne potrestaný nebol. Na druhej strane disciplinárny senát nemohol nechať bez povšimnutia rozsah, závažnosť a možný následok konania DO, ktorý dlhodobo získavané dôverné informácie od svojho klienta zneužil. Práve zistenie

disciplinárneho senátu, že pred súdom ako svedok okrem okolností, ktoré súviseli s právnym zastupovaním klienta vypovedal aj o veľmi dôverných a súkromných záležitostiach, s ktorými sa mu nebohý mal zdôveriť, výrazne zvyšujú závažnosť protiprávneho konania DO, ktorý konal v priamom úmysle, keď napriek upozorneniu súdu, ale aj právneho zástupcu sťažovateľky na povinnosť zachovávať mlčanlivosť, sa rozhodol túto ignorovať a ako svedok pred súdom vypovedať. Musel si byť vedomý aj právnych následkov svojho konania. Pri úvahách o disciplinárnom opatrení zohľadňujúc kritéria uvedené v § 56 ods. 3 ZoA disciplinárny senát dospel k jednoznačnému záveru, že adekvátnym vyjadrením zákonných kritérií, vrátane individuálnej i generálnej prevencie bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA – verejné napomenutie.

63.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi nedoručí súdne rozhodnutie, ktoré prevzal, a po skončení zastupovania klientovi nevráti doklady, týkajúce sa veci, v ktorej ho zastupoval, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 13 AP SAK.

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, ani po zaslaní urgencie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-94/09:1255/2009

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-94/09:1255/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) sťažovateľovi nedoručil rozhodnutie krajského súdu zo dňa 22. 1. 2008 a zároveň mu nevrátil doklady týkajúce sa veci, v ktorej ho zastupoval,

2.) dňa 28. 10. 2009 vyzvala SAK advokáta, aby sa k sťažnosti vyjadril v zmysle § 28 ods. 4 ZoA, ktorú advokát prevzal dňa 29. 10. 2009 a keďže na túto výzvu nereagoval bola mu dňa 10. 12. 2009 zaslaná urgencia, ktorú prevzal 17. 12. 2009, na ktorú opätovne nereagoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **377,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK dňa 1. 10. 2009 a 1. 3. 2010 podala dva návrhy na začatie disciplinárneho konania⁹ proti DO advokátovi, ktoré boli spojené na spoločné konanie.

9 Predmetom tohto spoločného konania bol aj skutok, ktorého sa mal dopustiť DO tým, že dňa 7. 12. 2007 prevzal právne zastúpenie sťažovateľa, za ktorého v ten istý deň zložil zálohu A. B. vo výške 20 000 Sk, pričom predmetom zastúpenia malo byť vrátenie daru a napriek viacerým urgenciám DO prakticky neposkytol žiadnu právnu službu, následkom čoho dňa 9. 2. 2009 oznámil sťažovateľ DO, že ukončuje jeho zastúpenie ... (**pokračovanie na nasl. strane**)

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia vykonaných dôkazov za jednoznačne preukázané, že DO advokát konal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, a prihliadol aj na osobu DO advokáta, ktorý bol dosiaľ päťkrát disciplinárne postihnutý. V tejto súvislosti bolo však nevyhnutné v prospech DO zohľadniť časový odstup, ktorý uplynul od spáchania skutkov po rozhodnutí disciplinárnych senátov o nich, ako aj skutočnosť, že sa DO počas tohto času ďalšieho disciplinárneho previnenia nedopustil. Na základe uvedeného senát dospel k záveru, že v prípade DO v rámci individuálnej prevencie tomuto uloží disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 1 500 eur, ktorú bol povinný DO zaplatiť do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na účet SAK tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

64.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý použije finančné prostriedky, ktoré mu boli poukázané ako trovy konania a ktoré patrili klientovi titulom zaplateného súdneho poplatku a preddavku na znalecké dokazovanie, na úhradu svojej odmeny za právne zastupovanie a súvisiacich výdavkov, pričom tieto finančné prostriedky nepoukáže klientovi bezodkladne po ich prijatí od protistrany, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 11 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV-84/12:1110/2012

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV-84/12:1110/2012 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 11 ods. 2 AP SAK,

tým, že

použil finančné prostriedky svojich klientov vo výške 366 eur, ktoré mu boli poukázané z titulu priznania trov konania rozsudkom okresného súdu z 9. 11. 2011 a ktoré patrili klientom z titulu zaplateného súdneho poplatku a zaplateného preddavku na znalecké dokazovanie na úhradu svojej pohľadávky pozostávajúcej z odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času v zmysle faktúry z 10. 1. 2012, pričom tieto finančné prostriedky vo výške 366 eur bezodkladne po ich prijatí od protistrany nepoukázal klientom.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

(pokračovanie pozn. 9) ... a žiada vyúčtovanie zálohy vo výške 20 000 Sk a odovzdanie dokumentácie, pričom na túto výzvu sťažovateľa DO nereagoval, vyúčtovanie nepreviedol a doklady nevrátil, čím mal porušiť § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA. Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV-94/09:1255/2009 bol DO advokát vo vzťahu k tomuto skutku oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 24 písm. a) DP SAK, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal dňa 14. 9. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že nepopiera, že sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA tak, ako bolo uvedené v disciplinárnom návrhu. Toto svoje konanie olutoval a prehlásil, že finančné prostriedky vo výške 366 eur klientom vráti. Datočne dňa 21. 1. 2013 písomne doručil potvrdenie banky o úhrade sumy 366 eur zo dňa 10. 10. 2012.

Disciplinárny senát na základe zisteného skutkového stavu prijal právny záver o tom, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona alebo z predpisu komory, spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, majúc za bezpečne preukázané, že advokát porušil § 18 ods. 1 a 2 ZoA v spojení s § 11 ods. 2 AP SAK tým, že si ponechal predmetné finančné prostriedky patriace klientom a dokonca tieto použil na úhradu svojej advokátskej odmeny, resp. hotových výdavkov a náhrady za stratu času, čo má advokát explicitne v zmysle § 11 ods. 2 AP SAK zakázané. Naopak, v zmysle § 11 ods. 2 AP SAK mal povinnosť tieto finančné prostriedky klientom bezodkladne vydať.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. S ohľadom na to disciplinárny senát dospel k záveru, že v danom prípade je adekvátne upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZoA.

65.**ROZHODNUTIE**

Postup advokáta, ktorý ako právny zástupca pozemkového spoločenstva bez právnej subjektivity podá v mene všetkých členov tohto spoločenstva ako žalobcov žalobu na základe plnomocnenia udeleného mu osobami oprávnenými konať za toto spoločenstvo na základe rozhodnutia väčšiny členov spoločenstva v súlade s vtedy platnou právnou úpravou, bez splnomocnenia zo strany všetkých členov spoločenstva, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 26. septembra 2013, sp. zn. DS IV.-24/13:4371/2012

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 26. septembra 2013, sp. zn. DS IV.-24/13:4371/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

dňa 29. 10. 2012 podal na okresný súd štyri návrhy na začatie ako právny zástupca navrhovateľov – členov pozemkového spoločenstva napriek tomu, že na podanie týchto návrhov a na zastupovanie navrhovateľov nemal udelené plnomocnenstvo od všetkých navrhovateľov, okrem iných od sťažovateľov,

pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. V odôvodnení tohto návrhu zdôraznil, že DO advokát podal ako právny zástupca navrhovateľov – členov pozemkového spoločenstva štyri žaloby s tým, že navrhovatelia sú zastúpení na základe plnej moci udelenej A. B. a C. D., ktorí mu následne udelili plnomocenstvo na podanie žalôb, pričom advokát nemal toto plnomocenstvo udelené priamo od sťažovateľov. Podľa názoru navrhovateľa DO musel vedieť, že žaloby mohol podať len v prípade, ak by bolo plnomocenstvo udelené od všetkých podielových spoluvlastníkov a členov pozemkového spoločenstva, ak navyše jeden so sťažovateľov vystupujúci ako navrhovateľ bol zároveň spoločníkom obchodnej spoločnosti, ktorá vystupovala ako odporca, pričom celkovo medzi členmi spoločenstva nebola zhoda ohľadom podania predmetných žalôb.

Disciplinárne obvinený advokát vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania poprel spáchanie disciplinárneho previnenia a uviedol, že predmetné pozemkové spoločenstvo je pozemkovým spoločenstvom bez právnej subjektivity, konajúce podľa § 10 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách prostredníctvom spoločných zástupcov, oznámených príslušnému obvodnému úradu, oprávnených konať za spoločenstvo navonok. Ďalej uviedol, že osoby A. B. a C. D. boli v súlade so stanovami pozemkového spoločenstva zvolení ako výbor na valnom zhromaždení a túto voľbu zápisom príslušný pozemkový úrad akceptoval. Vysvetlil, že takýmto spôsobom došlo aj k splnomocneniu výboru na výkon akýchkoľvek úkonov smerujúcich k ukončeniu zmluvy s nájomcom, na základe čoho následne bola podaná výpoveď z nájmu, ktorú nájomca neakceptoval, preto zástupcovia spoločenstva pristúpili k schváleniu podania žaloby na vypratanie nehnuteľnosti a náhrady škody z dôvodu, aby chránili majetok podielových spoluvlastníkov pred ďalším znehodnocovaním. Poukázal na to, že na podanie žaloby o vypratanie nehnuteľnosti je veľmi krátka 30-dňová lehota. S poukazom na § 139 ods. 1 a 2 OZ DO advokát zdôraznil, že nadpolovičná väčšina spoluvlastníkov oprávnila členov výboru, ktorých splnomocnenie vyplýva z § 10 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, pričom DO mal za to, že keďže akékoľvek rozhodnutie vo veci týkajúcej sa spoločnej veci ovplyvní všetkých spoločníkov spoločne a nerozdielne, tzn. všetkých spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, pristúpil pri vyhotovovaní žaloby k uvedeniu všetkých podielových spoluvlastníkov evidovaných výborom na základe platných listov vlastníctva.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k nasledovným skutkovým zisteniam, ktoré následne právne posúdil:

Disciplinárny senát z listinných dôkazov zistil, že skutok, ako je popísaný v návrhu sa stal, preto sa následne zaoberal otázkou, či tento skutok vykazuje znaky disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia § 18 ods. 2 ZoA. Podstata skutku, ktorý je predmetom tohto konania vychádza podľa navrhovateľa z toho, že DO podal návrhy na začatie súdnych konaní ako právny zástupca pozemkového spoločenstva, resp. jednotlivých jeho členov, no na takéto zastúpenie nemal podľa navrhovateľa udelené plnomocenstvo od všetkých členov pozemkového spoločenstva. Disciplinárny senát mal za to, že pre posúdenie danej veci je potrebné vychádzať z § 139 ods. 1 a 2 OZ, § 5 ods. 2, § 10 ods. 2 a 3, § 13 ods. 1 a 3, § 17 ods. 1 písm. a), § 18 ods. 1, § 19 ods. 1 a 2 a § 20 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách.

Pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity je istým združením vlastníkov spoločných pozemkov (spoločnej nehnuteľnosti) s tým, že nie je právnickou osobou. Toto spoločenstvo nemôže konať vo vlastnom mene. Ide tu vždy o konanie jeho členov. Členovia môžu splnomocniť jednu alebo i viac osôb, aby ich vo veciach spoločného hospodárenia zastupovali navonok.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že DO prevzal právne zastúpenie členov pozemkového spoločenstva, ktorí vystupujú na strane navrhovateľov v jednotlivých súdnych konaniach. Plnomocenstvo bolo DO udelené zo strany p. A. B., ktorý konal spoločne s p. C. D. Oprávnenie uvedených osôb konať za pozemkové spoločenstvo vyplývalo z predloženého výpisu z registra pozemkových spoločenstiev zo dňa 18. 5. 2012, ako aj zo zápisnice z valného zhromaždenia spoluvlastníkov združených danom pozemkovom spoločenstve zo dňa 17. 3. 2012.

Disciplinárny senát mal za to, že DO postupoval správne, keď pri prevzatí právneho zastupovania preveril oprávnenie osôb konať za pozemkové spoločenstvo z výpisu registra pozemkových spoločenstiev, ako aj z uznesenia valného zhromaždenia spoluvlastníkov združených v pozemkovom spoločenstve zo dňa 17. 3. 2012, pričom obe listiny tvoria prílohu jednotlivých žalôb vedených na okresnom súde. Nad rámec disciplinárny senát zdôraznil, že preskúmanie oprávnenia konať za pozemkové spoločenstvo s odbornou starostlivosťou by bolo dosiahnuté aj preskúmaním len jednej z uvedených listín, pretože každá listina sama osebe nezávisle uvádza, kto je oprávnený za pozemkové spoločenstvo konať.

Vzhľadom na to, že fungovanie pozemkového spoločenstva je viazané na rozhodovanie väčšiny, prehlasovaná menšina sa musí rozhodnutiu väčšiny podriaďiť, pričom pokiaľ by na podanie predmetných žalôb bol potrebný jednomyselný súhlas všetkých členov pozemkového spoločenstva (v tomto prípade ich je 630), fungovanie pozemkového spoločenstva by bolo nemožné a ohrozovalo by jeho samotnú existenciu. Zvlášť v takom prípade, keď je záujem niektorých členov pozemkového spoločenstva v rozpore so záujmom pozemkového spoločenstva, ako to bolo v prípade jedného so sťažovateľov. Legislatívna úprava rozhodovania väčšiny je preto namieste.

Vzhľadom na to, že na základe rozhodnutia väčšiny členov pozemkového spoločenstva došlo k splnomocneniu p. A. B. a C. D. na zastupovanie všetkých členov spoločenstva navonok a následne k splnomocneniu DO týmito osobami na podanie predmetných žalôb, DO neporušil ZoA ani iné stavovské predpisy SAK.

Disc. senát sa stotožnil s argumentáciou DO advokáta, že pri podávaní žalobných návrhov musel uviesť všetkých podielových spoluvlastníkov pozemkového spoločenstva na strane navrhovateľov, keďže ide o pozemkové spoluvlastníctvo bez právnej subjektivity (podľa názoru disciplinárneho senátu v tomto prípade je založené nerozlučné procesné spoločenstvo).

Zároveň disciplinárny senát poukázal aj na skutočnosť, že DO podal návrhy na vypratanie nehnuteľnosti, resp. vypratanie nehnuteľnosti a náhradu škody v lehote 30 dní od skončenia nájmu, teda v zákonnej lehote, ktorá je upravená v § 676 ods. 2 OZ, podľa ktorého, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Z uvedeného vyplýva vysoký nárok na promptnosť advokáta vo veci konať, keďže sa musel vysporiadať s otázkou 630 účastníkov konania v lehote 30 dní. Aj táto skutočnosť podľa názoru disciplinárneho senátu svedčí o tom, že advokát si plnil svoje povinnosti s odbornou starostlivosťou.

Na základe uvedeného rozhodol disciplinárny senát tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

66.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako splnomocnený právny zástupca klienta bez jeho súhlasu vezme späť návrh na začatie konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA.

Späťvzatie návrhu je závažným procesným úkonom, pri ktorom advokát musí mať na zreteli, že vykonanie takéhoto úkonu musí byť urobené s odbornou starostlivosťou, ktorá sa prejavuje aj v tom, že na takýto závažný úkon je potrebné mať pokyn (resp. súhlas) od klienta, ktorý v prípade potenciálneho sporu s klientom musí vedieť advokát preukázať.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 26. septembra 2013, sp. zn. DS IV.-74/13:626/2013

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 26. septembra 2013, sp. zn. DS IV.-74/13:626/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca klienta vo veci zrušenia podielového spoluvlastníctva vedenej na okresnom súde bez súhlasu klienta podaním zo dňa 22. 9. 2009 vzal späť návrh na začatie konania,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 26. septembra 2013, sp. zn. DS IV.-74/13:626/2013 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 § 23 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca klienta vo veci zrušenia podielového spoluvlastníctva vedenej na okresnom súde,

- neinformoval klienta, že na základe späťvzatia a následného rozhodnutia okresného súdu zo dňa 3. 10. 2001 a uznesenia krajského súdu zo dňa 21. 1. 2012 je klient povinný uhradiť tam priznané trovy konania,

- nedoručil klientovi uznesenie súdu o zastavení konania,

- komunikoval o právnej veci klienta s jeho družkou,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 30. 5. 2013 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie na disciplinárnom pojednávaní dňa 26. 9. 2013. Nakoľko sa po vyhlásení rozhodnutia disciplinárneho senátu zástupca navrhovateľa ako aj DO vzdali práva podať odvolanie, disciplinárny senát môže podľa § 21 ods. 4 DP SAK vyhotoviť zjednodušené rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie. Napriek tomu disciplinárny senát považoval za potrebné uviesť podstatné dôvody, ktoré ho viedli k uvedenému rozhodnutiu.

Uznanie viny DO v skutku týkajúcom späťvzatia návrhu na začatie konania DO advokáta bez súhlasu klienta vyplývalo najmä z potvrdenia klienta zo dňa 23. 9. 2013, ktoré založil DO na pojednávaní, v ktorom klient nepotvrdil, že dal DO súhlas na späťvzatie. Na pojednávaní dňa 26. 9. 2013 DO uviedol, že súhlas na späťvzatie mu bol daný ešte cca 8 – 9 mesiacov pred samotným späťvzatím ústne pri stretnutí s klientom v škôlke, kde chodia ich deti, avšak uve-

dené tvrdenie disciplinárny senát vyhodnotil ako irelevantné. Späťvzatie návrhu je závažným procesným úkonom, ktorý, ak má advokát vykonať, musí mať na zreteli, že vykonanie takéhoto úkonu musí byť urobené s odbornou starostlivosťou. Odborná starostlivosť sa prejavuje aj v tom, že na takýto závažný úkon je potrebné mať pokyn (resp. súhlas) od klienta, ktorý v prípade potenciálneho sporu s klientom musí vedieť preukázať. V predmetnom prípade však DO súhlas preukázať nevedel, a ak by klient aj takýto pokyn vykonal cca 8 – 9 mesiacov pred jeho samotným vykonaním, je otázne, z akého dôvodu DO takýmto spôsobom nekonal v tom čase, ale až neskôr s odstupom času. Z toho dôvodu (najmä na veľký odstup času) mal DO konajúc s odbornou starostlivosťou preveriť aktuálnosť pôvodného pokynu (resp. súhlasu) od klienta časovo tesne predtým, než takýto úkon vykonal. Sám DO uviedol, že konal neopatrne.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa zaoberal ďalej subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti. Zavinenie pritom môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava ZoA nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti. Disciplinárny senát vzhľadom na okolnosti prípadu dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť záujmy klienta (ide o osobu špeciálne znalú práva – advokáta), avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že k porušeniu nedôjde. To znamená, že konanie DO advokáta možno hodnotiť ako zavinené konanie s vedomou nedbanlivosťou.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností daného prípadu (sám klient uviedol, že vec si s advokátom vzájomne vysvetlili, nevznikla v dôsledku takéhoto postupu žiadna škoda klientovi, sám DO ľutoval konanie). Z toho dôvodu disciplinárny senát mal za to, že peňažná pokuta vo výške 100 eur je postačujúca. Pri uloženej výške peňažnej pokuty disciplinárny senát nepovažoval za potrebné špeciálne skúmať majetkové pomery DO, keďže z hľadiska trestania ide o symbolickú sumu, ktorá nepresahuje ani len jednu tretinu aktuálnej minimálnej mzdy v národnom hospodárstve SR.

Vo vzťahu k ostatným skutkom v disciplinárnom návrhu disciplinárny senát DO advokáta oslobodil s poukazom na to, že klient v potvrdení zo dňa 23. 9. 2013 uvádza, že on sám trval na tom, aby DO komunikoval s družkou (t. j. DO neporušil žiadnu mlčanlivosť), prevzal všetky rozhodnutia v danej veci od DO advokáta (t. j. nie je pravdou, že DO nedoručil uznesenie o zastavení konania klientovi, a nie je pravdou ani to, že DO neinformoval klienta o povinnosti platiť trovy konania, pretože táto povinnosť vyplývala zo samotného textu rozhodnutí).

67.

ROZHODNUTIE

Prevzatie zastupovania klienta ako navrhovateľa v právnej veci proti odporcovi, ktorého v tom istom čase advokát taktiež zastupuje ako navrhovateľa v inej súvisiacej veci, nie je disciplinárnym previnením advokáta, v prípade, ak záujmy klientov nie sú vo vzájomnom rozpore, ale naopak, advokát v týchto veciach obhajuje ich spoločný záujem.

Požiadavka zachovávať dôstojnosť advokátskeho stavu znamená uplatňovanie určitých princípov advokáta, ktoré sa prejavujú vo sfére pri výkone advokácie i vo sfére mimo výkonu advokácie, najmä pri jeho správaní sa navonok, t. j. pri posudzovaní, či došlo v danom prípade k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, je potrebné hodnotiť, ako dané konanie advokáta navonok vplývalo na nezávislú tretiu osobu; subjektívna nespokojnosť protistrany v konaní sama o sebe nemá žiadnu príčinnú súvislosť so zachovávaním dôstojnosti advokátskeho stavu.

Z princípov charakteristických pre trestné súdne konanie je zrejmé, že bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazné spočíva na prokurátorovi, t. j. obdobne v súlade s § 57 ods. 7 ZoA v disciplinárnom konaní bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazné, spočíva na navrhovateľovi.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 15. októbra 2013, sp. zn. DS IV.-84/13:865/2013

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 215. októbra 2013, sp. zn. DS IV.-84/13:865/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** prevzal zastupovanie navrhovateľa A. B. v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam proti odporcovi C. D., napriek tomu, že v tom čase zastupoval p. C. D. ako odporcu v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo veci nariadil dňa 15. 10. 2013 pojednávanie a po vykonaní dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disc. senát po zistení, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, sa zaoberal otázkou, či tento skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát zistil, že aj samotná obrana DO spočíva v tom, že skutok nie je disciplinárnym previnením, uviedol, že neporušil žiadnu povinnosť, jeho konanie bolo v záujme jeho klienta, pričom obaja klienti chceli postupovať tak, ako konal, pretože ich záujem bol spoločný.

Predmetom posúdenia v predmetnom konaní je, či je porušením povinností advokáta vyplývajúcich zo stavovských predpisov, ak advokát zastupuje jedného klienta v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zároveň prevezme v inom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zastupovanie druhého klienta, pričom v tomto inom konaní vystupuje prvý klient v pozícii odporcu.

Disciplinárny senát zistil, že v konaní o vyporiadanie BSM odporca C. D. tvrdí, že spoluvlastnícky podiel k spornej nehnuteľnosti nepatrí do masy BSM, pretože sporná nehnuteľnosť bola prevedená na základe simulovaného právneho úkonu a správne má patriť p. A. B. Ďalej disciplinárny senát zistil, že v konaní o určenie vlastníckeho práva k tej istej nehnuteľnosti, ktorá je aj sporná pri vysporiadaní BSM, sa navrhovateľ A. B. domáha určenia, že on (navrhovateľ) je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu, že právny stav nie je správny, pretože v čase podania návrhu je nesprávne zapísaná na LV odporca C. D. Z uvedeného vyplýva, že tieto dve súdne konania mali spoločný a zároveň rovnaký záujem v tom, že ich výsledným cieľom, ktorý presadzoval DO malo byť, že sporná nehnuteľnosť má byť vo vlastníckom práve p. A. B.

Otázkou zostáva, či uvedený postup DO je porušením princípu zachovania dôstojnosti advokátskeho stavu tak, ako uvádza navrhovateľ v odôvodnení návrhu, a to najmä poškodí stážovateľa ako protistranu v konaní o vyporiadanie BSM.

Obsah dôstojnosti ako jednej z vlastností typickej pre advokáta nielen pri výkone advokáacie, ale pri správaní sa advokáta aj v bežnom živote nie je v stavovských predpisoch výslovne normatívne vymedzený. Vo všeobecnosti sa pod dôstojnosťou človeka rozumie morálny vzťah človeka k sebe samému, ktorého vedomie je formou sebakontroly osobnosti. Na dôstojnosti sa zakladajú požiadavky jednotlivca voči sebe samému konať tak, aby človek neponížil svoju

dôstojnosť. Požiadavka pri správaní sa advokáta tak, aby zachoval dôstojnosť advokátskeho stavu (t. j. advokátskej profesie) znamená uplatňovanie určitých princípov advokáta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to vo sfére pri výkone advokácie a vo sfére mimo výkonu advokácie (pozn.: v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o advokácii, sa s účinnosťou od 1. 1. 2013 požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote). Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami, na slušnosť pri prezentácii samého seba (napr. požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci). Vzhľadom na obsah dôstojnosti možno uzavrieť, že táto sa prejavuje najmä navonok, t. j. pri otázke, či došlo v posudzovanom prípade k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, je potrebné hodnotiť, ako dané konanie advokáta navonok vplývalo na nezávislú tretiu osobu.

Disciplinárne obvinený obhajoval spoločný a zároveň rovnaký záujem svojich klientov, ktorý sa mal prejavíť vo výsledku, že sporná nehnuteľnosť bude po meritórnom rozhodnutí súdov vo výlučnom vlastníctve p. A. B. Tento záujem prezentovali obaja klienti v obidvoch konaniach, pričom nie je dôležité, o aký druh konaní išlo a v akej procesnej pozícii vystupovali klienti. Skutočnosť, že DO zastupoval týchto klientov v dvoch odlišných konaniach podľa názoru disciplinárneho senátu nemá žiadnu príčinnú súvislosť s vyššie uvedeným obsahom pojmu zachovania dôstojnosti advokátskeho stavu, ktorá sa najmä prejavuje navonok. Sťažovateľ z obsahu jednotlivých podaní musel vedieť usúdiť, čo je predmetom uvedených konaní, ako aj to, že majú rovnaký a spoločný cieľ, ktorý bol prirodzene protichodný s jeho záujmom, pretože sa snažil vylúčiť spornú nehnuteľnosť z BSM. Je preto prirodzené, že sťažovateľ subjektívne pociťoval nespokojnosť s konaním protistrany zastúpenej v dvoch rôznych konaniach DO advokátom. Takýto subjektívny pocit nespokojnosti jednej strany voči druhej strane sa prirodzene prejavuje u každého z účastníkov, pretože v zásade ich záujmy sú v sporovom konaní rozdielne. Je neakceptovateľné, aby sa subjektívna nespokojnosť protistrany vnímala na úkor advokáta, ktorý zastupuje klienta voči protistrane, pretože je prirodzené, že advokát bude a má zároveň aj povinnosť hájiť záujmy svojho klienta, a nie protistrany. Účinnosť a efektívnosť prostriedkov pri obhajovaní záujmov klienta je limitovaná vo vzťahu k protistrane najmä zásadami dôstojnosti, slušnosti a korektnosti. Subjektívna nespokojnosť protistrany sama osebe nemá žiadnu príčinnú súvislosť so zachovávaním dôstojnosti advokátskeho stavu. Otázka zachovania dôstojnosti advokátskeho stavu by bola namieste vtedy, ak by sa správanie DO advokáta navonok vymklo kritériám, ktoré sú obsahom dôstojnosti advokátskeho stavu, ako bolo uvedené vyššie, čo však v danom prípade dokázané nebolo.

V tejto súvislosti disciplinárny senát poukázal na primeranú aplikáciu TP v prípade, že niektoré postupy v disciplinárnom konaní neupravujú stavovské predpisy (§ 57 ods. 7 ZoA). Na disciplinárne konanie v konaní pred disciplinárnym senátom prvého stupňa platia primerane ustanovenia TP o súdnom konaní, špeciálne ustanovenia o hlavnom pojednávaní, pretože sa svojim účelom najbližšie približujú charakteru disciplinárneho konania na prvom stupni. Z princípov charakteristických pre trestné súdne konanie je zřejmé, že bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazné, spočíva na prokurátorovi, t. j. obdobne v disciplinárnom konaní bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazné, spočíva na navrhovateľovi. Navrhovateľ k svojmu tvrdeniu v návrhu, že DO konal s cieľom poškodiť sťažovateľa ako protistranu v konaní o vysporiadanie BSM nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, t. j. neunesol dôkazné bremeno.

Vzhľadom na to, že disciplinárny senát nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku, zaoberal sa aj otázkou, či v danom prípade nedošlo k porušeniu zákazu o konflikte záujmov podľa § 21 písm. a) ZoA, i keď to navrhovateľ nenamietal.

Pri posudzovaní tejto otázky disciplinárny senát v plnom rozsahu odkázal na skutkové zistenia, ktoré vyššie uviedol, a zdôraznil, že DO obhajovalspoločný a zároveň rovnaký záujem svojich klientov, ktorý sa mal prejavíť vo výsledku, že sporná nehnuteľnosť bude po meritórnom rozhodnutí súdov vo výlučnom vlastníctve A. B. . Tento záujem bol prezentovaný klientmi v obidvoch konaniach, pričom nie je dôležité, o aký druh konaní išlo a v akej procesnej pozícii vystupovali klienti. Disciplinárny senát zistil, že vec o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti je síce vecou súvisiacou s vecou o vysporiadanie BSM, avšak záujmy oboch klientov nie sú vo vzájomnom rozpore, pretože ich záujem a cieľ je spoločný a rovnaký. Dôležité je zdôrazniť, že DO presadzoval v obidvoch konaniach „rovnaké dobro“ v prospech obidvoch klientov. Vzhľadom na to senát uzavrel, že k porušeniu ust. § 21 písm. a) ZoA nedošlo.

68.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá klientovi na jeho e-mailové a písomné žiadosti, týkajúce sa poskytnutých právnych služieb, po faktickom skončení zastupovania veci s klientom finančne nevysporiada, keď riadne nezúčtuje poskytnutú zálohu a následne sa na výzvu SAK nevyjadrí k sťažnosti klienta ako sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 28. novembra 2011, sp. zn. DS V.-85/11: 703/2011

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 28. novembra 2011, sp. zn. DS V.-85/11: 703/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) svojmu klientovi neodpovedal na jeho e-mailové žiadosti zo dňa 6. 12. 2010, 8. 12. 2010, 20. 12. 2010 a na písomnú žiadosť zo dňa 11. 2. 2011, ktoré súviseli s poskytovaním právnych služieb,

2.) po faktickom skončení právneho zastúpenia klienta vo veci zmeny štatútu dňa 6. 12. 2010 s klientom vec finančne nevysporiadal, keď riadne nezúčtoval zálohu v sume 357 eur, ktorú mu klient uhradil dňa 12. 10. 2010,

3.) na výzvu SAK zo dňa 8. 3. 2011, prevzatú dňa 10. 3. 2011 sa nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa, **za čo mu bolo uložené** podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **634 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revíznna komisia SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený uviedol, že sa cíti byť vinným iba z bodov 2.) a 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania. Bližšie uviedol, že sťažovateľa zastupoval v konaní o zmenu štatútu stavby popísanej v enunciiate rozhodnutia. Napriek tomu, že vykonal všetky potrebné úkony právnej pomoci, žiadosť bola zamietnutá, pričom DO použil výlučne zákonné prostriedky

a ísť nezákonnou cestou odmietol. Potvrdil, že zálohová platba vo výške 357 eur mu klient uhradil. Pokiaľ ide o komunikáciu s klientom, zasielal mu zásielky na korešpondenčnú adresu, pričom doporučené zásielky sa mu vracali. Preto na túto adresu zasielal obyčajné zásielky, čo však nevedel preukázať, nakoľko o tom nemal žiadny doklad. Na svoju obranu uviedol, že bol presvedčený, že zásielka klientovi príde, na druhej strane sa nevedel stotožniť so situáciou, že jeho prvoradou úlohou je brániť sa voči vlastnému klientovi, nehovoriac o tom, že sa musel brániť aj pred protistranou. Pokiaľ ide o skutok bod bodom 3.), DO skutok priznal a na svoju obranu uviedol, že na výzvu SAK nereagoval preto, že bol chorý a nešlo o ignorovanie orgánov SAK. Ku svojej chorobe sa však nechcel vyjadriť.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie oboznámením e-mailovej komunikácie, z ktorej vyplynulo, že klient písal DO opakovane 6. 12. 2010, 8. 12. 2010 a 20. 12. 2010 a listom dňa 12. 2. 2011. Z obsahu týchto dokumentov vyplynulo, že sa týkali poskytovania právnych služieb. Z faktúr predložených advokátom vyplynulo, že nakoniec došlo k finančnému vysporiadaniu s klientom.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že skutky uvedené v návrhu sa stali, ich kvalifikácia ako disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA je v súlade so zákonom a dopustil sa ich DO.

DO sa neriadil § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) a § 13 AP SAK. Senát mal za preukázané, že klient opakovane oslovoval e-mailom aj písomne a DO na to nereagoval. Sám nakoniec tieto skutočnosti priznal, keď s klientom odmietol komunikovať. Neexkulpuje ho ani skutočnosť, že klient sa údajne vyjadroval vulgárne, ani tvrdenie, že s klientom komunikoval nedoporučenými zásielkami, nakoľko tieto skutočnosti nevedel preukázať. Tie isté okolnosti platia aj pre disciplinárne previnenie uvedené pod bodom 2.), pretože sú v priamej príčinnej súvislosti s bodom 1.), ako výsledok nekomunikácie s klientom. Senát sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že takéto konanie voči klientovi je nekorektné a neprijateľné. Senát neakceptoval ani obranu DO v bode 3.), a to ani v prípade, že by reálne išlo o chorobu, ktorá by bránila vypracovaniu vyjadrenia komore, pretože takéto ospravedlnenie by orgány komory nepochybne akceptovali a primerane mu lehotu predĺžili. V dnešnom komunikačne vyspelom svete by postačovalo e-mailové, SMS-kové, telefonické atď. ospravedlnenie, navyše DO sa nevyjadril ani dodatočne a urobil tak až v disciplinárnom konaní.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal v intenciách § 56 ods. 3 ZoA a § 25 ods. 2 DP SAK, na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia, ako aj na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a rodinné pomery a dospel k záveru, že primeraným disciplinárnym opatrením je peňažná pokuta vo výške 634 eur, t. j. vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom. Disciplinárny senát sa nestotožnil s návrhom navrhovateľa na uloženie peňažnej pokuty vo výške desaťnásobku minimálnej mesačnej mzdy, nakoľko vzhľadom na vyššie citované okolnosti sa takýto trest javil ako neprimerane prísny.

69.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastúpenia riadne nevyúčtuje poskytnutú zálohu klientovi, neodpovedá na jeho list a nedoručí mu podania, ktoré pre neho vypracoval a bez súhlasu a vedomia klienta vezme späť návrh na začatie konania a následne mu rozhodnutie o zastavení konania zašle až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, pričom mu nevráti predložené listiny, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56

ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a) a c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 30. januára 2012, sp. zn. DS V. –115/10:2230/2010

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 30. januára 2012, sp. zn. DS V. –115/10:2230/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a) a c) a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) po skončení právneho zastúpenia klienta p. A. B. nezúčtoval riadne zálohu v sume 2 000 Sk (66,39 eur), ktorú mu klient zaplatil dňa 7. 4. 2008,

2.) v konaní vedenom pred okresným súdom zobral dňa 9. 2. 2009 návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez vedomia a bez súhlasu klienta C. D., ktorému navyše rozhodnutie o zastavení konania doručil až 19. 6. 2009, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania,

3.) neodpovedal klientovi na list zo dňa 8. 12. 2009,

4.) nedoručil klientovi podania – návrhy na dodatočné prejednanie dedičstva, ktoré sa viedli pred okresným súdom a ktoré pod označením „vypracovanie listiny“ vyúčtoval dňa 13. 10. 2009,

5.) po skončení právneho zastúpenia v právnej veci klientamu nevrátil i ním predložené listiny,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **654,40 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo veci pojednával dňa 30. 1. 2012 bez prítomnosti DO, vzhľadom na to, že tento sa z účasti na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti, pričom vo svojom písomnom podaní súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Disciplinárny senát v zmysle §17 ods. 6 DP SAK vykonal pojednávanie bez prítomnosti DO. Na pojednávaní sa oboznámil so sťažnosťou sťažovateľa a s inými písomnými materiálmi tvoriacimi disciplinárny spis. Po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že DO porušil svoje povinnosti uložené mu stavovskými predpismi a skutky sú disciplinárnym previnením v zmysle §56 ods. ZoA. Pri ukladaní trestu senát uložil trest v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, teda peňažnú pokutu na dolnej hranici uvedeného ustanovenia s poukazom na skutočnosť, že následne DO sa snažil odstrániť následky svojho protiprávneho konania pri výkone advokácie. Zároveň bol DO zaviazaný k úhrade paušálnych trov konania, z dôvodov uvedených v § 57 ods. 5 ZoA.

70.

ROZHODNUTIE

Oneskorené zaslanie listín klientovi nie je samo osebe disciplinárnym previnením advokáta v prípade, ak s tým súvisiaci účel – včasná a riadne informovanie klienta – bol splnený iným, i keď neformálnym spôsobom.

Oneskorené odovzdanie dokladov advokátom klientovi po skončení zastupovania, zapríčinené včasným neoznámením adresy klienta advokátovi a následne pracovnou zaneprázdnenosťou advokáta, ktorý už bezprostredne po skončení zastupovania bol pripravený tieto doklady odovzdať, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 30. januára 2012, sp. zn. DS V.-35/11:3951/2010

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 30. januára 2012, sp. zn. DS V.-35/11:3951/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. a) a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

a) neposlal riadne a včas klientovi dohodu o postupe pri vysporiadaní BSM zo 4. 2. 2009, ktorú v mene klienta podpísal s druhou zmluvnou stranou,

b) neposlal riadne a včas klientovi uznesenie okresného súdu, ktorým bolo konanie o vysporiadaní BSM klienta na základe späťvzatia advokáta zastavené a ktoré v mene klienta ako jeho právny zástupca prevzal,

c) nevrátil bez zbytočného odkladu klientovi po skončení zastupovania doklady, ktoré mu zveril, resp. ktoré v mene klientky prevzal, na odovzdanie dokladov ho klient vyzval dňa 22. 10. 2010, tieto však zaslal klientovi odovzdaním na poštovú prepravu až dňa 11. 11. 2010 bez sprievodného listu,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania odmietol svoju zodpovednosť za disciplinárne previnenie s tým, že späťvzatie žaloby bolo so sťažovateľom konzultované na osobnom rokovaní a rovnako boli s ním vopred odkonzultované podmienky uzavretej dohody o vysporiadaní BSM, ďalej uviedol, že sťažovateľove doklady poslal uložením na poštovú prepravu 11. 11. 2010, t. j. 2 dni po podaní sťažnosti, čo dokladoval podacím lístkom. Oneskorené odoslanie príslušných dokumentov DO zdôvodňoval pôvodne neformálnym a kamarátskym vzťahom s klientom, v dôsledku čoho bol klient o mnohých veciach informovaný len ústne, o čom teda advokát nemá príslušné doklady. K oneskorenému zaslaniu spisu klientovi sa DO vyjadril na disciplinárnom pojednávaní v tom zmysle, že právne zastupovanie vysporiadaním BSM a predajom rodinného domu splnilo svoj účel, pričom o uzavretí spisu informoval klienta s otázkou, kam mu má tento spis zasláť. Nakoľko od klienta nedostal jednoznačné vyjadrenie, nemohol vedieť, na akú adresu chce mať klient zaslaný spis a z tohto dôvodu si ho ponechal u seba.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že konanie DO advokáta nie je disciplinárnym previnením.

Je zrejmé, že základný účel právneho zastupovania – vysporiadanie nehnuteľností v BSM sa podarilo dosiahnuť. Vzhľadom na neformálny vzťah medzi DO advokátom a sťažovateľom sa tiež disciplinárnemu senátu javilo ako pochopiteľné, že jednotlivé rokovania prebiehali ústne a v neformálnej atmosfére. Disciplinárny senát nepovažoval za preukázané, že by DO konal nad rámec udelených plnomocenstiev, resp. účelovo či bezdôvodne zdržiaval zaslanie jednotlivých dokumentov svojmu klientovi.

Naopak, z e-mailovej komunikácie DO advokáta a sťažovateľa vyplynulo, že sťažovateľ bol o všetkých krokoch včas informovaný. Z tohto dôvodu disciplinárny senát nepovažoval

oneskorené zaslanie dokumentov za disciplinárne previnenie, keďže s tým súvisiaci účel – včasné a riadne informovanie klienta – bol splnený. Z výpovede DO advokáta, ako aj z e-mailovej komunikácie ďalej vyplynulo, že sám klient požiadala DO o ponechanie jednotlivých listín v osobnej dispozícii advokáta. Tým, že si DO ponechal dokumenty vo svojej opatere, tak vlastne len plnil pokyny klienta.

Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že bezprostredne po vysporiadaní BSM v auguste 2010 bol DO pripravený klientovi odoslať ukončený spis. Takto sa nestalo len kvôli tomu, že klient DO neoznámil adresu, na ktorú si žiadal spis odoslať. V čase odoslania spisu bol DO pracovne vyťažený a čiastočne aj v zahraničí, zdržanie v čase konečného odoslania spisu preto disciplinárny senát považoval za ospravedlniteľné, tým viac, že DO už predtým jasne prejavil ochotu a pripravenosť zaslať spis klientovi.

V pôvodnom sťažnostnom prípise sťažovateľ uvádza skutočnosti, ktoré sa podarilo jednoznačne vyvrátiť jednotlivými dokumentmi ako aj e-mailovou komunikáciou sťažovateľa a DO. Disciplinárny senát mal preto za preukázané, že v niekoľkých častiach sťažnosti sťažovateľ vedome neuvádzal pravdu, čo sponchybujú aj jeho ďalšie tvrdenia. Do popredia naopak vystupuje skôr osobná motivácia sťažovateľa k podaniu sťažnosti, tak ako to tvrdil DO.

71.

ROZHODNUTIE

Rozposlanie nedatovaných, advokátom vopred prijatých plnomocenstiev, dotknutým osobám, obsahujúcich časť o odvolaní skoršieho plnomocenstva udeleného advokátovi neoprávnenou osobou a časť o následnom splnomocnení advokáta na ten istý úkon, s cieľom napraviť nežiaduci stav, vyvolaný zavádzajúcim konaním neoprávnenej osoby, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 4. decembra 2012, sp. zn. DS V.-45/12: 782/2012

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 4. decembra 2012, sp. zn. DS V.-45/12: 782/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

v mesiaci január 2011 rozširoval, resp. doručoval voči neurčitému okruhu osôb svoje presne nedatované plnomocenstvá, obsahujúce časť o odvolaní skoršieho plnomocenstva zo dňa 2. 11. 2010 sťažovateľovi a časť o jeho následnom splnomocnení na totožný úkon, ktorým malo byť zastupovanie vlastníkov poľných pozemkov, pričom takéto plnomocenstvo ním bolo vopred prijaté podpisom aj odtlačkom pečiatky bez toho, aby mu bolo predtým plnomocenstvo určitým konkrétnym klientom písomne udelené,

pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania toto v celom rozsahu odmietol a uviedol, že svojimi krokmi sa len usiloval o nápravu situácie vzniknutej na základe klamlivého a zavádzajúceho konania sťažovateľa, čím sa snažil o naplnenie účelu svojho povolania.

Vo svojich vyjadreniach na disciplinárnom pojednávaní dňa 4. 12. 2012 sa DO pridŕžoval v plnom rozsahu svojho písomného vyjadrenia a osobitne zdôraznil, že v návrhu na začatie disciplinárneho konania absentuje zmienka o skutočnostiach, ktoré boli príčinou tohto konania DO advokáta, a totiž rozposlanie žiadosti a pozvánok sťažovateľom vlastníkom pozemkov v roku 2010 v mene združenia vlastníkov pozemkov, pričom tieto dokumenty opatril pečiatkou uvedeného združenia a podpísal ako jeho predseda napriek tomu, že ním nikdy nebol, čím uviedol vlastníkov pozemkov do omylu a tí v presvedčení, že je sťažovateľ oprávnený konať za uvedené združenie, udelili tomuto plnomocenstvu, aby ich v prípade neprítomnosti na stretnutí vlastníkov pozemkov sťažovateľ zastupoval. Všetky kroky, ktoré DO uskutočnil a ktoré boli v návrhu označené ako disciplinárne previnenie, boli len reakciou na nepoctivé konanie sťažovateľa, pričom DO konal výlučne na žiadosť samotných vlastníkov pozemkov, ktorých snahou bolo zvrátenie vzniknutej situácie. Ďalej zdôraznil, že tvrdenia navrhovateľa o rozširovaní plnomocenstiev voči neurčitému okruhu osôb sú nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko všetky osoby, ktoré DO splnomocnil, sú vlastníkami poľných pozemkov a sú zapísané v katastri nehnuteľností a bolo výlučne len na vôli samotných vlastníkov, či uvedené splnomocnenie DO udelia alebo nie. Taktiež samotný postup pri zastupovaní vlastníkov pozemkov prebiehal podľa vyjadrení disciplinárne obvineného striktne v súlade so zákonom a jeho jediným cieľom bolo pomôcť tým vlastníkom pozemkov, ktorí sa konaním sťažovateľa dostali do omylu.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát mal za preukázané, že konanie DO nie je disciplinárnym previnením, nakoľko malo smerovať len k náprave nežiaduceho stavu vzniknutého v dôsledku zavádzajúcich krokov sťažovateľa, a tým nebolo spôsobilé naplniť skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, porušiť pravidlá korektnej súťaže či ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu.

Disciplinárny senát sa po vykonanom dokazovaní stotožnil s tvrdeniami DO a mal za to, že jeho konaním nedošlo k porušeniu žiadneho ustanovenia ZoA, resp. iných predpisov vydaných komorou. Z tohto dôvodu závery uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania senát vyhodnotil ako neopodstatnené a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

72.

ROZHODNUTIE

Advokát – splnomocnený zástupca klienta a substitučne poverený advokát, ktorí v právnej veci klienta tohto neinformujú o termíne pojednávania a nezašlú mu predvolanie na pojednávanie, bez pokynu a súhlasu klienta ospravedlnenia neúčastí klienta na tomto pojednávaní so žiadosťou o odročenie pojednávania, neinformujú klienta o postupe pri vybavovaní veci, pričom ešte pred vypovedaním plnej moci klientovi priamo splnomocnený advokát zašle súdu oznámenie o ukončení zastupovania klienta, a následne sa nezúčastnia na súdnom pojednávaní, dopúšťajú sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušujú povinnosti im uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 písm. a) v spojení s § 20 ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu SAK z 9. apríla 2013, sp. zn. DS V.-5/13:2556/2012

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 9. apríla 2013, sp. zn. DS V.-5/13:2556/2012 boli disciplinárne obvinení advokáti A. B. a C. D

uznaní za vinných

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušili povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 písm. a) v spojení s § 20 ods. 3 AP SAK,

tým, že

– advokát A. B. ako konateľ advokátskej kancelárie, ktorá zastupovala svojho klienta a advokát C. D. ako substitučne poverený advokát v konaní vedenom pred okresným súdom konali v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že:

- a.) neinformovali klienta o termíne pojednávania, ktorý súd vytýčil na deň 27. 4. 2011,
- b.) neposlali klientovi predvolanie na pojednávanie, ktorého termín súd vytýčil na deň 27. 4. 2011, a ktoré bolo advokátskej kancelárii doručené dňa 15. 3. 2011,
- c.) podaním zo dňa 5. 4. 2011 bez pokynu a bez súhlasu klienta ospravedlnili neúčast klienta ako navrhovateľa na pojednávaní, termín ktorého bol súdom vytýčený na deň 27. 4. 2011 a požiadali o odročenie termínu pojednávania na iný termín z dôvodu pracovnej cesty konateľa sťažovateľa,
- d.) s výnimkou informácie o doručení platobného rozkazu a s výnimkou informácie o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia neinformovali klienta písomne o tom, ako sa postupuje pri vybavovaní veci,
- e.) neinformovali klienta o termíne pojednávania, ktorý súd vytýčil na deň 22. 6. 2012,
- f.) neposlali klientovi predvolanie na pojednávanie, ktorého termín súd vytýčil na deň 22. 6. 2012 a ktoré bolo advokátskej kancelárii doručené dňa 4. 5. 2012,
- g.) nezúčastnili sa na pojednávaní konanom dňa 22. 6. 2012 o 9:00 hod.

– advokát A. B. podaním zo dňa 6. 6. 2012 oznámil okresnému súdu, že advokátska kancelária vypovedala navrhovateľovi (sťažovateľovi) plnomocenstvo, pričom sťažovateľovi vypovedanie plnej moci zaslal až prípisom zo dňa 29. 6. 2012.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátom uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 11. 1. 2013 bol disciplinárnej komisii SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátom, vychádzajúci zo skutkového základu a z dôvodov uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát C. D. vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvinenie uvedené v predmetnom návrhu odmietol. Podľa jeho tvrdení postupoval počas celého trvania právneho zastúpenia klienta (sťažovateľa) s odbornou starostlivosťou bez akéhokoľvek odkladu a s ohľadom na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Všetky písomné podania a kroky potrebné pre postup vo veci klienta vykonal riadne a včas a o všetkom tiež klienta včas informoval. Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, vytýčenom na deň 27. 4. 2011, bolo vraj súdu zaslané výlučne na pokyn klienta. Písomné potvrdenia o všetkých uskutočnených krokoch sa v spisovej dokumentácii nenachádzajú z dôvodu, že vzťah medzi ním a klientom (sťažovateľom) bol založený na vzájomnej dôvere a taktiež dlhoročnej známosti, a preto nepovažoval za potrebné informovať ho o všetkých krokoch výlučne písomnou formou, ale bol s klientom v pravidelnom telefonickom i osobnom kontakte a o všetkom ho touto cestou riadne a priebežne informoval. Taktiež k ukončeniu právneho zastúpenia došlo po vzájomnej dohode ešte pred pojednávaním vytýčeným na deň 22. 6. 2012 a práve z tohto dôvodu sa na uvedenom pojednávaní nezúčastnil, urobil však všetky kroky v záujme zachovania práv klienta. Na pojednávaní disciplinárneho

senátu DO advokát C. D. oľutoval, čo sa stalo, a samotné prejednanie veci pred disciplinárnym senátom považoval za dostatočné poučenie do budúcnosti.

Disciplinárne obvinený advokát A. B. vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvinenie uvedené v predmetnom návrhu taktiež odmietol. Zhodne, ako advokát C. D. uviedol, že v celej veci klienta (sťažovateľa) boli úkony právneho zastúpenia vykonávané riadne a včas a zároveň bol o všetkých postupoch informovaný. Ďalej uviedol, že na rokovanie v tejto veci bol splnomocnený advokát C. D. a komunikáciu s klientom zabezpečoval predovšetkým on. Zároveň sa však vyjadril, že o postupoch splnomocneného advokáta v žiadnom prípade nepochybuje. K ospravedlneniu neúčasti na pojednávaní vytyčenom na deň 27. 4. 2011 uviedol, že sa tak stalo výlučne na pokyn klienta. Taktiež k ukončeniu právneho zastúpenia došlo podľa jeho tvrdení na základe dohody, ešte pre uskutočnením pojednávania vytyčeného na deň 22. 6. 2012. List zo dňa 29. 6. 2012 adresovaný klientovi (sťažovateľovi) mal byť len reakciou na klientovu „Žiadosť o mimosúdne vyrovnanie spôsobenej škody pri výkone advokácie“ doručenej dňa 28. 6. 2012 a nakoľko považovali DO vyjadrenia v uvedenej žiadosti za zmätočné a nejasné, bolo ich odpoveďou potvrdenie ukončenia právneho zastúpenia. Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO advokát C. D. priznal určité pochybenie pri komunikácii s klientom, čo oľutoval.

Na základe zadoväženého dôkazného materiálu mal disciplinárny senát za preukázané, že právne zastupovanie sťažovateľa advokátskou kanceláriou v prejednávanej veci trvalo od 25. 5. 2009 – plnomocenstvo podpísané 25. 5. 2009, až do 29. 6. 2012 – vypovedanie plnomocenstva advokátskou kanceláriou dňa 29. 6. 2012. Zo spisového materiálu vyplýva, že klient (sťažovateľ) bol počas celej doby trvania právneho zastúpenia písomne informovaný len o skutočnosti, že bol doručený platobný rozkaz, a že bol zamietnutý návrh na vydanie predbežného opatrenia – e-mailové správy zo dňa 8. 7. 2009 a zo dňa 23. 2. 2010, nakoľko žiadne iné dôkazy o informovaní klienta (sťažovateľa) s ďalším postupom vo veci disciplinárne obvinení nepredložili. Na základe tejto skutočnosti musel disciplinárny senát vychádzať z toho, že klient (sťažovateľ) naozaj nebol disciplinárne obvinenými oboznámený s termínom pojednávania vytyčených na deň 27. 4. 2011 a 22. 6. 2012, v opačnom prípade by totiž dôkazy o odoslaní, resp. doručení predvolaní nepochybne v klientských spisoch advokátov boli. Obdobný záver je teda potrebné vysloviť aj vo vzťahu k ospravedlneniu neúčasti na pojednávaní vytyčenom na deň 27. 4. 2011. Všetky uvedené úkony sú dôležitými procesnými krokmi a malo by byť vo vlastnom záujme advokáta uchovať ich podklad preukázateľným spôsobom.

Disciplinárny senát sa po vykonanom dokazovaní stotožnil s tvrdeniami navrhovateľa a po dôkladnom posúdení spisového materiálu mal za preukázané, že disciplinárne obvinení sa svojím konaním dopustili porušenia povinností plynúcich im z vyššie uvedených ustanovení a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

73.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v právnej veci klienta nezaplatí na výzvu súdu súdny poplatok za návrh na začatie konania, napriek tomu, že sa k tomu voči klientovi v zmluve o poskytnutí právnych služieb zaviazal, v dôsledku čoho je toto konanie zastavené, a následne proti uzneseniu o zastavení konania nepodá v zákonnej lehote odvolanie, odstúpi od zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzatvorenej s klientom, z dôvodu údajného narušenia dôvery s cieľom vyhnúť sa splneniu záväzkov voči klientovi a uznesenie o zastavení konania

zašle späť súdu s poukazom na ukončenie zastupovania klienta, hoci v skutočnosti v čase doručenia tohto uznesenia ešte klienta zastupoval, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3, § 22 ods. 1, ods. 5 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1 a § 29 AP SAK.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu SAK z 9. apríla 2013, sp. zn. DS V.-75/12:970/2012

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 9. apríla 2013, sp. zn. DS V.-75/12:970/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 22 ods. 1, ods. 5 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1 a § 29 AP SAK,

tým, že

vo veci svojho klienta, ktorého zastupoval v súdnom konaní pred okresným súdom

– bol nečinný, keď nezaplatil súdny poplatok vo výške 5100 eur na výzvu okresného súdu z 9. 11. 2011, hoci sa tak voči klientovi v čl. V bod 20 v spojení s čl. IV bod 9 zmluvy o poskytnutí právnych služieb a honorárovej dohody uzavretej medzi advokátom a klientom dňa 10. 12. 2010 zaviazal urobiť a v dôsledku čoho bolo súdne konanie uznesením okresného súdu z 12. 12. 2011 zastavené,

– nepodal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie voči uzneseniu okresného súdu z 12. 12. 2011, ktoré mu bolo doručené dňa 5. 1. 2012, a to aj napriek tomu, že na takýto postup nemal od klienta pokyn,

– dňa 5. 1. 2012 odstúpil od zmluvy o poskytnutí právnych služieb a honorárovej dohody uzavretej dňa 10. 12. 2010 medzi advokátom a klientom z dôvodu, že sa mala narušiť dôvera medzi advokátom a klientom, hoci skutočným dôvodom odstúpenia od zmluvy bola skutočnosť, že dňa 5. 1. 2012 bolo advokátovi doručené uznesenie okresného súdu z 12. 12. 2011 o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktorý sa však voči klientovi zaviazal uhradiť podľa čl. V bod 20 v spojení s čl. IV bod 9 zmluvy o poskytnutí právnych služieb a honorárovej dohody uzavretej medzi advokátom a klientom dňa 10. 12. 2010 advokát, a teda skutočným účelom tohto odstúpenia od zmluvy advokáta bola jeho snaha vyhnúť sa povinnosti voči klientovi zaplatiť súdny poplatok vo výške 5100 eur v zmysle výzvy okresného súdu z 9. 11. 2011,

– dňa 5. 1. 2012 zaslal okresnému súdu uznesenie okresného súdu o zastavení konania z dôvodu, že navrhovateľa už nezastupuje, hoci v skutočnosti dňa 5. 1. 2012 navrhovateľa zastupoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **337,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 14. 8. 2012 domáhal vyvolať proti DO potrestania, pretože ako zástupca klienta bol nečinný vo veci tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Na pojednávaní konanom dňa 9. 4. 2013 bol DO k veci vypočutý, pričom skutočnosť uvedená v disciplinárnom návrhu nepoprel a k veci upresnil, že nemal záujem v prvom pláne prevziať zastupovanie tohto klienta, avšak keď mu oznámil, že nemá dôveru k justičným orgánom SR, prevzal jeho zastúpenie. V tom čase sťažovateľa nepoznal a mal záujem, aby si tento poopravil názor na pomery na Slovensku. Zároveň bol ochotný prevziať náklady konania, pričom bol presvedčený, že sťažovateľ bude, vzhľadom na jeho finančné pomery

oslobodený spod platenia súdnych poplatkov. Bol presvedčený, že by bolo možné uzatvoriť s protistranou mimosúdnu dohodu k vyriešeniu celej veci, bez súdneho konania. V rámci zastúpenia sa uskutočnilo v novembri 2011 stretnutie sťažovateľa s protistranou, pričom nedošlo k mimosúdnej dohode a začala sa zhoršovať komunikácia s jeho klientom. Zhoršovanie komunikácie s klientom následne vyústilo až do jeho rozhodnutia odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a strata dôvery bola dôvodom, kvôli ktorej neuhradil súdny poplatok. Po odstúpení od zmluvy niekoľkokrát sťažovateľa kontaktoval aj písomne, resp. e-mailom, pričom sa mu snažil vysvetliť postupy, ktoré v danej situácii prichádzali do úvahy, pričom mal na mysli podanie žiadosti o oslobodenie od úhrady súdnych poplatkov, avšak už samotným klientom. Na svoje písomné výzvy nedostal od klienta žiadne vyrozumienie.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel jednoznačne k názoru, že DO porušil povinnosti advokáta tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Pri opise svojho konania nepoprel, že by konal inak, ako je uvedené v skutkoch uvedených v disciplinárnom návrhu, pričom spôsob takéhoto konania je v rozpore s ustanoveniami tak ZoA ako aj AP SAK.

Pri ukladaní trestu disciplinárny senát zohľadnil postoj DO k prejednávanej veci ako aj skutočnosť, že dovtedy nebol disciplinárne prejednávaný. Vzhľadom na to, že bol DO uznaný vinným v zmysle § 57 ods. 5 ZoA bol zaviazaný k úhrade trov disciplinárneho konania.

74.

ROZHODNUTIE

Samotné prevzatie zastupovania klienta ako navrhovateľa v konaní proti odporcovi, ktorý je taktiež klientom advokáta, nie je samo osebe disciplinárnym previnením advokáta, ak v danom prípade nie je naplnená a zároveň preukázaná niektorá z podstát konfliktu záujmov podľa § 21 ZoA.

Ustanovenie § 21 ZoA nie je koncipované absolútne v tom zmysle, že advokát je v konflikte záujmov vždy, ak niekto tvrdí, že naplňuje niektorú z vymenovaných podstát konfliktu záujmov uvedených v § 21 ZoA, ale tento konflikt záujmov musí byť preukázaný po subjektívnej i objektívnej stránke. Subjektívna stránka nestrannosti a nezávislosti advokáta sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu zastupovania klienta. Objektívna stránka konfliktu záujmov sa posudzuje vždy podľa objektívnych symptómov, t. j. či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnej pochybnosti o tom, že advokát má konflikt záujmov.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-6/12:2856/2011

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. mája 2012, sp. zn. DS VI.-6/12:2856/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a) a d) ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** dňa 4. 3. 2010 prevzal zastupovanie žalobcu A. v dvoch súdnych konaniach voči svojmu inému klientovi B. ako žalovanému, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 10. 1. 2012 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že skutok sa stal, avšak jeho právna kvalifikácia je značne formalistická a právne neodôvodnená. Potvrdil, že dňa 21. 12. 2009 uzatvoril dohodu o plnomocenstve so svojim klientom B., na základe ktorej prevzal právne zastúpenie v konaní o určenie neplatnosti zámennej zmluvy, ako aj to, že dňa 4. 3. 2010 uzatvoril dohodu o plno-mocenstve s klientom A., na základe ktorej prevzal právne zastúpenie v konaní o určenie výšky plnenia, na základe nájomnej zmluvy a v konaní o prijatie do úschovy, pričom jedným zo žalovaných v týchto konaniach bol aj klient B.

Disciplinárne obvinený zdôraznil, že ani v jednom z týchto konaní nie sú záujmy účastníkov konania vo vzájomnom rozpore, keďže ide o nesporné konania, či už vo vzťahu ku konaniu o prijatie úschovy, kde účelom konania je ochrana dlžníka klienta A. v situácii, keď dlžník, ako zložiteľ má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, z čoho vyplýva, že záujmom oboch účastníkov bolo zamedziť vzniku situácie, aby záväzok, t. j. platba nájomného za predmet nájmu v zmysle nájomnej zmluvy bol plnený osobu, ktorá naň nemá nárok. Rovnako v prípade podanej určovacej žaloby nie sú záujmy navrhovateľa a odporcov vo vzájomnom rozpore, pretože predmetnou určovacou žalobou sa sledovalo zamedziť, aby nájomné za príslušný predmet nájmu, v zmysle nájomnej zmluvy bolo zaplatené osobu, ktorá naň nie je oprávnená, resp., aby nájomné nebolo zaplatené v správnej výške. Podľa DO záujmy klientov neboli v predmetných súdnych konaniach vzájomne v rozpore, naopak, viacerými dôkaznými prostriedkami bolo preukázané, že obidvaja klienti s uvedeným postupom súhlasili, aby tak dosiahli vyšší stupeň právnej istoty, a to legálnymi prostriedkami a legálnym postupom, ako aj, že informácia, ktorú mal DO od klienta B. nemohla klienta A. žiadnym spôsobom neoprávnené zvýhodniť, nakoľko išlo o verejne prístupnú informáciu. Informácie, ktoré mal DO ohľadom nájomného vzťahu medzi klientom B. ako prenajímateľom a klientom A. ako nájomcom mu boli dostupné priamo z nájomnej zmluvy. Žiadne iné informácie v predmetných konaniach o určenie výšky plnenia a prijatia do úschovy neboli použité ani inak uvedené.

Disciplinárny senát sa po vykonanom dokazovaní dôsledne zaoberal aplikáciou § 21 ZoA na prejednávany prípad. V § 21 ZoA sú uvedené samostatné prípady konfliktu záujmov, kedy je advokát povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb. Každá z podstát uvedených v § 21 rieši samostatný skutkový stav, ktorý môže pri výkone advokácie nastať. Senát sa však zaoberal vytykanými skutkami, ktoré uviedol navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Senát v tejto súvislosti vykonal dokazovanie tým, že sa oboznámil s vyjadrením bývalého klienta B. zo dňa 18. 1. 2012, ktorý výslovne potvrdil, že jeho záujem v predmetných konaniach nebol v rozpore so záujmom klienta A., naopak uviedol, že ich záujmy boli zhodné. Taktiež odmietol, aby informácie, ktoré DO získal o ňom počas zastupovania, mohli akokoľvek zvýhodniť klienta A.

Senát v tejto súvislosti podporne poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 8 Sžo 236/2008, podľa ktorého nestačí dôvod na odmietnutie poskytnutia právnej služby len tvrdiť, ale treba ho aj hodnoverne preukázať. Ustanovenie § 21 ZoA nie je koncipované absolútne v tom zmysle, že advokát je v konflikte záujmov vždy, ak niekto tvrdí, že naplňuje niektorú z vymenovaných podstát konfliktu záujmov uvedených v § 21 ZoA. Subjektívna stránka nestrannosti a nezávislosti advokáta sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu zastupovania klienta. Pri tejto subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, kým nie je preukázaný opak. Objektívna stránka konfliktu záujmov sa posudzuje vždy podľa objektívnych symptómov, t. j. či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnej pochybnosti o tom, že advokát má konflikt záujmov. Konflikt záujmov

je nutné hodnoverne preukázať, pričom dôkazné bremeno je na osobe, ktorá tvrdí o advokátovi, že porušuje § 21 ZoA, pričom napríklad v prípade § 21 písm. e) je to sám advokát, ktorý musí hodnoverne preukázať odmietnutie právnej služby. Vzhľadom na to senát DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

75.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý po doručení rozhodnutia o ustanovení za právneho zástupcu klientov, v ktorom sa spomína aj meno jemu blízkej osoby ako prípadnej protistrany klientov, sa najprv a bez zbytočného odkladu po odovzdaní mu dokladov klientmi, týkajúcich sa vecí, s vecou riadne oboznámi a až následne po preverení a zistení dôvodu na odmietnutie poskytnutia právnych služieb podľa § 21 písm. b) ZoA túto skutočnosť vzápätí oznámi klientom a v primeranej lehote aj Centru právnej pomoci, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-106/12:1897/2012

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-106/12:1897/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2, § 21 písm. b) ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) potom, ako mu Centrum právnej pomoci doručilo rozhodnutie datované 12. 3. 2012, ktorým ho určilo za právneho zástupcu klientom v konaní pred súdom v právnej veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vrátane spísania návrhu na súd, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nedostatočne sa oboznámil s obsahom poverenia a s určenými klientmi sa stretol až po ich žiadosti,

2.) po osobnej porade s klientmi dňa 30. 4. 2012, na ktorej zistil, že existujú prekážky, pre ktoré nemôže týmto poskytovať právne služby, neinformoval o tom bezodkladne Centrum právnej pomoci, ale tomuto zaslal oznámenie až dňa 7. 5. 2012, ktorým požiadal o zrušenie rozhodnutí, ktorými bol určený ako právny zástupca klientov,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 22. 11. 2012 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia na základe sťažností bývalých klientov advokáta.

Disciplinárne obvinený v písomných vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania mal za to, že žiadneho porušenia predpisov SAK sa nedopustila uviedol, že predmetné rozhodnutie Centra právnej pomoci prevzal dňa 14. 4. 2012 a následne sa dohodol s klientom na osobnom stretnutí dňa 21. 4. 2012 (sobota), na ktorom sa dozvedel základné informácie o predmete sporu (vysporiadanie pozemkov pod rodinným domom a susedných pozemkov), pričom DO požadoval od klienta ďalšie doklady, ktoré klient doniesol dňa 27. 4. 2012 a z ktorých zistil, že vlastníkom susedných pozemkov je ošetrojúci lekár a priateľ DO advokáta. Vzhľadom na to DO na stretnutí s klientmi dňa 30. 4. 2012 im oznámil, že vo veci o vysporiadanie susedných pozemkov ich nemôže zastupovať z dôvodu konfliktu

záujmov, avšak bol pripravený ich zastupovať vo veci vysporiadania pozemkov pod rodinným domom, o čo však klienti nemali za danej situácie záujem a vec uzavreli s tým, že klienti si vybaví iného právneho zástupcu. Dňa 6. 5. 2012 jeden z klientov oznámil DO advokátovi, že už majú nového právneho zástupcu, preto DO následne dňa 7. 5. 2012 zaslal predmetné oznámenie Centru právnej pomoci. Zdôraznil, že všetky stretnutia boli dohodnuté na základe požiadaviek klienta, pričom DO sa navrhovaným termínom stretnutia bez výhrad prispôbil. Na svoju obranu DO tiež uviedol, že meno jeho ošetrojúceho lekára síce bolo uvedené už v rozhodnutí Centra právnej pomoci, avšak DO považoval najprv za potrebné sa s celou vecou riadne oboznámiť a vytvorí si vlastný názor, keďže rozhodnutím Centra právnej pomoci v tomto smere nebol viazaný.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Centrum právnej pomoci na základe žiadosti klientov rozhodnutím zo dňa 12. 3. 2012 určilo DO advokáta na poskytnutie právnej pomoci klientom v právnej veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vrátane spisania návrhu na súd. Uvedené rozhodnutie bolo DO advokátovi doručené 14. 4. 2012, pričom lehota na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu mu uplynula dňa 30. 5. 2012. V tomto rozhodnutí sa spomína aj meno lekára DO advokáta, avšak je tam len uvedené, že ide o súčasného vlastníka pozemkov, ktoré sú predmetom istého konania vedeného sťažovateľmi. Disciplinárny senát bol toho názoru, že na to, aby advokát mohol konať v súlade s pokynmi a záujmami klienta a aby mohol vyvodíť prípadné závery ohľadom možného konfliktu záujmov, je potrebné, aby mal o predmetnej veci viac informácií, než bolo uvedené v tomto rozhodnutí.

Disciplinárny senát preto nesúhlasil s navrhovateľom, že DO mal hneď po doručení rozhodnutia, resp. najneskôr na prvom stretnutí dňa 21. 4. 2012 bez ďalšieho odmietnuť zastupovanie klientov, keďže samotný fakt, že lekár DO advokáta bol spomenutý v tomto rozhodnutí ako súčasný vlastník sporných pozemkov bez znalosti ďalších okolností prípadu nezakladá dôvod na odmietnutie zastupovania. Advokát by mal mať možnosť, v prípade, že má podozrenie na možný konflikt záujmov, tento riadne preveriť, aby nedošlo k bezdôvodnému odopretiu poskytnutia právnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa DO oboznámil s predmetom sporu až po stretnutí dňa 27. 4. 2012 a ihneď na stretnutí v pondelok dňa 30. 4. 2012 oznámil svoje výhrady sťažovateľom, nemožno toto konanie považovať za porušujúce § 18 ods. 1 a 2 a § 21 písm. b) ZoA. Disciplinárne obvinený postupoval správne, keď sa najprv riadne oboznámil s listinami a predmetom sporu a až po preštudovaní dokumentov vyvodil príslušné závery v súlade s § 21 písm. b) ZoA. Disciplinárny senát prihliadol aj na skutočnosť, že § 21 písm. b) ZoA nestanovuje lehotu, v ktorej má byť odmietnutie poskytnutia právnej služby vykonané. V danom prípade došlo k odmietnutiu v deň nasledujúci po dni, v ktorom sa DO oboznámil s predmetom sporu, čo je dostatočná lehota.

Disciplinárny senát nezistil porušenie § 18 ods. 1 a 2, § 21 písm. b) ZoA ani v uskutočnení stretnutia DO s klientom dňa 21. 4. 2012, keďže DO sa ihneď po doručení rozhodnutia o ustanovení do funkcie právneho zástupcu spojil so sťažovateľom a dohodol s ním stretnutie v termíne, ktorý sťažovateľom vyhovoval, mimo jeho bežných pracovných hodín a len týždeň po doručení tohto rozhodnutia. Taktiež dokumenty si preštudoval bezodkladne po doručení a počas víkendov a ihneď v pondelok 30. 5. 2012 sťažovateľov informoval o svojom konflikte záujmov. Podľa názoru disciplinárneho senátu postupoval DO pri obstarávaní a preštudovaní dokladov v súlade s odbornou starostlivosťou, nakoľko tak urobil bez zbytočného odkladu a dôkladne.

Disciplinárny senát nevidel porušenie § 18 ods. 1 a 2 a § 21 písm. b) ZoA ani v tom, že DO nespísal na stretnutí dňa 30. 4. záznam, v ktorom by bolo uvedené a odôvodnené, že nemôže poskytovať v tejto veci právne služby, keďže § 21 písm. b) ZoA len stanovuje, že advokát má

odmietnuť poskytnutie právnych služieb, avšak nevyžaduje, aby odmietnutie bolo urobené písomne a bolo riadne a dôkladne odôvodnené. Disciplinárny senát považoval za dostatočné, ak advokát oznámi klientovi dôvody odmietnutia poskytnutia právnych služieb ústne na osobnom stretnutí. Na ochranu advokáta samozrejme slúži, ak môže splnenie povinnosti preukázať písomným dokladom, písomný záznam však nie je jediný spôsob, akým je možné splniť § 21 písm. b) ZoA a aj ústne oznámenie je dostačujúce.

Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa, že DO neinformoval Centrum právnej pomoci bezodkladne o prekážkach poskytovania právnej služby, z vyjadrenia DO advokáta vyplýva, že na stretnutí 30. 4. 2012 bolo dohodnuté, že odmietnutie poskytnutia právnej pomoci oznámi Centru sťažovateľ. Ďalej na základe nahliadnutia do pracovného diára DO na ústnom pojednávaní vyplynulo, že v dňoch 2. a 3. 5. 2012 mal pojednávania mimo mesta, pričom zaslal oznámenie o konflikte záujmov hneď na druhý deň po tom, čo ho sťažovateľ upozornil, že oznámenie prekážok je potrebné zaslať aj písomne. Vzhľadom na skutočnosť, že 1. 5. 2012 bol štátny sviatok a v tomto prípade sťažovateľom neplynula lehota na podanie odvolania ani iná lehota, nepovažoval disciplinárny senát lehotu 3 pracovných dní, v ktorej disciplinárne obvinený zaslal oznámenie CPP za nedostatočnú.

Vzhľadom na tieto skutočnosti senát uzavrel, že skutky nie sú disciplinárnym previnením, preto advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

76.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje svojho klienta – spotrebiteľa o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu a následne klientovi zašle rozsudok vo veci samej až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 10. septembra 2013, sp. zn. DS VI.-36/13:3826/2012

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 10. septembra 2013, sp. zn. DS VI.-36/13:3826/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

1.) neinformoval vopred svojho klienta, ktorého zastupoval pred okresným súdom v presne nezistenom konaní týkajúcom sa pozemku, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu – a to pri všetkých úkonoch právnej služby, ktoré klientovi v danej veci poskytol,

2.) klientovi nezaslal bezodkladne po jeho obdržaní rozsudok okresného súdu vydaný v presne nezistenom konaní týkajúcom sa pozemku, avšak zaslal mu ho poštou až po uplynutí lehoty na odvolanie sa voči nemu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 18. 4. 2013 návrh na začatie disciplinárneho konania¹⁰ proti DO advokátovi.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že s klientom nemal uzatvorenú písomnú zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, pričom klient súhlasil s tým, že proti rozsudku nebude podané odvolanie. Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO uviedol, že podaním sťažnosti zo strany klienta bol prekvapený, keďže sa s klientom rozišli v dobrom s tým, že sa klient mal zastaviť v jeho kancelárii za účelom doriešenia vyúčtovania, čo však klient stále odkladal. Podľa DO je táto sťažnosť len kompenzáciou neúspechu klienta pri predaji predmetnej nehnuteľnosti. Ďalej uviedol, že po tom, ako mu bol doručený rozsudok, volal sťažovateľovi a ten mu telefonicky uviedol, že sa nechce odvolávať a že mu má rozsudok poslať poštou, zároveň sa odmietol osobne dostaviť do kancelárie.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní mal za to, že DO nepreukázal, že klienta vopred poučil o výške odmeny za jeden úkon právnej služby ako aj to, že neodoslal klientovi rozsudok bezodkladne po jeho doručení, ale mu ho zaslal až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Tým DO konal v rozpore so svojimi povinnosťami uloženými v § 18 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK, a preto disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO advokáta, ktorý nebol v minulosti disciplinárne stíhaný a na jeho osobné pomery. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností uložil DO disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA.

77.**ROZHODNUTIE**

Advokát, ktorý nezašle klientovi včas rozsudok odvolacieho súdu, v dôsledku čoho klientom podané dovolanie proti tomuto rozsudku je odmietnuté ako oneskorene podané, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-67/11: 220/2011

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-67/11: 220/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,
tým, že

¹⁰ Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky spočívajúce v tom, že a) DO nepodal v mene svojho klienta odvolanie voči rozsudku okresného súdu v presne nezistenom konaní týkajúcom sa pozemku, hoci na takýto postup nemal pokyn klienta, čím mal porušiť § 18 ods. 1 ZoA a b) DO po ukončení zastupovania v presne nezistenom konaní týkajúcom sa pozemku nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu vo veci vec s klientom bezodkladne finančne nevyvsoriadal, čím porušil § 13 AP SAK. Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 10. septembra 2013, sp. zn. DS VI.-36/13:3826/2012 bol DO advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu k prvému skutku podľa § 24 písm. a) DP SAK, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal a vo vzťahu k druhému skutku bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi zastavené z dôvodu späťvzťatia návrhu zo strany navrhovateľa.

ako právny zástupca sťažovateľa v právnej veci vedenej na krajskom súde doručil sťažovateľovi rozsudok krajského súdu zo dňa 21. 4. 2010 až dňa 24. 7. 2010, pričom rozsudok mu bol doručený už dňa 10. 6. 2010, v dôsledku čoho sťažovateľom podané dovolanie proti rozsudku krajského súdu zo dňa 21. 4. 2010, bolo NS SR, uznesením zo dňa 29. 11. 2010, odmietnuté ako oneskorene podané.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal dňa 14. 7. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát v písomnom vyjadrení k veci uviedol, že nakoľko krajský súd rozsudkom zo dňa 21. 4. 2010 odstránil procesný nedostatok, ktorý mu v zrušujúcom uznesení zo dňa 29. 10. 2009 vytýkal NS SR, nepredpokladal, že sťažovateľ opätovne bude uplatňovať dovolanie.

Disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania za jednoznačne a nepochybne preukázané, že DO ako právny zástupca sťažovateľa doručil sťažovateľovi rozsudok krajského súdu zo dňa 21. 4. 2010 dňa 24. 7. 2010, pričom rozsudok mu bol doručený už dňa 10. 6. 2010, v dôsledku čoho sťažovateľom podané dovolanie proti rozsudku krajského súdu zo dňa 21. 4. 2010 bolo NS SR, uznesením zo dňa 29. 11. 2010 odmietnuté ako oneskorene podané, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Senát následne pri ukladaní disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie prihliadal na charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia a podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát následne rozhodol o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce, vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia. Senát zohľadnil pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení taktiež skutočnosť, že na DO nebola doteraz podaná žiadna sťažnosť a taktiež skutočnosť, že DO uznal svoju vinu a pochybenie pri výkone advokácie.

78.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania, oboznámení sa s vecou a poskytnutí právnych služieb jednému klientovi, týkajúcich sa vypracovania návrhu na začatie konania, v tej istej veci prevezme právne zastupovanie druhého klienta, vystupujúceho ako protistrana prvého klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 a § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-47/11:4576/2010

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. januára 2012, sp. zn. DS VII.-47/11:4576/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK,

tým, že

prevzal právne zastúpenie sťažovateľky, ktorá v januári 2010 požiadala o poskytnutie právnych služieb vo veci podania návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv k maloletému dieťaťu, oboznámil sa s informáciami týkajúcimi sa problematiky manželského spoluzitia a problémov ohľadom dieťaťa, oboznámil sa s listinnými dokladmi a dokumentáciou vo veci, následne na to, počas rozvodu dňa 14. 7. 2010 prevzal vo veci právne zastúpenie bývalého manžela sťažovateľky na zastupovanie v súdnom konaní, vedenom na okresnom súde vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv k maloletému dieťaťu a to od podania odvolania proti rozsudku okresného súdu až do právoplatného skončenia veci.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 2. 6. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát v písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že až na základe upozornenia právneho zástupcu sťažovateľky zistil, že zastupuje jej manžela vo veci, a preto právne zastúpenie ukončil dohodou o ukončení plnej moci zo dňa 15. 12. 2010 a túto skutočnosť oznámil súdu. Uviedol, že pred vyhotovením návrhu sťažovateľku nepoznal, nezúčastnil sa na súdnom konaní a v čase prevzatia právneho zastúpenia jej manžela nevedel resp. si nezapamätal, že v tej istej veci poskytol právne služby sťažovateľke. Zároveň uviedol, že predmetom konania o rozvod nebol ním vypracovaný návrh. V rámci svojej výpovede na pojednávaní disciplinárneho senátu DO k veci doplnil, že v čase prevzatia klienta mu tento predložil návrh na začatie konania, ktorý nebol totožný s tým, ktorý on vypracovával, a preto pri prevzatí veci si neuvedomil, že v takejto záležitosti poskytol právne služby v minulosti aj navrhovateľke. Pokiaľ ide o sťažovateľku, v jej prípade došlo len k spísaniu návrhu na rozvod manželstva bez ďalšieho zastúpenia. Ďalej uviedol, že aj v samotnom odvolaní uvedené skutočnosti sa nedotýkajú priamo informácií, ktoré mu predtým poskytla sťažovateľka, takže získané informácie nemohli byť zneužitú v jej neprospech. Uzavrel, že sa necíti byť vinným a navrhol, aby bol spod návrhu v celom rozsahu oslobodený.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že DO sa skutočne dopustil porušenia povinností advokáta podľa vyššie uvedených ustanovení právnych predpisov na skutkovom základe uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Senát považoval za nevyhnutné uviesť, že DO mal odmietnuť poskytnutie právnych služieb manželovi sťažovateľky s poukazom na § 21 písm. a) a d) ZoA a nie so sťažovateľkou vec pojednávať, poskytovať právne poradenstvo, získavať informácie o vzťahoch medzi účastníkmi, vo veci poskytovať právne služby obom účastníkom, ktorých záujmy boli v rozpore, bez ohľadu na to, či bolo alebo nie plnomocnenstvo na zastupovanie vo veci a tieto informácie mohli toho, koho v konečnom dôsledku advokát k zastupovaniu prevzal, neoprávnene zvýhodniť.

Senát následne pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie prihliadal na charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia a podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát následne rozhodol o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho

previnenia považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia. Disciplinárny senát taktiež zohľadnil pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení skutočnosť, že voči DO nebol doteraz podaný žiaden návrh na začatie disciplinárneho konania.

79.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastupovania klienta mu nevráti na základe výzvy klienta zverené doklady a následne nereaguje na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII.-07/12:3063-2011

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII.-07/12:3063-2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a § 13 AP SAK

tým, že

1.) klientovi v právnej veci o vysporiadanie pozemku po ukončení zastupovania a po výzve o vrátenie dokladov, ktoré mu klient odovzdal, tieto nevrátil ----- **tu prosím overiť úplnosť textu**

2.) bezodkladne sa nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 10. 8. 2011, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **981,60 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia SAK podala dňa 13. 1. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania, a to najmä z listinného dôkazu – oznámenie zo dňa 10. 8. 2011, ktorým ho Revízna komisia SAK vyzvala vyjadriť sa k obsahu sťažnosti a zároveň ho poučila, že nevyjadrenie sa k sťažnosti je porušením povinnosti vyplývajúcej zo ZoA a je disciplinárnym previnením, za jednoznačne a nepochybne preukázané, že DO napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplýva zo zákona, sa v stanovenej lehote do 7 dní ani po jej uplynutí nevyjadril, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Zároveň DO nepredložil senátu žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že svojmu klientovi dokumenty, ktoré mu tento odovzdal, vrátil. Disciplinárny senát sa oboznámil aj so sťažnosťou, z ktorej vyplýva, že DO bol vyzvaný na vrátenie dokladov, ktoré mu klient odovzdal, pričom DO nepreukázal, že by tieto po ukončení zastúpenia vrátil. Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovaného za jednoznačne a nepochybne preukázané, že DO po ukončení zastúpenia nevrátil svojmu klientovi doklady, ktoré mu klient odovzdal, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Pokiaľ ide o výšku peňažnej pokuty, senát prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia, najmä skutočnosť, že DO veľmi neštandardným spôsobom nekomunikoval so svojim

klientom, tomuto sa vyhýbal, klient sa s ním nevedel skontaktovať, a rovnako DO arogantným spôsobom ignoroval povinnosť vyplývajúcu z predpisov SAK ako aj výzvu SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa. Uložení peňažnú pokutu preto považoval disciplinárny senát za primeranú uvedenému porušeniu predpisov SAK.

80.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta tohto neinformuje, že mu bola doručená predžalobná výzva od protistrany, pričom klient sa o tejto výzve dozvie až po doručení platobného rozkazu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII.-117/11:2376/2011

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII.-117/11:2376/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní svojho klienta – sťažovateľa vo veci ukončenia nájomnej zmluvy so spoločnosťou A. s. r. o. neinformoval svojho klienta – sťažovateľa o tom, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci, najmä ho neinformoval, že mu bola od právneho zástupcu protistrany doručená predžalobná výzva zo dňa 3. 12. 2010, pričom klient – sťažovateľ sa o tejto predžalobnej výzve dozvedel, až keď mu dňa 28. 3. 2011 príslušný okresný súd doručil platobný rozkaz.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa s poukazom na to, že týmto konaním advokát porušil § 6 písm. a) AP SAK a súčasne zbavil klienta možnosti vec vyriešiť mimosúdne. Navrhovateľ ďalej zdôraznil, že povinnosť informovať klienta a povinnosť odovzdávať klientovi prijaté písomnosti patria medzi základné povinnosti advokáta voči klientovi. Pokiaľ advokát tieto povinnosti voči svojim klientom porušuje, koná jednoznačne v rozpore s ich záujmami. Navrhovateľ tvrdenie advokáta, že informoval sťažovateľa o doručení predžalobnej výzvy osobne aj telefonicky považoval za účelové, nakoľko nebolo podložené žiadnymi dôkazmi. Zároveň mal za to, že advokát je povinný klienta informovať písomne o priebehu riešenia prípadu.

K obvineniu sa DO vyjadril v dvoch samostatných podaniach, v ktorých uviedol, že sťažovateľ si bol od začiatku vedomý toho, že celá záležitosť skončí súdnym sporom. Predžalobnú výzvu zo dňa 3. 12. 2010 prevzal v januári 2011 a uviedol, že o nej sťažovateľa informoval telefonicky alebo osobne, ale pre odstup času si už presne na to nepamätal. V rámci svojej výpovede doplnil, že celý problém zrejme spočíva v povahe sťažovateľa, ktorý sa mu od začiatku javil ako konfliktný a nevyrovnaný.

Disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania za jednoznačne preukázané, že DO sa dopustil vyššie uvedeným konaním porušenia § 6 písm. a) AP SAK, preto ho uznal za vinného z disciplinárneho previnenia.

Senát následne pri ukladaní disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie prihliadal na charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia a podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát následne rozhodol o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia.

81.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý ako veriteľ bývalého klienta po skončení zastupovania tohto klienta uverejní inzerát, obsahujúci meno tohto bývalého klienta, s cieľom vyhľadania jeho ďalších veriteľom za účelom prípadného podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, bez zverejnenia názvu inzerenta – advokátskej kancelárie, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Ustanovenie § 5 ods. 1 AP SAK neabsolutizuje práva klienta a nestavia advokáta do pozície subjektu, ktorý by nemohol využiť všetky zákonom povolené prostriedky na vymoženie si svojej pohľadávky tak, ako ostatné podnikateľské subjekty s prihladením na špecifiká výkonu advokácie, keď navyše toto ustanovenie neukladá advokátovi povinnosti vo vzťahu k bývalému klientovi po skončení zastupovania.

Postup advokáta pri zabezpečení si svojej pohľadávky a jej vymáhaní v súlade so zákonom neznižuje dôstojnosť advokátskeho stavu, pokiaľ sú tieto práva využívané primerane k danej situácii; naopak, nedostatočná starostlivosť advokáta o svoje pohľadávky a jeho druhotná platobná neschopnosť môže viesť k porušeniu § 18 ods. 3 ZoA.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII. – 107/11:2024/2011

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII. – 107/11:2024/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2, § 5 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako konateľ advokátskej kancelárie objednal a dal vytlačiť v regionálnom občasníku inzerát, v ktorom bolo uvedené, že podľa § 11 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa hľadá ďalší veriteľ spoločnosti A., s. r. o. za účelom vyhlásenia konkurzu na jej majetok, čo túto spoločnosť malo poškodiť na trhu a dobrom mene u svojich obchodných partnerov, hoci táto spoločnosť bola jeho klientom až do mája roku 2010, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania argumentoval najmä tým, že jeho konanie neznižilo dôstojnosť advokátskeho stavu,

nevedlo k porušeniu pravidiel profesijnej etiky a korektnej súťaže a nedošlo k povýšeniu záujmov advokáta nad záujem klienta. Poukázal najmä na fakt, že v čase, keď si realizoval a zabezpečoval svoju pohľadávku, už neexistoval vzťah medzi ním a sťažovateľom, ako advokátom a klientom, keďže zastúpenie klienta už bolo skončené. Neakceptoval argumentáciu navrhovateľa, že od skončenia zastúpenia uplynul len „krátky čas“, kedy si advokát uplatňoval a zabezpečoval svoju pohľadávku voči sťažovateľovi. Poukázal na skutočnosť, že zo samotného inzerátu nevyplývalo, že inzerát podala advokátska kancelária. Samotný inzerát mal vyslovene vecný charakter. Zároveň poukázal na judikát NS ČR, spis. zn. R3Cmo 162/1995, z ktorého vyplývalo, že dlžník, ktorý je v omeškaní s úhradou svojej pohľadávky, si musí byť vedomý aj možnosti obrany veriteľa prostredníctvom uverejnenia inzerátu s cieľom vyhľadať ďalších veriteľov dlžníka za účelom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní, keďže medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že skutok sa stal, sa venoval najmä posúdeniu právnej stránky veci, pričom sa nestotožnil s právnou argumentáciou navrhovateľa, podľa ktorého sa DO mal dopustiť disciplinárneho previnenia, keď si svoju pohľadávku z odmeny uplatňoval voči sťažovateľovi prostriedkami, ktoré sú v rozpore s etikou konania advokáta. Rovnako sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa, že neetickosť konania advokáta bola zdôraznená ešte skutočnosťou, že advokát si spôsobom vyššie uvedeným uplatňoval už „len“ úroky z omeškania odmeny, ktorá nebola zaplatená riadne a včas. Pochybenie DO pri výkone advokácie videl najmä v tom, že presadzoval záujem na svojej odmene nad prirodzeným záujmom bývalého klienta, nemedializoval hospodárske a finančné problémy, v ktorých sa nachádzal. Navrhovateľ spôsob, akým sa disciplinárne obvinený pokúšal zabezpečiť svoju pohľadávku a jej vymoženie, považoval za nie dôstojný, ktorý nevrhá dobré svetlo na advokáciu ako celok, keď sa advokát prostredníctvom zverejnenej informácie na verejnosti domáha zistenia určitých informácií o klientovi. Senát sa naopak stotožnil s obrannou a právnou argumentáciou DO advokáta.

Senát uviedol, že § 5 ods. 1 AP SAK neabsolutizuje práva klienta (v tomto prípade bývalého klienta) a nestavia advokáta do pozície subjektu, ktorý by nemohol využiť všetky zákonom povolené prostriedky na vymoženie si svojej pohľadávky tak, ako ostatné podnikateľské subjekty, samozrejme, s prihliadnutím na špecifiká výkonu advokácie. Ustanovenie § 5 ods. 1 AP SAK nie je možné vykladať ako absolútny záväzok advokáta, zohľadňovať akékoľvek záujmy klienta. Už zo samotnej dikcie uvedeného ustanovenia vyplýva základný atribút, ktorý musí byť splnený. Musí ísť o subjekt, ktorý je vo vzťahu k advokátovi ako advokát – klient.

V tejto konkrétnej veci treba konštatovať, že chýba vzťah advokát – klient. Z predložených písomností, ako aj z prednesov procesných strán vyplynulo, že ukončenie zastúpenia klienta v máji 2010 nie je sporné. Úkony, ktoré namieta sťažovateľ (zverejnenie inzerátu), boli nesporne spravené až po ukončení zastupovania klienta. Samotné ustanovenia AP SAK, ktoré sa konkrétne týkajú vzťahu advokáta ku klientovi v § 23 – 24 vychádzajú z priamo existujúceho vzťahu advokát – klient. Logickým výkladom je možné vylúčiť, že by sa povinnosť § 5 AP SAK mala vykladať tak extenzívne, že povinnosti vyplývajúce z advokátskych predpisov sa vzťahujú aj na klienta, s ktorým bolo zastúpenie ukončené.

Ustanovenia AP SAK ukladajú v určitých prípadoch povinnosti advokátovi v súvislosti s ukončením zastúpenia. Nezaväzujú ho však k určitému konkrétnemu správaniu vo vzťahu advokát – bývalý klient po splnení týchto konkrétnych záväzkov. Senát pri výklade § 5 ods. 1 AP SAK, okrem logického výkladu, vychádzal aj z gramatického výkladu, ktorý len podčiarkuje skutočnosť, že uvedené ustanovenie upravuje vzťah advokát – klient, a nie advokát – bývalý klient. Senát konkrétne v tomto smere poukazuje na dikciu citovaného ustanovenia, v ktorom sa priamo uvádza, že právny vzťah je upravovaný „pri poskytovaní právnych služieb“. Je preto

nepochybné, že toto konkrétne ustanovenie nemožno aplikovať na čas, kedy došlo k ukončeniu zastúpenia.

Senát sa v súvislosti so svojím rozhodnutím zaoberal aj skutočnosťou, či konanie DO neodporuje ust. § 18 ods. 3 ZoA a ust. § 2 ods. 2 AP SAK. Senát zastáva stanovisko, že využitím zákonných prostriedkov na zabezpečenie si vymáhaním pohľadávky voči bývalému klientovi nedošlo k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu, nedošlo k porušeniu pravidiel profesijnej etiky, ani iných pravidiel, ktoré určuje predpis SAK, a nedošlo ani k porušeniu pravidiel korektnej súťaže následným porušením dôstojnosti advokátskeho stavu. Senát podotkol, že § 18 ods. 3 ZoA má nejasný obsah, keďže pravidlá profesijnej etiky v súvislosti s výkonom advokácie neboli v žiadnom predpise advokácie konkretizované. Podľa názoru disciplinárneho senátu nie je možné vytykať advokátovi nedodržanie pravidiel profesijnej etiky, keď nikde neboli tieto pravidlá špecifikované.

I keď výkon povolania advokáta nie je štandardným podnikaním a od štandardného výkonu podnikateľských činností sa líši v mnohých atribútoch a aj formálne ho preto upravuje samostatný zákon, nemožno opomenúť skutočnosť, že ekonomická základňa je presne rovnaká u všetkých ostatných podnikateľských subjektov. Podľa názoru senátu je povinnosťou advokáta riadne sa starať, aby chod advokátskej kancelárie bol po ekonomickej stránke riadne zabezpečený, aby si advokát mohol riadne plniť svoje záväzky voči štátnym orgánom, najmä daňovým úradom, voči svojim dodávateľom služieb a tovarov, voči svojim zamestnancom a tak aj voči všetkým ostatným tretím osobám. Nedostatočná starostlivosť o zabezpečenie riadneho ekonomického chodu kancelárie, neplnenie svojich záväzkov riadne a včas, môže mať za následok práve porušenie § 18 ods. 3 ZoA, nakoľko neplnenie si záväzkov advokáta môže znižovať dôstojnosť advokátskeho stavu. S poukazom na tento záver preto disciplinárny senát zastáva názor, že postup advokáta pri zabezpečení si svojej pohľadávky a jej vymáhaní v súlade so zákonom, neporušuje žiadne z ustanovení advokátskych predpisov, pokiaľ sú tieto práva využívané primerane k danej situácii. Senát zastával názor, že je pri tom irelevantné, či si advokát svoje práva uplatní „len“ niekoľko mesiacov po skončení zastúpenia, ako aj, že už malo ísť o uplatnenie nárokov „len“ o úrok z omeškania.

Senát sa zaoberal aj alternatívou, ktorú naznačoval vo svojom podaní sťažovateľ, že uvedené podanie malo byť určitou „pomstou“ za to, že pohľadávka advokáta nebola splnená riadne a včas. Senát s poukazom na vyššie uvedené závery, ako aj na samotný text uvedeného inzerátu a postup advokáta, ktorý predchádzal zverejneniu inzerátu, nezistil, že by u o advokáta išlo o dolus malus.

Záverom senát zdôraznil, že i keď vidí určitú zhodu, pokiaľ ide o ekonomickú základňu so štandardným podnikaním, toto sa určite nevzťahuje na výkon advokátskeho povolania ako takého, lebo vo vzťahu k štandardnému podnikaniu vždy bude vykazovať určité špecifiká, ktoré advokát musí dodržiavať bez ohľadu na to, či ide o klienta, prípadne klienta, s ktorým bolo zastúpenie ukončené (napr. zásada mlčanlivosti). V tomto prípade však o takýto zásadný atribút výkonu povolania advokáta nešlo. Senát s poukazom na právne závery preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

82.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako bývalý právny zástupca klienta po odvolaní plnomocenstva novým štatutárom klienta, zapísaným vo verejnom registri, podá vo veci klienta návrh na doplnenie dokazovania s pripojenými internými dokladmi klienta bez jeho súhlasu na základe žia-

dosť bývalého štatutára klienta v čase, keď o neplatnosti voľby nového štatutára nebolo právoplatne súdom rozhodnuté a následne na základe pôvodne odvolaného plnomocenstva podá v mene klienta ako oprávneného návrh na exekúciu na vymożenie trov konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a § 23 ods. 1 a 2 ZoA a § 9 ods. 1 a 3 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DS VIII. 58/11:4553/2010

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DS VIII. 58/11:4553/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, § 23 ods. 1 a 2 ZoA a § 9 ods. 1 a 3 AP SAK,

tým, že

1.) ako bývalý právny zástupca klienta – občianskeho združenia v sporovom konaní vedenom na okresnom súde podal dňa 3. 11. 2010 nový návrh na vykonanie dôkazov, obsahom ktorého boli interné doklady tohto klienta, bez písomného súhlasu svojho bývalého klienta, a to napriek tomu, že plnomocenstvo, ktoré mu udelil dňa 27. 4. 2009 klient na právne zastupovanie, mu bolo účinne odvolané dňa 18. 6. 2010,

2.) ako bývalý právny zástupca klienta – občianskeho združenia podal v jeho mene dňa 23. 9. 2010 návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému napriek tomu, že plnomocenstvo, ktoré mu udelil dňa 27. 4. 2009 tento klient na právne zastupovanie, mu bolo účinne odvolané dňom 18. 6. 2010

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 15. 6. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti poukázal na to, že právne služby klientovi poskytoval na základe plnomocenstva, ktoré mu udelil dňa 27. 4. 2009 p. A. B., v tom čase štatutárny zástupca klienta. K prvému skutku DO uviedol, že nový právny zástupca klienta neprodukoval žiadne dôkazy na jeho obranu, nevystupoval v prospech svojho klienta a vzhľadom na to, že ho jeho klient požiadal o predloženie dokladov konajúceho súdu, ktoré mal u seba na základe predchádzajúceho právneho zastupovania, rozhodol sa jeho žiadosti vyhovieť a doklady konajúceho súdu predložil samostatným písomným podaním. Na svoju obranu ďalej uviedol, že konal v súlade s § 120 ods. 1 druhá veta OSP, nakoľko, pokiaľ by tieto listinné dôkazy súdu nepredložil, jeho klient by sa nedokázal ubrániť podanej žalobe. Vo vzťahu k druhému skutku sa vyjadril, že návrh na vykonanie exekúcie podal na základe plnej moci zo dňa 27. 4. 2009. V tejto súvislosti poukázal aj na právny názor krajského súdu, ktorý akceptoval plnú moc, ktorú mu udelil klient dňa 27. 4. 2009.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k týmto skutkovým zisteniam:

Pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 1.), senát skutkovo ustálil, že skutok sa stal, ale nestotožnil sa s právnymi závermi, ktoré prezentoval DO advokát. Je síce pravdou, že mandát DO na zastupovanie jeho klienta v predmetnom sporovom konaní bol legitímny na základe

plnej moci, ktorú mu udelil dňa 27. 4. 2009, p. A. B., v tom čase štatutárny zástupca klienta, avšak písomným podaním klienta zo dňa 30. 4. 2010, ktoré mu bolo doručené dňa 18. 6. 2010 došlo k účinnému odvolaniu predmetného plnomocenstva, čo vo svojich dôsledkoch znamenalo aj zánik jeho mandátu na zastupovanie, pričom osobou v tom čase oprávnenou konať v mene združenia bol p. C. D., čo potvrdzuje zápis jeho osoby v Registri občianskych združení vedenom MV SR. Na druhej strane však zápis tejto osoby ako štatutára neznamena, že bol do funkcie zvolený v súlade s právnym poriadkom. Posúdenie tejto otázky aj naďalej zostáva v právomoci súdu, pričom DO nie je oprávnený posudzovať, či sa určité skutočnosti stali, vyvodzovať z nich právne závery a rovnako nie je oprávnený posudzovať platnosť valných zhromaždení. Hoci okresný súd v tejto súvislosti rozhodol, že valné zhromaždenie klienta zo dňa 3. 4. 2009 je neplatné, ako aj všetky uznesenia na ňom prijaté, toto rozhodnutie, vzhľadom na podanie odvolania, dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Nakoľko podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia niektorého z orgánov občianskeho združenia nemá odkladný účinok, stal sa novým štatutárom klienta C. D., čo boli povinní rešpektovať všetci členovia združenia. Z uvedeného dôvodu, ak DO priložil k svojmu písomnému podaniu zo dňa 3. 11. 2010 do súdneho spisu listinné dôkazy, ktoré obdržal od svojho klienta počas jeho zastupovania v predmetnom sporovom konaní, konal tak bez mandátu, ktorý mu medzičasom, dňa 18. 6. 2010, zanikol. Disciplinárne obvinený však v predmetnom konaní predložil listiny týkajúce sa klienta na základe výslovnej žiadosti p. A. B., bývalého štatutára občianskeho združenia, ktorý ho zároveň pozbavil aj povinnosti mlčanlivosti. Popísaným konaním DO síce zverejnil informácie, o ktorých sa dozvedel pri výkone advokácie bez súhlasu osoby oprávnenej konať za občianske združenie, čím porušil povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 a 2 ZoA v spojení s § 9 ods. 1 a 3 AP SAK, konal však v dobrej viere, že postupuje v súlade so záujmami a pokynmi klienta. Dobromyseľnosť DO spočívala tiež v snahe dosiahnuť spravodlivé súdne rozhodnutie vo veci, založené na poznaní a posúdení všetkých dostupných dôkazov a okolností prípadu, pretože v súčasnosti existujú odôvodnené pochybnosti o tom, kto je oprávnený konať v mene občianskeho združenia.

Pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 2.), senát ustálil, že skutok sa stal, nakoľko ho zhodne popisuje tak sťažovateľ, ako aj DO, avšak rozchádzajú sa pokiaľ ide o právne posúdenie tohto skutku. Ako bolo uvedené k predchádzajúcemu bodu, aj v tomto prípade konal DO na základe plnomocenstva udeleného mu p. A. B. dňa 27. 4. 2009, ktoré mu však bolo dňa 18. 6. 2010 odvolané, pričom DO podal návrh na vykonanie exekúcie pre priznané trovy právneho zastúpenia až dňa 23. 9. 2010. Jeho oprávnenie na zastupovanie klienta bolo síce potvrdené rozhodnutiami okresného súdu a následne aj zástupcom, avšak konajúce súdy tak rozhodli len pre ten konkrétny prípad, čo mu teda nezakladalo oprávnenie podať návrh na vykonanie exekúcie v mene svojho bývalého klienta.

Vzhľadom na tieto skutočnosti disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným disciplinárnym návrhom.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý nebol v minulosti disciplinárne stíhaný. Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške jeden násobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, t. j. 317,00 eur.

83.**ROZHODNUTIE**

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie nového klienta proti svojmu bývalému klientovi vo veci, týkajúcej sa rozporných záujmov nového klienta na jednej strane a bývalého klienta na strane druhej, napriek svojmu pomeru k bývalému klientovi, ktorému poskytoval komplexné právne služby za paušálnu mesačnú odmenu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 a § 21 písm. a) a d) ZoA.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 21. júna 2012, sp. zn. DS VIII.-38/12:277/12

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 21. júna 2012, sp. zn. DS VIII.-38/12:277/12 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) a § 18 ods. 2 a 3 ZoA,

tým, že

prevzal po 29. 7. 2011 zastupovanie p. A. B. vo veci vrátenia zálohy ako bezdôvodného obohatenia a k dohode o dočasnom nájme nehnuteľnosti, týkajúcej sa vzájomne rozporných záujmov C. na jednej strane a p. A. B. na strane druhej, a to napriek svojmu pomeru ku C., ktorému v období od 1. 5. 2008 do 29. 7. 2011 poskytoval v zmysle zmluvy o poskytnutí právnej pomoci z 1. 5. 2008 v znení neskoršieho dodatku komplexné právne služby za paušálnu mesačnú odmenu.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu Revíznej komisie SAK z 9. 5. 2012 sa začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach vo veci uviedol, že počas poskytovania právnych služieb klientovi C. nebol evidovaný žiaden sporový prípad voči p. A. B., pričom odmietol svoju účasť na dohodách o zaplatení 20000 eur na predaj a kúpu nehnuteľností, ktoré boli vykonané priamo medzi vtedajším vedením klienta C. a p. A. B. a mal za to, že nedošlo k porušeniu § 21 ZoA, pretože nijakým spôsobom sa terajší spor o vrátenie zálohy netýka kúpnej zmluvy na predaj nehnuteľností, na ktorú bola poskytnutá predmetná záloha, pretože takúto zmluvu nikdy nepripravoval a podľa jeho vedomostí ani nebola vypracovaná iným subjektom a nebola vložená do katastra nehnuteľností, z čoho podľa DO advokáta vyplýva, že nemohol použiť podklady na realizáciu kúpnej zmluvy v prospech p. A. B., pretože k tomuto nikdy nedošlo a nemohol neoprávnene zvýhodniť A. B. voči sťažovateľovi. Podľa DO z toho ďalej vyplýva, že nemohol poskytnúť v tej istej veci, ani vo veci s ňou súvisiacou, právne služby p. A. B., keďže ku kúpnej zmluve, resp. k jej vypracovaniu a podpisu nikdy právne relevantne neprišlo. Neskôr zaslal doplnenie svojho vyjadrenia, v ktorom oznámil, že vo veci došlo k posunu zavkladovaním kúpnej zmluvy v prospech A. B.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania a že tento je potrebné posúdiť ako disciplinárne previnenie advokáta, preto rozhodol o vine DO advokáta.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušených povinností, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Senát dospel k záveru, že v súlade s § 56 ods. 5 ZoA môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia, za postačujúce.

84.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na žiadosti bývalého klienta o vrátenie dokladov, ktorých vydanie podmieňuje zaplatením prisúdených trov konania, vec s bývalým klientom bezodkladne po skončení zastupovania finančne nevysporiada, nevráti mu prevzaté a zverené doklady ani mu nevystaví faktúru za poskytnuté úkony právnej služby a následne po podaní sťažnosti bývalého klienta sa na výzvu SAK vyjadrí k sťažnosti oneskorene, po uplynutí lehoty určenej vo výzve, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 13 a § 12 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 11. októbra 2012, sp. zn. DS VIII.-118/11:2294/2011

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 11. októbra 2012, sp. zn. DS VIII.-118/11:2294/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 13 a § 12 AP SAK v spojení s § 10 ods. 1 písm. e) a § 10 ods. 2 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a § 19 ods. 2 a § 71 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty,

tým, že

ako právny zástupca svojho klienta – sťažovateľa v jeho právnej veci o inkaso pohľadávok,

a) nereagoval na list zo dňa 15. 3. 2011, ktorým sťažovateľ zrušil plnú moc a žiadal vrátenie spisového materiálu, ani na list sťažovateľa zo dňa 10. 4. 2011, ktorý sťažovateľa nazval ako pokus o zmier,

b) podmieňoval vrátenie spisových dokladov sťažovateľovi zaplatením prisúdených trov konania,

c) sťažovateľovi nevystavil za poskytnuté úkony právnej služby faktúru za poskytovanie právnych služieb,

d) po skončení zastupovania advokát vec s klientom písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré počas zastupovania klienta prevzal,

e) na výzvu Revíznej komisie SAK z 10. 6. 2011, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa zo dňa 29. 5. 2011, reagoval až svojím vyjadrením 23. 8. 2011

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 636 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 8. 12. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Podaniu návrhu predchádzala sťažnosť sťažovateľa a jej doplnenie, v ktorých namietal, že DO advokát nereagoval na jeho výzvy o vrátenie dokladov a ich vrátenie podmieňoval zaplatením trov konania, ktoré požadoval neoprávnenne, nakoľko sa zmluvne dohodli na odmene 20% z vymoženej istiny.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania písomne nevyjadril. Na pojednávaní disciplinárneho senátu poprel svoje pochybenie vo veci sťažovateľa a mal za to, že postupoval správne. Poukázal na to, že so sťažovateľom uzatvoril zmluvu o právnej pomoci, ktorej podmienky si určil sám sťažovateľ, pričom bola dohodnutá podielová odmena vo výške 20% z vymoženej sumy a zdôraznil, že počas zastupovania neprijal od sťažovateľa žiadne peniaze, pričom problémy nastali pri príprave návrhov na exekúciu, keď sťažovateľ odmietal zaplatiť poplatok za návrh a trval na tom, aby tieto poplatky uhradil DO advokát. Po odvolaní plnej moci sťažovateľom DO stratil dosah na sťažovateľa, a preto v záujme vymoženia svojej odmeny opakovane podmieňoval vydanie dokladov zaplatením svojej odmeny. Potvrdil, že sťažovateľovi nevystavil faktúru a svoju odmenu vyčíslil po odvolaní plnej moci, pričom sťažovateľovi zaslal poštové poukážky na úhradu vyčíslenej sumy. Disciplinárne obvinený nevedel preukázať, že sťažovateľa vo veci písomne informoval, pričom uviedol, že so sťažovateľom sa osobne stretol a všetko mu vysvetlil.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k týmto skutkovým a právnym zisteniam:

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že DO nereagoval na list zo dňa 15. 3. 2011, ktorým sťažovateľ zrušil plnú moc a žiadal vrátenie spisového materiálu, ani na list sťažovateľa zo dňa 10. 4. 2011, ktorý sťažovateľ nazval ako pokus o zmier. Napriek tomu, že sťažovateľ DO zaslal opakovane písomnú výzvu na informovanie o stave veci a o vydanie súdnych rozhodnutí a všetkých materiálov, DO začal písomne komunikovať so sťažovateľom až po podaní sťažnosti na SAK. Táto písomná komunikácia sa však týkala toho, že DO podmieňoval odovzdanie súdnych rozhodnutí zaplatením ním požadovaných úhrad – trov konania a podielovej odmeny. Rovnako bolo preukázané, že DO opakovane podmieňoval vrátenie spisových dokladov (osobitne súdnych rozhodnutí) sťažovateľovi zaplatením prisúdených trov konania a podielovej odmeny, pričom toto DO nielenže nepopieral, ale aj po podaní sťažnosti opakovane priznal.

Bolo tiež preukázané, že DO sťažovateľovi nevystavil za poskytnuté úkony právnej služby faktúry za poskytovanie právnych služieb, čo DO priznal (DO sťažovateľovi doručil poštové poukážky spolu s výzvami na zaplatenie podielovej odmeny a trov konania, bez vystavenia faktúry). Z vykonaného dokazovania taktiež jednoznačne vyplynulo, že DO po skončení zastupovania vec s klientom písomne finančne nevysporiadal (DO neuviedol špecifikáciu jednotlivých úkonov právnej služby a poskytovanie právnych služieb nevyúčtoval v súlade s platnými právnymi predpismi). Napriek dohode o podielovej odmene DO žiadal sťažovateľa o zaplatenie trov konania, odvolávajúc sa pritom na zmluvu o právnej pomoci. Rovnako bolo preukázané, že DO nevrátil sťažovateľovi všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré počas zastupovania sťažovateľa prevzal. Disciplinárny senát mal za preukázané aj to, že DO nereagoval na žiadosť predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 10. 6. 2011, aby sa k obsahu

sťažnosti vyjadril v lehote 7 dní (doručenie žiadosti dňa 14. 6. 2011 DO bolo preukázané). Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril až po urgencii, a to dňa 23. 8. 2012.

Na základe takto zisteného skutkového stavu sa disciplinárny senát stotožnil s návrhom navrhovateľa a uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia vo všetkých bodoch disciplinárneho návrhu.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení sa disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO. Disciplinárny senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške päťnásobku minimálnej mzdy, ktorá ku dňu vyhlásenia rozhodnutia bola 327,20 eur, t. j. 1 636,00 eur.

85.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie povinného v exekučnom konaní, vedenom na základe exekučného titulu vydaného v súdnom konaní, v ktorom ešte ako advokátsky koncipient substitučne zastupoval navrhovateľa a zároveň oprávneného v nadväzujúcom exekučnom konaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d) ZoA.

Advokát, ktorý v oficiálnom liste, vyhotovenom a zaslanom v mene klienta, adresátovi listu tyká, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 ZoA.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 11. októbra 2012, sp. zn. DS VIII. 18/12:4149/2011

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 11. októbra 2012, sp. zn. DS VIII. 18/12:4149/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) a § 18 ods. 2 a 3 ZoA,

tým, že

1.) prevzal dňa 4. 10. 2011 zastupovanie klienta A. B. ako povinného vo veci konania o vymáhanie istiny vo výške 28230,90 eur navrhovateľom – oprávneným C. D. v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom, a to napriek svojmu pomeru k C. D., ktorého v súdnom konaní proti A. B. zastupoval advokát JUDr. E. F., u ktorého DO advokát v čase trvania tohto zastupovania ako advokátsky koncipient pracoval a ktorého v uvedenej právnej veci substitučne zastúpil na súdnych pojednávaníach dňa 17. 1. 2007, dňa 23. 2. 2007 a dňa 15. 3. 2005,

2.) v liste „Započítanie pohľadávok“ zo dňa 3. 10. 2011, ktorý v mene klienta A. B. vyhotovil, podpísal a zaslal p. C. D., adresátovi listu tykal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **327,20 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 17. 2. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe podnetu sťažovateľa p. C. D.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril v písomných podaniach, v ktorých potvrdil, že ešte ako advokátsky koncipient zastupoval sťažovateľa C. D. na troch súdnych pojednaniach v predmetnej veci, vedenej na okresnom súde, avšak mal za to, že v predmetnej veci z jeho strany nejde o porušenia povinností advokáta podľa § 21 ZoA, nakoľko na jednej strane táto vec už bola riadne a právoplatne ukončená rozsudkom okresného a následne krajského súdu a na strane druhej išlo o časovú tieseň. Ďalej uviedol, že právne zastupovanie p. A. B. prevzal až dňa 4. 10. 2011, teda už viac ako dva a pol roka po právoplatnom skončení súdneho konania a v inej veci, ktorou je exekučné konanie, pričom išlo len o dva úkony, a to započítanie pohľadávky a námietky voči exekúcii. Právne zastupovanie klienta prevzal z dôvodu, že v čase, keď ho o zastupovanie požiadal, už reálne hrozilo premlčanie a márne uplynutie lehoty na podanie opravného prostriedku – námietok proti exekúcii, pričom keď zistil, že ide o kolíziu, pre pracovnú vyťaženosť a krátkosť času nebola už možnosť zaistiť pre klienta iného kolegu – advokáta, a preto urýchlene poveril vykonaním úkonov svojho advokátskeho koncipienta. Po vykonaní týchto nevyhnutných úkonov zastupovanie v predmetnej veci obratom, dňa 5. 10. 2011, na základe vzájomnej dohody ukončil a odporučil klienta na iného advokáta, nakoľko vzhľadom na osobu p. C. D, ktorého pozná už dlhú dobu, predpokladal prípadné invektívy voči svojej osobe. K problému, týkajúceho sa tykania sťažovateľovi DO uviedol, že toto sa stalo len nedopatrením pri práci s počítačovou technikou, pričom predložil inú písomnosť adresovanú sťažovateľovi, v ktorej mu vykal.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený prevzal dňa 4. 10. 2011 na základe plnej moci právne zastupovanie p. A. B. ako povinného v exekučnom konaní o vymáhanie istiny vo výške 28230,90 eur navrhovateľom, resp. oprávneným, C. D., hoci si bol vedomý toho, že ešte ako advokátsky koncipient vykonávajúci prax v advokátskej kancelárii JUDr. E. F. substitučne zastupoval p. C. D. v súdnom konaní na troch pojednaniach, a to dňa 17. 1. 2007, dňa 23. 2. 2007 a dňa 15. 3. 2005. Týmto substitučným zastupovaním sa medzi DO ako advokátskym koncipientom a sťažovateľom ako klientom vytvoril vzťah ekvivalentný vzťahu založenému medzi advokátom a klientom, spočívajúci na vzájomnej dôvere a prísnom zachovávaní mlčanlivosti o skutočnostiach, o ktorých sa advokát od svojho klienta dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, a to aj po skončení zastupovania. Napriek tomu, že DO ukončil pracovný pomer s advokátskou kanceláriou JUDr. E. F., jeho povinnosť zachovávať mlčanlivosť, ako aj povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, trvala naďalej. Neobstojí ani argumentácia DO advokáta, že od zastupovania v predchádzajúcej veci uplynulo už viac ako dva a pol roka od jej právoplatného skončenia. Exekučné konanie je núteným výkonom dobrovoľne nesplnenej povinnosti vyplývajúcej z judikovaného právneho vzťahu. V praxi to znamená, že toto konanie nastupuje v závislosti od vôle oprávneného po dobrovoľnom nesplnení si povinnosti povinného, na ktorú ho vo výroku rozhodnutia zaviazal príslušný súd. Keďže predmetné exekučné konanie sťažovateľ inicioval za účelom dosiahnutia uspokojenia jeho pohľadávky judikovanej súdnym rozhodnutím vydaným v tomto súdnom konaní, je odôvodnený záver, že ide práve o prípad, kedy bol DO povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb p. A. B., nakoľko vo veci súvisiacej s touto vecou poskytol právne služby sťažovateľovi, ktorého záujmy sú evidentne v rozpore

so záujmami p. A. B. a zároveň informácie, ktoré boli DO z dôvodu substitučného zastupovania sťažovateľa zverené a ktorými v čase prevzatia zastúpenia p. A. B. disponoval, mohli byť spôsobilé neoprávnene zvýhodniť p. A. B. v exekučnom konaní.

Pokiaľ ide o tykanie sťažovateľovi v predmetnej písomnosti, po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu bolo zrejmé, že úmyslom DO nebolo tykať adresátovi písomnosti vo svojom vlastnom mene, nakoľko uvedený list advokát písal v mene svojho klienta. Zámerom formulácie predmetného listu adresovaného sťažovateľovi nebolo síce zneváženie advokátskeho stavu ani porušovanie pravidiel profesijnej etiky a pravidiel, ktoré určujú predpisy komory, napriek tomu tykanie nebolo v danej situácii primerané a s prihliadnutím na všetky okolnosti možno uzavrieť, že došlo k porušeniu pravidiel, ktoré určujú predpisy komory.

Vzhľadom natieto okolnosti disciplinárny senát rozhodol o vine DO advokáta tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA a dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške jedennásobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, t. j. 327,20 eur.

86.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne po prijatí nedoručí klientom súdne rozhodnutia, z ktorých pre klientov vyplývajú povinnosti, o ktorých sa tak dozvedeli až z upovedomenia o začatí exekúcie, ani vec s klientmi po skončení zastúpenia bezodkladne finančne nevysporiada a vyúčtovanie odmeny advokáta vykoná až po podaní sťažnosti SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2012, sp. zn. DS VIII. 88/12:1510/2012

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2012, sp. zn. DS VIII. 88/12:1510/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a), § 13 AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní svojich klientov p. A. B. v dovolacom konaní vedenom na NS SR a p. B. B. v odvolacom konaní vedenom na krajskom súde:

1.) nedoručil sťažovateľovi – klientovi A. B. uznesenie NS SR zo dňa 23. 2. 2011, ktoré prevzal dňa 19. 4. 2011, bezodkladne po jeho prijatí, ale až 14. 3. 2012,

2.) po ukončení zastupovania sťažovateľa – klienta A. B., ku ktorému došlo doručením uznesenia NS SR zo dňa 23. 2. 2011, t. j. dňa 19. 4. 2011, vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiadal a nevrátil mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klienta prevzal, s tým, že vyúčtovanie odmeny advokáta urobil až 25. 6. 2012,

3.) nedoručil sťažovateľovi – klientovi B. B. rozsudok krajského súdu zo dňa 6. 9. 2011, ktorý prevzal dňa 18. 10. 2011, bezodkladne po jeho prijatí, pričom sťažovateľ sa o predmetnom rozsudku, ako aj povinnosti nahradíť protistrane trovy konania dozvedel až z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 1. 3. 2012,

4.) po ukončení zastupovania sťažovateľa – klienta B. B., ku ktorému došlo doručením rozsudku krajského súdu zo dňa 6. 9. 2011, t. j. dňa 18. 10. 2011, vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiadal a nevrátil mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klienta prevzal, s tým, že vyúčtovanie odmeny advokáta urobil až 25. 6. 2012.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 16. 10. 2012 podala Revízná komisia SAK proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorého predmetom boli skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, na základe podnetu sťažovateľov A. B. a B. B., ktorých DO advokát zastupoval v pracovnoprávných sporoch.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k sťažnosti potvrdil, že oboch sťažovateľov skutočne zastupoval, keď na základe ich žiadosti dňa 19. 7. 2010 prevzal zastupovanie a následne vo veci A. B. vypracoval dovolanie, ktoré však bolo uznesením NS SR zo dňa 23. 2. 2011, doručeným dňa 19. 4. 2011 odmietnuté, a vo veci B. B. odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd rozsudkom zo dňa 6. 9. 2011, doručeným dňa 18. 10. 2011 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Ďalej uviedol, že po prevzatí rozsudku krajského súdu náhodne stretol sťažovateľa B. B., ktorého o tomto informoval a zároveň sa dohodli, že rozhodnutia nie je potrebné posielat' poštou, nakoľko si ich mali prísť vyzdvihnúť sťažovatelia osobne a vec ďalej konzultovať, avšak v skutočnosti sa do kancelárie nedostavili a pripustil, že až dňa 14. 3. 2012 ho sťažovateľ A. B. telefonicky kontaktoval a žiadal termín návštevy z dôvodu doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Na tomto stretnutí so sťažovateľom A. B. mu odovzdal uznesenie NS SR s tým, aby bezodkladne zaplatil trovy konania protistrany, pričom rozsudok krajského súdu sťažovateľovi B. B. odovzdal až neskôr dňa 14. 3. 2012. Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a potvrdil, že vyúčtovania vo veciach sťažovateľov neboli vykonané bezodkladne po skončení právneho zastúpenia, ale až následne dňa 25. 6. 2012.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k nasledovným záverom:

Disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie sťažovateľov dňa 19. 7. 2010. Následne vypracoval a podal na NS SR dovolanie sťažovateľa A. B. a odvolanie sťažovateľa B. B. na krajský súd. Dňa 19. 4. 2011 bolo DO doručené uznesenie NS SR zo dňa 23. 2. 2011, ktorým bolo dovolanie sťažovateľa odmietnuté. Dňa 18. 10. 2011 bol DO doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 6. 9. 2011, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Ako vyplýva z obsahu disciplinárneho spisu, ani jedno z uvedených rozhodnutí, ktoré DO, ako právny zástupca sťažovateľov prevzal, nebolo sťažovateľom v súlade s ustanoveniami AP SAK bezodkladne doručené, hoci z nich pre sťažovateľov jednoznačne vyplývali povinnosti, ktorých splnenie bolo viazané na lehotu troch dní odo dňa doručenia predmetných rozhodnutí. Neobstojí ani obrana DO, že o doručení týchto rozhodnutí informoval sťažovateľa osobne pri náhodnom stretnutí. Takisto nemožno vziať do úvahy ani vyjadrenie DO, že sťažovatelia sa po podaní dovolania a odvolania ešte v roku 2010 asi dvakrát telefonicky informovali o stave veci, ale nie je pravdou ich tvrdenie, že sa o stave celého sporu informovali u DO aj v roku 2011 a roku 2012. Nie je povinnosťou sťažovateľov informovať sa o stave veci u advokáta, práve naopak, advokát je výslovne povinný v súlade s ustanoveniami AP SAK riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci a posielat' klientovi všetky písomnosti, z ktorých

pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak, a to bez ohľadu na to, či ho klient kontaktuje a informuje o stave svojho konania alebo nie.

Rovnako mal disciplinárny senát za preukázané, že DO porušil aj ďalšiu povinnosť zakotvenú pre advokátov v AP SAK uvedenú v § 13 AP SAK, keď s oboma klientmi – sťažovateľmi po skončení zastúpenia vec bezodkladne finančne nevysporiadal a keď im nevrátil všetky doklady týkajúce sa veci. Vyúčtovaním odmeny za právne zastupovanie až dňa 25. 6. 2012, a teda až po obdržaní sťažnosti zaslanej predsedom Revíznej komisie SAK advokát jednoznačne porušil svoju povinnosť urobiť vyúčtovanie „bezodkladne“ po skončení zastúpenia.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení sa senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA a dospel k záveru, že môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta, vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia, za postačujúce.

Z týchto dôvodov disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

87.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca riadne a včas písomne neinformuje klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci tým, že mu neposiela súdne rozhodnutia, nekonzultuje s ním ďalší postup vo veci, najmä s ním neprerokuje podanie a obsah opravných prostriedkov, ktoré podá aj bez udelenia plnej moci klientom a v odvolaní podanom v mene klienta uvedie nesprávne označenie rozhodnutia, ktoré týmto odvolaním napadá, v dôsledku čoho toto odvolanie odvolací súd odmietne, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2 a § 6 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 15. marca 2013, sp. zn. DS VIII. 98/12:1799/2012

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 15. marca 2013, sp. zn. DS VIII. 98/12:1799/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2 a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní svojho klienta – sťažovateľa ako ustanovený právny zástupca v konaní vedenom na okresnom súde:

- 1.) nedoručil sťažovateľovi – klientovi rozsudok okresného súdu zo dňa 8. 7. 2011, ktorý prevzal dňa 8. 7. 2011, bezodkladne po jeho prijatí,
- 2.) podal dňa 25. 7. 2011 odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo dňa 8. 7. 2011 bez toho, že by podanie odvolania a jeho obsah prerokoval s klientom – sťažovateľom,
- 3.) v odvolaní podanom dňa 25. 7. 2011 proti rozsudku okresného súdu zo dňa 8. 7. 2011 uviedol nesprávne označenie rozsudku, ktorý odvolaním napadá, v dôsledku čoho krajský súd odvolanie uznesením zo dňa 9. 2. 2012 odmietol,
- 4.) nedoručil sťažovateľovi – klientovi uznesenie krajského súdu zo dňa 9. 2. 2012, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo dňa 8. 7. 2011, bezodkladne po jeho prijatí,

5.) podal dňa 22. 3. 2011 dovolanie proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 9. 2. 2012 bez toho, že by podanie odvolania a jeho obsah prerokoval s klientom – sťažovateľom a bez toho, že by ho na podanie dovolania klient – sťažovateľ splnomocnil,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **675,40 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril v písomných podaniach, v ktorých uviedol, že z dôvodu choroby sťažovateľa bol tento o všetkých skutočnostiach, ako aj pojednávaniach informovaný telefonicky. K odvolaniu podanému dňa 25. 7. 2011 DO uviedol, že v texte odvolania uviedol nesprávny dátum vydania rozsudku, ktorý odvolaním napadol, čo považoval za zrejmu nesprávnosť, ktorú si neuviedomil a ani po tom, čo mu bolo doručené uznesenie krajského súdu zo dňa 9. 2. 2012, ktorým bolo odvolanie odmietnuté, pričom mal za to, že to bolo spôsobené tým, že mu okresný súd nedoručil vyjadrenia protistrany k odvolaniu. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dňa 22. 3. 2012 dovolanie z toho dôvodu, že v odvolaní sa nevysvetlil dôvod, prečo rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak. Odmietol tvrdenie sťažovateľa, že o ničom nebol informovaný, pretože pre rozsudky a informácie vo veci chodila dcéra sťažovateľa. Ďalej uviedol, že podanie dovolania proti uzneseniu krajského súdu konzultoval so sťažovateľom telefonicky a taktiež ho telefonicky vyzval, aby sa dostavil osobne podpísať plnomocenstvo. Záverom svojich vyjadrení DO priznal, že si je vedomý svojich chýb, avšak dopustil sa ich z nebanlivosti a nie úmyselne.

Na pojednávaní dňa 15. 3. 2013 DO trval na svojich písomných vyjadreniach a doplnil, že splnomocnenie na zastupovanie v dovolacom konaní nemal, pretože vychádzal z toho, že bol ustanovený ex offa, a tak ho nepotreboval, a tiež potvrdil, že písomnou formou s klientom nikdy nekomunikoval vzhľadom na jeho zdravotný stav, avšak skutočnosť, že o priebehu právneho zastúpenia spolu telefonicky, resp. ústne komunikovali, chcel preukázať výpoveďou advokátskeho koncipienta, ktorý bol na pojednávaní vypočutý ako svedok a tvrdenia DO advokáta potvrdil.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený bol uznesením okresného súdu zo dňa 17. 9. 2010 ustanovený za právneho zástupcu žalobcu a sťažovateľa. V predmetnom súdnom konaní bol dňa 8. 7. 2011 vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým konajúci súd žalobu sťažovateľa zamietol a proti ktorému podal DO odvolanie. Krajský súd odvolanie DO uznesením zo dňa 9. 2. 2012 odmietol s odôvodnením, že po preskúmaní podmienok, za ktorých možno vykonať odvolacie konanie zistil, že v prejednávanej veci rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak, teda bolo odvolacím súdom zrušené. Z dôvodu nespokojnosti s rozhodnutím odvolacieho súdu podal DO proti uzneseniu krajského súdu dňa 22. 3. 2012 dovolanie. Ako vyplynulo z obsahu disciplinárneho spisu a jednotlivých dôkazov v ňom obsiahnutých, sťažovateľ nemal vedomosť o podanom odvolaní, ako ani o dovolaní, pričom sa o uvedených skutočnostiach dozvedel až po tom, ako ho DO vyzval, že má prísť podpísať plnú moc na podanie dovolania. Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za to, že DO sa svojím konaním dopustil porušenia ustanovení ZoA a AP SAK, keď nepostupoval v súlade s pokynmi klienta, resp. keď si ich

ani nevyžiadala a sťažovateľa o svojom postupe v súdnom konaní vedenom na okresnom súde adekvátnym spôsobom neinformovala. Neobstojí obrana DO spočívajúca v tvrdení, že klienta o priebehu konania informovala telefonicky, nakoľko § 6 písm. a) AP SAK výslovne zakotvuje povinnosť každého advokáta riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci. Rovnako nemožno vziať do úvahy ani vyjadrenie DO advokáta, že sa o svojom pochybení pri uvedení nesprávneho dátumu rozhodnutia nemohol dozvedieť z dôvodu nedoručenia vyjadrenia odporcu k odvolaniu. Žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v čase podania odvolania neukladalo prvostupňovému súdu a ani odvolaciemu súdu povinnosť doručovať vyjadrenia účastníkov konania k odvolaniu na vyjadrenie samotnému odvolateľovi. Navyše, DO mal možnosť kedykoľvek nahliadať do súdneho spisu, avšak z disciplinárneho konania jednoznačne vyplynulo, že túto možnosť nevyužil, a teda nepostupoval vo veci s odbornou starostlivosťou a nezistil tak, že odvolanie podal proti nesprávnemu rozsudku.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

88.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v súvislosti s ukončením zastupovania klienta vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada a sumu klientovi priznanej náhrady trov konania si ponechá bez písomnej dohody s klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 10 a § 13 AP SAK.

Ustanovenie § 149 ods. 1 OSP upravuje tzv. platobné miesto a v konečnom dôsledku sleduje ochranu záujmov advokáta tým, že náhrada trov je vyplácaná na jeho účet, avšak zo zákona advokát nemá právo ponechať si klientovi prisúdenú náhradu trov konania inak, než na základe písomnej dohody s klientom.

Finančné vysporiadanie s klientom má obsahovať špecifikáciu právnych úkonov s uvedením hodnoty jednotlivých právnych úkonov a výpočet prijatých preddavkov od klienta, preto odkaz na vyčíslenie trov právneho zastúpenia v platobnom rozkaze nemožno považovať za riadne vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v súlade s § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 24. mája 2013, sp. zn. DS VIII.-68/12:1069/2012

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 24. mája 2013, sp. zn. DS VIII.-68/12:1069/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a 10 štvrtá alinea, § 13 AP SAK,

tým, že

v súvislosti s ukončením zastupovania klienta – sťažovateľa A. B. v právnej veci o zaplatenie 7525,07 eur, vedenej na okresnom súde,

- 1.) bezodkladne vec s klientom písomne finančne nevysporiadala a
- 2.) sumu priznanej náhrady trov konania si ponechal bez písomnej dohody s klientom,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **337,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol podaný na základe sťažnosti sťažovateľa, v ktorej uviedol, že DO zastupoval sťažovateľa ako navrhovateľa v konaní o zaplatenie 7525,07 eur vedenej na okresnom súde, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz s uložením povinnosti odporcovi uhradiť žalovanú sumu a ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 683,85 eur. Advokát následne zastupoval sťažovateľa aj v exekučnom konaní voči odporcovi – povinnému, pričom sťažovateľ namietal, že DO na konci právneho zastúpenia neurobil riadne vyúčtovanie právnych služieb a zároveň mal zadržiavať peniaze, ktoré boli určené pre sťažovateľa, ani ho neinformoval, že sú peniaze odporcom poukazované.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že každý poskytnutý právny úkon bol z jeho strany riadnym spôsobom vyúčtovaný a teda finančne vysporiadaný, pričom sťažovateľovi boli vystavené celkovo štyri faktúry. Vo vzťahu k ponechaniu si náhrady trov konania bez písomnej dohody s klientom DO uviedol, že v advokátskom poriadku platnom v čase, keď prevzal právne zastupovanie t. j. dňa 5. 2. 2010, nebola ustanovená povinná písomná forma takejto dohody.

Sťažovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 24. 5. 2013 popísal okolnosti prevzatia právneho zastúpenia a jeho priebeh. Po prvom stretnutí sťažovateľ dostal faktúru vo výške 50 eur za vykonanú konzultáciu. Pri niektorom zo stretnutí sťažovateľ žiadal informácie ohľadom platenia za právne služby, na čo mu bolo oznámené, že sa to bude riešiť priebežne. Za vyhotovenie návrhu na platobný rozkaz sťažovateľovi vystavili faktúru na sumu 100 eur. Sťažovateľ ďalej uviedol, že až z platobného rozkazu zistil, aké sú trovy právneho zastúpenia. Po nadobudnutí právoplatnosti platobného rozkazu bola vec postúpená exekútorovi, avšak podľa tvrdenia sťažovateľa nemal prehľad o priebehu exekúcie a výške vymoženej čiastky. Sťažovateľ sa viackrát dožadoval informácii od DO advokáta, avšak poskytnuté informácie boli strohé a ani z preposlaných e-mailových správ od exekútora nebolo možné zistiť, aká čiastka bola vymožená.

Po nahliadnutí do spisu u súdneho exekútora, pri ktorom sťažovateľ zistil, že niektoré e-maily preposielané mu od exekútora boli zmenené a že nie je pravda, že na účet DO neboli poukázané žiadne peniaze z exekúcie, sťažovateľ okamžite odvolal splnomocnenie DO a žiadal o vyúčtovanie poskytnutých úkonov a rozpísanie trov právneho zastúpenia uvedených v platobnom rozkaze, čo mu však nebolo poskytnuté s poukazom na to, že je to v platobnom rozkaze. Ku dňu doručenia odvolania plnomocenstva bolo sťažovateľovi advokátom poukázaných 305 eur zo strany exekútora a následne mu bolo oznámené, aby doplatil zvyšok trov, nakoľko DO exekútor uhradil iba sumu 305 eur. Sťažovateľ ďalej potvrdil, že nebol pred začatím právneho zastupovania informovaný o výške trov právneho zastupovania a na konci právneho zastupovania mu bola vystavená faktúra na sumu 378,85 eur, bez konkrétnejšej špecifikácie výšky trov právneho zastúpenia.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaných dôkazov k týmto jednoznačným a nepochybným zisteniam:

Disciplinárne obvinený prevzal právne zastúpenie sťažovateľa a z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že nedošlo k dohode medzi sťažovateľom a DO o tom, že advokát má nárok na prisúdenú náhradu trov konania. Disciplinárny senát nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, ktoré by preukazovali uzavretie tejto dohody bez ohľadu na formu takéhoto právneho úkonu. Bez takejto dohody nebol DO oprávnený ponechať si časť vymoženej náhrady trov konania, ktorú mu zaslal exekútor. S poukazom na rozhodnutie NS SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „z § 142 ods. OSP a § 149 ods. 1 OSP vyplýva, že osobou oprávnenou na náhradu trov konania môže byť len účastník konania“, § 149 ods. 1 OSP upravuje tzv. platobné miesto a v konečnom dôsledku sleduje ochranu záujmov advoká-

ta tým, že náhrada trov je vyplácaná na jeho účet. Zo zákona však nemá právo si tieto peniaze ponechať, ani ich zadržať inak, než na základe dohody s klientom, pričom je povinný vykonať vyúčtovanie.

V konaní nebolo preukázané, že DO po skončení právneho zastupovania finančne vec riadne vysporiadal. Finančné vysporiadanie by malo obsahovať špecifikáciu právnych úkonov s uvedením hodnoty jednotlivých právnych úkonov a výpočet prijatých preddavkov od klienta. Odkaz na platobný rozkaz, ako vyčíslenie trov právneho zastúpenia, nespĺňa tieto kritéria a nemožno ho považovať za riadne vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v súlade s § 13 AP SAK. Za takéhoto skutkového stavu disciplinárne obvinený nekonal v súlade s § 18 ods. 1 ZoA, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi.

Za tohto dôkazného stavu potom disciplinárny senát prijal právny záver o tom, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona alebo predpisu komory spôsobom popísaným vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, k osobe advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia.

89.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na písomné žiadosti klienta o oznámenie počtu zastavených exekučných konaní, v ktorých ho advokát zastupoval, ani mu na základe jeho výzvy neodovzdá prevzatý spisový materiál, týkajúci sa právoplatne skončených exekučných konaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) a c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 24. mája 2013, sp. zn. DS VIII.-18/13:4680/2012

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 24. mája 2013, sp. zn. DS VIII.-18/13:4680/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 6 písm. a) a c) a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klienta na základe zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 17. 7. 2000:

1.) nereagoval na písomné výzvy sťažovateľa naposledy zo dňa 26. 11. 2012, aby oznámil počet súdmi zastavených exekučných konaní vo veci úhrad splatných pohľadávok sťažovateľa z titulu vykonateľných rozhodnutí v blokovom resp. správnom konaní,

2.) napriek písomnej výzve sťažovateľa naposledy zo dňa 26. 11. 2012 neodovzdal sťažovateľovi prevzatý spisový materiál, týkajúci sa právoplatne skončených exekučných konaní,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **337,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 25. 2. 2013 návrh na začatie disciplinárneho konania, na základe ktorého sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril tak, že poukázal najmä na problémy v exekučných konaniach, ktoré viedli k tomu, že od roku 2003 neinicioval žiadne nové exekučné konania a cca 67 000 exekučných vecí, ktoré prevzal skončili prevažne neúspešne. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sťažovateľ k inventarizácii majetku, a teda k odpísaniu pohľadávok nepotreboval žiadne údaje ani doklady, nakoľko už 28. 10. 2010 sťažovateľa ústne informoval o stave konaní, čo považoval za dostatočné pre potreby inventarizácie majetku sťažovateľa.

Na pojednávaní dňa 24. 5. 2013 DO uviedol, že si je vedomý toho, že nereagoval na výzvy sťažovateľa, ale boli minimálne dve osobné stretnutia, na ktorých sa rokovalo o uvedenej veci, kde vysvetlil okolnosti, pre ktoré nie je možné požiadavku klienta splniť. Rozsah materiálov bol enormne široký, takže technicky nebolo možné tieto požiadavky splniť. Originál exekučného titulu nemohol odovzdať klientovi, pretože išiel na súd spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a ďalšími potrebnými dokladmi. Z dôvodov, ktoré deklaroval klient, to znamená, že ich potrebuje pre trvalé upustenie od vymáhania pohľadávky, tieto písomnosti vôbec neboli potrebné, nakoľko právne relevantnou skutočnosťou bolo uplynutie času. Klientovi vysvetlil, že pokračovanie vo vymáhaní pohľadávky v exekučnom konaní nie je možné, k čomu dospeli ešte v roku 2003. Zmluvu o poskytnutie právnych služieb so sťažovateľom neukončil len z toho dôvodu, že potreboval informácie o ešte neukončených konaniach, najmä vo vzťahu k náhrade priznaných trov konania.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k týmto skutkovým a právnym zisteniam:

Disciplinárne obvinený uzavrel so sťažovateľom dňa 17. 7. 2000 zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, na základe ktorej sa zaviazal sťažovateľa zastupovať vo veci úhrady splatných jeho pohľadávok, na základe vykonateľných rozhodnutí v blokovom, resp. správnom konaní, pričom DO prevzal od sťažovateľa písomné doklady v počte cca 67 000 blokových pokút uložených v priestupkovom konaní. Disciplinárne obvinený opakovane nereagoval na výzvy sťažovateľa, aby mu oznámil počet zastavených exekučných konaní, ktoré mu boli súdmi doručené, a aby mu odovzdal písomnosti týkajúce sa týchto konaní, ktoré prevzal, a ktoré mu boli zo súdu doručené. Tieto požiadavky sťažovateľ predniesol DO na osobnom rokovaní dňa 28. 10. 2010, o čom bol vyhotovený písomný záznam. Vzhľadom na to, že si DO svoju povinnosť nespĺnil, ani v náhradných termínoch určených sťažovateľom dňa 4. 11. 2010 a 8. 11. 2010, sťažovateľ vyzval DO na splnenie povinnosti písomne listom zo dňa 19. 11. 2010 a naposledy listom 26. 11. 2012, ktorý mu bol doručený dňa 10. 12. 2012. Z predložených výziev sťažovateľa je zrejme, že jeho oprávneným záujmom je jednotlivé exekučné veci riadne účtovne uzavrieť v súvislosti s inventarizáciou majetku ako aj s implementáciou informačného systému. Je preto základnou povinnosťou advokáta poskytnúť sťažovateľovi informácie o stave konaní spolu s požadovanou písomnou dokumentáciou. Nakoľko platnosť a účinnosť zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 17. 7. 2000 v čase rozhodovania senátu trvala, DO bol povinný plniť si svoje zmluvné povinnosti a riadiť sa pokynmi sťažovateľa.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA a dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2, písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške 1 násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, a to 337,70 eur.

90.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek výslovnému pokynu klienta nepodá v jeho veci návrh na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, ani o tom neinformuje klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1, 6 písm. a) a b) AP SAK.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 21. októbra 2010, sp. zn. DS IX.-89/09:1027/2009

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 21. októbra 2010, sp. zn. DS IX.-89/09:1027/2009 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1, 6 písm. a) a b) AP SAK,

tým, že

zastupoval sťažovateľku vo veci rozvodu manželstva a napriek jej príkazu na podanie návrhu na krajský súd na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, tento návrh nepodal a ani sťažovateľku o tom neinformoval.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu Revíznej komisie SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 2. 9. 2009.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, špecifikovaného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V disciplinárnom konaní bolo preukázané, že DO zastupoval klientku vo veci rozvodu manželstva v odvolacom konaní, pričom nevyhovel požiadavke klientky v súvislosti so späťvzatím návrhu o rozvod manželstva, o opätovné znalecké dokazovanie pravosti jej podpisu na späťvzatí návrhu, ktorý ona nepovažovala za svoj vlastný a trvala na vypracovaní nového znaleckého posudku, ktorý mal potvrdiť nepravosť jej podpisu, hoci prvý znalecký posudok vyznel v jej neprospech a krajský súd sa priklonil k názoru znalca, ktorý v znaleckom posudku vyjadril, že späťvzatie návrhu podpísala sťažovateľka. V ďalšom sťažovateľka tiež vyslovila podozrenie, že advokát hájil predovšetkým svoje záujmy, pretože svoju kanceláriu presťahoval do nových priestorov, ktoré má vo vlastníctve známost jej manžela a tým vychádzal v ústrety jej protistrane, t. j. jej manželovi.

Senát mal za to, že DO pri vybavovaní veci klientky nedostatočne postupoval podľa § 6 písm. a) a písm. b) AP SAK najmä tým, že klientke náležite a dostatočne neobjasnil účel jeho postupu, nevyhotovil o rokovaní s klientkou, resp. o jeho poučení v tejto veci žiadny záznam, ktorý by preukazoval jeho náležitý postup a jeho nevinu a postup v súlade s AP SAK. To malo za následok, že klientka, hoci vysvetlenie akceptovala, nemusela dostatočne pochopiť obsah vysvetlenia a považovala tento postup za konanie v rozpore s jej záujmami. Podaním zo dňa 17. 3. 2008 sťažovateľka výslovne uviedla, že späťvzatie návrhu na rozvod nepodala. Na informatívnom výsluchu dňa 6. 10. 2008 sťažovateľka opäť tvrdila, že späťvzatie návrhu na rozvod nepodala a trvala na tom, aby sa našiel vinník. Pre odstránenie nejasností žiadala

vykonať opätovné znalecké dokazovanie, ktorého úlohou malo byť overenie pravosti jej podpisu na späťvzatí návrhu na rozvod manželstva. V uvedenej veci však bol vyhotovený znalecký posudok, ktorý bol doručený sťažovateľke. Znalec v tomto posudku uviedol, že späťvzatie návrhu zo dňa 26. 2. 2008 podpísala sťažovateľka a znalecký posudok spolu s uznesením, na základe ktorého mala uhradiť trovy znaleckého dokazovania vo výške 7 600 Sk, doniesla sťažovateľka do kancelárie DO advokáta dňa 12. 1. 2009 a v ten istý deň ho splnomocnila na zastupovanie v tomto konaní.

V záujme efektívnosti a rýchlosti konania jej DO odporučil, aby podala nový návrh na rozvod manželstva, čo však klientka neakceptovala a trvala na pôvodnom návrhu. V uvedenej veci preto DO požiadal o oslobodenie od trov znaleckého dokazovania, ktorému však nebolo vyhovené.

Čo sa týka obsahu sťažností vo veci stretu záujmov DO a klientky z dôvodu, že DO sa presťahoval do nových priestorov vo vlastníctve známosti manžela sťažovateľky, tento uviedol, že prenájom priestorov bol dohodnutý už začiatkom roku 2008, kedy sťažovateľku ešte nepoznal a právne nezastupoval.

Z týchto dôvodov rozhodol senát vo veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

91.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta pri prevzatí jeho obhajoby o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím tohto úkonu a následne po vypovedaní plnej moci zo strany klienta nepodá klientovi riadne vyúčtovanie prijatej zálohy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 3. novembra 2011, sp. zn. DS IX.-59/11:47/2011

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 3. novembra 2011, sp. zn. DS IX.-59/11:47/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

ako obhajca klienta – sťažovateľa, pri prevzatí obhajoby klienta dňa 21. 1. 2010 neinformoval o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím tohto úkonu a následne po vypovedaní plnej moci klientom mu nepodal riadne vyúčtovanie prijatej zálohy vo výške 500 eur,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 4. 7. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa, v ktorej žiadal o prešetrenie faktúry, ktorú mu zaslal DO advokát.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach k sťažnosti a návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že v prípade sťažovateľa išlo o prípad nutnej obhajoby bez bezprostredného kontaktu s klientom, ktorého osobná sloboda bola obmedzená. Ďalej uviedol, že po naštudovaní veci pripravil všetky potrebné úkony, vrátane odvolania na žiadosť manželky klienta, ktorej taktiež oznámil, že za spísanie odvolania bude požadovať odmenu 100 až 200 eur. Tvrdil, že sťažovateľa poučil o výške odmeny pri prvej návšteve podľa tarify, pričom sťažovateľ povedal, že peniaze nie sú problém a má sa obrátiť na manželku. Disciplinárne obvinený bol toho názoru, že vo väzobných veciach v trestnom konaní, dodržiavanie ohlasovacej povinnosti podľa § 18 ods. 4 ZoA v zásade nie je technicky možné pri súčasnom zachovávaní základných zásad poskytovania právnych služieb, a to najmä s dôrazom na dodržiavanie povinnosti odborného poskytovania právnych služieb, dodržiavanie povinnosti využívania všetkých právnych prostriedkov na ochranu klienta a súčasnej požiadavky poskytovania právnych služieb za odplatu v zmysle § 24 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát vo veci vykonal pojednávanie dňa 3. 11. 2011 za prítomnosti oboch účastníkov konania.

Nad rámec skutočností uvedených v písomnom vyjadrení uviedol DO, že je pravdou, že klienta, neupovedomil o výške odmeny pred začatím poskytovania právnych služieb písomne, avšak klienta o výške odmeny informoval ústne, ako aj o výške preddavku. Jediný dôkaz, ktorý na podporu svojich tvrdení DO predložil, bola kópia poštovej poukážky o zaplatení zálohy vo výške 500 eur, čo podľa jeho názoru malo nepriamo potvrdzovať, že informoval klienta o odmene za jeden úkon právnej služby. Ďalej uviedol, že je toho názoru, že keďže § 18 ods. 4 ZoA sankcionuje advokáta za porušenie povinnosti informovať klienta o výške odmeny vopred tým, že odmena mu v takomto prípade nepatrí, nemôže byť dvakrát potrestaný za svoje konanie a žiadal, aby bol spod návrhu oslobodený aj z dôvodu, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nie je disciplinárnym previnením. Taktiež poukázal na výzvu na plnenie zo dňa 1. 12. 2011, ktorú z jeho pohľadu možno považovať za riadne vyúčtovanie prijatej zálohy. Za účelom preukázania informovania klienta o výške odmeny za jeden úkon právnej služby navrhol DO vypočúť sťažovateľa a jeho manželku.

Z písomných dokladov nachádzajúcich sa v spise mal disciplinárny senát za preukázané, že DO prevzal na základe podpísaného plnomocenstva obhajobu klienta v trestnej veci. Počas obhajoby klient vypovedal DO plnú moc, na základe čoho DO zaslal klientovi výzvu na plnenie zo dňa 1. 12. 2010, v ktorej uviedol úkony poskytnutých právnych služieb bez uvedenia dátumu ich poskytnutia a bez opory vo vyhláske MS SR č. 655/2004 Z. z. Klientovi teda DO nezaslal riadne vyúčtovanie zálohy, ktorú mu klient poskytol vo výške 500 eur a nepredložil žiaden písomný doklad o tom, že by bol klienta poučil o výške odmeny za jeden úkon právnej služby pred začatím tohto úkonu, čím porušil vyššie uvedené ustanovenia stavovských predpisov a dopustil sa disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát upustil od vykonania navrhnutých výsluchov sťažovateľa a jeho manželky z dôvodu, že nepovažoval za potrebné navrhnuté výsluchy vykonať, nakoľko mal za to, že by neprispeli k objasneniu veci inak, než je táto objasnená vykonanými dôkazmi.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu ako aj na osobu DO advokáta, ktorý sa dosiaľ nedopustil nijakého disciplinárneho previnenia, a preto mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažná pokuta v minimálnej výške jedennásobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo predstavuje sumu 317 eur.

92. ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorí prijme splnomocnenie na zastupovanie v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností od predávajúceho i kupujúceho a následne tento návrh na vklad nepodá napriek výzve kupujúceho z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky na podanie tohto návrhu dohodnuté medzi predávajúcim a kupujúcim, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Prevzatie zastupovania všetkých účastníkov konania o povolenia vkladu vlastníckeho práva advokátom, s ohľadom na nesporný charakter tohto konania, v ktorom účastníci konania majú totožný záujem a nie sú v postavení protistrán, nie je možné hodnotiť ako porušenie povinností advokáta podľa § 21 písm. a) ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 9. februára 2012, sp. zn. DS IX.-69/11:314/2011

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 9. februára 2012, sp. zn. DS IX.-69/11:314/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a), § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) prijal dňa 18. 8. 2010 splnomocnenie sťažovateľa A. B. na zastupovanie v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností napriek tomu, že súčasne zastupoval p. C. D., ktorého záujmy boli preukázateľne v rozpore so záujmami sťažovateľa a

2.) následne na to nepodal návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností tak, ako ho na to sťažovateľ splnomocnil, pričom tento odmietol podať aj napriek výslovnej písomnej výzve sťažovateľa zo dňa 30. 12. 2010 a neurobil tak ani po podaní sťažnosti, čím konal v rozpore so záujmom svojho klienta – sťažovateľa,

pretože skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Podaniu disciplinárneho návrhu predchádzala sťažnosť sťažovateľa A. B., v ktorej namietal nečinnosť DO advokáta pri zastupovaní sťažovateľa vo veci podania návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, napriek zaplateniu kúpne ceny z jeho strany. Sťažovateľ ďalej uviedol, že DO protiprávne zadržiava podpísané kúpne zmluvy a odmieta mu ich vydať.

K sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokát vyjadril písomne tak, že poprel, že by bol sťažovateľ niekedy jeho klientom s tým, že klientom bol len p. C. D., ktorého zastupoval vo veci vysporiadania podielového spoluvlastníctva. Výsledkom právneho zastupovania bolo spísanie kúpnej zmluvy medzi klientom C. D. a sťažovateľom A. B. s tým, že odmenu za poskytnuté právne služby mal uhradiť A. B. a podpísaná kúpna zmluva aj s návrhom na vklad mala ostať u DO a na príslušnú správu katastra ju DO mal predložiť až na základe pokynu jeho klienta, keď budú uspokojené všetky jeho nároky ako predávajúceho, spojené s usporiadaním vlastníckych vzťahov, pričom po vzniku omeškania sťažovateľa so zaplatením kúpnej ceny klient požadoval od sťažovateľa aj úroky z omeškania. Splnomocnenie obsiahnuté v kúpnej zmluve, ktorým obe zmluvné strany splnomocňujú DO na právne úkony potrebné k rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva je podľa vyjadrenia DO splnomocnenie presne špecifikované len na uvedené právne úkony a to na účel, že ak by sa

v priebehu vkladového konania vyskytla nejaká chyba v písaní, aby túto mohol DO opraviť bez toho, že by sa všetci účastníci zmluvného vzťahu museli dostaviť na správu katastra. Disciplinárne obvinený ďalej zdôraznil, že kúpna zmluva, ktorú uzatvoril sťažovateľ spolu s jeho klientom je dvojstranný právny úkon, vyžadujúci si konsenzus oboch zmluvných strán o celom obsahu kúpnej zmluvy a nie je teda pravdou, že by záujmy jeho klienta ako predávajúceho boli preukázateľne v rozpore so záujmami sťažovateľa ako kupujúceho. V zmysle uzatvorených dohôd medzi účastníkmi kúpnej zmluvy potom, ako sťažovateľ uhradil kúpnu cenu, ho vyzval, aby uhradil úrok z omeškania na účet klienta s tým, že ihneď po pripísaní úroku z omeškania na jeho účet predloží kúpne zmluvy aj s návrhom na vklad príslušnej správe katastra.

Dňa 3. 11. 2011 sa konalo pojednávanie v disciplinárnom konaní za účasti jeho účastníkov, na ktorom DO nad rámec skutočností uvedených v jeho písomných vyjadreniach uviedol, že kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi klientom a sťažovateľom vypracoval na základe štandardov, ktoré má v kancelárii, pričom do všetkých kúpnych zmlúv dáva splnomocnenie všetkých jej účastníkov na jeho konanie ku všetkým právnym úkonom, ktoré sú nevyhnutné na nadobudnutie účinnosti kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva bola podľa vyjadrenia DO zavkladovaná a úrok z omeškania od sťažovateľa uhradený, pričom návrh na vklad vlastníckeho práva podával klient C. D. vzhľadom na to, že z jeho strany došlo k vypovedaniu plnomocenstva. Návrh na vklad DO nepodal po výzve sťažovateľa zo dňa 30. 12. 2010 z dôvodu, že by takéto podanie návrhu na vklad bolo v rozpore s obsahom ústnej dohody ohľadom zaplatenia úroku z omeškania. Bola to požiadavka klienta, s ktorou sťažovateľ súhlasil.

Vo veci bol vypočutý ako svedok klient C. D., ktorý potvrdil, že dohoda medzi ním a sťažovateľom bola taká, že k podaniu návrhu na vklad do katastra nehnuteľností dôjde až po úhrade všetkých finančných prostriedkov, vrátane úroku z omeškania, avšak po zistení presnej výšky úrokov z omeškania začal sťažovateľ vo veci robiť problémy. Úroky z omeškania svedok C. D. požadoval z dôvodu, že sťažovateľ sa dostal do omeškania s úhradou kúpnej ceny a banka, od ktorej čerpal úver, od neho požadovala, aby sa vzdal práva od zmluvy odstúpiť pre prípad omeškania s úhradou kúpnej ceny, čo aj urobil. K vypovedaniu plnomocenstva DO advokátovi vysvetlil, že k tomuto pristúpil z dôvodu, aby DO nebol postihovaný konfliktami medzi ním a sťažovateľom. Túto jeho výpoveď potvrdil aj ďalší svedok D. D.

Z výpovede sekretárky DO advokáta vyplynulo, že klient a sťažovateľ sa dohodli, že DO podá návrh na vklad do katastra nehnuteľností potom, ako bude zo strany sťažovateľa zaplatená úplná kúpna cena. Svedkyňa tiež potvrdila, že sťažovateľ sa dostal do omeškania so zaplatením kúpnej ceny a od klienta požadoval, aby sa vzdal práva na odstúpenie od zmluvy pre nezaplatenie kúpnej ceny riadne a včas.

Sťažovateľ vo svojej výpovedí uviedol, že súčasťou dohody medzi ním a klientom C. D. bolo, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností bude podaný až po úplnom zaplatení kúpnej ceny. Problém spočíval v tom, že nehnuteľnosti, ktoré kupoval, teda ich časť nebola zapísaná na liste vlastníctva a ani zaznačená v katastrálnej mape, čo bolo vadou, ktorá mu bránila v získaní hypotekárneho úveru a v zaplatení kúpnej ceny. O týchto skutočnostiach informoval C. D. a aj DO a následne sa dohodli, že zaplatí aj úrok z omeškania. Svedok uviedol, že súčasťou dohody medzi ním a p. C. D., bola aj skutočnosť, že návrh na vklad podajú až po zaplatení úrokov z omeškania, avšak bol toho názoru, že sa dohodli na úroku vo výške 3 %, pričom on zaplatil úrok v zákonnej výške, čo bolo cca 12 %. Disciplinárne obvinený k tejto skutočnosti uviedol, že keď telefonoval so sťažovateľom nemohol vedieť, aký bude úrok z omeškania podľa vládneho nariadenia a svedok sa ho na to ani nepýtal.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci kúpnej zmluvy poverili DO advokáta podaním návrhu na vklad do katastra nehnuteľností s tým, že ho podá potom, ako budú všetky záväzky kupujúceho voči predávajúcemu riadne

uhradené. Tak, ako to vyplynulo zo svedeckých výpovedí, sťažovateľ po podpise kúpnej zmluvy nezaplatil dohodnutú kúpnu cenu v lehote splatnosti, čím sa dostal do omeškania a predávajúcej vznikol nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, alternatívne na odstúpenie od kúpnej zmluvy. V zmysle dohody medzi účastníkmi kúpnej zmluvy sa predávajúci písomne vzdal práva odstúpiť od zmluvy s tým, že mu predávajúci zaplatí úrok z omeškania a až po jeho zaplatení podajú návrh na vklad do katastra nehnuteľností. Z uvedených dôvodov DO nepodal návrh na vklad na základe písomnej výzvy sťažovateľa zo dňa 30. 12. 2010, nakoľko v tom čase neboli splnené všetky jeho záväzky voči predávajúcemu.

Na základe takto zisteného skutkového stavu senát uzavrel, že DO konal v súlade s dohodou účastníkov kúpnej zmluvy, keď nepodal návrh na vklad do katastra nehnuteľností, preto skutok, ktorý je uvedený pod bodom 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, nie je disciplinárnym previnením. Kúpna zmluva totiž predstavuje konsenzuálny dvojstranný právny úkon, charakterizovaný zmluvnou voľnosťou, v rámci ktorej si jej účastníci môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje, a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. Disciplinárne obvinený teda pri nepodaní návrhu na vklad postupoval plne v súlade s ústnymi dojednaniaми účastníkov kúpnej zmluvy a riadil sa záujmami a pokynmi svojich klientov.

Pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 1.) návrhu, bol disciplinárny senát toho názoru, že konanie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností je konanie nesporné, v rámci ktorého je spoločným záujmom účastníkov právneho úkonu zabezpečiť za splnenia zmluvných podmienok zmenu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Táto skutočnosť vyplýva aj z § 30 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrálnom územnom usporiadaní a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je účastníkom konania o povolení vkladu účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. Konanie o povolení vkladu sa pritom začína na návrh ktoréhokoľvek účastníka právneho úkonu a účastníci vkladového konania nemajú postavenie protistrán, keďže ich spoločná vôľa a úmysel je vyjadrený v príslušnom právnom úkone zmluvného typu. Z uvedeného dôvodu DO pri prevzatí zastupovania účastníkov kúpnej zmluvy v konaní o povolení vkladu do katastra nehnuteľností neporušil povinnosť advokáta uloženú v § 21 písm. a) ZoA a jeho konanie a postup nemožno kvalifikovať ako disciplinárne previnenie.

93.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý si ponechá klientovi prisúdenú náhradu trov konania, uhradenú na jeho účet protistranou, za účelom jej započítania na odmenu advokáta, bez písomnej dohody s klientom, nie je disciplinárnym previnením advokáta v prípade, ak odmenu za dovtedy poskytnuté právne služby klient advokátovi úplne nezaplatil.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-119/11:2432/2011

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-119/11:2432/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v . § 18 ods. 3 ZoA a § 10 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** potom, ako mu zo strany neúspešných odporcov – účastníkov konania vedeného pred okresným súdom ako právnemu zástupcovi navrhovateľa bola vyplatená navrhovateľovi prisúdená

náhrada trov prvostupňového konania v sume 409,80 eur a odvolacieho konania v sume 62,70 eur, túto náhradu trov konania klientovi okrem sumy 100 eur nevydal, a to napriek tomu, že o tom, že by na prisúdenú náhradu trov konania mal nárok, sa s klientom písomne nedohodol, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Dňa 15. 12. 2011 predseda Revízejnej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania uviedol, že prevzal zastupovanie klienta v konaní o určenie neplatnosti výpovede zo zmluvy o nájme bytu, v ktorom boli klientovi priznané trovy konania a následne zaplatené protistranou tak, ako bolo uvedené v návrhu na začatie konania. Okrem toho DO advokát zastupoval klienta aj v ďalšom súvisiacom konaní o vypratanie nehnuteľnosti. Na disciplinárnom pojednávaní dňa 31. 5. 2012 DO vysvetlil, že v oboch konaniach požiadal klienta o poskytnutie preddavku postupne podľa predložených príjmových dokladov v celkovej výške 632,36 eur, z čoho 99,50 eur pripadalo na súdny poplatok. Ďalej uviedol, že v prvom konaní uplatnil v rámci náhrady trov konania za klienta celkom 736,44 eur, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 99,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 636,94 eur. Prvostupňový súd takto uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia skrátil na sumu 409,80 eur bez bližšieho zdôvodnenia. V odvolacom konaní bola klientovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 62,70 eur. Následne DO zaslal klientovi dňa 22. 1. 2010 vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, v ktorom špecifikoval trovy právneho zastúpenia, ktoré dosiaľ boli sťažovateľovi poskytnuté v súvislosti s oboma konaniami, no časť z nich mu súd bez ďalšieho odôvodnenia nepriznal. Ako dôvod, pre ktorý DO nevyplatil sťažovateľovi sumu priznanú ako náhradu trov právneho zastúpenia, DO uviedol, že sťažovateľovi poskytol úkony právnej služby vo väčšom rozsahu, ako boli prijaté preddavky, a preto mal za to, že keďže náhrada trov právneho zastupovania bude poukázaná na jeho účet, dôjde v dôsledku započítania k zániku vzájomných záväzkov a pohľadávok medzi ním a klientom, pričom ku konečnému vyúčtovaniu malo dôjsť po skončení oboch vecí, v ktorých klienta zastupoval.

Z obsahu spisu mal disciplinárny senát za preukázané, že DO zastupoval klienta ako navrhovateľa v konaní vedenom okresným súdom o určenie neplatnosti výpovede zo zmluvy o nájme bytu, v ktorom boli klientovi priznané trovy prvostupňového konania v sume 409,80 eur a po podaní odvolania aj trovy odvolacieho konania vo výške 62,70 eur, pričom tieto sumy aj odporcovia uhradili. Sťažovateľ výzvou zo dňa 27. 5. 2011 advokáta vyzval o nahradenie súdom priznaných trov konania a trov právneho zastúpenia. Na uvedenú výzvu DO reagoval listom zo dňa 13. 6. 2011, tak že trovy konania, ktoré neboli priznané rozsudkami okresného a krajského súdu vyúčtoval klientovi dňa 22. 1. 2010 a súdny poplatok vo výške 100 eur bol sťažovateľovi vyplatený prevodom na účet. Okrem tohto konania DO zastupoval sťažovateľa aj v súvisiacom konaní o vypratanie nehnuteľnosti a za zastupovanie v označených konaniach zbral od sťažovateľa preddavok na trovy právneho zastupovania v celkovej výške 632,36 eur.

Disciplinárny senát uzavrel, že skutok v disciplinárnom návrhu nie je disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát mal za preukázané, že odmena za poskytnuté právne služby sa spravovala ustanoveniami o tarifnej odmene, a to aj s poukazom na § 24 ods. 3 ZoA. V rámci poskytovania právnych služieb v týchto konaniach požiadal DO sťažovateľa o zloženie preddavku resp. preddavkov, ktoré disciplinárny senát s poukazom na § 10 AP SAK považoval za primerané. V súvislosti s uplatňovaním náhrady trov konania, resp. právneho zastúpenia v predmetnom konaní DO postupoval v súlade s príslušnými právnymi predpismi a tieto uplatnil v takom rozsahu, v akom boli skutočne poskytnuté, pričom okresný súd tieto bez aké-

hokol'vek bližšieho zdôvodnenia znížil. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia z dôvodu, že právne služby neboli poskytnuté s odbornou starostlivosťou, a preto DO mal nárok požadovať od sťažovateľa ako svojho klienta rozdiel medzi súdom priznanou náhradou trov právneho zastúpenia a odmenou za úkony právnej služby, ktoré DO sťažovateľovi v súvislosti s týmito konaniami poskytol a ktorých náhradu súd nepriznal.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by si DO ponechal súdom priznanú náhradu trov právneho zastúpenia v rozpore s § 10 AP SAK. Ustanovenie poslednej vety § 10 AP SAK je potrebné vnímať ako nárok advokáta, ktorý vzniká nepochybne len vtedy, ak sa advokát s klientom na tom písomne dohodol, no advokát sa podľa názoru senátu dostáva do protiprávnej kolízie s týmto ustanovením len vtedy, ak si ponechá klientovi prisúdenú náhradu trov konania za situácie, že odmena za dovtedy poskytnuté právne služby, bola zo strany jeho klienta advokátovi uhradená, čo nebol tento prípad, keďže v čase, keď advokátovi bola neúspešnými odporcami na jeho účet zaplatená súdom priznaná náhrada trov konania, DO ešte nemal od sťažovateľa úplne zaplatenú tarifnú odmenu za poskytnuté úkony právnej služby, a preto bol oprávnený svoju pohľadávku, spočívajúcu v nároku na doplatenie tarifnej odmeny za úkony právnej služby nepokryté zloženými preddavkami, započítať na svoj záväzok. Disciplinárny senát poukázal aj na § 149 ods. 1 OSP, ktorý upravuje tzv. platobné miesto trov konania a ktorý v neposlednom rade sleduje aj ochranu záujmov advokáta tým, že tarifná náhrada trov konania je vyplácaná na jeho účet. Z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

94.

ROZHODNUTIE

Prezatie právneho zastupovania neskoršieho klienta advokátom v incidenčnom spore proti správcovi konkurznej podstaty obchodnej spoločnosti v úpadku, ktorú predtým advokát ako klienta zastupoval, okrem iného tak, že podal za spoločnosť ako jej právny zástupca návrh na vyhlásenie konkurzu, pri vypracovaní ktorého sa advokát nemohol dozvedieť informácie o bývalom klientovi, ktoré by mohli zvýhodniť neskoršieho klienta, keď so zastupovaním neskoršieho klienta vyslovil štatutárny orgán spoločnosti súhlas s ohľadom na rovnaké záujmy neskoršieho klienta a spoločnosti v tomto konaní, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 25. októbra 2012, sp. zn. DS IX.-39/11:3876/2010

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 25. októbra 2012, sp. zn. DS IX.-39/11:3876/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a) a d) ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

prevzal zastupovanie odporcov p. A. B. a p. B. B. v súdnom konaní voči svojmu bývalému klientovi C. s. r. o., ktorý bol v čase prevzatia tohto zastúpenia v úpadku, pričom predtým zastupoval C. s. r. o., okrem iného tak, že podal za C. s. r. o., ako jeho právny zástupca návrh na vyhlásenie konkurzu,

pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia na základe podnetu podaného správcom konkurznej podstaty spoločnosti C. s. r. o.

Disciplinárny senát vo veci pôvodne rozhodol rozhodnutím z 11. augusta 2011, sp. zn. DS IX.-39/11:3876/2010 tak, že DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 24 písm. b) DP SAK v celom rozsahu oslobodil.

Na základe odvolania navrhovateľa bolo pôvodné rozhodnutie disciplinárneho senátu zrušené rozhodnutím predsedníctva SAK z 11. novembra 2011, sp. zn. P-41/2011:3876/2010 a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu formálnych nedostatkov zrušeného rozhodnutia v jeho odôvodnení.

Disciplinárny senát po vrátení veci dospel po jej novom prerokovaní k nasledovným zisteniam:

Disciplinárne obvinený advokát návrh na začatie disciplinárneho konania nepovažoval za dôvodný a uviedol, že ako advokát bol poverený štatutármi C. s. r. o. vypracovaním návrhu na začatie konkurzného konania, konal na základe plnej moci, okresný súd návrhu vyhovel a ustanovil za správcu konkurznej podstaty sťažovateľa, čím mu plná moc zanikla. Ďalej uviedol, že pri spracovaní návrhu na konkurz sa nedozvedel o menách klientov A. B. a B. B., keďže títo sa v žiadnych podkladoch neuvádzali. Mal za to, že neexistuje rozpor medzi záujmami klientov A. B. a B. B. a spoločnosťou C. s. r. o., keďže samotní štatutári spoločnosti C. s. r. o. sa na súde vyjadrili, že tieto záujmy sú spoločné, pričom správca konkurznej podstaty nie je nositeľom vôle obchodnej spoločnosti, ale zo zákona vykonáva správu majetku, tento speňažuje, ale nie je štatutárom. Disciplinárne obvinený ďalej vysvetlil, že správca konkurznej podstaty podal na klientov A. B. a B. B. žalobu o neúčinnosti právneho úkonu a pred podaním tejto žaloby zapísal nehnuteľnosti, ktoré spoločnosť predala ako založené nehnuteľnosti pred vyhlásením konkurzu A. B. a B. B., do súpisu majetku spoločnosti. Dodal, že tieto nehnuteľnosti následne klienti A. B. a B. B. predali ďalšej osobe ešte pred podaním návrhu na konkurz, ktorý spracovával.

Disciplinárny senát mal za to, že DO sa nemohol dopustiť porušenia povinností podľa § 21 ZoA, nakoľko zastupoval klientov A. B. a B. B. v incidenčnom spore proti správcovi konkurznej podstaty spoločnosti C. s. r. o., ktorá bola v konkurze a nie voči spoločnosti samej. Zároveň stret záujmov nebol preukázaný, práve naopak, z povahy veci vyplýva, že k stretu záujmov nemohlo dôjsť, keďže na určení neplatnosti právneho úkonu by mohli mať záujem iba veritelia spoločnosti, nie však samotná spoločnosť C. s. r. o. Čo sa týka samotného zastupovania klientov, ktoré smeruje proti správcovi konkurznej podstaty a nie proti spoločnosti C. s. r. o., spoločnosť C. s. r. o. v predmetnom súdnom konaní cestou štatutárov jasne prejavila vôľu, že súhlasí, aby DO zastupoval klientov.

Disciplinárny senát DO taktiež mal za preukázané, že DO sa nemohol dozvedieť informácie o bývalom klientovi, ktoré by mohli zvýhodniť neskoršieho klienta, nakoľko sa pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nestretol so žiadnymi informáciami o právnom úkone spoločnosti C. a klientov A. B. a B. B., lebo tento sa uskutočnil ešte pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, pričom v tom čase už klienti ani neboli vlastníkami týchto nehnuteľností, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že s ohľadom na charakter tohto právneho úkonu takéto informácie nemohli byť ani predmetom návrhu na konkurz, vypracovaného DO advokátom.

Vzhľadom na tieto dôvody senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

95. ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v mene klienta ako navrhovateľa v súlade s jeho pokynmi podá žalobu po smrti tohto klienta na základe plnej moci, udelenej týmto klientom, ktorá v súlade s § 33b ods. 2 OZ smrťou klienta nezanikla, a so súhlasom právneho nástupcu klienta, ktorého advokát poučí o možnom neúspechu vo veci, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 29. novembra 2012, sp. zn. DS IX.-79/12:957/2012

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 29. novembra 2012, sp. zn. DS IX.-79/12:957/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako advokát, zastupujúci klienta p. A. B. podal žalobu o zaplatenie sumy 455 eur s prísl. proti odporcovi, ktorá bola doručená okresnému súdu dňa 26. 8. 2011, hoci vedel, že v čase podania žaloby p. A. B. už nežil a advokátovi vystavená plná moc zo dňa 17. 1. 2011 smrťou klienta zanikla,

pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 14. 8. 2012.

K sťažnosti sa DO vyjadril, že zastupoval a uskutočňoval právne kroky v mene mŕtveho klienta, pričom argumentoval tým, že v zmysle § 33b ods. 2 OZ je možné zastupovať aj po smrti splnomocniteľa, ak to vyplýva z plnej moci. K vyjadreniu predložil aj dôkazy – plnomocenstvo zo dňa 17. 1. 2011 a jeho dodatok zo dňa 17. 6. 2011, v ktorom klient prehlásil, že trvá na zastupovaní aj po jeho smrti, a písomné vyhlásenie manželky klienta zo dňa 5. 9. 2012.

Na disciplinárnom pojednávaní DO trval na svojej argumentácii a poukázal na vyhlásenie manželky klienta zo dňa 5. 9. 2012, ktorá trvala na tom, aby DO aj ďalej postupoval podľa pokynov klienta napriek tomu, že výsledok sporu bol neistý. Hlavným dôvodom postupu DO bola skutočnosť, že klienta zastupoval ako živnostníka, živnosť ku dnešnému dňu nezanikla a nakoľko v tejto manželka klienta bude pokračovať, postupoval v súlade s pokynmi klienta tak, aby nedošlo k poškodeniu jeho práv, respektíve dedičov. Zároveň uviedol, že v zmysle zákona o živnostenskom podnikaní zákon pripúšťa pokračovať v živnosti za predpokladov, ktoré sú stanovené zákonom. Toto má byť predmetom dedičského konania po nebohom klientovi a keďže mal vyjadrenie jeho manželky, že bude pokračovať v živnosti naďalej, žalobu podal s tým, že po právoplatnom skončení dedičského konania navrhne zmenu účastníka konania. S ohľadom na tieto skutočnosti mal za to, že sa žiadneho porušenia povinností advokáta nedopustil a žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený.

V disciplinárnom konaní mal senát za preukázané, že DO postupoval v súlade s ústnymi a písomnými pokynmi klienta a pozostalej manželky, pričom postupoval obozretne s tým, že upozornil aj na možnosť neúspechu v danej veci, čím si plnil práva a povinnosti advokáta uložené najmä § 18 ods. 1 ZoA a ďalších odsekov tohto ustanovenia. Obdobne to platí aj v prípade § 2 ods. 1 AP SAK, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by DO nepostupoval s odbornou starostlivosťou alebo nevyužil argumenty a možnosti dané právnym poriadkom v prospech klienta. Disciplinárny senát mal preukázané, že DO upozornil

klienta, resp. pozostalú manželku na skutočnosť, že takto vedený spor nemusí byť úspešný, čoho deklarováním je vyjadrenie manželky klienta zo dňa 5. 9. 2012.

Vo vykonanom dokazovaní nebolo listinnými ani inými dôkazmi prezentované, že DO porušil povinnosti advokáta, ktoré by nasvedčovali na jeho uznanie za vinného z dôvodov, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania Senát preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

96.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý po skončení zastupovania klienta vyzve vo vlastnom mene bez osobitného súhlasu bývalého klienta protistranu bývalého klienta na zaplataenie právoplatne prisúdenej náhrady trov konania bývalému klientovi, na ktorú mu vznikol priamy nárok na základe postúpenia tejto pohľadávky bývalým klientom advokátovi okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o náhrade trov konania, na čom sa dohodol s bývalým klientom v zmluve o poskytovaní právnych služieb, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Nemožnosť doručenia zásielky bývalého klienta advokátovi, ktorá bola zaslaná na starú adresu advokáta ako fyzickej osoby v čase, keď tento advokát už poskytoval právne služby prostredníctvom právnickej osoby na novej adrese, ktorá nastala napriek zabezpečeniu preposielania zásielok zo starej adresy na novú adresu advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 19. septembra 2013, sp. zn. DS IX.-39/13:3358/2012

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 19. septembra 2013, sp. zn. DS IX.-39/13:3358/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 30 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) po skončení právneho zastúpenia spoločnosti A. s. r. o. bez súhlasu tejto spoločnosti a v rozpore s jej pokynom zo dňa 9. 6. 2011 vyzval

- a) výzvou zo dňa 6. 9. 2012 p. A. B. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 67,90 eur,
- b) výzvou zo dňa 20. 9. 2012 p. B. C. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 56,05 eur,
- c) výzvou zo dňa 26. 9. 2012 p. C. D. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 72,55 eur,
- d) výzvou zo dňa 27. 9. 2012 p. D. E. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 44,52 eur,
- e) výzvou zo dňa 17. 9. 2012 p. E. F. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 55,29 eur,
- f) výzvou zo dňa 26. 9. 2012 p. F. G. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 67,90 eur,
- g) výzvou zo dňa 13. 9. 2012 p. G. H. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 54,72 eur,
- h) výzvou zo dňa 20. 9. 2012 p. H. I. na zaplataenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 65,26 eur,

- i) výzvou zo dňa 26. 9. 2012 p. I. J. na zaplatenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 56,05 eur,
  - j) výzvou zo dňa 6. 9. 2012 p. J. L na zaplatenie trov právneho zastúpenia priznaných spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom v sume 67,90 eur,
- 2.) v mieste sídla svojej advokátskej kancelárie neprevzal ani v odbernej lehote zásielku svojho bývalého klienta A. s. r. o., ktorá mu bola zaslaná dňa 2. 11. 2012, v dôsledku čoho bola zásielka odosielateľovi vrátená Slovenskou poštou dňa 28. 11. 2012,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 20. marca 2013. Z tohto návrhu vyplynulo, že SAK zaevidovala sťažnosť A. s. r. o., v ktorej táto spoločnosť vytykala DO advokátovi, že po skončení zastupovania sám vo svojom mene a bez jej súhlasu vyzval protistranu spoločnosti na zaplatenie prisúdených trov konania, čo táto spoločnosť považovala za protiprávne vzhľadom na skutočnosť, že DO nie je účastníkom konania a nie je v procesnom postavení, na základe ktorého by sa mohol domáhať on sám priznania alebo zaplatenia náhrady trov konania. Sťažovateľ v doplnení sťažnosti uviedol, že dňa 2. 11. 2012 vyzval DO advokáta, aby upustil od konania, ktoré je predmetom sťažnosti, avšak zásielka bola sťažovateľovi vrátená Slovenskou poštou dňa 28. 11. 2012 z dôvodu, že adresát si písomnosť neprevzal ani v odbernej lehote.

K veci sa vyjadril DO počas prešetrovania sťažnosti tak, že obsah sťažnosti sa podľa jeho názoru zhoduje s podaním, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté v sťažnostnom konaní. Ďalej uviedol, že hmotnoprávny nárok na úhradu tzv. prísudku mu vyplýva z ustanovenia bodu 5. 2. zmluvy o hromadnom vymáhaní pohľadávok v drobných sporoch zo dňa 1. 4. 2009 – z tohto dôvodu je irelevantné, že mu sťažovateľ v roku 2011 a 2012 poslal výzvu na zdržanie sa uplatňovania prísudkov. Vo vzťahu k porušeniu § 30 AP SAK uviedol, že výklad uplatnený navrhovateľom považuje za extenzívny a účelový – podľa jeho názoru zo systematického výkladu predmetného ustanovenia vyplýva, že sa vzťahuje výlučne len na komunikáciu súdov a úradov (t. j. na zásielky doručované zo súdov a úradov).

Na pojednávaní konanom dňa 19. 9. 2013 sa DO pridržiaval svojho písomného vyjadrenia. Na základe otázok členov senátu k veci doplnil, že dlžníkom nezasielal oznámenie o postúpení konkrétnej pohľadávky zo sťažovateľa na seba, keďže mal za to, že z výziev, ktoré im poslal vo svojom mene táto skutočnosť dostatočne vyplývala. Ďalej uviedol, že v čase doručovania predmetnej zásielky zo strany sťažovateľa už poskytoval právne služby prostredníctvom právnickej osoby, preto mu táto zásielka adresovaná ako fyzickej osobe nebola doručená, i keď zabezpečil preposielanie zásielok zo starej adresy na adresu sídla právnickej osoby. V súvislosti so zaslaním výzvy p. C. D. DO vysvetlil, že v tomto prípade nemala byť výzva zaslaná, keďže rozhodnutie o trovách konania ešte nebolo právoplatné, čo vzniklo z dôvodu, že mu právoplatnosť tohto rozhodnutia bola nesprávne potvrdená pracovníčkou súdu, pričom za celú vzniknutú situáciu sa dlžníkovi a jeho právnenému zástupcovi písomne ospravedlnil. Poukázal na to, že všetky výzvy zasielané dlžníkom sú z právnych vzťahov so sťažovateľom na základe predloženej zmluvy o hromadnom vymáhaní pohľadávok v drobných sporoch, pričom v týchto výzvach zámerne ešte svoje označenie advokáta – fyzickej osoby neuvádzal, keďže toto bolo uvedené aj v rozhodnutiach, na základe ktorých dlžné sumy vymáhal.

Disciplinárny senát po prejednaní veci na prvom mieste konštatoval, že námietka DO advokáta, aby sa uplatnil princíp „ne bis in idem“ je nedôvodná vzhľadom na skutočnosť, že predmetom predchádzajúceho disciplinárneho konania (resp. prešetrovania sťažnosti, ktoré nebolo ukončené podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, ale len napomenutím

advokáta) voči DO advokátovi bol iný skutok (posielanie výziev v rozpore s pokynom sťažovateľa, avšak zo strany spoločnosti advokátskej spoločnosti, ktorá nikdy neposkytovala právne služby sťažovateľovi).

Vo vzťahu k prvému skutku mal disciplinárny senát za preukázané, že k odoslaniu výziev ako je uvedené vo vymedzení skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania DO advokáta došlo, pričom tieto výzvy zasielal advokát sám vo vlastnom mene, nie v mene sťažovateľa. Po oboznámení sa so zmluvou o hromadnom vymáhaní pohľadávok v drobných sporoch zo dňa 1. 4. 2009, disciplinárny senát uzavrel, že na základe bodu 5. 2 predmetnej zmluvy (podľa ktorého okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým je sťažovateľovi právoplatne priznaný nárok na náhradu trov právneho zastúpenia proti dlžníkovi, sťažovateľ postupuje túto pohľadávku DO advokátovi, čím vzniká priamy nárok DO advokáta na úhradu trov právneho zastúpenia voči dlžníkovi) DO advokátovi vznikol priamy hmotnoprávny nárok na vymáhanie pohľadávok voči klientom sťažovateľa. Podľa názoru disciplinárneho senátu sa DO advokát v hmotnoprávnej rovine stal majiteľom predmetných pohľadávok priamo na základe uvedenej zmluvy v spojení s právoplatnosťou jednotlivých rozhodnutí bez ohľadu na to, že uvedené postúpenie pohľadávok nebolo jednotlivým dlžníkom oznámené – oznámenie postúpenia pohľadávky podľa § 526 OZ má význam pre ochranu (postúpeného) dlžníka (do momentu oznámenia je oprávnený s oslobodzujúcimi účinkami plniť pôvodnému veriteľovi – postupcovi) a jeho neoznámenie postúpenia neznamená, že sa postupník nestal majiteľom pohľadávky. Disciplinárny senát mal za preukázané, že všetky výzvy sa týkajú pohľadávok, ktoré vznikli po účinnosti tejto zmluvy. Nad rámec vymedzenia disciplinárneho previnenia v návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát konštatoval, že postup vo vzťahu k dlžníkovi p. C. D. DO presvedčivo vysvetlil (nedorozumenie na základe nesprávnych informácií, ktorými disponoval DO) a disciplinárnemu senátu predložil ospravedlnenie uskutočnené vo vzťahu k tomuto dlžníkovi a jeho právnenému zástupcovi.

V prípade druhého skutku disciplinárny senát poukázal na to, že predmetná výzva sťažovateľa bola adresovaná na adresu advokátskej kancelárie advokáta – fyzickej osoby, pričom DO vykonával advokáciu samostatne ako fyzická osoba len do 31. 12. 2011 a v čase doručovania predmetnej výzvy vykonával advokáciu prostredníctvom právnickej osoby. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť DO nebol, podľa názoru disciplinárneho senátu, povinný zabezpečiť doručovanie podľa § 30 AP SAK na svoju pôvodnú adresu. Odhliadnuc od uvedeného, DO advokát predložil disciplinárnemu senátu listinu o tom, že v danom čase zabezpečil preposielanie takýchto zásielok na adresu sídla právnickej osoby, disciplinárny senát preto prijal záver, že k nedoručeniu zásielky došlo pravdepodobne z dôvodu pochybenia na strane Slovenskej pošty. Za opísaného skutkového a právneho stavu disciplinárny senát konštatoval, že v danom prípade nejde o disciplinárne previnenie, pričom disciplinárny senát pre úplnosť poznamenal, že výklad § 30 AP SAK DO advokátom považuje za nesprávny a v rozpore s účelom uvedeného ustanovenia a doterajšou rozhodovacou činnosťou disciplinárnej komisie SAK. Vzhľadom na tieto dôvody senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

97.

ROZHODNUTIE

Pri posudzovaní splnenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA je potrebné pojem „úkon právnej služby“ vykladať s ohľadom na § 1 ods. 2 ZoA ako realizáciu celého súboru činností hmotnej a nehmotnej povahy, ktorý vykonáva advokát v prospech svojho klienta, teda ako celé právne zastúpenie v tej ktorej veci, a nie ako označenie jednotlivých úkonov

advokáta na účely určenia tarifnej odmeny v zmysle všeobecného právneho predpisu nižšej právnej sily (vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.).

Informačná povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA preto znamená, že je povinný klienta informovať o výške odmeny za jeden úkon právnej služby iba pred začatím poskytovania právnej služby vo veci, nie však pred každým jednotlivým úkonom vo veci v rámci tohto zastúpenia.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 29. októbra 2012, sp. zn. DS X.-50/12:4860/2011

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 29. októbra 2012, sp. zn. DS X.-50/12:4860/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

neinformoval vopred svojho klienta, ktorého zastupoval vo veci kúpno-predajnej zmluvy motorového vozidla, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu – a to pri nasledovných úkonoch právnej služby: 1.) prevzatie a príprava vo výške odmeny 51,45 eur zo dňa 17. 10. 2011, 2.) naštudovanie dodaného spisového materiálu vo výške odmeny 51,45 eur zo dňa 20. 10. 2011, 3.) výzva – odstúpenie od zmluvy vo výške odmeny 51,45 eur zo dňa 24. 10. 2011, 4.) výzva vo výške odmeny 16,60 eur zo dňa 14. 11. 2011, 5.) rokovanie s klientom 5x vo výške odmeny 33,20 eur zo 17. 10. 2011 – 22. 11. 2011,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznjej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo veci nariadil pojednávanie dňa 29. 10. 2012, na ktorom DO nad rámec svojho písomného vyjadrenia odpovedal na doplňujúce otázky členov senátu a prostredníctvom svojho právneho zástupcu k údajnému porušeniu § 18 ods. 4 ZoA uviedol, že toto ustanovenie je potrebné vykladať spôsobom, že advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta o výške za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, pričom podľa spotrebiteľského zákona sa za úkon právnej služby považuje celé právne zastúpenie v danej veci s poukazom na to, že opačný výklad, teda povinnosť informovať klienta o odmene pred každým jednotlivým úkonom by bola len veľmi ťažko realizovateľná, pričom takýto výklad nemá oporu ani v doterajšej rozhodovacej praxi disciplinárnych orgánov SAK.

Disciplinárny senát nezistil, že by u DO advokáta mohlo dôjsť k porušeniu § 18 ods. 1 a 2 ZoA, keď primárne disciplinárny návrh smeroval k porušeniu § 18 ods. 4 ZoA, ktorému sa disciplinárny senát podrobne venoval.

Disciplinárny senát vychádzal z toho, že § 1 ods. 2 ZoA jednoznačne a jasne definuje, čo je výkonom advokácie, pričom zákonodarca z praktických dôvodov obsah výkonu advokácie v ďalšej časti tohto ustanovenia a zákona označil aj skráteno, čo je zrejme podľa dikcie právnej normy „ďalej len“ – právnou službou, či právnymi službami. V danom prípade bolo výkonom advokácie (ďalej len právne služby) spisovanie listín o právnych úkonoch, poskytovanie právnych rád, spracúvanie právnych rozborov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci vo veci „neplatnosť kúpno-predajnej zmluvy a náhrada škody – motorové vozidlo“.

Samotný zákon o advokácii ani neobsahuje pojem „úkon právnej služby“, ale len pojem „odmena advokáta za poskytnuté právne služby“ v § 24 a 25 ZoA, tiež v § 83 tohto zákona, kde odkazuje v súvislosti s odmenou advokáta na všeobecne záväzný predpis, ktorým je vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych

služieb, ktorá už síce pojem „úkon právnej služby“ pozná, no používa ho podľa názoru senátu len pre účely označenia jednotlivých častí úkonov advokáta pri poskytovaní právnych služieb, či právnej služby a to pri tzv. tarifnej odmene advokáta za zastupovanie v občianskom konaní, v trestnom konaní a konaní o priestupkoch, najmä na účely rozhodovania súdov o náhrade trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

Podľa senátu ide teda o terminologickú nepresnosť zostavovateľa pôvodnej vyhlášky o odmenách advokátov, ktorú čiastočne prevzal aj zákonodarca pri tvorbe aktuálne platného ZoA v § 18 ods. 4, v jeho druhej, resp. poslednej vete a podobne tak v odseku 5. Táto nepresnosť vyhlášky, ktorá namiesto pojmu úkon advokáta (úkon právneho zástupcu, alebo úkon obhajcu pri poskytovaní právnych služieb) používa pojem úkon právnej služby (de facto výkon advokácie), vyplýva následne aj z jej § 14 ods. 8, keďže opäť nekorešponduje s predpisom vyššej právnej sily, vyššie citovaným § 1 ods. 2 ZoA, ktorým zákonodarca definuje, čo je výkonom advokácie (ďalej len „právne služby“).

Nemožno teda bez ďalšieho, na účely posúdenia veci v disciplinárnom konaní, prijať názor, že advokát má povinnosť klienta informovať o každom jednotlivom úkone príkladmo označenom vo všeobecne záväznom predpise nižšej právnej sily, vyhláške ministerstva spravodlivosti v časti tarifná odmena ako úkon právnej služby pre tarifnú odmenu advokáta za zastupovanie v občianskom konaní, v trestnom konaní a konaní o priestupkoch. Senát sa tak stotožnil s dôvodnou obranou DO advokáta, že pokiaľ by mal klienta pred každým vykonaním úkonu informovať o hodnote každého úkonu v danej veci, došlo by k neprimeranému a nevhodnému zaťažovaniu advokáta. Preto v prípade, ak advokát informoval na začiatku poskytovania právnych služieb svojho klienta o hodnote úkonu v prevzatej právnej veci, je podľa názoru senátu splnená informačná povinnosť advokáta voči svojmu klientovi týkajúca sa informovania o odmene za úkon právnej služby. Rovnako treba poukázať na skutočnosť, že by postup pri informovaní o odmene klienta pred začatím každého jednotlivého úkonu právnej služby bol veľmi ťažko aplikovateľný, najmä pri zastupovaní v konaní pred súdom a orgánmi činnými v trestnom konaní, vzhľadom na plynutie súdnych lehôt a podobne.

Disciplinárny senát samozrejme zoberal na zreteľ pri rozhodovaní aj platné spotrebiteľské právo, pretože v danom prípade bol klient nepochybne spotrebiteľom právnej služby, pričom v odôvodnení poukázal na základné zásady spotrebiteľského práva, ktorého význam spočíva v ochrane spotrebiteľa, ktorý sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi, čo sa týka tak vyjednávacej právomoci, ako aj úrovne informovanosti, ktoré ho potom vedú k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotovených bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah.

Z vykonaného dokazovania, z posúdenia listinného dôkazu – záznamu advokáta zo stretnutia vykonaného dňa 17. 10. 2011 a príjmového dokladu zo dňa 17. 10. 2011 – nepochybne vyplynulo, že klienta advokát informoval vopred o odmene za úkony právnej služby v predmetnej veci, klient uvedenú informáciu vzal na vedomie a v ten istý deň aj vyplatil predpokladanú hodnotu odmeny za právne služby, preto disciplinárny senát vec uzavrel tak, že sa skutok nestal a z tohto dôvodu DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Disciplinárny senát na záver uviedol, že ako orgán stavovskej samosprávnej organizácie posudzuje rozmer disciplinárny a etický, nie obchodnoprávny, či zmluvný (spotrebiteľský) medzi advokátom a klientom. Pri rozhodovaní sa zaoberá disciplinárnym previnením advokáta podľa návrhu revíznej komisie, ktorým je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o advokácii alebo predpisu komory. Rozhodnutia disciplinárneho senátu by však nemali spôsobiť také následky, ktoré by boli v rozpore s praktickými a oprávnenými záujmami členov samotnej stavovskej organizácie. Vyžadovanie povinnosti od advokáta, aby v rámci

zastupovania klienta DO informoval o finančnej výške každého jednotlivého čiastkového advokátskeho úkonu realizovaného počas právneho zastúpenia, či obhajoby, teda pri poskytovaní právnej služby – výkone advokácie a až po prípadnom schválení klientom, ktorý často bez potrebného vysvetlenia nemôže pre krátkosť času ani posúdiť význam daného úkonu pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie jeho práv, by takýto úkon mal pred súdom, či vyšetrovateľom a podobne realizovať, dokonca pod hrozbou sankcie disciplinárneho previnenia, sa javí ako nesprávne a advokáta nadmieru zaťažujúce. Plnenie takejto povinnosti advokátom by navyše bolo mnohokrát i ťažko zrealizovateľné, najmä vo vzťahu k plynulému procesu náročnejších civilných konaní pred súdom i trestných konaní pred vyšetrovateľom a súdom (aj časové hľadisko, napr. úkon nad dve hodiny) a podobne. Takáto aplikácia stavovského predpisu by nebola pozitívna ani pre spotrebiteľa právnych služieb – klienta, keďže by kvalitu poskytovaných právnych služieb nijako nezvýšila, skôr naopak.

Disciplinárny senát vec uzatvoril tak, že právnou službou je pre spotrebiteľa celé právne zastúpenie vo veci a teda skutok kladený za vinu DO v návrhu sa nestal, keďže podľa návrhu a odôvodnenia návrhu revíznej komisie vyplýva taký výklad právneho predpisu, podľa ktorého úkon právnej služby nie je poskytnutie právnej služby definovanej zákonom o advokácii ako jednotlivý typ spôsobu výkonu advokácie podľa zákona, či typu zmluvy podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, ale každé samostatné a jednotlivé čiastkové plnenia advokáta osobitne a pri každom úkone by tak mal advokát (či už ako právny zástupca, alebo obhajca) informovať klienta o jeho výške a až potom po schválení jeho ceny (odmeny advokáta) predmetný „úkon“ zrealizovať. Naopak, senát považoval za správny výklad danej časti právnej normy, ktorý bol stavovskou organizáciou aplikovaný a akceptovaný dlhodobo, resp. od prijatia ZoA, že advokát má povinnosť klienta informovať o výške odmeny za celý úkon právnej služby v danej veci ešte pred začatím realizácie právnej služby (príkaznej zmluvy, mandátnej zmluvy). Úkon právnej služby vo vzťahu k predmetnému ustanoveniu je potrebné vykladať ako realizáciu výkonu advokácie a teda realizáciu celého súboru činností hmotnej a nehmotnej povahy, ktorý vykonáva advokát v prospech svojho klienta, teda celé právne zastúpenie v tej ktorej veci.

98.

ROZHODNUTIE

Pojem „úkon právnej služby“ použitý v § 18 ods. 4 ZoA je potrebné vykladať s ohľadom na § 1 ods. 2 ZoA ako realizáciu celého súboru činností hmotnej a nehmotnej povahy, ktorý vykonáva advokát v prospech svojho klienta, teda celé právne zastúpenie v tej ktorej veci.

To, že advokát je podľa § 18 ods. 4 ZoA povinný informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby v danej veci pred začatím realizácie právnej služby znamená, že je povinný urobiť tak iba pred začatím poskytovania právnej služby vo veci, nie však pred každým jednotlivým úkonom vo veci v rámci tohto zastúpenia.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 29. októbra 2012, sp. zn. DS X. – 70/12:613/2012

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 29. októbra 2012, sp. zn. DS X. – 70/12:613/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca klienta A. B. neinformoval vopred svojho klienta p. A. B., ktorého zastupoval vo veci „osvedčenie – vybavenie dokladov“, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu – a to pri nasledovných úkonoch právnej služby: **1.)** prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 6. 6. 2011 vo výške odmeny 57,00 eur + rež. paušál 7,41 eur, **2.)** porada s klientom zo dňa 25. 7. 2011 vo výške odmeny 38,00 eur + rež. paušál 7,41 eur, **3.)** „zastupovanie – vybavovanie na katastri“ zo dňa 2. 9. 2011 vo výške odmeny 57,00 eur + rež. paušál 7,41 eur, **4.)** „ďalšia porada s klientom“ zo dňa 30. 9. 2011 vo výške odmeny 19,00 eur + rež. paušál 7,41 eur, **5.)** „zastupovanie vybavovanie na poz. knihe“ zo dňa 7. 10. 2011 vo výške odmeny 57,00 eur + rež. paušál 7,41 eur, **6.)** „ďalšia porada s klientom“ zo dňa 17. 10. 2011 vo výške odmeny 19,00 eur + rež. paušál 7,41 eur,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie podal voči DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA.

Disciplinárne obvinený v písomnom stanovisku k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril nesúhlas s návrhom s tým, že z písomnej informácie zo dňa 6. 6. 2011 jednoznačne vyplýva, že upovedomil klienta o výške odmeny za jeden úkon právnej služby ešte pred jeho začatím i o predpokladanom počte úkonov a o odhade celkových trov zastúpenia. Ďalej uviedol, že pokiaľ by mal klienta pred každým vykonaním úkonu predvolávať do kancelárie za účelom oznámenia hodnoty úkonu, došlo by k neúmernému predraženiu a predĺženiu zastupovania a k šikanóznemu postupu voči nemu i klientovi s bydliskom v inom meste a navyše by takýto postup nebol možný ani s ohľadom na plynutie rôznych lehôt.

Disciplinárny senát po prejednaní veci dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania nezistil u DO porušenie povinností podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, a keďže návrh primárne smeroval k porušeniu povinností advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA, senát sa podrobne zaoberal touto časťou návrhu.

V § 1 ods. 2 ZoA je jasne definované, čo je výkonom advokácie, pričom zákonodarca z praktických dôvodov obsah výkonu advokácie v ďalšej časti tohto zákona označil aj skrátené ako „právne služby“.

Treba tiež uviesť, že samotný zákon o advokácii neobsahuje pojem „úkon právnej služby“, ale len pojem „odmena advokáta za poskytnuté právne služby“ v § 24 a § 25 a tiež v § 83, kde odkazuje v súvislosti s odmenou advokáta na všeobecný záväzný predpis, ktorý vydá ministerstvo, teda aktuálne na vyhlášku MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktorá už síce pojem „úkon právnej služby“ pozná, ale podľa názoru senátu ho používa len na účely označenia jednotlivých častí úkonov advokáta pri poskytovaní právnych služieb, či právnej služby.

Podľa názoru disciplinárneho senátu ide teda o terminologickú nepresnosť zostavovateľa pôvodnej vyhlášky o odmenách advokátov, ktorú čiastočne prevzal aj zákonodarca pri tvorbe aktuálne platného zákona o advokácii v § 18 ods. 4 a 5 a ktorá namiesto pojmu úkon advokáta používa pojem „úkon právnej služby“ (de facto výkon advokácie) a nekorešponduje tak s predpisom vyššej právnej sily, teda s § 1 ods. 2 ZoA, ktorým zákonodarca definuje, čo je výkonom advokácie.

Nemožno teda bez ďalšieho, na účely posúdenia veci v disciplinárnom konaní, prijať názor, že advokát má povinnosť klienta informovať o každom jednotlivom úkone príkladmo označenom vo všeobecne záväznom predpise nižšej právnej sily, vyhláške ministerstva spravodlivosti

v časti tarifná odmena ako úkon právnej služby pre tarifnú odmenu advokáta za zastupovanie v občianskom konaní, v trestnom konaní a konaní o priestupkoch, pričom senát sa stotožnil s obranou DO týkajúcou sa praktických problémov tohto výkladu.

Disciplinárny senát vychádzal aj z dikcie príkaznej zmluvy, z ktorej vyplýva, že príkaznou zmluvou sa príkazník zaväzuje, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť. Príkazník je povinný podať príkazcovi na jeho žiadosť všetky správy o postupe plnenia príkazu a previesť na príkazcu všetok úžitok z vykonaného príkazu; po vykonaní príkazu predloží príkazcovi vyúčtovanie. Príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Ak príkazná zmluva zanikla odvolaním, je príkazca povinný nahradiť príkazníkovi náklady vzniknuté do odvolania, utrpenú škodu, a ak prislúcha príkazníkovi odmena, aj jej časť zodpovedajúcu vykonanej práci.

Príkazná zmluva je klasickým zmluvným typom tzv. služobných zmlúv. Predmetom príkaznej zmluvy je buď právny úkon alebo faktická činnosť. V danom prípade išlo o faktickú činnosť – tzv. pomocné úkony pri prípadnom budúcom právnom konaní – zaobstaranie veci vo veci „osvedčenie – vybavenie dokladov“. Obsahovo išlo o nie čiastkové plnenie, ale o obstaranie označeného plnenia (vybavenia dokladov) ako celku.

Disciplinárny senát zobral pri rozhodovaní na zreteľ aj platné spotrebiteľské právo, pretože v danom prípade bol klient nepochybne spotrebiteľom právnej služby. Význam spotrebiteľského práva spočíva v ochrane spotrebiteľa, ktorý sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi, čo sa týka tak vyjednávacej právomoci ako aj úrovne informovanosti, ktoré ho potom vedú k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotovených bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V prípade konfliktov je potrebné vyššiu mieru ochrany poskytnúť spotrebiteľovi, ako strane slabšej, podobne sa tak nezrozumiteľné podmienky majú vykladať v prospech spotrebiteľa.

Disciplinárne osudnému advokátovi bolo kladené za vinu, že neinformoval vopred svojho klienta p. A. B., ktorého zastupoval vo veci „osvedčenie – vybavenie dokladov“, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že klienta advokát informoval ešte pred začatím úkonu – vykonaním právnych služieb.

Z listinného dôkazu – písomnej informácie zo dňa 6. 6. 2011, ktorú napísal DO v sídle jeho advokátskej kancelárie vyplynulo, že advokát s klientom uzatvoril na vopred pripravenej predtlačí príkaznú zmluvu o právnej pomoci podľa § 724 a nasl. OZ. V tejto spotrebiteľskej zmluve advokát klienta spotrebiteľa jednoznačne informoval o výške odmeny za 1 hlavný úkon a o tom, že si zastúpenie predvídateľne vyžiada 5 hlavných úkonov s odhadom dohodnutých trov 400 eur, pretože klient toto svojím podpisom zmluvy potvrdil. V ten istý deň prijal advokát od klienta s označením účelu sumu 300 eur predstavujúcu zálohu na odmenu advokáta za poskytnutie právnej služby.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že advokát ako právny zástupca klienta A. B. informoval vopred svojho klienta, ktorého zastupoval vo veci „osvedčenie – vybavenie dokladov“ o výške odmeny za úkon právnej služby, a to ešte pred začatím tohto úkonu dňa 6. 6. 2011. Advokát nepochybne vopred a osobne informoval klienta o postupe pri vybavovaní veci i o výške odmeny advokáta za poskytnutie právnej služby už pri prevzatí veci v prípade úkonov pod bodmi 1.), 2.), 4.) a 6.), pretože išlo už z ich povahy o vzájomné stretnutia a taktiež dostatočne v prípade ostatných úkonov, keďže sa nepreukázalo, aby tieto vzájomne dohodnuté hlavné úkony dohodnuté a zrealizované neboli, resp. že by nedošlo o informovaní klienta o ich potrebe a súvisiacich nákladoch.

Disciplinárny senát na záver uviedol, že ako orgán stavovskej samosprávnej organizácie posudzuje rozmer disciplinárny a etický, nie obchodnoprávny, či zmluvný (spotrebiteľ-

ský) medzi advokátom a klientom. Zaoberá sa pri rozhodovaní disciplinárnym previnením advokáta podľa návrhu revíznej komisie, ktorým je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o advokácii alebo predpisu komory. Rozhodnutia disciplinárneho senátu by však nemali spôsobiť také následky, ktoré by boli v rozpore s praktickými záujmami členov samotnej stavovskej organizácie. Vyžadovanie povinnosti od advokáta, aby v rámci zastupovania klienta informoval o finančnej výške každého jednotlivého čiastkového advokát-skeho úkonu realizovaného počas právneho zastúpenia, či obhajoby, teda pri poskytovaní právnej služby – výkone advokácie a až po prípadnom schválení klientom, ktorý často ani bez potrebného vysvetlenia nemôže pre krátkosť času ani posúdiť význam daného úkonu pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie jeho práv, by takýto úkon mal pred súdom, či vyšetrovateľom a podobne realizovať a to dokonca pod hrozbou sankcie disciplinárneho previnenia, sa javí ako nesprávne a advokáta nad mieru potrebnú zaťažujúce. Plnenie takejto povinnosti advokátom by navyše bolo mnohokrát i ťažko zrealizovateľné, najmä vo vzťahu k plynulému procesu náročnejších civilných konaní pred súdom i trestných konaní pred vyšetrovateľom a súdom (aj časové hľadisko, napr. úkon nad dve hodiny) a podobne. Takáto aplikácia stavovského predpisu by nebola pozitívna ani pre spotrebiteľa právnych služieb – klienta, keďže by kvalitu poskytovaných právnych služieb nijako nezvýšila, skôr naopak.

Disciplinárny senát vec uzatvoril tak, že právnou službou je pre spotrebiteľa celé právne zastúpenie vo veci a teda skutok kladený za vinu DO advokátovi v návrhu sa nestal, keďže podľa návrhu a odôvodnenia návrhu revíznej komisie vyplýva taký výklad právneho predpisu, podľa ktorého úkon právnej služby nie je poskytnutie právnej služby definovanej zákonom o advokácii ako jednotlivý typ spôsobu výkonu advokácie podľa zákona, či typu zmluvy podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, ale každé samostatné a jednotlivé čiastkové plnenia advokáta osve a pri každom úkone by tak mal advokát (či už ako právny zástupca, alebo obhajca) informovať klienta o jeho výške a až potom po schválení jeho ceny (odmeny advokáta) predmetný „úkon“ zrealizovať. Naopak, podľa názoru senátu je správny výklad danej časti právnej normy, ktorý bol stavovskou organizáciou aplikovaný a akceptovaný dlhodobo, resp. od prijatia zákona o advokácii, že advokát má povinnosť klienta informovať o výške odmeny za celý úkon právnej služby v danej veci ešte pred začatím realizácie právnej služby (príkaznej zmluvy, mandátnej zmluvy). Úkon právnej služby vo vzťahu k predmetnému ustanoveniu je potrebné vykladať ako realizáciu výkonu advokácie a teda realizáciu celého súboru činností hmotnej a nehmotnej povahy, ktorý vykonáva advokát v prospech svojho klienta, teda celé právne zastúpenie v tej ktorej veci.

99.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezabezpečí prevzatie zásielky od klienta v mieste jeho sídla, neodpovedá klientom na ich písomné žiadosti, bez dohody s klientom si ponechá prisúdenú náhradu trov konania, po skončení zastupovania vec s klientmi bezodkladne finančne nevysporiada ani nevráti prevzaté doklady a následne pri prešetrovaní sťažností klientov, adresovaných SAK sa napriek opakovaným výzvam predsedu Revíznej komisie SAK k obsahu sťažností nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 4, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c), § 10, § 11 ods. 2, § 13 a § 30 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. DS X.-120/11:2272/2011

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. DS X.-120/11:2272/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 4, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c), § 10, § 11 ods. 2, § 13 a § 30 AP SAK,

tým, že

1.) ako právny zástupca klienta A. B., syna sťažovateľa, ktorého obhajoval vo veci jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu

- po skončení zastúpenia prijaté zálohové platby nevyúčtoval,
- písomne nereagoval na list sťažovateľa, v ktorom sťažovateľ žiadal vyúčtovať vyplatené zálohy,

– neodpovedal na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 10. 6. 2011 a na opakovanú výzvu zo dňa 13. 7. 2011, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti;

2.) ako právny zástupca klienta C. D.

– v období od 8. 8. 2011 do 31. 8. 2011 neprevzal zásielku zo dňa 4. 8. 2011 adresovanú klientom v mieste svojho sídla,

– bezodkladne sa nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 10. 8. 2011 a ani na opakovanú výzvu zo dňa 21. 9. 2011,

– nevydal svojmu klientovi sumu vo výške 1506,34 eur, ktorá mu bola poukázaná titulom náhrady trov konania za zastupovanie v súdnom konaní,

– neodpovedal písomne na list klienta zo dňa 18. 6. 2011,

– po ukončení zastupovania klienta zo dňa 18. 6. 2011 sa vo všetkých právnych veciach s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi doklady, ktoré v jeho mene prevzal, resp. ktoré mu klient odovzdal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia SAK podala dňa 7. 12. 2011 proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého bol skutok uvedený pod bodom 1.) výrokovej časti tohto rozhodnutia, a dňa 16. 1. 2012 druhý návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého bol skutok uvedený pod bodom 2.) výrokovej časti tohto rozhodnutia. Oba návrhy na začatie disciplinárneho konania boli spojené na spoločné konanie.

Ku skutku pod bodom 1.) disciplinárneho návrhu DO uviedol, že k rozdielnemu vyúčtovaniu došlo z dôvodu, že išlo o iné úkony poskytnutých právnych služieb. Uviedol, že doklady vrátil, resp. ich vraciať nebolo potrebné, keďže priebežne po každom úkone oznamoval klientom poskytnutú službu a doručoval im písomnosti. Zásielky neprevzal z dôvodu starostlivosti o blízkeho príbuzného v zahraničí, ktorý bol vážne chorý a umieral. Išlo o výnimočnú situáciu, kedy skutočne krátkodobo nemal zabezpečené preberanie zásielok v kancelárii. Ku skutku pod bodom 2.) sa DO nevyjadril.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že v prípade oboch skutkov bolo preukázané, že sa skutky stali tak, ako boli popísané v návrhoch na začatie disciplinárnych konaní, pričom tieto skutky vyhodnotil ako disciplinárne previnenie.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO advokáta je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie. Senát uložil disciplinárne opatrenie – peňaž-

nú pokutu vo výške 2 000 eur, keďže toto považoval za primerané a postačujúce na naplnenie účelu disciplinárneho konania a účelu uloženia sankcie. V konaní bolo preukázané zavinenie advokáta, pričom ňo išlo o opakované disciplinárne previnenie a predmetná sankcia má sledovať výchovný, ale v danom prípade aj represívny účel.

100. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bez písomnej dohody s klientmi si ponechá klientom prisúdenú náhradu trov konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 10 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. DS X.-60/12:1698/2012

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. DS X.-60/12:1698/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 10 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca svojich klientov, v konaní vedenom pred krajským súdom konal v rozpore so záujmami svojich klientov (sťažovateľov) tým, že sumu klientom prisúdenej náhrady trov konania 320,88 eur si ponechal napriek tomu, že sa na tom s klientmi písomne nedohodol,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK sa návrhom zo dňa 30. 7. 2012 domáhala začatia disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok spočívajúci v tom, že menovaný, ako splnomocnený právny zástupca klientov, v konaní pred krajským súdom, si ponechal sumu 320,88 eur ako prisúdenú náhradu trov konania klientov napriek tomu, že sa s nimi na tomto postupe nedohodol.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

Z vyjadrenia samotného DO advokáta vyplynulo, že v súvislosti s poskytovaním právnych služieb pre klientov sa s nimi písomne dňa 21. 7. 2010 dohodol (na základe osobitnej dohody) na odmene za zastupovanie a súvisiace výdavky podľa bodu d) písomnej dohody vo výške 200 eur + 19 % DPH a náklady súvisiace s vecou (výdavky na cestovné náklady, súdne poplatky, znalecké posudky, preklady, opisy a pod.) s tým, že v tejto písomnej dohode nebolo žiadne iné vzájomné zmluvné dojednanie ohľadom odmeny advokáta. Listina označená ako informácia obsahujúca v čl. IV. ustanovenia o zmluve o právnej pomoci z 21. 7. 2010 obsahovala o. i. upozornenie klientov, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej alebo právnickej osobe, sa odmena advokáta určí podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o tarifnej odmene a že na túto dohodu o výške odmeny sa neprihliada pri určovaní trov konania, ktorých náhrada sa priznáva inej fyzickej alebo právnickej osobe.

Z tejto klauzuly DO vyvodil, že priznané trovy konania môžu zostať v jeho dispozícii a nie je potrebné ich osobitne vyúčtovať, avšak zároveň v rámci svojho písomného vyjadrenia

z 10. 8. 2012 uviedol, že rešpektuje názor navrhovateľa o porušení § 10 AP SAK, že postupoval nesprávne, keď prisúdené trovy konania nepoukázal klientom, nekonal však úmyselne a napriek dohode trovy poskytnutých právnych služieb s klientmi úplne vysporiadal.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že DO konal spôsobom, v mieste a čase uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, teda dopustil sa disciplinárneho previnenia, keďže neuzavrel s klientmi písomnú dohodu ohľadom prisúdených trov konania v súdnom konaní, čo by zakladalo jeho nárok na sumu klientom prisúdenej náhrady trov konania krajského súdu. V tomto kontexte senát poukázal na to, že upozornenie v čl. IV. zmluvy o právnej pomoci uzavretej dňa 21. 7. 2010 nemôže medzi advokátom a klientom v žiadnom prípade nahradiť ich prejav vôle (dohodu) smerujúcu k tomu ako, teda akým spôsobom sa vysporiada medzi advokátom a klientom prisúdená náhrada trov konania, navyše, v tomto posudzovanom prípade zmluvu o právnej pomoci jeden z klientov vôbec nepodpísal. Aj pre absenciu tejto esenciálnej náležitosti zmluvy o právnej pomoci z 21. 7. 2010 advokát konať spôsobom uvedenom v tomto rozhodnutí nemal a nemohol.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia senát, berúc do úvahy to, že následok konania bol DO advokátom napravený a klienti neutrpeli v podstate žiadnu materiálnu či imateriálnu ujmu, i to, že DO svoje porušenie povinnosti nesporeval a v jeho prípade ide o advokáta s dobrou povestou, dospel k záveru, že pre naplnenie účelu disciplinárneho konania a účelu sankcie, postačuje disciplinárne opatrenie v podobe písomného napomenutia.

101.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastupovania v právnych veciach klienta tieto veci s klientom bezodkladne finančne nevysporiada, klientovi nevydá bez zbytočného odkladu doklady, ktoré od neho prevzal alebo v mene klienta prijal, napriek viacerým výzvam klienta na vrátenie dokladov a následne nereaguje na výzvu SAK vyjadriť sa k obsahu sťažnosti tohto klienta ako sťažovateľa dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 21. októbra 2013, sp. zn. DS X.-10/13:3343/2012

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 21. októbra 2013, sp. zn. DS X.-10/13:3343/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

– vo veci klienta, v ktorej ho zastupoval, klientovi po ukončení právneho zastupovania vo všetkých právnych veciach, v ktorých klienta zastupoval, ktoré nastalo potom, ako klient „výpoveďou zmluvy o poskytovaní právnych služieb a odvolania plnomocenstiev na právne zastupovanie“ zo dňa 2. 12. 2011 vypovedal zmluvy o poskytovaní právnych služieb a odvolal plnomocenstvá, ktoré boli udelené „vo všetkých občianskych súdnych, exekučných, konkurzných a trestných právnych alebo iných konaniach“, nevydal bez zbytočného odkladu doklady, ktoré od klienta prevzal alebo v mene klienta prijal aj napriek tomu, že ho na to klient viackrát vyzval, a rovnako všetky tieto právne veci s klientom po ukončení zastupovania z 2. 12. 2011 bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,

– sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 23. 11. 2012,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia SAK ako navrhovateľ podala dňa 20. 2. 2013 návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20. 2. 2013 proti DO advokátovi pre skutok opísaný v tomto návrhu, zastávajúc názor, že týmto skutkom sa DO dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA z dôvodu porušenia § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

K obsahu sťažnosti ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO napriek opakovaným výzvam orgánov SAK nevyjadril.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Z výpovede zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 2. 12. 2011 vyplynulo, že DO advokátovi sťažovateľ vypovedal plnú moc na právne zastupovanie v mesiaci december 2011. Zmluva o právnej pomoci zanikla po uplynutí trojmesačnej výpovednej doby dňa 31. 3. 2012. Po zániku právneho zastúpenia bol DO v zmysle § 13 AP SAK povinný klientovi bez zbytočného odkladu vrátiť všetky jemu zverené doklady. Po skončení zastúpenia DO tak neurobil aj napriek tomu, že ho na to klient viackrát písomne vyzval, naposledy prostredníctvom svojho právneho zástupcu e-mailovou správou odoslanou dňa 5. 6. 2012.

Sťažnosť na advokáta bola SAK doručená dňa 20. 9. 2012. Výzvou na vyjadrenie v zmysle § 28 ods. 4 ZoA zo dňa 23. 11. 2012 predseda Revíznej komisie SAK zaslal DO predmetnú sťažnosť, požiadal ho, aby sa k obsahu sťažnosti vyjadril v lehote 7 dní a poučil ho o možných následkoch nevyjadrenia sa ku sťažnosti. Výzva bola podľa doručienky DO advokátovi doručená dňa 5. 12. 2012, pričom DO na túto výzvu reagoval po uplynutí určenej lehoty až dňa 21. 1. 2013, kedy SAK zaslal e-mail, ktorým sa však iba ospravedlnil za zmeškanie lehoty na vyjadrenie. K obsahu sťažnosti sa DO napriek príslubu nevyjadril. Takýmto konaním DO orgánom SAK znemožnil efektívne, teda bez zbytočného odkladu a na základe úplných podkladov prešetriť, či bola sťažnosť podaná dôvodne.

Obsahom disciplinárneho spisu je aj e-mail DO zo dňa 31. 5. 2013, ktorým DO nevyvrátil, že by včas vrátil spis klientovi po tom, čo došlo k ukončeniu zmluvy o právnej pomoci a ktorým DO uznal, že zmeškal určené lehoty na vyjadrenie k sťažnosti, čo odôvodnil dlhodobou práceneschopnosťou.

Za tohto dôkazného a právneho stavu potom disciplinárny senát rozhodol tak, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinností vyplývajúcej zo ZoA a predpisu komory spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Senát rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia vo forme písomného napomenutia odôvodnil tým, že na jednej strane nie je žiaduce, aby advokát aj napriek jeho zhoršenému zdravotnému stavu po skončení právneho zastupovania nevrátil, resp. nezabezpečil vrátenie s dôverou zverených dokladov klientovi, dokonca ani po uplynutí šiestich mesiacov od skončenia právneho zastupovania, čo obdobne platí aj vo vzťahu k povinnosti vyjadriť sa na žiadosť orgánov SAK. Na druhej strane senát prihliadol na skutočnosť, že DO bránilo v riadnom vykonávaní advokácie jeho dlhodobo pretrvávajúci zhoršený zdravotný stav a že DO od zápisu do zoznamu advokátov nebol disciplinárne obvinený.

102.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne po skončení poskytovania právnych služieb klientovi nevykoná finančné vysporiadanie veci ani klientovi nevráti doklady, ktoré mu boli zverené alebo ktoré v mene klienta prevzal, a následne sa nevyjadrí na základe doručenej mu výzvy SAK k obsahu sťažnosti tohto klienta z dôvodu, že zaslanie oznámenia o späťvzatí sťažnosti klienta považoval za postačujúce, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

V prípade disciplinárneho previnenia, ktoré možno považovať za trvajúce porušenie povinnosti advokáta, objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA začína plynúť okamihom, dokedy bol advokát povinný v súlade s účelom danej povinnosti túto povinnosť najneskôr splniť, teda posledným dňom možného splnenia povinnosti.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 21. októbra 2013, sp. zn. DS X.-70/13:5172/2013

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 21. októbra 2013, sp. zn. DS X.-70/13:5172/2013 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

1.) neinformoval klientov o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu,

2.) prevzal od brata klientky – sťažovateľky v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2011 zálohy v celkovej výške 900 eur, pričom nevydal o prevzatí záloh príjmové pokladničné doklady,

zastavené podľa § 14 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 21. októbra 2013, sp. zn. DS X.-70/13:5172/2013 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

3.) pri poskytovaní právnych služieb sťažovateľke a spol. vo veci vysporiadania podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti, po skončení poskytovania právnych služieb, vec s klientmi bezodkladne finančne nevysporiadal a nevrátil im všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klientov prevzal,

4.) na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 28. 1. 2013, ktorú prevzal dňa 4. 2. 2013, aby sa vyjadril k sťažnosti a predložil kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, sa k sťažnosti nevyjadril a požadovanú dokumentáciu nepredložil,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **337,70 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 30. 5. 2013 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

K obsahu návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril písomným podaním zo dňa 25. 7. 2013, v ktorom poukázal na to, že sťažovateľka netrvá na sťažnosti, považuje vec za vyriešenú, nakoľko skutkové tvrdenia uvádzané v návrhu sa nezhodujú s realitou, preto žiadal disciplinárne konanie zastaviť.

V rámci svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní disciplinárneho senátu ku skutku uvedenému pod bodom 1.) disciplinárneho návrhu DO uviedol, že informoval klientov o výške odmeny za úkon právnej služby a o tejto skutočnosti vydal aj príjmové pokladničné doklady, ktoré už sú obsahom disciplinárneho spisu, pričom toto potvrdzuje aj obsah plnomocenstva. Čo sa týka skutku uvedeného v bode 2.) návrhu DO popísal okolnosti zastupovania klientov a poukázal na to, že s nimi nemal uzatvorenú písomnú zmluvu. Ďalej upozornil na to, že v sťažnosti sú pravdepodobne nesprávne uvedené dátumy rozhodných skutočností, nakoľko k prevzatíu zastupovania klientky došlo dňa 25. 8. 2010. Vo vzťahu k tretiemu skutku DO uviedol, že nedisponuje listinnými dokladmi, preukazujúcimi ukončenie zastupovania vyúčtovaním, a to z dôvodu, že jeden z klientov zomrel, preto vec prebral len telefonicky s jeho dedičom a stále eviduje nedoplatok vo výške 70 eur, pričom druhý klient – sťažovateľka mu odmietla čokoľvek podpísať, avšak mal za to, že z pokladničných dokladov (o vrátení peňažnej čiastky sťažovateľke dňa 20. 2. 2013) je dostatočne preukázané, že k finančnému vysporiadaniu došlo, pričom v rovnaký deň došlo aj k vráteniu dokladov, čo mal preukazovať záznam zo dňa 20. 2. 2013. Skutok pod bodom 4.) návrhu DO nepopieral s tým, že s ohľadom na podanie zo dňa 20. 2. 2013 (oznámenie o späťvzátí sťažnosti) považoval celú vec za vybavenú, pričom sa za vzniknutú situáciu ospravedlnil.

Disciplinárny senát vo vzťahu ku skutkom, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania pod bodmi 1.) a 2.) dospel k záveru, že návrh bol v časti týchto skutkov podaný po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty. Disciplinárny senát s poukazom na opis skutku v návrhu pod bodom 1. mal za to, že vzhľadom na to, že v danom prípade ide o disciplinárne previnenie advokáta, ktoré je trvajúce (advokát neinformoval klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu), objektívna premlčacia lehota začala v tomto prípade plynúť okamihom, do kedy bol advokát povinný v súlade s účelom danej povinnosti advokáta túto povinnosť najneskôr splniť, teda posledným dňom možného splnenia povinnosti – dňom začatia tohto úkonu. Disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania, no najmä z listinných dokumentov v spise, všetky datované rokom 2010, za nepochybne preukázané, že advokát prevzal právne zastúpenie dňa 25. 8. 2010 a úkony začal vykonávať najneskôr dňa 26. 8. 2010 (nie v období mesiaca júl 2011). V tento deň bol vypracovaný návrh na zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorý bol aj obratom doručený do podateľne súdu, o čom svedčí podacia pečiatka súdu. S poukazom na vyššie uvedené a vzhľadom na to, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 30. 5. 2013, návrh nebol v tejto časti podaný v lehote dvoch rokov odo dňa, kedy došlo k disciplinárnemu previneniu.

Rovnako tak postupoval disciplinárny senát vo vzťahu k skutku pod bodom 2.) disciplinárneho návrhu, keď z vykonaného dokazovania mal za nepochybne preukázané, že finančné prostriedky (v návrhu na začatie disciplinárneho konania označené ako zálohy) DO prevzal v súvislosti s poskytovaním právnych služieb dňa 26. 8. 2010, čo je zrejme z príjmových pokladničných dokladov. Objektívna premlčacia lehota preto uplynula v rovnaký deň pre oba vyššie uvedené disciplinárne previnenia.

Čo sa týka skutkov pod bodmi 3.) a 4.) disciplinárneho návrhu, senát mal za jednoznačne preukázané, že skutky sa stali a že ich DO spáchal. Disciplinárne obvinený aj napriek tomu,

že v konaní tvrdil, že vec s klientmi finančne vysporiadal a vrátil im všetky doklady, na pojednávaní uviedol, že nedisponuje listinnými dokladmi, ktoré by preukazovali ukončenie zastúpenia písomným vyúčtovaním. Za finančné vysporiadanie písomnou formou nie je možné považovať len výdavkový pokladničný doklad vystavený pre klientku, z ktorého nie je zrejmé, ako boli započítané zálohové platby a na základe čoho bola vypočítaná odmena advokáta. Vo vzťahu k riadnemu odovzdaniu a prevzatiu listín zo spisu DO uviedol, že na písomnom potvrdení netrval.

Senát dospel k záveru, že konanie DO po skončení zastúpenia v danom prípade jednoznačne nebolo v súlade s vnútornými advokátskymi predpismi a je zavineným konaním advokáta vo vzťahu ku klientovi. Bolo povinnosťou advokátka po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientmi písomne finančne vysporiadať a vrátiť im všetky doklady, ktoré mu klienti zverili. Mal tak urobiť bezodkladne po skončení zastúpenia v roku 2010 a nie až v čase vybavovania sťažnosti stavovskou organizáciou v roku 2013, ako sa stalo vo vzťahu k sťažovateľke resp. bol povinný tak urobiť preukázateľným spôsobom a nie len telefonicky, ako sa to malo stať vo vzťahu k dedičom nebohého klienta. Splnenie predmetných povinností je v danom prípade povinný preukázať advokát, pretože dôkazné bremeno pri preukazovaní týchto povinností voči klientovi je vždy na advokátovi.

Čo sa týka nevyjadrenia sa k obsahu sťažnosti na výzvu SAK, senát poukázal na to, že oznámenie DO advokáta zo dňa 21. 2. 2013 nie je možné považovať za adekvátne vyjadrenie k sťažnosti, keďže toto podanie obsahovalo len písomné späťvzatie sťažnosti sťažovateľky bez kvalifikovaného vyjadrenia. Späťvzatie sťažnosti sťažovateľky nie je dôvodom na zastavenie konania, keďže disciplinárne konanie sa začína na návrh Revíznej komisie SAK, ktorá je ako jediná oprávnená disponovať s týmto návrhom na začatie disciplinárneho konania a je nakoniec v zmysle § 3 DP SAK povinná vykonať šetrenie o každom skutku, o ktorom sa dozvie a ktorý môže byť disciplinárnym previnením advokáta. Toto písomné podanie DO advokáta nakoniec nemožno považovať ani za vyjadrenie podané bezodkladne, keďže výzva na vyjadrenie sa v lehote 7 dní od jej doručenia bola DO advokátovi doručená dňa 4. 2. 2013. Takýmto konaním orgánom SAK DO znemožnil efektívne, teda bez zbytočného odkladu a na základe úplných podkladov prešetriť, či bola sťažnosť podaná dôvodne.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o uloženej sankcii senát v odôvodnení rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že DO už bol v minulosti disciplinárne postihnutý, pričom senát vzal do úvahy aj prejavenie ľútosťi zo strany DO advokáta i jeho snahu o zmiernenie vzniknutých následkov. S ohľadom na tieto dôvody považoval uložené disciplinárne opatrenie za primerané a postačujúce na naplnenie účelu disciplinárneho konania.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

103.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v trestnej veci svojho klienta predloží splnomocnenie na jeho obhajobu, v ktorom uvedie ako sídlo obhajcu adresu nezapísanú v zozname advokátov, na ktorej nepreberá poštu, čím znemožňuje doručovanie písomnosti v tejto veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 1 a 2 ZoA.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. P-15/2011: 45/2009
Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 20. decembra 2010, sp. zn. DS I.-81/09: 45/2009*

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. P-15/2011: 45/2009 v spojení s rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 20. decembra 2010, sp. zn. DS I.-81/09: 45/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

vo väzobnej veci obvineného klienta predložil splnomocnenie na jeho obhajobu, v ktorom uviedol ako sídlo obhajcu ulicu P. vo V., pričom na tejto adrese poštu nepreberal a túto nepreberal ani na ďalšej adrese, ktorú uviedol okresnému súdu, a to ulicu J. v M., čím sťažil, resp. znemožnil doručovanie písomností v tejto veci, ktoré orgány činné v trestnom konaní sú povinné obhajcovi doručiť, najmä pokiaľ ide o predvolávanie k úkonom v prípravnom konaní, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta vo výške 634 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti okresného prokurátora, v ktorej poukázal na to, že DO prevzal obhajobu v trestnej veci, pričom uviedol adresu P. vo V., na ktorej však poštu nepreberal a ktorá ani nebola uvedená v zozname advokátov, pričom ani na ďalších adresách, ktoré uviedol, mu nebolo možné písomnosti doručiť, preto bol prokurátor nútený predvolávať DO k úkonom telefonicky, ku ktorým sa však DO nedostavoval, čím došlo k prieťahom v konaní.

Vo vyjadrení k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že sťažnosť je nedôvodná s vysvetlením, že v oznámení o prevzatí obhajoby síce uviedol adresu P. vo V., avšak zároveň uviedol odlišnú adresu na doručovanie. Pripustil, že s uvádzaním adres bol zmätok v dôsledku predĺženia rekonštrukčných prác kancelárskych priestorov na adrese J. v M., preto si bol nútený hľadať nové priestory, pričom zvažoval aj priestory na P. vo V., avšak nakoniec si vybral priestory na adrese A. v M., kde má v súčasnosti sídlo.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 20. decembra 2010, sp. zn. DS I.-81/09: 45/2009 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a uložil DO povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 307,70 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že na podľa výpisu z matriky SAK bol DO zapísaný ako advokát od 1. 7. 2008 a ako adresy postupne udával J. v M. a neskôr uviedol adresu A. v M., z čoho vyplynulo, že DO ako obhajca vo väzobnej veci sídlo na ulici P. vo V. nikdy nemal, resp. toto SAK neoznámil a pokiaľ uviedol ďalšie adresy, tak na týchto taktiež poštu nepreberal. Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že sa DO dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 28 ods. 1 a ods. 2 ZoA v dôsledku neoznámenia adresy svojho sídla, resp. jej zmeny SAK. Disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie predseda Revíznej komisie SAK, ktorým navrhol napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 a § 59 ods. 2 ZoA zmeniť vo výroku, ktorým disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia tak, že DO sa ukladá disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta, pričom v rámci záverečného návrhu navrhol uloženie peňažnej pokuty vo výške 951 eur z dôvodu, že DO sa na odvolacie konanie napriek tomu, že predvolanie riadne prevzal a z účasti na pojednávaní sa neospravedlnil, nedostavil, a preto nemožno uvažovať ani o výchovne – preventívnom účinku pojednania veci.

Predsedsníctvom SAK svojím rozhodnutím zo 17. októbra 2011, sp. zn. P-15/2011: 45/2009 podľa § 56 ods. 3 ZoA v spojení s § 34 písm. b) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložilo DO peňažnú pokutu vo výške 634 eur.

Predsedsníctvom SAK po podrobnom oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, zväžení všetkých skutkových a právnych okolností prípadu, výsledkov vykonaného dokazovania a obsahu písomných vyjadrení DO dospelo k názoru, že skutok kladený mu za vinu sa stal a s poukazom na závažnosť previnenia DO a jeho neúčast tak na pojednávaniach v konaní pred disciplinárnym senátom ako aj na pojednávaní v konaní pred odvolacím orgánom – predsedsníctvom SAK rozhodlo tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

104.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK nevyjadrí k obsahu podanej sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie predsedsníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-22/2012:3165/2010
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII.-18/11:3165/2010*

Rozhodnutím predsedsníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-22/2012:3165/2010 v spojení s rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII.-18/11:3165/2010 bol disc. obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa 28 ods. 4 ZoA,
tým, že

sa nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 13. 9. 2010,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta vo výške 654,40 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-22/2012:3165/2010 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutky, ktorými sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA a § 6 písm. a), b) a c), § 13 AP SAK, **tým, že**

konal v rozpore so záujmom svojho klienta **tým, že: a.)** neodpovedal písomne na list svojho klienta zo 16. 6. 2010, **b.)** neinformoval klienta o priebehu konania a neposlal klientovi rozhodnutie vo veci samej, **c.)** neuplatnil riadnym spôsobom za klienta trovy konania voči protistrane, **d.)** klienta vopred neinformoval o výške odmeny za úkon právnej služby, **e.)** nepodal klientovi vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb,

zastavené podľa § 13 písm. a) DP SAK, lebo **návrh bol vzatý späť.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát sa k veci nevyjadril ani sa nezúčastnil na pojednávaní disciplinárneho senátu.

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 20. decembra 2010, sp. zn. DS I.-81/09:45/2009 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 981,60 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát vo veci pojednával dňa 17. 1. 2012 v neprítomnosti DO advokáta, keďže tento síce faxom ospravedlnil svoju neúčast a žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu účasti na neodkladnom úkone polície, ktorý však žiadnym spôsobom nešpecifikoval, pričom už predtým bolo pojednávanie senátu dvakrát odročené na základe žiadosti DO advokáta.

Disciplinárny senát zhrnul výsledky dokazovania, na základe ktorých mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, pričom pri absencii vyjadrenia DO nemal dôvod nepovažovať tvrdenia sťažovateľa za pravdivé. Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu a k osobe advokáta. Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 ZoA, a to peňažná pokuta vo výške trojnásobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie DO advokát, ktorý namietal, že senát rozhodoval bez jeho prítomnosti, hoci sa vopred telefonicky aj písomne ospravedlnil, čím došlo k porušeniu § 10 písm. d) DP SAK. Ďalej vo svojom odvolaní uviedol, že má dôkazy o tom, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil a že obvinenia zo strany sťažovateľa sú lživé a zavádzajúce, pričom navrhol, aby odvolací orgán zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie a vec senátu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 22. júna 2012, sp. zn. P-22/2012:3165/2010 podľa § 56 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie vo výroku o vine v časti skutku týkajúceho sa nevyjadrenia sa advokáta na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK ako vecne správne potvrdilo a vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení s použitím § 34 písm. c) DP SAK zmenilo tak, že DO advokátovi uložilo peňažnú pokutu vo výške 654,40 eur a vo zvyšnej časti disciplinárne konanie zastavilo z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto časti.

Predsedníctvo SAK na svojom zasadnutí vypočulo DO advokáta, ktorý tvrdil, že k sťažnosti sa asi vyjadril v začiatkoch konania a následne sa stretol so sťažovateľom, ktorý mu sľúbil, že sťažnosť zoberie späť. Ďalej uviedol, že na pojednávaní disciplinárneho senátu sa skutočne chcel zúčastniť a vysvetliť všetky skutkové okolnosti, avšak z dôvodu účasti na neodkladnom úkone polície musel požiadať o odročenie pojednávania. V rámci záverečného návrhu vznikol námietku premlčania, lebo jeho zastupovanie klienta sa skončilo v decembri 2008 aj so všetkými povinnosťami.

Následne navrhovateľ vyhlásil, že berie návrh na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu ku skutkom týkajúcich sa porušenia povinnosti advokáta voči klientovi späť, avšak trval na skutku spočívajúcom v nereagovaní na výzvu SAK s tým, že uloženie disciplinárneho opatrenia ponechal na zvážení odvolacieho orgánu.

Predsedníctvo SAK po podrobnom oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, s prihliadnutím na rozsah a povahu previnenia, okolností prípadu, ako aj obsah ústnych vyjadrení DO na odvolacom pojednávaní malo za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané porušenie povinnosti advokáta, a preto rozhodlo tak, ako je vyššie uvedené.

105.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu SAK k obsahu sťažnosti sťažovateľa, napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie II. odvol. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. 2ODS-2/13:454/2012

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 25. septembra 2012, sp. zn. DS VI.-56/12:454/2012

Rozhodnutím II. odvolacieho disc. senátu SAK zo 4. apríla 2013, sp. zn. 2ODS-2/13:454/2012 v spojení s rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 25. septembra 2012, sp. zn. DS VI.-56/12:454/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 10. 4. 2012 napriek výslovnému upozorneniu na dôsledky nevyjadrenia sa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta vo výške 337,70 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že až dosiaľ bol práceneschopný, následkom čoho mu kolegyňa predmetnú žiadosť založila, ale neoznámila.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 25. septembra 2012, sp. zn. DS VI.-56/12:454/2012 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA za to DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň uložil DO povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že po vykonanom dokazovaní mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal DO, preto ho uznal za vinného. Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období uznaný za vinného tromi rozhodnutiami disciplinárnych senátov SAK. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO advokáta, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia senát neuvažoval o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, ale mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe písomného napomenutia je adekvátne.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie predseda Revíznej komisie SAK v časti výroku o uložení disciplinárnom opatrení, nakoľko nesúhlasil s uloženým disciplinárnym obvinením z dôvodu, že DO naďalej pokračuje v porušovaní povinností vyplývajúcich zo ZoA a stavovských predpisov, z čoho je zrejmé, že uložené sankcie v ostatných disciplinárnych konaniach rovnakého druhu neplnia svoj účel – pôsobiť na disciplinárne obvineného výchovne a preventívne tak, aby DO nepokračoval v porušovaní povinností advokáta. Keďže u DO dosiaľ nedošlo k náprave napriek uloženým disciplinárnym opatreniam, odvolateľ navrhol, aby odvolací orgán uložil DO advokátovi niektoré z disciplinárnych opatrení podľa § 56 ods. 2 písm. b) až e) ZoA, ktoré bude primerané.

II. odvolací disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 14. apríla 2013, sp. zn. 2ODS-2/13:454/2012 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 34 písm. c) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO advokátovi peňažnú pokutu vo výške 337,70 eur.

Odvolací orgán sa stotožnil s argumentáciou odvolateľa. Odvolací senát zistil, že DO už bol za obdobný skutok spočívajúci v porušení § 28 ods. 4 ZoA dvakrát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Z uvedeného je zrejmé, že DO opakovane zavinene porušuje povinnosti vyplývajúce mu zo ZoA. Povinnosť advokáta vyjadriť sa k obsahu sťažnosti na výzvu komory je základnou povinnosťou advokáta. Vyjadrenie advokáta k obsahu sťažnosti významným spôsobom prispieva k posúdeniu dôvodnosti sťažnosti, k tomu, aby bola vec riadne a v primeranej lehote objasnená (§ 2 až 4 DP SAK). Súčinnosť advokáta pri objasňovaní sťažnosti determinuje postup kancelárie komory pri vybavovaní sťažnosti. Zároveň sa tým umožňuje včas upovedomiť sťažovateľa o vybavení sťažnosti. Ako bolo už uvedené, DO advokát opakovane túto svoju povinnosť porušuje. Za tejto situácie je zrejmé, že uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie nemôže plniť svoj účel a nezodpovedá kritériám uvedeným v § 56 ods. 3 ZoA.

Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške jedennásobku minimálnej mesačnej mzdy, t. j. vo výške 337,70 eur.

106.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ako poškodený vo svojom mene podá proti inému advokátovi trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu bez toho, aby pred tým požiadal SAK v súlade s § 29 ods. 3 ZoA a § 15 ods. 1 AP SAK o vykonanie zmierovacieho konania, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko s ohľadom na charakter trestného konania má verejný záujem na objasňovaní trestných činov prednosť pred záujmom SAK na zmierovacom riešení sporov medzi advokátmi.

*Rozhodnutie III. odvol. disc. senátu SAK z 15. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-21/13:4097/2011
Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-29/12:4097/2011*

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 15. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-21/13:4097/2011 v spojení s rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-29/12:4097/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 29 ods. 3 ZoA a § 15 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

dňa 8. 9. 2010 podal na príslušnú okresnú prokuratúru podnet na začatie trestného stíhania pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ voči inému advokátovi, v ktorom uviedol, že tento advokát vo svojom podaní zo dňa 11. 8. 2010, adresovanému SAK uviedol skutočnosť, z ktorých je zrejmé, že sa dopustil prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ, pričom nepožiadaval SAK o vykonanie zmierovacieho konania,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo na základe návrhu navrhovateľa, predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 23. 2. 2012. Predmetom tohto návrhu bol skutok, popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že § 15 ods. 1 AP SAK a § 29 ods. 3 ZO A, ktoré hovoria o využití zmierovacieho konania, považuje za protiústavné s poukazom na čl. 19 Ústavy SR, pretože nižší právny predpis, či už ZoA alebo AP SAK mu nemôžu nijakým spôsobom diktovať, aby si uplatnil ochranu svojho ústavného práva v ktoromkoľvek orgáne a nepotrebuje na to žiaden súhlas, či už SAK alebo zmierovacie konanie. Uviedol, že čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR má priamy súvis s trestnoprávnou ochranou, pričom SAK nie je vyšetrovací orgán, ktorý by mohol vyšetriť, či sa trestného činu ten – ktorý advokát dopustil alebo nie. Vo svojom vyjadrení DO ďalej uviedol, že účastníkmi trestného konania neboli len advokáti, ale aj jeho manželka, ktorá sa taktiež cítila byť obvineniami tohto advokáta poškodená, a ďalej poukázal na to, že samotný ZoA vylučuje, ak sa konanie týka viacerých osôb, ako v tomto prípade, aby prichádzalo do úvahy zmierovacie konanie aj z dôvodu, že trestné konanie nie je obdobné ako súdne konanie, ide o konanie ex offio.

Disciplinárne obvinený advokát zároveň podal námietku zaujatosti voči všetkým členom IX. disciplinárneho senátu ako i všetkým členom disciplinárnej komisie, všetkým členom

revíznej komisii ako i všetkým orgánom SAK, a to predsedníctvu i všetkým jeho členom, ako i voči konferencii advokátov a všetkým jej členom z dôvodu, že zastupuje klienta v konaní vedenom proti SAK o zaplatenie značnej sumy finančných prostriedkov, ktoré sú schopné ovplyvniť chod SAK.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-29/12:4097/2011 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. a) disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie. Zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy konania vo výške 337,70 eur.

Disciplinárny senát na úvod odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na rozhodnutia jednotlivých orgánov SAK, ktorými bolo rozhodnuté o nedôvodnosti námietky zaujatosti DO advokáta s poukazom na § 8 ods. 1 DP SAK. Senát zhrnul, že námietku zaujatosti možno uplatniť v prípadoch, kedy pri osobe, ktorá má vec prejednať a rozhodnúť so zreteľom na pomer k veci alebo účastníkom, možno mať pochybnosti o jej nezaujatosti, pričom na preukázanie tejto zaujatosti musí existovať určitá objektívna skutočnosť, napr. kolegiálny, priateľský, alebo nepriateľský vzťah a zároveň aj určitá subjektívna skutočnosť, ktorá môže ovplyvniť rozhodovanie. V predmetnej veci DO nepreukázal existenciu určitej objektívnej, či subjektívnej skutočnosti, ktorá by preukazovala zaujatosť namietaných orgánov SAK, resp. ich členov.

Vo vzťahu k predmetnému skutku senát uzavrel, že DO bol povinný pred podaním trestného oznámenia využiť zmierovacie konanie pred orgánmi SAK, keď sa nestotožnil s tvrdením DO advokáta, že účastníkom konania mala byť aj jeho manželka, nakoľko trestné oznámenie podal DO advokát sám vo svojom mene. Z dikcie § 29 ods. 3 ZoA a § 15 ods. 1 AP SAK vyplýva povinnosť advokáta využiť zmierovacie konanie skôr, ako začne proti inému advokátovi súdne alebo obdobné konanie. Podaním trestného oznámenia inicioval DO začatie trestného konania, pričom samotné trestné konanie možno rozdeliť podľa druhej a tretej časti TP na predsúdne a súdne konanie. V danom prípade teda nemožno vylúčiť, že na základe podnetu DO na začatie trestného stíhania by vec neskončila v súdnom konaní, resp. predsúdne trestné konanie je s určitou možnosťou považovať za konanie obdobné súdному konaniu. Z uvedeného dôvodu nemôže obstať argumentácia DO, že trestné konanie nie je obdobným konaním k súdnému konaniu a uvedené ustanovenia ZoA a AP SAK na neho nevzťahujú.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie v zákonnej lehote DO advokát, v ktorom zotrval na svojej právnej argumentácii, uvedenej v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania.

III. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo dňa 15. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-21/13:4097/2011 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 35 písm. b) DP SAK napadnuté zmenil tak, že DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Odvolací disciplinárny senát mal za to, že disciplinárny senát prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, vec však správne právne neposúdil. Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom DO o protiústavnosti § 15 ods. 1 AP SAK a § 29 ods. 3 ZoA. Aj napriek uvedenému, z podkladov tvoriacich disciplinárny spis vyplýva, že DO konanie iného advokáta považuje za porušenie zákonnosti v rozsahu zásahu do trestným zákonom chráneného objektu. Je potrebné poukázať na stupne porušenia zákonnosti, za ktoré je nutné považovať priestupky, zavinené konanie ohrozujúce alebo porušujúce záujmy spoločnosti a trestné činy. Trestnoprávna zodpovednosť vzniká pri protispoločenských činoch a možno ju uplatniť iba v prípade, keď sa páchatel dopustí trestného činu. Ide o súhrn skutkových podstát uvedených v trestnom zákone, ktoré konkrétne určujú trestný čin. Trestný zákon upravuje trestno-právnu zodpovednosť, vymedzuje druhy sankcií a ukladá tresty. Funkciou tohto zákona je ochrana spoločnosti pred páchatelmi, napomáhanie ku kvalifikovaniu skutku, o aký trestný čin ide,

predchádzanie trestnej činnosti a zabezpečenie účelu tohto zákona a účelu trestu. Trestným činom je len konanie, ktoré je v trestnom zákone špecifikované, a konkrétna skutková podstata vyjadruje určitý skutkový dej, ktorý vyvolala určitá fyzická osoba porušením zákona, za čo musí niesť trestnú zodpovednosť, ktorú možno uplatniť iba v prípade, keď sa páchatel' dopustí trestného činu. Aj keď nie je verejný záujem legálne definovaný, pretože vyjadruje okamžitosť stavu záujmov a ich vzájomnú hierarchiu, prípad DO musí byť posúdený vo väzbe na záujem, ktorý predstavuje dokazovanie a objasňovanie trestných činov a na záujem, ktorý predstavujú predpisy SAK, týkajúce sa zmierovacieho konania. Trestné konanie nepredstavuje len záujem na objasnení trestnej činnosti, ale umožňuje osobám, ktorým bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené, či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody, uplatniť si nárok na náhradu škody a uplatniť si ďalšie práva, ktoré sú vymedzené zákonom. V danom prípade má prednosť záujem, ktorý predstavuje dokazovanie a objasňovanie trestných činov. Disciplinárne obvinený podal trestné oznámenie v súlade so zákonom a uplatnenie jeho práva nemôže byť ničím obmedzené.

107.

ROZHODNUTIE

**Nevyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa advokátom v určenej lehote na základe riadne prevzatej výzvy SAK ani po dvoch urgenciách SAK, na ktoré však z hľadiska hodnotenia skutku nemožno prihliadať v prípade prvej urgencie z dôvodu nenaplnenia podmienok fikcie doručenia urgencie podľa § 41 ods. 2 DP SAK pre nedodržanie úložnej lehoty a v prípade druhej urgencie z dôvodu objektívnej prekážky na strane advokáta, zne-
možňujúcej mu odpovedať na žiadosť SAK, nie je disciplinárnym previnením advokáta za predpokladu, že samotné nereagovanie na prvú výzvu SAK so žiadosťou o vyjadrenie ako porušenie povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.**

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 5. marca 2012, sp. zn. DS III.-3/11:2491/2010

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 5. marca 2012, sp. zn. DS III.-3/11:2491/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 19. 8. 2010, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, takto nespravil ani po urgenciách zo dňa 1. 10. 2010 a 14. 10. 2010, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 19. 1. 2011 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania.¹¹

¹¹ Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo aj porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 6 AP SAK na tom skutkovom základe, že advokát nespolupracuje so svojím klientom, ktorého zastupuje ohľadne členstva v družstve, a nenachádza sa na adrese svojej advokátskej kancelárie a v prípade práceneschopnosti za seba nezabezpečil zastupovanie, pričom DO bol rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 5. marca 2012, sp. zn. DS III.-3/11:2491/2010 spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre tento skutok oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal.

K obsahu sťažnosti sa vyjadril DO až listom doručeným SAK dňa 12. 11. 2010, v ktorom neskorú reakciu na výzvu SAK odôvodnil práceneschopnosťou. Na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 5. 3. 2012 DO poukázal na skutočnosť, že je invalidným dôchodcom a navrhovateľom navrhnuté disciplinárne opatrenie vo výške minimálnej mzdy považoval za neprimerane prísne.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie a dospel k nasledovným zisteniam:

Z disciplinárneho spisu bolo nepochybné, že výzvu na vyjadrenie k sťažnosti DO prevzal dňa 30. 8. 2010. Disciplinárny senát mal za preukázané, že urgencia zo dňa 1. 10. 2010 nebola prevzatá v odbernej lehote a táto urgencia sa dňa 14. 10. 2010 vrátila na adresu SAK.

Z § 41 ods. 2 DP SAK vyplýva, že písomnosť sa považuje za doručenú aj vtedy, ak si ju DO nevyzdvihne v úložnej lehote 10 dní. V čase doručovania výzvy ešte nebol advokát DO, avšak v prípade, ak sa postupuje podľa § 2 ods. 1 DP SAK je potrebné aplikovať doručovanie tiež podľa DP SAK. Urgencia je datovaná k 1. 10. 2010, teda mohla byť zverená na poštovú prepravu najskôr 1. 10. 2010, čo bol piatok, preto mohla byť urgencia doručovaná DO najskôr v pondelok 4. 10. 2010, a teda pri 10-dňovej úložnej lehote nemohla byť vrátená SAK 14. 10. 2010, teda úložná lehota bola kratšia.

Pri ďalšej urgencii zo dňa 14. 10. 2010 už toto skúmať nebolo potrebné, pretože 19. 10. 2010 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bol DO poškodeným a práceneschopným a vyjadril sa až listom doručeným 12. 11. 2010.

Disciplinárny senát zistil, že sa na výzvu DO včas nevyjadril, avšak na obe urgencie v zmysle vyššie uvedeného odôvodnenia nemožno prihliadať, pretože v prípade prvej nebola dodržaná 10-dňová úložná lehota a v prípade druhej už bol DO po dopravnej nehode práceneschopný. V prípade prvej urgencie nemožno hľadiť na požiadavku 10-dňovej lehoty ako na prílišný formalizmus, totiž, ak by bola doručovaná zásielka v pondelok 4. 10. 2010 a v ten deň aj uložená ako neprevzatá, tak ak by si ju bol DO prevzal 14. 10. 2010, mal by povinnosť najneskôr 19. 10. 2010 odoslať vyjadrenie. Nesplnenie tejto povinnosti v dôsledku dopravnej nehody by bolo bez zavinenia. Disciplinárny senát vychádzal aj z toho, že navrhovateľ podal návrh až po urgenciách, teda zrejme rozlišuje v súlade s § 4 ods. 7 DP SAK intenzitu disciplinárneho previnenia a skutok vyhodnotil ako disciplinárne previnenie až v nadväznosti na to, že vyjadrenie DO nebolo podané ani po opakovanej urgencii.

108.

ROZHODNUTIE

Opomenutie advokáta, spočívajúce v nevyjadrení sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa podľa § 28 ods. 4 ZoA, v lehote určenej vo výzve SAK, ktorá bola pomerne krátka, vo vzťahu ku skutku, ktorý už bol v dobe zaslania výzvy SAK premlčaný, v čase zdravotných problémov advokáta, pre ktoré požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie aj keď až po jej uplynutí, nie je disciplinárnym previnením, nakoľko nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

Bezodkladnosť vyjadrenia podľa § 28 ods. 4 ZoA je potrebné vykladať v relácii k tomu, aký následok môže nevyjadrenie privodiť, pričom povinnosť vyjadriť sa ťažko interpretovať ako povinnosť advokáta podať také vyjadrenie k sťažnosti, ktoré by napokon mohlo prispieť k uznaniu advokáta za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, resp. viesť k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-103/12:972/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-103/12:972/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu Revíznjej komisie SAK, ktorá mu bola doručená dňa 16. 5. 2012, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznjej komisie SAK podal dňa 15. 11. 2012 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia § 28 ods. 4 ZoA. Tento návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že po doručení sťažnosti sťažovateľa, namietajúceho neúčast DO advokáta na pojednávaniach v jeho veci, výzvou zo dňa 11. 5. 2012 si predseda Revíznjej komisie SAK vyžiadala od DO vyjadrenie k sťažnosti s kópiou celého spisu v lehote siedmich dní od jej doručenia. Listom doručeným SAK 19. 6. 2012 požiadal DO o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu zhoršovania zdravotného stavu DO v mesiaci máj 2012. K listu bolo priložené potvrdenie o práceneschopnosti. Disciplinárne obvinený sa vyjadril k sťažnosti až listom doručeným SAK 7. 11. 2012. V disciplinárnom návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že z dôvodu uplynutia dvojročnej premlčacej doby nebolo možné podať návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok neúčasti disciplinárne obvineného na pojednávaní dňa 27. 4. 2010.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril tak, že opakovane poukázal na svoj zlý zdravotný stav v júni 2012 a doplnil, že obálku s výzvou, žiaľ, otvoril neskoro, lebo sa v tom čase podroboval predoperačným vyšetreniam a nemá zamestnanca.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie a dospel k záveru, že aj v prípade, ak by nevyjadrenie sa na výzvu predsedu Revíznjej komisie SAK k sťažnosti bolo disciplinárnym previnením, tak v tomto prípade nedosiahla závažnosť opomenutia DO advokáta intenzitu disciplinárneho previnenia. Je pravdou, že DO požiadal o predĺženie lehoty až po uplynutí lehoty stanovenej vo výzve na vyjadrenie k sťažnosti, avšak táto bola pomerne krátka. Sedemdňová lehota na vyjadrenie je podľa názoru disciplinárneho senátu neprimerane krátka. Výkon advokácie je zodpovedným a náročným povoláním a advokát si v priebehu časového úseku siedmich dní nemusí nájsť dostatok času na to, aby sa bez narušenia plnenia iných povinností mohol plne venovať jemu sa týkajúcej sťažnostnej agendy. „Bezodkladnosť“ vyjadrenia podľa § 28 ods. 4 ZoA je potrebné vykladať v relácii k tomu, aký následok môže nevyjadrenie privodiť. V tomto prípade by ani obratom zaslané vyjadrenie a kópia spisu nezabránili uplynutiu premlčacej lehoty. Navyše, DO dôvodil závažnými zdravotnými problémami a napokon v júni 2012 požiadal o predĺženie lehoty, čo znižuje prípadnú závažnosť jeho opomenutia. Do 1. 9. 2012 bol DO práceneschopný a začiatkom mesiaca november bolo na SAK doručené jeho vyjadrenie k sťažnosti. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol navrhovateľom podaný až po doručení vyjadrenia, čo podľa názoru disciplinárneho senátu takisto znižuje závažnosť opomenutia DO advokáta.

Súčasne disciplinárny senát poznamenal, že aj v rozhodovacej praxi tohto disciplinárneho senátu bolo možné zaznamenať taký postup navrhovateľa, že tento, ak mu nebolo podané vyjadrenie k sťažnosti, tak advokáta vyzval urgenčnou výzvou. Napokon, keď po doručení vyjadrenia k sťažnosti a požadovaných príloh navrhovateľ zistil, že od skutku uplynula dvojročná premlčacia lehota, podal návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia § 28 ods. 4 ZoA.

Pokiaľ ide o subsumpciu nevyjadrenia sa k sťažnosti pod normu vyplývajúcu z § 28 ods. 4 ZoA, disciplinárny senát prezentoval názor, že ťažko interpretovať ako povinnosť advokáta

podať také vyjadrenie k sťažnosti, ktoré by napokon mohlo prispieť k uznaniu advokáta za vinného zo spáchania disciplinárne previnenia, resp. viesť k podaniu návrhu na začatie disciplinárne konania. Žiada sa zdôrazniť, čo je naznačené v predošlom texte, teda ak by vyjadrenie advokáta rozhodujúcou mierou mohlo prispieť k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania, tak vlastne si advokát svojim vyjadrením k sťažnosti zvýši riziko disciplinárneho postihu. Je zaiste nespochybniteľné, že advokát už v procesnom postavení disciplinárne obvineného má privilégium mlčať. Avšak postavenie advokáta v štádiu, ak sa má vyjadriť ešte len k sťažnosti je zložitejšie práve v prípade, ak by jeho vyjadrenie mohlo rozhodujúcim spôsobom mariť jeho obranu v samotnom disciplinárnom konaní alebo viesť k podaniu návrhu na jeho začatie. Tak by tomu bolo napr. v prípade, ak by žiadosť o vyjadrenie na sťažnosť prišla tesne pred uplynutím premlčacej lehoty. Advokát by sa tak dostal do situácie, kedy by splnenie povinnosti podať vyjadrenie malo zásadný vplyv na rozhodnutie predsedu Revíznej komisie SAK podať návrh a advokát by napokon zvažoval, či je pre neho výhodnejšie vyjadriť sa, alebo radšej spáchať možné disciplinárne previnenie podľa § 28 ods. 4 ZoA, čo by viedlo (a zrejme aj bude) v praxi k zložitým situáciám.

V tejto súvislosti je možné poukázať na rozhodovaciu prax ESLP – vec J. B. v. Švajčiarsko, v ktorej bola riešená otázka, či je povinnosťou v rámci daňového konania predložiť dokumenty, ktoré by mohli viesť k trestnému stíhaniu toho, kto predmetné dokumenty predkladá.

V tomto prípade síce nešlo o situáciu, že by si bol mohol DO včasným vyjadrením sťažiť svoje postavenie, nakoľko výzva na vyjadrenie bola zaslaná DO až po premlčaní skutku a jeho vyjadrenie sa k sťažnosti by nemohlo rozhodujúcou mierou prispieť k jeho disciplinárnemu postihu. Disciplinárny senát však zohľadnil to, že DO, hoci s oneskorením, podal žiadosť o predĺženie lehoty, a to v čase závažných zdravotných komplikácií, po pominutí ktorých, hoci opäť s oneskorením, podal vyjadrenie ku skutku, od ktorého uplynulo už skoro dva a pol roka.

109.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK so žiadosťou o podanie potrebného vysvetlenia k obsahu sťažnosti, neobsahujúcu konkretizáciu, k čomu presne sa má advokát vyjadriť, zašle v určenej lehote vyjadrenie, ktoré predseda Revíznej komisie SAK vyhodnotí ako odmietnutie poskytnutia potrebného vyjadrenia, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože ak vo výzve na vyjadrenie sa podľa § 28 ods. 4 ZoA absentuje presná špecifikácia a konkretizácia, v akom smere sa má advokát vyjadriť, a potrebnosť vysvetlenia sa ponecháva výlučne na vôli a úsudku advokáta, nespokojnosť s obsahom vyjadrenia advokáta nemožno disciplinárne postihovať.

Dovolanie sa advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť v jeho vyjadrení k obsahu sťažnosti nad rámec obsahu sťažnosti v čase pred začatím disciplinárneho konania proti advokátovi nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. DS IV.-44/12:4630/2011

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. DS IV.-44/12:4630/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 23 ods. 6 a § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) odmietol poskytnúť na požiadanie predsedu Revíznej komisie SAK z 8. 2. 2012 potrebné vysvetlenie k sťažnosti sťažovateľov doručenej SAK 5. 12. 2011,

2.) vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľov doručenej SAK 5. 12. 2011 zo dňa 23. 2. 2012 uviedol: „konkrétne k obchodnej kauze, kde vystupujem ako právny zástupca a ktoré je v podstate predmetom sťažnosti Vám môžem poskytnúť podrobné informácie iba ak by som bol zbavený mlčanlivosti svojimi klientmi“,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 10. 5. 2012 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní a na základe vyhodnotenia zadovážených dôkazov dospel k jednoznačnému záveru, že skutky, pre ktoré navrhovateľ podal na DO advokáta návrh na začatie disciplinárneho konania sa síce stali, ale tieto nie sú disciplinárnym previnením.

Na úvod disciplinárny senát zdôraznil, že podstatou sťažnosti sťažovateľov bolo tvrdenie, že DO porušil § 21 písm. a) ZoA, keď neodmietol poskytnutie právnych služieb napriek tomu, že mal vo veci súvisiacej poskytnúť právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada. Sťažnosť bola SAK doručená 5. 12. 2011 a DO advokátovi zaslaná na vyjadrenie v zmysle § 28 ods. 4 ZoA až 8. 2. 2012. Komora určila sedemdňovú lehotu na vyjadrenie. Špecifické požiadavky v rámci vyjadrenia kladené na DO advokáta neboli, a teda vyhodnotenie obsahu sťažnosti ponechala výlučne na DO advokáta. Žiadosť o vyjadrenie prevzal DO 16. 2. 2012 a s dátumom 23. 2. 2012, t. j. v sedemdňovej lehote sa k nej písomne vyjadril. Toto vyjadrenie dostala SAK 28. 2. 2012. Z obsahu vyjadrenia je nepochybné, že DO sťažnosť vyhodnotil (že mal porušiť § 21 písm. a) ZoA, pričom okrajovo sa sťažovatelia dotkli prebiehajúcich súdnych sporov) a k sťažnosti sa vyjadril. Nad rámec obsahu sťažnosti DO vyslovil presvedčenie, že k obchodnej kauze, kde vystupuje ako právny zástupca môže poskytnúť informácie len ak by ho klient zbavil mlčanlivosti. Po obdržaní tohto vyjadrenia predseda Revíznej komisie SAK podal na DO návrh na začatie disciplinárneho previnenia za konanie, ktoré nesúvisí s obsahom sťažnosti sťažovateľov, ale s jeho nespokojnosťou s obsahom vyjadrenia sa DO advokáta k tejto sťažnosti.

Z dôkazov, ktoré mal vo vzťahu k bodu 1.) výrokovvej časti rozhodnutia disciplinárny senát k dispozícii bolo nepochybné, že DO sa k podstate sťažnosti sťažovateľov v stanovenej lehote vyjadril a podal vysvetlenie. Tiež je nepochybné, že nebol povinný poskytnúť spisovú dokumentáciu, lebo v rámci šetrenia sťažnosti o ňu požiadaný nebol. Pre disciplinárny senát tak ostal (v súvislosti s povinnosťou poskytnúť vysvetlenie) podstatou problému výklad pojmu „potrebné“. Disciplinárny senát dospel k záveru, že rozsah a potrebnosť vysvetlenia má konečný význam pre toho, kto sťažnosť prešetruje a je teda jeho povinnosťou v rámci výzvy na vyjadrenie sa k sťažnosti presne vyšpecifikovať a konkretizovať, k čomu sa má advokát vyjadríť. Pokiaľ v rámci výzvy na podanie vysvetlenia (tak ako v tomto prípade) presná špecifikácia a konkretizácia, v akom smere sa má advokát k sťažnosti vyjadríť absentuje a ponecháva sa výlučne na vôli a úsudku advokáta „potrebnosť“, vysvetlenia, nie je možné prijať záver, že takéto konanie je disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu ku skutku 2.) výrokovvej časti rozhodnutia disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 23. 2. 2012 doručenej SAK dňa 28. 2. 2012 nad rámec obsahu sťažnosti a potrebnosti vyslovil presvedčenie, že k obchodnej kauze, kde vystupuje ako právny zástupca môže poskytnúť informácie len ak by ho klient zbavil mlčanlivosti.

Disciplinárny senát mal tiež za preukázané, že predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi dňa 10. 5. 2012.

S poukazom na § 23 ods. 6 a § 58 ods. 1 ZoA a § 11 ods. 1 a 2 DP SAK disciplinárny senát uzavrel, že DO sa dovoľával povinnosti zachovávať mlčanlivosť ešte v rámci šetrenia sťažností, teda evidentne skôr, ako bolo proti nemu začaté disciplinárne konanie, t. j. doručení návrh na začatie disciplinárneho konania disciplinárnej komisii. Navyše, išlo len o vyslovenie presvedčenia nad rámec obsahu sťažnosti, ktorá sa v podstate dovoľavala len porušenia § 21 písm. a) ZoA a nevytýkala advokátovi iné porušenie.

Za daného skutkového i právneho stavu preto disciplinárny senát SAK DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 24 písm. b) DP SAK oslobodil, lebo skutky v ňom uvedené nie sú disciplinárnym previnením.

110.

ROZHODNUTIE

Samotné nevyjadrenie sa advokáta na výzvu SAK k žiadosti súdu týkajúcej sa advokáta, adresovanej SAK, ktorá nemá charakter sťažnosti ani iného obdobného podania, z ktorého by vyplývalo porušenie povinností advokáta, zakladajúce disciplinárne previnenie, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko nejde o prípad, ku ktorému má povinnosť sa advokát podľa § 28 ods. 4 ZoA vyjadriť.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 25. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-104/12:397/2012

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 25. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-104/12:397/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

sa bezodkladne nevyjadril na výzvupPredsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 20. 2. 2012, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 16. 7. 2012 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený advokát poprel spáchanie disciplinárneho previnenia. Pri výsluchu uviedol, že po obdržaní listu od predsedu Revíznej komisie SAK nazrel do predmetného súdneho spisu, kde zistil, že SAK bola vyzvaná na spoluprácu pri doručení písomností – predvolania na pojednávanie. Po oboznámení sa s obsahom tohto listu bol toho názoru, že nešlo o sťažnosť, ale len o dožiadanie o súčinnosť. Disciplinárne obvinený evidoval aj odpoveď SAK, z ktorej jednoznačne vyplývalo, že SAK odmietla požiadavku súdu doručiť mu predvolanie na pojednávanie s tým, že na to nie je oprávnená a nahradovala by tým činnosť súdu. Práve táto odpoveď ho potom viedla k presvedčeniu, že celá záležitosť vo vzťahu k SAK je vybavená a nejde o sťažnosť. Zdôraznil, že v predmetnom spore nevystupoval ako advokát, ale bol tam žalovaný ako civilná osoba. Záverom uviedol, že aj zo samotného návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že sa nedopustil disciplinárneho previnenia neprevzatím zásielky.

Návrh na začatie disciplinárneho konania sa opiera o § 28 ods. 4 ZoA, nakoľko DO sa na výzvu predsedu Revíznej komisie zo dňa 20. 2. 2012 nevyjadril.

Disciplinárny senát považoval za nevyhnutné zdôrazniť okolnosť, že samotné neformálne zapísanie veci ako sťažnosti do príslušného registra SAK samo osebe nemôže zakladať disciplinárne previnenie, je nevyhnutné materiálne vyhodnotiť také podanie, ktoré zo strany podávateľa je dané. V predmetnej veci bolo teda jasné už z prípisu súdu, že SAK nie je oprávnená nahradzovať činnosť súdu v tom, že by doručovala zásielku príslušnému advokátovi. V tomto smere to SAK aj deklarovala vo vzťahu k príslušnému okresnému súdu a evidentne mala za to, že zo strany DO advokáta tým, že nepreberal zásielky, nedošlo k disciplinárnemu previneniu, čo potom aj konštatuje aj v samotnom návrhu.

Následne potom, keď sa senát oboznámil s výzvou, ktorá smeruje vo vzťahu k DO advokátovi, aj napriek tomu, že SAK odpovedala okresnému súdu, že neprebratie zásielky súdu – predvolania na pojednávanie v danej veci nie je disciplinárnym previnením, nakoľko túto zásielku DO neprevzal ako účastník konania a nie ako advokát poskytujúci právne služby, takže ho za takéto konanie nemožno disciplinárne postihnúť.

Poukazujúc na § 28 ods. 4 ZoA, to jasne formuluje, v ktorých prípadoch je advokát povinný na požiadanie komory bezodkladne sa vyjadriť. Z toho, ako SAK reagovala jednoznačne vyplýva, že proti nikomu nič nevedla, teda nebol dôvod postihovať DO advokáta za disciplinárne previnenie, aj keď sa k prípisu predsedu Revíznej komisie SAK nevyjadril.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom samozrejme samotné nevyjadrenie sa k niečomu, čo nemá charakter disciplinárneho previnenia, nepovažoval disciplinárny senát za previnenie DO advokáta. Disciplinárny senát tak dospel k jednoznačnému záveru, že konanie DO advokáta nenapĺňalo zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 v spojení s § 28 ods. 4 ZoA, a teda predmetný skutok nie je disciplinárnym previnením, preto DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

111. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na inzertnej nástenke obchodného domu inzeruje nevhodným a nevkusným spôsobom poskytovanie právnych služieb rukou vyplneným inzertným lístkom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 písm. a) bod 2. AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 16. januára 2013, sp. zn. DS VI.-66/12:641/2012

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 16. januára 2013, sp. zn. DS VI.-66/12:641/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 písm. a) bod 2. AP SAK, **tým, že** na inzertnej nástenke v obchodnom dome K. v B. inzeroval nevhodným a nevkusným spôsobom poskytovanie právnych služieb rukou vyplneným inzertným lístkom nasledovného znenia: „*Servis zákazníkom PONÚKAM PRÁVNE SLUŽBY !!! KÚPNE A DAROVACIE ZMLUVY, ZAKLADANIE ESEROČIEK, ZASTUPOVANIE V SÚDNYCH KONANIACH – KVALITNE A LACNO ADVOKÁT S 27-ROČNOU PRAXOU*“ s uvedením svojich kontaktných údajov.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Z odôvodnenia?
Chýba podnadvpis

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.¹²

112.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v mieste svojho sídla nezabezpečí prevzatie zásielky SAK, obsahujúcej žiadosť o vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa a bezodkladne sa na základe tejto žiadosti k veci nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 30 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-80/11:717/2011

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 30. novembra 2011, sp. zn. DS X.-80/11:717/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 30 AP SAK,

tým, že

v období od 22. 3. 2011 do 28. 4. 2011 neprevzal zásielku predsedu Revíznej komisie SAK v mieste svojho sídla zo dňa 21. 3. 2011 a bezodkladne sa nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 21. 3. 2011,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia. V odôvodnení tohto návrhu poukázal na to, že listom zo dňa 21. 3. 2011 bol DO advokát vyzvaný na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa v lehote 7 dní, pričom však sa mu tento list na jeho adresu nepodarilo napriek viacnásobným pokusom doručiť, a preto sa DO vyjadril k sťažnosti až podaním zo dňa 4. 5. 2011, doručeným SAK dňa 13. 5. 2011.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril tak, že v čase prvého doručenia listu SAK sa nachádzal mimo územia SR a v čase, keď bola zásielka ráno 30. 3. 2011 spätne odoslaná mu pracovníčka na pošte povedala, že pri tejto zásielke bola 5-dňová úložná lehota, čo ho prekvapilo, lebo obvyklou úložnou lehotou je 18 dní. V prípade opakovaného doručovania mu listová zásielka nebola doručená, nebolo mu oznámené, že má túto listovú zásielku, hoci v mieste kancelárie má riadne označený priečinok s menom. Na vysvetlenie DO dodal, že mnohokrát sa stalo, že listové zásielky, ktorých bol adresátom mu nedoručili, preto sa necítil byť vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia s poukazom na to, že nie je v jeho kompetencii kontrolovať poštových doručovateľov a zodpovedať za ich chyby pri doručovaní zásielok, pričom podľa jeho názoru, aj v tomto prípade, mu mal byť zaslaný mail o vrátení listovej zásielky, aby si to mohol ustrážiť a v riadnom čase sa vyjadriť.

¹² V zmysle § 20 ods. 4 DP SAK toto písomné rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie, nakoľko navrhovateľ a DO sa vzdali práva na odvolanie po vyhlásení rozhodnutia.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v disciplinárnom návrhu. Disciplinárny senát zdôraznil, že jednou z primárnych povinností advokáta, ktorá vyplýva zo znenia § 30 AP SAK (ktorý stavovský predpis je povinný dodržiavať a ctíť každý advokát) povinnosť zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní. To je základným predpokladom riadnej listovej komunikácie advokáta nielen so SAK, ale s klientmi, či inými subjektmi. S ohľadom na to nebolo možné akceptovať obranu DO advokáta, keďže jeho konanie, spočívajúce v opakovanom nepreberaní listových zásielok, nie je ospravedlniteľné žiadnou relevantnou a predovšetkým akceptovateľnou skutočnosťou, keď navyše v súvislosti s nepreberaním listových zásielok zo SAK reagoval až potom, čo mu bol dňa 2. 5. 2011 zaslaný zo SAK mail, kde bol upozornený, že nepreberá listové zásielky.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta. Senát nemohol opomenúť t, že v prípade DO boli vedené v dvoch prípadoch disciplinárne konania za nezaplatenie príspevkov na činnosť SAK a do sociálneho fondu SAK a dospel k záveru, že potrebnou sankciou uplatňujúcou zásadu všetkých uvedených zákonných kritérií bude disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške 317 eur.

113.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 26. marca 2012, sp. zn. DS X.-110/11:2054/2011

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 26. marca 2012, sp. zn. DS X.-110/11:2054/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

neodpovedal na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 31. 5. 2011, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu Revíznej komisie SAK zo dňa 16. 11. 2011.¹³

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO ako dôvod nereagovania na výzvu SAK uviedol dlhodobé zdravotné problémy, v dôsledku ktorých sa vo svojej advokátskej kancelárii zdržiaval len sporadicky a rozhodne nebolo jeho úmyslom vyhýbať sa preberaniu pošty.

Disciplinárny senát konštatoval, že v disciplinárnom konaní bolo nepochybne preukázané, že DO neodpovedal na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 31. 5. 2011, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti, teda porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA. Senát mal za to, že ide o jednu zo základných povinností advokáta, pretože nekomunikáciu Revíznou komisiou SAK nemožno ospravedlniť žiadnou skutkovou ani právnou skutočnosťou, resp. okolnosťou. V tomto smere síce senát zohľadnil objektívne skutočnosti dokazované DO advokátom (zdravotné ťažkosti), ale nemohol ich súhrne vyhodnotiť ako právne relevantnú a akceptovateľnú obranu, zbavujúcu DO advokáta zodpovednosti za disciplinárne previnenie, lebo sám DO advokát nespochybnil, že do sídla kancelárie sporadicky chodil. Bolo jeho povinnosťou a to pre prípad jeho neprítomnosti zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť riadnej listovej či inej komunikácie s orgánmi SAK alebo s klientmi, či inými subjektmi a to najmä v čase jeho ochorenia či zdravotných ťažkostí.

Disciplinárny senát následne pri úvahách o sankcii za disciplinárne previnenie, s prihliadnutím na to, že DO svoje konanie priznal a oľutoval, je vekom starší advokát, má zdravotné ťažkosti, doteraz sa nedostal do stretu s disciplinárnym konaním, požíva v SAK a v právnickej obci dobrú povesť, rozhodol podľa § 56 ods. 5 ZoA o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

114.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezabezpečí v mieste svojho sídla prevzatie výzvy predsedu Revíznej komisie SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa, v dôsledku čoho nesplní svoju povinnosť bezodkladne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 30 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK zo 4. júna 2013, sp. zn. DS X.-100/12:1489/2011

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK zo 4. júna 2013, sp. zn. DS X.-100/12:1489/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 30 AP SAK,

tým, že

– ani v odbernej lehote neprevzal v mieste svojho sídla výzvu predsedu Revíznej komisie SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa, ktorá mu bola odoslaná dňa 25. 5. 2012, a k obsahu tejto sťažnosti priloženej v tejto výzve sa nevyjadril,

– ani v odbernej lehote neprevzal v mieste svojho sídla výzvu predsedu Revíznej komisie SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa, ktorá mu bola odoslaná dňa 13. 6. 2012, a k obsahu tejto sťažnosti priloženej v tejto výzve sa nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **337,70 eur**.

13 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky spočívajúce v tom, že **a)** DO po skončení zastúpenia, ku ktorému prišlo odvolaním plnomocenstva zo strany klientky zo dňa 6. 4. 2009, vykonal vyúčtovanie trov právnych služieb dňa 24. 3. 2011, čím mal porušiť § 3 AP SAK a **b)** DO v priebehu poskytovania právnej služby neinformoval klientku o výške odmeny za jednotlivé úkony právnej služby pred začatím tohto úkonu, čím porušil § 18 ods. 4 ZoA. Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 26. marca 2012, sp. zn. DS X.-110/11:2054/2011 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi v tejto časti zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

K obsahu návrhu Revíznej komisie SAK na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril písomným podaním zo dňa 9. 12. 2012, v ktorom predovšetkým reagoval na obsah sťažnosti sťažovateľa. Ku skutku, ktorý bol predmetom disciplinárneho návrhu uviedol, že výzvu predsedu Revíznej komisie SAK síce zmeškal, ale z predložených dokladov vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa je a bola nedôvodná. Na pojednávaní vo svojej účastníckej výpovedi DO uviedol, že podľa neho nie je sporné aj s ohľadom na skutočnosť špecifikácie skutku, pre ktorý je podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, že si vo svojej kancelárii neprevzal opakovanú výzvu predsedu Revíznej komisie SAK, ako je konštatované v týchto zisteniach. Na vysvetlenie toho, že si tieto výzvy neprevzal a na svoje ospravedlnenie uviedol, že v tom čase mal značné rodinné problémy. Ďalej doplnil, že v rozhodnom období mal zabezpečenú možnosť doručovania zásielok prostredníctvom P. O. BOX na pošte, kde pravidelne len on sám vyberal zásielky.

Vykonaným dokazovaním mal senát za preukázané, že skutok sa stal tak, ako to bolo uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Senát dospel k záveru, že nezabezpečenie si možnosti doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní je zo strany DO advokáta porušením vnútorných advokátskych predpisov a zavineným konaním advokáta vo vzťahu k stavovskej organizácii, jej predpisom a k orgánom. Bolo povinnosťou advokáta vytvoriť a zabezpečiť vhodným spôsobom možnosť doručovania zásielok v sídle advokátskej kancelárie. Podobne tak bolo podľa advokátskych predpisov povinnosťou advokáta bezodkladne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti. Senát však v tejto časti, odhliadnuc od stále platného § 28 ods. 4 ZoA, ktorý je advokát povinný rešpektovať, aj pri úvahe, vychádzajúc analogicky z predpisov trestného práva, že právom obvineného by nemalo byť len vyjadriť sa k veci kladenej mu za vinu, ale prípadne aj právo zaujať svoj postoj k veci, či stanovisko k veci zdržaním sa, teda nevyjadrením sa, mal za to, že samotný opakovaný skutok nezabezpečenia možnosti v mieste sídla advokáta doručovať zásielky je takým disciplinárnym previnením advokáta, pre ktorý bolo potrebné uložiť disciplinárne opatrenie. Z platných stavovských predpisov vyplýva povinnosť advokáta vyjadriť sa na požiadanie komory k obsahu sťažnosti a teda aj v tejto časti došlo k porušeniu stavovských predpisov.

Pri ukladaní sankcie disciplinárny senát vychádzal z toho, že DO advokát bol už opakovane uznaný za vinného z disciplinárnych previnení, pričom vzal do úvahy aj to, že DO mieru svojho zavinenia v zásade nespochybňoval a uviedol, že urobil opatrenia, aby sa takéto konanie v budúcnosti neopakovalo. Na druhej strane nebolo možné prehliadnuť, že opísaný spôsob konania, resp. nekonania advokáta vo vzťahu k orgánom komory nie je prípustný a ani žiaduci a jeho intenzita a opakovanosť nepripúšťa v žiadnom prípade aplikáciu sankcie vo forme písomného napomenutia, navrhnutého DO advokátom. Z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

115.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca obvineného klienta odovzdá klientovi, ktorý je vo výkone väzby, pri návšteve klienta v priestoroch ústavu na výkon väzby, na jeho žiadosť osobnú korešpondenciu bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, resp. orgánov činných v trestnom konaní v rozpore so zákonom o výkone väzby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK.

Prenášanie a odovzdávanie hoci aj osobnej korešpondencie, nevzťahujúcej sa k trestnému konaniu advokátom klientovi vo výkone väzby je porušením všeobecne záväzných predpisov vzťahujúcich sa na trestné konanie a výkon väzby, a to obzvlášť v prípade väzby z kolúzných dôvodov, kde hrozí zmarenie účelu trestného konania, a preto advokát je v zmysle § 18 ods. 1 ZoA povinný odmietnuť žiadosť klienta o doručenie takejto korešpondencie ako pokynu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 25. júna 2009, sp. zn. P-20/09:1465:2008
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 20. januára 2009, sp. zn. DS V.-75/08:1465/2008*

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 20. januára 2009, sp. zn. DS V.-75/08:1465/2008 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 25. júna 2009, sp. zn. P-20/09:1465:2008 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK,

tým, že

ako obhajca klienta odovzdal osobnú korešpondenciu obvinenému klientovi, ktorý bol vo výkone väzby, pričom k odovzdaniu osobnej korešpondencie došlo bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby počas konzultácie v čase od 8. 55 – 9. 55 hod,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **590,85 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia, ktorým sa mal advokát dopustiť závažného porušenia povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK. Navrhovateľ v odôvodnení svojho návrhu uviedol, že SAK bola uznesením príslušnej okresnej prokuratúry postúpená vec podnetu podaného na DO advokáta pre podozrenie zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d.) TZ na prejednanie podľa § 197 ods. 1 písm. b) TP, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 TP. Pred podaním návrhu sa k veci vyjadril DO advokát a nepoprel, že sa skutok stal. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že tento postup advokáta bol v rozpore aj s § 20 ods. 3

zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, ktorý jasne určuje práva obvineného vo väzbe pri prijímaní korešpondencie, a preto porušením tohto ustanovenia advokát vystavil nielen seba, ale aj klienta nebezpečenstvu disciplinárneho postihu, čoho sa mal ako obhajca vyvarovať.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril DO písomným podaním, v ktorom potvrdil, že skutočne klientovi, ktorý bol vo väzbe okrem iného aj pre kolúzne dôvody, v priestoroch ústavu na výkon väzby odovzdal dva listy od jeho matky a priateľky, avšak podľa neho týmto konaním neporušil žiadne ustanovenie predpisov upravujúcich výkon advokácie. Na svoju obranu uviedol, že nešlo o korešpondenciu týkajúcu sa trestnej veci klienta, čo osobne pred jej odovzdaním skontroloval, preto nedošlo k zmareniu účelu trestného konania. Mal za to, že toto jeho konanie bolo v záujme klienta, ktorý bol väzobne stíhaný prvýkrát v živote, väzba mu spôsobovala bolesť a psychickú traumu, pričom vyšetrovateľ mal spôsobovať jeho klientovi komplikácie pri vybavovaní návštev príbuzných a pri preposielaní osobnej korešpondencie. K tvrdenému porušeniu § 20 ods. 3 zákona o výkone väzby uviedol, že toto ustanovenie neupravuje žiadne práva a povinnosti advokáta a podľa jeho názoru záujem klienta prevyšoval za daných okolností nejaké formálne porušenia predmetného ustanovenia, ktoré má za účel zabrániť ovplyvňovaniu vyšetrovania, k čomu rozhodne obsahom korešpondencie nemohlo dôjsť, o čom svedčí aj to, že klient nebol v danej veci ani disciplinárne stíhaný. Na preukázanie svojich tvrdení DO predložil čestné vyhlásenie klienta a pre prípad pochybností ho navrhol vypočuť.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu peňažnú pokutu vo výške 590,85 eur a povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal zmeniť napadnuté rozhodnutie v časti uloženého disciplinárneho opatrenia tak, aby bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, keďže mal za to, že na postup podľa § 59 ods. 3 ZoA boli splnené všetky zákonné podmienky s poukazom na okolnosti prípadu, ktoré uviedol už vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 25. júna 2009, sp. zn. P-20/09:1465:2008 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 32 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s obsahom odvolania a napadnutého rozhodnutia dospelo k nasledovným záverom:

Po dôkladnej analýze prípadu predsedníctvo SAK prijalo jednoznačný záver, že konanie prebehlo v súlade so zákonom a vnútornými predpismi SAK ako aj záver o tom, že disciplinárny senát rozhodol vo veci zákonne a správne.

Predsedníctvo SAK sa nestotožnilo s dôvodmi, ktoré na svoju obranu uviedol DO, spočívajúcimi v neporušení povinností advokáta ako aj iných právnych noriem (zákon o výkone väzby, TZ a pod.). V konaní bolo jednoznačne preukázané, že klient DO advokáta sa nachádzal vo väzbe z dôvodov, ktoré mali preventívny obsah a najmä kolúzny obsah. Tento fakt musí advokát v postavení obhajcu rešpektovať a mať na zreteli všetky skutočnosti, ktoré by mohli jeho konaním viesť k zmareniu účelu väzby a tým aj trestného konania. Prenášanie a odovzdávanie hoci aj osobnej korešpondencie, nevzťahujúcej sa k trestnému konaniu je porušením všeobecne záväzných predpisov vzťahujúcich sa na trestné konanie a výkon väzby.

Podľa názoru predsedníctva SAK aj DO počas konania, resp. v jeho závere uznal porušenie svojich povinností, keď v samotnom odvolaní žiadal zmeniť rozhodnutie v časti uloženia disci-

plinárneho opatrenia, nie vo výroku o vine. Predsedníctvo SAK sa s jeho návrhom nestotožnilo a uzavrelo, že disciplinárny senát zohľadnil všetky okolnosti veci, konkrétne skutočnosti v súvislosti s obsahom odovzdanej korešpondencie a postupom DO pri obhajobe jeho klienta, a preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.¹⁴

116.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnom podaní, týkajúcom sa veci klienta uvedie na adresu riaditeľa správneho úradu nevhodné a urážlivé výroky, spochybňujúce jeho právne znalosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 1, 2 a 4, § 29 AP SAK.

Advokát je povinný aj v prípadoch, keď je presvedčený, že dochádza k nezákonnému postupu štátneho orgánu, zachovávať korektnú a slušnú komunikáciu s dotknutými orgánmi použitím všetkých zákonných prostriedkov, ktoré mu právna úprava poskytuje.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-6/2012:2013/2010
Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-110/10:2013/2010*

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-110/10:2013/2010 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-6/2012:2013/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 1, 2 a 4, § 29 AP SAK,

tým, že

vo svojom písomnom podaní zo dňa 26. 5. 2010, adresovanom riaditeľovi colného úradu uviedol na jeho adresu nevhodné a urážlivé výroky znení: „ak pojem právny úkon niečo hovorí riaditeľovi colného úradu“, „riaditeľovi colného úradu by prospelo, ak by riaditeľ colného úradu viac času venoval riadeniu colnice a študoval predpisy a neobťažoval môjho klienta“.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-110/10:2013/2010 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-6/2012:2013/2010 bolo podľa § 56 ods. 5 ZoA **upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznej komisie zo dňa 3. 12. 2010 sa začalo disciplinárne konanie proti DO pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K predmetnému návrhu sa DO vyjadril v písomnom podaní zo dňa 29. 12. 2010, pričom uviedol, že svojim konaním len primeraným spôsobom reagoval na nezákonný postup ria-

¹⁴ DO advokát podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedníctva SAK z 25. júna 2009, sp. zn. P-20/09:1465:2008, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2013, sp. zn. 6S/221/2012 tak, že žaloba DO advokáta ako žalobcu bola zamietnutá. Tento rozsudok je publikovaný v II. časti – Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov pod č. IV.

ditela colného úradu tak vo vzťahu ku konaniu pred colným úradom, ako aj vo vzťahu ku klientovi DO, na ktorého riaditeľ colného úradu naliehal, aby stiahol sťažnosť DO na jeho postup v konaní pred colným úradom. Ďalej uviedol, že jeho vyjadrenie nie je neúctou k štátnemu orgánu, ale oprávnenou kritikou na správanie a nezákonné postupy riaditeľa colného úradu. Každý má právo vysloviť svoj názor, či kritiku na správanie štátneho úradníka, ak jeho postupy odporujú zákonu. Podľa názoru DO bola sťažnosť riaditeľa colného úradu iba reakciou, pomstou na sťažnosť, ktorú DO podal voči postupu riaditeľa colného úradu v konaní pred colným úradom.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 25. júla 2011, sp. zn. DS II.-42/11:4090/2010 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania a podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA mu za to uložil disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia a zároveň DO uložil povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v disciplinárnom návrhu, čo nepopieral ani DO, ktorý poukázal na to, že v danej veci v záujme klienta iba reagoval na šikanózný a nezákonný postup orgánu štátnej správy a jeho predstaviteľa. Poukázal na to, že závery uvedené v predmetnom liste adresovanom colnému úradu boli primerané a boli adekvátnou reakciou na postupy, ktoré zvolil riaditeľ colného úradu. Niekoľkokrát zdôraznil, že z jeho strany boli použité všetky zákonné postupy a na ochranu práv jeho klienta, pričom pomerne rozsiahle sa venoval argumentácii nezákonného postupu colného úradu voči jeho klientovi.

Disciplinárny senát zdôraznil, že sa nezaoberal (ne)zákonnosťou postupu dotknutého orgánu štátnej správy, ale posudzoval len súlad prostriedkov použitých DO advokátom na ochranu záujmov svojho klienta so stavovskými predpismi týkajúcimi sa profesijnej etiky. Disciplinárny senát vyhodnotil výrazové prostriedky použité DO advokátom a uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia za rozporné s pravidlami profesijnej etiky advokáta najmä s povinnosťou advokáta používať len také prostriedky, ktoré sú v súlade so všeobecne záväznými predpismi, dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa, ako aj s povinnosťou správať sa k úradom slušne a korektne. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že advokát je povinný aj v prípadoch, kedy dochádza k nezákonnému postupu štátneho orgánu, zachovávať korektnú a slušnú komunikáciu s dotknutými orgánmi použitím všetkých zákonných prostriedkov, ktoré mu právna úprava poskytuje.

Rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia senát odôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých okolností posudzovaného prípadu, rozsahu a intenzity porušenia povinnosti, spôsobu konania advokáta, následku a miery prípadného zavinenia ako aj osoby DO advokáta mal za to, že aj vzhľadom na to, že doteraz nebolo voči DO advokátovi začaté žiadne disciplinárne konanie, bude postačovať najmiernejšia forma disciplinárneho opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO odvolanie, v ktorom opätovne uviedol, že jeho list zo dňa 26. 5. 2010 neadresoval riaditeľovi colného úradu, ale úradu ako takému, jeho obsah bol primeranou reakciou na nezákonný postup tohto úradníka, pričom podľa vyjadrenia DO slušnou a korektnou formou a pravdivým tvrdením upozornil správny orgán na správanie štátneho úradníka, pričom na veci nič nemení, že išlo o riaditeľa colného úradu. Podľa jeho názoru sa profesijnej etike neprieči slobodné, pravdivé a s poukazom na okolnosti prípadu aj primerané vyjadrenie názoru na fungovanie úradu a správania štátneho úradníka. Vzhľadom na okolnosti prípadu bol DO názoru, že aj keď disciplinárny senát dospel k názoru, že v tomto prípade išlo o disciplinárne previnenie, bol dôvod na postup podľa § 25 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 5 ZoA, a preto DO navrhol, aby bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušené, alebo aby rozhodnutie bolo zmenené v súlade s § 34 písm. d) DP SAK.

Predsedsníctvo SAK svojím rozhodnutím z 3. februára 2012, sp. zn. P-6/2012:2013/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 34 písm. c) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že podľa § 56 ods. 5 ZoA upustilo od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Predsedsníctvo SAK po podrobnom oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, písomnými a ústnymi vyjadreniami DO, s prihliadnutím na rozsah a povahu previnenia, ako aj okolností prípadu malo za to, že samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje s poukazom na § 56 ods. 5 ZoA per analogiam za postačujúce, a preto rozhodlo tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

117.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v odvolaní proti súdnemu rozhodnutiu uvedie vo vzťahu k osobe konajúceho sudcu neslušne, nekorektne a nevecne formulované domnienky, spochybňujúce správnosť postupu konajúceho sudcu neprímerane útočiacim spôsobom na osobu sudcu, nepodporené primeranými dôkazmi, ktorými dochádza k porušeniu zásad slušného, úctivého a zdvorilého vystupovania advokáta voči súdom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 AP SAK.

Advokát aj vo vypätých situáciách, poznačených problémovými vzťahmi medzi advokátom a sudcom, musí byť schopný odhadnúť hranicu, za ktorou sa už jeho správanie či vyjadrenia môžu javiť ako nekorektné, neslušné či nedôstojné a nemôže ospravedlňovať prekročenie tejto hranice ani postupom podľa pokynu klienta, ktorý bol zjavne v rozpore s predpismi upravujúcimi výkon advokácie v zmysle § 18 ods. 1 ZoA.

Nezávislosť advokáta sa nemôže prejavovať takým konaním advokáta, ktoré prekročí všeobecne akceptovateľné hranice slušnosti, korektnosti a dôstojnosti.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 6. februára 2012, sp. zn. P-44/2011:4207/2010
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 25. augusta 2011, sp. zn. DS III.-43/11:4207/10*

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 25. augusta 2011, sp. zn. DS III.-43/11:4207/10 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK zo 6. februára 2012, sp. zn. P-44/2011:4207/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 AP SAK,

tým, že

sa správal neslušne a nekorektne voči sudkyňi okresného súdu a tak, že zastupujúc odporcu v konaní vedenom na tomto okresnom súde pred dotknutou sudkyňou v odvolaní proti rozsudku okresného súdu na str. 3 odvolania uviedol: „chcel by som sa ešte pristaviť pri svedkovi A. B., pri ktorom som zistil, že tento je susedom prejednávajúcej sudkyne, pričom táto v rámci celého procesu vehementne bránila navrhovateľku, čím zrejme chcela zakryť konanie svojho suseda, o ktorom sa v rámci súdneho konania dozvedela. Zrejme z tohto dôvodu samosudkyňa odmietla vykonať ďalšie dôkazy v predmetnej veci, ktoré by s najväčšou pravdepodobnosťou viedli k tomu, že by bolo znalecky dokázané, že navrhovateľka nemôže mať deti. S poukazom na čistotu rozhodovania v predmetnej veci si myslím, že sudkyňa sa mala v predmetnej veci namietať ako zaujatá tak, aby jej pôsobenie ako sudkyne nevzbudzovalo pochybnosti o jej nezaujatosti pri prejednávaní a rozhodovaní v predmetnej veci.“

Podľa § 56 ods. 5 ZoA bolo upustené **od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinnosti advokáta podľa § 29 AP SAK na základe podnetu sťažovateľky – sudkyne okresného súdu.

K sťažnosti a neskôr k návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril písomne tak, že podľa jeho názoru žiadnym spôsobom nenarušil svoju nezávislosť a neznížil dôstojnosť advokátskeho stavu pri podaní konkrétneho odvolania, keďže jeho cieľom nebolo sudkyňu uraziť, ale len poukázať na nedostatky v jej procesnom postupe. Zdôraznil, že pri podávaní odvolania konal v záujme klienta, na jeho pokyn a s odbornou starostlivosťou. Predmetného svedka navrhol v súdnom konaní vypočuť na súdnom pojednávaní, súd však tento jeho návrh nezaprotokoloval a svedka nevypočul, pričom na preukázanie týchto skutočností navrhol vypočuť svedka A. B. a ďalšie zainteresované osoby. Počas disciplinárneho pojednávania popísal vzťahy so sťažovateľkou ako napäté a problémové od toho času, čo rozhodla v jeho neprospech vo veci, v ktorej sám bol účastníkom. Z dôvodu nepriateľských vzťahov potom vo viacerých konaniach, v ktorých zastupoval vlastných klientov, namietal zaujatosť sudkyne, avšak bezúspešne, preto ďalšie námietky ďalej nevznášal. Na druhú stranu však zdôraznil, že v inom konaní nakoniec sudkyňa sama navrhla svoje vylúčenie pre vzťah k DO, potom čo bola v ďalšej právnej veci uznesením krajského súdu vylúčená z pojednávania a rozhodovania vo veci s poukazom na to, že vzájomné postupy sudkyne a DO voči sebe navzájom sú s ohľadom na ich charakter a intenzitu objektívne spôsobilé vyvolať pochybnosti o nie nestrannom rozhodovaní vo veci. Z týchto dôvodov navrhol DO, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania rozhodnutím z 25. augusta 2011, sp. zn. DS III.-43/11:4207/10 uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a uložil DO povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Disciplinárny senát mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal DO, pričom navrhovaných svedkov nevypočul, pretože predmetom disciplinárneho konania bol obsah písomnosti, na ktorom ani výpoveď svedkov nemohla nič zmeniť.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát zdôvodnil tým, že časť predmetného odvolania, minimálne pokiaľ ide o vety a časť formulácie „... čím chceta zrejme zakryť konanie svojho suseda ... zrejme z tohto dôvodu sudkyňa odmietla vykonať ďalšie dôkazy...“ nemožno považovať za slušnú a korektnú ani za takú, ktorá by prispievala k vážnosti advokáta. Ani napäté vzťahy medzi DO a sudkyňou nemôžu ospravedlniť použitie takýchto formulácií advokátom. Disciplinárny senát tiež poukázal na to, že advokát vo svojom odvolaní viackrát použil slovo „zrejme“, čo tiež svedčí o nekorektnom postupe, keďže bez použitia tohto výrazu by vyjadrenia advokáta mali význam tvrdení, ktoré je nutné preukázať, avšak s jeho použitím sa z nich stávajú len špekulatívne formulované domnienky, ktoré zvyšujú nekorektnosť celej citovanej pasáže.

Disciplinárny senát uznal, že vzťahy medzi DO a sťažovateľkou sú dlhodobé napäté a problémové, avšak advokát by mal byť schopný aj vo vypätej situácii odhadnúť hranicu, za ktorou sa už jeho správanie môže javiť ako nekorektné, neslušné či nedôstojné.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia dospel disciplinárny senát k záveru, že boli splnené podmienky na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia. Písomné vyhotovenie rozhodnutia disciplinárneho senátu obsahovalo poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že skutočnosť, že svedok A. B. je susedom sudkyne mu oznámil klient, ktorý žiadal, aby táto skutočnosť s poukazom na to, že sudkyňa chce zrejme zakryť jeho konanie, bola výslovne uvedená v odvolaní. Slovo „zrejme“ vyjadrovalo, že ide o domnienku. Mal za to, že ak je podanie súdu spísané advokátom v zastúpení klienta a s obsahom podľa jeho pokynu, advokát nemôže byť za obsah takéhoto podania postihnutý. Zdôraznil, že obsah odvolania nepoškodil sťažovateľku ani ním nedošlo k porušeniu § 29 AP SAK, pretože DO len obhajoval záujmy klienta zákonným spôsobom, pričom práve výčitka voči sudkyňi deklaruje jeho nezávislosť pri výkone advokácie. Namietal tiež nevypočutie navrhovaných svedkov.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 6. februára 2012, sp. zn. P-44/2011:4207/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 32 písm. c) DP SAK odvolanie DO zamietlo a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia zistilo, že odvolanie DO smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, nakoľko § 59 ods. 1 ZoA obsahuje taxatívny výpočet rozhodnutí, proti ktorým môže DO podať odvolanie, pričom všetko to sú rozhodnutia, ktorými bol DO nielen uznaný vinným, ale mu aj bolo uložené disciplinárne opatrenie, čo nebol daný prípad, keďže senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a proti takému rozhodnutiu môže podať odvolanie len navrhovateľ.

Predsedníctvo SAK venovalo pozornosť aj námietkam DO v jeho odvolaní. Čo sa týka nevypočutia navrhovaných svedkov DO, predsedníctvo SAK sa stotožnilo s názorom disciplinárneho senátu, že výsluch týchto svedkov nebol potrebný, nakoľko nemali byť vypočutí k otázkam, ktoré by mohli mať význam pre rozhodnutie vo veci.

Nebolo možné sa stotožniť ani s názorom DO, že obsah odvolania má preukazovať jeho nezávislosť ako advokáta. Porušenie povinnosti advokáta správať sa slušne, korektné a takým spôsobom, aby prispieval k vážnosti advokátskeho povolania, nemožno ospravedlňovať nezávislosťou advokáta. Nezávislosť advokáta pri poskytovaní právnych služieb je jednou zo základných podmienok slobodného výkonu advokácie. Slušnosť a korektnosť v jeho správaní vo vzťahu k súdom a iným štátnym orgánom je zasa jeho základnou povinnosťou, pretože jej rešpektovaním sa buduje vážnosť advokátskeho stavu ako celku. Nezávislosť advokáta sa však nemôže prejavovať takým konaním advokáta, ktoré prekročí všeobecne akceptovateľné hranice slušnosti, korektnosti a dôstojnosti.

Predsedníctvo SAK sa stotožnilo s názorom senátu, že formulácie použité na adresu sudkyne nie je možné považovať za slušné a korektné, nakoľko ich neslušnosť a nekorektnosť je daná už tým, že obsah týchto kritických vyjadrení na adresu súdu je nevecný a nepodporený žiadnymi dôkazmi, napriek tomu, že ich podstatou je obvinenie sudkyne z porušenia povinnosti sudcu a procesných predpisov, upravujúcich vykonávanie dôkazov. Ani napäté vzťahy medzi sudcom a advokátom v žiadnom prípade neopravňujú advokáta, aby k tomuto sudcovi nezachovával náležitú úctu a zdvorilosť a aby ho vo svojom podaní urážal, znevažoval alebo podroboval jeho osobu alebo jeho postup nevecnej kritike, či kritike nepodporenej súčasnými primeranými dôkazmi.

Názor DO, že spísanie podania menom klienta a podľa jeho pokynov vylučuje disciplinárnu zodpovednosť advokáta, nie je správny. Advokát má síce povinnosť riadiť sa pokynmi klienta, avšak len tými, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, vrátane tých, ktoré upravujú

výkon advokácie. V prípade pokynu klienta v rozpore so všeobecne záväznými predpismi je advokát povinný pokyn odmietnuť a je oprávnený od zmluvy o právnej pomoci odstúpiť v zmysle § 22 ods. 2 ZoA. Pokiaľ tak advokát nepostupoval, napriek zrejmemu rozporu pokynu klienta s predpismi komory, musí niesť zodpovednosť za svoje konanie.

118.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ospravedlní svoju neúčast' na súdnom pojednávaní z dôvodu možného mimosúdneho riešenia veci, ku ktorému napriek osloveniu protistrany advokátom nedôjde, nie je možné hodnotiť ako spôsobovanie prieťahov vo veci, ani ako disciplinárne previnenie advokáta.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-12/2012:1569/2010
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-63/10:1569/2010*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P-12/2012:1569/2010 v spojení s rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-63/10:1569/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 29 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) ako právny zástupca navrhovateľov v desiatich konaniach vedených pred okresným súdom ospravedlňoval neúčast' na pojednávaní z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní, pritom napriek týmto tvrdeniam nekontaktoval ani jedného z odporcov, ani ich právnych zástupcov,

2.) v právnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 5C 923/2008 oznámil klientovi jeden deň pred vytýčeným termínom pojednávania odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb listom zo dňa 24. 3. 2010 a v právnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 4C 920/2008 oznámil klientovi dva dni pred vytýčeným termínom pojednávania odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb listom zo dňa 24. 3. 2010,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, ktorého predmetom bolo porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 29 AP SAK tým, že 1.) DO ako právny zástupca navrhovateľov v desiatich konaniach vedených pred okresným súdom ospravedlňoval neúčast' na pojednávaní z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní, pritom napriek týmto tvrdeniam nekontaktoval ani jedného z odporcov, ani ich právnych zástupcov, 2.) v právnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 5C 923/2008 DO oznámil klientovi jeden deň pred vytýčeným termínom pojednávania odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb listom zo dňa 24. 3. 2010 a v právnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 4C 920/2008 oznámil klientovi dva dni pred vytýčeným termínom pojednávania odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb listom zo dňa 24. 3. 2010.

Vo svojom vyjadrení k sťažnosti DO uviedol, že to bol práve konajúci súd, ktorý vyzval účastníkov konania k mimosúdnyh jednaniam, nakoľko bol naklonený žalobe vyhovieť, avšak zároveň poukázal na to, že tieto skutočnosti absentujú v jednotlivých zápisniciach z pojednávania. Ďalej poukazoval na to, že na strane odporcu v 2. rade došlo na sklonku roku 2009

k zmene vedenia – odvolaniu riaditeľa, čím sa možnosť mimosúdneho ukončenia sporov oddialila. Disciplinárne obvinený neskôr rozšíril svoju obranu o tvrdenie, že odporcu v 2. rade riadne informoval a rokoval o mimosúdnom urovnaní sporu, čoho dôkazom mal byť svedok, a to zamestnanec odporcu v 2. rade, s ktorým o týchto otázkach mal rokovať.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-63/10:1569/2010 bol DO uznávaný za vinného z disciplinárneho previnenia za skutok uvedený pod bodom 1.) disciplinárneho návrhu, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 400 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy konania vo výške 317 eur do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Týmto rozhodnutím bol DO zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za skutok uvedený v bode 2.) disciplinárneho návrhu z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia vychádzal zo zistenia, že DO zastupoval rôzne fyzické osoby podľa návrhov na začatie konania proti sťažovateľovi a inej obchodnej spoločnosti, ktorí boli zároveň odporcami v uvedených konaniach, a to v počte 20 súdnych sporov. Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že sťažovateľ písomne informoval konajúce súdy o vykonaní opatrení v jednotlivých súdnych konaniach aj o tom, že dochádza k prieťahom v týchto konaniach. Ďalej sa preukázalo, že DO opakovane ospravedlňoval svoju neúčast na pojednávaniach z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní, čo potvrdil aj pred disciplinárnym senátom. Vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že by DO písomne alebo ústne vyzýval štatutárny orgán odporcu v 2. rade na mimosúdne rokovania. O tejto záležitosti DO hovoril len telefonicky so zamestnancom odporcu v 2. rade, ktorý DO oboznámil s tým, že odporca v 2. rade nemá momentálne štatutára, a preto treba počkať na vymenovanie nového riaditeľa a potom komunikovať s jeho kanceláriou; sám však pokyn na mimosúdne rokovanie s DO nedal. Taktiež sa nepreukázalo, aby DO vyzýval na mimosúdne rokovania sťažovateľa alebo jeho právneho zástupcu. Sťažovateľ ako aj jeho právny zástupca túto informáciu na disciplinárnom pojednávaní dňa 30. 5. 2011 poprel a rovnako to poprel aj právny zástupca odporcu v 2. rade, ktorý navyše uviedol, že o takýchto rokovaníach nevie ani riaditeľ právneho odboru. Uvedené výpovede svedkov, ktorých vypočutie navrhoval DO, považoval disciplinárny senát za dôkazy, ktoré by potvrdili alebo vyvrátili obranu a tvrdenia DO, ktorú vzhľadom na to vyhodnotil ako neverohodnú, a preto v prípade prvého skutku uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že skutkom opísaným v návrhu pod bodom 2.) nedošlo k porušeniu § 18 ods. 2 a ods. 3 ZoA ani k porušeniu § 29 AP SAK, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením. V tejto veci však zároveň konštatoval, že došlo k porušeniu § 22 ods. 5 ZoA, kedy je advokát povinný do 15 dní odo dňa doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia. To neplatí, ak klient oznámi advokátovi, že na splnení tejto povinnosti netrvá. Uvedené porušenie ZoA však nebolo predmetom disciplinárneho návrhu, preto bolo povinnosťou disciplinárneho senátu DO v tejto veci podľa § 24 písm. b) DP SAK oslobodiť.

Proti odsudzujúcemu výroku tohto rozhodnutia podal v zákonnej lehote odvolanie DO, ktorým navrhol toto rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť tak, že DO sa oslobodzuje spod disciplinárneho návrhu, prípadne ho zrušíť a vec vrátiť disciplinárnemu senátu na nové konanie. V odôvodnení svojho odvolania poukázal na to, že v označených súdnych konaniach neospravedlňoval svoju neúčast na pojednávaniach „z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní“, ale „z dôvodu predpokladaného doriešenia vecí uzatvorením mimosúdnej dohody“. V konaní bolo podľa názoru DO preukázané, že kontaktoval odporcu v 2. rade prostredníctvom jeho zamestnanca, čo vplynulo najmä z jeho výpovede ako svedka ako aj to, že

právny zástupca žalovaného bol informovaný DO o týchto skutočnostiach. DO poukázal aj na to, že konajúcim okresným súdom mu neboli uložené žiadne poriadkové opatrenia za neúčast na pojednávaniach a súd akceptoval termín možného doriešenia vecí do 31. 3. 2010, ktorý navrhol DO.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 13. apríla 2012, sp. zn. P-12/2012:1569/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 34 písm. b) DP SAK zmenilo rozhodnutie disciplinárneho senátu v napadnutej časti tak, že DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodilo s poukazom na § 24 písm. b) DP SAK.

Predsedníctvo SAK malo za to, že disciplinárny senát síce správne zistil skutkový stav veci, avšak uznal DO vinným, hoci neboli na takýto postup splnené podmienky, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Predsedníctvo SAK nepovažovalo konanie DO popísané v disciplinárnom návrhu za také, ktorým by DO porušil svoju povinnosť správať sa k súdu slušne a korektne, resp. že by narušil vážnosť advokátskeho povolania, či konal nečestne, nesvedomito, alebo neprímeraným spôsobom využíval právne prostriedky v záujme klienta, prípadne konal nehospodárne. Ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaniach z dôvodu predpokladaného doriešenia právnych vecí uzavretím mimosúdnej dohody po tom, čo súd konštatoval, že medzi účastníkmi je možný zmier a po tom, čo ešte pred otvorením jedného z pojednávaní navrhol osobné stretnutie právnych zástupcov, resp. účastníkov konania s tým, že sám osloví aj odporcu v 2. rade za účelom mimosúdneho rokovania a prípadného doriešenia sporu. Pokiaľ sa v tejto situácii javil DO ako najvhodnejší, resp. najhospodárnejší, ďalší postup v záujme jeho klientov pokúsil sa vec vyriešiť mimosúdne a z tohto dôvodu požiadal následne o odročenie najbližšieho pojednávania, nemožno mu tento postup vyčítať. Navyše, v každej z vecí sa nezúčastnil iba na jedinom pojednávaní a aj v ospravedlnení svojej neúčasti uviedol sám DO, že o prípadnom doriešení veci mimosúdne bude súd informovať v konkrétnej lehote (do 31. 3. 2010). Preukázané bolo aj to, že DO odporcu v 2. rade oslovil. Predsedníctvo SAK posúdiac komplexne správanie sa DO dospelo k záveru, že správanie sa DO, ktoré mu je kladené za vinu nemožno posúdiť ako spôsobovanie prieťahov v konaní, či snahu súd zavádzať uvedením nepravdivého dôvodu pre odročenie jednotlivých pojednávaní, a preto rozhodlo tak, ako bolo vyššie uvedené.

119.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v trestnej veci ako obhajca obžalovaného klienta v snahe dosiahnuť prieťahy v trestnom konaní počas čakania na hlavné pojednávanie oznámi riadne predvolanému svedkovi, že jeho účasť na pojednávaniach nie je potrebná, v dôsledku čoho svedok odíde a dôjde tak k zmareniu plánovaného výsluchu svedka, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 7 ods. 1 a § 29 AP SAK.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK zo 16. septembra 2013, sp. zn. I. ODS-1/13:4861/2011

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-41/12:4861/2011

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 16. septembra 2013, sp. zn. I. ODS-1/13:4861/2011 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-41/12:4861/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom

porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 7 ods. 1 a § 29 AP SAK,

tým, že

spoločne s A. B. dňa 24. 8. 2010 v chodbe budovy Okresného súdu v M., po spoločnom rozhovore počas čakania na nariadené hlavné pojednávanie v trestnej veci prejednáwanej na tomto súde v snahe dosiahnuť prieťahy v trestnom konaní, oznámil, ako obhajca obžalovaného, riadne súdom predvolanému svedkovi C. D., že ako svedok na pojednávaní byť nemusí, aby odišiel, čo im svedok uveril a budovu súdu opustil, na pojednávaní sa nezúčastnil, čím bol zmarený plánovaný úkon súdu, a to výsluch svedka C. D.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **675,40 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia potom, čo bol SAK doručený spis príslušnej okresnej prokuratúry a jej uznesenie, ktorým bola podľa § 214 ods. 1 TP SAK postúpená trestná vec pre zločin marenia spravodlivosti v spolupáchateľstve podľa § 344 ods. 1 písm. c) TZ, voči DO a A. B., z dôvodu, že výsledky prípravného konania v danej trestnej veci preukázali, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní. Navrhovateľ v návrhu zdôraznil, že advokát sa takéhoto postupu nemôže za žiadnych okolností dopustiť, keďže z pozície nezávislého obhajcu, tj. osoby poznajúcej právo, ktorá by mala mať istú vážnosť v očiach všetkých osôb zúčastnených trestného konania sa stal len akýmsi podnecovateľom nelegálneho konania svedka.

Vo svojom písomnom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu DO uviedol, že celé trestné stíhanie vedené voči jeho osobe považuje za výsledok odborného konfliktu so zaujatými orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré sa takýmto spôsobom snažia zastrášať advokátov. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru zastavenie predmetného trestného stíhanie a postúpenie veci na SAK je výsledkom stavu dôkaznej núdze zo strany okresnej prokuratúry a reálneho rizika zrútenia celej obžaloby pred súdom. Súčasne poukázal na to, že po správnosti malo byť predmetné trestné stíhanie voči jeho osobe zastavené z dôvodu, že sa skutok nestal. V tejto súvislosti DO namietať výsledok rekognície i rozpornosť výpovedí p. C. D., p. A. B. a príslušníka polície. Napadol aj vierohodnosť p. C. D., ktorý bol podľa jeho informácií drogový závislý a v minulosti bol i trestne stíhaný, pričom sa už dvakrát bezdôvodne nedostavil na úkony trestného konania, hoci bol na ne riadne predvolaný. V závere svojho vyjadrenia žiadal oslobodiť spod disciplinárneho previnenia, nakoľko s p. C. D. sa nikdy nestretol a uvedeného skutku nedopustil.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-41/12:4861/2011 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 675,40 eur a povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 337,70 eur.

Senát v odôvodnení tohto rozhodnutia poukázal najmä na obsah výpovedí svedkov p. C. D., p. A. B. a príslušníka polície, pričom v týchto výpovediach svedkovia zhodne potvrdili uskutočnenie stretnutia a rozhovoru DO s p. C. D. v inkriminovanom čase vo vestibule Okresného súdu v M. i skutočnosť, že p. C. D. následne opustil budovu súdu. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 24. 8. 2010 v tejto trestnej veci mal disciplinárny senát za potvrdené, že túto udalosť prítomný príslušník polície oznámil súdu po otvorení tohto

pojednávania. K obsahu predmetného rozhovoru svedkovi p. C. D. i p. A. B. potvrdili, že DO povedal p. C. D., že na pojednávaní byť nemusí, resp. že by bolo lepšie, keby tam ako svedok nebol a pojednávanie by bolo odročené. Osobu DO p. C. D. síce v budove súdu nepoznal, no z rekonštrukcie vykonanej v tejto veci mal disciplinárny senát za preukázané, že 24. 8. 2010 na súde v M. k svedkovi C. D. pristúpil a hovoril s ním práve DO a žiadna iná osoba. Zároveň disciplinárny senát poukázal aj na nezrovnalosti vo vyjadreniach DO ohľadne jeho príchodu na predmetné hlavné pojednávanie dňa 24. 8. 2010. Ohľadne námietok DO k dôkazom získaným v trestnom konaní disciplinárny senát poukázal aj na skutočnosť, že napriek riadnemu poučeniu o opravnom prostriedku v uznesení okresnej prokuratúry, ktorým bola vec postúpená na SAK, DO tento nevyužil i napriek tomu, že mu to zákon umožňoval a o tejto skutočnosti vedel. Na základe vyššie uvedených skutočností disciplinárny senát nemal dôvod neuveriť dôkazom založeným v spise svedčiacim o tom, že skutok opísaný v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal tak, ako je v ňom opísaný a spáchal ho DO.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia podľa § 25 ods. 2 DP SAK disciplinárny senát prihliadol aj na to, že prístup DO k písomnostiam vo vzťahu k SAK a Revíznej komisii SAK, ako aj voči prejednávaniu disciplinárnej veci na pojednávaní nebol v súlade s úpravou a povinnosťami uvedenými v ZoA a stavovských predpisoch, čo disciplinárny senát vyhodnotil ako okolnosť prifažujúcu. Rovnako posúdil senát skutočnosť vyplývajúcu z lustrácie, že voči DO bolo vedených viacero sťažností a dve z nich boli dôvodné.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací senát toto rozhodnutie zrušil, pričom v rámci dôvodov uviedol, že nikdy svedkovi C. D. ani inej osobe nekázal opustiť budovu súdu. Ďalej uviedol, že sťažnosť voči uzneseniu okresnej prokuratúry nepodal, nakoľko zaujatá prokuratúra by jeho sťažnosť aj tak zamietla. Podľa jeho názoru disciplinárny senát vyhodnotil skutočnosti dôležité pre posúdenie veci absurdne a v rozpore so zásadami logiky, pričom nekriticky skombinoval rôzne výpovede svedkov bez toho, aby logicky skúmal zjavné rozpory. Disciplinárne obvinený tiež namietol, že mu bola odňatá možnosť konať pred disciplinárnym senátom, nakoľko pojednávanie dňa 18. 3. 2013 sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti, hoci pred pojednávaním sa ospravedlnil z pracovných dôvodov a žiadal o odročenie pojednávania. Trval na tom, že v rámci disciplinárneho konania mali byť vypočutí aspoň svedkovi C. D. a A. B. a vykonaná ich konfrontácia s DO.

I. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo 16. septembra 2013, sp. zn. I. ODS-1/13:4861/2011 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát po prejednaní veci v neprítomnosti DO, ktorému predvolanie nebolo možné doručiť, dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací senát osobitnú pozornosť venoval obsahu výpovedí svedkov vo veci DO vo vzťahu k záverom, ktoré z nich v spojení ostatnými dôkazmi vyvodil a v napadnutom rozhodnutí uviedol konajúci disciplinárny senát. Na tomto základe odvolací senát konštatoval, že I. disciplinárny senát SAK v konaní dostatočne a objektívne zistil skutkový stav veci, tento aj po právnej stránke správne posúdil a uložil aj primerané disciplinárne opatrenie. Z hľadiska rozsahu dokazovania odvolací senát poukázal aj na to, že na návrh navrhovateľa bol na disciplinárne pojednávanie dňa 4. 2. 2013 a 18. 3. 2013 predvolaný aj svedok C. D., ktorý sa však na žiadne z nich nedostavil.

Odvolací senát nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o obmedzení práv DO ako účastníka konania, nakoľko všetky predvolania boli DO doručené s dostatočným časovým predstihom, avšak DO sa na žiadne z nich nedostavil a čo sa týka pojednávanie konaného dňa 18. 3. 2013 svoju neúčast ospravedlnil faxom tesne pred začiatkom pojednávania a zároveň požiadal o jeho odročenie, avšak toto podanie bolo zaevidované až po skončení pojednávania.

120.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa ako obhajca obžalovaného v trestnej veci dostaví na pojednávanie v nevhodnom odevu a to v tričku a rifliach, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Z § 18 ods. 3 zákona o advokácii vyplýva aj požiadavka, aby advokát bol vždy a pri každej príležitosti upravený a oblečený tak, ako to vyžaduje jeho spoločenský status. Úlohu primeraného oblečenia v rámci celkovej úpravy zovňajšku advokáta vo vzťahu k súdom a úradom podčiarkuje aj § 29 Advokátskeho poriadku SAK a tento štandard oblečenia a celkovej úpravy advokáta je nevyhnutné dodržiavať aj vtedy, ak podľa vyhlášky MS SR č. 120/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o používaní úradného odevu sudcami, prokurátormi a advokátmi v konaní pred súdom, má advokát v konaní pred súdom použiť aj talár.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-4/13:1921/2012

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-131/12:1921/2012

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-4/13:1921/2012 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2013, sp. zn. DS I.-131/12:1921/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

– ako obhajca obžalovaného A. B. v trestnej veci vedenej na okresnom súde sa dostavil na hlavné pojednávanie dňa 16. 3. 2012 v nevhodnom odevu a to v tričku a rifliach, pričom ho na nevhodnosť oblečenia upozornil samosudca C. D.,

– bezodkladne sa nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 13. 6. 2012 k obsahu sťažnosti.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal na základe sťažnosti sudcu C. D. proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 1, § 7 ods. 1 a § 29 AP SAK, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako obhajca obžalovaného A. B. v trestnej veci vedenej na okresnom súde sa dostavil na hlavné pojednávanie dňa 16. 3. 2012 oneskorene a v nevhodnom odevu, a to v tričku a rifliach, pričom ho na nevhodnosť oblečenia a bezdôvodné meškanie upovedomil samosudca C. D. a následne bol oboznámený, že ak bude zasahovať do pojednávania bez vyzvania sudcu, bude mu uložená poriadková pokuta a tým, že sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 13. 6. 2012 k obsahu sťažnosti.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO nevyjadril a napriek riadnemu vykázaníu doručenia predvolania sa nedostavil na pojednávanie dňa 18. 3. 2013 a svoju neúčast neospravedlnil ani nepožiadaval o odročenie.

Disciplinárny senát rozhodnutím z 18. 3. 2013, sp. zn. DS I.-131/12:1921/2012 uznal DO z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené v návrhu a podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a zároveň DO uložil povinnosť nahradiť SAK paušálnu náhradu trov konania vo výške 337,70 eur.

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu zápisnice z hlavného pojednávania dňa 16. 3. 2012 v danej veci na okresnom súde mal za preukázané, že DO sa na toto pojednávanie dostavil oneskorene a v nevhodnom odeve, nakoľko nebol odetý v advokátskom talári podľa § 4 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 120/2005 Z. z., ale v tričká a rifliach, pričom skutočnosti uvedené v zápisnici pokladal senát za hodnoverné, keďže DO nevzniesol námietky proti jej zneniu.

Z obsahu sťažnostného spisu mal senát ďalej za preukázané, že navrhovateľ dňa 13. 6. 2012 písomne vyzval DO na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa na adresu sídla kancelárie uvedenej v zozname advokátov, pričom DO na výzvu nereagoval a výzva sa dňa 28. 6. 2012 vrátila SAK ako nedoručená, nakoľko nebola prevzatá v odbernej lehote, a nereagoval ani na opakovanú výzvu navrhovateľa zo dňa 25. 7. 2012, ktorú si prevzal dňa 31. 7. 2012.

Pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát podľa § 25 ods. 2 DP SAK prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery a v súlade s § 25 ods. 3 DP SAK s prihliadnutím na § 56 ods. 5 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie podľa § 24 písm. a) DP SAK zrušil, keď s poukazom na obsah podania sťažovateľa odmietol pravdivosť záveru disciplinárneho senátu o tom, že na predmetnom pojednávaní nemal talár a absencia talára nebola uvedená ani v zápisnici z predmetného pojednávania. Ďalej namietal, že k sťažnosti sa dostatočne vyjadril v podaní zo dňa 31. 7. 2012 adresovanom navrhovateľovi, ktoré dňa 12. 11. 2012 odoslal ako prílohu e-mailu na e-mailovú adresu pracovníčky SAK, ako aj odňatie možnosti konať pred disciplinárnym senátom, keďže v deň pojednávania faxom ospravedlnil svoju neúčast a požiadal o odročenie.

I. odvolací disciplinárny senát po prejednaní odvolania na pojednávaní dňa 16. 9. 2013 na základe obsahu sťažnosti sťažovateľa a obsahu zápisnice z hlavného pojednávania dňa 16. 3. 2012 skonštatoval, že súdom avizované upozornenie sa týkalo výlučne nevhodného oblečenia a nie „nezdôvodneného meškania“ alebo „zasahovania do pojednávania“, a preto je v tomto smere potrebné zmeniť výrok napadnutého rozhodnutia, čo akceptoval aj navrhovateľ, keď dňa 23. 11. 2012 vzal späť svoj návrh v prvej časti navrhovaného výroku, a to text „oneskorene, pričom na toto pojednávanie sa dostavil“ a tiež text „na nezdôvodnené meškание, následne bol oboznámený, že ak bude zasahovať do pojednávania bez vyzvania sudcu, bude mu uložená poriadková pokuta“.

Odvolací senát mal tiež za to, že z uvedených dôkazov nemožno jednoznačne určiť, či DO mal alebo nemal oblečený aj talár. Zároveň sa však plne stotožnil so skutkovým záverom disciplinárneho senátu, podľa ktorého sa DO na predmetné pojednávanie dostavil v nevhodnom odeve a to v tričká a v rifliach a posúdením tohto skutku ako závažného porušenia povinnosti advokáta uloženej mu v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Odvolací senát zdôraznil, že z § 18 ods. 3 ZoA nesporne vyplýva aj požiadavka, aby advokát bol vždy a pri každej príležitosti upravený a oblečený tak, ako to vyžaduje jeho spoločenský status. Úlohu primeraného oblečenia v rámci celkovej úpravy zovňajšku advokáta vo vzťahu k súdom a úradom podčiarkuje aj § 29 AP SAK a tento štandard oblečenia a celkovej úpravy advokáta je nevyhnutné dodržiavať aj vtedy, ak podľa osobitného predpisu má advokát v konaní pred súdom použiť aj talár.

Odvolací senát nezistil, aby došlo k obmedzeniu práv DO ako účastníka konania, nakoľko predvolanie na disciplinárne pojednávanie dňa 18. 3. 2013 bolo DO doručené s dostatočným predstihom, pričom DO písomné ospravedlnenie pre neodkladné pracovné povinnosti so žiadosťou o odročenie zaslal faxom až dňa 18. 3. 2013 o 10. 45 hod., takže toto podanie bolo Disciplinárnou komisiou SAK zaevidované o 13. 20 hod., teda až po ukončení pojednávania. Ako nedôvodnú námietku posúdil odvolací senát aj tvrdenie DO, že svoju povinnosť podľa § 28 ods. 4 ZoA splnil zaslaním vyjadrenia elektronickou poštou dňa 12. 11. 2012 na e-mailovú adresu pracovníčky SAK.

Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací senát rozhodol podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 35 písm. b) DP SAK o zmene napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

121.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa ako obhajca obvineného klienta bez ospravedlnenia nezúčastní na výsluchu obvineného, pričom sa predtým opakovane nezúčastnil na určených termínoch výsluchu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-83/11:881/2011

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-83/11:881/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA,

tým, že

ako obhajca obvineného klienta sa bez ospravedlnenia nezúčastnil na termíne výsluchu určeného na 23. 2. 2011, hoci sa predtým už deväťkrát nezúčastnil na určených termínoch výsluchu, z ktorých sa podľa sťažovateľa dostatočne neospravedlnil.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 15. 8. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, predmetom ktorého bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že každé ospravedlnenie, ktoré bolo vyšetrovateľovi – sťažovateľovi zaslané, bolo s ním vopred telefonicky prekonzultované a sťažovateľovi boli aj uvedené dôvody, prečo sa v uvedený deň nemôže DO zúčastniť na výsluchu. Ďalej DO uviedol, že jeho sekretárka sa dňa 22. 2. 2011 niekoľkokrát pokúšala dovolať sťažovateľovi s tým, aby naňho s výsluchom pre prípad, že bude meškať počkal, pričom toto meškanie zdôvodnil tým, že sa v rovnaký deň o 8:00 hod. mal zúčastniť aj na verejnom zasadnutí v H. a na výsluch do L. sa nakoniec dostavil, hoci neskôr.

Na základe vykonaného dokazovania zistil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti:

Dňa 23. 2. 2011 sa v H. konalo v ÚVTOS verejné zasadnutie, a to o 8:45 hod., na ktoré sa dostavil DO a založiac do spisu plnú moc súhlasil so skrátením lehoty, pričom tento úkon bol skončený o 9:20 hod. Disciplinárne obvinený bol vyrozumený o úkone, ktorý sa mal konať dňa 23. 2. 2011 o 9:00 hod v ÚVV v L., na ktorom sa však nezúčastnil, neprišiel tam ani o 9:15 hod., pričom výsluch bol o 9:35 hod. skončený.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že sa DO dopustil disciplinárneho previnenia. Disciplinárne obvinený mal naplánovaný úkon na 8:45 hod. v ÚVTOS v H. a o 9:00 hod. v ÚVV v L., pričom mu muselo byť zrejmé, že za 15 min. nestihne verejné zasadnutie v H. a súčasne sa premiestniť do L. Je bezpredmetné zamýšľať sa nad tým, či mohol DO advokát stihnúť oba úkony v naplánovanom čase, keď medzi miestami, kde sa úkony mali konať je vzdialenosť prevyšujúca prinajmenšom desať km. Advokát si musel byť vedomý toho, že stihnúť oba úkony v plánovanom čase nie je možné a nemohol sa rozumne spoliehať na to, že úkon v ÚVV L. sa posunie na neskôr tak, aby sa naň stihol riadne dostaviť, nakoľko sa na tom vopred s vyšetrovateľom nedohodol. Sám uviedol, že nevie preukázať, že by bol vyšetrovateľa vo veci predmetného úkonu kontaktoval. To, že sa jeho sekretárka neúspešne pokúšala skontaktovať s vyšetrovateľom je bezpredmetné, keďže DO mohol zaslať ospravedlnenie napr. faxom. Ďalšie dokazovanie v tejto veci preto nebolo potrebné. Vo vzťahu k tomuto skutku je bezpredmetné, koľkokrát predtým sa DO nezúčastnil na nariadených termínoch výsluchov a či sa riadne ospravedlnil. Ani v prípade, ak by sa bol na skoršie výsluchy DO nedostavil, ale riadne sa ospravedlnil, neznamenaloby to, že sa na úkon 23. 2. 2011 mohol bez predchádzajúceho ospravedlnenia nedostaviť.

Vo vzťahu k upusteniu od uloženia disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že DO predložil zápisnicu z úkonu v H., z ktorej bolo zrejmé jeho zavinenie, teda napomohol riadnemu objasneniu veci. Z predloženej zápisnice totiž jednoznačne vyplynulo, že sa DO bezdôvodne spoliehal na to, že stihne aj úkon v ÚVV v L. Svojou neúčastou na úkone 23. 2. 2011 spôsobil, že jeho klient odmietol vypovedať, primárne tak zasiahol negatívne do procesu obhajoby svojho klienta a v druhom rade do procesu vyšetrovania. Klient sa však na neho nesťažoval. Disciplinárny senát prihliadol aj na to, že vyrozumenie o úkone bolo zaslané DO 18. 2. 2011 v popoludňajších hodinách, teda v piatok popoludní, čo v spojitosti s bezprostredne nadväzujúcim víkendom mohlo viesť k zvýšenej časovej záťaži advokáta pri plnení jeho pracovných povinností. Ak sa advokát s vyrozumením oboznámil v pondelok 21. 2. 2011, mal na zariadenie svojich záležitostí v podstate dva dni. Disciplinárny senát dospel k záveru, že už prerokovanie disciplinárneho previnenia je postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania, zavinenie a celkovo na okolnosti prípadu.

Disciplinárny senát sa na záver odôvodnenia tohto rozhodnutia zaoberal otázkou oprávnenia podať proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok, pričom prezentoval názor, že proti tomuto rozhodnutiu sa môžu odvolať obaja účastníci disciplinárneho konania.¹⁵

Oprávnenie navrhovateľa podať odvolanie vyplýva z § 59 ods. 2 druhá veta ZoA. Oprávnenie DO podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu vyplýva z § 26 ods. 1, veta prvá DP SAK schváleného Konferenciou advokátov 19. 6. 2010.

¹⁵ Tento názor disciplinárneho senátu vychádza zo znenia § 59 ZoA účinného do 31. 12. 2012, ktoré odlišne upravovalo právo navrhovateľa a disciplinárne obvineného podať proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie s tým, že právo podať odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým bolo rozhodnuté, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia, a zároveň nebolo uložené disciplinárne opatrenie výslovne priznávalo len navrhovateľovi (§ 59 ods. 2 ZoA). Zákonom č. 335/2012 Z. z. bol § 59 ZoA s účinnosťou od 1. 1. 2013 zmenený tak, že právo podať odvolanie proti každému rozhodnutiu disciplinárneho senátu majú obaja účastníci konania.

Z dikcie § 26 ods. 1 DP SAK je zrejmé, že DO môže podať odvolanie proti rozhodnutiu senátu, pričom predpis komory stanovuje v § 32 písm. c), kedy je odvolanie neprípustné. Podľa § 32 písm. c) DP SAK je neprípustné odvolanie proti rozhodnutiu podľa § 59 ods. 5 ZoA, čo nie je tento prípad.

Disciplinárny poriadok nestanovuje obmedzenie pre podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým disciplinárny senát uznal DO za vinného, a zároveň ktorým upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 5 ZoA. Otázkou, či môže DO podať odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bol uznaný za vinného, a súčasne ktorým bolo v súlade s § 56 ods. 5 ZoA upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia, ZoA výslovne neupravuje.

V § 57 ods. 2 druhá veta ZoA sa uvádza, že DP SAK upraví podrobnosti disciplinárneho konania. Disciplinárny poriadok je tak špeciálnym predpisom vo vzťahu k zákonu o advokácii a podľa názoru disciplinárneho senátu je nevyhnutné aplikovať tento špeciálny predpis aj v prípade otázky, či je DO oprávnenou osobou na podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bol uznaný za vinného, a súčasne ktorým bolo v súlade s § 56 ods. 5 ZoA upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia. Disciplinárny poriadok je predpisom, ktorý vydal subjekt, ktorý je verejnoprávnou korporáciou. SAK je zriadená zákonom (§ 66 ods. 1 ZoA), má teda verejnoprávny charakter a na jej predpisy preto musíme hľadieť inak ako na tzv. vnútorné normy súkromnoprávných korporácií. To značí, že pre predpisy SAK platí prezumpcia zákonnosti, v tomto prípade so zákonom o advokácii.

Ak teda zákon o advokácii výslovne nerieši otázku, či je možné napadnúť odvolaním aj rozhodnutie o uznaní za vinného, ale súčasne upúšťajúce od uloženia disciplinárneho opatrenia a táto možnosť vyplýva z disciplinárneho poriadku, treba aplikovať disciplinárny poriadok.

Tento výklad považoval disciplinárny senát za ústavne konformný vo vzťahu k rovnosti oboch strán, nakoľko disciplinárny poriadok zachováva možnosť podať odvolanie DO v prípade, v ktorom takúto možnosť zákon o advokácii navrhovateľovi výslovne priznáva, ale o oprávnení DO mlčí. Disciplinárny poriadok ako špeciálny predpis, na ktorý odkazuje zákon, tak nastoľuje rovnováhu vo vzťahu DO – navrhovateľ, a to v prípade, keď zákon tento vzťah dôsledne nerieši.

Opačný výklad, t. j. že DO by nebol oprávnený podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu, by mohol viesť k vzniku situácie, keď navrhovateľ by podal odvolanie a DO ako subjekt bez práva podať odvolanie by sa domáhal ochrany svojich práv na orgáne súdneho typu, teda na základe odvolania podaného navrhovateľom by prebiehalo odvolacie konanie a na základe návrhu DO by prebiehalo konanie na súde. Preto takýto výklad považuje disciplinárny senát za neudržateľný a nesprávny a prikláňa sa k tomu, že oprávnenie podať odvolanie má v tomto prípade aj DO.

122.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý podá v mene svojho klienta odvolanie proti súdnemu rozhodnutiu, hoci v tom čase už dlhšiu dobu vie, že tento klient zomrel, čím mu plná moc na zastupovanie klienta zanikla a napriek tomu o tejto právnej okolnosti súd neupovedomí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2, § 14 ods. 2 a § 29 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII. 78/11: 702/2011

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII. 78/11: 702/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2, § 14 ods. 2 a § 29 AP SAK,

tým, že

dňa 8. 3. 2010 podal v mene svojho klienta odvolanie proti uzneseniu súdu, ktorým opravil výrok o náhrade trov konania, hoci v tom čase vedel, že jeho klient už zomrel, čím mu plná moc zanikla a napriek tomu o tejto právnej okolnosti súd neupovedomil.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie SAK podal dňa 11. 8. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V odôvodnení tohto návrhu poukázal na to, že je neprípustné, aby advokát konal bez plnej moci od zastúpenej osoby a vydával sa za jeho právneho zástupcu, prípadne zatajil zánik skoršej plnej moci a predstieral jej trvanie. Navrhovateľ pripustil, že prvé odvolanie zo dňa 16. 11. 2009, podané ako úkon neznesúci odklad, urobený v zrejmej časovej tiesni a ešte v čase, keď mal advokát iba neurčitý dohad o smrti klienta, je akceptovateľný, avšak druhé odvolanie zo dňa 8. 3. 2010 považoval za neprijateľné, keďže s ohľadom na odstup času DO mal dostatočný časový priestor na to, aby získal plnú moc od potenciálnych osôb, ktoré mohli vstúpiť namiesto klienta do konania a určite mal, v rámci slušného a korektného vzťahu so súdom, túto významnú právnu skutočnosť objektívneho charakteru súdu oznámiť.

Vo svojich vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že v prípade prvého odvolania nemal ešte nepochybnú vedomosť o smrti klienta a odvolanie podal, aby chránil jeho záujmy, keď aj týmto postupom bol dosiahnutý čiastočný úspech vo veci. Ohľadom odvolania z 8. 3. 2010 uviedol, že zvažoval po tom, čo mu bolo doručené opravné uznesenie okresného súdu, ktorým súd opravil rozsudok vo veci tak, že priznané trovy konania znížil, ako postupovať. Vzhľadom na to, že stále nemal od dedičov oficiálne potvrdenú skutočnosť o úmrtí klienta, už len z opatrnosti, domnievajúc sa, že urobí lepšie ak odvolanie v rámci zákonnej lehoty podá, ako keď ho nepodá vôbec a lehota na odvolanie by uplynula, rozhodol sa tento úkon urobiť.

Disciplinárny senát dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

Disciplinárne obvinený advokát vypracoval a podal dňa 8. 3. 2010 odvolanie voči uzneseniu okresného súdu, pričom vystupoval ako právny zástupca žalobcu, ktorý dňa 20. 10. 2009 zomrel. Časové rozpätie medzi úmrtím bývalého klienta DO advokáta a podaním tohto odvolania poskytovalo dostatočný priestor na to, aby DO získal informácie o úmrtí bývalého klienta. Už vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že sa osobne kontaktoval so svojou známou, ktorá mu oznámila úmrtie tohto klienta. Hoci aj dátum úmrtia DO nepoznal, všetky okolnosti prípadu nesporne nasvedčujú tomu, že vedomosť o tejto udalosti mal, a teda aj o tom, že mu plná moc na zastupovanie zanikla. Porušil preto svoje povinnosti, nakoľko po zániku plnomocenstva nebol oprávnený podávať v mene svojho bývalého klienta odvolanie.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý nebol v minulosti disciplinárne stíhaný. Senát dospel

k záveru, že v prípade DO advokáta môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia, za postačujúce.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

123.

ROZHODNUTIE

Upozornenie advokáta na možný trestnoprávny postih adresované protistrane klienta, ktoré advokát uvedie vo výzve na vrátenie kúpnej ceny na základe informácií poskytnutých klientom a za účelom ochrany jeho práv, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P – 14/2012:310/2011
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DS VIII. 68/11: 310/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P – 14/2012:310/2011 v spojení s rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DS VIII. 68/11: 310/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

ako konateľ advokátskej spoločnosti podpísal a zaslal písomnosť adresovanú potenciálnej sprotrovej protistrane svojho klienta, nazvanú „Výzva na vrátenie kúpnej ceny“ zo dňa 23. 12. 2010, v ktorej bolo uvedené tvrdenie: „Súčasne Vás chceme upozorniť aj na Vašu trestnoprávnu zodpovednosť, nakoľko ste svojím úmyselným konaním uviedli nášho klienta do omylu a spôsobili mu škodu vo výške 315 eur, a teda dopustili ste sa trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona“, čo adresát výzvy považuje za nepravdu a hrubé osočenie svojej osoby, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 18. 7. 2011 voči DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania popísal okolností prípadu klienta, týkajúceho sa vrátenia kúpnej ceny od sťažovateľa s tým, že upozornenie na trestnoprávnu zodpovednosť nemalo vytvárať nátlak na adresáta výzvy, práve naopak, malo byť upozornením pre sťažovateľa, že v prípade, ak došlo ku konaniu, ktoré bolo popísané vo výzve, hrozí mu v budúcnosti trestnoprávny postih. Podľa vyjadrení DO išlo o hodnotiaci úsudok advokátskej kancelárie na základe informácie od klienta, pričom zmyslom výzvy bolo získanie stanoviska protistrany v záujme objektívneho posúdenia veci. Uvedením predmetného tvrdenia vo výzve advokát nesledoval porušenie zásady prezumpcie nevinoty ani zneváženie advokátskeho stavu. Mal za to, že postup, ktorý vo veci zvolil, nebol nekorektný, no napriek tomu akceptoval subjektívny pocit sťažovateľa ohľadne jeho tvrdenia.

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DS VIII. 68/11: 310/2011 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe uvedenom v disciplinárnom návrhu, za čo mu bolo podľa § 56 ods. 2 písm. c) uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 317 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy konania vo výške 317 .

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát po skonštatovaní, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal, vec uzavrel tak, že advokátovi neprislúcha vyzdovovať takéto jednoznačné závery o trestnoprávnej zodpovednosti osôb. Pri výkone

advokácie je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky, ako aj pravidlá určované predpismi SAK. Hoci, podľa vyjadrení DO advokáta, zámerom tvrdení uvedených vo výzve adresovanej sťažovateľovi nebolo porušenie zásady prezumpcie nevinoty ani zneváženie advokátskeho stavu, napriek tomu, vzhľadom na nesprávnu formuláciu svojej domnienky a nevhodnosť použitého písomného prejavu, došlo zo strany DO advokáta k porušeniu zásady prezumpcie nevinoty, ako aj pravidiel profesijnej etiky a pravidiel, ktoré určujú predpisy komory. Vzhľadom na to senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie objektívne, uvážene a spravodlivo posúdil a vo veci rozhodol. Vo svojom odôvodnení odvolania poukázal na to, že disciplinárny senát dôsledne nezobral do úvahy všetky okolnosti písomnej výzvy a zdôraznil, že touto výzvou sa snažil dôsledne chrániť záujmy poškodeného – jeho klienta bez akéhokoľvek úmyslu získať neoprávnenú výhodu alebo poškodiť inú osobu, čo považoval za relevantné pri úvahe o možnom postihu jeho osoby ako advokáta. Poukázal aj na skutočnosť, že sťažovateľ využil právnu pomoc a teda musel byť patrične poučený o tom, že o vine a treste môže rozhodnúť len súd, čo je zrejme aj z jeho odpovede, kde svoju trestnoprávnu zodpovednosť zásadne odmietol. Mal za to, že s informáciami poskytnutými jeho klientom sa nezaobchádzalo takým spôsobom, ktorým by mohlo byť zasiahnuté do cti a ľudskej dôstojnosti protistrany. Aj pri nevhodne zvolenej formulácii o možnej trestnoprávnej zodpovednosti podľa jeho názoru nedošlo k porušeniu pravidiel profesijnej etiky a korektnej súťaže a rovnako nemohlo dôjsť k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu, preto neboli naplnené znaky disciplinárneho previnenia podľa § 18 ods. 3 ZoA v spojení s § 2 ods. 2 AP SAK. Ďalej zdôraznil, že počas jeho takmer 25-ročnej praxe nikdy nebol disciplinárne postihnutý. V závere svojho odvolania poukázal na skutočnosť, že disciplinárny postih je neprimerane prísny a nie je v danom prípade adekvátnym nástrojom na dosiahnutie účelu disciplinárneho konania.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 13. apríla 2012, sp. zn. P – 14/2012:310/2011 bol DO advokát podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 34 písm. b) AP SAK spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Predsedníctvo SAK ako odvolací orgán po oboznámení sa s listinnými dokladmi a vyjadreniami dospelo k názoru, že konanie DO advokáta nemožno považovať za disciplinárne previnenie. Stotožnilo sa s názorom navrhovateľa, že advokátovi nepatrí vynášať rezolútne závery o trestnej zodpovednosti nejakej osoby a že v tak závažnej otázke, ktorá patrí len do právomoci súdov by sa nemal advokát vyjadrovať meritórne. Zároveň však odvolací orgán konštatoval, že DO využil všetky dostupné prostriedky, ktorými chránil svojho klienta už aj s ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľ si čiastočne priznal svoju vinu, keď klientovi disciplinárne obvineného vrátil časť kúpnej ceny. Ako samotný DO, aj odvolací senát mal za to, že aj pri nevhodne zvolenej formulácii o možnej trestnoprávnej zodpovednosti týmto pochybením nedošlo k porušeniu pravidiel profesijnej etiky a korektnej súťaže a rovnako nemohlo dôjsť k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu. Pri rozhodovaní odvolací disciplinárny senát prihliadol i na skutočnosť, že DO advokát je zapísaný v zozname advokátov SAK od roku 1995 a za túto dobu nebol disciplinárne postihnutý, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

124.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi po skončení zastúpenia nevyúčtuje v rámci konečného vyúčtovania odmeny advokáta zálohovú platbu, ktorú mu klient zaplatil a následne na výzvu iného advokáta na vrátenie zálohovej platby zašle tomuto advokátovi list, v ktorom

útočnými, nezdvorilými a nevecnými vyjadreniami zneváži vzdelanosť a erudovanosť tohto advokáta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 13, § 14 ods. 1 a 2 AP SAK.

*Rozhodnutie III. odvol. disc. senátu SAK zo 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-3/13:2133/2011
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II.-112/11:2133/2011*

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-3/13:2133/2011 v spojení s rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II.-112/11:2133/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 13, § 14 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

konal v rozpore so záujmom svojho klienta – sťažovateľa v právnej veci o vysporiadanie vkladu sťažovateľa do obchodnej spoločnosti, v právnej veci o vypracovanie listín potrebných k zápisu zmien v obchodnom registri spoločnosti A. s. r. o. a v právnej veci o vypracovanie listín potrebných k zápisu zmien v obchodnom registri spoločnosti B. s. r. o. tým, že

- platbu v hotovosti vo výške 2 000 eur po skončení zastúpenia nevyúčtoval,
- správal sa nezdvorilo, osobne, nevecne voči advokátovi A. B. ., keď na jeho výzvu na vrátenie preddavku z 22. 12. 2010, ktorú zaslal v mene sťažovateľa, mu odpovedal listom dňa 14. 1. 2011, v ktorom na adresu advokáta uviedol: „z obsahu Vášho prípisu mi je jasné, že nemáte dosť odbornej praxe ani skúsenosti na to, aby ste vedeli kompetentne posúdiť mnou vypracované dokumenty... Čo ma ale viedlo, aby som si dovoľil posúdiť Vašu odbornú zdatnosť je záver Vášho listu... Pokiaľ by ste boli bližšie oboznámený s právnym poriadkom platným v našom štáte... Na záver by som si Vám dovoľil doporučiť, aby ste si bližšie našťudovali advokátsky kódex, ako aj právne predpisy súvisiace s výkonom advokácie.“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-3/13:2133/2011 v spojení s rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II.-112/11:2133/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 až 4 ZoA a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

- neinformoval vopred sťažovateľa ako svojho klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu,
- po skončení zastupovania advokát vec s klientom písomne finančne riadnym spôsobom nevysporiadal, pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Doručením návrhu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 25. 11. 2011 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi, ktorému predchádzala sťažnosť sťažovateľa.

V písomnom vyjadrení k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že sťažovateľa v predmetnej veci zastupoval, pričom sťažovateľ zložil zálohu 2 000 eur, avšak pripravenú zmluvu o právnej pomoci odmietol podpísať, preto mu jeho advokátsky koncipient vysvetlil, že bez podpísanej zmluvy sa bude postupovať podľa tarifnej odmeny, ktorej výška mu bola vysvetlená. Vypracované podklady na zápis zmien do obchodného registra DO zaslal sťažovateľovi e-mailom, ktorý ich podal na obchodný register a následne ich vzal späť. Potom mu DO zaslal vyčíslenie trov právneho zastúpenia, avšak sťažovateľa nevyzýval na úhradu akýchkoľvek finančných prostriedkov. Následne dostal list od advokáta A. B., ktorým sa cítil byť dotknutý a uznal, že sa v odpovedi na tento list nechal strhnúť.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 19. júna 2012, sp. zn. DS II. -112/11:2133/2011 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe, že konal v rozpore so záujmom svojho klienta – sťažovateľa v právnej veci o vysporiadanie jeho vkladu do obchodnej spoločnosti, v právnej veci o vypracovanie listín potrebných k zápisu zmien v obchodnom registri spoločnosti A. s. r. o. a v právnej veci o vypracovanie listín potrebných k zápisu zmien v obchodnom registri spoločnosti B. s. r. o. tým, že a.) platbu v hotovosti vo výške 2 000 eur po skončení zastúpenia nevyúčtoval, b.) neinformoval vopred sťažovateľa ako svojho klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, c.) po skončení zastupovania advokát vec s klientom písomne finančne riadnym spôsobom nevysporiadal, d.) správal sa nezdvorilo, osobne, nevecne voči advokátovi A. B., keď na jeho výzvu na vrátenie preddavku z 22. 12. 2010, ktorú zaslal v mene sťažovateľa, mu odpovedal listom dňa 14. 1. 2011, v ktorom na adresu advokáta uviedol vyjadrenia uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur a zároveň povinnosť nahradiť SAK trovy konania vo výške 327,20 eur.¹⁶

Disciplinárny senát vo vzťahu ku skutku pod písm. a.) výrokovej časti rozhodnutia ustálil, že vo vyčíslení úkonov právnych služieb zo dňa 3. 11. 2010 platba zálohy skutočne nie je spomenutá, pričom aj keď DO od klienta ďalšiu platbu nepožadoval, prijatá hotovostná platba 2 000 eur v písomnom vyčíslení úkonov mala byť vyúčtovaná, pričom DO zároveň mohol napr. uviesť, že považuje túto za dostatočnú na pokrytie vyčíslenej tarifnej odmeny za právne služby, hoci vyčíslená odmena predstavuje vyššiu sumu, než uhradená záloha 2 000 eur. Takýto postup DO by určite bol jednou z možností vyúčtovania, ktoré predpokladá úprava § 11 ods. 3 AP SAK. Úprava druhej vety § 11 ods. 3 AP SAK však postupom DO porušená bola s tým, že senát zdôraznil, že DO by zálohu od sťažovateľa vyúčtovať nemusel, ak by ju do 30 dní od skončenia zastupovania sťažovateľovi vrátil, čo sa však nestalo.

V prípade skutku pod písm. b.) disciplinárny senát vychádzal z výpovede advokátskeho koncipienta DO, ktorý podľa tvrdení DO mal sťažovateľovi oznámiť výšku tarifnej odmeny, čo však svedok nepotvrdil, keď uviedol, že si nespomína, ale všetko bolo uvedené v zmluve o právnej pomoci. S ohľadom na tieto rozpory v tvrdeniach DO a svedka disciplinárny senát vyhodnotil tvrdenia DO ako nevierohodné a účelové a uzavrel, že skutok sa preukázateľne stal. Disciplinárny senát zároveň zdôraznil, že neinformovaním klienta o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím tohto úkonu advokát koná v rozpore so záujmami klienta (je v záujme klienta, aby vopred vedel, aká bude výška odmeny za úkon právnej služby) a nepostupuje s odbornou starostlivosťou, teda predovšetkým čestne a svedomito (ponecháva klienta v neistote o tom, akú odmenu zaplatí advokátovi za poskytnuté právne služby, čím

¹⁶ Týmto rozhodnutím bol DO zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za skutok na tom skutkovom základe, že neinformoval sťažovateľa ako svojho klienta o dôvode a podmienkach platby v hotovosti vo výške 2 000 eur dňa 13. 10. 2010 za poskytované právne služby v nadväznosti na vyhlášku MS SR č. 655/2004 Z. z., pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

sa zužuje možnosť klienta prípadne sa rozhodnúť i o nevyužití služieb advokáta, vzhľadom k výške odmeny za každý úkon právnej služby).

Čo sa týka skutku uvedeného v písm. c.) výrokovej časti rozhodnutia, disciplinárny senát sa stotožnil s názorom navrhovateľa o vine DO, keďže tento síce zaslal sťažovateľovi vyčíslenie úkonov právnych služieb dňa 3. 11. 2011, v ktorom vymenoval vykonané úkony právnych služieb a uviedol tarifnú odmenu za jednotlivé úkony a celkovú odmenu, avšak tento dokument nemožno považovať za finančné vysporiadanie veci s klientom riadnym spôsobom, keďže DO nespomenul prijatú zálohu a tiež neuviedol, aká je výška ním požadovanej odmeny – t. j. či od sťažovateľa požaduje doplatok (rozdiel) medzi celkovou výškou vypočítanej odmeny za vykonané úkony právnej služby 3 116,34 eur a sťažovateľom uhradenou zálohou 2 000 eur alebo od sťažovateľa požaduje inú sumu alebo, že od sťažovateľa nepožaduje žiaden doplatok a záloha 2 000 eur postačuje na úhradu jeho odmeny, prípadne, že mieni časť zálohy sťažovateľovi vrátiť. Dodatočné tvrdenia a vysvetlenia DO voči orgánom SAK sú už irelevantné, nakoľko advokát sa má písomne finančne riadnym spôsobom vysporiadať výlučne s klientom a uviesť priamo klientovi, že už od neho nepožaduje ďalšiu platbu odmeny nad rámec poskytnutej zálohy a nie obmedziť sa na takéto konštatovanie voči orgánom SAK, v rámci disciplinárneho konania, v opačnom prípade sa advokát dopustí porušenia § 13 AP SAK.

Disciplinárny senát uznal DO za vinného aj vo veci nezdvorilého, osobného a nevecného správania voči advokátovi A. B., ako bolo popísané v písm. d.) výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obsah listu DO zo 14. 1. 2011 adresovaného advokátovi A. B. skutočne spĺňa atribúty nezdvorilého, osobného a nevecného správania, čo do určitej miery uznal aj DO, pričom ani skutočnosť, že DO týmto spôsobom reagoval na obsah listu advokáta, ktorého obsahom sa mohol cítiť byť dotknutý, DO nezavahuje viny.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát z dôvodu závažnosti disciplinárneho previnenia zvolil formu peňaznej pokuty a pri určení jej výšky vzal do úvahy skutočnosť, že DO poskytol sťažovateľovi právne služby i zásadu, že trest má na DO pôsobiť nielen sankčne, ale skôr výchovne a preventívne, ako aj prejavenie ľútosti DO.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO odvolanie, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že bude v plnom rozsahu oslobodený. V prípade skutku pod písm. a.) uviedol, že neuvedenie zálohovej platby do vyčíslenia nebolo na úkor klienta, keďže tento mal k dispozícii potvrdenie o prijatej zálohovej platbe, ktorým sa mohol preukázať. Vo vzťahu ku skutku pod písm. b.) DO namietal, že disciplinárny senát mal vo veci vypočít sťažovateľa, čo však neurobil. Čo sa týka skutku pod písm. c.), DO poukázal na to, že tento skutok koliduje so skutkom pod písm. b.) rozhodnutia, takže bol uznaný vinným za ten istý skutok dvakrát. V prípade posledného skutku DO poukázal na to, že jeho list bol len reakciou na nevhodnosť obsahu výzvy advokáta A. B., ktorá podľa neho naplnila znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania a hrubého porušenia stavovských predpisov, čo však SAK žiadnym spôsobom vo vzťahu k tomuto advokátovi neriešila a nepostihla, preto mal za to, že bola porušená zásada rovnosti strán a nediskriminácie.

III. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo dňa 6. marca 2013, sp. zn. 3ODS-3/13:2133/2011 rozhodol o podanom odvolaní tak, že zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že uznal DO za vinného zo skutku uvedeného pod písm. a.) s vypustením slov ... a ani nevrátil ... a písm. d.) s tým, že mu za to uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňaznú pokutu vo výške 300 eur, a DO oslobodil spod skutkov uvedených v rozhodnutí pod písm. b.) a c.), pretože nie sú disciplinárnym previnením a zároveň napadnuté rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát mal za to, že II. disciplinárny senát správne zistil skutkový stav, ale vec správne právne posúdil len čiastočne.

Odvolací senát sa stotožnil s názorom II. disciplinárneho senátu, že zálohová platba mala byť zahrnutá v zmysle § 11 ods. 3 AP SAK do písomného vyčíslenia úkonov, avšak dospel k záveru, že z rozhodnutia musia byť vypustené slova „... a ani nevrátil.“, pretože uzatvorením mandátnej zmluvy, ku ktorej nepochybne prišlo konkludentným spôsobom prijatím plnej moci, vznikol DO nárok na odmenu za poskytnuté právne služby. Z konečného vyúčtovania zo dňa 3. 11. 2010, ktoré síce nezahŕňa prevzatú zálohu vyplýva, že DO vznikol nárok na odmenu za poskytnuté služby vo vyššej hodnote, ako bola prevzatá predmetná záloha, preto nemôže byť disciplinárnym previnením nevrátenie časti odmeny za poskytnuté právne služby.

V prípade skutkov pod písm. b.) a c.) výrokovej časti rozhodnutia odvolací senát dospel k záveru, že tieto skutky nie sú disciplinárnym previnením. V zmysle § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom, ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. V konaní bolo preukázané, že k písomnej dohode o odmene advokáta medzi DO a sťažovateľom neprišlo, keďže sťažovateľ predložený návrh zmluvy nepodpísal. Disciplinárne obvinený advokát preto postupoval správne, keď vykonal po skončení zastupovania vyúčtovanie podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene. V prípade skutku pod písm. c.) disciplinárny senát uviedol, že predmetom sťažnosti bolo nevrátenie zálohy 2 000 eur, ktorú DO sťažovateľovi ani nevrátil, ani nevyúčtoval, pričom tento skutok sa stal, vina bola dokázaná a za tento skutok bol DO v bode a.) rozhodnutia uznaný vinným.

Vo vzťahu ku skutku pod písm. d.) výrokovej časti rozhodnutia disciplinárny senát poukázal na to, že námietkou DO o nepostihnutí advokáta A. B. sa nezaoberal, keďže predmetom tohto konania nebolo previnenie advokáta A. B.

Odvolací disciplinárny senát sa po podrobnom oboznámení s obsahom disciplinárneho spisu zhodol na tom, že intenzita porušenia povinností zodpovedá disciplinárnemu opatreniu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, teda peňažnej pokute. S uloženou výškou pokuty vo výške 1 000 eur, ktorá je síce uložená pri dolnej hranici výmery peňažnej pokuty, sa odvolací disciplinárny senát nestotožnil a v tejto časti zmenil rozhodnutie tak, že uložil peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

125.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý na žiadosť klienta telefonicky kontaktuje priamo protistranu, nie jej právneho zástupcu, napriek tomu, že protistrana je v spore zastúpená iným advokátom, za účelom zistenia možnosti uzatvorenia mimosúdnej dohody bez rokovania o merite veci, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko takéto konanie nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-10/13:830/2012

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. IV. DS:74/12:830/2012

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-10/13:830/2012 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 13. novembra 2012, sp. zn. IV. DS:74/12:830/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 18 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

dňa 23. 1. 2012 v právnej veci svojho klienta o vysporiadanie bezpodielového majetku telefo-

nicky kontaktoval sťažovateľa ako protistranu s ponukou na uzatvorenie mimosúdnej dohody, hoci vedel, že sťažovateľa ako protistranu v tejto právnej veci zastupuje advokát,
pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíziej komisie podal voči DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa, ktorý vo svojej sťažnosti uviedol, že ho dňa 23. 1. 2012 telefonicky kontaktoval DO ako právny zástupca protistrany a dožadoval sa dohody ohľadom vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov s tým, že odmietol s ním na túto tému komunikovať a následne od svojho právneho zástupcu zistil, že DO jeho právneho zástupcu o tomto rozhovore neinformoval.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril, že samotný skutok nespochybnil a uviedol, že takto konal na výslovnú žiadosť svojho klienta v jeho záujme, keďže spor trval už sedem rokov, pričom mal vedomosť, že sťažovateľ je právne zastúpený advokátom, ktorého však nekontaktoval, nakoľko tento akýkoľvek zmier a dohodu odmietal. Dodal, že pre nezáujem sťažovateľa o dohodu bol telefonický rozhovor ukončený a k ďalšej komunikácii medzi nimi nedošlo.

IV. disciplinárny senát SAK rozhodnutím z 13. novembra 2012, sp. zn. IV. DS:74/12:830/2012 uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, rozhodol o upustení uloženia disciplinárneho opatrenia a uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 327,20 eur do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom ho kvalifikoval ako zavinené porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 18 AP SAK, a preto DO advokáta uznal za vinného z disciplinárneho previnenia. K rozhodnutiu o upustení od uloženia disciplinárneho previnenia disciplinárny senát dospel najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že DO spáchanie skutku nepopieral a na okolnosti prípadu, najmä motivačné pozadie spočívajúce v snahe vyhovieť požiadavke klienta urýchlil ukončenie sporu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO riadne a včas odvolanie, v ktorom namietal, že skutková veta nenapĺňa podstatu disciplinárneho previnenia, pretože § 18 AP SAK nevyklučuje, aby advokát telefonicky kontaktoval protistranu, i keď je zastúpená advokátom, za účelom dohodnutia termínu rokovania, pričom zdôraznil, že so sťažovateľom nerokoval o podstate veci, ale ho len telefonicky kontaktoval za účelom dohodnutia prípadného rokovania, o čom svedčí aj dĺžka trvania hovoru 41 sekúnd. Ďalej poukázal na nezrovnalosti vo vyjadreniach sťažovateľa, keď zdôraznil, že išlo o jediný telefonický rozhovor, nie opakované obťažovanie a s ohľadom na tieto skutočnosti žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a oslobodiť ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Navrhovateľ k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, nakoľko DO porušil AP SAK, pričom sám potvrdil, že rokoval aj s právnym zástupcom protistrany, ktorý dohodu odmietal, a napriek tomu s odstupom času kontaktoval priamo protistranu, čím sa zrejme pokúšal presvedčiť ju k dohode.

Odvolací senát po prerokovaní veci dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a rozhodnutie disciplinárneho senátu z 13. novembra 2012, sp. zn. IV. DS:74/12:830/2012 zmenil tak, že podľa § 24 písm. b) DP SAK DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Odvolací senát dospel k záveru, že s ohľadom na zistený skutkový stav k naplneniu všetkých znakov disciplinárneho previnenia u DO advokáta nedošlo, keďže samotné kontaktovanie protistrany telefonicky v dĺžke trvania 41 sekúnd nedosahovalo intenzitu disciplinárneho previnenia s tým, že opačný výklad by bol prísne formalistickým. Odvolací orgán vzal do úvahy aj skutočnosť, že išlo o dlhotrvajúci spor, v ktorom obaja účastníci konania prejavili na poslednom pojednávaní snahu o jeho ukončenie, a teda bolo možné predpokladať zmenu postoja protistrany ohľadom uzatvorenia dohody, ako aj skutočnosť, že advokát konal na základe pokynu svojho klienta, ktorý mu poskytol aj telefonický kontakt na protistranu, i keď zároveň dal za pravdu navrhovateľovi, že konanie advokáta v záujme vlastného klienta nesmie zároveň poškodzovať iného (napr. protistranu), avšak v tomto prípade k žiadnemu poškodeniu nedošlo. Odvolací senát zároveň prihliadol aj na samotnú dĺžku trvania hovoru, keď preukázaná dĺžka hovoru v trvaní 41 sekúnd skutočne vylučovala rokovanie o merite veci s tým, že nanajvýš mohlo dôjsť k zisťovaniu možnosti dohodu uzavrieť, resp. o nej rokovať.

Odvolací senát dodal, že iná by bola situácia v prípade, ak by sa preukázalo tvrdenie sťažovateľa, že išlo o opakované telefonické alebo iné obťažovanie alebo ak by došlo k rokovaniu o veci samej s protistranou, bez informovania jej právneho zástupcu, čo však nebolo zistené. Odvolací senát na záver DO advokáta upozornil, aby sa v budúcnosti vyvaroval podobného konania a vždy v konaniach oslovil právneho zástupcu protistrany v súlade s § 18 AP SAK.

126.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca spoločníka obchodnej spoločnosti hlasuje na základe udelenej plnej moci za tohto spoločníka na valnom zhromaždení obchodnej spoločnosti, hoci vie, že toto valné zhromaždenie nie je uznávaniaschopné z dôvodu neprítomnosti jedného zo spoločníkov, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 2 ods. 2 a § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 5. marca 2012, sp. zn. DS III.-33/11:3679/2010

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 5. marca 2012, sp. zn. DS III.-33/11:3679/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 2 a § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK,

tým, že

na zasadnutí valného zhromaždenia spoločnosti A. s. r. o., konanom dňa 6. 9. 2010 v B., zastupoval na základe plnomocenstva zo dňa 26. 8. 2010 spoločnosť C. S. R. L. ako spoločníka, pričom hlasoval za odvolanie konateľa spoločnosti, za zmenu spoločenskej zmluvy spoločnosti v časti týkajúcej sa potrebného počtu prítomných spoločníkov za účelom uznávaniaschopnosti valného zhromaždenia a v časti týkajúcej sa potrebného počtu hlasov spoločníkov za účelom schválenia rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti, a za schválenie podania návrhu na vylúčenie spoločníka na súd, hoci vedel, že valné zhromaždenie nebolo z dôvodu neprítomnosti jedného zo spoločníkov uznávaniaschopné,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **700 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom Revíznej komisie SAK podaným dňa 18. 4. 2011 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 2 ods. 2 a § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V odôvodnení tohto návrhu navrhovateľ poukázal na to, že DO pri poskytovaní právnych služieb musel postupovať s odbornou starostlivosťou, teda bolo jeho povinnosťou oboznámiť sa vopred so znením spoločenskej zmluvy spoločnosti A. s. r. o., vrátane uznášania schopnosti a rozhodovania valného zhromaždenia, z čoho mu muselo byť zrejmé, že valné zhromaždenie nebolo uznášania schopné z dôvodu, že na ňom neboli prítomní všetci spoločníci.

Vo svojich písomných vyjadreniach k veci považoval DO celú sťažnosť za účelovú, pretože, podľa jeho názoru, to bol práve sťažovateľ, ktorý ako konateľ spoločnosti postupoval v rozpore so spoločenskou zmluvou a s úmyslom poškodiť spoločnosť prekročil svoje konateľské oprávnenie. Zdôraznil, že jeho participácia na zasadnutí valného zhromaždenia bola v súlade a v medziach plnomocenstva udeleného spoločníkom C. S. R. L., že konal v záujme svojho klienta a že zmeny v spoločnosti, ktoré boli prijaté na valnom zhromaždení, boli následne potvrdené súdom vykonaním ich zápisov v obchodnom registri. Taktiež podotkol, že nemal predchádzajúcu vedomosť o obsahu spoločenskej zmluvy spoločnosti, pričom vychádzal zo zákonnej úpravy rozhodujúcej pre posúdenie spôsobilosti valného zhromaždenia uznášať sa a rešpektovaním zákonnej úpravy sa snažil dodržiavať požiadavku odbornej starostlivosti a viazanosti právnym poriadkom.

Disciplinárny senát po prerokovaní veci vychádzal z nasledovných zistení:

Počas disciplinárneho konania DO vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. S ohľadom na toto vyhlásenie predseda senátu v súlade s § 57 ods. 7 ZoA v spojení s § 257 ods. 5 TP poučil DO, že v prípade, ak senát prijme jeho vyhlásenie, je toto neodvolateľné a disciplinárny senát nebude vykonávať vo veci dokazovanie. Na otázku predsedu senátu navrhovateľ uviedol, že navrhuje prijať vyhlásenie DO. Disciplinárne obvinený na všetky otázky predsedu senátu v zmysle § 57 ods. 7 ZoA s poukazom na § 333 ods. 3 TP odpovedal „áno“. Následne disciplinárny senát podľa § 57 ods. 7 ZoA v spojení s § 257 ods. 5 TP prijal vyhlásenie DO, že spáchal skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a rozhodol, že v rozsahu priznania nebude vykonávať dokazovanie. Disciplinárny senát vykonal dokazovanie len ohľadom výroku o disciplinárnom opatrení.

Navrhovateľ navrhol uložiť DO sankciu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA a navrhol disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 700 eur, s čím DO súhlasil.

S ohľadom na § 56 ods. 3 ZoA v spojení s § 25 ods. 2 DP SAK disciplinárny senát zvolil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 700 eur, ktoré navrhoval navrhovateľ, s ktorým návrhom sa disciplinárny senát rešpektujúc vyššie uvedené ustanovenia stotožnil. Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

127.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na adresu právneho zástupcu protistrany na súdnom pojednávaní uvedie nekorektné a neúčtivé vyjadrenie ohľadom jeho duševného stavu, vybočujúce z medzí

v demokratickej spoločnosti všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-93/12:1588/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2013, sp. zn. DS III.-93/12:1588/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

v právnej veci vedenej na Okresnom súde B. na pojednávaní konanom dňa 23. 3. 2012 ako právny zástupca žalobcu na adresu sťažovateľa JUDr. A. B., ako právneho zástupcu žalovaneho uviedol, že má narušený duševný stav,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 24. 10. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa JUDr. A. B.

K sťažnosti vo svojom písomnom vyjadrení DO uviedol, že sa nikdy na adresu sťažovateľa nevyjadroval agresívne a neúctivo, nemá to vo zvyku a sťažovateľ je mu ľahostajný. Uviedol aj to, že nikdy nekonštatoval, že sťažovateľ má narušený duševný stav, pretože nie je lekár a jeho diagnózu nemôže poznať. Uviedol ďalej, že je pravdou, že sa vyjadril, keď správanie sa sťažovateľa na pojednávaní bolo vybičované do extrémov, že ak sa sťažovateľ takto správa má vážne podozrenie, či nemá narušený duševný stav, keďže sa nevie ovládať. Vo svojom stanovisku k návrhu na začatie konania DO zdôraznil, že len vyslovil priamo na pojednávaní vo vzťahu ku konajúcemu sudcovi svoj názor a podozrenie, pričom vyslovovať názory mu garantuje Ústava SR za vyslovenie názorov nemožno nikoho postihovať. Následne DO advokát doručil SAK návrh na doplnenie dokazovania, v ktorom žiadal predvolať a vypočuť na disciplinárnom pojednávaní sťažovateľa, príslušného sudcu i súdnu zapisovateľku a vyžiadať si od ÚS SR stanovisko o tom, či ako občan SR môže verejne vyslovovať svoj názor, resp. či zaňho, ak nie je v rozpore so zákonom, môže byť postihovaný.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dňa 7. 2. 2013 pojednávanie, na ktoré sa dostavili DO advokát, navrhovateľ v zastúpení a sťažovateľ. Disciplinárne obvinený zotrval na svojich písomných vyjadreniach a ďalej uviedol, že skutok, ktorý je uvedený v návrhu sa nestal tak, ako je to uvedené, nakoľko DO svoje konštatovanie o podozrení na narušenie duševného stavu sťažovateľa adresoval nie jemu, ale konajúcemu sudcovi, aby tento dané konanie v tomto smere usmernil a upozornil sťažovateľa na jeho zjavne nevhodné správanie. Sťažovateľ sa na pojednávaní podľa jeho názoru správal nevhodne, agresívne, a celková atmosféra bola ním doslova vybičovaná.

Sťažovateľ uviedol, že na pojednávaní DO vypočúval svedka a len namietal neprípustnosť ním položenej otázky, nakoľko mal za to, že bola formulovaná v rozpore s OSP, na čo zareagoval DO tak, že sa priamo naňho oboril spôsobom uvedeným v sťažnosti, teda tak, že má narušený duševný stav.

Na výpoveď sťažovateľa reagoval DO advokát, že v prípade, ak niekto toto napíše a vyjadří sa tak, ako to sťažovateľ urobil na disciplinárnom pojednávaní, tak má vážne pochybnosti, či je duševne zdravý. Ďalej okrem iného uviedol, že podá proti sťažovateľovi žalobu na ochranu osobnosti i trestné oznámenie za ohováranie, a namietal, že SAK neriešila jeho sťažnosť podanú na sťažovateľa. Na otázku predsedu disciplinárneho senátu ohľadom možnosti zmierovacieho konania medzi advokátmi uviedol okrem iného, že sa sťažovateľovi hlboko a úctivo ospravedľuje a že sa už takto vyjadrovať nebude. Sťažovateľ so zmierovacím konaním nesúhlasil.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát s ohľadom na obsah zápisnice z predmetného súdneho pojednávania nepovažoval za potrebné predvolať konajúceho sudcu ani súdnu zapisovateľku. Rovnako tak nepovažoval za potrebné vyžiadať si od ÚS SR stanovisko, keďže rozhodovanie o disciplinárnych previneniach advokátov nepatrí do jeho právomoci a ÚS SR nemá ani právomoc podávať stanoviská disciplinárnym senátom SAK.

Disciplinárny senát sťažovateľa predvolal, lebo považoval za potrebné vypočuť ho. Sťažovateľa žiadal na disciplinárne pojednávanie predvolať aj DO s odôvodnením, aby disciplinárny senát vzhľadom na jeho vystupovanie – hlučnosť, agresivita, výstrednosť, spôsoby zaobchádzania DO advokát nemal oprávnené podozrenia, že menovaný môže mať narušený duševný stav. Disciplinárny senát k tomu uviedol, že zistí, ako vystupoval sťažovateľ 23. 3. 2012 nejakou analógiou s vystupovaním na disciplinárnom pojednávaní nie je možné. Pre úplnosť dodal, že pokiaľ ide o sťažovateľa, tento na disciplinárnom pojednávaní vystupoval kultivovane, vecne a v súlade so zásadami advokátskej etiky.

Pokiaľ ide o obranu advokáta, že vyslovovať názory mu garantuje Ústava SR, tak disciplinárny senát skúmal, či sa disciplinárne obvinený dopustil disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát posudzoval, či v tomto prípade došlo k porušeniu ZoA a AP SAK aj vo vzťahu tohto zákona k Ústave SR. Ak prezentovaný názor vybočí z medzí v demokratickej spoločnosti všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti, stráca charakter korektného úsudku a ako taký sa spravidla ocitá už mimo medzí aj ústavnej ochrany. Disciplinárny senát dospel k záveru, že vyjadrenie DO advokáta je zjavne mimo medzí ústavnej ochrany. K obrane DO advokáta, že on uviedol, že má len podozrenie, podľa disciplinárneho senátu I len vloženie slov, že niekto má podozrenie, nedôjde k tomu, že by sa inak nekorektné vyjadrenie stalo vyjadrením korektným.

Pri svojom rozhodovaní o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát zohľadnil skutočnosť, že DO sa napokon sťažovateľovi ospravedlnil, čo disciplinárny senát vnímal ako úprimné a spontánne ospravedlnenie. Disciplinárny senát vychádzal z predpokladu, že je potrebné zvýrazniť skôr preventívnu a výchovnú stránku disciplinárneho konania, než jeho sankčný rozmer. Disciplinárny senát mal za to, že existuje relatívne vysoký predpoklad toho, že DO pochopil, aký význam malo disciplinárne konanie voči nemu, čo napokon potvrdzuje aj to, že sa DO vzdal práva podať odvolanie. Vzhľadom na tieto skutočnosti rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

128.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý na žiadosť osoby, ktorá v danom čase nie je jeho klientom, kontaktuje advokáta v zahraničí, splnomocneného touto osobou na zastupovanie v jej práv-

ných veciach v zahraničí, za účelom zistenia informácií ohľadom zastupovania v týchto veciach, za ktoré si zahraničný advokát následne vyúčtuje odmenu a vyúčtovanie zašle aj advokátovi bez existencie dohody o úhrade honoráru uzatvorenej s týmto advokátom, pričom mu táto odmena nie je uhradená, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Z § 24 AP SAK vyplýva, že podmienkou vzniku zodpovednosti advokáta za zaplatenie honoráru a výdavkov za poskytnutie právnych služieb klientovi dožiadaným advokátom je existencia dohody o úhrade honoráru a hotových výdavkov, uzatvorenej medzi dožadujúcim sa advokátom a dožiadaným advokátom.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-29/11:3803/2010

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 31. mája 2012, sp. zn. DS IX.-29/11:3803/2010 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 24 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako advokát požiadal o poskytnutie právnej služby advokáta zahraničnej advokátskej komory p. C. D. v súvislosti so zastupovaním jeho klienta p. A. B. v zahraničí, pričom dožiadaný advokát poverenie prijal a poskytol klientovi právnu pomoc, ktorú nasledovne vyúčtoval a vyúčtovanie podal aj DO advokátovi, avšak dohodnutá odmena mu dosiaľ uhradená nebola, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe podnetu zahraničnej advokátskej komory. V odôvodnení tohto návrhu navrhovateľ poukázal na § 24 AP SAK, z ktorého podľa jeho názoru vyplýva povinnosť advokáta zaplatiť dožiadanému advokátovi honorár – odmenu, pričom toto ustanovenie zároveň zakladá hmotnoprávny dôvod existencie samotného obligačného vzťahu medzi advokátom a dožiadaným advokátom. Tento obligačný vzťah existuje nezávisle od existencie obligačného vzťahu medzi advokátom a jeho klientom. Zodpovednosť advokáta dožiadanému advokátovi uhradiť honorár nemá charakter ručiteľského záväzku, a preto advokát nemôže podmieňovať úhradu odmeny tým, že jeho povinnosť nastupuje až potom, čo odmenu dožiadanému advokátovi neuhradil jeho klient. Splnenie tohto záväzku advokátom zakladá sekundárne jeho možnosť uplatniť regresný nárok voči svojmu klientovi. Navrhovateľ uzavrel, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v návrhu a má charakter disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie a dospel k nasledovným zisteniam:

Z čestného vyhlásenia p. A. B., predloženého DO advokátom a výpovede A. B. vyplynulo, že po svojom návrate na Slovensko p. A. B. požiadal v súvislosti s prebiehajúcimi súdnymi spormi v zahraničí o pomoc DO advokáta, ktorý mu však oznámil, že v zahraničí ho nemôže zastupovať a bude lepšie, ak si nájde zahraničného advokáta. Keďže p. A. B. už pred tým kontaktoval advokáta C. D., následne s týmto advokátom začal komunikovať aj DO advokát, pričom A. B. ďalej uviedol, že so službami poskytovanými advokátom C. D. v zahraničí nebol spokojný a taktiež mal pochybnosti o oprávnenosti fakturovania služieb, keďže vo faktúre boli uvedené aj úkony, ktoré nežiadal a ktoré neboli asi ani vykonané. P. A. B. sa nakoniec dohodol s advokátom C. D. na úhrade časti faktúry, pričom zvyšok faktúrovanej sumy sa mal uhradiť z predaja jeho majetku v zahraničí.

Disciplinárne obvinený advokát na pojednávaniach opakovane uvádzal, že advokáta C. D. neodporučil p. A. B., nakoľko tohto advokáta nepoznal a DO iba odporučil zobrať si advokáta v zahraničí. Zdôraznil, že advokáta C. D. ani nemohol požiadať o právne služby a zastupovanie p. A. B. z dôvodov, že v čase kontaktovania sa s p. A. B., tento už advokáta C. D. mal dohodnutého ako právneho zástupcu, ako i z dôvodu, že p. A. B. sa kontaktoval s DO deň po dohode o zastupovaní medzi advokátom C. D. a p. A. B. Právne zastúpenie A. B. prevzal DO až koncom augusta 2009, avšak iba vo veciach súvisiacich s jeho rodinnými záležitosťami na území SR. Disciplinárne obvinený priznal, že s advokátom C. D. telefonicky a e-mailom komunikoval, avšak výlučne na žiadosť A. B., ktorý po právnej stránke nerozumel podstate súdnych konaní vedených v zahraničí, a preto DO len tlmočil vyjadrenia advokáta C. D. p. A. B. a vysvetlil mu bližšie jeho postup.

V disciplinárnom konaní sa disciplinárny senát zaoberal najmä otázkou, či došlo k naplneniu podstaty § 24 AP SAK, teda dohody o úhrade honorára a náhrady hotových výdavkov, ak advokát požiada o poskytnutie právnych služieb advokáta so sídlom mimo územia SR, ktorý nemá oprávnenie poskytovať právne služby na území SR podľa zákona. Z dikcie § 24 AP SAK je zrejmé a vyplýva, že advokát by mal s dožiadaným advokátom uzavrieť dohodu o úhrade honoráru a hotových výdavkov dožiadaného advokáta, v súvislosti s prevzatím právneho zastupovania, resp. poskytnutia právnych služieb na požiadanie advokáta. Absencia takejto dohody vylučuje zodpovednosť advokáta na zaplatenie honoráru a výdavkov za poskytnutie právnych služieb dožiadaným advokátom. Ustanovenie tohto paragrafu, dáva aj iné možnosti poverujúcemu advokátovi („ak sa s ním nedohodne inak“), nevylučujú reciprocitu pri poskytovaní advokátskych služieb.

V prejednávacom prípade nebola preukázaná existencia takejto dohody a ani z doložených dokumentov nebolo možné vyvodzovať záver, že k takejto dohode došlo iným, ako písomným spôsobom. Okolnosti, za ktorých boli advokátske služby p. A. B. poskytované, boli deklarované listinnými dôkazmi, výpoveďami DO a svedka A. B. dostatočné na konštatovanie, že k takejto dohode nedošlo žiadnym spôsobom a DO v danom prípade neporušil § 24 AP SAK a povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 3 ZoA. Senát bol toho názoru, že DO poskytol právne poradenstvo p. A. B. mimo rámca advokátskych služieb, konal v jeho záujme radou, usmernením a pomocou v kauze, ktorú nezastupoval a ani neprevzal, a to všetko bez nároku na honorár. V tejto veci disciplinárny senát dospel k názoru, že takýmto konaním nemohol DO znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu alebo porušiť pravidlá advokátskej etiky, nakoľko v danej veci a situácii prezentoval voči p. A. B. profesionalitu a ľudskú dôstojnosť. To, že sa p. A. B. neskôr stal jeho klientom, nezakladá dôvod na vyvodenie záveru, že p. A. B. od DO prevzal advokát v zahraničí. V danom prípade nemožno považovať DO za poverujúceho advokáta. Obdobne to platí aj pri článku 5. 7. Európskeho etického kódexu pre advokátov z 18. októbra 1998, ktorý SAK prijala a podľa ktorého vo vzťahu medzi členmi komôr rôznych členských štátov, keď sa advokát neobmedzí iba na odporúčenie alebo predstavenie iného advokáta klientovi, ale na miesto toho zverí inému advokátovi konkrétny prípad alebo žiada o jeho radu, poverujúci advokát je osobne zviazaný zaplatiť odmenu, náklady a výdaje patriace poverenému advokátovi. V ďalšom kódex upravuje, že takto dojednané veci sú obchodný vzťah medzi právnikmi, mali by na začiatku vzťahu prijať osobitné opatrenia v danej veci a kedykoľvek obmedziť svoju zodpovednosť vo veci výšky odmeny, nákladov, výdajov vzniknutých predtým, ako povereného advokáta upovedomil o odmietnutí zodpovednosti do budúcnosti.

Z korešpondencie medzi zahraničným advokátom a DO sa nenachádza žiadna zmienka ani náznak o takomto obchodnom vzťahu alebo upozornenie advokáta C. D., že k takémuto vzťahu došlo a pre prípad, že ak by klient jeho honorár a výdavky neuhradil, bude tieto poža-

dovať od DO. Advokát C. D. žiadal doplatiť časť honoráru s príslušenstvom od DO až potom, čo mu klient odmietol uznať všetky jeho úkony, preto žiadal od DO doplatenie odmeny, hoci mal uzavretú dohodu so svojim klientom A. B. o tom, že vo zvyšnej časti sa advokát uspokojí z výťažku predaja majetku klienta v zahraničí a preto senát uplatnený nárok voči DO advokátovi považoval za špekulatívny.

Z týchto dôvodov, keďže v disciplinárnom konaní nebolo preukázané, že skutok kladený DO za vinu je disciplinárnym previnením, disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

129.

ROZHODNUTIE

Prevzatie zastupovania klienta v postavení navrhovateľa advokátom v konaní proti odporcovi, ktorému predtým poskytoval právne služby iný advokát, s ktorým po prevzatí zastupovania klienta začal disciplinárne obvinený advokát spolupracovať v rámci spoločnej advokátskej kancelárie, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 22. januára 2013, sp. zn. DS IX.-99/12:985/2012

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 22. januára 2013, sp. zn. DS IX.-99/12:985/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. d), § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako konateľ advokátskej spoločnosti A. s. r. o., ktorá spoločnosť bola ustanoveným zástupcom JUDr. A. B., advokáta, prevzal

– dňa 31. 1. 2012 právne zastupovanie C. D. a tohto zastupoval v konaní vedenom pred okresným súdom proti žalovanému B. s. r. o. o zaplatenie sumy 877,54 eur s prísl.,

– dňa 16. 2. 2012 právne zastupovanie E. F. a tohto zastupoval v konaní vedenom pred okresným súdom proti žalovanému B. s. r. o. o zaplatenie sumy 1 418,75 eur s prísl.,

– dňa 26. 3. 2012 právne zastupovanie G. H. a tohto zastupovala v konaní vedenom okresným súdom proti žalovanému B. s. r. o. o zaplatenie sumy 707,78 eur s prísl.,

a to napriek tomu, že JUDr. A. B. pred ustanovením advokátskej kancelárie A. s. r. o. za svojho zástupcu poskytoval právne služby spoločnosti B. s. r. o.,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti B. s. r. o.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokát vyjadril písomne tak, že počas spolupráce s JUDr. A. B. sa nedozvedel a nemal ani možnosť dozvedieť sa také informácie o spoločnosti B. s. r. o., ktoré by neoprávnene mohli zvýhodniť jeho klientov, nakoľko išlo o triviálne konania o zaplatenie faktúr za poskytnuté služby, pričom dve z uvedených konaní právoplatne skončili vydaním platobných rozkazov, proti ktorým sťažovateľ nepodal odpor ani inak skutočnosti preukázané v konaniach nenamietal, a v treťom konaní bolo podané iba odvolanie proti trovám konania. Ďalej uviedol, že v konaniach postupoval na základe informácií, ktoré mohol získať iba od klientov a zo zmlúv uzatvorených medzi klientom a sťažovateľom. Konkrétne išlo o informácie o existencii právneho nároku, premlčaní pohľadávky, o riadnom

a včasom poskytnutí fakturovaných služieb a o zaplatení faktúr za vykonané služby, čo postačovalo pre úspech vo veci.

Disciplinárne obvinený poprel tvrdenie sťažovateľa, že mohol získať informácie od JUDr. A. B., keďže on, ako právny zástupca sťažovateľa, mal vypracovať mandátne zmluvy medzi sťažovateľom a klientmi DO advokáta, na základe ktorých vznikli spory. Svoje tvrdenie podložil samotnými mandátnymi zmluvami, ktoré boli uzavreté v rokoch 2006 a 2007, zatiaľ čo JUDr. A. B. pôsobil ako právny zástupca sťažovateľa až od roku 2009, čiže tieto zmluvy nemohol sám vypracovať. Poukázal aj na fakt, že v čase, keď ho klienti oslovili so žiadosťou o poskytnutie právnych služieb, JUDr. A. B. už v spoločnosti A. s. r. o. ako konateľ nepôsobil, a to ani ako spoločník, čo preukázal výpisom z obchodného registra. Navyše, túto spoločnosť si spoločne založili až v roku 2010, kedy JUDr. A. B. ako právny zástupca sťažovateľa nepôsobil a teda ani v rámci kancelárie nemal DO možnosť získať informácie o sťažovateľovi. Na pojednávaní DO doplnil, že spoluprácu s JUDr. A. B. definitívne ukončil a advokáciu vykonáva samostatne.

Disciplinárny senát po prejednaní veci uzavrel, že v disciplinárnom konaní bolo nesporne preukázané, že DO sa nedopustil disciplinárneho previnenia v zmysle § 21 písm. d) ZoA uvedeného v návrhu, nakoľko nedisponoval takými informáciami o inom klientovi alebo bývalom klientovi, ktorými by mohol pre svojich klientov získať neoprávnenú výhodu a v takom prípade nebol povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb. Disciplinárny senát považoval za preukázané, že DO ani nemal možnosť získať také informácie, nakoľko v čase, kedy prevzal zastupovanie klientov, s JUDr. A. B. nespupracoval. V tejto súvislosti disciplinárny senát vzal za preukázané, že keďže DO nemal povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb, nemohol sa ani dopustiť porušenia povinnosti advokáta v zmysle § 18 ods. 3 ZoA. Z týchto dôvodov disciplinárny senát DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

130.

ROZHODNUTIE

Nereagovanie advokáta na písomnú žiadosť osoby, ktorá nie je ani nebola klientom advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí k obsahu sťažnosti sťažovateľa na základe výzvy predsedu Revíznej komisie SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 19. septembra 2013, sp. zn. DS IX.-29/13:3290/2012

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 19. septembra 2013, sp. zn. DS IX.-29/13:3290/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. c) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** neodpovedal písomne na dopyt sťažovateľa – spoločnosti A. s. r. o. zo dňa 10. 4. 2012, súvisiaci s poskytovaním právnych služieb, označený ako „Žiadosť o vrátenie platby“, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 19. septembra 2013, sp. zn. DS IX.-29/13:3290/2012 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 20. 9. 2012, ktorú prevzal dňa 26. 2. 2013 sa bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa – spoločnosti A. s. r. o., podanej SAK dňa 17. 9. 2012.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo na základe návrhu navrhovateľa – predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 13. 3. 2013.¹⁷ V odôvodnení tohto návrhu navrhovateľ poukázal na sťažnosť sťažovateľa A. s. r. o., z ktorej vyplynulo, že sťažovateľ nemal nikdy s DO advokátom uzatvorenú zmluvu o právnej pomoci, i keď o návrhu takejto zmluvy sa konali vzájomné rokovania, počas ktorých DO advokát vystavil sťažovateľovi faktúru na sumu 57. 120 eur, ktorú sťažovateľ považoval za zálohu a túto sumu DO advokátovi uhradil. Keďže k uzatvoreniu zmluvy o právnej pomoci ani k poskytnutiu žiadnych právnych služieb nedošlo, sťažovateľ výzvou zo dňa 10. 4. 2012 vyzval DO advokáta na vrátenie predmetnej sumy, na čo však DO advokát nereagoval.

K sťažnosti sťažovateľa sa DO písomne nevyjadril a k veci zaujal stanovisko na disciplinárnom pojednávaní.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Disciplinárny senát konštatoval, že námietka DO advokáta ohľadom litispendencie, resp. jeho návrh na zastavenie konania sú nedôvodné. Skutky, ktoré sú predmetom disciplinárneho konania sa síce týkajú vzťahov s iným sťažovateľom, resp. vzťahov, ktorých časť bola predmetom disciplinárnych konaní uvádzaných DO advokátom, avšak samotné skutky vymedzené v návrhu navrhovateľa nie sú totožné so skutkami, ktoré sú predmetom ostatných disciplinárnych konaní.

Vo vzťahu k skutku spočívajúcemu v nereagovaní advokáta na žiadosť sťažovateľa, disciplinárny senát vzal na vedomie, že DO nepoprel spáchanie tohto skutku. Napriek tomuto postojú DO advokáta považoval disciplinárny senát, vzhľadom na predpoklady vzniku disciplinárnej zodpovednosti (vzťah advokát – klient), za potrebné preskúmať otázku, v akom vzťahu bol DO k sťažovateľovi. Z výsluchu DO advokáta vyplynulo, že sťažovateľ nebol jeho klientom a podľa názoru disciplinárneho senátu je zrejmé, že medzi DO advokátom a sťažovateľom nebola uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb, resp. nedošlo k žiadnym iným úkonom, na základe ktorých by bolo možné sťažovateľa v tejto konkrétnej situácii považovať za klienta DO advokáta, čo potvrdil aj samotný sťažovateľ vo svojej sťažnosti. Vzhľadom na to disciplinárny senát v tejto časti DO advokáta oslobodil.

17 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo aj porušenie povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA na tom skutkovom základe, že advokát na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 20.9.2012, ktorú prevzal dňa 26. 2. 2013 SAK bezodkladne nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, konkrétne kompletný spis vo veci sťažovateľa, pričom disciplinárne konanie bolo v tejto časti zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania zo strany navrhovateľa.

Čo sa týka skutku, spočívajúceho v neodpovedaní na výzvu SAK, DO tento skutok nepoprel a za neodpovedanie na výzvu sa ospravedlnil. Zároveň poukázal na širšie súvislosti vzťahov medzi ním a sťažovateľom respektíve ďalšími subjektmi, z dôvodu ktorých s ohľadom na ostrý spor, ktorý medzi nimi prebiehal v čase obdržania výzvy zo strany Revíznej komisie SAK, nereagoval. Disciplinárny senát mal z predložených podkladov za preukázané, že v prípade výzvy zo dňa 20. 9. 2012, ktorá bola DO doručená a išlo o v poradí prvú výzvu – v samotnom texte sa uvádza, že v prípade predchádzajúcej výzvy nemala Revízna komisia SAK vykázané doručenie. Disciplinárny senát mal s ohľadom na tieto dôvody za preukázané, že skutok je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát v tomto prípade upustil od potrestania, nakoľko považoval za postačujúce prerokovanie disciplinárneho previnenia vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti – disciplinárny senát zohľadnil najmä to, že išlo o prvú výzvu predsedu Revíznej komisie SAK doručenú DO advokátovi, ako aj na dôvody, pre ktoré DO advokát na výzvu nereagoval a ktoré presvedčivo vysvetlil v rámci svojho výsluchu. Disciplinárny senát zohľadnil aj to, že DO advokát nepoprel spáchanie tohto skutku a za neodpovedanie na výzvu sa ospravedlnil.

Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov

131.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci klienta z dôvodu zanedbania dohľadu nad svojím koncipientom, povereným zastupovaním pri jednotlivých úkonoch, nepodá v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zastavení konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku za odvolanie bez ohľadu na to, či zo strany klienta bol alebo nebol súdny poplatok zaplatený v zákonnej lehote a následne vo vyúčtovaní trov konania a odmeny advokáta účtuje aj tento úkon, ktorý z jeho strany nebol vykonaný s odbornou starostlivosťou z dôvodu oneskoreného podania, o čom musel mať vedomosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA.

Postup advokátskeho koncipienta, ktorý na základe poverenia advokáta podľa § 16 ods. 2 vykonáva vo veci jednotlivé úkony, pri ktorých dôjde z dôvodu nedostatočnej kontroly advokáta k zanedbaniu odbornej starostlivosti, nie je disciplinárnym previnením advokátskeho koncipienta, nakoľko advokátsky koncipient nie je v priamom právnom vzťahu ku klientovi, a preto za nesprávny postup vo veci nezodpovedá klientovi, ale len advokátovi ako svojmu zamestnávateľovi.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 22. mája 2012, sp. zn. P-19/2012:1515/2010
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII.-98/11:1515/2011*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. mája 2012, sp. zn. P-19/2012:1515/2010 v spojení s rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII.-98/11:1515/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA,

tým, že

vo veci sťažovateľov v súdnom konaní vedenom na okresnom súde nepodal v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zastavení konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku za odvolanie a následne vo vyúčtovaní trov konania a odmeny advokáta účtoval aj úkony, ktoré z jeho strany neboli vykonané, najmä úkon podania odvolania proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 7. 10. 2010, o ktorom musel vedieť, že je podané po zákonom stanovenej lehote, teda oneskorene,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta vo výške 500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. mája 2012, sp. zn. P-19/2012:1515/2010 v spojení s rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII.-98/11:1515/2011 bol DO advokát C. D. (v čase skutku advokátsky koncipient)

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 1 a 2, § 64 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) ako advokátsky koncipient zastupoval sťažovateľov v súdnom konaní na okresnom súde na základe splnomocnenia advokáta JUDr. A. B. ,

2.) podal v tomto konaní oneskorene odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 7. 10. 2010, v dôsledku čoho bolo odvolanie sťažovateľov – navrhovateľov v 1. – 6. rade odmietnuté a konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené,

3.) klientov po vydanom uznesení okresného súdu zo dňa 7. 10. 2010 riadne nepoučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku,

pretože skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu Revíznej komisie SAK bolo 22. 9. 2011 začaté disciplinárne konanie proti JUDr. A. B. pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 64 ods. 2, § 18 ods. 2 ZoA tým, že 1.) splnomocnil Mgr. C. D. na zastupovanie sťažovateľov v súdnom konaní vedenom na okresnom súde a nezabezpečil, aby koncipient riadne poučil klientov o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku za odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bolo súdne konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku, pričom koncipient podal oneskorene odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania v deň zaplatenia súdneho poplatku sťažovateľmi, pričom musel vedieť, že odvolanie je podávané oneskorene a nevystavil splnomocnenie pre advokátskeho koncipienta na jednotlivé úkony, 2.) vo vyúčtovaní trov konania účtoval aj za úkony, ktoré neboli vykonané a najmä za úkon podanie odvolania, o ktorom musel vedieť, že je podávané oneskorene.

Návrhom predsedu Revíznej komisie SAK na začatie disciplinárneho konania bolo 21. 9. 2011 začaté disciplinárne konanie proti JUDr. C. D. pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 64 ods. 3, § 18 ods. 1, 2 ZoA tým, že 1.) ako advokátsky koncipient zastupoval sťažovateľov v súdnom konaní na okresnom súde na základe splnomocnenia advokáta JUDr. A. B., 2.) podal v tomto konaní oneskorene odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 7. 10. 2010, v dôsledku čoho bolo odvolanie sťažovateľov – navrhovateľov v 1. – 6. rade odmietnuté a konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené, 3.) klientov po vydanom uznesení okresného súdu zo dňa 7. 10. 2010 riadne nepoučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 17. januára 2012, sp. zn. DS VIII.-98/11:1515/2011 disciplinárny senát rozhodol vo vzťahu k DO advokátovi A. B. tak, že ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, že nevystavil splnomocnenie pre advokátskeho koncipienta na jednotlivé úkony, oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal a vo zvyšnej časti disciplinárneho návrhu uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 981,60 eur. Týmto rozhodnutím bolo rozhodnuté zároveň vo vzťahu k DO advokátovi C. D. tak, že DO bol oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku pod bodom 1.) návrhu z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením a zároveň uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v časti skutkov pod bodmi 2.) a 3.)

disciplinárneho návrhu, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 981,60 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení ustálil skutkový stav vo veci, keď na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že DO JUDr. A. B. poveril DO Mgr. C. D. v rozhodnom čase advokátskeho koncipienta okrem iného aj vypracovaním a podaním odvolania proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 7. 10. 2010, avšak následne neskontroloval, či bolo odvolanie skutočne v zákonnej lehote podané, pričom o skutočnosti, že odvolanie nebolo podané včas a bolo odvolacím súdom odmietnuté sa dozvedel až po tom, čo bola podaná sťažnosť na SAK. Posledný deň na podanie odvolania pripadol na 4. 11. 2010., avšak predmetné odvolanie bolo doručené okresnému súdu až po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty a to dňa 5. 11. 2011, v dôsledku čoho bolo ako oneskorene podané odmietnuté uznesením krajského súdu zo dňa 21. 12. 2010, čo viedlo k zastaveniu tohto konania.

Disciplinárne obvinený Mgr. C. D. potvrdil, že predmetné odvolanie pripravoval vypracoval a taktiež potvrdil, že podanie predmetného odvolania v zákonnej lehote nezabezpečil a ani nepreveril, či bolo podané a taktiež potvrdil, že predmetné odvolanie bolo podané oneskorene a v dôsledku toho bolo konanie vedené na okresnom súde vo veci sťažovateľov zastavené. Tvrdenia DO Mgr. C. D. o tom, že odvolanie odovzdal zamestnankyni advokátskej kancelárie včas s tým, že ju mal poveriť, aby odvolanie podala, keď bude zaplatený súdny poplatok zo strany klientov, senát vyhodnotil ako rozporné predovšetkým s listinným dôkazom – poverenie zo dňa 5. 11. 2010 predloženým DO JUDr. A. B. DO Mgr. C. D. sa nemal spoliehať na menovanú zamestnankyňu DO advokáta JUDr. A. B. a bol povinný zabezpečiť, aby bolo predmetné odvolanie podané v zákonnej lehote. Disciplinárny senát dospel k záveru, že neobstojí obrana disciplinárne obvineného Mgr. C. D., že za nepodanie odvolania včas zodpovedá zamestnankyňa DO JUDr. A. B. Vo vzťahu k DO JUDr. A. B. platí, že advokát je disciplinárne zodpovedný aj za zavinenie zamestnankyne svojej advokátskej kancelárie. Okrem toho DO JUDr. A. B. ako advokát vypracovaním a podaním odvolania poveril DO Mgr. C. D. a teda bol povinný skontrolovať, či odvolanie bolo skutočne včas podané. DO Mgr. C. D. bol povinný na základe poverenia predmetné odvolanie spracovať a podať riadne a včas, tzn. v zákonnej odvolacej lehote. .

Z vykonaného dokazovania tak jednoznačne vyplynulo, že DO JUDr. A. B. nielenže nezabezpečil, aby v tom čase advokátsky koncipient Mgr. C. D. riadne poučil sťažovateľov o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku a nedohliadol, aby predmetné odvolanie bolo podané riadne a včas, resp. uvedené neskontroloval, čím došlo k zastaveniu konania, ale ako sám uviedol, o tomto sa dozvedel až po doručení sťažnosti na vyjadrenie, tzn. s odstupom niekoľkých mesiacov. V súvislosti s uvedeným senát poukázal aj na to, že advokát je disciplinárne zodpovedný za to, že riadne nedohliada na prácu svojho koncipienta.

K obrane DO Mgr. C. D. o právnej neúčinnosti podaného odvolania bez zaplatenia súdneho poplatku senát uviedol, že aj vopred predpokladaná faktická neúčelnosť úkonov advokáta ho nezbavuje povinnosti tieto kroky uskutočniť, pokiaľ sú mu uložené zákonom prípadne stavovskými predpismi. Okrem toho, v konaní bolo preukázané, že DO Mgr. C. D. nepreveroval, či sťažovatelia súdny poplatok nezaplatili priamo súdu. S ohľadom na tieto skutočnosti na závere o porušení povinností advokáta nemôže zmeniť nič ani skutočnosť, že sťažovatelia zaplatili súdny poplatok advokátskej kancelárii až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, keď nebolo preukázané, že DO C. D. poučil sťažovateľov o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Senát síce vyjadril súhlas s námietkou disciplinárne obvineného Mgr. C. D., že advokát nie je povinný zaplatiť súdny poplatok za klienta zo svojich prostriedkov, uvedené však nič nemení na tom, že bol povinný riadne poučiť klientov o právnych následkoch nezaplatenia súdneho poplatku bez overenia si, či klienti súdny poplatok zaplatili alebo nie, resp.

bez výslovného pokynu klientov nebol oprávnený predmetné nepodať, resp. nedohliadnuť na jeho včasné a riadne podanie.

Disciplinárny senát mal tiež za jednoznačne preukázané, že DO JUDr. A. B. napriek tomu, že odvolanie bolo podané oneskorene, vyúčtoval tento právny úkon klientom – sťažovateľom. A vyúčtovanie upravil až po podaní sťažnosti. Senát zdôraznil, že účtovanie úkonov právnej služby, ktoré boli uskutočnené v rozpore so zásadou odbornej starostlivosti, je v rozpore so ZoA a stavovskými predpismi a je teda disciplinárnym previnením. Oneskorene podané odvolanie nemalo byť vyúčtované sťažovateľom ako úkon právnej služby.

Vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku, týkajúceho sa DO A. B. senát uviedol, že vykonaným dokazovaním nemal za preukázané, že skutok sa stal. Čo sa týka oslobodzujúceho výroku v prípade DO C. D., senát uzavrel, že takto vymedzený skutok nemôže byť disciplinárnym previnením.

Pri rozhodovaní o uloženom disciplinárnom opatrení senát sa dôsledne riadil § 56 ods. 3 ZoA a zohľadnil aj skutočnosť, že ani jeden z disciplinárne obvinených nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný, pričom dospel k záveru, že adekvátnym disciplinárnym opatrením v prípade oboch bude peňažná pokuta vo výške 981,60 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podali obaja disciplinárne obvinení odvolanie, smerujúce proti výrokom o vine a uložených disciplinárnych opatreniach.

Disciplinárne obvinený JUDr. A. B. vo svojom odvolaní uviedol, že vec vybavoval jeho advokátsky koncipient Mgr. C. D., ktorého riadne poučil o nutnosti podať odvolanie, či už súdny poplatok bol alebo nebol zaplatený. O veci sa priebežne informoval a vždy bol ubezpečený, že je všetko v poriadku. Mal za to, že urobil všetko pre to, aby zabezpečil riadny styk s klientom. Pokiaľ ide o nesprávne vyúčtovanie trov konania uznal, že jeho jedinou chybou bolo, že veril ubezpečeniu svojho koncipienta o správnosti vyúčtovania a v dobrej viere ho podpísal. Keď zistil pochybenie, snažil sa to napraviť. Ďalej vyjadril stanovisko, že uložené disciplinárne opatrenie je neprímerané a prísne, keďže išlo o jeho prvé previnenie.

D Disciplinárne obvinený Mgr. C. D. vo svojom odvolaní uviedol, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Riadil sa pokynmi advokáta, klientov riadne poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku a za nesprávne vyúčtovanie nemôže niesť zodpovednosť, pretože v čase vyúčtovania bol samostatným advokátom DO JUDr. A. B. a vyúčtovanie robila jeho kancelária.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 22. mája 2012, sp. zn. P-19/2012:1515/2010 o podaných odvolaniach rozhodlo tak, že vo vzťahu k DO JUDr. A. B. v súlade s § 59 ods. 3 ZoA zmenilo napadnuté rozhodnutie len úpravou skutku (pri zachovaní totožnosti skutku), ktorý bol kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie a primerane tomu aj výrok o disciplinárnom opatrení, keď pôvodnú výšku uloženej peňažnej pokuty znížilo na 500 eur. Vo vzťahu k DO Mgr. C. D. zmenilo napadnuté rozhodnutie tak, že v súlade s § 24 písm. b) DP SAK DO oslobodilo spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK sa stotožnilo so skutkovými zisteniami disciplinárneho senátu. Vo vzťahu k DO A. B. zdôraznilo, že JUDr. A. B. prevzal právne zastupovanie sťažovateľov v uvedenom spore a od chvíle prevzatia zastúpenia prevzal na seba povinnosti advokáta tak, ako sú uvedené v § 18 ZoA a týchto povinností ho nezbavuje voči klientom ani zákonná možnosť, ktorú podľa § 16 ods. 2 ZoA má, t. j. poveriť advokátskeho koncipienta zastupovaním pri jednotlivých úkonoch. Advokátsky koncipient vykonáva svoju prax pod dohľadom advokáta (§ 64 ods. 2 ZoA.) a v tomto prípade DO JUDr. A. B. tento dohľad zanedbal. Pokiaľ ide o výrok o disciplinárnom opatrení, predsedníctvo SAK vzalo do úvahy doterajšiu disciplinárnu bezúhonnosť DO, okolnosti prípadu aj skutočnosť, že skutok oproti prvostupňovému rozhodnutiu sa zúžil a znížil pôvodne uloženú pokutu tak, ako je to uvede-

né vo výrokovej časti rozhodnutia, presvedčené o primeranosti uloženého disciplinárneho opatrenia.

Vo vzťahu k DO Mgr. C. D. sa predsedníctvo SAK riadilo úvahou, že DO vtedy ako advokátsky koncipient nebol v priamom právnom vzťahu so sťažovateľmi, preto sa vo vzťahu k nim nemohol dopustiť ani žiadneho disciplinárneho previnenia. V danom čase bol v pracovnoprávnom vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa – JUDr. A. B. a pokiaľ bol poverený pracovnoprávnymi úlohami, v danom prípade vykonaním právnych úkonov podľa usmernenia svojho zamestnávateľa, za riadny výkon uložených povinností zodpovedá svojmu zamestnávateľovi. Ustanovenie § 64 ods. 3 ZoA ukladá advokátskemu koncipientovi pri výkone právnej praxe povinnosť postupovať v súlade so zákonom o advokácii, predpismi komory a s pokynmi advokáta. Za eventuálnu nesprávnosť svojho postupu však zodpovedá (v zmysle Zákonníka práce) svojmu zamestnávateľovi, nie klientovi svojho zamestnávateľa, s ktorým nebol osobne v žiadnom právnom vzťahu. Preto rozhodlo o oslobodení DO Mgr. C. D.

Zároveň predsedníctvo SAK zdôraznilo zodpovednosť advokáta za výkon práce, vrátane vykonania poverených úkonov svojho advokátskeho koncipienta s tým, že dohľad nad prácou advokátskeho koncipienta má vykonávať tak, aby nedošlo k ujme na právach klienta.

132.

ROZHODNUTIE

Samotné prijatie generálnej plnej moci advokátskym koncipientom ako fyzickou osobou na zastupovanie právnickej osoby ani následne udelenie plnej moci advokátskym koncipientom ako generálnym splnomocnencom právnickej osoby advokátovi – školiteľovi na zastupovanie tejto právnickej osoby v súdnom konaní nie je poskytovaním právnych služieb zo strany koncipienta ani jeho disciplinárnym previnením, za predpokladu, že s ohľadom na predmet podnikania právnickej osoby, rozsah a spôsob vykonávania udeľenej plnej moci i predmet následne udeľenej plnej moci advokátovi toto konanie neznižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-4/13:2165/2011

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu SAK z 20. júna 2012, sp. zn. DS-V-105/11:2165/2011

Rozhodnutím I. odvolacieho disc. senátu SAK z 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-4/13:2165/2011 v spojení s rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 20. júna 2012, sp. zn. DS-V-105/11:2165/2011 bol disciplinárne obvinený advokátsky koncipient

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 3, § 64 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4 a § 33 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako advokátsky koncipient zapísaný v spoločnosti A. s. r. o. tým, že prevzal dňa 9. 11. 2009 od spoločnosti B. generálnu plnú moc a počas trvania svojej koncipientskej praxe túto spoločnosť zastupoval, o. i. udelil ako generálny zástupca tejto spoločnosti dňa 26. 7. 2010 plnú moc advokátovi C. D. na zastupovanie v súdnom konaní vedenom pred okresným súdom, následne toto plnomocenstvo advokátovi C. D. dňa 23. 8. 2010 odvolal a plnú moc pre zastupovanie v tomto súdnom konaní opätovne udelil inému advokátovi,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 20. júna 2012, sp. zn. DS-V-105/11:2165/2011 bol zároveň disc. obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 3, § 12 ods. 4, § 15 ods. 6 ZoA a § 2 ods. 3 a 4 a § 32 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

prevzal dňa 26. 7. 2010 od svojho koncipienta A. B. ako generálneho zástupcu B. plnú moc na zastupovanie, pričom vedel, že ako advokátsky koncipient nie je oprávnený poskytovať právne služby a zároveň toto zastupovanie prevzal ako fyzická osoba – advokát napriek tomu, že advokáciu vykonával ako konateľ spoločnosti A. s. r. o.,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala dňa 9. 11. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátskemu koncipientovi A. B. pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. V rovnaký deň bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi C. D. ako školiteľovi advokátskeho koncipienta A. B. Oba návrhy boli spojené na jedno konanie s ohľadom na súvislosť prejednáwanej veci.

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 20. júna 2012, sp. zn. DS-V-105/11:2165/2011 disciplinárny senát uznal DO advokátskeho koncipienta A. B. za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným disciplinárnym návrhom, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a zároveň DO advokátskemu koncipientovi uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 327,20 eur. Týmto rozhodnutím bol zároveň DO advokát C. D. podľa § 24 písm. b) DP SAK oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát vykonal dňa 20. 6. 2012 pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili obaja disciplinárne obvinení. Disciplinárne obvinený advokátsky koncipient potvrdil, že spoločnosť B. mu ako fyzickej osobe dňa 9. 11. 2009 udelila plnú moc na zastupovanie a konanie v jej mene, avšak nie ako právnemu zástupcovi, ale „de facto na zastupovanie a konanie v jej mene ako kvázi štatutárny zástupca“, preto považoval disciplinárny návrh za nedôvodný. Dodal, že splnomocnenie prijal z dôvodu, že vo veci hrozilo premlčanie, bolo treba ihneď podať žalobu, a preto tento spôsob považovali za efektívnejší. Časový posun medzi jeho splnomocnením a udelením plnomocenstva školiteľovi osem mesiacov, vyvolávajúci pochybnosť o časovej neodkladnosti, DO koncipient vysvetlil na pojednávaní tak, že v čase udelenia generálnej plnej moci preňho ešte nevedeli, že bude nejaký spor. Nevedel vysvetliť, čo znamená zastupovanie „kvázi štatutárny zástupca“, avšak toto si vysvetľoval, že za spoločnosť bude vystupovať ako jej štatutárny zástupca. Disciplinárne obvinený koncipient dodal, že školiteľa informoval, že vykonáva nejaké aktivity v prospech blízkych osôb.

Disciplinárne obvinený advokát uviedol, že sa necíti byť vinným a vysvetlil, že spoločnosť B. na základe plnej moci zastupovala jeho kancelária, o čom svedčí plnomocnenstvo a z toho dôvodu nemal vedomosť, že by túto mohol zastupovať aj A. B., pričom nemal vedomosť ani o tom, že by A. B. počas svojej koncipientskej praxe poskytoval právne služby. K porušeniu advokátskych predpisov ďalej uviedol, že keďže je jediným členom spoločnosti A. s. r. o., rozhodol sa, že vzhľadom na rizikovosť predmetného zastúpenia bude vystupovať vo veci ako advokát a nie ako štatutár spoločnosti, čo mu umožňuje § 15 ods. 6 ZoA, pričom išlo len o dočasné samostatné poskytovanie právnej služby a následne však jeho plnomocnenstvo bolo zrušené a plná moc udelená inému advokátovi.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že zo strany DO koncipienta došlo k disciplinárnemu previneniu, nakoľko advokátsky koncipient je povinný pri výkone právnej praxe postupovať v súlade s predpismi a teda nesmie poskytovať právne poradenstvo a zastupovanie bez opráv-

nenia vyžadovaného zákonom a túto činnosť podporovať. Z vyjadrenia DO koncipienta a listinných dôkazov vyplynulo že v čase, keď vykonával koncipientsku prax, prevzal na základe generálnej plnej moci zastúpenie spoločnosti B. Jeho obhajoba, že konal, ako kvázi štatutárny zástupca, bola vyvrátená listinnými dôkazmi a nakoniec aj jeho výpoveďou na pojednávaní dňa 20. 6. 2012.

Čo sa týka oslobodzujúceho rozhodnutia DO advokáta, disciplinárny senát dospel k záveru, že zo strany DO nejde o konanie, ktoré by bolo disciplinárnym previnením, nakoľko § 15 ods. 6 ZoA dáva možnosť v ojedinelých prípadoch zastupovať vo veci ako advokát, pokiaľ s týmto súhlasia spoločníci spoločnosti, v ktorej je advokát zároveň aj konateľom a pokiaľ je spoločnosť jednočlenná, je možné vyvodzovať, že tento súhlas si udelil spoločník sám. Toto však nie je v rozpore so zákonom o advokácii. V ďalšom skutku vychádzal disciplinárny senát z výpovedí DO koncipienta ako aj DO advokáta, že nemal vedomosť o tom, že koncipient zastupuje spoločnosť B.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie DO koncipient z dôvodu, že toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a neúplného zistenia skutkového stavu veci. V odôvodnení odvolania poukázal na to, že už samotné prijatie generálnej plnej moci bolo označené ako neprípustný výkon právnej praxe bez oprávnenia a bez vedomia svojho školiteľa. Vyjadril názor, že len prijatím takéhoto plnomocenstva, ktoré prijal ako fyzická osoba, nie ako koncipient, sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia, ak takú právnu prax nevykonával. Za výkon praxe nepovažoval, ak ako štatutárny zástupca poveril právnym zastupovaním v konkrétnej právnej veci svojho školiteľa. Podľa jeho názoru neexistuje právny predpis, ktorý by jemu ako fyzickej osobe bránil zastupovať v bežných obchodných a iných veciach akúkoľvek právnickú osobu so zdôvodnením, že nevyužil generálnu plnú moc na výkon právnych služieb. Namietal tiež tvrdenie, že prijal zastupovanie a zastupoval právnickú osobu bez toho, aby o tom informoval svojho školiteľa. Neskôr v rámci odvolacieho konania poukázal na skoršie rozhodnutie disciplinárnych orgánov SAK, konkrétne DS V.-6509:4498/2008, podľa ktorého advokátsky koncipient mohol vykonávať činnosť člena dozornej rady obchodnej spoločnosti, pričom v rámci výkonu tejto funkcie aj prakticky poskytol istý druh právnej služby a vo veci bol oslobodený. Poukázal tiež na nepomer v rozhodnutí, keď jeho školiteľ fakticky z rovnakého skutku bol oslobodený, pričom on bol uznaný vinným.

Navrhovateľ k námietkam DO koncipienta uviedol, že podstata veci nie je v tom, či DO poskytoval právne služby alebo nie, ani to, či poverením svojho školiteľa zastupovaním v konkrétnej právnej veci bol vyvolaný stav závislosti medzi advokátom a koncipientom. Podstata je podľa jeho názoru v tom, že udelením plnomocenstva svojmu školiteľovi došlo k zníženiu dôstojnosti advokáta. Podľa jeho názoru DO znížil dôstojnosť advokátskeho stavu tým, že prijal poverenie a na základe tohto poverenia poveril advokáta – školiteľa zastupovaním v konkrétnej veci. K rozdielnemu rozhodnutiu vo vzťahu k DO advokátovi a DO koncipientovi uviedol, že podstatu konania proti DO advokátovi bola možnosť vytvorenia závislosti advokáta na koncipientovi, predmetom konania DO koncipienta bolo zníženie dôstojnosti advokátskeho stavu prijatím poverenia na zastupovanie a následným poverením svojho školiteľa v konkrétnej právnej veci.

Odvolací disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 19. apríla 2013, sp. zn. 1ODS-4/13:2165/2011 podľa § 34 písm. b) DP SAK zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že DO koncipienta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, nakoľko skutok nie je disciplinárnym previnením.

Odvolací senát dospel k záveru, že DO prijatím poverenia na zastupovanie spoločnosti B., aj v rozsahu, v akom mu bola udelená „generálna plná moc“ neznižil dôstojnosť advokátskeho

stavu, ani neporušil zásadu, že ako koncipient nesmie vykonávať právnu prax. Odvolací senát konštatoval, že DO prijal plnú moc ako fyzická osoba a aj keď jej obsahom bolo aj oprávnenie robiť právne úkony potrebné v záujme činnosti spoločnosti, len prijatím takého poverenia, bez výkonu skutočnej právnej služby pre spoločnosť, samo osebe nie je výkonom právnej praxe. Prijatím poverenia preto DO neznížil dôstojnosť advokátskeho stavu. Odvolací senát poukázal najmä na skutočnosť, že členstvo, či už advokátov alebo ich koncipientov dokonca aj v štatutárnych orgánoch alebo iných orgánoch právnických osôb v tom čase (r. 2009) sa tolerovalo a dosiaľ toleruje, a preto nie je dôvod, aby DO bol výnimkou. Napokon, DO správne poukázal na konkrétny precedens v rozhodovacej činnosti orgánov SAK, i keď nešlo o celkom obdobný prípad. Napriek tomuto konštatovaniu odvolací senát uviedol, že každé takéto konanie treba posudzovať osobitne, najmä s ohľadom na predmet podnikania s otáznym etickým rozmerom takéhoto podnikania.

Pokiaľ ide o výkon udelenej „generálnej plnej moci“, nebolo ničím preukázané, že DO vykonával svoje právomoci spôsobom, ktorým by znižoval vážnosť advokátskeho stavu. Ničím nebolo spochybnené jeho tvrdenie, že išlo o zriaďovanie bežných obchodných záležitostí, bol vykonávateľom vôle štatutára spoločnosti, išlo o výkon minimálny, nijako neohrozujúci výkon jeho koncipientskej praxe. Nebolo preukázané, aby vykonával poverenie napr. v rozpore s platným právnym poriadkom SR alebo iným dehonestujúcim spôsobom, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver o znížení vážnosti advokátskeho stavu. Aj tu platí, že každá vec má byť posudzovaná individuálne.

Disciplinárne obvinený koncipient poveril ako fyzická osoba, nie ako koncipient, advokáta – svojho školiteľa právnym zastúpením v konkrétnej sporovej veci, zjavne nie v celkom jednoduchom obchodno-právnom spore, ktorý sa netýkal len nejakej banálnej záležitosti (napr. zabezpečením právnych listín z katastra, obchodného registra a pod.), ale komplikovanej veci. Odvolací senát v tejto konkrétnej veci nevidel také konanie, ktoré by znižovalo dôstojnosť advokátskeho stavu.

Odvolací senát na záver zdôraznil, že DO advokát bol právoplatne oslobodený pre skutok, ktorý je fakticky totožný s tým, za ktorý bol DO koncipient uznaný vinným, pričom nebolo jasné, prečo konanie DO advokáta nebolo považované za konanie znižujúce advokátsky stav a konanie jeho koncipienta za konanie, ktoré znižuje vážnosť advokátskeho stavu. Pritom z logickej úvahy vyplýva predpoklad, že u advokáta sa predpokladá vyššia miera schopností posúdiť danú situáciu a teda aj otázku zníženia alebo nezníženia vážnosti advokátskeho stavu ako u jeho koncipienta. Takýto nerovnaký prístup je v rozpore s princípom spravodlivého usporiadania veci, ktorý odvolací senát považoval za veľmi dôležitý. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací senát rozhodol tak, ako bolo vyššie uvedené.

133.

ROZHODNUTIE

Zo vzťahu medzi advokátom – školiteľom a advokátskym koncipientom je zrejmé, že koncipient nesmie vystupovať ako tzv. občiansky zástupca bez súhlasu a už vôbec nie proti vôli advokáta – školiteľa.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-73/11:439/2011

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 16. novembra 2011, sp. zn. DS III.-73/11:439/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 64 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako advokátsky koncipient prevzal právne zastúpenie svojho známeho A. B. v rozvodovom konaní konanom na okresnom súde, pričom napriek tomu, že v čase prevzatia bol advokátskym koncipientom u školiteľa JUDr. C. D., nechal sa splnomocniť na základe splnomocnenia zo dňa 30. 6. 2010 na zastupovanie, pričom toto splnomocnenie nemalo náležitosti riadneho splnomocnenia, nebolo podpísané školiteľom JUDr. C. D. ani na ňom nebolo uvedené, že je koncipientom, v dôsledku čoho znemožnil doručenie rozvodového rozsudku, pretože na adrese uvedenej v plnomocenstve neprevzal rozsudok a okresný súd nemohol doručiť uvedený rozsudok ani v súčinnosti s políciou,

pretože **nebolo preukázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Na disciplinárnom pojednávaní dňa 16. 11. 2011 disciplinárny senát vypočul DO advokáta, ktorý poukázal na to, že v čase prevzatia zastupovania ako občiansky zástupca bol advokátskym koncipientom, pričom školiteľ s takýmto zastupovaním súhlasil. Ďalej DO uviedol, že toto konanie ľutuje a nevedel, že by mohlo ísť o disciplinárne previnenie a v prípade, že by bol uznaný za vinného, navrhol upustiť od potrestania.

Na základe vykonaného dokazovania senát zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený zastúpil ako občiansky zástupca fyzickú osobu, pričom tento postup si nechal schváliť svojim školiteľom – advokátom. Z dôvodu zmeny jeho trvalého bydliska, ktorú súdu neoznámil, sa sťažilo doručenie súdneho rozhodnutia účastníkovi konania zastúpenému DO.

Pokiaľ ide o skutkovú vetu návrhu na začatie disciplinárneho konania, podľa disciplinárneho senátu je jednoznačne zrejmé, že DO sa v disciplinárnom obvinení kládlo za vinu, že prevzal zastúpenie ako advokátsky koncipient, pričom toto splnomocnenie nemalo všetky náležitosti riadneho splnomocnenia, nebolo podpísané advokátom – školiteľom a v dôsledku takého splnomocnenia bolo znemožnené doručenie rozsudku súdu, teda zo skutkovej vety návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyplýva to, že by k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť len tým, že DO ako advokátsky koncipient prevzal zastúpenie ako tzv. občiansky zástupca, i keď práve túto stránku veci zdôrazňoval navrhovateľ počas disciplinárneho konania.

Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že DO neprevzal zastúpenie ako zástupca – advokátsky koncipient, a to, že v zastúpení neuviedol svojho školiteľa – advokáta nemožno vnímať ako vadu plnej moci. Bolo tak preukázané, že nešlo v tom prípade o vadu plnej moci splnomocnenca, ktorým by bol advokát. V skutočnosti išlo o bezvadnú plnú moc tzv. občianskeho zástupcu, ktorý však po zmene adresy svojho trvalého pobytu neoznámil súdu novú adresu.

Aj argumentácia navrhovateľa na disciplinárnom pojednávaní nesmerovala k preukázaniu skutku, uvedenému v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ale k inému skutku. Za týchto okolností disciplinárny senát musel podľa § 24 písm. a) DP SAK oslobodiť DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Obiter dictum disciplinárny senát poukázal na to, že aj keby bola skutková veta v návrhu na začatie disciplinárneho konania v súlade s tým, čo na pojednávaní v tejto disciplinárnej veci zdôrazňoval navrhovateľ, teda, že počas koncipientskej praxe nesmie koncipient za-

stupovať klientov ako občiansky zástupca, tak by disciplinárny senát zohľadnil to, že DO schválil jeho školiteľ – advokát. Vzťah advokáta a ním zamestnávaného advokátskeho koncipienta musí byť založený na vzájomnom rešpekte a dôvere nielen ľudskej, ale i profesijnej. Advokátsky koncipient musí vnímať svojho advokáta – školiteľa ako profesionála v oblasti práva, teda ako osobu, ktorej právne vedomie prevyšuje právne vedomie advokátskeho koncipienta. V opačnom prípade by advokát – školiteľ nebol advokátom – školiteľom, ale iba zamestnávateľom.

Zo vzťahu medzi advokátom – školiteľom a advokátskym koncipientom je zrejmé, že koncipient nesmie vystupovať ako tzv. občiansky zástupca bez súhlasu a už vôbec nie proti vôli advokáta – školiteľa.

Predmetom tohto disciplinárneho konania však nebola otázka, či je advokát – školiteľ vôbec oprávnený takýto súhlas udeliť. Disciplinárny senát sa v tejto disciplinárnej veci venoval otázke viny DO, ktorý súhlas neudeloval, ale ktorému bol súhlas advokátom – školiteľom udelený. Na účely tohto disciplinárneho konania nebolo podstatné, či advokát – školiteľ je oprávnený alebo nie je oprávnený takýto súhlas udeliť, ale či súhlas udelený bol.

Z pohľadu disciplinárnej zodpovednosti advokátskeho koncipienta je rozhodujúce, že bez takéhoto súhlasu ako tzv. občiansky zástupca vystupovať nesmie. Takisto to ale znamená, že nemôže ísť o tzv. bianco súhlas, ale muselo by ísť o súhlas, ktorý advokát – školiteľ udelil po dôkladnom zvážení a oboznámení sa s tým, čo vlastne mieni jeho koncipient vykonať ako občiansky zástupca. Ak vychádzame z toho, že podľa § 31 ods. 4 AP SAK je advokát oprávnený poveriť advokátskeho koncipienta vykonaním iba takého úkonu, ktorý je primeraný schopnostiam a dĺžke praxe koncipienta, tak je nepochybné, že advokát – školiteľ musí mať dôkladnú znalosť o odborných schopnostiach koncipienta, ktorému je školiteľom. Rešpektujúc to, že koncipient potrebuje od advokáta súhlas ku konkrétnej záležitosti, teda nie už vyššie spomenutý tzv. bianco súhlas, bol by advokát v prípade, ak by vôbec bolo možné takýto súhlas udeliť, povinný aj pri udelení súhlasu na vykonanie úkonu v rámci občianskeho zastúpenia dať taký súhlas len v prípade, ak je presvedčený, že žiadateľ má primerané schopnosti na vykonanie takéhoto úkonu. Prijať opačný záver, teda že advokát nie je povinný skúmať pri udelení takéhoto súhlasu, aké sú schopnosti a prax koncipienta by značilo, že advokát sa bude zapodievať v podstate najmä len tým, či mu nebude koncipient konkurovať a či to koncipienta nezaťažuje na úkor jeho pracovných povinností a vo zvyšku to už vlastne bude tzv. bianco súhlas, čo je záver neprijateľný.

V neposlednom rade je potrebné pri udelení takéhoto súhlasu zvážiť, či zastúpenie občianskym zástupcom nebude vnímané ako zastúpenie advokátom, resp. koncipientom, čo nastalo aj v tomto prípade, pretože sťažovateľ vnímal DO vlastne ako advokátskeho koncipienta.

V konečnom dôsledku, ak by aj udelenie takéhoto súhlasu možné bolo, tak jeho udelenie koncipientovi by kládlo na advokáta školiteľa vysoké nároky a advokát, ak má rozumnú pochybnosť o odborných schopnostiach koncipienta a o čomkoľvek, čo by mohlo narušiť vzťah dôvery medzi koncipientom a advokátom a ohroziť vážnosť nielen advokáta, ale i advokátskeho stavu, nemá takýto súhlas na zastupovanie v postavení tzv. občianskeho zástupcu udeliť. Disciplinárny senát vychádza z predpokladu, že advokát – školiteľ dal v tomto prípade DO súhlas po starostlivom zvážení a zodpovednom posúdení jeho odborných schopností. Vzhľadom na dôvod oslobodenia spod disciplinárneho obvinenia nebolo potrebné okolnosti udelenia tohto súhlasu podrobnejšie skúmať.

Obrana DO, že to nebral ako poskytovanie právnej služby, spočíva v omyle, pretože aj právne zastúpenie tzv. občianskym zástupcom, navyše v súdnom konaní, je poskytovaním právnej služby.

134.

ROZHODNUTIE

V prípade, ak k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť prostredníctvom e-mailovej komunikácie, je nutné primárne skúmať, kto je jej skutočným odosielateľom a adresátom. Ak nie je dokázané, že osoba označená ako odosielateľ tento mail aj v skutočnosti odoslala adresátovi, potom nemožno pričítať na ťarchu osoby označenej ako odosielateľa, že komunikovala s adresátom, keďže nikdy takýto prejav vôle vo vzťahu k adresátovi nevykonala.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 15. októbra 2013, sp. zn. DS IV.-24/13:4239/2012

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 15. októbra 2013, sp. zn. DS IV.-24/13:4239/2012 bol disciplinárne obvinený advokátsky koncipient

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v . § 18 ods. 3 v spojení s § 62 ods. 1 písm. d) ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

po začatí koncipientskej praxe dňa 1. 10. 2012 u advokáta Mgr. A. B. súčasne vystupoval ako právnik spoločnosti C. s. r. o., v e-mailovej komunikácii zo dňa 23. 11. 2012 so sťažovateľom, pretože **skutok sa nestal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO advokátskemu koncipientovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania zistil disciplinárny senát nasledovný stav veci:

Z mailu zo dňa 23. 11. 2012 vyplynulo, že tento mal byť odoslaný z mailovej adresy registrovanej na meno advokátskeho koncipienta v rámci domény advokátskej kancelárie – C. s. r. o. na mailovú adresu sťažovateľa, pričom v závere mailu je uvedené, že tento mal skoncipovať advokátsky koncipient, právnik spoločnosti C. s. r. o.

Z výpovede DO advokátskeho koncipienta na disciplinárnom pojednávaní vyplýva, že sám DO predmetný mail skoncipoval ako advokátsky koncipient Mgr. A. B., advokáta, avšak on mail neodoslal z predmetnej mailovej adresy na mailovú adresu sťažovateľa.

Z výpovede svedka C. D. na disciplinárnom pojednávaní vyplýva, že predmetný mail skoncipoval DO pod dohľadom jeho školiteľa – advokáta Mgr. A. B. v rámci právneho poradenstva, pričom pri koncipovaní textu mailu bol prítomný sám svedok ako klient. Samotný mail zaslal nedopatrením svedok z predmetnej mailovej adresy na mailovú adresu sťažovateľa.

Výpoveď DO korešponduje s výpoveďou svedka C. D., pričom informácie, ktoré uviedol svedok C. D. ozrejmili aj skutočnosť, kto mail následne odoslal tretej osobe. Sám svedok potvrdil odoslanie mailu, čo má aj logiku, pretože predtým než DO sa stal advokátskym koncipientom, pôsobil v spoločnosti C. s. r. o., v ktorej je svedok konateľom. Je logické, že konateľ ako osoba zodpovedná za chod spoločnosti najmä v zmysle § 135 a a nasl. ObchZ je zodpovedná aj za zriadenie mailových adries (kont) svojich zamestnancov, a preto by mal mať aj prístup do takýchto mailových adries.

Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že informácie uvedené na disciplinárnom pojednávaní svedkom C. D. a DO koncipientom tvoria ucelenú logickú reťaz, pričom nie je v nich žiadny logický rozpor. Podstatou veci je, že predmetný mail síce skoncipoval disciplinárne obvinený, avšak tento mail nikdy neposlal žiadnej tretej osobe, a preto bolo potrebné posúdiť, či možno za tohto skutkového stavu vyvodíť zodpovednosť DO.

E-mailová komunikácia je jedným z druhov komunikácie, ktorá je v súčasnej dobe favorizovaná, pričom sa dominantne dostala do popredia v posledných desiatich rokoch ako dôsledok rozvoja internetu. Jej výhoda spočíva najmä v rýchlosti a promptnosti v komunikácii, čo šetrí čas, a preto je logické, že ju využívajú aj advokátske kancelárie pri komunikácii s klientmi a orgánmi verejnej moci. Aj v tomto prípade sa uskutočnila daná komunikácia mailom. Pri skúmaní medzi kým, (t. j. kto je odosielateľ a kto je adresát) je dôležité skúmať, či osoba označená v maile ako odosielateľ, aj skutočne uvedenú informáciu zaslala adresátovi. Je to z toho dôvodu, že prístup od mailového konta, resp. prístup k mailovej adrese danej osoby môže mať aj iná osoba. Zrejme je to najmä v pracovnoprávných vzťahoch, v ktorých zamestnávateľ zriaďuje mailové adresy (kontá) pre svojich zamestnancov a logicky má k nim aj prístup. V prejednávanom prípade bol DO pôvodne zamestnancom spoločnosti C. s. r. o., takže je logické, že mal u pôvodného zamestnávateľa zriadenú mailovú adresu, ku ktorej mal prístup jeho pôvodný zamestnávateľ C. s. r. o. prostredníctvom konateľa C. D., ktorý mohol odosielať maily tretím osobám, čo v danom prípade aj potvrdil.

Z uvedeného je možné vyvodiť, že ak osoba, ktorá je v mailovej komunikácii označená ako odosielateľ mailu, v skutočnosti tento mail neodošle z danej e-mailovej adresy (aj keď e-mailová adresa je označená znakmi odosielateľa – napr. menom a priezviskom), nie je možné logicky vyvodzovať, že daná osoba je odosielateľom mailu, pretože chýba prejav vôle osoby, ktorá je označená za odosielateľa. Ide teda len o zdanlivý prejav vôle (zdanlivý úkon), keďže ho urobila v skutočnosti iná osoba než osoba, ktorá je označená v e-mailovej komunikácii ako odosielateľ.

Vzhľadom na to, že mail s predmetným obsahom zo dňa 23. 11. 2013 neodoslal DO sťažovateľovi, potom nebolo dokázané tvrdenie navrhovateľa v skutkovej vete návrhu, že DO vystupoval v pozícii právnika spoločnosti C. s. r. o. v predmetnej e-mailovej komunikácii. Disciplinárny senát zdôrazňuje, čo už podrobnejšie rozobral vyššie, že ak nie je dokázané, že osoba označená ako odosielateľ mailu tento mail aj v skutočnosti odoslala adresátovi, potom nemožno pričítať na farchu osoby označenej ako odosielateľ, že komunikovala s adresátom, keďže nikdy takýto prejav vôle vo vzťahu k adresátovi nevykonala.

Za uvedenej dôkaznej situácie disciplinárny senát má za to, že skutok, ktorý je predmetom disciplinárneho obvinenia sa nestal.

Procesné otázky

135.

ROZHODNUTIE

Skutočnosť, že sťažovateľ, ktorý nie je účastníkom disciplinárneho konania, počas konania vezme späť svoju sťažnosť, na základe ktorej bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, nie je dôvodom na zastavenie disciplinárneho konania, keďže takýmto dôvodom môže byť len späťvzatie návrhu na začatie disciplinárneho konania zo strany navrhovateľa, a preto ani skutočnosť, že predseda disciplinárneho senátu SAK po späťvzati sťažnosti sťažovateľom vo veci naďalej koná nemôže byť dôvodom pre záver o jeho zaujatosti voči DO advokátovi.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 6. marca 2010, sp. zn. P-49/09:4306/2008
Rozhodnutie predsedu Disc. komisie SAK z 8. februára 2010, sp. zn. DS IX.-49/09:4306/2008*

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 6. marca 2010, sp. zn. P-49/09:4306/2008 v spojení s rozhodnutím predsedu disc. komisie SAK z 8. februára 2010, sp. zn. DS IX.-49/09:4306/2008 bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti, vznesenej DO advokátom

tak, že

predseda IX. disciplinárneho senátu SAK z prerokovania a rozhodovania disciplinárnej veci DO advokáta **nebol vylúčený.**

Z odôvodnenia:

Počas disciplinárneho konania, vedeného proti DO advokátovi na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 6. 3. 2009, DO advokát zaslal na SAK písomnú sťažnosť datovanú z 1. 2. 2010, v ktorej okrem iného vzniesol aj námietky zaujatosti voči predsedovi IX. disciplinárneho senátu SAK a aj voči predsedovi Revíznej komisie SAK. Podľa obsahu jeho sťažnosti DO dôvody zaujatosti na strane predsedu senátu videl v tom, že napriek tomu, že sťažovateľia v tejto jeho disciplinárnej veci už dňa 28. 6. 2009 vzali svoju sťažnosť v celom rozsahu späť, čo DO opakovane písomne predsedovi senátu oznámil, predseda senátu tieto skutočnosti nerešpektoval a naďalej pokračoval v začatom disciplinárnom konaní proti nemu v jeho disciplinárnej veci.

Predseda IX. disciplinárneho senátu SAK k námietke zaujatosti DO advokáta uviedol, že sa necíti byť zaujatý a námietku považoval za nedôvodnú.

Rozhodnutím predsedu Disciplinárnej komisie SAK zo dňa 8. februára 2010, sp. zn. DS IX.-49/09:4306/2008 bolo o námietke zaujatosti, vznesenej DO advokátom rozhodnuté tak, že predseda IX. disciplinárneho senátu SAK nebol vylúčený z prerokovania a rozhodovania disciplinárnej veci DO advokáta.

V odôvodnení tohto rozhodnutia, vychádzajúc z § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 9, § 11 a § 13 ods. 1 písm. a) DP SAK predseda disciplinárnej komisie SAK konštatoval, že samotný sťažovateľ nie je účastníkom disciplinárneho konania. Jeho sťažnosť je iba podnetom na oficiálne šetrenie oddelenia sťažností a najmä revíznej komisie, výsledkom ktorého je jej rozhodnutie, či sa návrh podá, alebo nepodá. Preto ani skutočnosť, že sťažovateľ sťažnosť, ktorú pôvodne proti advokátovi na SAK podal, neskôr vzal späť, nie je dôvodom na zastavenie disciplinárneho konania; takýmto dôvodom môže byť iba to, že návrh vezme späť navrhovateľ, ktorým v danom prípade je predseda revíznej komisie. Vzhľadom na to ani požiadavka, aby po späťvzati sťaž-

nosti samotnými sťažovateľmi predseda senátu prebiehajúce disciplinárne konanie zastavil, nemá oporu v platných právnych predpisoch. Pokiaľ nedošlo k riadnemu späťvzatiu samotného disciplinárneho návrhu zo strany navrhovateľa, je naopak povinnosťou disciplinárneho senátu v danej veci konať a rozhodnúť.

Taký výkon funkcie predsedu senátu, t. j. že v danej disciplinárnej veci naďalej koná, preto sám osebe nemôže byť dôvodom pre záver, že by bol zaujatý pri rozhodovaní o vlastnej disciplinárnej veci DO advokáta voči nemu. Rozhodovať o ďalšej vznesenej ďalšej námietke zaujatosti proti predsedovi revíznej komisie nepatrí do kompetencie predsedu Disciplinárnej komisie SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát sťažnosť, v ktorej trval na svojom názore, že ak sťažovateľ zoberie podanú sťažnosť v celom rozsahu späť, s postupom advokáta súhlasí, tak v takom prípade nie je dôvod na postup, ktorý je zvolený, t. j. za každú cenu bez ohľadu na skutkový stav sankcionovať advokáta.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 6. marca 2010, sp. zn. P-49/09:4306/2008 podľa § 59 ods. 3 ZoA s použitím § 32 DP SAK rozhodnutie predsedu Disciplinárnej komisie SAK ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK sa v odôvodnení tohto svojho rozhodnutia stotožnilo so závermi vyššie uvedeného rozhodnutia s tým, že predseda Disciplinárnej komisie SAK podrobne právne odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na príslušné ustanovenia DP SAK. V postupe IX. disciplinárneho senátu a jeho predsedu v žiadnom prípade nemožno konštatovať akési „šikanovanie“ DO advokáta, pričom celý priebeh disciplinárneho konania predsedníctvo SAK vyhodnotilo ako súladný s procesnými normami upravujúcimi priebeh disciplinárneho konania.

136.

ROZHODNUTIE

Pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v zmysle § 58 ods. 2 ZoA v prípade disciplinárneho previnenia advokáta, spočívajúceho v opomenutí jeho povinnosti konať, je rozhodujúcim okamihom posledný deň, kedy mohol advokát túto povinnosť s ohľadom na jej účel ešte splniť.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. mája 2011, sp. zn. P – 17/2011:751/2009
Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 15. decembra 2010, sp. zn. DS II.-84/09: 751/2009*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. mája 2011, sp. zn. P – 17/2011:751/2009 v spojení s rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 15. decembra 2010, sp. zn. DS II.-84/09: 751/2009 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA,

tým, že

ako spoločník obchodnej spoločnosti a splnomocnený zástupca T. s. r. o. dňa 29. 3. 2004 uzavrel zmluvu o pôžičke s veriteľom A. B. na sumu vo výške 3 000 000 Sk, s lehotou vrátenia pôžičky do 31. 5. 2004, pričom ako ručiteľov uviedol obchodné spoločnosti, ktoré zmluvu nepodpísali, prevzal istinu 3 000 000 Sk, túto nezaviedol do účtovníctva spoločnosti T. s. r. o., zmaril vymoženie tejto pohľadávky tým, že pri vyhlásení konkurzu na spoločnosť T. s. r. o., oneskorene podal odvolanie proti rozhodnutiu o vyhlásení konkurzu a v zozname pohľadávok túto pohľadávku veriteľa A. B. neuviedol,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sa začalo 11. 8. 2009 podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom Revíznej komisie SAK.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 15. decembra 2010, sp. zn. DS II.-84/09: 751/2009 disciplinárny senát podľa § 19 ods. 2 písm. a) s poukazom na § 13 písm. b) DP SAK disciplinárne konanie vedené vo veci DO zastavil.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že DO vzniesol vo veci námietku premlčania disciplinárneho previnenia, ktorú senát vyhodnotil ako dôvodnú. Disciplinárny senát zistil, že na majetok spoločnosti T. s. r. o. bol dňa 18. 8. 2005 vyhlásený konkurz. Pred týmto dátumom DO podal (nie je zrejmé, v akom procesnom postavení) vyjadrenie k návrhu na vyhlásenie konkurzu na príslušný krajský súd. Dňa 20. 4. 2005 podala spoločnosť T. s. r. o. prostredníctvom konateľa návrh na vyrovnanie a dňa 4. 7. 2005 podala spoločnosť zoznam aktív a pasív spoločnosti. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti spolu s výzvou veriteľom bolo uverejnené v Obchodnom vestníku. Prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 25. 10. 2005 a oznámenie o jeho konaní bolo uverejnené v Obchodnom vestníku dňa 14. 10. 2005. Pokiaľ sa DO mal dopustiť skutku, ktorý mu je kladený za vinu, mohlo k nemu dôjsť najneskôr na určenom prieskumnom pojednávaní t. j. 25. 10. 2005, avšak návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene až dňa 11. 8. 2009, teda po uplynutí objektívnej dvojročnej lehoty na jeho podanie podľa § 58 ods. 2 ZoA.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie navrhovateľ, ktorým žiadal, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a vec vrátená disciplinárnemu senátu na nové konanie. Navrhovateľ nesúhlasil s posúdením námietky premlčania disciplinárnym senátom a s poukazom na analogické použitie TZ v disciplinárnom konaní podľa § 57 ods. 7 ZoA mal za to, že v danej veci ide o pokračujúci disciplinárny delikt, nakoľko skutok, ktorého sa DO dopustil, sa skladal z viacerých čiastkových útokov, ktoré sa posudzujú ako jeden disciplinárny delikt (§ 56 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 3 ZoA), a ku ktorým dochádzalo aj počas plynutia predmetnej dvojročnej objektívnej lehoty, ktorú uvádza disciplinárny senát. Nemožno preto súhlasiť s názorom disciplinárneho senátu, že k spáchaniu skutku mohlo dôjsť najneskôr na určenom prieskumnom pojednávaní, t. j. 25. 10. 2005.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. mája 2011, sp. zn. P – 17/2011:751/2009 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní postupu a rozhodovania disciplinárneho senátu, vyjadrení predsedu Revíznej komisie SAK v odvolaní proti predmetnému rozhodnutiu ako aj vyjadrení DO skonštatovalo, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie považovalo za vecne správne, a preto ho potvrdilo.

137.**ROZHODNUTIE**

V disciplinárnom konaní ešte pred meritórnym posúdením veci je nutné prednostne skúmať existenciu dôvodov na zastavenie konania v súlade s § 13 DP SAK, a to aj v rámci odvolacieho konania, keďže pri splnení podmienok podľa § 13 DP SAK je povinnosťou odvolacieho orgánu podľa § 36 písm. a) DP SAK prvostupňové rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, sp. zn. P – 28/2011:3268/2009
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-25/10:3268/2009*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, sp. zn. P – 28/2011:3268/2009 v spojení s rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-25/10:3268/2009 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

potom, ako mu klient výpoveďou zo dňa 6. 3. 2006 vypovedal zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, právnom zastupovaní a poskytovaní právneho poradenstva uzavretú dňa 30. 10. 2000, po skončení zastupovania prevzatú zálohu vo výške 100 000 Sk písomne finančne nevysporiadal, ako aj tým, že po tom, ako mu klient výpoveďou zo dňa 6. 3. 2006 vypovedal zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, právnom zastupovaní a poskytovaní právneho poradenstva uzavretú dňa 27. 7. 1999, po skončení zastupovania prevzatú zálohu vo výške 70 000 Sk písomne finančne nevysporiadal,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ, ktorým je Revízná komisia SAK, podal dňa 29. 1. 2010 návrh na začatie disc. konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát k veci uviedol, že svoju povinnosť klientom vyúčtovať nemienil porušiť ani ju nikdy úmyselné neporušil, pričom dôvodom, prečo nedošlo k samotnému vyúčtovaniu úkonov právnej služby nebola jeho neochota, ale písomná požiadavka klienta, podľa ktorej ho žiadal, aby vo vyúčtovaní bol nulový zostatok, s čím DO nesúhlasil a snažil sa s klientom dohodnúť, avšak tento paradoxne začal uplatňovať súdnou cestou nárok na vrátenie celej zálohy, čo neskôr vyhodnotil ako pochybenie. DO advokáta a zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu ku konaniu zakladajúcim disciplinárne previnenie.

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-25/10:3268/2009 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 9. septembra 2011, sp. zn. P – 28/2011:3268/2009 podľa § 36 písm. a) DP SAK v spojení s § 13 písm. b) DP SAK napadnuté rozhodnutie zrušilo a konanie zastavilo.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK s poukazom na § 36 písm. a) DP SAK v spojení s § 13 písm. b) DP SAK, po preskúmaní listinných dôkazov obsiahnutých v disciplinárnom spise, za preukázanú dôvodnosť námietky DO advokáta k premlčaniu vo vzťahu ku konaniu zakladajúcim disciplinárne previnenie a z tohto dôvodu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

138.

ROZHODNUTIE

Skutková časť návrhu na začatie disciplinárneho konania nesmie byť popísaná takým spôsobom, aby pre všeobecnosť a neurčitosť návrhu mu nebolo možné vyhovieť. Riadne označenie skutku v návrhu má význam nielen pre jeho samotné posúdenie, t. j. či sa skutok stal a či skutok je disciplinárnym previnením, ale má význam aj pre plynutie lehôt na podanie návrhu.

*Rozhodnutie predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-5/2012:3874/2010
Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-31/11:3874/2010*

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-5/2012:3874/2010 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-31/11:3874/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, § 5 ods. 1 a § 6 písm. a) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako právny zástupca sťažovateľa v konaní o určenie neplatnosti zmluvy nepoučil svojich klientov o predpokladoch úspechu žaloby o určenie neplatnosti zmluvy, najmä o správnom a dostatočnom označení účastníkov konania a pravdepodobnosti vydržania spornej nehnuteľnosti, nežiadal preukázateľne súčinnosť od klientov a riadne a včas písomne neinformoval klientov o postupe v konaní, najmä o podaní návrhu na späťvzatie žaloby v odvolaní voči rozsudku prvostupňového súdu, pretože **nebolo preukázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia, pričom vychádzal zo skutkových okolností uvedených v sťažnosti sťažovateľa.

vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že prevzal právne zastupovanie sťažovateľa týkajúce sa poskytnutia právnej pomoci pri vysporiadaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nakoľko sťažovateľ tvrdil, že jeho susedia užívajú pozemok v jeho vlastníctve. Ďalej uviedol, že sa stretol s ďalšími domnelými vlastníkmi sporného pozemku, pričom nakoľko nedošlo medzi sťažovateľom a ostatnými domnelými vlastníkmi k dohode, DO sa so sťažovateľom dohodol na podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva k spornému pozemku, s tým, že podľa tvrdenia DO mal sťažovateľ začať zisťovať možných účastníkov konania, nakoľko ten sa mal počas konania upravovať, čo naznačil aj konajúci súd v danej veci, avšak nakoniec súd žalobu sťažovateľa zamietol aj z dôvodu nedostatočne označeného okruhu účastníkov konania na strane žalovaných. Po ústnej dohode so sťažovateľom podal DO odvolanie, pričom ho poučil o možnom neúspechu odvolania a zároveň mu ústne vysvetlil, že na odvolacom súde nie je možné upravovať okruh účastníkov konania s tým, že by bolo lepšie, aby sa podala nová žaloba so správne upraveným okruhom účastníkov. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení tvrdil, že svojho klienta vždy a riadne včas informoval o všetkých úkonoch, upozornil ho na možnosť späťvzatia žaloby ako aj na ďalší možný postup v konaní, pričom v celej veci postupoval nezávisle a s odbornou starostlivosťou a vykonal všetko v prospech svojho klienta. K späťvzatiu žaloby doplnil, že o tomto klienta informoval, nič proti nemu nenamietal a späťvzatie DO vykonal so súhlasom sťažovateľa.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že podľa jeho názoru k porušeniu povinností advokáta v ňom uvedených nedošlo a ku skutkovej stránke veci doplnil, že sťažovateľovi pri preberaní veci vysvetlil, že predmetná vec je stará a užívací stav nejednoznačný, pričom sťažovateľ sa v tejto súvislosti zaviazal poskytnúť DO potrebnú súčinnosť k zisteniu relevantných skutočností.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-31/11:3874/2010 disciplinárny senát podľa § 24 písm. a) DP SAK oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že DO sa nedopustil disciplinárneho previnenia, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal tak, ako bolo uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania v skutkovej vete, i keď v rámci dokazovania vyšli najavo niektoré skutočnosti, ktoré

by mohli zakladať disciplinárny postih DO, avšak v návrhu na začatie disciplinárneho konania neboli tieto skutky v skutkovej vete označené a správne vymedzené, a preto senát nemal inú možnosť, než DO spod takto označeného návrhu oslobodiť.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie predseda Revíznej komisie SAK s tým, že trval na tom, že DO znížil dôstojnosť advokátskeho stavu tým, že riadnym spôsobom, s ohľadom na svoje odborné znalosti a vedomosti, nepoučil klientov o zjavnej neopodstatnenosti a bezvýslednosti podanej žaloby, a ak by klienti trvali na podanej žalobe, napriek poučeniu advokáta, mal splnenie tejto svojej povinnosti voči nim v konaní preukázať, napr. aj písomným záznamom. Podľa odvolateľa bol porušený § 18 ods. 3 ZoA. Odvolateľ poukázal tiež na to, že advokát porušil povinnosť stanovenú v § 6 písm. a) AP SAK, keďže klientov riadne a včas neinformoval o postupe v konaní, najmä o späťvzati žaloby.

Predsedsníctvo SAK svojím rozhodnutím z 3. februára 2012, sp. zn. P-5/2012:3874/2010 podľa § 59 ods. 3 ZoA v spojení s § 33 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedsníctvo SAK sa v celom rozsahu stotožnilo s napadnutým rozhodnutím a jeho dôvodmi s tým, že v tomto konaní nebolo možné riadne posúdiť zavinenie DO, keďže jednotlivé skutky, ktoré mu boli kladené za vinu, neboli popísané v súlade s § 5 ods. 3 s prihliadnutím na § 20 ods. 3 DP SAK. Skutková časť návrhu bola popísaná spôsobom, že pre jeho všeobecnosť a neurčitosť nebolo možné návrhu vyhovieť. Riadne označenie skutku v návrhu má význam nielen pre jeho samotné posúdenie, t. j. či sa skutok stal a či je disciplinárnym previnením, ale má význam aj pre plynutie lehôt a pod.

139. ROZHODNUTIE

Podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia podľa § 39 ods. 1 DP SAK môže smerovať len proti právoplatnému rozhodnutiu disciplinárneho senátu ako prvostupňového orgánu, ktoré nebolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-2/2012:1199/2009

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. 6. 2012, sp. zn. P-2/2012:1199/2009 bolo rozhodnuté o podnete predsedu Revíznej komisie SAK podľa § 39 ods. 1 DP SAK na zrušenie rozhodnutia predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-2/2012:1199/2009

tak, že

podnet na zrušenie rozhodnutia predsedníctva SAK z o dňa 3. februára 2012, sp. zn. P-2/2012:1199/2009 **bol zamietnutý.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 5. 6. 2012 podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia predsedníctva SAK z 3. februára 2012, sp. zn. P-2/2012:1199/2009 podľa § 39 ods. 1 DP SAK s odôvodnením, že toto rozhodnutie je v zjavnom rozpore s § 18 ods. 1 ZoA.

V zmysle § 39 ods. 1 DP SAK predsedníctvo SAK môže zrušiť právoplatné rozhodnutie senátu, z podnetu navrhovateľa alebo disciplinárne odsúdeného, len ak bolo vydané v rozpore so zákonom o advokácii alebo predpisom komory.

Predsedsníctvo SAK po preskúmaní podnetu navrhovateľa dospelo k záveru, že ide o podnet, ktorému nie je možné vyhovieť, pretože smeruje voči rozhodnutiu, ktoré podľa § 39 ods. 1 DP SAK predsedníctvo SAK nie je oprávnené zrušiť ani preskúmať, pretože toto ustanovenie

DP SAK dáva predsedníctvu právomoc zrušiť právoplatné rozhodnutie senátu, čo je potrebné vykladať ako právoplatné rozhodnutie disciplinárneho senátu, ktoré nebolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 37 ods. 1 DP SAK proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu nie je prípustné odvolanie. V zmysle § 32 písm. c) DP SAK odvolací orgán zamietne odvolanie a potvrdí rozhodnutie senátu, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podnet navrhovateľa smeruje k preskúmaniu vlastného právoplatného rozhodnutia odvolacieho orgánu, čo podľa DP SAK, ale ani TP, ktorého ustanovenia sa použijú v prípade absencie podrobnejšej úpravy v disciplinárnom konaní (§ 57 ods. 7 ZoA), možné nie je.

V zmysle § 31 ods. 1 TP odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Aplikáciou vyššie uvedených právnych predpisov odvolací orgán použijúc analógiu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a podnet navrhovateľa zamietol.

140.

ROZHODNUTIE

Pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v zmysle § 58 ods. 2 ZoA je rozhodujúci okamih primárneho konania advokáta (uzatvorenie dodatku k zmluve o poskytovaní právnych služieb), zakladajúceho disciplinárne previnenie advokáta, nie okamih následného konania advokáta (vystavenie faktúr na základe uzatvoreného dodatku), ktoré nemôže mať charakter disciplinárneho previnenia, nakoľko ním len dochádza k plneniu sekundárnych povinností, vyplývajúcich z primárneho konania.

*Rozhodnutie III. odvol. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-6/13:1857/2012
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-94/12:1857/2012*

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-6/13:1857/2012 v spojení s rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-94/12:1857/2012 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

a) vystavoval, ako konateľ spoločnosti – advokátskej kancelárie klientovi – spoločnosti A. s. r. o., za právne služby poskytované v období od 08/2010 do 07/2011 faktúry za paušálnu odmenu zvýšenú zo sumy 750 eur bez DPH mesačne na 1500 eur bez DPH, na základe dodatku č. 2 zo dňa 11. 9. 2009, k zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 1. 7. 2008, ktorý dodatok č. 2 bol podpísaný DO advokátom ako konateľom, splnomocneným dňa 28. 8. 2009 konateľmi spoločnosti A. s. r. o. konajúcimi spoločne na strane jednej a spoločnosťou – advokátskou kanceláriou na strane druhej,

b.) vystavoval ako konateľ spoločnosti – advokátskej kancelárie klientovi – spoločnosti B. s. r. o. za právne služby poskytované v období od 08/2010 do 08/2011 faktúry na paušálnu odmenu zvýšenú zo sumy 750 eur bez DPH mesačne na 1500 eur bez DPH na základe dodatku č. 2 zo dňa 11. 9. 2009 k zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 1. 7. 2008, ktorý dodatok č. 2 bol podpísaný DO advokátom ako konateľom splnomocneným dňa 28. 8. 2009

konateľmi spoločnosti B. s. r. o. konajúcimi spoločne na strane jednej a spoločnosťou – advokátskou kanceláriou, konajúcou prostredníctvom DO advokáta na strane druhej.

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia sa začalo dňa 16. 10. 2012 podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom Revízskej komisie SAK. Navrhovateľ v odôvodnení tohto disciplinárneho návrhu zdôraznil, že DO advokát na základe splnomocnení uzatvoril so svojimi klientmi – právnickými osobami dodatky k zmluvám o poskytovaní právnych služieb, ktorými zmenil dovtedy platné zmluvné podmienky v neprospech klientov a v prospech advokátskej kancelárie tak, že došlo k navýšeniu dohodnutej mesačnej paušálnej odmeny navyše so stanovením maximálneho rozsahu poskytovaných právnych služieb na 17 hodín mesačne, hoci pôvodne časový rozsah poskytovaných právnych služieb stanovený nebol. Navrhovateľ mal za to, že už samotné podpísanie dodatkov je disciplinárnym previnením, ktoré však už bolo premlčané, pričom ale podľa jeho názoru je disciplinárnym previnením aj vystavovanie jednotlivých faktúr za fakturačné obdobia na zvýšenú mesačnú paušálnu odmenu, lebo takéto konanie je nevhodné advokátskeho stavu, keďže DO neprihliadal na záujem klienta, ale na svoj záujem.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokát vyjadril písomným podaním, v ktorom disciplinárny návrh označil za nedôvodný, a zdôraznil, že oba dodatky boli oboma zmluvnými stranami riadne plnené a na tomto základe bol povinný vystavovať faktúry za poskytovanie právnych služieb podľa § 71 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o DPH, lebo pri každom dodaní tovaru a dodaní služby v tuzemsku pre zdaniteľnú osobu a pre právnickú osobu, ktorá nie je zdaniteľnou osobou je platiteľ povinný vyhotoviť faktúru najneskôr do 15 dní od vzniku daňovej povinnosti. Opakované vystavovanie samotných faktúr subjektom, ktorým boli poskytované právne služby nemôže byť samo osebe žiadnym disciplinárnym previnením, lebo ide o zákonnú povinnosť advokáta podľa už spomenutého § 71 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o DPH. Disciplinárne obvinený ďalej namietal aj premlčanie prípadného disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-94/12:1857/2012 bol DO advokát s poukazom na § 24 písm. b) DP SAK oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát dospel k záveru, že skutky kladené DO advokátovi za vinu sa stali, avšak nie sú disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát mal za to, že konanie DO advokáta v postavení konateľa obchodnej spoločnosti, spočívajúce vo výkone právomocí mu daných podľa príslušných ustanovení Obch. zák. nemožno subsumovať pod ustanovenia o porušení povinnosti advokáta, uložené mu v ZoA, resp. AP SAK. Ak sťažovatelia majú pochybnosti o zákonnosti postupu DO advokáta pri vystavovaní faktúr je namieste, aby sa domáhali svojich práv na príslušnom súde a nie podaním sťažnosti na SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal odvolanie navrhovateľ, v ktorom namietal nesprávnosť tohto rozhodnutia, ktoré spočívalo na nesprávnych záveroch, pretože predmetom disciplinárneho návrhu nebolo konanie DO advokáta v postavení konateľa obchodnej spoločnosti, spočívajúce vo výkone právomocí mu daných podľa príslušných ustanovení Obch. zák., ale postup DO ako advokáta, spoločníka a konateľa advokátskej kancelárie, ktorá má právnu formu spoločnosti s ručením obmedzeným. Podľa odvolateľa dôležitým bolo, že DO, na základe splnomocnení (bez toho, aby bola posudzovaná otázka platnosti alebo neplatnosti týchto splnomocnení) uzatvoril dodatky č. 2 k zmluvám o poskytovaní právnych

služieb so svojou advokátskou kanceláriou, resp. že, ako konateľ svojej advokátskej kancelárie, uzatvoril tieto dodatky so spoločnosťami, v mene ktorých vystupoval ako konateľ a že týmito dodatkami zmenil dovtedy platné zmluvné podmienky v neprospech klientov a v prospech svojej advokátskej kancelárie. V závere odvolania navrhovateľ zdôraznil, že DO pri uzatváraní dodatkov č. 2 a pri následnom vystavovaní faktúr za zvýšenú odmenu navyše pri časovo obmedzenom rozsahu právnych služieb, neprihliadal na záujem sťažovateľov ako svojich klientov, ale na záujem seba ako advokáta, čím konal tak, že je to nedôstojné advokátskemu stavu.

III. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím zo dňa 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-6/13:1857/2012 podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 37 písm. a) DP SAK s použitím § 14 písm. b) DP SAK v spojitosti s § 58 ods. 2 ZoA napadnuté rozhodnutie zrušil a disciplinárne konanie zastavil.

Odvolací senát mal za to, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval vo veci síce vykonaním všetkých dostupných a potrebných dôkazov na riadne objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili zákonné a predovšetkým spravodlivé rozhodnutie, avšak pri skúmaní podmienok disciplinárneho konania sa dôsledne neriadil § 58 ods. 2 ZoA, keďže sa nezaoberal otázkou premlčania disciplinárneho previnenia, na ktoré poukázal aj samotný navrhovateľ v disciplinárnom návrhu.

Podľa právneho názoru odvolacieho disciplinárneho senátu bolo potrebné v rámci preskúmaného princípu odvolacieho disciplinárneho konania zaoberať sa otázkou lehôt, teda subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty, na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, zvlášť, keď DO námietku premlčania disciplinárneho previnenia vzniesol už v rámci primárneho písomného vyjadrenia k návrhu na začatie disciplinárneho konania a neskôr ju opakovane v rámci prvo aj druhostupňového disciplinárneho konania (porovnaj rozhodnutie č. 149 a č. 150 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí SAK 2007–2011).

Nemožno sa stotožniť s právnym názorom navrhovateľa, že v posudzovanom prípade ide len o posúdenie konania DO ako disciplinárneho previnenia z hľadiska vystavovania jednotlivých faktúr klientom od 08/2010 do 08/2011, keď takéto čiastkové konanie advokátovi logicky nadväzuje na uzatvorené dodatky č. 2 k zmluvám o poskytovaní právnych služieb, navyše, dodatky platné a právne záväzné pre oboch účastníkov vzájomného dvojstranného právneho vzťahu, ktoré klientmi neboli namietané ani spochybňované. Naopak, treba prisvedčiť DO advokátovi, že ak nie je disciplinárnym previnením podpísanie dodatkov č. 2 z 11. 9. 2009 k zmluvám o poskytovaní právnych služieb, nemôže byť disciplinárnym previnením vystavovanie faktúr advokátom na odmenu, na základe platných dodatkov č. 2, lebo skutočne ide o plnenie zákonných povinností advokáta ako platiteľa DPH v zmysle § 71 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o DPH, a plnenie týchto zákonných povinností nemožno a priori klasifikovať ako disciplinárne previnenie advokáta.

Odvolací senát poukázal na to, že tak navrhovateľ ako aj disciplinárny senát I. stupňa opomenuli aplikovať výkladové hľadiská rozhodnutia predsedníctva SAK z 12. 11. 2011 sp. zn. P-58/2010-4027/2009 a rozhodnutia III. DS SAK zo dňa 15. 6. 2010 sp. zn. DS III.-43/10:4027/2009 – (porovnaj rozhodnutie č. 151 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí SAK 2007–2011), podľa ktorých, pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, v zmysle § 58 ods. 2 ZoA, je rozhodujúci okamih porušenia povinnosti advokáta, ktorá je predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, nie okamih neskoršieho splnenia tejto povinnosti napriek tomu, že porušenie povinnosti advokáta má charakter vyvolania alebo udržiavania protiprávneho stavu.

Nemožno preto vidieť v konaní DO advokáta pri vystavovaní faktúr disciplinárne previnenie, lebo takáto činnosť je integrálnou súčasťou povinností poskytovateľa právnych služieb,

na základe platných a právne účinných dodatkov č. 2 k zmluvám o poskytovaní právnych služieb zo dňa 11. 9. 2009, na ktoré sa tento v prospech klientov zaviazal. Potom pri skúmaní a vyhodnotení plynutia objektívnej premlčacej lehoty, t. j., kedy vôbec došlo k vzniku disciplinárneho previnenia advokáta a či bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný najneskôr do dvoch rokov od vzniku je podľa odvolacieho senátu rozhodujúcim hodnotiacim kritériom dátum 11. 9. 2009 (ako okamih domnelého porušenia povinností advokáta) a keďže návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný až 16. 10. 2012, ide o návrh podaný oneskorene bez ohľadu na to, či by išlo o dôvodný alebo nedôvodný návrh.

141.

ROZHODNUTIE

Ak v prípade existencie viacerých variant skutkového stavu veci, napriek vyčerpaniu všetkých dosiahnuteľných dôkazov, nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového riešenia odpovedá skutočnosti, je nutné vychádzať z variantu, ktorý je pre disciplinárne obvineného priaznivejší.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-71/10:1634/2010

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-71/10:1634/2010 bol disciplinárne obvinený advokátsky koncipient

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 2 ods. 2 a § 14 ods. 2 s použitím § 33 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

počas výkonu praxe advokátskeho koncipienta ako právny zástupca p. A. B., na rokovaní v advokátskej kancelárii JUDr. C. D., advokáta dňa 29. 4. 2010, na ktoré sa dostavil bez predchádzajúceho upovedomenia, vo vzťahu k protistrane – sťažovateľke E. F. postupoval neprofesionálne a neeticky, správal sa nevhodným spôsobom a bol agresívny, a použil neadekvátne výroky: „sťažovateľka prehrá všetky spory, že zariadi, aby ani ona ani jej manžel nemohli na území Slovenskej republiky podnikať; že dá ich doklady preveriť cudzineckou políciou a že budú musieť zo SR odísť“, pričom z uvedených nevhodných vyjadrení mohol u sťažovateľky vzbudiť dojem, že ide o vyhrážanie sa z jeho strany,

pretože **nebolo preukázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO na základe sťažnosti sťažovateľky E. F. návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo svojom vyjadrení k sťažnosti DO uviedol, že sa snažil výlučne chrániť práva a oprávnené záujmy klienta A. B. a súčasne odmietol, že by sa správal agresívne, arogantne s následným vyhrázaním sa p. E. F. ako aj to, že by z jeho strany došlo k akémukoľvek konaniu, ktoré uvádza sťažovateľka vo svojej sťažnosti.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov dospel k nasledovným zisteniam:

Z vyjadrenia advokátskej kancelárie, v ktorej DO pôsobil v danom čase ako advokátsky koncipient, vyplynulo, že počas výkonu jeho koncipientskej praxe neboli zaznamenané žiadne nedostatky a s jeho prácou boli dlhodobo spokojní aj klienti kancelárie. Advokát zodpovedný za výchovu advokátskeho koncipienta v doplnujúcom vyjadrení uviedol, že na predmetné rokovanie inštruoval koncipienta, aby vecne a konštruktívne rokoval so sťažovateľkou o vysporiadaní vzájomných práv a nárokov spoločníkov v obchodnej spoločnosti.

Advokát JUDr. C. D. vo svojom písomnom vyjadrení potvrdil, že sa DO dostavil do jeho kancelárie na rokovanie bez predchádzajúceho upovedomenia a súčasne uviedol, že spôsob, akým menovaný zastupoval svojho klienta nemožno považovať za profesionálny a etický. Ďalej uviedol, že keď sťažovateľka nesúhlasila s jeho návrhom na odkúpenie obchodného podielu jeho klienta za 50. 000 eur, pričom schodok v pokladni spôsobený jeho klientom ho nezaujímal, prehlásil, že sťažovateľka všetky spory prehrá a že zariadi, aby ani ona ani jej manžel na území SR nemohli podnikáť, že ich doklady dá preveriť cudzineckou políciou a že budú nútení zo SR odísť.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 20. 12. 2010 bol vypočutý DO, ktorý uviedol, že predmetné rokovanie sa nieslo v nervóznom duchu, čo podľa jeho mienky spôsobila aj okolnosť, že jeho klient poslal na rokovanie len svojich dvoch právnych zástupcov. Ďalej uviedol, že počas rokovania len chránil záujmy svojho klienta a odmietol tvrdenie, že sa mal vyjadriť tak, že sťažovateľka všetky spory prehrá. Ďalej poprel, že by sa protistrane vyhrážal nemožnosťou podnikania na území SR, preverovaním cudzineckou políciou a odchodom zo Slovenska, pričom poukázal na fakt, že práve protistrana sa doslova vyhrážala svojimi kontaktmi na SAK. Dodal, že presne si už nepamätá, ale že padli slová o podaní trestného oznámenia na klienta. Na záver uviedol, že si je vedomý toho, že nepôsobil sympaticky, ale snažil sa s chladnou hlavou argumentovať len vo vecnej a právnej rovine bez akýchkoľvek vyhrážok voči protistrane. K vyjadreniam ostatných osôb zúčastnených na rokovaní uviedol, že ide o druhú stranu, ktorú nemá ako rozporovať s tým, že tento prípad mu je ponaučením, aby v budúcnosti trval na spoločnom zázname.

Na otázku člena senátu, aby sa vyjadril, kedy bola podpísaná plná moc potvrdil, že to bolo v ten istý deň s tým, že išlo o výpomoc inému advokátovi, no o probléme boli oboznámený skôr. Disciplinárne obvinený doplnil, že podľa usmernení školiteľa mal pôsobiť mediačne a zistiť, aký je skutočný stav a či bude možné vyriešiť spor zmiernom s vysvetlením právneho stavu veci. Potvrdil, že poukázal na to, že v prípade podania žalôb by išlo o komplikovaný a veľmi zdĺhavý spor, čo si možno protistrana vysvetlila ako vyhrážanie. Na ďalšiu otázku DO uviedol, že to bola práve protistrana, ktorá počas rokovania uviedla, že na území Slovenska podnikajú legálne v súlade s predpismi, pričom pripustil, že v tejto súvislosti poukázal na to, že za určitých okolností, ak by došlo k preukázaniu porušenia predpisov, najmä účtovných, by vec mohli vyšetrovať aj orgány činné v trestnom konaní a že by sa následne aj skomplikovalo obom podnikanie. Ďalej uviedol, že možno práve toto vyjadrenie protistrana chápala ako vyhrážku, no cieľom bolo upozorniť na možné riziká, ak by sa veci posudzovali v trestno-právnej rovine.

Na záver DO uviedol, že sa len snažil zosumarizovať určité plusy a mínusy a poukázať na to, čo obidve strany môžu očakávať, ak by sa vec nevyriešila dohodou. Z jeho strany ani nikoho z kancelárie kde pôsobil, nebolo nič iniciované ani v trestnoprávnej ani správnej rovine, naopak, pokiaľ vie, sťažovateľka podala trestné oznámenie na jeho klienta.

V doplnení svojej výpovede na pojednávaní dňa 17. 10. 2011 DO poukázal na okolnosť, že v prospech jeho osoby bol na pojednávaní vypočutý svedok a opätovne zdôraznil, že bolo prečítané vyjadrenie svedka, ktorú je nutné považovať za svedka protistrany a z týchto dôvodov ho spochybniť a že sú vo veci dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú.

Disciplinárny senát súhlasil s tvrdením DO, že počas dokazovania predmetnej disciplinárnej veci boli produkované dve skupiny dôkazov. Disciplinárny senát poukázal na okolnosť, že ak sú pri zabezpečovaní dôkazov vyčerpané všetky dostupné možnosti a zostanú pochybnosti, musí sa vychádzať z variantu v prospech DO. Tiež pri celkovom hodnotení musí byť uplatnená zásada nevychádzať len z okolností týkajúcich sa schopností vnímať určitú skutočnosť a reprodukovat ju a automaticky vychádzať z toho, že po poučení DO reprodukuje

pravdivý obraz, ale je potrebné vychádzať aj z okolností možnej predpojatosti. Z podrobnej analýzy kauzálnych skutočností týkajúcich sa vzájomného stretnutia vyplýva, že stretnutie bolo za účelom vyhnutia sa riešenia súdnou cestou. Aj napriek snahe obidvoch strán pri riešení nevyužiť súd k dohode strán nedošlo. Aj keď senát vyčerpал všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci, zostali dva varianty riešenia. Pretože nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variant skutkového riešenia odpovedá skutočnosti, senát po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov zvolil ten, ktorý je pre disciplinárne obvineného priaznivejší.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

142.

ROZHODNUTIE

V disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma ex officio, t. j. z úradnej povinnosti (ako je tomu aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania, vznesenú účastníkom konania.

V prípade postúpenia veci SAK orgánom činným v trestnom konaní na prejednanie skutku ako disciplinárneho previnenia je pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii rozhodujúci deň, keď bola táto vec odovzdaná SAK na disciplinárne konanie spolu s vyšetrovacím spisom.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-62/12:3225/2012

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-62/12:3225/2012 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA v spojení s § 5 ods. 2 AP SAK

tým, že

ako ustanovený obhajca obvineného klienta podal proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol jeho klient uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví, odvolanie dňa 17. 1. 2011, pričom lehota na odvolanie uplynula 15. 1. 2011,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK z dôvodu,

že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 2. 8. 2012 proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA v spojení s § 5 ods. 2 AP SAK, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako ustanovený obhajca obvineného klienta podal proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol jeho klient uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví, odvolanie dňa 17. 1. 2011, pričom lehota na odvolanie uplynula 15. 1. 2011.

Disciplinárny senát predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky konania a zaoberal sa otázkou, či nebol návrh predsedu Revíznjej komisie SAK podaný oneskorene, t. j., či nie je disciplinárne previnenie premlčané. V tejto súvislosti treba uviesť, že v disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma ex officio, t. j. z úradnej povinnosti (ako je tomu aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania vznesenú účastníkom konania.

Disciplinárny senát zo spisového materiálu zistil, že navrhovateľ sa o disciplinárnom previnení dozvedel dňa 12. 8. 2011, keď mu okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície vec odovzdalo na disciplinárne konanie spolu s vyšetrovacím spisom.

Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát ustálil, že pri uvedenom skutku uplynula subjektívna šesťmesačná lehota, predpokladaná v § 58 ods. 2 ZoA na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania dňa 13. 2. 2012. Disciplinárne konanie sa začalo až návrhom predsedu Revíznej komisie SAK dňa 2. 8. 2012, t. j. necelých sedem mesiacov po uplynutí subjektívnej šesťmesačnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát v predmetnej veci mal za preukázané, že navrhovateľ sa o disciplinárnom previnení dozvedel 12. 8. 2011, subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania teda uplynula najneskôr dňa 13. 2. 2012, a teda návrh Revíznej komisie SAK bol podaný dňa 2. 8. 2012 oneskorene. Z toho dôvodu disciplinárny senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

143.

ROZHODNUTIE

V disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma ex officio, t. j. z úradnej povinnosti (ako je tomu aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania, vznesenú účastníkom konania.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-32/11:3976/2011

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2012, sp. zn. DS II.-32/11:3976/2011 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a písm. c) a 24 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klientov v konaniach vedených pred Úradom priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky konal v rozpore so záujmami svojich klientov,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Dňa 26. 4. 2012 podal predseda Revíznej komisie SAK návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorým sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi.

Disciplinárne obvinený nepoprel, že z jeho strany došlo v predmetnej veci k pochybeniu, pričom toto svoje konanie olútoval a uviedol, že už samotné disciplinárne stíhanie je preňho dostatočným poučením.

Disciplinárny senát po oboznámení sa s vecou dospel k záveru, že sú dané dôvody na zastavenie disciplinárneho konania z dôvodu premlčania podľa § 13 písm. b) DP SAK.

Návrh na začatie disciplinárneho konania bol Disciplinárnej komisii SAK doručený dňa 26. 4. 2012. Zo sťažnostného spisu disciplinárny senát zistil, že podnet na začatie disciplinárneho konania bol zo strany sťažovateľa doručený najskôr prostredníctvom faxovej správy dňa 14. 10. 2011 a neskôr prostredníctvom písomného podania dňa 17. 10. 2011. Revízna komisia SAK správne na sťažnostný spis vyznačila uplynutie šesťmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania dňom 14. 4. 2012. Napriek tejto skutočnosti a správne zisteniu lehoty bol návrh doručený až dňa 26. 4. 2012.

Disciplinárny senát pred otvorením pojednávania skúmal, či sú splnené podmienky konania a zaoberal sa otázkou, či nebol návrh predsedu Revíznej komisie SAK podaný oneskorene. V tejto súvislosti treba uviesť, že napriek skutočnosti, že DO vo svojich vyjadreniach nenamietal túto skutočnosť, v disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma *ex officio*, t. j. z úradnej povinnosti (ako je tomu aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania, vznesenú účastníkom konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno ustáliť, že pri vyššie uvedených čiastkových skutkoch, ktoré sa kladú za vinu DO, uplynula subjektívna šesťmesačná lehota, predpokladaná v § 58 ods. 2 ZoA na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, dňa 14. 4. 2012. Disciplinárne konanie sa začalo až návrhom predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 26. 4. 2012, t. j. 12 dní po uplynutí subjektívnej šesťmesačnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

144.

ROZHODNUTIE

Za začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA treba považovať najneskôr okamih doručenia písomného podania v rámci zmierovacieho konania SAK, v ktorom sú uvedené rozhodujúce skutočnosti, z ktorých možno vyvodíť disciplinárnu zodpovednosť advokáta, aj keď toto podanie nemá charakter sťažnosti a je adresované SAK všeobecne bez uvedenia jej konkrétneho orgánu; pri posudzovaní premlčania disciplinárneho konania nemožno uvažovať o tom, že jediným subjektom, ktorý je z hľadiska začiatku plynutia subjektívnej zákonnej lehoty premlčania dôležitým, je predseda Revíznej komisie SAK, ak sa o skutočnostiach, zakladajúcich disciplinárnu zodpovednosť advokáta dozvedel štatutárny orgán SAK.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 30. 9. 2013, sp. zn. DS II.-52/13:4099/2012

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 30. 9. 2013, sp. zn. DS II.-52/13:4099/2012 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 AP SAK,

tým, že

počas zastupovania svojho klienta vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov uviedol v liste zo dňa 12. 10. 2012, označenom ako Vyjadrenie k Oznámeniu o dovolaní sa neplatnosti právneho úkonu relatívne neplatnému, adresovanom právnomu zástupcovi protistrany (sťažovateľovi) urážlivé a osočujúce tvrdenia, ako aj výroky o tom, že právny zástupca protistrany flagrantne porušil zákon o ochrane osobných údajov,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-52/13:4099/2012 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

napriek výslovnej výzve predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 11. 12. 2012, ktorú prevzal dňa 12. 12. 2012, aby zaslal kópiu advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania klienta vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kópiu advokátskeho spisu nezaslal.

Podľa § 56 ods. 5 ZoA disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 17. 5. 2012, doručeným Disciplinárnej komisii SAK dňa 17. 5. 2012, sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a v § 14 ods. 1 AP SAK, ako aj povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA.

Lehoty na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA v znení platnom do 31. 12. 2012¹⁸ vyhodnotil disciplinárny senát ako zmeškané pre skutok vymedzený v § 18 ods. 3 ZoA a v § 14 ods. 1 AP SAK.

Disciplinárny senát vzal do úvahy, že sťažovateľ síce doručil SAK svoje písomné podanie označené ako sťažnosť pre porušenie advokátskych predpisov DO advokátom dňa 19. 11. 2012, disciplinárny senát sa však zaoberal aj obsahom písomného vyjadrenia sťažovateľa zo dňa 10. 11. 2012, ktoré bolo doručené SAK dňa 14. 11. 2012, k zmierovaciemu konaniu, ktoré bolo iniciované DO advokátom na základe jeho písomného podania zo dňa 18. 10. 2012, pričom sťažovateľ už vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10. 11. 2012, adresovanom SAK, uviedol a popísal všetky skutočnosti, ktoré mal zakladať predmetné disciplinárne previnenie DO advokáta.

Vzhľadom na obsah predmetného písomného podania sťažovateľa v rámci zmierovacieho konania bolo potrebné toto hodnotiť v zmysle § 58 ods. 2 ZoA v znení platnom do dňa 31. 12. 2012 ako skutočnosť, z ktorej sa predseda Revíznej komisie SAK ako navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení DO advokáta. Disciplinárny senát pritom vychádzal zo skutočnosti, že podanie sťažovateľa bolo adresované SAK ako takej, aj keď so špecifikáciou konkrétneho čísla konania, ktorým bolo spisové číslo konania predsedu SAK. Nemožno potom v ďalšom postupe uvažovať o tom, že jediným subjektom, ktorý je z hľadiska začiatku plynutia zákonnej lehoty premlčania dôležitým, je predseda Revíznej komisie SAK. Dôvodom pre takýto záver je najmä skutočnosť, že o rozhodujúcej skutočnosti, ktorá mohla zakladať disciplinárnu zodpovednosť DO advokáta, sa najneskôr 14. 11. 2012 dozvedel štatutárny orgán SAK. Takýto výklad je plne konzistentný s naplnením zásady právnej istoty a v neposlednom rade aj rešpektovaním konštantnej judikatúry súdov SR, ktoré rozhodovali v obdobných veciach (nie iba vo veciach týkajúcich sa advokátskeho stavu).

Lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO začala potom plynúť dňa 15. 11. 2012. Predseda Revíznej komisie SAK mohol tak podať návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO najneskôr dňa 15. 5. 2013. Predseda revíznej komisie však urobil svoje podanie až dňa 17. 5. 2012 osobným doručením SAK, t. j. dva dni po uplynutí šesťmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, ako to predpokladá § 58 ods. 2 ZoA v znení platnom do dňa 31. 12. 2012. Vzhľadom na to

¹⁸ Novelou zákona o advokácii vykonanou zákonom č. 335/2012 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2013 bola subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, predĺžená zo šiestich na deväť mesiacov. Dvojročná objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo, zostala nezmenená. Novelou zároveň došlo k upresneniu časového okamihu podania návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, že návrh sa považuje za podaný doručením kancelárii komory (§ 58 ods. 1 veta druhá).

disciplinárny senát dospel k záveru, že zákonom stanovená šesťmesačná subjektívna lehota márne uplynula, a preto disciplinárne konanie voči DO pre skutok vymedzený v prvej časti výroku tohto rozhodnutia, v zmysle § 21 ods. 2 písm. a) DP SAK s poukazom na § 14 písm. b) DP SAK a § 58 ods. 2 ZoA, zastavil.

Napriek skutočnosti, že DO vo svojich vyjadreniach nenamietal túto skutočnosť, v disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma ex officio, t. j. z úradnej povinnosti (ako je tomu aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania, vznesenú účastníkom konania.

Vo vzťahu k druhému skutku disciplinárny senát zistil, že na výzvu predsedu Revíznjej komisie SAK zo dňa 11. 12. 2012 na predloženie kópie kompletného advokátskeho spisu, týkajúceho sa zastupovania klienta vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, DO odpovedal listom zo dňa 18. 12. 2012, doručeným SAK dňa 21. 12. 2013 tak, že vzhľadom na vývoj situácie medzi ním a sťažovateľom a výsledku zmierovacieho konania medzi nimi sa nebude vyjadrovať k obsahu sťažnosti ani predkladať predmetný advokátsky spis.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO spresnil, že takýto postup zvolil z dôvodu, že sa domnieval, že s ohľadom na vývoj situácie medzi ním a sťažovateľom nie je predloženie spisu potrebné, Zároveň uznal, že z jeho strany došlo v tomto postupe k určitému pochybeniu a nedôslednosti.

Disciplinárny senát vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a ustálil, že formálno-právne došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia nepredloženia požadovanej spisovej dokumentácie, ako je DO kladené za vinu. Disciplinárny senát pri hodnotení konania DO vzal do úvahy jeho snahu o zmierovacie urovanie sporu medzi ním a sťažovateľom, ako aj kroky, ktoré za týmto účelom podnikol, avšak nemohol akceptovať túto obranu DO, nakoľko ZoA v § 28 ods. 4 jednoznačne ukladá povinnosť advokátovi predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu, pokiaľ je advokát na to vyzvaný, pričom žiadny právny predpis nedovoľuje advokátovi nesplniť túto povinnosť z akéhokoľvek dôvodu. Disciplinárne obvinený pritom nepreukázal, že by uňho nastala taká objektívna prekážka, aby mu bolo znemožnené výzvu predsedu Revíznjej komisie SAK splniť, resp. ju splniť s omeškaním.

Disciplinárny senát vyhodnotením všetkých uvedených skutočností dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je DO kladené za vinu. Pri ukladaní trestu dospel d k záveru, že postup DO nebol vedený nekalou pohnútkou, ani priamo úmyselným zanedbaním povinností advokáta. Zobral do úvahy aj bezúhonnosť osoby DO a aj okolnosti zanedbania povinností voči SAK a usúdil, že prerokovanie disciplinárneho previnenia, z ktorého bol uznaný vinným, považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušených povinností, na spôsob konania a v neposlednom rade aj mieru zavinienia DO.

145.

ROZHODNUTIE

Za dôkaznej situácie, keď na jednej strane existuje teoreticky prípustná skutková alternatíva, že ku skutku došlo prostredníctvom DO advokáta, ktorá však nie je podložená žiadnym relevantným dôkazom, a na druhej strane je rovnako teoreticky prípustná možnosť, že ku skutku došlo prostredníctvom inej osoby, čo tiež nie je dostatočne preukázané, je potrebné použitím zásady in *dubio pro reo* uzavrieť, že v konaní nebolo preukázané, že skutok spáchal DO advokát.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 21. 11. 2012, sp. zn. DS III.-43/12:4678/11

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 21. novembra 2012, sp. zn. DS III.-43/12:4678/11 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 7 ods. 1, § 29 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

dňa 9. 2. 2011 vo vyluchovej miestnosti ústavu pre výkon väzby počas návštevy svojho klienta A. B., ktorý bol v tom čase vo výkone väzby a ktorému bol ustanovený ako obhajca v trestnom konaní, prevzal od neho list adresovaný C. D., ktorého výsluch v procesnom postavení svedka bol v konaní okresného súdu už v tom čase navrhnutý obžalobou, pričom v liste klient okrem iného napísal, že podstatné je, čo povie C. D. ako svedok na súde, ak ho predvolajú, pričom či bude hovoriť v jeho prospech alebo neprospech je na ňom, ale samozrejme by mu priťažilo, ak by C. D. hovoril v jeho neprospech; po ukončení návštevy tento list v rozpore s § 2a ods. 4, § 30 ods. 2 písm. a) zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, DO vyniesol z ústavu na výkon väzby a dňa 10. 2. 2011 ho prostredníctvom pošty odoslal na doručenie C. D., ktorému bol doručený, pričom C. D. v procesnom postavení svedka na pojednávaní konanom dňa 2. 6. 2011 skutočne aj vypovedal, obsah listu však na hlavnom pojednávaní oznámil a poskytol ho k zaprotokolovaniu do spisu,

pretože **nebolo dokázané, že skutok spáchal DO advokát.**

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK dňa 10. 5. 2012 podala disciplinárnej komisii SAK proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 9. 5. 2012, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že nemal žiadny dôvod dopustiť sa disciplinárneho previnenia. Poukázal pritom na skutočnosť, že jediným dôkazom, na základe ktorého sa disciplinárne konanie voči nemu začalo, bola výpoveď svedka C. D., pričom z obsahu listu vyplýva, že mal byť poslaný po advokátovi, avšak nie je v ňom uvedené jeho meno. Ďalej poukázal aj na fakt, že sám svedok C. D. vo svojej výpovedi uviedol, že sa s DO advokátom nikdy nestretol, ani ho advokát žiadnym spôsobom nekontaktoval. Ďalej DO uviedol, že ak by chcel klient list odoslať prostredníctvom neho, nepovažoval by za potrebné uvádzať do listu, že list bude poslaný po advokátovi. Taktiež zdôraznil, že z obsahu samotného listu nevyplýva nátlak alebo klasické ovplyvňovanie svedka ako má vypovedať, čo uzavrel aj vyšetrovateľ OR PZ, keď podozrenie zo spáchania trestného činu voči jeho klientovi v tejto súvislosti ukončil pohovorom bez uloženia disciplinárneho trestu. S ohľadom na vyššie opísané skutočnosti DO žiadal oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO doplnil, že klient A. B. mal okrem neho aj ďalších dvoch obhajcov a potvrdil, že v daný deň skutočne klienta vo väzbe navštívil, avšak žiadnu obálku od neho neprevzal ani žiaden list neposlal svedkovi C. D. Taktiež poukázal na to, že ako ustanovený obhajca nemal žiaden záujem akýmkoľvek spôsobom porušovať platné právne predpisy.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že DO bol ustanovený klientovi ako náhradný obhajca opatrením okresného súdu zo dňa 24. 5. 2011, pričom po tom, čo sa DO dozvedel o obsahu výpovede svedka C. D. sám požiadal súd o oslobodenie spod povinnosti obhajovania s vedomím, že mu bude priznaná len časť odmeny za obhajobu. Senát mal taktiež za preukázané, že predmetný list klienta A. B. bol skutočne

doručený svedkovi C. D., preto podstatou celej veci tak zostalo posúdenie, či predmetný list bol doručený svedkovi prostredníctvom DO advokáta, alebo nejakým iným spôsobom.

Senát pri posudzovaní tejto otázky vychádzal aj z toho, že u DO advokáta nebol zistený žiaden zisťný alebo iný záujem na takto zvolenom postupe pri obhajobe klienta aj s ohľadom na to, že ukončenie zastupovania inicioval sám, pričom došlo k skráteniu jeho odmeny za obhajobu.

Indíciou, na základe ktorej bolo založené obvinenie DO bola aj skutočnosť, že tento bol za svojím klientom na návšteve deň predtým, ako mal byť odoslaný predmetný list svedkovi C. D., čo nebolo v konaní sporné, avšak taktiež bolo zistené, že deň pred návštevou DO advokáta, navštívila klienta vo väzbe aj iná osoba, pričom návšteva DO advokáta bola z väčšej časti spojená s vyšetrovacím úkonom za účasti vyšetrovateľa.

S ohľadom na to, že okolnosť, ktorá sa DO advokátovi kládla za vinu je síce teoreticky prípustnou, ale ďalším dôkazom nepotvrdenou možnosťou, potom rovnako prípustnou možnosťou môže byť aj jeho doručenie cez iné osoby, ktorá možnosť je ale rovnako ako v prípade DO advokáta žiadnym iným dôkazom nepotvrdenou skutočnosťou.

Z týchto dôvodov podľa názoru disciplinárneho senátu nebolo možné jednoznačne a bez rozumných pochybností preukázať, ako bol predmetný list posielaný, keďže mohol byť vynesený z ústavu na výkon väzby viacerými spôsobmi, napríklad pri iných návštevách obvineného, prostredníctvom spoluväzňov a ich návštev, resp. ich korešpondencie.

Disciplinárny senát mal za to, že ak by aj DO prevzal od klienta list adresovaný svedkovi (čo po vykonanom dokazovaní ostalo len v rovine žiadnym iným dôkazom nepotvrdenej možnosti), mohol osobne kontaktovať svedka a oznámiť mu obsah listu a nezasielať mu list poštou. Disciplinárne obvinený sa však s C. D. nikdy nestretol, ani sa nikdy navzájom nekontaktovali. Konečne, aj keď z obsahu listu vyplýva, že bude odoslaný po advokátovi, ani túto skutočnosť disciplinárny senát nepovažoval za dostatočnú na jednoznačné preukázanie viny DO, nakoľko jednak tam nie je konkrétne spomenuté meno DO advokáta a jednak ani odosielateľ a ani adresát predmetného listu doručenie predmetného listu cestou DO advokáta nepotvrdili.

Za danej dôkaznej situácie disciplinárny senát nedospel k jednoznačnému záveru, ktorý by bez rozumných pochybností preukazoval, že by DO obvineného prevzal list adresovaný svedkovi a tento mu aj odoslal a k preukázaniu tejto skutočnosti v spise neexistovali a neboli ani navrhnuté žiadne relevantné dôkazy, preto použitím zásady „in dubio pro reo“ uzavrel, že v disciplinárnom konaní nebolo jednoznačne preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré sa mu kládlo za vinu.

146.

ROZHODNUTIE

Disciplinárne previnenie, spočívajúce v nevyplatení peňažnej čiastky advokátom oprávnenej osobe po splnení podmienok na jej výplatu, nemožno z hľadiska posudzovania plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA považovať za trváci delikt, pri ktorom by mala začať plynúť táto lehota až okamihom dodatočného splnenia pôvodnej povinnosti, nakoľko takýto výklad by viedol k neprípustnej nepremlčateľnosti disciplinárnych previnení, spočívajúcich v porušení určitej povinnosti.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 30. januára 2012, sp. zn. DS V. – 45/10:3836/09

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 30. januára 2012, sp. zn. DS V. – 45/10:3836/09 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

spísal kúpnu zmluvu dňa 17. 1. 2007 a doteraz nevyplatil predávajúcemu kúpnu cenu, hoci podmienky uvedené v kúpnej zmluve boli splnené,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Dňa 21. 5. 2010 podal predseda Revíznjej komisie SAK návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorým sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi.

Disciplinárny senát sa najprv zaoberal otázkou premlčania disciplinárneho previnenia a zistil, že v danom prípade bol disciplinárny návrh podaný po vyše troch rokoch od spáchania disciplinárneho previnenia (40 mesiacov) a aj keď bola zachovaná subjektívna lehota, nebola zachovaná lehota objektívna. Disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom zástupcu revíznjej komisie, že objektívna lehota bola zachovaná, pretože ide o trváce disciplinárne previnenie analogické trvácemu trestnému činu. V danom prípade o trváci čin nejde a dokonca naopak možno per analogiam poukázať na kvalifikáciu trestných deliktov. Ak by názor revíznjej komisie bol relevantný, potom by napríklad trestné činy krádeže boli nepremlčateľné, pretože aj v ich prípade by protiprávny stav trval po celú dobu, počas ktorej má páchatel' odcudzenú vec v držbe, čo by mohlo trvať aj desaťročia. Ešte bližšia analógia predmetnej veci sú trestné činy podvodu, kde dokonca aj keď ide o sériu podvodných konaní, ráta sa premlčacia doba od posledného skutku, hoci nepochybne protiprávny stav voči poškodenému má trvalý, ale nie, ako má na mysli právny terminus technicus trváci stav. Vzhľadom na to disciplinárny senát konanie zastavil.

147.

ROZHODNUTIE

S ohľadom na § 57 ods. 7 ZoA je v disciplinárnom konaní nutné subsidiárne aplikovať a rešpektovať základné zásady trestného konania podľa TP. V zmysle zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností na vynesenie odsudzujúceho rozhodnutia sa vyžaduje istota a presvedčenie o tom, že skutok bol spáchaný, k čomu nestačí len jeden dôkaz, a to tvrdenie sťažovateľa ako jedinej fyzickej osoby, ktorá navyše môže mať z rôznych dôvodov záujem na potrestaní advokáta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 1. apríla 2011, sp. zn. DS VII.-77/10:3046/2010

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 1. apríla 2011, sp. zn. DS VII.-77/10:3046/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3, § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) zneužil dôveru sťažovateľky, ktorá vo februári 2010 požiadala o poskytnutie právnych služieb vo veci styku maloletých detí s otcom, oboznámil sa s údajnými informáciami týkajúcimi sa problematiky styku otca s maloletými deťmi, oboznámil sa s listinnými dokladmi a dokumentáciou vo veci i výpoveďami detí a ich názormi na otca, i keď v minulosti už poskytoval právne služby bývalému manželovi sťažovateľky a otcovi maloletých detí a jeho obchodným spoločnostiam, ktorým poskytoval dlhodobu právne služby,

2.) podujal sa na poskytnutie právnej porady a zistenia stanoviska bývalého manžela k uzatvoreniu mimosúdnej dohody, ktorú tento odmietol,

3.) následne dňa 8. 6. 2010 prevzal vo veci právne zastúpenie bývalého manžela sťažovateľky a zastupoval ho v súdnom konaní ako aj pri uzatváraní rodičovskej dohody,

pretože **nebolo preukázané, že sa skutky stali.**

Z odôvodnenia:

Predseda Revízej komisie SAK podal proti DO na základe sťažnosti sťažovateľky návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že sťažovateľke nikdy právne služby neposkytoval a táto nikdy nebola jeho klientom, pričom okamžite po dostavení sa sťažovateľky do jeho kancelárie jej oznámil, že ju v tomto konaní nemôže zastupovať, keďže už poskytuje služby jej bývalému manželovi a je pravdepodobné, že ho bude zastupovať aj v tejto veci. Následne sťažovateľku vypočul s tým, že na jej prosbu prisľúbil, že názory sťažovateľky bude tlmočiť jeho klientovi za účelom dosiahnutia prípadnej mimosúdnej dohody. Potom sa do jeho kancelárie dostavili aj deti sťažovateľky. Disciplinárne obvinený opakovane zdôraznil, že nikdy sťažovateľke nezatajoval, že sa s jej bývalým manželom pozná a že môže byť prípadnou protistranou v ich spore. Nesúhlasil so záverom navrhovateľa o porušení povinností advokáta. Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a zdôraznil, že so sťažovateľkou rokoval ako s protistranou, nie ako s klientom. Vyjadril ľútosť na tým, že sťažovateľ nepochopil jeho vysvetlenia a poukázal na to, že súdne konanie v danej veci sa nakoniec skončilo uzatvorením dohody medzi rodičmi, v ktorej boli akceptované takmer všetky požiadavky sťažovateľky. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že podľa jeho názoru nemohol svojho klienta akokoľvek zvýhodniť stretnutím so sťažovateľkou.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že v konaní nebolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že skutky sa vôbec stali. Senát pri hodnotení dôkazov a pri rozhodnutí vychádzal najmä zo zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, ďalej zo zásady voľného hodnotenia dôkazov ako aj zo zásady prezumpcie neviny, ktoré sú v trestnom konaní veľmi dôležitými zásadami a senát ich subsidiárne aplikoval podľa TP aj v tomto disciplinárnom konaní. Súčasne pri rozhodovaní sa riadil trestnoprávnym pravidlom „in dubio pro reo“. V zmysle § 57 ods. 7 ZoA na disciplinárne konanie je prípustná subsidiárna aplikácia TP, a preto sú podľa senátu záväzné aj základné zásady trestného konania podľa TP.

Podľa senátu by navyše nebolo v súlade s vyššie uvedenými zásadami trestného konania a ani s tým, že Slovenská republika sa deklaruje za právny štát – ak by senát (alebo trestný súd) uznal osobu za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia (alebo trestného činu) len na základe tvrdenia jednej osoby, ktorá navyše môže mať osobný záujem na uznaní viny a odsúdení obvinenej (obžalovaného).

Zo žiadneho iného vykonaného dôkazu okrem sťažnosti sťažovateľky nevyplývalo podľa senátu, že by obvinený spáchal jeden zo skutkov pod vyššie uvedenými bodmi návrhu na začatie disciplinárneho previnenia, a teda ani sa nemohol dopustiť spáchania disciplinárneho previnenia porušením povinnosti advokáta uloženej v § 21 písm. a) a d), § 18 ods. 3 ZoA a v § 2 ods. 4 AP SAK. Podľa senátu na vynesenie odsudzujúceho rozhodnutia nestačí len jeden dôkaz a to tvrdenie sťažovateľky – ako jedinej fyzickej osoby, ktorá navyše môže mať z rôznych dôvodov záujem na potrestaní advokáta. V zmysle zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností – na vynesenie odsudzujúceho rozsudku sa vyžaduje istota a presvedčenie súdu o tom, že skutok bol spáchaný – čo nemožno považovať podľa vykonaných dôkazov za situáciu v tomto konaní. Vzhľadom na tieto skutočnosti disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

148.

ROZHODNUTIE

Nedostatočný všeobecný popis skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom chýbajú konkrétne skutočnosti, ktorými malo dôjsť k porušeniu, v návrhu uvedených ustanovení stavovských predpisov, je prekážkou meritórneho prejednávania skutku v disciplinárnom konaní a dôvodom na zastavenie konania z dôvodu absencie náležitosti disciplinárneho návrhu podľa § 5 ods. 3 DP SAK a zameniteľnosti skutku v zmysle § 235 písm. c) TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA.

Samotná skutočnosť, že advokát vypovedal ako svedok v trestnej veci, vedenej proti jeho bývalému klientovi, nie je v rozpore s advokátskymi predpismi, nakoľko takáto výpoveď by bola v rozpore s týmito predpismi len vtedy, ak by advokát vypovedal o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, najmä v súvislosti s poskytovaním právnych služieb bývalému klientovi.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 26. júna 2012, sp. zn. DS VII. – 17/12:3428/2011

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 26. 6. 2012, sp. zn. DS VII. – 17/12:3428/2011 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

ako svedok v trestnej veci, v ktorej je obvinený jeho bývalý klient, vypovedal dňa 3. 6. 2010 a 31. 8. 2010 napriek tomu, že tento klient e – mailom zo dňa 2. 6. 2010 mu vyslovene uviedol, že ho nepozbavuje povinnosti zachovávať mlčanlivosť,

zastavené

podľa § 13 písm. g) DP SAK, lebo **návrh neobsahuje náležitosti uvedené v § 5 ods. 3 DP SAK.**

Z odôvodnenia:

Dňa 6. 2. 2012 doručil navrhovateľ návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, podľa ktorého sa mal DO dopustiť skutku, ktorý mal spočívať v tom, že ako svedok v trestnej veci, v ktorej je obvinený jeho bývalý klient, vypovedal dňa 3. 6. 2010 a 31. 8. 2010 napriek tomu, že tento klient mu e – mailom zo dňa 2. 6. 2010 vyslovene uviedol, že ho nepozbavuje povinnosti zachovávať mlčanlivosť, čím mal porušiť § 23 ods. 1 a 2 ZoA.

Disciplinárny senát sa primárne zaoberal procesnou stránkou veci a dospel k záveru, že samotný skutok je síce v návrhu na začatie disciplinárneho konania identifikovaný označením trestnej veci, dátumami, kedy mal DO vypovedať vo veci jeho bývalého klienta, je identifikovaný klient a takisto je uvedený dátum, kedy má klient mailom oznámiť advokátovi, že ho nepozbavuje povinnosti zachovávať mlčanlivosť, avšak v danej veci nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mali byť v rozpore s § 23 ods. 1, 2 ZoA.

Podľa týchto ustanovení zákona má advokát povinnosť zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie. Z uvedeného označenia skutku však nevyplýva, o ktorých skutočnostiach advokát vypovedal a či tieto skutočnosti sú tie, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie.

Podľa názoru disciplinárneho senátu samotná skutočnosť, že DO vypovedal v trestnej veci, ktorá je vedená proti jeho bývalému klientovi, nie je v rozpore so ZoA a advokátskymi predpismi. Táto výpoveď by bola v rozpore s predpismi len vtedy, ak by advokát vypovedal o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, najmä v súvislosti s poskytovaním právnych služieb bývalému klientovi.

Disciplinárny senát vzhľadom na takéto vymedzenie skutku, nevedel potom posúdiť, či v tomto prípade došlo k porušeniu zásady mlčanlivosti, a či sa na tento prípad vzťahovala povinnosť advokáta riadiť sa § 20 ods. 2 ZoA.

S poukazom na § 5 ods. 3 a § 20 ods. 1 DP SAK ako aj na § 235 písm. c) TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA, disciplinárny senát konštatoval, že skutok nie je dostatočne vymedzený tak, aby bolo možné o ňom rozhodnúť bez toho, aby nedošlo k zámene s iným skutkom. Podľa názoru disciplinárneho senátu v rámci popisu skutku mali byť uvedené konkrétne prejavy advokáta, z ktorých vyplýva, že advokát vypovedal o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, a na ktoré sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti. Keďže sa tak nestalo, disciplinárny senát nemal možnosť vykonať dokazovanie v naznačenom smere, a preto podľa § 20 ods. 2 písm. a), a § 13 písm. g), a § 21 písm. b) DP SAK rozhodol o zastavení disciplinárneho konania.

149.

ROZHODNUTIE

V prípade disciplinárneho previnenia, spočívajúceho v porušení povinností advokáta, ktorá advokátovi vzniká bezodkladne po určitej udalosti, je pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA rozhodujúci okamih, kedy táto udalosť nastala.

Existencia subjektívnej a objektívnej lehoty podľa § 58 ods. 2 ZoA je odzrkadlením zásady právnej istoty, v zmysle ktorej je neprípustné, aby bol po neprimerane dlhú dobu vystavený advokát hrozbe disciplinárneho konania voči jeho osobe, zároveň má pôsobiť na sťažovateľa, ale aj na navrhovateľa, aby sťažnosť, resp. návrh uplatnili v primeranej lehote. Subjektívna lehota musí byť vždy súčasťou objektívnej lehoty a je neprípustné, aby subjektívna lehota končila až po uplynutí lehoty objektívnej.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DSVIII. 88/11:1156/2011

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 18. novembra 2011, sp. zn. DS VIII.-88/11:1156/2011 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

po skončení právneho zastúpenia vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktoré právne zastúpenie skončilo koncom roka 2005, s klientom vec písomne finančne nevysporiadal, keď riadne nezúčtoval zálohu v sume 5000 Sk (165,97 eur), ktorú mu klient zaplatil dňa 11. 9. 2002,

zastavené podľa § 13 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Dňa 8. 9. 2011 podal predseda Revíznjej komisie SAK návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K predmetnému skutku sa vyjadril DO advokát písomne vo svojich vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorých uviedol, že klient ho navštívil ešte v roku 2002 so žiadosťou o poskytnutie právnych služieb vo veci vysporiadania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s tým, že DO klientovi vysvetlil, aké doklady má doniesť, a pripravil pre klienta návrh žaloby a plnomocenstvo na zastupovanie, ktoré si klient bez jeho podpísania vzal domov. Klient sa však opätovne dostavil až koncom roka 2003 bez požadovaných dokladov i podpísaného plnomocenstva, napriek tomu DO pokračoval v poskytovaní právnych

služieb a po prešetrení veci klientovi oznámil, že podanie žaloby vo veci by nebolo úspešné a následne v tejto veci poskytovanie právnych služieb v roku 2005 ukončil. Následne sa s klientom dohodol na poskytnutí právnych služieb pri pokuse o mimosúdne riešenie veci s tým, že k finančnému vysporiadaniu s klientom dôjde až po ukončení tejto druhej veci. Po zistení, že vec nie je možné vyriešiť ani mimosúdne, DO klientovi oznámil túto skutočnosť a dohodol sa s ním, že príde do kancelárie prevziať si vyúčtovanie a doklady, týkajúce sa veci, avšak klient sa dostavil až po štyroch neúspešných pokusoch a k vysporiadaniu a uzavretiu veci tak nakoniec došlo až 22. 9. 2011. Disciplinárne obvinený mal za to, že disciplinárny návrh nie je dôvodný a žiadneho porušenia povinností advokáta sa nedopustil.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

Z obsahu návrhu vyplýva, že k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť koncom roka 2005, čo potvrdil aj DO vo svojich písomných vyjadreniach. Zo samotného návrhu ďalej vyplýva, že DO nepochybne prevzal právne zastupovanie sťažovateľa vo veci vysporiadania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom právna pomoc mala smerovať k podaniu žaloby a vysporiadaniu vlastníctva k pozemku prostredníctvom súdu. Právne služby vo veci určenia vlastníctva vydržaním súdnou cestou boli ukončené v roku 2005.

Pokiaľ ďalej právne služby pokračovali, na základe ústnej dohody so sťažovateľom, s tým, že predmetom tejto dohody boli právne služby smerom k vysporiadaniu predmetnej nehnuteľnosti mimosúdne, išlo o novú dohodu medzi sťažovateľom a DO, uzatvorenú v roku 2006. Navrhovateľ tiež poukázal, že ide v tomto prípade o druhú vec, tzn. návrh striktné rozlišuje právne zastúpenie vo veci určenia vlastníctva k pozemku súdnou cestou (prvá vec) a právne zastúpenie vykonávané smerom k pokusu o mimosúdne vysporiadanie pozemku (druhá vec).

Disciplinárny senát mal za nesporne preukázané, že právne zastúpenie sťažovateľa DO advokátom vo veci určenia vlastníckeho práva vydržaním cestou súdu skončilo koncom roka 2005. Ak sa podľa návrhu mal DO dopustiť disciplinárneho previnenia advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú mu § 13 AP SAK, k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť koncom roka 2005.

Z uvedeného nesporne vyplýva, že ak návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 8. 9. 2011, teda v subjektívnej lehote šiestich mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení (predmetná sťažnosť bola SAK doručená dňa 15. 3. 2011), avšak po uplynutí dvoch rokov odo dňa keď k disciplinárnemu previneniu došlo, tzn. po uplynutí objektívnej dvojročnej lehoty (k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť koncom roka 2005), tzn. návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 9. 2011 bol podaný oneskorene.

Existencia lehoty (subjektívnej a objektívnej) podľa § 58 ods. 2 ZoA je odzrkadlením zásady právnej istoty, v zmysle ktorej je neprípustné, aby bol po neprimerane dlhú dobu vystavený advokát hrozbe disciplinárneho konania voči jeho osobe, zároveň má pôsobiť na sťažovateľa, ale aj na RK SAK, aby sťažnosť, resp. návrh uplatnili v primeranej lehote. Subjektívna lehota musí byť vždy súčasťou objektívnej lehoty a je neprípustné, aby subjektívna lehota končila až po uplynutí lehoty objektívnej.

Z dôvodu, že tu existoval dôvod na zastavenie konania uvedený v § 13 písm. b) DP SAK, keďže návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, disciplinárny senát musel konanie podľa § 20 ods. 2 písm. a), § 21 písm. b) a § 13 písm. b) DP SAK zastaviť.

150. ROZHODNUTIE

V prípade právoplatného vyčiarknutia advokáta zo zoznamu advokátov z dôvodu podľa § 7 ods. 1 písm. h) ZoA (neexistencia poistenia advokáta pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie) počas disciplinárneho konania vedeného proti nemu je v súlade s § 14 ods. 3 DP SAK povinnosťou disciplinárneho senátu disciplinárne konanie začaté proti advokátovi prerušiť a pokračovať v ňom až po opätovnom zápise DO advokáta do zoznamu advokátov.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK zo 6. septembra 2012, sp. zn. DS IX.-99/11:1628/2011

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK zo 6. 9. 2012, sp. zn. DS IX.-99/11:1628/2011 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi

**prerušené podľa § 14 ods. 3 DP SAK
až do opätovného zápisu DO advokáta do zoznamu advokátov.**

Z odôvodnenia:

Predsedníctvo SAK uznesením č. 67/7/2012 dňa 21. 6. 2012 rozhodlo podľa § 7 ods. 1 písm. h) ZoA o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 8. 2012.

Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát s poukazom na §-u 14 ods. 3 DP SAK rozhodol o prerušení konania s tým, že v konaní sa bude pokračovať až po opätovnom zápise DO advokáta do zoznamu advokátov.

II. časť
**Rozhodnutia súdov
v disciplinárnych veciach advokátov**

I. ROZHODNUTIE

Disciplinárne previnenie advokáta, spočívajúce v nevrátení prevzatej zálohy klientovi, je potrebné na základe analogického požitia noriem trestného práva hodnotiť ako trváci delikt, pri ktorom časom spáchania skutku je okamih ukončenia protiprávneho stavu a tento okamih je zároveň začiatkom plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA.

Existencia písomného súhlasu s pojednávaním v neprítomnosti disciplinárne obvineného advokáta je len jednou z možností, kedy disciplinárny senát môže vo veci vykonať pojednávanie bez jeho prítomnosti. Druhým prípadom, kedy tak disciplinárny senát môže urobiť, aj bez danosti takéhoto súhlasu je prípad, že disciplinárne obvinený sa napriek riadnemu upovedomeniu na pojednávanie nedostaví a včas a z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepožiadá o odročenie pojednávania.

Pokiaľ sa advokát nespráva v súlade so zákonom o advokácii alebo predpismi komory, je namieste vyvodiť jeho zodpovednosť za správanie v rozpore s právom, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v očiach klienta reprezentuje i advokáciu ako stav, ktorej dôstojnosť svojím správaním znižuje. V právnom štáte je nevyhnutné nielen to, aby sa občania mohli s dôverou obrátiť na súdy, ale tiež to, aby mohli s dôverou a bez obáv vyhľadať právnu pomoc advokáta vo veci bez ohľadu na spôsob jej riešenia, pretože obe tieto inštitúcie realizujú základné právo občanov na súdnu a inú právnu ochranu.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. októbra 2012, sp. zn. 5SŽ/16/2012

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) podanou žalobou žiadal zrušiť rozhodnutie prvostupňového orgánu žalovanej (SAK) z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-50/10:1298/2010¹ v spojení s rozhodnutím odvolacieho orgánu z 3. februára 2012, sp. zn. P-38/2011:1298/2010, na základe ktorých bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK na tom skutkovom základe, že po prebratí zálohy vo výške 80 000 Sk na zaplatenie súdneho poplatku, potom, ako bol jeho klient oslobodený od platenia súdnych poplatkov, túto sumu po odpočítaní vzniknutých trov právneho zastúpenia v čiastke 32 000 Sk klientovi vo výške 48 000 Sk (1 593,31 eur) nevrátil i napriek tomu, že k vráteniu tejto sumy ho zaviazal rozsudok okresného súdu zo dňa 22. 9. 2009, právoplatný dňa 14. 12. 2010 v spojení s rozsudkom krajského súdu, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA – pozastavenie výkonu advokácie na dobu 18 mesiacov, pričom mu zároveň bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Žalobca mal za to, že prejednaním veci v jeho neprítomnosti mu bola odňatá možnosť osobne sa vyjadriť k obvineniam a predložiť dôkazy na jeho obhajobu, keď svoju neprítomnosť na disciplinárnom pojednávaní riadne ospravedlnil z vážneho dôvodu (účasť na pojednávaní pred NS SR) a aj keď síce nepožiadal o jeho odročenie, nevyjadril ani súhlas na pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Žalobca ďalej namietal, že predmetná záloha nebola poskytnutá za účelom zaplatenia súdneho poplatku, ale išlo o zálohu za poskytnutie právnych služieb v rôznych právnych veciach, v ktorých klienta zastupoval, pričom vyčíslené trovy právneho zastúpenia v týchto veciach

1 Preskúmané rozhodnutia sú publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientom pod č. 10.

presahovali sumu zloženej zálohy. Podľa názoru žalobcu bol záver žalovanej o nesplnení povinnosti vrátiť klientovi dlžnú sumu ihneď po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia nesprávny, pretože žalobca kontaktoval klienta listom zo dňa 24. 1. 2011 za účelom zistenia čísla bankového účtu, kam môže peniaze poukázať, avšak tento list sa mu vrátil ako nedoručený, pričom ihneď po zaslaní upovedomenia o začatí exekúcie uhradil dňa 14. 2. 2011 celú dlžnú sumu.

Žalobca tiež upozornil na to, že podľa jeho názoru došlo k premlčaniu disciplinárneho previnenia, pričom použitie § 122 ods. 10 TZ v rozhodnutiach žalovanej bolo nesprávne a účelové. Na záver žalobca poukázal na neprimeranosť uloženého disciplinárneho opatrenia, ktoré považoval s ohľadom na to, že zamestnáva piatich koncipientov, na ktorých má toto rozhodnutie negatívny dopad, ako aj s ohľadom na to, že je jediným živiteľom štvorčlennej rodiny, za veľmi prísne.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietnuť. K námietke žalobcu o odňatí možnosti osobne sa vyjadriť k predmetnej veci žalovaný uviedol, že v danom prípade boli splnené podmienky na pojednávanie v neprítomnosti žalobcu ako DO advokáta podľa § 17 ods. 7 DP SAK s poukazom na to, že žalovaný sa na pojednávanie dňa 10. 3. 2011, ktorého termín mu bol oznámený telefonicky, nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Čo sa týka výhrady žalobcu, že nemal k dispozícii číslo bankového účtu klienta, žalovaný poukázal na možnosť zaslať peniaze na adresu, uvedenú v záhlaví rozsudku. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu o premlčaní disciplinárneho previnenia s poukazom na to, že disciplinárne previnenie malo charakter trvajúceho deliktu.

Rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 29. októbra 2012, sp. zn. 5SŽ/16/2012 bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá.

V odôvodnení tohto rozsudku sa NS SR najprv zaoberal otázkou, či žaloba žalobcu bola podaná zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 OSP, pričom zistil, že preskúvané rozhodnutie žalovanej bolo žalobcovi doručené dňa 20. 6. 2011 a žaloba podaná až dňa 1. 8. 2012, teda po uplynutí zákonnej lehote. Na druhej strane však NS SR vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalobca najprv proti preskúvanému rozhodnutiu podal odvolanie v správnom konaní pred žalovanou, ktoré bolo rozhodnutím odvolacieho orgánu žalovanej z 3. februára 2012, sp. zn. P-38/2011:1298/2010 zamietnuté ako neprípustné z dôvodu, že § 59 ods. 5 ZoA nepripúšťa možnosť odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme pozastavenia výkonu advokácie, ale žalobca mal rovno podať žalobu na preskúmanie rozhodnutia, pričom odvolací orgán uzavrel, že s ohľadom na nesprávne poučenie prvostupňového orgánu o možnosti podať odvolanie lehota na podanie žaloby začína plynúť doručením tohto rozhodnutia.

NS SR v tejto súvislosti dospel k záveru, že poučenie preskúvaného rozhodnutia nie je možné hodnotiť ako nesprávne, napriek tomu, že prvá časť poučenia obsahujúca znenie § 59 ods. 1 ZoA bola nadbytočná, avšak žalobca ako DO advokát sa mal riadiť druhou časťou tohto poučenia, ktorá kopírovala znenie § 59 ods. 5 ZoA. NS SR ďalej zdôraznil, že nie je v právomoci žalovanej ako správneho orgánu určovať začiatok plynutia lehôt na podanie opravných prostriedkov ustanovených zákonom. Na druhej strane však NS SR vzal do úvahy, že žalobcovi bolo uložené druhé najprísnejšie disciplinárne opatrenie ako aj skutočnosť, že keby odvolací orgán rozhodol o podanom odvolaní bez zbytočných prietahov, žalobca by mal čas podať žalobu v zákonnej lehote. Z týchto dôvodov, prihliadnuc na skutočnosť, že žalobca podal žalobu v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu žalovanej, pristúpil súd k vecnému prejednaniu žaloby.

Súd zistil, že v konaní pred žalovanou boli vo veci vytýčené tri pojednávania. Z pojednávania vytýčeného na deň 25. 11. 2010 sa žalobca ospravedlnil z dôvodu choroby bez jej preuká-

zania. Z pojednávania vytýčeného na deň 10. 2. 2011 sa žalobca ospravedlnil z dôvodu kolízie pojednávania. Žalobca ani raz nepožiadaval o odročenie pojednávania ani nevyužil možnosť písomne sa k veci vyjadriť. Termín pojednávania, vytýčený na deň 10. 3. 2011 bol oznámený žalobcovi telefonicky, pričom tento sa na pojednávania nedostavil ani neospravedlnil svoju neúčast'. Keďže pri všetkých termínoch pojednávania boli splnené podmienky na pojednávania v neprítomnosti žalobcu, neobstála ani námietka žalobcu, že o termíne 10. 3. 2011 nemá žiaden záznam.

Súd s ohľadom na tieto skutočnosti vyhodnotil námietku žalobcu o odňatí možnosti osobne sa vyjadriť k prejednávanej veci ako neopodstatnenú. Súd v tejto súvislosti poznamenal, že existencia písomného súhlasu s pojednávaním v neprítomnosti DO advokáta je len jednou z možností, kedy disciplinárny senát môže vo veci vykonať pojednávania bez prítomnosti DO advokáta. Druhým prípadom, kedy tak disciplinárny senát môže urobiť, aj bez danosti takéhoto súhlasu je prípad, že DO sa napriek riadnemu upovedomeniu na pojednávania nedostaví a včas a z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepožiadá o odročenie pojednávania. NS SR konštatoval, že boli splnené podmienky na pojednávania v neprítomnosti žalobcu, pričom pojednávania síce predstavuje jedinou možnosť pre DO advokáta vyjadriť sa ústne ku skutočnostiam v konaní, nie je však jediným prostriedkom, ktorý DO advokát môže využiť na obranu svojich práv a chránených záujmov, pričom DO žiadnu z ďalších možností nevyužil (napr. predloženie písomného vyjadrenia a pod.).

Čo sa týka námietky žalobcu, že poskytnutá záloha mala slúžiť aj na úhradu trov právneho zastúpenia v iných konaniach, súd uzavrel, že žalobca toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, naopak, z rozhodnutia okresného súdu, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť klientovi zostatok zálohy, vyplýva opak tohto jeho tvrdenia.

Ustanovenia § 10, § 11 ods. 1, 2 a 3 AP SAK nemajú za cieľ bezúčelovo zaťažovať advokátov zbytočnou administratívou, ale práve naopak, ich dodržiavaním si advokát vytvára poistku pre prípad nedorozumenia s klientom vo forme presne vedených prehľadov prijatých finančných prostriedkov a ich použitia. Zanedbanie tejto povinnosti, t. j. nevedenie úplnej a presnej evidencie prijatých, použitých, vrátených finančných prostriedkov, prípadne ich viazanie v konkrétnej veci nemôže ísť na ťarchu klienta.

Vzhľadom na dlhoročnú prax žalobcu v advokácii si mal uvedomiť závažnosť situácie už v momente doručenia žaloby o vrátenie predmetnej zálohy, a preto je zarážajúci jeho postoj, keď po právoplatnosti rozsudku vo veci samej, namiesto poukázania dlžnej sumy poštovou poukážkou na adresu klienta, žiadal o oznámenie čísla účtu, keď navyše snaha žalobcu o zistenie platobného miesta nemôže byť s ohľadom na okolnosti prípadu posúdená ako okolnosť poľahčujúca, resp. vyvíňujúca.

K námietke žalobcu o premlčaní disciplinárneho previnenia súd uviedol, že posúdenie skutku žalovanou ako trvajúceho deliktu bolo správne a nemožno jej vytykať ani analogické použitie predpisov trestného práva, definujúcich trvajúci trestný čin, keď aplikácia všeobecných ustanovení predpisov trestného práva hmotného na prípady tzv. správneho trestania vyplýva aj z rozhodovacej praxe ESLP. Od momentu právoplatnosti uznesenia okresného súdu o oslobodení klienta od súdnych poplatkov z 23. 3. 2006 až do zaplatenia sumy, priznanej klientovi právoplatným súdnym rozhodnutím, t. j. najskôr 14. 2. 2011 (príkaz na úhradu banke), bol zo strany žalobcu udržiavaný protiprávny stav, spočívajúci v nedôvodnom ponechaní si peňazí poskytnutých mu sťažovateľkou na účel, ktorý odpadol. Ešte dňa 14. 2. 2011 teda pretrvával protiprávny stav, a teda tento deň bol dňom, kedy k disciplinárnemu previneniu dochádzalo. Až týmto dňom začala plynúť objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA, teda návrh vo veci žalobcu bol dokonca podaný pred začatím plynutia tejto lehoty.

Vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu súd považoval za potrebné upozorniť žalovanú, že v prípade ďalších okolností, najmä predchádzajúcich disciplinárnych deliktov, je nevyhnutné tieto okolnosti nielen vonkajšie špecifikovať s poukazom na číslo disciplinárneho konania a druh uloženého disciplinárneho opatrenia, ale treba uviesť aj podstatu konania, ktorým sa DO v minulosti dopustil disciplinárneho deliktu, za účelom preskúmania zákonnosti správnej úvahy, ktorou sa správny orgán pri určovaní druhu a výmery sankcie riadil.

Vzhľadom na to, že rozhodnutie žalovanej takúto špecifikáciu skutkov neobsahovalo, súd v tomto ohľade doplnil dokazovanie oboznámením sa s rozhodnutiami v predchádzajúcich disciplinárnych veciach žalobcu, za ktoré bol právoplatne disciplinárne postihnutý, a zistil, že v jednom prípade išlo o disciplinárne odsúdenie svojou povahou podobné prejednávanej veci - nevedenie úplnej a presnej evidencie prevzatých finančných prostriedkov a v druhom prípade disciplinárne previnenie spočívalo v nevykonaní neodkladných úkonov po skončení zastupovania (účasť na pojednávaní). Súd uzavrel, že vo všetkých disciplinárnych veciach žalobca svojím konaním podstatne porušil dôveru klienta v advokáta, ktorá je podstatou ich vzťahu, čím došlo k závažnému porušeniu požiadaviek ustanovených v § 18 ZoA.

Súd nevzal do úvahy námietku žalobcu o neprimeranosti disciplinárneho opatrenia s poukazom na jeho osobné pomery a situáciu, keď s ohľadom na spôsob, akým žalobca poškodil klienta, nachádzajúceho sa v oveľa komplikovanejšej životnej situácii, bolo konanie žalobcu natoľko závažné, že na tieto okolnosti nemožno prihliadať. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil rozhodnutie žalovanej o uloženej sankcii ako správne a zákonné.

Vzhľadom na postavenie a rolu advokáta v právnom systéme SR, t. j. ako profesie, ktorej úlohou je pomáhať uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, je požiadavka dodržiavať povinnosti advokáta, ustanovených najmä v § 18 ZoA namieste, Navyše, advokáti pri výkone svojho povolania nepodliehajú inej kontrole, než je tá vykonávaná prostredníctvom disciplinárneho konania, resp. v závažnejších prípadoch prostredníctvom súdneho sporu. Tieto sú však už len následkom správania advokáta, ktoré vzbudilo u jeho klienta závažné pochybnosti o tom, že advokát koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

Najvyšší súd opakovane zdôraznil, že dodržiavanie predpisov o advokácii, či už ide o zákon o advokácii alebo predpisy komory, zo strany advokáta je nutným predpokladom ochrany advokáta, pretože rovnako nie je možné vylúčiť špekulatívne konanie klienta. Pokiaľ sa teda advokát nespráva v súlade s týmito predpismi, je namieste vyvodiť jeho zodpovednosť za správanie v rozpore s právom, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v očiach klienta reprezentuje i advokáciu ako stav, ktorej dôstojnosť svojím správaním znižuje. V právnom štáte je nevyhnutné nielen to, aby sa občania mohli s dôverou obrátiť na súdy, ale tiež to, aby mohli s dôverou a bez obáv vyhľadať právnu pomoc advokáta vo veci bez ohľadu na spôsob jej riešenia, pretože obe tieto inštitúcie realizujú základné právo občanov na súdnu a inú právnu ochranu.

S ohľadom na tieto dôvody NS SR dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie a postup žalovanej v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol.

II. ROZHODNUTIE

Ak si advokát nesplní v určenej lehote svoj záväzok vrátiť klientovi časť zálohy za právne služby, vyplývajúci mu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, zakladá to jeho disciplinárne previnenie z dôvodu porušenia § 18 ods. 3 ZoA, na čom nemení nič ani dodatočné splnenie tohto záväzku advokátom; na správanie a konanie advokáta pri výkone advokácie sú kladené ďaleko prísnejšie morálne a etické kritéria, než v bežnom živote.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2013, sp. zn. 8Sžo/48/2012

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa včas podanou žalobou zo dňa 7. 8. 2010 domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného (predsedníctva SAK) z 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009² ako aj prvostupňového rozhodnutia IV. disciplinárneho senátu SAK z 28. apríla 2009, sp. zn. DS IV.-54/09:216/2009. Rozhodnutím žalovaného z 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009 bol žalobca ako DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že rozsudkom okresného súdu z 8. 4. 2008 v spojení s opravným uznesením z 25. 4. 2008 a rozsudkom krajského súdu z 12. 9. 2008 bol zaviazaný zaplatiť sťažovateľovi sumu 7 300Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom vrátenia časti zálohy na trovy obhajoby, takto nespravil, čím porušil § 18 ods. 3 ZoA, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 200 eur. Týmto rozhodnutím došlo zároveň k zmene prvostupňového rozhodnutia disciplinárneho senátu SAK v časti týkajúcej sa špecifikácie disciplinárneho previnenia, keď vyššie uvedený skutok bol pôvodne posúdený ako porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, ako aj v časti výroku o disciplinárnom opatrení, keď pôvodne žalobcovi disciplinárny senát uložil peňažnú pokutu vo výške 2 000 eur.

V odôvodnení žaloby žalobca namietal, že závery žalovaného v predmetnom rozhodnutí si odporujú, keď na jednej strane žalovaný tvrdí, že prvostupňový orgán správne zistil skutkový stav a vo veci prijal aj správny právny záver, ktorý rezultuje do výroku o uznání viny, a na druhej strane považoval za potrebné tento výrok upraviť, keď zmenil právnu kvalifikáciu skutku. Záver žalovaného vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu bol podľa žalobcu v kontraste s pôvodným návrhom predsedu Revíznjej komisie SAK aj výrokom prvostupňového rozhodnutia, s čím sa žalovaný v odôvodnení nevysporiadal. Žalobca ďalej vyslovil pochybnosť o právomoci orgánov SAK zaoberať sa sťažnosťou sťažovateľa, ktorá pôvodne nebola adresovaná SAK, ale predsedovi okresného súdu, a v ktorej sťažovateľ nenamietal porušenie povinností zo zmluvy o právnej pomoci, ale to, že žalobca nerešpektoval právoplatné súdne rozhodnutia. Žalobca ďalej namietal aj nedostatočne zistenie skutkového stavu z dôvodu, že žalobca nakoniec dlžnú sumu sťažovateľovi zaplatil, a to ešte pred dorúčením prvostupňového rozhodnutia disciplinárneho senátu. Žalobca mal za to, že k porušeniu § 18 ods. 3 ZoA nedošlo, keďže si voči sťažovateľovi vždy plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu na základe zmluvy o právnej pomoci, ktorý bol už predtým ukončený a vec bola riadne vyúčtovaná.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a okrem iného uviedol, že v právomoci žalovaného rozhodne je preverovanie sťažností proti

² Rozhodnutie predsedníctva SAK z 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009 je publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi pod č. 1.

advokátom, keďže je jeho povinnosťou vykonať šetrenie o každom disciplinárnom previnení, o ktorom sa dozvie. Žalovaný k ďalšej námietke žalobcu uviedol, že aj keď zastupovanie klienta sa skončilo, žalobca nesie zodpovednosť za následky nerešpektovania právoplatných rozhodnutí súdov, pričom disciplinárna zodpovednosť advokáta nemôže skončiť samotným faktom ukončenia zastupovania. Žalovaný zdôraznil, že skutočnosť, že žalobca svoj záväzok nakoniec uhradil, vzal do úvahy pri svojom rozhodovaní o disciplinárnom opatrení, avšak túto okolnosť nemohol vyhodnotiť tak, že porušeniu povinností advokáta nedošlo.

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 13. júna 2012, sp. zn. 7S/13906/2010 bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá. V odôvodnení tohto rozhodnutia krajský súd uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v danom prípade žalobca daný skutok, kladený mu za vinu spáchal, pretože nerešpektoval právoplatne a vykonateľné rozhodnutie všeobecného súdu a povinnosť ním uloženú v určenej lehote nesplnil. Tento skutok však správne orgány odchyľne posúdili. Preto bolo žalovaným, podľa názoru krajského súdu správne, zmenené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v časti týkajúcej sa špecifikácie disciplinárneho previnenia (§ 18 ods. 3 ZoA). Ak si advokát nesplní svoj záväzok, vyplývajúci mu z právoplatného rozhodnutia, zakladá to jeho disciplinárne previnenie v zmysle platnej právnej úpravy. Na správanie a konanie advokáta pri výkone advokácie sú kladené ďaleko prísnejšie morálne a etické kritéria, než v bežnom živote. Preto krajský súd považoval postup žalobcu za taký, ktorým vážnym spôsobom znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu a dopustil sa tak disciplinárneho previnenia. Krajský súd ďalej zdôraznil, že v danom prípade rozhodnutím všeobecného súdu nešlo o uloženie povinností fyzickej osobe, ale o uloženie povinností advokátovi v súvislosti s výkonom advokácie. Aj keď žalobca povinnosť, uloženú mu rozsudkom všeobecného súdu, dodatočne po vydaní prvostupňového rozhodnutia, splnil, nie je možné túto situáciu hodnotiť tak, že k porušeniu povinností zo strany žalobcu nedošlo, ale možno ju len zohľadniť pri ukladaní sankcie.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadal Najvyšší súd SR zmeniť toto rozhodnutie tak, že preskúmané rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní namietal, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, je nezákonné a nezákonný je aj postup žalovaného ako aj prvostupňového orgánu, pri ktorom boli porušované príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Žalobca ďalej poukázal na § 157 ods. 2 OSP tvrdiac, že v rozsudku prvostupňového súdu absentuje vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 26. septembra 2012, sp. zn. 8Sžo/48/2012 odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd SR v odôvodnení tohto rozhodnutia s poukazom na príslušné ust. OSP zdôraznil, že súdy postupujúce podľa piatej hlavy druhej časti OSP nie sú súdmi skutkovými, ale súdmi vykonávajúcimi prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva. Úlohou súdov v správnom súdnictve je súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo správny orgán vykonať alebo predniesť v administratívnom konaní.

Najvyšší súd SR po oboznámení sa s vecou sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré podľa § 219 ods. 2 O. s. p odkázal. Zároveň Najvyšší súd SR poznamenal, že dôvody žalobcu uvedené v odvolaní sú len všeobecného charakteru, z ktorých nemožno jednoznačne vyvodiť záver, v čom malo spočívať porušenie hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov zo strany žalovaného, nakoľko tento bol oprávnený začať disciplinárne konanie na základe podnetu sťažovateľa voči žalobcovi. Bolo jednoznačne preukázané, že žalobca porušil svoju povinnosť takým spôsobom a takou intenzitou, ktorá mohla

znižíť dôstojnosť advokátskeho stavu v očiach verejnosti svojím konaním, keď oneskorene vykonal svoju povinnosť uloženú mu ako advokátovi právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a vrátil svojmu klientovi časť nespotrebovaného preddavku na trovy právneho zastúpenia. Nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu Najvyšší súd SR nezistil.

III. . ROZHODNUTIE

Dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve o poskytovaní právnych služieb pre prípad vypovedania zmluvy zo strany klienta je v rozpore s etickými princípmi, pravidlami a základnými zásadami výkonu advokácie, keď takéto dojednanie neprípustným spôsobom obmedzuje právo klienta ukončiť zmluvu v prípade straty dôvery v advokáta a zároveň odporuje i zásade prednosti záujmov klienta pred záujmami advokáta.

Uvedenie nesprávneho procesného predpisu (DP SAK) v záhlaví disciplinárneho rozhodnutia, podľa ktorého mal disciplinárny orgán SAK rozhodovať a ktorý v čase rozhodovania disciplinárneho orgánu nebol platným a účinným, nezakladá vadu rozhodnutia, spôsobujúcu jeho nezákonnosť v zmysle § 250i ods. 3 OSP .

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18. decembra 2013, sp. zn. 2Sžo/3,4/2013

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia predsedníctva žalovanej (SAK) z 24. júna 2011, sp. zn. P-14/2011:176/2009,³ ktorý bolo potvrdené rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-82/09-176/2009, ktorým bol žalobca ako DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa 18 ods. 3 ZoA a § 5 a § 13 AP SAK na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že mu dňa 15. 1. 2008 klienti vypovedali splnomocnenie na zastupovanie, nevykonával s klientmi: 1.) písomné finančné vysporiadanie, 2.) nevrátil im všetky doklady, 3.) zároveň v zmluve o poskytnutí právnych služieb v článku V. odseku 1 dohodol pre prípad vypovedania zmluvy zo strany klientov pred skončením veci zmluvnú pokutu, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 1585 eur a zároveň povinnosť zaplatiť žalovanej paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Žalobca sa zároveň domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia predsedníctva žalovanej z 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK z 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-64/09: 4491/2008, na základe ktorých bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK na tom skutkovom základe, že pri zastupovaní sťažovateľa v dvoch sporoch vedených na okresnom súde o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru prevzal zálohu vo výške 40 000 Sk (1 327,76 eur), ktorú po vypovedaní plnomocenstva sťažovateľom 28. 12. 2007 a 23. 1. 2008 vyúčtoval len faxovým podaním a nedoložil, že je platiteľom DPH a nevrátil preplatok, o ktorého vrátenie ho sťažovateľ opakovane žiadal, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej

³ Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-14/2011:176/2009 bolo publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory 2007–2011 pod č. 22, s. 57–60, v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi.

pokuty vo výške 634 eur ako aj povinnosť zaplatiť žalovanej paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Žalobca vo vzťahu k rozhodnutiu predsedníctva žalovanej z 24. júna 2011, sp. zn. P-14/2011:176/2009⁴ namietal, že správne orgány nevychádzali zo sťažnosti sťažovateľov, keďže návrh na začatie disciplinárneho konania bol podľa jeho názoru spracovaný nad rámec skutočností, uvádzaných v sťažnosti. Žalobca mal za to, že jeho povinnosťou nebolo vykonať bezodkladné finančné vysporiadanie s klientmi po odvolaní plnomocenstva z ich strany, preto k porušeniu § 13 AP SAK nemohlo dôjsť. Žalobca vo vzťahu k nevráteniu dokladov klientom uviedol, že s ohľadom na jeho práceneschopnosť nemohlo dôjsť k porušeniu žiadnej povinností advokáta, pričom doklady boli sťažovateľom následne zaslané na doručenkú. Čo sa týka dojednania zmluvnej pokuty v zmluve o poskytnutí právnych služieb, žalobca nesúhlasil so závermi žalovanej, keď zdôraznil, že vzťah advokáta a klienta je síce založený na vzájomnej dôvere, ale aj na zásade zmluvnej voľnosti, pričom klienti po dôslednom oboznámení sa s obsahom predmetnej zmluvy s ním bez výhrad súhlasili. Disciplinárne obvinený ďalej namietal druh uloženého disciplinárneho opatrenia ako aj jeho výšku, ktorá je preňho likvidačná.

Čo sa týka rozhodnutia žalovanej z 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008, žalobca predovšetkým namietal, že disciplinárny senát konal dňa 7. 4. 2011 a rozhodol v jeho neprítomnosti napriek tomu, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, pričom predsedníctvo žalovanej sa pri rozhodovaní o jeho odvolaní s týmto odvolacím dôvodom vôbec nevysporiadalo. Žalobca nesúhlasil ani s uloženým disciplinárnym opatrením, keď mal za to, že disciplinárny senát mal najprv zvážiť miernejšie formy sankcií, hierarchicky usporiadané pred disciplinárnym opatrením, ktoré mu nakoniec bolo uložené. Žalobca mal za to, že s ohľadom na urovanie vecí s klientom, keď nedošlo k žiadnemu zásahu voči advokácii, celá vec zostala v rovine advokát – klient.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe vo vzťahu k rozhodnutiu z 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008 zdôraznil, že žalobca vykonaním finančného vysporiadania až po 6 mesiacov od skončenia zastupovania klientov, nepostupoval vo veci bez zbytočného odkladu a porušil § 13 AP SAK. K tvrdeniu žalobcu o jeho práceneschopnosti žalovaný uviedol, že ani táto okolnosť nemôže viesť k jeho vyvineniu, ale skôr svedčí o porušení povinností advokáta podľa § 17 ods. 1 ZoA ustanoviť za seba zástupcu alebo vykonať iné opatrenie počas trvania prekážok vo výkone advokácie. Žalovaný vyjadril svoj názor, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve o poskytovaní právnych služieb advokátom pre prípad výpovede zmluvy zo strany klienta nie je v súlade s § 18 ods. 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK, keďže takéto dojednanie obmedzuje klienta, aby v prípade, ak stratí k advokátovi dôveru, ktorá je základným predpokladom dobrého vzájomného vzťahu medzi advokátom a klientom, mohol bez akýchkoľvek zábran plnomocenstvo advokátovi vypovedať, lebo sa musí obávať dôsledkov, ktoré môžu vzniknúť z dôvodu ustanovenia o zmluvnej pokute. Žalovaný sa nestotožnil s hodnotením žalobcu o neprimeranosti disciplinárneho opatrenia a mal za to, že peňažná pokuta vo výške pätnásobku minimálnej mesačnej mzdy zodpovedá rozsahu a povahe porušenej povinnosti i s prihliadnutím na § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, podľa ktorého možno uložiť peňažnú pokutu vo výške až sto násobku minimálnej mesačnej mzdy.

Žalovaná sa vyjadrila aj k námietkam žalobcu, týkajúcich sa rozhodnutia predsedníctva žalovanej zo 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008, pričom nesúhlasila so záverom žalobcu o obmedzení problému s oneskoreným finančným vysporiadaním na vzťah advokát – klient, keď zdôraznila, že ust. § 11 ods. 3 AP SAK musí rešpektovať každý advokát, pričom porušenie tohto ustanovenia znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu, nakoľko ponechanie si finančných prostriedkov patriacich klientovi namiesto ich vyúčtovania a vrátenia je rozhodne konaním, ktoré je klientom i verejnosťou hodnotené veľmi negatívne. Uložené disciplinárne

opatrenie bolo podľa názoru žalovanej primerané aj s ohľadom na nepriaznivé majetkové a rodinné pomery klienta. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca síce požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu lekárskeho ošetrovania, ktoré však žiadnym spôsobom nepreukázal, preto disciplinárny senát postupoval v súlade § 17 ods. 7 DP SAK, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu.

S ohľadom na tieto dôvody žiadala žalovaná žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 26. septembra 2012, sp. zn. 21S/52/2012, 21S/62/2012 bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá.

V odôvodnení tohto rozhodnutia krajský súd najprv vysvetlil dôvody, pre ktoré pojednával vo veci dňa 26. 9. 2012 v neprítomnosti žalobcu, ktorý síce písomným podaním, doručeným dňa 25. 9. 2012 ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní a žiadal o jeho odročenie z dôvodu, že mu zdravotný stav nedovoľuje sa zúčastniť na pojednávaní, čo doložil lekárskou správou zo dňa 24. 9. 2012, v závere ktorej bolo uvedené, že nie je schopný zúčastniť sa na pojednávaní, avšak krajský súd s poukazom na § 250g ods. 2 a § 119 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP túto žiadosť neakceptoval, keďže žalobca nedoložil doklad, z ktorého by vyplynulo, že v čase pojednávania dňa 26. 9. 2012 žalobca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa na pojednávaní.

Krajský súd po oboznámení sa s napadnutými rozhodnutiami žalovanej a ich preskúmaní nezistil žiadne dôvody na ich zrušenie.

Krajský súd vyhodnotil všetky námietky žalobcu vo vzťahu k rozhodnutiu žalovanej z 24. júna 2011, sp. zn. P-14/2011:176/2009 ako nedôvodné. Krajský súd považoval za potrebné nad rámec námietok žalobcu poukázať na skutočnosť, že v záhlaví rozhodnutia II. disciplinárneho senátu SAK z 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-82/09-176/2009 bolo nesprávne uvedené, že senát rozhodoval podľa § 19 ods. 2 písm. d) DP SAK zo dňa 16. 6. 2007, keď správne mal senát rozhodovať podľa DP SAK účinného a platného v čase rozhodovania, teda podľa DP SAK schváleného 19. 6. 2010. Táto vada však nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Krajský súd vyjadril nesúhlas s názorom žalobcu, že by lehota na vrátenie dokladov podľa § 13 AP SAK bola ponechaná na úvahu samotného žalobcu. Lehota bez zbytočného odkladu vo vzťahu k povinnosti vrátiť doklady klientovi po skončení zastupovania, aj keď nie je striktné stanovená v AP SAK, ktorý bolo potrebné aplikovať na daný skutok (AP SAK zo dňa 16. 6. 2007), je potrebné ju považovať za lehotu na vrátenie dokladov po skončení zastupovania ajs poukazom na to, že AP SAK z 19. 6. 2010 už takúto lehotu v § 13 precizuje. Túto lehotu nie je možné vykladať v neprospech exklienta, to znamená, že by doklady zo strany advokáta po skončení zastupovania vo vzťahu ku klientovi mohli byť vrátené kedykoľvek. Podľa názoru súdu vrátením dokladov klientovi a vykonaním finančného vysporiadania po šiestich mesiacoch od skončenia zastupovania a až po doručení sťažnosti žalovanej došlo k porušeniu § 13 AP SAK.

Vo vzťahu k tretiemu skutku súd uviedol, že v žiadnom prípade nie je možné viazať ukončenie plnomocenstva zo strany klienta vo vzťahu k advokátovi na dojednanie zmluvnej pokuty, ktorú by mal klient platiť v prípade, keď by skončil zastupovanie s daným advokátom. Krajský súd zdôraznil, že nemožnosť dojednať zmluvnú pokutu v zmluve o poskytnutí právnej pomoci síce nevyplýva *expresis verbis* zo zákona o advokácii ani z iných stavovských predpisov, ale jej použitie vylučuje výklad etických princípov, pravidiel a základných zásad výkonu advokácie. V danom prípade aj podľa názoru súdu dojednaním zmluvnej pokuty pre prípad ukončenia zmluvného vzťahu klienta s advokátom je predovšetkým potrebné poukázať na to, že obmedzuje klienta v prípade, ak klient stratí dôveru v daného advokáta, aby mohol bez akýchkoľvek

zábran vypovedať plnomocenstvo advokátovi, nakoľko sa musí obávať dôsledkov, ktoré nastanú v dôsledku zaplatenia zmluvnej pokuty vo vzťahu k advokátovi. Takýto postup advokáta preto znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu v zmysle § 18 ods. 3 ZoA a je aj porušením § 5 ods. 1 AP SAK, keďže zásada prednosti záujmov klienta nevyhýba ani dohodu o odmene za poskytovanie právnych služieb.

Čo sa týka uloženého disciplinárneho opatrenia, krajský súd sa stotožnil s úvahou správneho orgánu ohľadom dôvodov uloženia disciplinárneho opatrenia v predmetnej forme a výške, keď poukázal na to, že v prípade žalobcu išlo o tri skutky a peňažná pokuta bola stanovená na dolnej hranici, pričom takto uložená pokuta bude podľa názoru súdu plniť úlohu preventívnu i represívnu, t. j. v takto uloženej výške bude citeľná v majetkovej sfére žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že uložená peňažná pokuta je preňho likvidačná, toto tvrdenie nepodložil žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami a dokladmi, preto túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Následne sa krajský súd zaoberal námietkami žalobcu, ktoré sa týkali rozhodnutia predsedníctva žalovanej z 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008. Krajský súd nepovažoval námietku žalobcu o porušení zásady ústnosti pojednávania z dôvodu pojednania veci v jeho neprítomnosti, keď mal za to, že boli splnené podmienky podľa § 17 ods. 7 DP SAK na pojednanie veci v neprítomnosti žalobcu, a to v prípade pojednávania pred prvostupňovým orgánom dňa 7. 4. 2011, vo vzťahu ktorému síce žalobca požiadal o odročenie pojednávania, avšak dôvod odročenia žiadnym spôsobom nepreukázal, tak i v prípade odvolacieho pojednávania dňa 14. 10. 2011, keď nežiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Podľa záveru krajského súdu uložené disciplinárne opatrenie žalovaná dostatočne odôvodnila, pričom mal za to, že pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení bola použitá správna úvaha použitá zákonným spôsobom, a zdôraznil, že správny súd nesmie svojvoľne zasahovať do zákonnej správnej úvahy, a preto aj moderácia sankcie je prípustná najmä v prípadoch sankcie, v ktorej bolo rozhodnuté zjavne neproporcionálne a neprimerane povahe skutku a jeho dôsledkom, čo nebol tento prípad.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadal Najvyšší súd SR, aby toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie, nakoľko podľa jeho názoru krajský súd nepostupoval správne, keď uskutočnil pojednanie a vo veci vyhlásil rozsudok bez toho, aby rešpektoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania. K meritu veci sa vyjadril len veľmi všeobecne v tom zmysle, že krajský súd sa nevyšporiadal kvalifikovane s otázkami korešpondujúcimi s právom účastníka na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 18. decembra 2013, sp. zn. 2Sžo/3,4/2013 odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd SR v odôvodnení tohto rozhodnutia sa najprv zaoberal posúdením správnosti procesného postupu krajského súdu, ktorý pojednával v neprítomnosti žalobcu, a dospel k záveru, že potvrdenie, predložené žalobcom k žiadosti o odročenie pojednávania nespĺňalo kritéria stanovené v § 119 ods. 3 OSP, keď toto potvrdenie bolo vystavené dňa 24. 9. 2012, pričom pojednanie sa konalo dňa 26. 9. 2012 a nešlo o doklad o práceneschopnosti žalobcu v deň pojednávania, keď navyše z neho nevyplývalo, že by účasťou na pojednaní bol ohrozený život alebo zdravie žalobcu. Vzhľadom na to Najvyšší súd SR uzavrel, že tento procesný postup krajského súdu bol správny.

4 Rozhodnutie predsedníctva SAK z 14. októbra 2011, sp. zn. P-30/2011:4491/2008 je publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi pod č. 6.

Čo sa týka merita veci, Najvyšší súd SR uzavrel, že krajský súd sa v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu ako i tvrdeniami žalovanej a dal odpoveď na výklad a aplikáciu použitých ustanovení v napadnutých rozhodnutiach, preto sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, keď navyše žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil preukázaný skutkový stav, ktorý bol aj podľa názoru odvolacieho súdu správnymi orgánmi oboch stupňov dostatočne preukázaný.

Z ohľadom na tieto zistenia Najvyšší súd SR podľa § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

IV. ROZHODNUTIE

Odovzdanie osobnej korešpondencie advokátom klientovi, ktorý je v kolúznej väzbe a korešpondenciu môže prijímať len prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, počas porady s klientom, i keď táto korešpondencia nesúvisí s trestným konaním, nemožno považovať len za formálne porušenie zákona o výkone väzby, nakoľko advokát má povinnosť nekonať v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, čo platí aj v prípade, ak tento predpis výslovne neuvádza, že advokátovi sa zakazuje odovzdávať korešpondenciu klientovi v kolúznej väzbe.

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2013, sp. zn. 6S/221/2012

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) včas podanou žalobou žiadal zrušiť rozhodnutie odvolacieho orgánu žalovanej (SAK) z 25. júna 2009, sp. zn. P-20/09:1465:2008⁵ a prvostupňové rozhodnutie 20. januára 2009, sp. zn. DS V.-75/08:1465/2008, ktorými bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK na tom skutkovom základe, že ako obhajca klienta odovzdal osobnú korešpondenciu obvinenému klientovi, ktorý bol vo výkone väzby, pričom k odovzdaniu osobnej korešpondencie došlo bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby počas konzultácie v čase od 8. 55 – 9. 55 hod., za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 590,85 eur a zároveň povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 295,42 eur.

Žalobca mal za to, že povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK vyššie uvedeným konaním neporušil a uviedol, že pred odovzdaním predmetných listov klienta upozornil, resp. poučil, že korešpondencia musí ísť cez vyšetrovateľa, pričom klienta aj napriek tomu trval na odovzdaní listov. Žalobca zdôraznil, že keďže jeho klient ako prvýkrát väzobne stíhaný prežíval neopísateľnú bolesť a psychickú traumu, rozhodol sa po posúdení obsahu listov, ktorý nijako nesúvisel so stíhaným skutkom, jeho žiadosti vyhovieť, čo potvrdil aj jeho klient v čestnom vyhlásení. Žalobca bol toho názoru, že záujem klienta je prvoradý a v danom prípade na situáciu klienta prevyšoval nejaké formálne porušenie § 20 ods. 3 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby a keďže nešlo o závadnú korešpondenciu, ktorá by marila vyšetrovanie, mal za to, že išlo len o formálne porušenie zákona, pretože neprevzal žiadnu korešpondenciu od klienta smerom von, ale mu len odovzdal dva listy od najbližších príbuzných,

⁵ Rozhodnutie predsedníctva SAK z 25. júna 2009, sp. zn. P-20/09:1465:2008 je publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom i pod č. 115.

čím obhajoval práva a záujmy klienta. Žalobca tento svoj postup odôvodnil aj obštrukciami vyšetrovateľa, ktorý úmyselne maril návštevy príbuzných vo väzbe, preto sa naňho viackrát sťažoval. Ďalej poukázal, že ako obhajca mal možnosť klientovi listy prečítať za jeho prítomnosti a potom mu ich vziať späť, preto nevidel rozdiel v tom, ak by mu tie listy len prečítal alebo ak mu tie listy aj ponechal. Žalobca vyslovil názor, že žalovaná ako stavovská organizácia má svojich členov chrániť, keď presadzujú záujmy klienta a nie ich trestať na objednávku tých, ktorí porušujú zákon s cieľom uľahčiť vyšetrovanie a prinútiť obvineného k priznaniu.

Žalobca namietal aj neprimeranosť disciplinárneho postihu v situácii, keď bolo zrejmé, že zákon o výkone väzby nemohol porušiť, nakoľko tento neukladá advokátom žiadne práva a povinnosti, keď navyše daná korešpondencia ani nebola obsahom závadná, a mal za to, že v jeho prípade boli splnené podmienky na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 5 ZoA. Ďalej tvrdil, že s ohľadom na prieťahy v disciplinárnom konaní a porušenie § 19 ods. 5 v spojení s § 29 ods. 2 DP SAK z dôvodu nedodržania lehoty na doručenie mu rozhodnutia odvolacieho orgánu po jeho vyhlásení, došlo k porušeniu jeho ústavného práva garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom podľa ustálenej judikatúry EŠLP prieťahy v súdnom konaní sú dôvodom na zastavenie trestného stíhania alebo zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu zákonom stanovenej sadzby. V disciplinárnom konaní sa primerane použijú ustanovenia TP, čo je tiež jeden z dôvodov na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie s takýmto odstupom času. Žalobca tiež poukázal na to, že jeho klient bol nakoniec v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu, že zákon o výkone väzby nemohol ako advokát porušiť, nakoľko odovzdanie osobnej korešpondencie advokátom v prípade kolúznej väzby nemožno považovať len za formálne porušenie zákona a povinnosť nekonať v rozpore so znením zákona platí pre advokáta aj v prípade, ak zákon výslovne neuviedol, že advokátovi sa zakazuje odovzdávanie korešpondencie osobám v kolúznej väzbe. Žalovaný považoval uložené disciplinárne opatrenie za primerané a zodpovedajúce § 56 ods. 3 ZoA, pričom zdôraznil, že pre upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia neboli splnené zákonné podmienky, keďže konanie žalobcu nebolo možné hodnotiť ako menej závažné, na čom nič nemení ani oneskorené doručenie rozhodnutia odvolacieho orgánu žalobcovi.

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2013, sp. zn. 6S/221/2012 bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zmietnutá.

V odôvodnení tohto rozsudku krajský súd vychádzal z toho, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca ako disciplinárne obvinený sa dopustil konania, spočívajúceho v odovzdaní osobnej korešpondencie svojmu klientovi v kolúznej väzbe. Úlohou súdu bolo preto posúdiť, či sa týmto konaním žalobca dopustil disciplinárneho previnenia.

Z § 20 ods. 3 zákona o výkone väzby vyplýva, že obvinený v kolúznej väzbe môže prijímať a odosielať korešpondenciu len prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, s výnimkou korešpondencie uvedenej v § 20 ods. 4 tohto zákona. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že obvinený, ktorý je v kolúznej väzbe, nemôže prijímať ani odosielať korešpondenciu prostredníctvom svojho advokáta (obhajcu), a to ani v prípade, ak ide o súkromnú korešpondenciu medzi obvineným a jeho rodinnými príslušníkmi. Žalobcovi, ktorý je advokátom, táto skutočnosť musela byť známa a tým, že klientovi prečítal túto súkromnú korešpondenciu, ale predovšetkým tým, že túto korešpondenciu svojmu klientovi, ktorý bol v kolúznej väzbe odovzdal osobne pri konzultácii, porušil všeobecne záväzný právny predpis (§ 20 ods. 3 zákona o výkone väzby), čím porušil § 18 ods. 2 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK. Aj podľa názoru súdu odovzdanie osobnej korešpondencie advokátom klientovi, ktorý je v kolúznej

väzbe počas jeho konzultácie, nemožno považovať za formálne porušenie zákonného ustanovenia, lebo i advokát má povinnosť nekonať v rozpore so znením zákona. Pre advokáta platí aj v prípade, ak zákon vyslovene neuvádza, že advokátovi sa výslovne zakazuje odovzdávať svojmu klientovi v kolúznej väzbe akúkoľvek korešpondenciu od iných osôb. Advokát si musí byť vedomý toho, že ak svojmu klientovi v kolúznej väzbe odovzdá korešpondenciu, ktorá môže byť prijímaná len prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, vystavuje jednak svojho klienta disciplinárnemu konaniu, ale aj sám svojím konaním porušuje povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK. Vzhľadom na to súd nepovažoval toto konanie žalobcu za menej závažné porušenie povinností advokáta, a to ani s ohľadom na situáciu klienta, ktorý väzbu zle znášal, ani s ohľadom na oslobodenie klienta spod obžaloby, preto upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia nebolo na mieste.

Súd dospel k záveru, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu v jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a toto rozhodnutie je preskúmateľné.

Na záver odôvodnenia súd uviedol, že je pravdou, že žalovaný vydal rozhodnutie dňa 25. 6. 2009 a jeho písomné vyhotovenie doručil žalobcovi s veľkým časovým odstupom až dňa 30. 1. 2012, avšak táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia, keď navyše k tomuto oneskoreniu došlo v dôsledku úmrtia člena predsedníctva žalovaného, teda z objektívnych dôvodov.